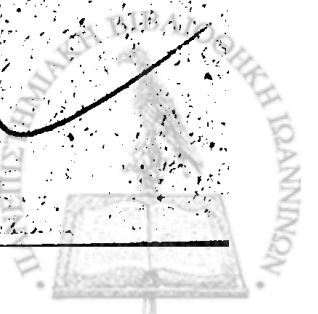

BK

030A

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and curves, is centered in the lower portion of the page. The signature is somewhat stylized and difficult to decipher.

ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΟΥ

1859.

ΕΡΘΕΣΤΕ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΘΑΚΩΝ.

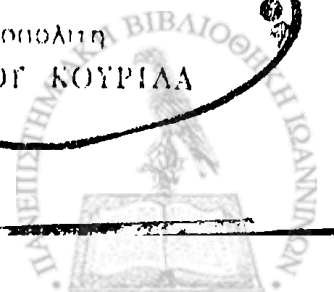
Δημοσιευθεῖσαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων
Ἐπιτροπῆς.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΟΝ ΑΡΙΘ. _____

ΑΘΗΝΑΙ,

1860.

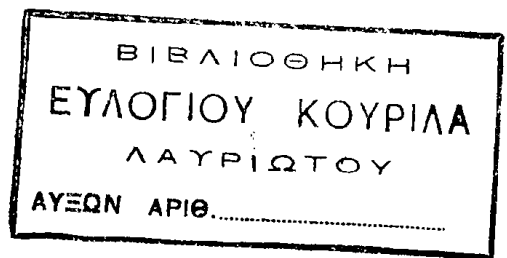
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολιτῆ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐπίσημα ἔγγραφα.

Καταστατικὴν τῶν Ὀλυμπίων	Σελ.	3
Β. Διάταγμα περὶ προσδιορισμοῦ τῶν βραβείων	»	5
Κανονισμὸς περὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων	»	8
Β. Διάταγμα περὶ τῶν ἔργων τῶν ὠραίων τεχνῶν	»	18
Ὄνομαστικὸς κατάλογος τῶν Ἑλλανοδικῶν κατὰ κλάσεις	»	4.
Διάταξις τοῦ ὑπουργείου περὶ τῶν συνεδριάσεων τῶν Ἑλλανοδικῶν	»	6'.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκθέσεις τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Ἐκθεσις τῆς I.	Κλάσεις τῶν ὀρυκτῶν κτλ.	Σελ.	3
» » II.	» τῆς δασονομίας	»	6
» » III.	» τῆς γεωργίας	»	17
» » IV.	» τῆς κτηνοτροφίας	»	45
» » V. VI. VII.	» τῆς μηχανικῆς κτλ.	»	56
» » VIII.	κλάσεις τῶν τεχνῶν ἀκριβείας κλπ.	»	59
» » IX. X. XI.	» τῶν χημικῶν κτλ.	»	60
» » XII.	» τῆς ὑγιεινῆς	»	70
» » XIII.	» τοῦ ναυτικοῦ κλπ.	»	72
» » XIV.	» τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν	»	74
» » XV. XIV.	» τῆς μεταλλουργικῆς κλπ.	»	77
» » XVII.	» τῆς κεραμικῆς	»	79
» » XVIII.	» τῶν βιομηχανιῶν, μεταξίων κλπ.	»	80
» » XIX.	» τῆς ἐπιπλοποίας κτλ.	»	89
» » XX.	» τῆς τυπογραφίας κλπ.	»	91
» » XXI.	» τῆς κατασκευῆς ἐνδυμάτων κλπ.	»	96
» » XXII.	» τῆς Μουσουργικῆς	»	103
» πρόσθετος τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς κλπ.	»	»	104

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάλογος τῶν βραβευθέντων ἐκθετῶν	»	1—21
Παροράματα ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν βραβευθέντων	»	1—3

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

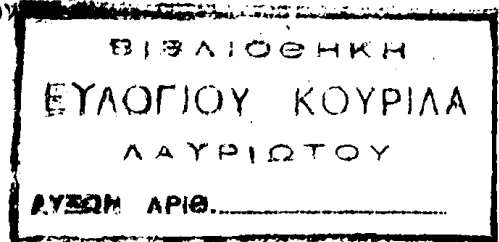
ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ὀλυμπίων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Λαβόντες ὑπόψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ἀναφορὰν τοῦ φιλογενοῦς Κυρίου Εὐαγγέλη Ζάππη, δι' ἧς ἀφιεροῖ ὡς κεφάλαιον τὰς τετρακοσίας αὐτοῦ μετοχάς, ἃς τινὰς ἔλαβεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπολιτικὴν ἐταιρίαν, ὅπως χρησιμεύσωσι τὰ κέρδη τούτων, ἢ οἱ τόκοι εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν διαγωνισμῶν φερόντων τ' ὄνομα Ὀλυμπίων καὶ σκόπουντων τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, προσφέρει δὲ καὶ τὰ ἀποσταλέντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τρισχίλια καισαροβασιλικά φλωρία διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν κατὰ τὸ 1859 γενησομένην πρώτην συγκρότησιν τῶν Ὀλυμπίων. Ἀποδεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν γενναίαν ταύτην προσφορὰν τοῦ εἰρημένου Κυρίου Εὐαγγέλη Ζάππη, ἐγκρίνοντες δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἰδίου ὑποβληθὲν σχέδιον περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Καθιστώνται, ἐν Ἀθήναις Γενικοὶ Διαγωνισμοί, κατὰ τετραετικὴν τελούμενοι, ὑπὸ τὴν ἐπιμελίαν τῶν Ὀλυμπίων, εἰς οὓς θέλουσι παρίστασθαι πάντα τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐνεργείας, καὶ ἰδίως τὰ τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

Ἄρθρον 2. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιστάσις τῶν Ὀλυμπίων ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν διατελοῦσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, εἰς ἣν θέλουσι προστιθεσθαι, ἐκάστοτε, ἐπὶ τούτῳ, τέσσαρα ἄλλα μέλη τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ δι' ἐκάστοτε ἐκδιδομένου προγράματός της θέλει κανονίζει τὰ καθέκαστα τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Ἄρθρον 3. Περὶ τῆς εἰς τὴν ἐκθεσιν παραδοχῆς τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς ἐνζύμωσιν ἢ ἀνάρτησιν, ἐκδοθήσονται ἰδιαίτεροι διατάξεις.

Ἰδιαίτεροι αἰθουσαι ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως, θέλουσιν εἶσθαι προσδιωρισμέναι διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένης μηχανᾶς πρὸς τελειοποίησιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 4. Ἐπιτροπαί, κατ' ἐπαρχίας διοριζόμεναι ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐκασταγοῦ διοικητικῶν ἀρχῶν τὰ περὶ τῶν Ὀλυμπίων, προεξετάζουσαι ἐπιτοπίως τὰ σταλησόμενα προϊόντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκδοθησομένου Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐν ταῖς Ὀλυμπίαις ἐκτεθησόμενα θέλουσι κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ἢ τριμελῶν ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ διοριζομένων, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς βιομηχανίας καὶ προσλαμβάνουσῶν, κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀνά δύο εἰδικούς ἀνδρας πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων προϊόντων.

Ἄρθρον 6. Περὶ τὴν κρίσιν τῶν βραβευθησομένων προϊόντων, οἱ Ἑλλανοδίκαι θέλουσιν ἔχει ἰδιαίτερος ὑπόψιν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὴν χρησιμότητα αὐτῶν, τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν τελειότητά των.

BK
030

Άρθρον 7. Οι αγώνες θέλουσι διακοσμηθῆναι εἰς στεφανίτας καὶ χρηματίτας. Εἰς τοὺς πρώτους θέλουσιν ἀπο-
νέμωσθαι νομισματόσημα, κατὰ γένη μὲν, χρυσῶ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, διακρινόμενα κατὰ πάχος καὶ
διάμετρον, κατ' εἶδη δὲ, ἐπίσης εἰς τὰς τάξεις, ἀργυρῶ καὶ χαλκῶ καὶ ἔπαινοι.

Άρθρον 8. Τὰ νομισματόσημα ταῦτα ἀρ' ἐνὸς μὲν θέλουσι φέρει τὴν ἡμετέραν προτομὴν καὶ περίξ
«ΘΘΙΩΝ Α'. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἰδρυτῆς τῶν Ὀλυμπίων» εἰς δὲ τὸ ἔμπαλιν στέφανον καὶ ἐν τῷ
μέσῳ τὰς λέξεις «Στέφανος Ὀλυμπιακός Α. ἢ Β' τάξεως. Ἀγωνοθέτης Εὐαγγέλης Ζάππας».

Άρθρον 9. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπονειμηθησομένων νομισματοσήμων, κατὰ τὰς διαφόρους διακρίσεις τῶν προϊόν-
των, θέλει ὀρίζεσθαι διὰ Βασιλ. Διατάγματος, κατὰ γνωμοδότησιν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει
γνωτοποιεῖσθαι διὰ τοῦ περὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων περιοδικοῦ προγράμματος.

Άρθρον 10. Τὰ νομισματόσημα θέλουσι συνοδεύεσθαι ὑπὸ διπλωμάτων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, μνημοευόντων δὲ καὶ τοῦ Ἀγωνοθέτου.

Άρθρον 11. Εἰς τοὺς χρηματίτας ἀγῶνας δίδονται ἀνά δύο βραβεῖα συνιστάμενα εἰς χρήματα.

Άρθρον 12. Τὰ Ὀλύμπια θέλουσι διακομῆναι ἐκάστοτε ἀπὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ
μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Άρθρον 13. Ἡ πρώτη τῶν Ὀλυμπίων ἡμέρα θέλει ἀρχεῖσθαι ἀπὸ θρησκευτικῆς τελετῆς, ὑπὲρ ὅλων τῶν
γενναίως συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἢ ὕλικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος κληροδοτησάντων. Ἡ δὲ λοιπὴ ἡμέρα
ἔσται Ἀκαδημαϊκὴ ἑορτὴ. Ἐν αὐτῇ θέλει ἀναγιγνώσκεισθαι, ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς, ἢ
μέχρι συστάσεως αὐτῆς, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὑπὸ τῶν πεπραγμένων, ἐλεγχομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου,
περιληπτικὴ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἐτῶν τῆς Ὀλυμπιάδος γενομένης διανοητικῆς προόδου καὶ μνηστῶ
τῶν ἐν τῷ αὐτῷ διαστηματι δημοσιευθέντων ἀξίων λόγου συγγραμμάτων, ὡς καὶ τῶν βαθευθέντων διανοη-
τικῶν ἀγωνισμάτων, προετί: δὲ θέλει βραβεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ἐκ τῆς δωρεᾶς τοῦ Κυρίου Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τῆς
διακοσμητικῶν ἔργων δι' ἐκάστην Ὀλυμπιάδα ἀλληλοδιαδόχως ἀρ' ἐνὸς τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς Ἀκαδημίας τμη-
μάτων, ἢ μέχρι τῆς συστάσεως αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχοῦσων Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τετραετίαν
προκηρυχθέντων.

Άρθρον 14. Ἡ δευτέρα Κυριακὴ προσδιορίζεται εἰς βραβεῖσιν τῶν προϊόντων τῆς κτηντροφίας. Ὁ ἀγὼν ἔσ-
ται εἰς Στεφανίτης. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν, τελεσθήσεται ἵπποδρόμιον ἐγγυρῶν ἵππων, ὃ δὲ ἀγὼν ἔσται
χρηματίτης, καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν βραβείων, ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, τὸ δὲ δεύτερον, ἐκ δραχμῶν
τριακοσίων.

Άρθρον 15. Ἡ τρίτη Κυριακὴ προσδιορίζεται εἰς βραβεῖσιν τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας. Ὁ ἀγὼν ἔσ-
ται Στεφανίτης, μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν πνηγυρισθήσονται δημοτελεῖς γυμναστικὸι ἀγῶνες ἐν τῷ σταδίῳ κατὰ
λήλως διασκευασθησομένῳ. Οὗτοι ἔσονται χρηματίται. Τῶν δὲ βραβείων, τὸ μὲν πρῶτον ὀκτακοσίων, τὸ
δευτέρον εἰς δραχμῶν πεντάκοκτα. Ἀμφότερα μετὰ κλάδου ἐλαίας.

Άρθρον 16. Ἡ τετάρτη τῶν Ὀλυμπίων ἡμέρα ἔσται ἡ τῆς βραβεύσεως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.
ἀγὼν ἔσται Στεφανίτης.

Τὴν δ' ἑπταέραν διδασκλήσεται ἐν τῷ θεάτρῳ νέον τι δρᾶμα, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φιλολογικῶν τμήματος
Ἀκαδημίας, καὶ τελεσθήσονται μουσικαὶ συμφωνίαι Ἑλληνικῆς συνθέσεως. Ταῖς συνθέσεσι ταύταις ἀπονε-
μήσονται βραβεῖα, ὃ δὲ ἀγὼν ἔσται Στεφανίτης.

Άρθρον 17. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ὀλυμπίων, τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπορῶν εἰς τὰς καταδειχθεί-
σας ἀνάγκας τῶν κριωτέρων ἐκσταχοῦ κλάδων τῆς βιομηχανίας, θέλει ἀνκλόγως τῶν ἐνότων πόρων, μεταπ-
ροσθεῖν τινὰς τῶν ἐμπειροτέρων παραγωγῶν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ὅπως τελειοποιῶν
εἰς τὸ ἴδιον ἐπιτηδεύμα.

Άρθρον 18. Ἡ πρώτη συγκρότησις τῶν Ὀλυμπίων θέλει τελεσθῆναι τὴν Α'. Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου
1859 ἔτους. Μέχρις οὗ δὲ ἀνεγερθῆ ἰδιαιτέρον κατάστημα. θέλει ἐνεργηθῆ αὐτὴ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Σ-
ταίου τῶν Τεχνῶν, κατασκευαζόμενον καὶ τοῦ ἀνήκοντος παραστήματος διὰ τὰ προϊόντα τῆς κτηνοτροφίας
καὶ τοῦ ἀνήκοντος παραστήματος διὰ τὰ προϊόντα τῆς κτηνοτροφίας.

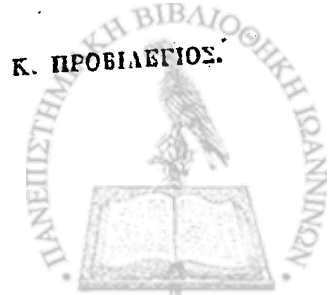
Άρθρον 19. Δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν, ἐκάστοτε ἐκδοθησομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ
ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσῃ τῆς ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, θέλουσι κανονίζεσθαι, ἀναλόγως τῶν περιστάσε-
ων, τὰ περὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Άρθρον 20. Ὁ ἡμετέρος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα
ἐν Αθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Υ Α

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προσδιορισμού του αριθμού των εν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι ἀπονεμηθησομένων βραβείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει του Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἰδόντες τὰ άρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀυγούστου τ.ρ. ἔτου Ἡμετέρου Διατάγματος περί συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυγώσεως, τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τῶν Ὀλυμπίων ἀπονεμηθησομένων βραβείων κατὰ τὰς διαφόρους διαιρέσεις τῶν προϊόντων προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς:

ΚΛΑΣΙΣ 1.

Ὀρυκτὰ καὶ τέχναι πρὸς ἐξόρυξίν των.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2 ἀ. καὶ 6'.

» κατ' εἶδος δὲ 60 ὄλων τῶν τάξεων.

ΚΛΑΣΙΣ 2.

Δασονομία, Κυνηγετική, Ἀλιεία καὶ τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 60.

ΚΛΑΣΙΣ 3.

Γεωργία.

α. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καλλιέργειας, συγκομιδῆς μετακομιδῆς καὶ τοποθετήσεως.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 70.

β. Γεωργικὰ καλλιέργειαι

Δημητριακοὶ κάρποι κ.λπ.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 170.

γ. Εἰδικὰ καλλιέργειαι.

Κηπουρικὴ.

Ἐργαλεῖα καλλιέργειας, συγκομιδῆς, μετακομιδῆς καὶ τοποθετήσεως.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2.

κατ' εἶδος δὲ 80.

δ. Δενδροκομία.

Βραβεῖα κατὰ γένος μὲν 2.

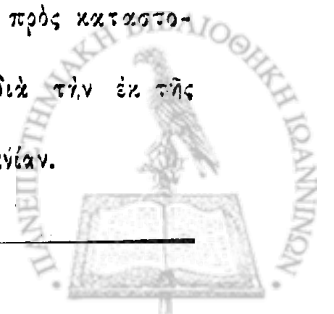
κατ' εἶδος δὲ 80.

ε. Εἰδικῶν βραβείων γένους α. τάξεως ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἤθελεν ἐφευρεῖ τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τὴν ἐν τοῖς ἀλωνίοις προφύλαξιν τῶν σταφίδων ἐκ τῆς βροχῆς.

ς. Εἰδικῶν βραβείων γένους ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ ἐφευρόντος τὸν καταλληλότερον τρόπον πρὸς καταστοφὴν τῶν ἐπιβλαβῶν ζωφίων εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ ἰδίως τῶν ἀκρίδων.

ζ. Εἰδικῶν βραβείων γένους ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ ἐφευρόντος τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τὴν ἐκ τῆς χαλαρῆς προφύλαξιν τῶν προϊόντων καὶ τῶν φυτῶν.

η. Ἀνατροφή μεταξωσκολήκων, ἐγτόμων κ.λπ. ὠφελίμων διὰ τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν.

BK
C3C

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 40.

ΚΛΑΣΙΣ 4.
Κτηνοτροφία.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 100.

ΚΛΑΣΙΣ 5.

Μηχανὴ ἐφηρμωσμένη εἰς τὴν βιομηχανίαν.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 100.

ΚΛΑΣΙΣ 6.

Μηχανὴ εἰδική, τρόποι καὶ μέσα ἀρσεως, κινήσεως καὶ μεταφορᾶς.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 50.

ΚΛΑΣΙΣ 7.

Μηχανικὴ εἰδικὴ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κηπουρικῆς, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ κλάσει 3 ἀναφερομένων.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 10.

ΚΛΑΣΙΣ 8.

Τέχναι ἀκριβείας καὶ βιομηχανίαι σχετιζόμεναι, μετὰ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κλπ.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 25.

ΚΛΑΣΙΣ 9.

Βιομηχανίαι ἀφορῶσαι τὴν οἰκονομικὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς, φωτὸς κλπ.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 25.

ΚΛΑΣΙΣ 10.

Χημικαὶ τέχναι καὶ προϊόντα.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 40.

ΚΛΑΣΙΣ 11.

Παρασκευαστικὰ καὶ διατήρησις τροφίμων.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 40.

ΚΛΑΣΙΣ 12.

Ἵγιεινὴ, φαρμακευτικὴ, ἰατρικὴ, χειρουργικὴ, ἐργαλεῖα κλπ.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 20.

ΚΛΑΣΙΣ 13.

Ναυτικόν, ἐμπορικόν καὶ πολεμικόν καὶ τέχναι τοῦ πολέμου κλπ.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 50.

ΚΛΑΣΙΣ 15.

Πολικαὶ οἰκοδομαὶ κλπ.
Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 30.

ΚΛΑΣΙΣ 15.

Μεταλλουργικὴ.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.
» κατ' εἶδος δὲ 90.

ΚΛΑΣΙΣ 16.

Εξοργασίαι πολυτίμων λίθων και μετάλλων.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 25.

ΚΛΑΣΙΣ 17.

Κεραιμαὶ τέχναι.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 45.

ΚΛΑΣΙΣ 18.

Βιομηχανίαι βαμβακίων, ἐρίου, λίνου, κανάβου και μεταξίων.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 60.

ΚΛΑΣΙΣ 19.

Ἐπιπλοποιία και θαλαμοστολιστική.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 45.

ΚΛΑΣΙΣ 20.

Σχέδιον και πλαστική ἐφρημωσμένη εἰς τὴν βιομηχανίαν, τυπογραφία, φωτογραφία κλπ.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 15.

ΚΛΑΣΙΣ 21.

Κατασκευὴ ἐνδυμάτων, ἀντικείμενα τοῦ στομοῦ και τῆς πολυτελείας, χρυσοκεντιστική, πλεκτική κλπ.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 50.

ΚΛΑΣΙΣ 22.

Κατασκευὴ μουσικῶν ὀργάνων.

Βραβεία κατά γένος μὲν 2.

» κατ' εἶδος δὲ 15.

Ὁ ἡμέτερος Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς βέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν και διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Κ. ΠΡΟΒΛΕΓΙΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρός τον Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῆς Ἐμφυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας.
Ἐπιτροπῆς.

Λαβόντες ὑπ' ἑψιν τὸ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συντοχθὲν Πρόγραμμα καὶ τὸν Κανονισμόν περὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων.
Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 2 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀυγούστου π. ε. Β. Διατάγματος, περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἐγκρίνομεν τὸ εἰρημένον Πρόγραμμα καὶ τὸν Κανονισμόν.
Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ Ἰπουργός
Κ. ΠΡΟΒΑΛΕΓΙΟΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς περὶ
τῆς Α'. συγκροτήσεως ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

Ἡ Πατρίς μετὰ πόνων αἰῶνων διακοπὴν πρόκειται διὰ τῆς προστασίας τῶν ἡμῶν Βασιλέων καὶ τῆς φιλογενεοῦς προσφορῆς τοῦ γενναίου ἡμῶν συμπολίτου Κ. Β. Διατάγμα, κατὰ τὸ ἀπὸ 19 Ἀυγούστου π. ε. Β. Διατάγμα, τὰ Ὀλύμπια αὐτῆς κατὰ τὸν ἑαυτῶν ἑπισημοῦν αἰ πρώτων νεωτέρων ἔθνων, καὶ αἱ ἰδέαι τοῦ καθ' ἡμῶν αἰῶνος, διατηρούμενα δὲ τὰς ἱερὰς ἀναμνήσεις τῆς προγονικῆς δοξῆς καὶ συνδέοντα τὸν ἀρχαῖον μετὰ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.

Προκειμένου περὶ τριαύτης ἑθνικῆς ἐσοτῆς ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀρριβάλλει, ὅτι ἅπαντες (ἔλουσι φιλομαθῶν) ἔθωσι μέρος διὰ τῆς ἀποστολῆς τριώντων τῆς βιομηχανίας αὐτῶν, ὅπως ἀντιπροσωπεύωσιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ αἱ βιομηχανία τοῦ ἔθνους καὶ ἐκτιμῶσιν δεόντως αἱ πρόδοι καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν, αἵτινες ὑπάρχουσιν αἱ ἀληθεῖς πηγαὶ πλούτου καὶ μέγα δύναμει καὶ ἀναπτύξεως.

Μετὰ τισούτων ἐπεριπέρας πεποιθήσεων ἐκδίδουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς περὶ τῆς Α'. συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων συνοδεύει αὐτὸ διὰ τοῦ ἐξῆς περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν κανονισμοῦ.

Κανονισμός περὶ τῶν Ὀλυμπίων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῆς ἐναρξέως τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπισημοῦς ἐναρξίς τῶν Ὀλυμπίων θέλει τελεσθῆ τὴν πρῶτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ ἐπισημοῦ ἔτους 1859 ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐρισμένῳ καταστήματι, (ἔλουσι δὲ διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε θέλει κηρυχθῆ ἡ λήξις των.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δ' ἐύθυνος καὶ ἐπιστασία τῶν Ὀλυμπίων ὑπάγχει ἀνάτεθειμένῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆν.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτροπαὶ καὶ ἐπισημοῦς δεριζόμεναι παρὰ τῶν ΚΚ. Νομορχῶν συρισώσας μετὰ τὸ ἄρθρον Α' τοῦ περὶ τῆς

στάσεως τῶν Ὀλυμπίων Β. Διζτάγματος καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ΚΚ. Ἐπάρχων τιθέμενοι θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι ἐκάστη κατὰ τὴν περιφέρειάν της, τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν ἀπάντων τῶν ἀφορώντων τὴν συγκρήτησιν τῶν Ὀλυμπίων· αἱ ἰδία ἐπιτροπαὶ θέλουσι προεξετάζει ἐπιτοπίως καὶ ἀποφαινεσθαι περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῶν διὰ τὴν ἔλθεσιν προσδιωρισμένων προϊόντων προσλαμβάνουσαι κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ δῦα εἰδήμονας.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσιν εἶσθαι συστημέλαι μέχρι τῆς 10 φεβρουαρίου τ. ε. τὸ βραδύτερον, θέλουσι δὲ σύγχεισθαι ἐκάστη ἐκ πέντε μελῶν διοριζομένων παρὰ τῶν ΚΚ. Νομαρχῶν ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων κατοίκων.

Εἰς τὰ μέρη ἐνθα ὑπάρχουσι διορισμένα Γεωργικὰ Συμβούλια, ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια, εἰδικὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ καταστήματα καὶ ἐργοστάσια δημοσία ἢ ἰδιωτικὰ, θέλουσι ληφθῆ κατὰ προτίμησιν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς αὐτῶν ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

Τοὺς περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν ὀνομαστικὸς κατάλογος θέλουσι φροντίσει οἱ ΚΚ. Νομαρχαὶ νὰ πέμψασιν ὅσον ἐνεσσι τάχιον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως τεθῆ μετ' αὐτῶν εἰς ἀμεσον ἀνταπόκρισιν.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐπαρχικαὶ ἐπιτροπαὶ θέλουσι δημοσιεύσει διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τὸ περιτῆς συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων πρόγραμμα προσκαλοῦσαι διὰ προκηρξέως τῶν ἀπαντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάξωσι μέρος εἰς αὐτὰ.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκτὸς τῶν γενικῶν προσκλήσεῶν τῶν θέλουσι καταβάλει καὶ ἰδιαιτέρως πᾶσαν ἐπιμέλειαν ὅπως διεγείρωσι τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀμιλλαν τῶν βιομηχανῶν καὶ τῶν παραγωγῶν ἀπευθύνουσαι ὀνομαστικὰς προσκλήσεις πρὸς τοὺς ἐπισημοτέρους καὶ ἐνισχύουσαι αὐτοὺς ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν τῶν, ὅς θέλουσι διορίσει καθ' ἅπαντα τὰ μέρη, ἵνα ἐτοιμάσωσι προϊόντα τῶν ἄξια λόγου διὰ τὴν ἔλθεσιν· ἐμβάλινουσαι δὲ καὶ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν σημαντικωτέρων περὶ τῆς παρ' αὐτῶν κατασκευῆς προϊόντων ὀνομαζομένων νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν εὐπρεπεστέραν· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν κατὰ τοῦτο ἐνεργειῶν τῶν θέλουσι κάμει ταχέως γνωστὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσαι στείλει ἐντὸς 40 ἡμερῶν τὸ βραδύτερον τὸν κατάλογον τῶν ἐκθετῶν, οἵτινες προτίθενται νὰ λάξωσι μέρος εἰς τὴν ἔλθεσιν μετὰ σημειώσεως τοῦ εἴδους τῶν προϊόντων τῶν καὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἐκτάσεως, ἢν θέλουσι καθέξει εἰς τὸ κατὰστημα τῆς ἐλθέσεως· τὸν κατάλογον δὲ τοῦτον θέλουσι συντάξει καθ' ὑπολογισμὸν ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀναφαινομένης προθυμίας συνεπεία τῶν προσπαθειῶν τῶν.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸν κατάλογον αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσιν ὑποβάλει καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις τῶν ὡς πρὸς τὰς ἐκθετὰς δι' ὧν φρονούσι, ὅτι δύναται νὰ δοθῆ περισσότερὰ ὄψις καὶ νὰ κατασταθῆ γενικώτερος ὁ διαγωνισμὸς.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ κατατάξεως τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 10.

Ἐν ταῖς Ὀλυμπίαις θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ πάντα τὰ προϊόντα τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας καὶ ἰδίως τὰ τῆς βιομηχανίας, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας κατὰ τὰς ἐξῆς διαιρέσεις·

ΚΛΑΣΙΣ 1.

Ὀρυκτὰ καὶ τέχναι πρὸς ἐξόρυξιν αὐτῶν.

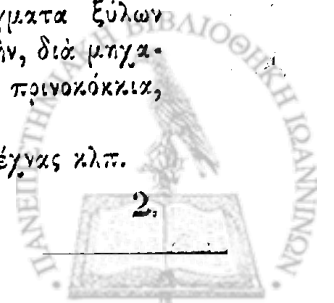
Ὀρυκτολογικαὶ συλλογαί, δείγματα διαφόρων ὀρυκτῶν, ἰδίως δὲ γαιανθράκων, κτυσίμων γαιῶν, γαιῶν πρὸς γονιμοποίησιν τῶν καλλιεργουμένων, πρὸς βερῆν, πρὸς καθάρισιν, εἰς τὰς κεραμικὰς τέχνας· λιθογραφικῶν πλακῶν, ἀκονερίθων, γύψου, θείου, μαγνησίτιδος μαρμάρων διαφόρων εἰδῶν καὶ χρωμάτων, σμῆριδος, θηραϊκῆς ἄσβητος, μετάλλων καὶ μεταλλούχων ὀρυκτῶν κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 2.

Δασονομία, κυνηγετικὴ, ἀλιεῖα· τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Συλλογαὶ διαφόρων ξύλων καὶ φυτῶν χρησίμων εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν· δείγματα ξύλων ἰδίως χρησίμων εἰς τῆς οἰκοδομῆς, εἰς τὴν ναυπηγικὴν, εἰς τὴν λεπτοουργικὴν, εἰς τὴν ξυλουργικὴν, διὰ μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα κλπ. καρποὶ καὶ προϊόντα τῶν δασῶν ἄνευ καλλιεργείας, βυλάνθια, κηκίδια, προνοκόκκια, ὑλοκέρατα, ῥητίναι, πίσσαι, νεύτι κλπ.

Δέρματα ἀγρίων ζώων ἐκ κυνηγίας χρήσιμα εἰς μὴλωτὰς εἰς τὴν βυρσοδεφικὴν καὶ ἄλλας τέχνας κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 3

Γεωργία.

α) Γεωργικά εργαλεία καλλιέργειας, συγκομιδής, μετακομιδής και τοποθετήσεως.
 Άροτρα, σβάρνα, κίλυνδροι, βωλοκόποι, περιχωματευτήρια, ιπποσκαλιστήρια, σπορείς, μηχαναί και εργαλεία θερμαντικά έκποριστικά κλπ. αμάξια, χειραμάξια κλπ.

β) Γενικά καλλιέργειαι.

Δημητριακοί καρποί: Σίτος, σμιγός, κριθή σίκαλη, κέγχρος βρώμη, βίκος, αραβόσιτος, κλαυδόκι, γιώμηλα δρυζαί κλπ. όσπρια, φακίαι, φασιόλοι, έρέβυθοι λάβυροι κλπ. έλαιώδεις σπόροι, λινόσποροι, κινάδοσποροι, σήσαμοι κλπ. φυτά και ρίζαι προς έαφήν, έρυθρόδανα κλπ. φυτά και ρίζαι προς εξαγωγήν (χαλάρως κλπ. άρωματικά και καρυκευτικά: κορίαννος, κύμιον κλπ. χορτονομαί φυσικαί (όλα τά είδη αυτών) χορτονομαί τεχνικαί (όλα τά είδη) παχύματα γαιών διάφορα κλπ.

Ειδικαί καλλιέργειαι.

γ) Κτηπουρική

Εργαλεία καλλιέργειας συγκομιδής κλπ. άξιναι, σκαπάναι, λίσγοι, πτύα, γαιόκτενα, κλαδευτήρια, ψαλίδες, έμβολιαστήρια, ποτιστήρια, ύδραιτλιναι φρεάτων, κλίμακες, όπωροσυλλεκτήρια, κόφιοι, κάραλλοι, κάνιστρα, άμαξαι και χειράμαξαι κλπ.

δ) Δενδροκομία.

Καλλιέργειαι έλαιών, μωρεών, συκών, άμπέλων, σταριδαμπέλων, άμυγδαλέων, κασταναίων, καρυδαίων κλπ. Δένδρα και ά.θη του κάλλωπισμού.

Άνατροφή μεταξοσκωλήκων, συστήματα, ύλικόν, εργαλεία κλπ. βόμβυκες.

Όμοίως μελισσοτροφίας, μέλιτα, κηροί κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 4.

Κτηνοτροφία.

Σχέδια κτηνοστασίων, ύλικόν και εργαλεία αυτών συστήματα άνατροφής, περιποιήσεως και έπιμειξιάς, παχύνσεως κλπ. Ζώα, ίπποι, ήμίνοι όνοι, χοίροι, πρόβατα, αίγες, κουνιούλοι, όρνιθες, γήνες, νήσται, ινδιάνοι, περιστεραι κλπ.

Έρια, τυρί θούτυρον κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 5.

Μηχανή έφηρμωσμένη εις την βιομηχανίαν· μηχαναί και εργαλεία άποκόπιας, άυλοποιίας, άροτοποιίας, ζυθοποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζυμαρικής, στυτοτομικής, λατομίας, σκαλιόποιίας. Ειδικαί μηχαναί και εργαλεία χειροτεχνιών διά τó κλώθειν, στρέφειν, πλέκειν, ύφαινειν, βαμβάκι, έρια, μετάξια, λινόν, κώνινον κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 6.

Μηχανή ειδική. Τρόποι και μέσα άρσεως, κινήσεως και μεταφορής.

Μηχαναί και εργαλεία προς μετακίνησιν, ύψωσιν καταβίβασιν, μεταφοράν κλπ. βαρών, όχθοφορικά, Σαγυματοποιία, σελοποιία, κιβώτια, σάκκοι, δισάκκια κλπ. άμυροποιία, ύδραυλικαί κλπ. μηχανικαί και εργαλεία κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 7.

Μηχανική ειδική της Γεωργίας και της κτηπουρικής, εκτός των έν τη κλάσει 3 αναφερομένων. Μηχαναί και εργαλεία άχυροκοπτικά, ριζοτριπτικά κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 8.

Τέχνη άκριβείας και βιομηχανίας σχετιζόμεναι μετά της δημοσίας εκπαιδείσεως και άλλων έπιτεδευμάτων κλπ.

Εργαλεία της Φυσικής, της Χημείας, της μετεωρολογίας, χρονόμετρα, ώρολόγια κλπ. Γεωγραφικοί χάρτες κλπ. πλάστιγγες νομισματικαί κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 9.

Βιομηχανία άφορώσα την οικονομικήν χρήσιν του πυρός και του φωτός.

Εστίαί θερμαντήρια, φωταγωγικά εργαλεία κλπ. Διύλιστήρια, τεχνικαί καύσιμοι ύλαι, κηρία κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 10.

Χημικαί τέχνη και προϊόντα αυτών.

Βαρική, ευρωδεψική, τυπωτική ύφασμάτων, λευκαντική, ταυβάκοι, καπνοί, σιγάρα, ειώδη ύδατα και έλαια, σάπωνες, έμβάδες αδιάβροχοι και σκεπάσματα, δέρματα κτερωσμένα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 11.

Παρασκευασία και διατήρησις τῶν τροφίμων.

Πατά, καπνιστά, ἐλαίουσυντήρητα, ὀξυδοσυντήρητα κλπ. πηκταί, δίπυρα, ἄλευρα, ἄμυλον, ζυμηρικῆς προϊόντα, ζαχαροπλαστικῆς, ποτά διάφορα, οἶνοι οἰνοπνεύματα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 12.

Υγιεινή, φαρμακευτικῆ, ἰατρικῆ, χειρουργικῆ κλπ.

Εργαλεῖα χειρουργικῆς, Μέσα καθαριότητος, συλλογαὶ φυτῶν τῆς φαρμακευτικῆς, Μεταλλικὰ ὕδατα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 13.

Ναυτικῆ (ἐμπορικῆ καὶ πολεμικῆ) καὶ τέχναι πολέμου ἐν γένει,

Σχέδια ναυτῶν, ναυπηγείων, ἐργαλεῖα καὶ μηχαναὶ αὐτῶν. Σχέδια καὶ πρῶτυπα τῶν σκαφῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐξοπλισμοὶ καὶ ὑλκὸν αὐτῶν κλπ. Μέσα διασώσεως τῶν πνιγομένων. Σχέδια ὀπλοστασίων, σιγναὶ στρατιωτικαί, ἐνδύματα, ὅπλα διάφορα, πυροτεχνήματα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 14.

Πολιτικαὶ οἰκοδομαὶ καὶ ὕλαι διάφορα πρὸς οἰκοδομήν.

Σχέδια οἰκοδομῶν, γεφυρῶν, ὁδῶν, προκυμαίων, λιμένων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων. Ὑλικὸν τῶν οἰκοδομῶν, λίθοι, ἄμμος, μάγμαρα, ὑδραυλικαὶ ἀσβέστοι καὶ μίγματα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 15.

Μεταλλουργικῆ.

Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα καὶ προϊόντα σιδηρουργικῆς, μαχαιριποιίτας, κλειδοποιίτας, λεβιτοποιίτας, λευκοσιδηρουργικῆς κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 16.

Ἐξέργασια πολυτίμων λίθων καὶ μετάλλων.

Χρυσοχοικῆς προϊόντα, ἀδαμαντοκολλιστικῆς κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 17:

Κεραμικαὶ τέχναι.

Ὑλαι καὶ χῶμα διάφορα κλπ. προϊόντα κεραμοποιίτας, πιθοποιίτας, ἀγγειοπλαστικῆς κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 18.

Βιομηχανία διμυθιακίων, ἐρίων, μεταξίων, λίνου, κανάβους κλπ. Μετάξις ἔργα, θαμβάκινα κλπ. κλωσταὶ καὶ ὑφάσματα ἐκ τούτων διάφορα πρὸς διαφόρους χρήσεις, μεμιγμένα μετ' ἀλλήλων, ἢ μί.

ΚΛΑΣΙΣ 19.

Ἐπιπλοποιία καὶ θαλαμωστολιστικῆ.

Ἐπιπλα ἀπλά ἢ σιαιλιστά. Ζωγραφιστά, κεχρυτωμένα κλπ. ἐκ ξύλου, ἐκ σιδήρου κλπ. στολισμοὶ καὶ κοσμήματα δι' οἰκίας, διὰ δημοσία καταστήματα, διὰ θέατρα κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 20.

Σχέδιον καὶ πλαστικῆ ἐρρημωσμένη εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Υπογραφεῖα ἐργαλεῖα καὶ προϊόντα αὐτῆς· λιθογραφία, χαλκογραφία, φωτογραφία βιβλιοδετικῆ κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 21.

Κατασκευὴ ἐνδυμάτων καὶ ἀντικειμένων τοῦ συρροῦ καὶ τῆς πολυτελείας.

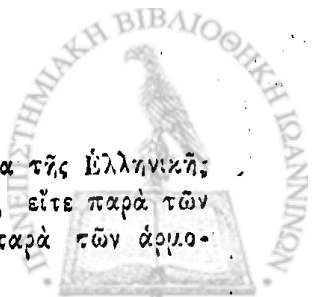
Ἐνδύματα δι' ἄνδρας, διὰ γυναῖκας διὰ παιδία. Κεντιστικῆς ἔργα διὰ χρυσοῦ, δι' ἀργύρου, διὰ μετάξις κλπ. Συρροὶ, κιλύπτραι, ἀνθή καὶ καρποί τεχνιτῶν ἀλεξίβροχα, σκιάδια, φέσια, χειρόμακτρα, ζῶνα, ὑποδήματα, περιπόδια, περινημίδες κλπ.

ΚΛΑΣΙΣ 22.

Μουσουργικῆ· κατασκευὴ μουσικῶν ὀργάνων κλπ.

Ἄθρον 11.

Ἄπαυτα τὰ ἀνωτέρω διὰ τὸ νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς τὴν ἐκθεσιν προαποπιεῖται νὰ ἦναι προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, παραγθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους παρ' ἑλλήνων ἢ ξένων κατοικοῦντων ἐν αὐτῷ, εἴτε παρὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἑλλήνων· νὰ ἦναι προϊόντα τοῦ ἐκθέτου, νὰ ἐξετάσθησαν προηγουμένως παρὰ τῶν ἄρμο-

δίων επιτροπών και να εγείνοντο δεκτά, επισυναπτομένων προς τούτο και τὸν περὶ τῆς παραδοχῆς των ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 12.

Τὰ προϊόντα τῶν ἐκθετῶν, ὅσοι ἔλαβον βραβεῖα εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν γίνονται δεκτά καὶ ἄνευ τῆς ἐπιτοπίου προεξετάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἰδιαιτέρον τμήμα ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως θέλει εἶσθαι προσδιορισμένον διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένης μηχανᾶς καὶ ἐργαλεία πρὸς τελειοποιήσιν τοῦ ἔθνους.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν δὲν εἶναι δεκτά:

- α) Τὰ μὴ ἔχοντα ὠρισμένην χρῆσιν καὶ βιομηχανικὴν ἐφαρμογὴν.
- β) Τὰ μὴ δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως χωρὶς νὰ διαφθαλέωσι.
- γ) Τὰ ἐπικίνδυνα καθιστάμενα μ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῶν προφυλάξεις.
- δ) Ὅσα ἄλλα ἢ ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε θεωρήσει κατάλληλα διὰ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 15.

Τὰ εἰς ἐνζύμωσιν ἢ ἀνάφλεξιν ὑποκείμενα θέλουσιν γίνεσθαι δεκτά ὑπὸ ἰδιαιτέρους ὁρους καὶ προφυλάξεις.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐκθεσιν θέλουσι παρουσιασθῆ εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἢ πέμψει εἰς αὐτὸ αἰτησὶν των διὰ νὰ ἐγγραφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθῆσόμενον βιβλίον τῶν ἐκθετῶν.

Ἄρθρον 17.

Τοῦ βιβλίου τούτου ἰκανὰ ἀντίτυπα στέλλει ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τοὺς ΚΚ. Νομάρχας, ὅπως φροντίσωσι νὰ παραδοθῶσι διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ἰδιαιτέρως ἵνα ἀπευθύνωνται εἰς τὸν ἐγγραφόμενον κατὰ σειρὰν ἐρωτήσεις περὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἐπιγραφομένων ἐν ταῖς στήλαις πληροφοριῶν νὰ σημειοῦται ὑφ' ἐκάστην ἢ ἀπάντησίν του καὶ νὰ ὑπογράφηται εἰς τὸ τέλος ἰδιοχειρῶς ἢ δι' ἄλλου. Ἐπιθυμεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὅπως τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μὲν τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν καὶ ἑπαρχιῶν κρατῆται παρὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς δὲ τοὺς Δήμους παρὰ τῶν ΚΚ. Δημάρχων καὶ δύο ἐτέρων εἰδημόνων, τοὺς ὁποῖους αὐτὴ θέλουσι διορίσει.

Ἄρθρον 18.

Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀνοικτὰ ἀπὸ τοῦδε ἕως τῆς 1. Μαΐου τ. ε. ἐκτὸς τῶν βραδύτερον ἤθελε μεταβληθῆ ἢ προθεσμία, μετὰ δὲ ταύτην τὰ βιβλία θέλουσι κλεισθῆ παρὰ τῶν εἰρηζόμενων ἐπιτροπῶν, καὶ ὑπογραφόμενα παρ' ὅλων τῶν ἐπιτροπῶν θέλουσιν ἀποσταλῆ ἀμέσως εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἐπαρχιακὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 19.

Τὰ διὰ τὴν ἐκθεσιν προσδιορισμένα προϊόντα θέλουσι συγκεντρωθῆ ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου τ. θ. τὸ βραδύτερον εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐπαρχείου (ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων) διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἧτις θέλει ἀποφαίνεσθαι περὶ τῆς παραδοχῆς των ἐκδίδουσα πρὸς τὸν ἐκθέτην τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. δαίγμα.

Ἄρθρον 20.

Ἐκάστη ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπὴ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπιτοπίου ἐξέτασιν των προϊόντων καὶ εἰς ἐπιτρόπους τῆς, αἵτινες θέλουσιν ἀποφαίνεσθαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περὶ αὐτῶν ὑποβάλλοντες ἀκολουθῶντες εἰς αὐτὴν τὸν κατάλογον τῶν παραδεχθέντων.

Ἄρθρον 21.

Διὰ νὰ μὴ βλάπτωνται τὰ προϊόντα κατὰ τὰς ἐξετάσεις θέλει συσταθῆ εἰς τοὺς ἐκθέτας τὸ νὰ συνοδεύωσιν αὐτὰ διὰ μικρῶν δοκιμίων ἐκ τῶν ἰδίων προϊόντων διὰ νὰ ἐξετάζωνται ταῦτα.

Ἄρθρον 22.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιτοπίου ἐξέτασεως τῶν προϊόντων ἐκάστη ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει ἐπὶ τῆ εἰσεῖς τῶν μερικῶν βιβλίων τὸν ὀριστικὸν κατάλογον των παραδεχθέντων ἐκθετῶν κατὰ τοὺς Δήμους, περιέχοντα κατὰ στήλας ἀπείρας τὰς περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐκθέτου σημειουμένης πληροφορίας, καὶ θέλει ὑποβάλλει αὐτὸν μεθ' ὅλων των βιβλίων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν, ἐπιφέρονσα καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς, περὶ ἐκείνων των βιομηχανικῶν καταστημάτων, αἵτινα διὰ τὴν σημαντικότητά των καὶ τὸ εἶδος των ἤθελον διακρίνεσθαι, καὶ τῶν ὁποίων τοὺς Διευθυντὰς ἤθελε κρίνει ἀξίους των ἰδιαιτέρων συστάσεων τῆς.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐξετασθέντων προϊόντων εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐκθέσεως θέλει ἀρχίσει τὴν 1 Ἰουλίου 1859 καὶ τελειώσει τὴν 1 Ἰουλίου τὸ βραδύτερον. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν θέλουσι γίνεσθαι δεκτὰ ἐκτὸς κατὰ τῶν περιστάσεων, περὶ ὧν θέλει ἀποφασίζει ἡ ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 24.

Οἱ ἐκθέται ἐκάστου Δήμου ἢ Ἐπαρχίας θέλουσιν ἀποστειλεῖν, εἰ δυνατόν, διὰ μιᾶς ἅπαντα τὰ προϊόντων, καθ' ὃν ἤθελον ἐγκρίνει οὗτοι τρόπον, ἢ αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπαὶ ἤθελον τοῖς συστήσει ὡς τὸν κατάλληλότερον. Περὶ δὲ τοῦ τρόπου τούτου θέλουσι κάμει λόγον αἱ ἐπιτροπαὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 κηθέσει αὐτῶν.

Ἄρθρον 25.

Τὰ παρὰ τῶν ἐκθετῶν ἀποστελλόμενα προϊόντα πρέπει νὰ ἦναι καλῶς παρεσκευασμένα πρὸς ἀσφαλῆ μεταφορῶν. Νὰ τίθενται ἐκ καθαρῶν καὶ ὄλων καινῶν κιβωτίων καὶ ἀγγείων. Πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰ ὑγρά πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀρκούσαι προφυλάξεις διὰ νὰ ἦναι αἱ φυάλαι καὶ τὰ ἀγγεῖα ἀσφαλῆ καὶ καλῶς στομωμένα ἐπί ἐπιστομῶν ὄλων νέων. Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσιν ἐπιστήσει ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἐπὶ τούτοις πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 26.

Τὰ προϊόντα τῶν θέλουσιν ἐπιγράψει οἱ ἐκθέται ἐπὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς ἐπικαλύμασι καὶ πέμπει ὑπὸ τὴν εἰς ἐπιγραφὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπὴν (Ἐπαρχία . . . ἔχρημα . . . ὄνομα . . . καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκθέτου ὑπ' ἀριθ. . . δεμάτων ἢ κιβωτίων του).

Ἄρθρον 27.

Τὸ ποσὸν τῶν σταλησομένων προϊόντων δὲν πρέπει νὰ ἦναι οὔτε πλέον, οὔτ' ἔλαττον, ἀλλ' ὅσον χρειάζεται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ποιότητος τῶν.

Θέτομεν δὲ πρὸς τοῦτο ὄρους τινὰς πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐκθετῶν.

Τὰ προϊόντα τῆς Γεωργίας, ὡς οἱ δημητριακοὶ, καρποὶ αἱ ξηραὶ ὀπῶραι καὶ τὰ τούτοις ὅμοια δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς 2 ὀκάδας ἐξ ἐκάστου εἶδους. Τὰ λοιπὰ ὀγκώδη τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ὡς τῆς βιομηχανίας, τὰ φυσικῶς διαιρούμενα εἰς μικροτέρας ποσότητας· ἐν γένει δὲ τὰ εἰς στερεὰν καὶ ρευστὴν κατάστασιν προϊόντα νὰ τηρῶσι τὴν ἀναλογίαν μεταξὺ 1—3 ὀκάδων βάρους· καὶ 1—2 Β. πήξεων μήκους. Τὰ εἰς ζωντανὴν κατάστασιν ζῶα, ἐκ μὲν τῶν μεγάλων 2—4, ἐκ δὲ τῶν μικρῶν 4—6. Τὰ ὑφάσματα καὶ ἄλλα προϊόντα τῆς βιομηχανίας εἰς κομμάτια ὅπως ἐξέρχονται τῶν ἐργοτασιῶν· τὰ μικρότερα κατὰ δύο ὀκάδας ἢ κατ' ἄλλο παραδεδομένον ἐν τῇ ἀγορᾷ μέτρον διὰ τὴν εἰς μεγάλας ποσότητας πώλησιν τῶν. Τὰ φυσικὰ προϊόντα καὶ τὰ ὄρυκτα εἰς εὐμεγέθη τεμάχια.

Τὰ τῶν συλλογῶν ἐν γένει εἰς μικρὰ δείγματα. Κάνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι οἱ ἐκθέται διαβουλεύσει πάντοτε ἐλεύθεροι νὰ ἐκθέσωσι καὶ εἰς μεγαλητέρας ποσότητας προϊόντα τῶν ἅτινα ἤθελον διαρθεῖσθαι, εἴτε διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ καταστήματος καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν, εἴτε διὰ τὸ μέγεθος αἱ τὸ πλούσιον αὐτῶν. Εἶναι μάλιστα ἐπιθυμητὸν νὰ παρουσιασθῶσι τοιαῦτα κολοσσαῖα καὶ μεγάλων διαστάσεων δείγματα, ἅτινα θέλουσι πάντοτε ἐκτιμηθῆ.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποστολῆς τῶν προϊόντων εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐκθετῶν, ἐὰν δὲν ἤθελον καταβάλλῃ αὐτὰ ἐ δῆμοι.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει λάβει πάντα τὰ μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων ἐν τῷ καταστήματι, ἀλλὰ ἐν θέλει εἶσθαι ποσῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν τυχόν βλάβην αὐτῶν ἢ ὑπεξαίρεσιν. Εἰς τοὺς ἐκθέτας θέλουσι εἶσθαι ἀποφασισαὶ αἱ εὐκολίαι πρὸς διατήρησιν τῶν.

Ἄρθρον 30.

Τὰ ἐκτεθέντα προϊόντα δὲν δύναται ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ καταστήματος πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐνεῖ ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ τοποθέτησις τῶν προϊόντων ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως θέλει γίνῃ κατὰ τρόπον ἀποδεικνύοντα τὴν ἐπὶ τῶν πρώτων ὕλων σχέσιν καὶ τὰς προόδους τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας, οὐ τὰ καθέκαστα ἐπιφύαττεται νὰ κανονίσῃ βραδύτερον ἢ ἐπιτροπὴ θέλει δ' ἐνεργηθῆ πάντοτε κατὰ γενικὰς τοπικὰς διαιρέσεις περιλαμβανούσας τὰ προϊόντα ἐκάστου νομοῦ ἰδιαιτέρως κατὰ τοὺς δήμους καὶ ἐκθέτας μετὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐστολισμένων διὰ τῶν σημαίων καὶ τῶν ἀρχαίων συμβόλων τῶν Δήμων, δι' ὅσους ἤθελον ἔχει οιαῦτα.

Άρθρον 43.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν, ἃ ἤελον διαμενεῖ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

Άρθρον 44.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτροπῶν, θέλει γίνεαι κατὰ λόγον τῆς σημαντικότητος τῶν προϊόντων τῶν διαφόρων κλάσεων· πολλὰ δὲ κλάσεις δύνανται νὰ υπαχθῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν.

Άρθρον 45.

Ἐκάστη ἐπιτροπὴ ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπροεδρον καὶ γραμματέα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐκλεγομένου κατ' ἐλάχιστον πλειονοψηφίαν.

Ἐὰν οὐδεὶς ἤθελε τύχη τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ὁ διορισμὸς τῶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ κλήρου.

Άρθρον 46.

Τὸ σὺμμ. τῶν Ἑλληνοδικῶν ἔχει Γενικὸν Γραμματέα, διοριζόμενον παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τουργῶν· ἡ δὲ ἡμέρα καὶ αἱ ὥραι τῶν συνεδριάσεων τῶν ἐπιτροπῶν θέλουσιν ὁριθῆ ἐν διαταγῆς τοῦ ἰδίου Ἰπουργοῦ.

Άρθρον 47.

Ἐκάστη ἐπιτροπὴ θέλει παραλαμβάνει καὶ δύο εἰδήμονας κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων προϊόντων, οἵτι· θέλουσιν ἔχει συμβουλευτικὴν μόνον γνώμην.

Άρθρον 48.

Οἱ ὡς μέλη τῶν ἐπιτροπῶν διορισθέντες ἐκθέται δὲν δύναται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν τῆς κλάσεως ἐν ἣ διωρίσθησαν.

Άρθρον 49.

Ἐκάστη ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προϊόντων νὰ υποδιαιρεθῆ εἰς τόσας ὑποεπιτροπὰς ὅσας ἀρχουσαι κλάσεις ἢ κατηγορίαι προϊόντων εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι.

Άρθρον 50.

Ἐὰν προϊόντα τινὰ ἀνήκουσιν εἰς περιττοτέρας κλάσεις, ὁ πρόεδρος τῆς κλάσεως ἐν ἣ κατετάχθησαν, ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν σχετικῶν κλάσεων θέλει προκαλεῖ τὴν σύστασιν μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀριθμοῦ μελῶν συγκατεμένης, ἣτις θέλει ἐξετάζει αὐτά.

Άρθρον 51.

Εἰς τὰς περιττοτέρας προτάσεις, ἔχει ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία· ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ ἡ τοῦ προέδρου νικᾷ.

Άρθρον 52.

Αἱ περιττοτέρας προτάσεις συζητοῦνται καὶ παραδεχόμεναι παρ' ἐκάστης ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου τῶν προέδρων, τὸ ὑποῖον ἢ παραδέχεται αὐτάς, ἢ τὰς παραιτέμπει πρὸς ἀναβολὴν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἐπιτροπὰς.

Άρθρον 53.

Τὸ συνέδριον τῶν προέδρων, τὸ ὑποῖον ἀποτελεῖ τὸ σὺμμ. τῶν Ἑλληνοδικῶν, σύγκειται ἐκ τῶν προέδρων, ἀντιπροέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ὅλων τῶν κλάσεων, καὶ προεδρεῖται παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 54.

Ἡ ἄριστικὴ ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου τῶν προέδρων ἐπὶ τῶν βραβείων ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς εἰς γενικὴν συνεδρίωσιν συγκαλουμένης.

ΚΕΦΑΛ. 5'

Περὶ Βραβείων.

Άρθρον 55.

Τὰ ἐν ταῖς Ὀλυμπίαις ἀπονεμηθησόμενα βραβεῖα εἰσὶν·

- 1) Τὸ ΧΡΥΣΟΝ νομισματόσημον α' καὶ β' τάξεως.
- 2) Τὸ ἈΡΓΥΡΟΝ νομισματόσημον ὡσαύτως.
- 3) Τὸ ΧΑΛΚΟΝ νομισματόσημον, καὶ
- 4) ὁ ΕΠΙΑΙΝΟΣ.

Άρθρον 56.

Τὸ χρυσοῦν νομισματόσημον ὄρισταί διὰ τὴν βράβευσιν τῆς ἀνεγνωρισμένης ἐξαιρετικῆς ἀξίας καὶ διασμένης ἰκανότητος διακρινόμενης μεταξὺ ὅλων τῶν εἰς τὴν κλάσιν ὑπαγομένων προϊόντων· ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ προταθῆ, εἰμὴ διὰ συλλογὰς λίαν πλήρεις, καὶ λίαν διδακτικὰς. Δι' ἀνακαλύψεις, τε

λειτουργήσεις και βελτιώσεις σημαντικές γενομένης είτε επί των προϊόντων είτε επί των μέσων τῆς παραγωγῆς αὐτῶν. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ σύστασιν σημαντικῶν βιομηχανικῶν καὶ καταστημάτων εὐκολυνάντων μεγάλως τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 57.

Τὸ ἀργυροῦν νομισματοσίτημον, τὸ χαλκοῦν καὶ ὁ ἐπινοῦς θέλουσιν ἀπονέμεσθαι πρὸς βραβεύσιν τῶν κατ' εἶδος προϊόντων, καὶ ὡς τοιαῦτα δύνανται νὰ προταθῶσιν ἐπὶ πραγματικῆ ἀξίᾳ, διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ σχήματος, τῆς ποιότητος καὶ τῆς τιμῆς ἐκάστου τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 58.

Εἰς τὰς ἐπὶ βραβείων προτάσεις των αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὸ συνέδριον τῶν ἑλληνοδικῶν θέλουσιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὰ ἐκτεθέντα πραγματικὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων καὶ οὐχὶ τὸν ὀρισθέντα ἀριθμὸν βραβείων δι' ἐκάστην κλάσιν, ὅστις ἐτέθη κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἐμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν ἐπαίνων.

Ἄρθρον 59.

Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσιν ἀκολουθεῖ εἰς τὰς περὶ βραβείων ἐκθέσεις των τὴν ἐξῆς τάξιν

Α') Ἱστορία, ἢτοι εἰσαγωγὴ συνοπτικὴ ἐπὶ τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων ἐκάστης κλάσεως.

Β') Πρόοδος ἐφ' ἐκάστης ἀπὸ τοῦ 1833 ἕως τοῦ 1857.

Γ') Χαρακτῆρ, ἐκτέλεσις, χρήσις, ὠφέλεια καὶ τιμὴ.

Δ') Συμπεράσματα παρουσιάζοντα,

1) Τὴν βαθμολογικὴν κατάταξιν ὅλων τῶν προϊόντων ἐκάστης κλάσεως, ὅσα ἐκρίθησαν ἀξία βραβεύσεως μετὰ τοῦ ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου προταθέντος βραβείου, προσθεμένης, πρὸς γνῶσιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῆς σημειώσεως τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ψήφων.

2) Τὰ εἶδη τῶν προϊόντων, ὅσα κρίνονται ἀξία διὰ νὰ ἀγορασθῶσι πρὸς τῆς ἐπιτροπῆς.

3) Τὰ ὀνόματα τῶν παραγωγῶν καὶ τεχνιτῶν, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐμπειρίας των καὶ τοῦ, ὁποῖου ἤθελε κρίνει ἀξιόους τελειότερας εἰς τὸ ἐπιτηδευμὰ των ἐκπαιδευτέως ἢ ἄλλων ἐνισχύσεων.

Ἄρθρον 60.

Ἡ περὶ βραβείων ἐκθεσις τῶν ἑλληνοδικῶν θέλει δημοσιευθῆ ἀντίτυπα δὲ αὐτῆς θέλουσι δοθῆ πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῶν ἑλληνοδικῶν καὶ τῶν ἐπιτροπῶν, πρὸς τοὺς ἐκθέτας, ὅσοι ἔλαβον τὸ χρυσοῦν νομισματοσίτημον πρὸς τὰ γεωργικὰ συμβούλια καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 61.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν διακεκριμένων τεχνιτῶν καὶ παραγωγῶν θέλει προκαλεῖσθαι τὴν διὰ μετοχῶν σύστασιν λαχείου πρὸς ἐξυγορᾶν τῶν τελειότερων καὶ χρησιμωτέρων προϊόντων.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Τὸ Μέλος καὶ Γραμματεὺς
Σ. Α. ΣΗΝΑΙΩΤΑΚΗΣ.

Στοιχ. Α'.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΟΥ 1859.

Σήμερον τὴν συνελθόντες οἱ ὑποχρηνόμενοι ἐξετάσαμεν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ παρὰ τοῦ Κ. κατοικοῦ τοῦ τοῦ δήμου ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθετῶν ὑπ' ἀριθ. παρουσιασθέντα εἶδη προϊόντων: ἢτοι

τὰ ὅποια ἠτοίμασεν οὗτος διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἔθνηκὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων ἐκ τούτων εἰρομεν παραδεκτὰ τὰ (ὀνομαστὶ ἅπαντα) τὰ ὅποια θεωρήσαμεν κατάλληλα διὰ τὴν ἐκθεσιν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξεδώσαμεν τὴν παρούσαν πιστοποιήσιν.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ

Βιβλίον εγγραφῆς τῶν ἐκθετῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ δήμου

1	2	3	4	5	6	7	8	Παρατη- ρήσεις
Ἀξῶν ἀριθμὸς ἐκθετῶν	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκθέτου	1. Εἶδος προϋόντων τὰ ὅποια θέλει ἐκθεσεῖ 2. Ἀριθμὸς ἢ ποσὸν αὐτῶν κατ' ὅραν	Ἐκτασις εἰς ὕψος, βάθος καὶ μῆκος ἢ τις τῶ ἀναγκασιῶν διὰ τὴν ἐκθεσίν των	Συνοπτικὴ περιγραφή τοῦ καταστήματος τοῦ πόδας ἔχει διαιρέσεις 1. Πόδας ἢ ἔκτασις τῶν οικοδομῶν εἰς τετραγωνικοὺς πύργους 2. Ἐν κινήσει ἐντοπίων ἢ ἐν εὐρωπαϊκῇ μετρήσει 3. Ἐὰν εἶναι ὑδροκίνητον, ἀνεμοκίνητον ἢ ἀεροκίνητον 4. Πόδες ἐπιπέδου	1. Ποῖος ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ τεχνικῶν μετὰ τοῦ δευθεντοῦ 2. Ποῖος ὁ τῶν ἀπλῶν ἐργαζομένων 3. Ἐὰν ἐργάζονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἢ διὰ τινος μῆνας καὶ πόσου 4. Ἐὰν ἐργάζονται καὶ ταῖδια καὶ μέγιστος ποῖος κατωτέρως ἡλικίας 5. Ἐὰν καὶ γυναῖκες ἢ κοράσια καὶ μέχρι ποῖος κατωτέρως ἡλικίας τὰ δευτέρα 6. Ποῖον μισθὸν πληροῦναι διατὸς τεχνίτας 7. Ποῖον διὰ τοὺς ἐργάτας ἀρρένας καὶ 8. Ποῖον διὰ τὰς γυναῖκας	1. Ποῖον ποσὸν κατ' εἶδος ἀμακτεργάστον πρώτων ὄλων καὶ 2. Ποῖος ἀξίας ἐξοδεύει κατ' ἔτος κατ' ἐνώστατον καὶ κατ' ἐλάχιστον ὄρον	1. Ποῖον ποσὸν καὶ ποῖας ἀξίας προϊόντα παράγει καθ' ἐλάχιστην ἡμέραν 2. Ποῖα κατ' ἔτος κατ' ἀνώστατον καὶ κατ' ἐλάχιστον ὄρον. 3. Ποῖα ἢ πρέχουσα τιμὴ τῶν προϊόντων κατὰ μέγιστος καὶ κατὰ μικρὰς ποσότητος χωριστὰ	

Περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν προϊόντων τῶν ὠραίων τεχνῶν εἰς τὸν Βιομηχανικὸν διαγωνισμόν.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπὴ.

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐπαρχιακὰς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὰς.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοῦ ἀπὸ 7 ἰς. μ. Β. Διατάγματος, εὐδόκησε νὰ ἐγκρίνη ὅπως τὰ προϊόντα τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς Γλυπτικῆς καὶ τῆς Ζωγραφικῆς περιληφθῶσιν εἰς τὸν ἐπικείμενον βιομηχανικὸν διαγωνισμόν τῶν Ὀλυμπίων.

Ἐγκλείοντες ὡς ἱκανὰ ἀντίτυπα τοῦ κατὰ τὸ εἰρημένον Β. Διατάγμα ἐκδοθέντος συμπληρωτικοῦ προγράμματος παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κύριοι, νὰ δώσητε αὐτῷ πληρεστάτην δημοσιότητα δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολλήσεως, γνωστοποιούντες καὶ ἰδίᾳ το περιεχόμενον τοῦ τοῖς κατὰ τὴν ὑμετέραν Ἐπαρχίαν καλλιτεχναῖς μετὰ καταλλήλων παρορμήσεων νὰ ὠρεθῶσιν ἀπὸ τῆς παρουσιαζομένης αὐτοῖς εἰκαιρίας πρὸς τὴν ἐπίδειξιν τῆς δεξιότητός των.

Τὴν σημείωσιν τῶν ἐγγραφησόμενων ἐκθετῶν ὡς καὶ τὰ ἐκτεθησόμενα ἔργα, ἀναμένομεν ἐντὸς ἀκριβῶς τῶν ὀριζομένων διὰ τοῦ προγράμματος προθεσμιῶν.

Καταλύοντες ἐν τούτοις τὸν λόγον στενωδῶς συνιστῶμεν ὑμῖν, Κύριοι, τὸ προκείμενον ὡς σπουδαῖον καὶ κατεπεῖργον Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς καὶ μέλος

Σ. Δ. ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ περὶ τῶν Ὀλυμπίων Προγράμματος καὶ Κανονισμοῦ

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπὴ.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ πατρικῇ αὐτοῦ μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς περιποιήσεως καὶ τῆς προόδου τῶν ὠραίων τεχνῶν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν ἐστία, ἠεὶ εὐδόκησε νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 ἰς. μ. Β. Διατάγματος νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸν βιομηχανικὸν διαγωνισμόν καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Διακηρύττοντες τὴν Β. ταύτην ἀπόφασιν, πεπεισμένοι ἐσμὲν ὅτι ἅπαντες οἱ τὰς εἰρημένους ὠραίας τέχνας καλλιεργοῦντες παρ' ἡμῖν, καὶ οἱ ἄλλαχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες, οἷς χορηγεῖται οὕτω σταδῖον ἀμίλλης καὶ ἐπιδείξεως καλλιτεχνίας, θέλει ἀποδεχθῶσι μετὰ χαρᾶς ἡμᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν ἀγγελίαν ταυτην, καὶ θέλει σπεύσωσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ ἔργα των εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ταύτῃ διεγράφομεν τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α) Ἐκαστος καλλιτέχνης, βουλόμενος νὰ ἐκθέσῃ ἔργον του, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν πρόθεσίν του ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐνώπιον τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχιακῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, εἴτε δι' ἐνυπογράφου ἐγγράφου του, εἴτε προσωπικῶς συνταττομένης ἐκθέσεως περὶ τῆς δηλώσεως του.

β) Αἱ δεχθεῖσαι τὰς δηλώσεις ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ τὰς διαδιβάσωσιν ἡμῖν μέχρι τῆς πέμπτης τοῦ εἰσιόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀνυπερθέτως, τηροῦσαι ἀκριβῶς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 21 τοῦ κανονισμοῦ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τὰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἑλλανοδικῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τῶν συνεδριάσεων τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἑλλανοδικῶν, ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ εἰδικαὶ τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων κλάσεων θέλουσι συνεννοηθῆ καὶ συνέλθῃ ἅμα καὶ τὴν κοινοποιήσιν τοῦ διορισμοῦ των, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀρχαιεσίας των καὶ προσδιορίσωσι τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν ἐφεξῆς Συνεδριάσεων αὐτῶν.

2. Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσι συνέρχεσθαι τακτικῶς κατὰ τὰς προσδιορισθείσας ἡμέρας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀσπληνίου τοῦ ἐκθέσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκτεθέντων, καὶ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ καταστήματι τῶν συνεδριάσεων των, διὰ ν' ἀποφαίνωνται περὶ τῶν κατὰ τὴν προτεραίαν ἐξετασθέντων ὑπ' αὐτῶν προϊόντων.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἐπιτροπαὶ ἤθελον ὑποδιαιεθῆ εἰς ὑποεπιτροπὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 49 τοῦ κανονισμοῦ, αἱ ὑποεπιτροπαὶ θέλουσι διατελεῖ εἰς συνεχῆ σχέσιν μετὰ τῶν προέδρων των γνωστοποιήσῃ αὐτοῖς κατὰστασιν τῶν ἐργασιῶν των, καὶ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς θέλουσιν ὑποβάλλει τὰς προτάσεις των εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν. Τίθενται δὲ μετὰ τῶν βιομηχάνων καὶ τεχνιτῶν εἰς ἄμεσον σχέσιν καὶ ζητοῦσι παρ' αὐτῶν εἴτε ἐγγράφως εἴτε προφορικῶς πληροφορίας περὶ τῶν προϊόντων των.

4. Αἱ προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς . . . κλάσεως πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου τῶν προέδρων τῆς 23 τοῦ τρέχοντος ὁρίου μηνὸς τὸ βραδύτερον, αἱ δὲ τῶν λοιπῶν κλάσεων τὴν 1 τοῦ ἰδίου.

Ἀθῆναι, τῆς 9 ὁρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός,
ΡΙΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΚΛΑΣΕΙΣ. (α)

Κλ. 1. Τῶν ὄρυκτῶν κλπ.

Μητσόπουλος, καθηγ. τῆς ὄρυκτολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.
Μ. Μισσοδάκης, ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ.

* Π. Βουγιούκας.

Κλ. 2. Τῆς δασονομίας κλπ.

Κ. Δουρούτης, πρόεδρος.

Θ. Ὀρφανίδης, Καθηγ. τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰσηγητής.

* Βαλσαμάκης, δασάρχης.

Κλ. 3. Τῆς γεωργίας κλπ.

Ι. Πρώιος, Διευθυντῆς τῆς Γεωρ. Σχολῆς.

* Καμποκάσος, ὁμοίως. » »

Ν. Ἐμμανουήλ, κτηματίας, εἰσηγητής.

Κλ. 4. Τῆς κτηνοτροφίας.

Π. Γιαννόπουλος, μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνοδρίου, εἰσηγητής.

Ἄντ. Παππαδάκης.

Χρ. Ζαχαρίτζας.

Κλ. 5, 6 καὶ 7. Τῆς μηχανικῆς.

Βρ. Μανιτάκης, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ.

Θ. Πίπτης, ὑπολοχαγὸς, εἰσηγητής.

Κλ. 8. Τῶν σχετιζομένων μετὰ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως.

* Σμίτ, ἐπιμελητῆς τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

Ἰωαν. Παππαδάκης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Δ. Στροῦμπος, ὁμοίως, εἰσηγητής.

Κλ. 9, 10 καὶ 11.

Ξ. Λάνδερερ, καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου.

Σ. Κρίνος, ἰατροσύνοδρος εἰσηγητής.

Μ. Κουτζούδης, καθηγητῆς.

Κλ. 12. Τῆς ὑγιεινῆς

Τράϊμπερ, ἀρχίατρος τοῦ Β. Στρατοῦ.

Δ. Ὀρφανίδης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Λεωνίδας Βασιλείου, φαρμακοποιός, εἰσηγητής.

Κλ. 13. Τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐπαμινώνδας Βασιλείου, ἀντισυνταγματάρχης.

Λεωνίδας Παλάσκακας, Γεν. Γραμ. τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ναυτικῶν, εἰσηγητής.

Ι. Ζυμπρκαάκης, λοχαγός.

*) Οἱ ἄστερικοὶ σημειούμενοι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐργασίας.

Κλ. 14. Τῶν Πολιτικῶν οἰκοδομῶν.

- Δ. Τριγκέτης, ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ.
Γεράσιμος Μεταξάς, λοχαγός, εἰσηγητής.
* Π. Κάλκος, Β. ἀρχιτέκτων.

Κλ. 15 καὶ 16. Τῆς μεταλλουργικῆς.

- Σαπουντζάκης, ἀντισυνταγματάρχης, εἰσηγητής.
Χάγερ, χαράκτης.
Π. Κτόρος.

Κλ. 17. Τῆς κεραμικῆς.

- Μ. Μισουδάκης, ὑπολοχαγός.
Σ. Κρένος, ἰατροσύνεδρος.
* Μ. Βουγιούκας, λοχαγός.

Κλ. 18. Τῆς βιομηχανίας βαμβακίων, ἐρίων, καὶ μετάξης.

- Λέων Μελάς, πρώην ὑπουργός, εἰσηγητής.
Χρ. Παππαδάκης, ἔμπορος.
Γ. Ἀποστολόπουλος, »

Κλ. 19. Τῆς ἐπιπλοποιίας.

- Ν. Γλίνης, ἐπιπλοποιός, εἰσηγητής.
Μόσνερ, Β. κλειθροποιός.
Γιοβάννης Ἄγγελος, θαλαμοστόλος.

Κλ. 20. Τῆς τυπογραφίας κλπ.

- Κοσμητής Ἀποστολίδης, ὑπόφορος τῆς Β. Βιβλιοθήκης, εἰσηγητής.
Ἀγαθάγγελος Τριανταφύλλου, καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου.
Στεφάνου Γιάννης Β. Λιθογράφος.

Κλ. 21. Τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς πολυτελείας.

- Τσατζός, ἔμπορος, εἰσηγητής.
Μαντζαβίνος, »
Α. Σαντοριναῖος, ὁμοίως.

Κλ. 22. Τῆς Μουσουργικῆς.

- Σ. Λάνδερερ, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, εἰσηγητής.
Διγενής, διδάσκαλος τῆς Μουσικῆς,

Κλάσις τῶν ὠραίων τεχνῶν, τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς.

- Α. Ραγκαβῆς, πρώην ὑπουργός, πρόεδρος.
Γ. Παππαδόπουλος, ἐπιμελητῆς τοῦ Ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου.
Α. Τζῶκος, Ζωγράφος.

Γενικός δὲ γραμματεὺς τῶν Ἑλληνοδικῶν, ὅστις διεύθυνεν τὰς συνεδριάσεις τῶν

Ὁ Κ. Σ. Α. Σπηλιωτάκης.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΛΑΣΙΣ Α.

Ὅρυκτά, καὶ τέχνηαι πρὸς ἐξόρυξιν αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

Μ. ΜΟΥΣΟΥΔΑΚΗΣ ΥΠΟΔΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ. ;

ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΑΣ ΥΠΟΔΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. (α)

ΑΡΓΥΡΟΥΝ Β' ΤΑΞΕΩΣ.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. Διὰ τὴν συλλογὴν τῶν παρὰ τούτου ἐκτεθέντων λελαξευμένων μεγάλων δειγμάτων διαφόρων μαρμάρων, ἐν οἷς καὶ τοῦ καλουμένου ἐρυθροῦ ἀρχαίου, πρὸς δὲ καὶ ἐτέρου λίθου ὀνομαζομένου γλοεροῦ ἀρχαίου, βραβευθέντων ἀμφοτέρων ἐν τῇ παγκοσμίῳ τῶν Παρισίων ἐκθέσει. Καὶ τοὶ δὲ μὴ παρουσιάζουσα τὸ σύνολον πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων μαρμάρων, λίαν πάλιν ἄξια λόγου εἶνε, δεικνύουσα πόσον οἱ ἑλληνικοὶ λίθοι εἶναι καλλίχροοι καὶ εὐχρηστοί, πλὴν τοῦ δείγματος τοῦ τῆς Τριπόλεως μέλανος μαρμάρου, ὅπερ ἐμποιεῖ ὑποψίαν τινὰ δυσχρηστίας ἐν τῇ λαξεύσει, ὡς ὑπαρχούσης ἐν αὐτῷ φλεβὸς πυρίτου.

Εἰς τὸν Χ. Σίεγελ, διὰ τὰ διάφορα δείγματα μαρμάρων ἐρυθροῦ ἀρχαίου, ὄρειων κτλ. ἅτινα ἐξέθεσαν ἐκ τῶν ἐν Λακωνίᾳ καὶ ἐν Τήνῳ λατομείων του, βραβευθέντων καὶ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, τὰ ὑποῖα καλλίχροα καὶ εὐχρηστα ὄντα ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ καλλιτεχνίᾳ καταφαίνουσι, ὅτι γινώσκει ὁ ἀνὴρ οὗτος ποῦ, καὶ πόσον ἡ ἑλληνικὴ χώρα εἶνε εὐλιθοῦς· πολλάς δὲ καταβαλὼν φροντίδας καὶ δαπάνους καὶ πόνους, ἵνα γείνωσι καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος γνωστοί

καὶ ἐπιζήτητοι οἱ καλοὶ αὐτῆς λίθοι, ἄξιοι τῆς ἀνωτέρου βραβεύσεως κρίνεται.

Εἰς τὸν Σ. Κλεάνθην. Τὸ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τοῦ πολλὰ καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη κοὶ φροντίσαντος καὶ δαπανήσαντος ὑπὲρ ἐξαγωγῆς εἰς Εὐρώπην καὶ χρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν λίθων, ἐκτεθὲν γλοερὸν μάρμαρον τοῦ ἐν Ηανόρμῳ Τήνου λατομείου αὐτοῦ, ἐκ τῶν καλῶν καὶ, εὐχρηστων ὄν, ἔγεινεν ἤδη προσοδοφόρον διὰ τῶν φροντίδων καὶ δαπανῶν αὐτοῦ.

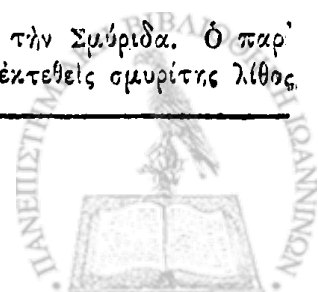
Εἰς τὸν Ν. Βουδούρην διὰ τὸν μαγνησίτην. Ὁ καθαρῶτατος μαγνησίτης, ὃν οὗτος ἐκ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ κτήματος αὐτοῦ ἐξέθηκεν, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐν πολλαῖς χιλιάσι κανταρίων ἐξαγόμενος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ πωλούμενος, χρησιμεύει εἰς παραγωγὴν Ἀγγλικοῦ ἄλατος καὶ ἀνθρακικῆς μαγνησίας.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀπειρανθίας διὰ τὴν Σμύριδα. Ἡ ὑπὸ τούτου ἐκτεθεῖσα σμύρις Νάξου, εὐχρηστοτάτη οὖσα εἰς στίλβωσιν μετάλλων καὶ λίθων, ἀπὸ πολλῶν ἤδη χρόνων λίαν προσοδοφόρος τῷ δημοσίῳ Ταμείῳ κατέστη.

ΧΛΑΚΟΥΝ.

Εἰς τὸν Π. Σούτσον διὰ τὴν Σμύριδα. Ὁ παρ' αὐτοῦ, ὡς μέλους τῆς εταιρίας ἐκτεθεὶς σμυρίτης λίθος

(α) Ἀπὸν ἕνεκα ὑπηρεσίας εἰς ἔλαβε μέρος.

Πάρου, και ευχρηστότερος είνε του έν τῇ Τουρκικῇ χώρα ἐξορυσσομένου, και καλῆς ποιότητος. Ἐπειδὴ δὲ και φροντίδες κατεβλήθησαν πολλὰι παρ' αὐτῶν και δαπάναι πρὸς γνωστοποίησιν και χρῆσιν έν τῇ ἀλλοδαπῇ του χρησίμου τούτου ὀρυκτοῦ, ἀπονέμεται τῷ ἐκθέτῃ τὸ εἰρημένον βραβεῖον.

Εἰς τὸν Ἰωσ. Δε-Κιγάλλαν και τὸν δῆμον Θῆρας. Ἐκατέρω τῶν ἐκθετῶν τούτων Θηραϊκῆς γῆς ἀπονέμεται τὸ εἰρημένον βραβεῖον, διότι οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀρίστων του εἶδους αὐτῆς γαιῶν εἶνε ἡ παρ' αὐτῶν ἐκτεθεισα, ἀλλὰ και μεγάλη αὐτῆς χρῆσις γίνεται έν τε τῇ ἡμεδαπῇ και έν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων.

Εἰς τὸν Χαβέριον Λάνδερερ, διὰ τὴν συλλογὴν διαφόρων δειγμάτων ὀρυκτῶν, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντων δειγμάτων μεταλλούχων και ἄλλων τῆς Ἑλληνικῆς χώρας ὀρυκτῶν, ἀνευρεθέντων τῶν πλείστων ὑπὸ του ἐπιταγῆ και δαπάναις τῆς Βασιλικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἐπὶ γεωγνωσίᾳ και ὀρυκτογνωσίᾳ περιηγησαμένου τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον κυρίου Φαῖδλερ.

Ἐφελεύουσι πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τὸ του χρωμιούχου τῆς Σκίρου σιδήρου και τὸ του θειούχου μολύβδου τῆς Μήλου, τὸ μὲν διότι ὁ χρωμιούχος σίδηρος διὰ μικρὰς δαπάνης δύναται νὰ παράγῃ χρωμιακὰ ἄλατα λίαν χρήσιμα έν τῇ βαφικῇ· τὸ δὲ διότι τὸ έν τῇ ἐκθέσει δεῖγμα θειούχου μολύβδου ὑπεμφαίνει, ὅτι ἀφθονον ὑπάρχει ἐκεῖ τὸ μέταλλον τούτο, εἴτε έν κοιτάσματι εἴτε έν φλεβί, και ἴσως εἰς βαθύτερα μέρη συνυπάρχει μετὰ θειούχου ἀργύρου ἢ μετ' ἄλλης τινος τούτου συνθέσεως, ὡς πολλαχοῦ τούτο ἀπαντῆται· ἀλλὰ μόνης ἐπιτοπίου ἐρεύνης δυναμένης νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ τῆς πληθύος τῶν μετάλλων τούτων και ἂν ἢ σύμφωρος ἢ μὴ, ἢ ἐξόρυξις αὐτῶν και ἢ προαγωγή του έν αὐτοῖς χρησίμου, λυσιτελέστατον εἶναι τὸ νὰ γείνη τοιαύτη ἐρευνα. Ἐπειδὴ δὲ ἐκθέτων έν τοῖς Ὀλυμπίοις ὁ Κ. Λάνδερερ τὰ μετ' ἐπιμελείας συλλεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ ὀρυκτὰ τῆς πατρίδος, πικραίτιος γίνεται νὰ μιμηθῶσι μὲν αὐτὸν και ἄλλοι πρὸς ἀνεύρεσιν πάντων τῶν έν τοῖς κόλποις αὐτῆς ὑπαρχόντων, νὰ ἀνερευνηθῶσι δὲ και τὰ περὶ τῶν μετάλλων τούτων, ἐξ ὧν έν ὁμοίᾳ τῇ τῶν ἐκτεθέντων δειγμάτων ποιότητι και έν προσηκούσῃ πληθύει και συμφέρων εὑρεθέντων, οὐ μικρὰ δύναται νὰ προσγεννηθῇ τῇ Ἑλλάδι χρημάτων πρόσδοσις, βραβεύεται ἐπὶ τούτοις ὁ κύριος Λάνδερερ διὰ του εἰρημένου βραβεῖου.

ΕΠΑΙΝΟΝ.

Εἰς τὸν Ἀπέργγιν, Ἰατρὸν, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα δειγματα ὀρυκτῶν Μήλου. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος πικραίτιος γίνεται κατὰ μίμησιν αὐτοῦ νὰ ἀνεύρωσι και ἄλλοι έν Ἑλλάδι, και ἐκθέσωσι έν τοῖς Ὀλυμπίοις κατὰ τὰς ἐξῆς Ὀλυμπιάδας χρήσιμα τῆς ἑλληνικῆς χώρας ὀρυκτὰ, ἀξίος βραβεῖου κρίνεται.

Εἰς τὸν Β. Γεωργαντόπουλιν ἐξ ὕδρας διὰ τὸ ἐκτεθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐρυθροῦν τῆς Ὑδρας μάρμαρον.

Παρατηρήσεις.

Τῶν ἀποσταλεισῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀκρονῶν, μόνη ἡ ἐκ Λαμίας ἔχει ἀρετὴν τινα, ἀλλ' ὅμως κατωτέρα εἶνε και αὕτη τῶν ἐκ Σμύρνης και ἀλλαχόθεν φερομένων, οὐδὲ τοσοῦτον κατάλληλος εἰς θίξιν ξυρῶν, ὡς ταχέως πάλιν ἀποστομωμένων.

Αἱ λιθογραφικαὶ πλάκες, ὅσων δειγματα ἐξέθεσαν ὁ κύριος Λάνδερερ και Κ. Σίεγελ, δὲν δύναται νὰ κριθῶσι, διὰ τὴν σμικρότητα τῶν δειγμάτων, και ἴσως μεγάλα τῶν τοιούτων λατομείων φέρουσι ἐλαττώματα βλαπτικὰ έν τῇ λιθογραφίᾳ. Καὶ αἱ ἐξ Ἄργους δὲ και οἱ ἐκ Μεσσηνίας δὲν φαίνονται εὐχρηστοί, διότι ἐκείναι μὲν σγίζονται εἰς λίαν λεπτὰς στειβάδας, μεταξὺ τῶν ὁποίων μέλαινα και εὐθριπτος ἐνυπάρχει οὐσία· αὗται δὲ φέρουσι λεπτὰς φλέβας, ὧν ἕνεκα ἢ έν τῷ Βασιλικῷ Λιθογραφεῖῳ γενομένη δοκιμῇ δυσχρήστους κατέδειξαν αὐτάς.

Τῶν ἀργιλλωδῶν γαιῶν, τῶν έν τοῖς Ὀλυμπίοις ἐκτεθεισῶν, αἱ μὲν εἶνε,

ΑΤΗΚΤΟΙ.

Εἰς ταύτας δ' ἀνήκουσι 1) ἡ λευκὴ τῆς Μήλου ἀργίλλος, τὴν ὁποίαν ὄ,τε ὁ Κ. Λάνδερερ, και ὁ Κ. Ἀπέργγης ἐξέθεσαν· 2) ὁ λευκὸς τῆς Μήλου λαδοπηλός, ὁ ὑπὸ του Κ. Ἀπέργγη ἐκτεθείς· 3) Ἡ Κιμωνία γῆ (σαπωνόχωμα), ἢ ὑπὸ του Κ. Λάνδερερ ἐκτεθείσα· 4) ἡ στακτόχρους ἀργίλλος Γυθείου, ἧς ἐκθέτης ὁ Κ. Σίεγελ· 5) τὸ σαπωνόχωμα Λουρίου, ὑπὸ του Δήμου ἐκτεθὲν (κακῆς ποιότητος· 6) ἡ λευκὴ ἀργίλλος Ἀταλάντης, ἧς ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τῶν ἀτήκτων ὁὲ τούτων, αἱ μὲν εἶναι χρήσιμοι έν τῇ γναφευτικῇ και εἰς πλύσιν ἐνδυμάτων, αἱ δὲ εἰς κατασκευὴν φαξεντιανῶν ἀγγείων και πλίνθων ὀπτῶν.

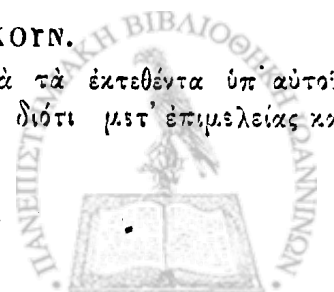
Αἱ δὲ εἶναι,

Β'. ΤΗΚΤΑΙ.

Χρήσιμοι δὲ αὗται έν τῇ κεραμευτικῇ και ἀγγειοπλαστικῇ. Εἶνε δὲ τοιαῦται ἀργίλλοι· 1) τὸ κεραμόχωμα Ἀυλῶνος, οὗ ἐκθέτης ὁ δῆμος· 2) τὸ κεραμόχωμα Κροκεῶν, ὑπὸ του Δήμου ἐκτεθὲν· 3) τὸ τῆς Εὐσας, οὗ ἐκθέτης ὁ δῆμος· 4) ἡ κεκαθαυμένη γῆ Κοχλιάδος, ἧς ἐκθέτης ὁ Κ. Λάνδερερ· 5) τὸ Κεραμόχωμα Κέας, οὗ ἐκθέτης ὁ δῆμος· 6) τὸ κεραμόχωμα ἀλαγωνίσις, οὗ ἐκθέτης ὁ δῆμος· 7) ἡ ἐρυθρὰ και ἐλαφρὰ Ἄργιλλος Μήλου, ἧς ἐκθετὴ ὁ κύριος Ἀπέργγης και Κ. Λάνδερερ, και ἦτις εἶναι χρήσιμος μᾶλλον εἰς κατασκευὴν κεράμων ἐλαφρῶν· 8) ἡ θαλασσο ἐρυθροῦ χρώματος ἀργίλλος Γυθείου, ἧς ἐκθέτης ὁ Κ. Σίεγελ· 9) ἡ ἐρυθρὰ ἀργίλλος Γόρτυνης.

ΧΑΛΚΟΓΝ.

Εἰς τὸν Κ. Τομαρᾶν διὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπ' αὐτοῦ 14 εἶδη ἀργίλλου Λαμίας, διότι μετ' ἐπιμελείας κα

φροντίδος ἐσχημάτισε συλλογὴν τοιούτων χωμάτων ἕως ἄνω τεχνικῆς χρήσεως.

Εἰς τὸν δῆμον καλαμῶν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν χῶμα. Τοῦτο, καίτοι περιέχον μικρὰν ποσότητα ἀνθρακικῆς τιτάνου, εἶνε λίαν κατάλληλον διὰ τύπους ἐν τῇ χρυσοχοϊκῇ καὶ ὀρειχαλκοχοϊκῇ.

Αἱ δὲ εἶνε.

Γ'. ΤΙΤΑΝΟΥΧΟΙ ΑΡΓΙΛΛΟΙ.

Ἐκ τούτων δὲ εἶναι ἡ ἐκ τοῦ Μουλκίου Θεβῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου Λάνδερερ ἐκτεθείσα, ἥτις χρήσιμος πρὸς βελτίωσιν ἀγρῶν ἀργιλλωδῶν.

Αἱ δὲ εἶνε,

Δ'. ΑΡΓΙΛΛΟΙ προσεπικαλούμενοι ὄχρα.

Ἐκ τούτων δὲ εἶνε· 1) ἡ ἐρυθρὰ ὄχρα ἀταλάνης, ἣν ὁ δῆμος ἀπέστειλεν· 2) ἡ ἐρυθρὰ ὄχρα Κλειτορίας, ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκτεθείσα· 3) ἡ ἐρυθρὰ βαρὴ Ἀμοργοῦ,

ἣν ὁ Κ. Ἐμμ. Ἰωαννίδης ἐξέθεσεν· 4) ἡ ξανθὴ ὄχρα Μήλου, ἣν ὁ, τε Κ. Λάνδερερ καὶ ὁ Κ. Ἀπέργης ἐξέθεσαν· 5) ἡ ξανθὴ (νεραντσοειδῆς) ὄχρα Κυμῶλου, ὑπὸ τοῦ Κ. Λάνδερερ ἐκτεθείσα.

Τῶν ῥηθεισῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω γαιῶν αἱ δυνάμεναι νὰ ᾖνε ὠφελίμοι ἐν τῇ κεραμευτικῇ καὶ ἀγγειοπλαστικῇ, εἴτε ἐκ τῶν τηκτῶν εἶνε εἴτε ἐκ τῶν ἀτήκτων, χρῆζουσι τεχνικῆς ὑπὸ ἀγγειοπλάστου δοκιμασίας, ἵνα γνωσθῇ κατὰ τίνα ἀναλογίαν συμμιγνύμεναι μετ' ἄλλων γίνονται πλαστικά καὶ χρήσιμοι ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ. Ὄθεν ἀναγκαῖον εἶναι τὸ νὰ ἀποσταλῇ ἐνταῦθα ἐξ ἐκάστου εἶδους αὐτῶν ἀνά ἐν τοῦλάχισον καντάριον, ὅπως παρούσης ἐπιτροπῆς εἰδημόνων γείνων αἱ ἀπαιτούμεναι δοκιμασίαι ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τῶν ἀδελφῶν Χελιώτου πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς χρησιμότητος αὐτῶν.

ΚΛΑΣΙΣ 2.

Δασονομία Κυνηγετική Ἀλιεία καὶ προϊόντα αὐτῶν.

ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Τὰ δασονομικά, κυνηγετικά καὶ ἀλιευτικά προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι φυσικῶ τῷ λόγῳ, πολλὰ κατὰ τὴν παρούσαν πρώτην ἐκθέσιν· διότι, ταῦτα ἐκτιμῶνται, σπουδάζονται, καὶ ἐπιδείκνυνται μόνον εἰς τὰ γηραιὰ Κράτη, ὅπου ὁ πολιτισμὸς καὶ αἱ ὠφέλιμοι γνώσεις ἡδυνήθησαν γὰρ εἰσδύσασιν καὶ εἰς τὰ ἀπώτερα χωρία καὶ κόμας ὀδηγοῦσαι τὴν φιλέργειαν, ὅπου ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν ζητεῖ βοήθημα πρὸς τὴν φύσεως, καὶ ὅπου ἡ πολυανθρωπία καὶ τὰ κεφάλαια χορηγοῦσι βραχίονας εἰς καλλιέργειαν καὶ προφυλάξιν τῶν φυσικῶν ἢ τεχνητῶν δασῶν καὶ λιμνῶν. Τὰ προϊόντα ἡμῶς ταῦτα εἶναι σπουδαίωτα διὰ τὸ ποιεῖν αὐτῶν, διὰ τὴν εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καταλάωσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν οὐκ εὐκαταφρόνητον πρόσοδον ἣν χορηγοῦσιν εἰς τινὰς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κρίτους σχηματίζοντα μικρὰν τινὰ ἀγορῆαν ἐνεργητικῶς ἐμπορίου εἰς τὸ πᾶντὴ παθητικὸν ἐμπόριον τῆς πατρίδος ἡμῶν. Θεωροῦμεν λοιπὸν τὰ πλείστα τούτων ἀξία προσοχῆς, καὶ διότι τὸ κράτος ἐξ αὐτῶν ὠφελεῖται, καὶ διότι συντελοῦσιν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πολυτελείας ἀφειρομμένων Ἑλληνικῶν κεφαλαίων, καὶ διότι πρὸ πάντων δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι γὰρ γίνωσιν πηγὴ οὐκ εὐκαταφρόνητου πλούτου.

Τὰ προϊόντα ταῦτα διαίονται ὡς ἔπειτα.

α. Εἰς ξυλείαν.

β. Εἰς ἔκτινας.

γ. Εἰς ὕλας βραχίνας.

δ. Εἰς ὕλας βυρσοδεψικάς.

ε. Εἰς διαφόρους κόας, καρπούς, καὶ κόρμους.

ς. Εἰς προϊόντα κυνηγετικά, καὶ ἀλιευτικά.

Ἀλλ' ἡ παρούσα ἡμῶν ἐκθεσις ἰδίως περὶ τῶν πρώτων πέντε διακρίσεων θέλει ἀσχοληθῆ τῶν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν δασῶν προσεχομένων· διότι, ἐκ μὲν τῶν κυνηγετικῶν δὲν εὑρομεν κἀνὲν δαίγμα ἐν τῇ ἐκθέσει· ἐκ δὲ

τῶν ἀλιευτικῶν μόνον δαίγματα τινὰ σπόγγων ἐξετέθησαν.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ξ Υ Λ Ε Ι Α.

Μετὰ λύπης τῶν οἱ Ἑλλανοδίκαί δὲν εὑρον ἐν τῇ ἐκθέσει οὔτε τὰ δαίγματα τῆς διαφόρου ξυλείας τῆς παραγομένης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει, οὔτε κἀν τὰ περισσώτερα τῶν Ἑλληνικῶν ξύλων ἅτινα εἰσὶν καὶ πολλὰ καὶ καλά. Εἰς τὰ αὐτοφῶα τῆς Ἑλλάδος δάση ελαστάουσι ποικίλα εἶδη δένδρων, ὧν τὰ ξύλα εἰσὶ κατάλληλα καὶ διὰ τορευτικὴν, καὶ διὰ ναυπηγίαν, καὶ δι' ἐπιπλαποιίαν, καὶ δι' οἰκοδομὰς. Ὀλίγιστοι δ' ἐνόησαν, ὡς φαίνεται, τὴν ἀξίαν τῆς πολυτιμίου καὶ πολυχρήστου ταύτης ὕλης, δι' ἣν κατ' ἔτος ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τοῦ κράτους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξάγονται· οἱ δὲ πλείστοι ἐδειξαν τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἀποστολῆν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῇ ἐκθέσει, ἣν καὶ οἱ ἀφιλόκαλοι ποιμένες δεικνύουσι ἐλέποντες τὰ δάση μας καίόμενα, καὶ ἑκατομμύρια ἐθνικῆς περιουσίας καταστρεφόμενα, εἴτε ἐνεκα προμηθείας ὀλίγων ἀνθράκων, εἴτε ἐπ' ἐλπίδι ἐλαστίσεως ἀραιᾶς τινος κόας χάριν νομῆς τῶν ποιμνίων τῶν. Διὸ καὶ μόνον ἐκ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ Οἰτύλου, καὶ ἐξ ὀλίγων τινῶν δήμων, ἔχομεν συλλογὴν ξύλων, τῶν ὁποίων τὰ πλείστα δαίγματα δὲν εἶναι μεγάλης ἀξίας. Ἀποδίδοντες δὲ τοῦτο εἰς τὴν ἀτελεῖ ἰδέαν ἣν συνέλιθον οἱ κάτοικοι τῶν δασοστολιστικῶν τοῦ Κράτους ἐπαρχιῶν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, ὅτι, δηλαδή, πρέπει γὰρ πεμφθῶσιν εἰς αὐτὴν μόνον τὰ βαρῆματα καὶ πολυτελεῖ ἀντικείμενα, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ παράγουσαι τὸν πλοῦτον εὐτελεῖς ὕλας, προτρεπόμεν αὐτοῦς ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι φανθῶσι προθυμώτεροι πέμποντες εἰς καλά καὶ με-

γάλα δείγματα τὰ εἶδη τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν δῆμων τῶν παραγομένων ξύλων, διότι μεγίστη δύναται νὰ προκύψῃ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν.

Ἐκ τῶν δασῶν πηγάζει πολλάκις ὁ πλοῦτος τῶν ἐπικρατειῶν. Χώρα δὲ ὀρεινὴ ὡς ἡ Ἑλλάς, ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας ἐκ τῶν δασῶν τῆς, ἀφ' οὗ μάλιστα οἱ πετρώδεις καὶ ὄρεινοι τόποι ὅπου ταῦτα ἐλαστανούσιν εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι πάσης ἄλλης καλλιεργείας. Διὸ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν ἐνταῦθα τὴν κακὴν τύχην εἰς ἣν ταῦτα πρὸ καιροῦ ὑποκινεῖται, μὲν ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν. Βεβαίως τὸ κακὸν πηγάζει ἐκ τῆς ἀβελτηρίας τῶν περισσοτέρων ποιμένων, ἐκ τῆς ἀπροσεξίας αὐτῶν καὶ τῶν ἀνθρακῶν· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν ὅτι συντελοῦσιν εἰς τοῦτο κατὰ μέρος καὶ οἱ περὶ δασῶν νόμοι, οἵτινες εἶναι εἰς πολλὰ καὶ ἀκατάληπτοι διὰ τὸν λαόν, καὶ δυσεπάρμοστοι. Τὸ μέτρον προσέτι τοῦ διορίζειν δασονόμους ἐκ τῶν παλαιῶν στρατιωτικῶν οἵτινες ἔχουσι μὲν δίκαια ἀπαραράγραπτα εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην, ἀλλ' οἵτινες οὐδεμίαν ἔχουσι γνῶσιν στοιχειώδη περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σπουδαίων καθηκόντων τῶν δὲν συντείνει ὀλίγον εἰς τὴν χειροτέρευσιν τοῦ κακοῦ· καλὸν δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντιζε νὰ παρασκευάσῃ εἰδικούς διὰ τὸν κλάδον τοῦτον ὑπαλλήλους. Φρονούμεν προσέτι ὅτι ἐὰν ὑπῆρχε καὶ εὐθνη τις τῶν δῆμων διὰ τὰ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν κακοποιούμενων δάση, ἢ ἐὰν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, πολλὰ κακὰ συμβάντα ἢ συμβησόμενα ἤθελεν προληφθῆ. Περιηγηθέντες καὶ περιηγούμενοι τὴν Ἑλλάδα σπανίως εὑρομεν ἐν ἀρμονίᾳ τὰς δασονομικὰς ἀρχὰς μετὰ τῶν δημοτῶν· τῶν μὲν καταδιωκουσῶν διηνεκῶς τοὺς δευτέρους, τῶν δὲ θεωρούντων ὡς ξένην καὶ ἐχθρικήν ἰδιοκτησίαν τὴν ἐθνικὴν καὶ πολῦτιμον ταύτην περιουσίαν· διὰ τὴν ἀμέθοδον ἐξαγωγὴν τῆς ῥητίνης ὀλόκληρα δάση πευκῶν ἀσυνειδήτως πληγόνονται καὶ θνήσκουσιν· δι' ἐξαγωγὴν δὲ πασσάλων ἑκατομμύρια νεαρῶν δενδρῶν κατ' ἔτος καταστρέφονται· καὶ διὰ νοκίην ὀλίγων αἰγῶν, ἀσήμαντόν τι εἰσόδημα εἰς τὸ ταμίειον χορηγουσῶν, πολυάριθμα ἀρτιρυᾶ δάτη κατατρώγονται καὶ ἐκτυφλοῦνται καὶ στρεβλόγονται.

Οἱ ὁσημέρην ἀπογυμνούμενοι τῶν δασῶν τῶν ὄρεινοι τόποι χάνουσι μετ' ὀλίγα ἔτη τὴν φυτικὴν τῶν γῆν διὰ τὸ κατωφερές τῆς χώρας, αἱ ἐν αὐτοῖς πηγαὶ ἀποξηραίνονται, καὶ βασιλεύει ἀπελπιστικὴ ἐρήμωσις ἐκεῖ ὅπου πρὸ ὀλίγου ἡ φύσις ἐξήπλωνε μετὰ κομψασμοῦ τὸν μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς στολισμόν, καὶ ἀφ' ὅπου ἠδύνατο νὰ πηγάζῃσι διηνεκῆ καὶ αἰώνια εἰσοδήματα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου Ταμείου. Τόπους δὲ οὓς εἶδομεν πρὸ χρόνων καταφύτους τοὺς εὑρομεν μετ' ὀλίγα ἔτη ἀποφιλωθέντας τῆς πλουσίας αὐτῶν καὶ παραγωγῆς ἐλαστέως, καὶ ἀπην-

τήσαμεν τοὺς ἡμικαύστους κορυμνοὺς τῶν γηραιῶν δένδρων τῶν ὡς τόσας στίλας ἐφ' ὧν ἐπεγράφη ἡ μεγάλη καὶ τρομερὰ προφητεία, ὅτι μετὰ χρόνους αὐτὴ ξυλείαν πρόσθέμενσιν καὶ τὰς οἰκικὰς μας χρείας θέλει ἔχομεν, ἐὰν δὲν ἀλλάξωμεν οἱ μὲν δημόται τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ἢ δὲ Κυβέρνησις δὲν διπλασιάσῃ τὴν ἐπαγρῦπνησίαν τῆς, τελειοποιούσα τὸ δασονομικὸν αὐτῆς σύστημα, καὶ ἐὰν δὲν ληφθῶσιν ἴσον τάχιον σπουδαιότατα πρὸς ἀποφυγὴν τούτου τοῦ κινδύνου μέτρα.

Τὴν τρομερὰν ταύτην ἀλήθειαν, ἣτις ὅταν πραγματοποιηθῆ θέλει καταστήσει ἐρήμιος πολλὰς ὄρεινὰς κατοικίας καὶ χωρία, καὶ ξένοι καὶ Ἕλληνες, καὶ φίλοι καὶ ἐχθροὶ τὴν εἰπὸν, καὶ δὲν ἠδυνάμεθα ἡμεῖς ἐν τῇ ἐσοῦ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων μας νὰ μὴν ἐπαναλάβωμεν.

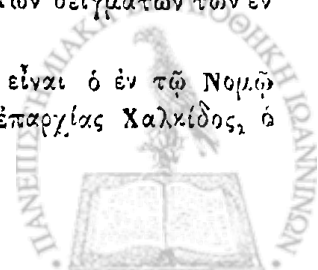
Ἐν ᾧ δὲ σπιτάλη τοιαύτη τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας γίνεται, ὁ φόρος τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας εἶναι ὑπερογκος, καὶ ἡ ναυτιλία μας, ἢ τροφὸς αὐτῆ τῆς Ἑλλάδος προτιμᾷ νὰ φρολογῆται παρὰ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἄλλων μερῶν, φέρουσα τὰ πρὸς ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν τῶν πλοίων ξύλα ἀδραῖς δαπάναις ἐξωθεν.

Ἐκτός τούτων σύστημα τακτικῆς καὶ μεθοδικῆς τομῆς τῶν δασῶν δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ φροντίς περὶ σπορᾶς καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἀποκοπέντων ἢ καέντων λαμβάνεται, καὶ ἐν ᾧ ἐν Εὐρώπῃ, οὐχὶ μόνον τὰ δημόσια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιόκτητα δάση ὑπόκεινται εἰς μεθοδικὴν καὶ συστηματικὴν καλλιέργειαν καὶ ἐπιτήρησιν, παρ' ἡμῖν τὸ πᾶν εἶναι εἰς τὴν διάκρισιν εἴτε τοῦ κακοζήλου, δημότου, εἴτε τοῦ ἀμαθοῦς δασονόμου καὶ δασοφύλακος.

Δὲν σκοπεύομεν διὰ τούτων νὰ πικράνωμεν τὴν Κυβέρνησιν, οὐδὲ συγγέμεν τὰς εἰλικρινεῖς παρατηρήσεις ἡμῶν μετὰ τὰς κενὰς καὶ ἀκάρπους φωνασίας πολιτικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι πάντοτε ἀνεγνωρίσαμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ καλὴν θέλησιν, καὶ ζῆλον πρὸς εὐμερίαν τοῦ λαοῦ, καὶ συνειδήσιν ὀρθὴν, καὶ πιστεύομεν διὰ τοῦτο ὅτι αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν οὐχὶ μόνον δὲν θέλουσι παρεξηγηθῆ ὑπ' οὐδενός, ἀλλὰ καὶ θέλουσιν εἰσακουσθῆ παρὰ τῶν προΐσταμένων. Ἐκ τῶν δημοσίων ἐκθέσεων οὐχὶ μόνον οἱ πολῖται, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ Κυβερνήσεις, αἱ εὐρύτερα συμφέροντα ἔχουσαι, δεόν νὰ ὠφελῶνται, ἡμεῖς δὲ λεγοντες ταῦτα ἐκπληροῦμεν τὸ καθήκον ἡμῶν μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἐκείνης ἣν ὁ καλὸς πολίτης πάντοτε πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν φροντίζουσαν περὶ τῆς εὐμερίας του Κυβερνήσιν.

Μετὰ ταύτας τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας παρατηρήσεις ἐμβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δειγμάτων τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει πεμφθέντων ξύλων.

Πρωτεύων καθ' ἡμᾶς ἐκθέτης εἶναι ὁ ἐν τῷ Νομῷ Βυβόλιας δῆμος Κτροναλέων τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, ὁ

πέμψας δέκα ἐκλεκτά εἶδη ξύλων εἰς καλὰ δειγμάτα ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας του, ἦτοι:

1. *Πεύκη* (*Pinus alepensis*) ξύλον καλὸν διὰ ναυπηγίαν καὶ οἰκοδομὰς.

2. *Πίνυ* (*Pinus pinia*) ξύλον καλῆτερον τῆς πεύκης διὰ ναυπηγίαν ὡς λιπαρώτερον.

3. *Πτελέα* (*Ulmus campestris*) τὸ γνωστότερον ὑπὸ τῷ τουρκικῶν ὄνομα *καρά-άγασι* ἢ *καραγάτζι*. Ξύλον σκληρὸν καὶ πολύτιμον διὰ κατασκευὴν ἀμαξῶν, κλιμάκων, ἐργαλείων, καὶ δι' ἄλλας χρήσεις ὅπου ἀπαιτεῖται ξυλεία ἰσχυρὰ καὶ μὴ διασχιζομένη.

4. *Ἐλάτη* (*Abies Apollinis*) ξύλον καλὸν δι' οἰκοδομὰς καὶ ἰδίως διὰ πατώματα, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ λεπτάς ἐργασίας.

5. *Πλάτανον* (*Platanus orientalis*), ξύλον καλὸν δι' ἐργασίας ἐλαφρὰς καὶ μὴ ἀπαιτούσας ξυλείαν ἰσχυράν.

6. *Σφένδαμνον λευκὴν* (*Acer platanoides*), ξύλον λιαν κατάλληλον διὰ λεπτουργικά, τορευτικά καὶ κοσμηματικά ἔργα, μετακομιζόμενον εἰς Ἀθήνας ἐκ Τεργέστης εἰς μεγάλην τιμὴν.

7. *Μελιάρ* (*Ornus Europaea*), καλὸν καὶ ἰσχυρώτατον ξύλον διὰ κατασκευὴν ἀμαξῶν, ἐργαλείων καὶ ἄλλων ὁμοίως φύσεως ἔργων.

8. *Ἀρίαν* (*Quercus ilex*) σκληρὸν καὶ θερὸν καὶ εὐστυλιπνον ξύλον, κατάλληλον πρὸ πάντων δι' αἰμασιὰς παραποταμίας, καὶ πιασάλους, καὶ ἰκρίωματα, εἰς μέρη ὑγρά διὰ τὸ ἀφθαρτον αὐτοῦ.

9. *Πρίνον* (*Quercus coccifera*), ξύλον ἐπίσης σκληρὸν, ἀλλὰ δευτερεῖον τῆς ἀρίας, καλὸν δὲ ὅπου ἀπαιτεῖται ἀφθαρσία καὶ ἰσχυρότης ξυλείας.

10. *Ἀρόν* (*Quercus Oegilops*), ξύλον καλὸν καὶ διὰ λεπτουργικά καὶ διὰ τορευτικά ἔργα, καὶ δι' ἐπιπλα καὶ ἄλλας ἐργασίας.

Ἀποβλέποντες εἰς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἄνω ῥηθέντων εἰδῶν, καὶ σκοποῦντες τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ ἀπονενεκρωμένου τούτου κλάδου, ἀπονέμομεν τὸ δεύτερον ἀργυροῦν βραβεῖον εἰς τὸν δῆμον Κηρονηλέων διὰ τὰ δέκα αὐτοῦ καλὰ δειγμάτα τῆς ἐπιτοπίου ξυλείας τὰ σταλέντα ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἐπιτομία Οἰτύλου. Ταύτην ἐξέθεσεν ὁ Σ. Ἐπισκοπος Οἰτύλου, καὶ σύγκειται ἐκ τριῶν εἰδῶν δένδρων ἀναγομένων εἰς τὰ κωνοφόρα, ὧν τὸ ἐν ἐφάνη ἡμῖν κυπάρισσος, τὸ ἕτερον ἄρκευθος (κοινῶς κέδρος) καὶ τὸ τρίτον ἐλάτη. Τὰ δειγμάτα ταῦτα εἶναι λιαν καλὰ, καὶ ἰδίως τὸ τῆς ἀρκεύθου, διὸ καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀπογέμομεν τῷ Σ. Ἐπισκόπῳ Οἰτύλου διὰ τὴν σταλείσαν ξυλείαν του τὸ γαλλικὸν βραβεῖον.

γ'. *Πέχος* (*Buxus sempervirens*), ἐκθέτης ὁ Δ. Λεοντής ἐκ τοῦ δήμου Ληλαντίων. Τὸ φυτὸν τοῦτο κοινὸν εἰς τὴν ψυχροτέραν Εὐρώπην εἶναι σπανιώτατον παρ' ἡμῖν διὸ καὶ εἶναι εὐχρῆς ἔργον νὰ καλλιεργηθῇ καὶ πολλαπλασιασθῇ ἐκεῖ ὅπου εὐδοκίμει, (καὶ δύναται νὰ εὐδοκίμησῃ

εἰς ἅλα τὰ ὄρεινά χωρία καὶ ὄροπέδια)· διότι χορηγεῖ ξυλείαν χρήσιμον καὶ κατάλληλον διὰ λεπτουργικά καὶ κοσμηματικά ἔργα, διὰ κατασκευὴν μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἐργαλείων, καὶ διὰ γλυπτικά καὶ ξυλογραφικά ἔργα, δι' ἃ καὶ ἀδραῖς δαπάναις μετακομίζεται ἐξ Εὐρώπης. Μολονότι δὲ τὰ ἐκτεθέντα τεμάχια δὲν εἶναι μεγάλης διαμέτρου, μολοντούτο, τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, κρίνομεν τὸν εἰρημένον ἐκθέτην ἄξιον τοῦ γαλλικοῦ βραβεῖου διὰ τὰ δύο αὐτοῦ δειγμάτα τῆς πύξου.

δ'. Συλλογὴ ξύλων Ἠλείας, ἐκθέτης ὁ δῆμος Αἰγέων. Ἡ ξυλεία αὕτη συνίσταται ἐκ 12 εἰδῶν ἦτοι.

Ἀρία (*Quercus ilex*)

Σφένδαμνος ἢ Κρητικὴ, (*Acer Creticum*).

Ἐρείκη (*Erica arborea*).

Πρίνος (*Quercus coccifera*).

Ἄρκευθος (*Juniperus rufescens*).

Πεύκη (*Pinus alepensis*).

Ἐλάτη (*Abies Apollinis*).

Ὄστρια, κοινῶς γαῦρος (*Ostrya vulgaris*).

Τρία εἶδη ξύλων ὧν τὰ ἐπιστημονικὰ ὀνόματα ἀδυνατοῦμεν νὰ μαντεύσωμεν ἐκ τῶν κοινῶν, καὶ ἐπιτοπίων, ἂν καὶ τὸ ἱρανιτζα? ἡμεῶν καὶ ἡ γρανιτζα ἐφάνησαν ἡμῖν συγγενῆ τῆς δρυός.

Καὶ κατ' ἀριθμὸν μὲν ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι μεγαλύτερα τῶν προλαβουσῶν, ἀλλ' ἡ κακὴ ποιότης καὶ τὸ ἰσχνὸν τῶν δειγμάτων ἀπάδοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκθέσεως δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι ν' ἀπονείμωμεν οὐδὲ ἀπλοῦν ἔπαινον διὰ ταύτην τὴν συλλογὴν. Ἀπαιτούμεν δ' ἐν τῷ μέλλοντι δειγμάτα καλὰ, δυνάμενα νὰ κατεργασθῶσιν, καθὼς καὶ κλάδους μετὰ φύλλων καὶ καρπῶν ἐκ τῶν καλουμένων *Ῥένια*, *Γρανιτζα*, καὶ *Ἡμεράδι* ὅπως προσδιορισθῶσι τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῶν ὀνόματα.

ε'. Ξύλα Βιδυλλείας, ἐκθέτης ὁ Δ. Κωνσταντινίδης. Τὰ ξύλα ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὰ τέσσαρα ἀκόλουθα εἶδη

Κόμαρος ἢ κοινὴ. (*Arbutus unedo*).

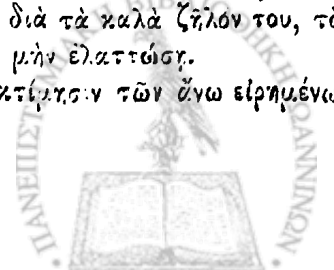
Κόμαρος ἢ ἀνδράχνη. (*Arbutus andrachne*).

Πρίνος. (*Quercus coccifera*).

Ἐλάτη. (*Abies Apollinis*).

Ἄλλ' ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν κόμαροι εἶναι μικρᾶς καὶ ἀσημάντου ἀξίας, τὰ δὲ δειγμάτα τοῦ πρίνου καὶ τῆς ἐλάτης διὰ τὴν μικρότητα τῶν ἀνάξια προσοχῆς. Ποιοῦμεν μολαταῦτα μείαν αὐτῶν διότι ὁ ἐκθέτης ἐπεμφεν εἰς τὴν ἐκθεσιν πολλὰ καὶ διάφορα ἀντικείμενα ἀξια προσοχῆς δι' ἃ καὶ ἐπαινεῖται καὶ βραβεύεται· πέμψας δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν μικρὰν ταύτην συλλογὴν τῶν ξύλων καταδεικνύει τὸν διὰ τὰ καλὰ ξύλον του, τὸν ὅποιον τὸν προτρέπομεν νὰ μὴν ἐλαττώσῃ.

Εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἄνω εἰρημένων

δειγμάτων συνεδουλεύθημεν και τούς πολλήν πείραν έχοντας πραγματογνώμονας, ήτοι, τόν επιπλοποιόν Κ. Κωνσταντίνον Βετίνην και τόν πρωτοτέκτονα κύριον Δέδεν.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ρ η τ ί ν α ι.

Αί εν τῷ Κράτει άφθόνως παραγόμεναι ρητίναι δι' όλίγων δειγμάτων αντιπροσωπεύονται, και τούτο βεβαίως επήγαγεν, ως είπομεν, εκ τής εσφαλμένης ιδέας ήν πολλοί εσχημάτισαν ότι εν ταίς εκθέσεσιν μόνον τά πολυτελή και κομψά αντικείμενα πρέπει να πέμπωνται. Η αληθής αξία τών ρητινών τούτων είναι αντικείμενον ιδίας σπουδής και μελέτης, και αναλύσεως χημικής, διότι εκάστη πρέπει να σταθμισθῆ σχετικώς προς τόν σκοπόν τής χρήσεως μάλλον ή προς τó σύνολον τών χαρακτηριστικῶν. Ούτως διέκ μὲν τήν κατασκευήν του παρ' ήμιν άφθόνως δαπανωμένου ρητινίτου. οίνου άριστη λογίζεται ή λίαν εύσμος και μαστιγίζουσα, και ήδεια και άρωματική τήν γεύσιν άνευ μεγάλης τιμης πικρίας· δια δέ τήν εξαγωγήν νάφθης ή λίαν ελαιώδης και ύγρά· δια τήν του κολοφωνίου ή στερόβη και καθαρά· δια τήν τής πίσεως άλλη, και ούτω καθ' εξής. Εν γενει δέ παρατηρούμεν ότι άπασαι σχεδόν αι ύπ' όψιν μας ρητίναι είναι καλής ποιότητος, αν και έχουσι τó ελάττωμα να είναι ακάθαρτοι περιέχουσαι ξένα σώματα, και τούτο δια τήν κακήν μέθοδον δι' ής συλλέγονται. Τάττονται δέ κατά τήν ακόλουθον τάξιν.

α. 'Ρητίνη Αιγαίου, εκθέτης ό όμώνυμος δήμος. Αύτη εκρίθη άριστη ως καθρωτέρα και λευκοτέρα· άρωματική άφ' ένος και κατάλληλος δια τούς οίνους, είναι άφ' έτέρου λίαν ελαιώδης και καλή προς κατασκευήν νάφθας· διό βραβεύομεν τόν εκθέτην δῆμον δια του χαλκού βραβείου.

β. 'Ρητίνη Σαλαμίνας, εκθέτης ό δήμος. Η ρητίνη αύτη ήττον ελαιώδης τής προλαβούσης υπερτερεί κατά τó άρωμα αύτην, είναι όμως μελανή. Επειδή δέ τó χαρακτηριστικόν τούτο δεν πηγάζει εκ νοθεύσεως ή ακαθαρσιών, άλλ' εκ τής ηλικίας ίσως τών πευκών εξ ών παρήχθη, ως ειδικοί περι τά τοιαύτα άνδρες μάς έβεβαίωσαν, είναι δέ συνάμα ή καταλληλοτέρα πασών δια τούς ρητινίτας οίνους, άπονέμομεν και εις ταύτην τó χαλκού βραβείον.

γ. 'Ρητίνη Θεραπιδών, εκθέτης ό δήμος. Αύτη έχει ύσμην μὲν καλήν και άφθονον έλαιον, αλλά γεύσιν λίαν πικράν· διό και έπαίνου μόνον αξίαν κρίνομεν ταύτην.

δ. 'Ρητίνη Μεγάρων, εκθέτης ό όμώνυμος δήμος. Είναι αύτη καθαρωτέρα τής προλαβούσης και εις καταστασιν τεμαχίων, ήττον όμως άρωματική· είναι δέ κατάλληλος δια τήν κατασκευήν του κολοφωνίου και κρίνεται αξία του έπαίνου.

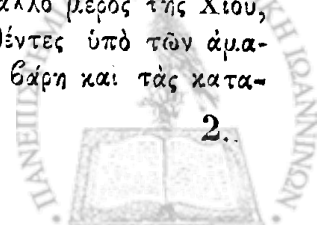
ε. 'Ρητίνη Είδυλλίας, εκθέτης ό δήμος. Αύτη είναι

έπίσης καλής ποιότητος κατωτέρα όμως σχετικώς προς τās άνω ρηθείσας· διό και κρίνομεν αύτην μνήμης μόνον αξίαν.

ς. 'Ρητίνη Ιστιαίων, εκθέτης Κωνσταντίνος Κεφάλας. Η ρητίνη αύτη είναι καλή δι' εξαγωγήν νάφθας· έχουσα δέ άποφοράν και γεύσιν κακήν εκρίθη μνήμης μόνον αξία.

Εις τήν εκτίμησιν τών ρητινών ελάβομεν ως βάση τήν ιδέαν ήν περι αύτων εσχημάτισαν οι ειδικοί πραγματογνώμονες Σ. Δ. Κρίνος φαρμακοποιός, και Ιωάννης Κουζουλούδης παντοπώλης.

Εις τās ρητίνας φυσικῶ τῷ λόγω υπάγεται και ή παρὰ του Διοσκοριδου καλουμένη Σχιρίνη ρητίνη, ή γνωστοτέρα ύπὸ τó όνομα τής μαστίχης. Τό πολύτιμον τούτο προϊόν, ως ουδεις δεν άγνοεί, παράγεται μεχρι σήμερα εν νήσω Χίω και άποκλειστικώς εις τήν νοτιομεσημβρινήν αυτής πλευράν, όπου κείνται αι κώμαι αι καλούμεναι Μαστιχοχώρια. Αλλ' είναι βέβαιον εξ επιστημονικῶν έρευνών ότι ό παράγων ταύτην σχίνος ούδόλως διαφέρει του ήμετέρου κοινου σχίνου, με τήν παρατήρησιν ότι τά άρβυρα δενδροειδή και γηραιά φυτά τούτου του είδους (δηλαδή τά μη καρποφορούντα) χορηγοῦσι τήν καλητέραν ποιότητα, και τήν άφθονωτέρα ποσότητα. Ήθελεν εἶσθαι άπίστευτος ή παραγωγή μαστίχης εν Ελλάδι μετα τήν θρησκευτικώς τρόπον τινά πιστευομένην πρόληψιν ότι δεν δύναται αύτη να παραχθῆ άλλαχού, ή εν Χίω. Αλλ' εκτός τών ψηλαρητῶν δειγμάτων τής εκθέσεως, άτινα έφερον τās σφραγίδας τών αρχών, έχομεν και τās μαρτυρίας συγγραφέων ύφ' ών οδήγηθεις ό εκθέτης έφθασεν εις εύτυχές άποτέλεσμα. Ο Διοσκοριδης λαλῶν περι τής σχιρίνης ρητίνης ή μαστίχης λέγει ότι παράγεται άπό φυτόν γνωρίμον τόν σχίνον και ότι άριστη και πλείστη ήν ή εν Χίω, άρα παρήγετο και άλλαχού τής Ελλάδος, άλλ' εις ολιγωτέρα ποσότητα και κατωτέρας ποιότητος οῦσα. Ο δέ Τουρνεφόρτιος ό περιηγηθεις τήν Ελλάδα πρό 160 ετών, λαλῶν περι τών μαστιχοφόρων σχίνων τής Χίου, βεβαίος ότι ό Gassendi παρατήρησεν και τούς περι τó Τουλόν τής Γαλλίας αυτορχεις σχίνους (όπου είναι και τó έσχατον όριον τής γεωγραφικῆς διασποράς του φυτου) χορηγοῦντας κόκκους τινάς μαστίχης· προσθέτει δέ μετα τής θετικότητος εκείνης ήτις μόνη χαρακτηρίζει τόν επιστήμονα, ότι εάν ό σχίνος εκεντᾶτο και εκαλλιεργείτο εν Κρήτη και εν τοίς διαφόροις νήσοις του Αιγαίου πελάγους, όπως εν Χίω, ήθελε δώσει και τής αύτῆς ποσότητος και τής αύτῆς ποιότητος μαστίχην. Οι πάντοτε εύφεις Χίοι, επιτηδείως διέδωκαν τήν ιδέαν ότι ό σχίνος δίδει μαστίχην μόνον εις τά Μαστιχοχώρια, και ουχι εις κανέν άλλο μέρος του Κόσμου, ούδ' εις κανέν άλλο μέρος τής Χίου, και έπραξαν τούτο όπως πιστευθέντες ύπὸ τών άμαθῶν τυράννων των άποφύγισι τά βάρη και τās κατα-

πιέσεις εις ας υπέκειντο οί τήν μαστίχην καλλιερρούν-
τες μαστιχοχωρίται συμπατριώται των, αὐτοί δὲ ἔκ-
δοτοί εις τὸ ἐμπόριον, ὅπως δρέπωσι θησαυροὺς ἀφθονω-
τέρους καὶ πραγματικῶς παραγομένους ἐκ τοῦ εὐεργούς
ἑνδρῶν τῆς νοτιοσύνης καὶ τῆς δραστηριότητος.

Πάντα ταῦτα μελετηθέντα ὑπ' ἀνδρῶς εἰδικῶς κατα-
γινόμενου εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Ἑλληνικῶν φυτῶν, κα-
ταδικνύνται καὶ βεβαιούνται ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ Ἑλ-
ληνικῇ ἐκθέσει διὰ δειγμάτων Ἑλληνικῆς μαστίχης ὧν
τὸ μὲν συνήχθη ἐκ νήσῳ Μήλω κατὰ τὸ ἔτος 1856 τὸ
δὲ ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὸ 1857 ἐκ τῶν παρὰ τὸ Δαρνί
σχίνων, τὸ δὲ ἐν νήσῳ Ἄμοργῶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.
Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐκθέτης ἔτυχεν καὶ Ἑλλανοδικῆς τῆς κλά-
σεως ταύτης, καὶ δὲν ἠθέλησε χάριν τοῦ ἐκ τῆς μα-
στίχης βραβείου ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατε-
θέντων αὐτῷ ἱερῶν καθηκόντων διὰ τοῦτο ἀπέγομεν νὰ
κρίνωμεν τὰ ὑπ' ὄνιμας δείγματα πολλῶ μᾶλλον νὰ
ἐπαινέσωμεν ἢ νὰ θραβεύσωμεν αὐτά. Ἐπειδὴ ὅμως
ἀφ' ἑτέρου θεωροῦμεν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σπουδαί-
οτον, ὡς προτιδοφόρον, διότι τὰ μέχρι τοῦδε ἐθνικὰ
δάση τῶν σχίνων, τὰ χρησιμεύοντα ἀπλῶς πρὸς θέρμασιν
κλιθάνων, δύνανται νὰ χορηγῶσι τοῦ λοιποῦ πολλὰς μυ-
ριάδας δραχμῶν εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ἀόκνους
κατοίκους πολλῶν μερῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν
νήσων, παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν
Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ὅπως σφραγίσας τὰ ἐκτεθέντα
δείγματα τῆς Ἑλληνικῆς μαστίχης πέμψῃ αὐτὰ πρὸς
τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν, ἵνα ἐξετάζοντες τὸ πρᾶγμα, καὶ συνεννοού-
μενοι ν' ἀνταμείψωσι τὸν ἐκθέτην ἀναλόγως τῆς σπου-
δαιότητος τῆς ἐφευρέσεώς του. Συγχρόνως δὲ νὰ εἰδο-
ποιήσῃ καὶ τὸν ἐκθέτην ὅπως καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν τὴν ἀναφορὰν του, καὶ καταδείξῃ τὸν τρόπον
τῆς καλλιέργειας τῶν σχίνων, καὶ τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν
τρόπον καθ' ὃν τελεῖται ἡ συλλογὴ τῆς ἐξ αὐτῶν πα-
ραγομένης μαστίχης.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἰλαί Βαφικαί.

Αἱ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτογενεῖς βαφικαὶ ὕλαι ὑπάγονται
εἰς τέσσαρας κατηγορίας.

α. Εἰς *Ραμνόσπορον*, κοινῶς *λατζοχέρι* (fructus
Rhamni).

β. Εἰς *Προκοκκία* (Coccus ilicis).

γ. Εἰς *Χρυσόελλα* Rhus cotinus).

δ. Εἰς αὐτογενεῖς *ἐρυθροδάρον* καὶ φύλλα *βαφικὰ*
(Rubia tinctorum spontanea).

Τὰ κηκίδια διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς πλεονάζουσαν ποσό-
τητα τῆς εὐρσοδεψικῆς ὕλης (τανίνου) καὶ τὴν ἐκ δρυῶν
παραγωγὴν αὐτῶν, καὶ τοι χρήσιμα εἰς τὴν βαφικὴν,
κατεταξάμεν ἐπιστημονικώτερον μεταξὺ τῶν εὐρσοδε-
ψικῶν ὕλων.

§ α. *Ραμνόσπορος* (grain d' Avignon κοινῶς *λατζοχέρι*).

Τὸ προῖον τοῦτο ἀλλαγῶ μὲν συλλέγεται ἐκ τοῦ εἴ-
δους Rhamnus infectorius, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι πάντα τὰ
μετὰ τούτου συγγενεύοντα εἶδει χορηγῶσι καρποὺς
χρησίμους εἰς τὴν βαφικὴν. Τοῦτο εἶναι σχεδὸν βέβαιον,
διότι ἐν μὲν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι, τῇ παραγούσῃ ραμνό-
σπορον καλῆς ποιότητος, οὐδαμῶ ἀπήντησαν οἱ βοτανι-
κοὶ τὸ εἶδος Rhamnus infectorius, συγχρότερον δὲ ἀπαν-
τᾶται τὸ Rh. saxatilis, Rh. oleoides, Rh. graecus,
θαμνία, ἐξ ὧν βεβαίως συλλέγεται ὁ Ἑλληνικὸς ραμνό-
σπορος, καὶ ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως συνελέχθησαν καὶ τὰ
ἐν τῇ ἐκθέσει δείγματα. Εἶναι, λοιπὸν, καλὸν, ἄλλοτε
οἱ ἐκθέται τοῦτου τοῦ προῖοντος νὰ πέμπωσιν ἐντὸς
τοῦ δοχείου ὅπου τίθεται τὸ δεῖγμα, καὶ κλαδία μὲ
φύλλα ἐκ τοῦ θαμνίου ἐξ οὗ συνέλεξαν τὸν καρπὸν, δι-
ότι τότε μόνον δυνάμεθα μετ' ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς
νὰ διασφίσωμεν τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει καὶ
τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἐμπόριον. Τὰ ἐκ τούτου τοῦ
προῖοντος ἐκτεθέντα δείγματα, εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα.

1. *Ραμνόσπορος Σπάρτης*, ἐκθέτης Α. Βεῤῥοῦδου-
λος. Τὸ δεῖγμα τοῦτο ἐθεωρήθη ἄριστον πάντων ὡς κα-
λῶς ἀπεξηραμένον, καὶ λίαν πράσινον, διὸ καὶ θρα-
βεύομεν τὸν ἐκθέτην διὰ τοῦ χαλκίμου βραβείου.

2. *Ραμνόσπορος Καλαβρυτῶν*, ἐκθέτης ὁ δῆμος
Κλειτορίας. Οὗτος θεωρεῖται δευτέρως ποιότητος ὡς πε-
ριέχων ἀρκετοὺς κόκκους μελανοὺς διὰ τὴν κακὴν ἀπο-
ξήρανσιν, διὸ καὶ μόνον ἄξιον ἐπαίνου αὐτὸν κρίνομεν.

3. *Ραμνόσπορος Βρυσεῶν*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Οὗτος
εἶναι κατώτερος τοῦ δείγματος τῆς Κλειτορίας διὰ τὸν
μεγαλῆτερον ἀριθμὸν τῶν μελανῶν κόκκων, διὸ καὶ
μνεῖαν μόνον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

4. *Ραμνόσπορος Λεωνιδίου*, ἐκθέτης Ἰωάννης Α.
Μπουρνάκης. Τὸ δεῖγμα τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς τῆς αὐτῆς
ἰξίας σχεδὸν μὲ τὸ τοῦ δήμου Κλειτορίας· μετὰ λύπης
δὲ ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ὀλίγον καὶ φειδωλὸν τοῦ ποσοῦ
δὲν μᾶς συνεχώρησε νὰ λάβωμεν εὐνοϊκωτέραν περὶ αὐ-
τοῦ ἰδέαν, οὐδὲ νὰ ἐπαινέσωμεν καὶ τὸν ἐκθέτην.

Παρατηροῦμεν δὲ εἰς τοὺς ἐκθέτας ὅτι ὁ ραμνόσπο-
ρος πρέπει νὰ συλλέγηται ὀλίγον πρὶν τῆς ὠριμάνσεως
αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκτιθεταὶ ἀμέσως μετὰ τὴν συλλογὴν
πρὸς ἀποξήρανσιν ἐν τόπῳ εὐαέρῳ καὶ σκιερῷ.

§ β. *Προκοκκία*.

Τὸ ἐκ τοῦ ἐντόμου coccus ilicis παραγόμενον τοῦτο
προῖον εἶναι σπουδαῖον ἀντικείμενον ἐξωτερικοῦ ἐμπο-
ρίου, καὶ δύναται ἐν τῷ μέλλοντι ν' ἀνάπτυχθῇ μεγά-
λως ἢ συλλογὴ αὐτοῦ, ἐὰν παύσῃ ἡ τῶν προΐων κατα-
στροφή καὶ ἐκρίζωσις, μάλιστα εἰς τὰ μέρη τὰ ὁποῖα
φαίνεται ὅτι τὸ ἐντομον προτιμᾷ.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι πολλὰ τῶν δειγμάτων συνελ-

λέχθησαν ἄωρα, καὶ ἡ ἄωρος συλλογὴ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι χορηγεῖ κακῆς ποιότητος προϊόν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, συντελεῖ καὶ εἰς τὴν παντελεῖα τοῦ ἐντόμου ἐξολόθρευσιν. Λυπούμεθα προσέτι, διότι πολλοὶ δῆμοι, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἐποίων τὸ προϊόν τοῦτο ἀφθόνως παράγεται, καὶ διακρίνεται μάλιστα διὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ποιότητα, καὶ ἰδίως οἱ τῆς Μάνης, ἠμέλυσαν νὰ πέμψωσιν ἐν τῇ ἐκθέσει δείγματα. Τὰ δὲ ἐκτεθέντα ἔχουσιν ὡς ἔπεται.

1. *Πρινοκόκκιον Κυκουρίας*, ἐκθέτης Μ. Α. Ζωγράφος. Τοῦτο ἐκρίθη παρ' ἡμῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων ὡς τὸ πάντων ἄριστον διὰ τε τὴν στιλπνότητα, τὸ ἀκέραιον, καὶ αστεριῶν τῶν κόκκων, καὶ τὴν ὀλίγην ἐν αὐτῷ κόνιν, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ ἄξιον τοῦ β' ἀργυροῦ βραβείου. Ἐν μάλιστα ἡμεθεὶς βέβαιοι ὅτι κατὰ μέγα ποσὴν συνάξεται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, δὲν ἠθέλαμεν διαστάσει νὰ τιμῆσωμεν αὐτὸ ἔτι μᾶλλον.

2. *Πρινοκόκκιον Τρικολώνων*, ἐκθέτης ὁ ὁμώνυμος δῆμος. Τοῦτο ἐθεωρήσαμεν ὡς καλὴν ποιότητα, κατωτέραν ὅμως τοῦ δείγματος τῆς Κυκουρίας, διότι περιέχει κόκκους τινὰς ἄωρους. Ἐπεὶ δὲ ὅμως εἶναι στιλπνὸν ὡς ἐκεῖνο, καὶ θεωρεῖται καλὴ ἐμπορεύσιμος ποιότης, βραβεύομεν αὐτὸ διὰ τοῦ Χαλκίμου βραβείου.

3. *Πρινοκόκκιον Θεραπῶν*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ δείγμα τοῦτο ἐθεωρήθη ὀλίγον κατώτερον τοῦ τῶν Τρικολώνων, ἀλλὰ κρίνομεν καὶ αὐτὸ ἄξιον τοῦ Χαλκίμου βραβείου.

4. *Πρινοκόκκιον Λεωνιδίου*, ἐκθέτης Ι. Α. Μπουρνάκης. Τοῦτο τὸ δείγμα ἠθέλεν εἶσθαι ἀρίστης ποιότητος ἐὰν δὲν εἶχε τὸ μέγα ἐλάττωμα τῆς ἄωρου συλλογῆς· διὸ καὶ αἱ παρειαὶ τῶν περισσοτέρων κόκκων εἰσὶν ἐρυτιδωμέναι, ἔχει δὲ καὶ κόνιν σχετικῶς περισσοτέραν μὲ τὰ προλαβόντα δείγματα, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ ἄξιον ἐπαινοῦ μόνον.

5. *Πρινοκόκκιον Οἰνοῦντος*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Εἰς τοῦτο τὸ δείγμα, τὸ ὅποιον ἄλλως ἠθέλεν εἶσθαι καλόν, πλεονάζει ἔτι μᾶλλον τὸ ἄωρος συλλεγθὲν, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ ἄξιον ἀπλῆς μείας μόνον.

6. *Πρινοκόκκιον Μέσης*, ἐκθέτης Ἰωάννης Γρηγορόπουλος. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς μέτριον διὰ τε τὴν ἄωρον συλλογὴν, καὶ τὴν ἀμέθοδον ἀποξήρανσιν.

Ἐν γένει δὲ παρατηροῦμεν εἰς τοὺς συλλέγοντας τὸ προϊόν τοῦτο ὅτι ἐν καιρῷ τῆς ἀποξήρανσεως πρέπει ν' ἀποχωρίζωσι τὴν κόνιν ἀπὸ τῶν κόκκων, ξηραίνοντες αὐτὰ ἰδίᾳ, καὶ νὰ τελῶσι τὴν ἀποξήρανσιν ταχέως καὶ ἐν ἡμισκιά, εἰ δυνατόν.

§ γ'. *Χρυσόξυλα.*

Τὰ ἐκ τοῦ θάμνου (*Rhus cotinus*) εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δάση παραγόμενα χρυσόξυλα ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ τόπῳ κατανάλωσις των, κατέστησαν πρὸ καιροῦ ἀντικείμενον τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ἐὰν δὲ καὶ δὲν ἐστάλησαν ἡμῖν ἐξ ὧν τῶν δῆμων ὅπου ταῦτα παρά-

γονται, καὶ ἰδίως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαίμονος, Τριφυλλίας, Γυθείου, Οἰτύλου καὶ Τριχωνίας, οὐχ' ἦττον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν δείγματά τινα οὐκ εὐκαταφρόνητα, τὰ ὅποια ἐξετάσαντες τάττημεν ὡς ἔπεται.

1. *Χρυσόξυλον Καρπενησίου*, ἐκθέτης Ν. Δ. Χατζάκης. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς τὸ ἄριστον πάντων, διὸ καὶ βραβεύομεν αὐτὸ διὰ τοῦ χαλκοῦ βραβείου.

ἠθέλαμεν τιμῆσαι ἔτι περισσότερο αὐτὸ ἐὰν ἠξέυραμεν ὅτι παραδίδεται ἐν παραλίῳ τόπῳ, εἰς συμφέρουσαν τιμὴν, καὶ εἰς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον ἐπιστήνομεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐκθέτου.

2. *Χρυσόξυλον Ἀηλαντίων*, ἐκθέτης Λ. Λεοντή. Τὸ δείγμα τοῦτο σύγκριται ἐκ δύο τεμαγίων, ὧν τὸ μὲν εἶναι καλῆς ποιότητος, τὸ δὲ μετρίας, διὸ καὶ ἀτιτομεν αὐτὸ δεύτερον ἀπονέμοντες τὸν ἔπαινον.

3. *Χρυσόξυλον Κυκουρίας*, ἐκθέτης ὁ δῆμος Λιμνιῶν. Τοῦτο εἶναι ἴσης ἀξίας μὲ τὸ τοῦ δῆμου Ἀηλαντιῶν, διὸ καὶ ἀπονέμομεν αὐτῷ ἐπίσης τὸν ἔπαινον.

4. *Χρυσόξυλον Ἀλαγονίας*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τοῦτο ἐκρίθη ὡς μετρίας ποιότητος ὡς ὅν ἐκ τοῦ ἐμπορευομένου εἴδους τοῦ καλουμένου *Ζελιτίνα*, διὸ καὶ μόνον μείαν ποιοῦμεν αὐτοῦ.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν χρυσοξύλων πρέπει νὰ προτιμῶνται τὰ ἔχοντα μεγαλύτεραν κίτρινην διάμετρον ἀνευ μελανῶν στιγματῶν ἢ κηλίδων ἐντὸς αὐτῆς, ὀλιγώτερον δὲ περίξ ταύτης τὸ λευκὸν ξύλον. Τοιοῦτον δὲ ξύλον ἔχουσιν οἱ θάμνοι οἷτινε δὲν εἶναι οὔτε λίαν νέοι οὔτε ἀπογεγενηκότες.

§ δ'. *Ἀυτοφυῆς ἐρυθροδάανον (Rubia tinctorum spontanea) καὶ φύλλα βαφικά.*

Ἐν μόνον δείγμα ἔχομεν τούτου τοῦ εἴδους ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, καὶ ἐννοοῦμεν τὴν μονότητα ταύτην ἐκ τοῦ ὅτι ἡ συλλογὴ αὐτοφυοῦς ἐρυθροδάανου καθίσταται περιττὴ ὅπου τὸ συτόν τοῦτο καλλιεργεῖται μετ' ἐπιτυχίας καὶ εἰς μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ εἰς ἄλλην Κλάσιν ἀναγόμενα πολυπληθῆ δειγματοῦ αὐτοῦ. Αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἰσὶν λίαν λεπταὶ καὶ αἱ διακλαδώσεις του σχεδὸν νηματώδεις· ἔνεκα τούτου ἡ συλλογὴ αὐτοῦ καταντᾷ καὶ δυσχερῆς καὶ πολυδάπανος· περιέχουσιν ὅμως ἀφ' ἑτέρου ὕλην βαφικὴν ἀρκούντως καλὴν καὶ ἄρθρον. Ἄλλ ὅπου, ὡς εἶπομεν, καλλιεργεῖται μετ' ἐπιτυχίας τὸ ἐρυθροδάανον, καὶ εἶναι κοινὸν καὶ εὖνον, καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὴν κοινωνίαν ἢ ἐπασχίλησις ἐργατῶν πρὸς συλλογὴν ἀγοίου προϊόντος, τοῦ ὑπέρου οὐδὲ μείαν δὲν ἠθέλαμεν κάμει ἐὰν δὲν ἦτον αὐτὴ ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐκθεσις.

Φύλλα Μελίας (Ornus Europaea). Διάφοροι ἐκθέται ἦτοι ὁ δῆμος Ἀλαγονίας, ὁ ἐκ Λεωνιδίου Κ. Οἰκονόμος, καὶ ὁ δῆμος Μονεμβασίας, ἔπεψαν ἡμῖν φύλλα μελίας. Ταῦτα ὡς χρήσιμα εἰς τὴν βαφικὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀλλὰ μὴ συνοδευόμενα μετὰ σημειώσεως τι-

νος ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν των, ἢ δειγματοῦ βαφέντος δι' αὐτῶν, κρίνομεν μόνον ἄζια μνήτης. Παρατηρῶμεν δὲ ὅπου ἡ μελία ελασπάνει ἀφθόνως εἶναι καλὸν νὰ εξετασθῇ ἐὰν δίδει, εἴτε δι' ἐντομῶν, εἴτε αὐτορρύτως τὸ ἐν χρήσει Ἰατρικῇ *Manna*, ὅπερ εἶναι λίαν σπουδαιότερον.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρω βαφικῶν ὑλῶν συνουλεύθημεν τὴν πείραν καὶ τὰς εἰδικὰς γνώσεις τῶν πραγματογνωμόνων Κυρίων Κωνσταντίνου Ντεβεζιάδου, βαφέως, καὶ Νικολάου Γ. Παπαϊωάννου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Αθήναις φεσοποιεῖου.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἵλαι θυρσοδεψικαί.

Αἱ θυρσοδεψικαὶ ὕλαι ὅσαι ἐξετέθησαν πρὸς ἐκδικασίν διαίρουνται:

α'. Εἰς Βελανίδια ἐκ τῆς δρυὸς τῆς Αἰγίλοπος (*Quercus Aegilops*).

β'. Εἰς κηκίδας.

γ'. Εἰς διαφόρους φλοιούς καὶ

δ'. Εἰς διάφορα φύλλα φυτῶν.

§ α'. Βελανίδια (καρποὶ τοῦ *Quercus Aegilops*)

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὸ μέγα καὶ ἐνεργητικὸν ἐμπόριον τὸ ὁποῖον γίνεται διὰ τῶν βελανιδιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς δὲ βεβαιούμεν ὅτι ἐὰν εἰς διάφορα μέρη ἐπετηροῦντο τὰ καταστρεπτικά τῶν αἰγῶν ποιμνία, ἐντὸς ὀλίγων χρόνων τὰ ἐκ τῶν δρυῶν δάση, καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ ἐκ τούτων πρόσδοδος, ἤθελον διπλασιασθῇ καὶ τριπλασιασθῇ.

Καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἔχομεν τὴν αὐτὴν παρατήρησιν νὰ κάμωμεν, ὅτι δηλαδὴ δὲν μᾶς ἐστάλησαν οὔτε ἐξ ὄλων τῶν μερῶν, ὅπου τὰ βελανίδια συνάζονται, οὔτε ἐξ ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν.

Τὰ δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει δείγματα κατετάξωμεν ὡς ἑπεται.

1. Βελανίδιον Ἀχατίας, ἐκθέτης Α. Ῥεμπούτζικας. Τοῦτο εἶναι ψιλὸν καὶ ἀρίστης ποιότητος ἐκ τῆς λεγομένης ἐν τῷ ἐμπορίῳ *Χαματίνας* κριθῆν δὲ ὡς τὸ πάντων ἀριστον, ἂν καὶ σπανιώτατον, βραβεύεται διὰ τοῦ χαλκίνου βραβείου.

2. Βελανίδιον Ἀττικῆς, ἐκθέτης Λαπιέρ. Ὁ κύριος Λαπιέρ ἐξέθεσε δύο δείγματα βελανιδίου ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι ψιλὸν *Χαματίνα* καὶ ἐκρίθη ὡς πρώτης ποιότητος καὶ ἴσον μὲ τὸ τῆς Ἀχατίας, διὸ καὶ ἀπονέμεται εἰς αὐτὸ τὸ χάλκινον βραβεῖον· τὸ δὲ εἶναι χονδρὸν, *ράβδιστον*, ἠνωμένον μὲ *χαμάδα*, καὶ ἐπειδὴ εἶναι καλὴ ἐμπορευσίμος ποιότης κρίνομεν αὐτὴν ἄξιον ἐπαίνου.

3. Βελανίδιον Ἀστακοῦ, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Ἐθεωρήθη καὶ τοῦτο ὡς *χαματίνα* ἀρίστης ποιότητος· διὸ καὶ ἀπονέμεται αὐτῷ τὸ χάλκινον βραβεῖον. Ἠθέλαμεν δὲ τιμῆσαι ἐτι περισσότερον αὐτὸ ἐὰν ἤμεθα βέβαιοι ὅτι εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐμπορίῳ εἰς μεγάλην ποσότητα.

4. Βελανίδιον Ἀνακτόρων, ἐκθέτης ὁ ὁμώνυμος δῆμος. Τὸ βελανίδιον τοῦτο ὑπάγεται ἐπίσης εἰς τὸ ἐμπορικὸν εἶδος *χαματίνα*, ἀλλὰ ἐκρίθη ἐν μέρει κατώτερης ποιότητος συγκρινόμενον μὲ τὰ προλαβόντα δείγματα, διότι εἶναι ἀκανθωδέστερον. Ἀμφιβάλλομεν καὶ δι' αὐτὸ ἐὰν εὐρίσκειται κατὰ μεγάλας ποσότητας, μολοντοῦτο, χάριν ἐνθαρρύνσεως, κρίνομεν τὸν ἐκθέτην ἄξιον τοῦ χαλκίνου βραβείου.

5. Βελανίδιον Κροκεῶν, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος μὲ τὴν τοῦ Ἀστακοῦ *χαματίνα* διὰ τε τὸ ὁμοιόμορφον τῶν καρπῶν, τὸ μέγεθος, καὶ τὸ χρῶμα, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ ἐμπορίῳ εἰς μεγάλην ποσότητα, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ ἄξιον ἐπαίνου πρὸς τὸ παρὸν.

6. Βελανίδιον Μαλεβρίου, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ δείγμα τοῦτο ἔχει ὁμοιότητα τινὰ μὲ τῶν Κροκεῶν, ἀλλ' εἶναι κατώτερον ἐκείνου, καθὼ ἀκανθωδέστερον, διὸ καὶ κρίνομεν τὸν ἐκθέτην ἄξιον τοῦ ἐπαίνου.

7. Βελανίδιον Τριπύλης, ἐκθέτης ὁ ὁμώνυμος δῆμος. Τὸ δείγμα τοῦτο εἶδος *χαματίνας* εἶναι λίαν λεπτὸν ὡς πάντι ἀώως συλλεχθὲν, εἶναι δὲ καὶ ἀκανθωδέστερον συγκρινόμενον πρὸς τὰ λοιπὰ ἐξ δειγμάτων, διὸ καὶ ποιούμεν ἀπλὴν μνείαν αὐτοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ταῦτα ἑπτὰ δείγματα ἀναγόμενα εἰς τὸ ἐμπορικὸν εἶδος τὸ λεγόμενον *χαματίνα* εἶναι σπάνια εἰς μεγάλην ποσότητα ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν, ὡς τὸ τῶν Κροκεῶν, οὐδὲ καθ' ἑκάτον μόνον καντάρια εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν. Οὐχ' ἥττον ὁμως βραβεύομεν τὰ πρωτεύοντα καὶ ἐπαινοῦμεν τὰ λοιπὰ διὰ τε τὴν σπάνιν καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τῶν δειγμάτων. Παρατηροῦμεν δὲ τοῖς ἐκθέταις ὅτι τοιαῦτα βελανίδια δύνανται νὰ πωληθῶσιν καὶ εἰς τριπλασίαν τῆς συνήθους τιμῆν, καὶ προσθέτομεν ὅτι ἡ πρώτος συλλογὴ τούτου τοῦ καρποῦ οὔσα πρώτη ἀφορμὴ τῆς καλῆς ποιότητος αὐτοῦ, ἂν καὶ ζημοῖ κατὰ τὸ φαινόμενον τοὺς συλλέκτας ἢ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὸ θάρος, τοὺς ἀποζημοῖ ὁμως ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς μεγαλητέρας τιμῆς ἣν δύναται νὰ προσφέρωσιν οἱ ἔμποροι δι' ἀγορὰν τοιαύτης ἐκλεκτῆς ποιότητος.

8. Βελανίδιον Γυθείου, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ἡ καλλίστη ποιότης ἐκ τοῦ μᾶλλον ἐμπορευσίμου εἶδους, διὸ καὶ διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ βραβεύομεν τὸν ἐκθέτην διὰ τοῦ χαλκοῦ βραβείου.

9. Βελανίδιον Καρυνόλεως, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ δείγμα τοῦτο εἶναι *χαμάδα* μειγμένη μετὰ *ράβδι* στοῦ, καὶ ἐθεωρήθη ὀλίγον κατώτερον τοῦ προηγουμένου. Ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτᾶται εἰς μεγάλην ποσότητα ἐν τῷ ἐμπορίῳ κρίνομεν τὸν ἐκθέτην ἄξιον ἐπίσης τοῦ χαλκοῦ βραβείου.

10 Βελανίδιον Κέας, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ βελανίδιον Κέας γνωρίζεται ἐκ πείρας ὡς ἐν ἐκ τῶν καλῶν ἐμπορευσίμων εἰδῶν. Ἄν καὶ τὸ δείγμα τὸ σταλῆν εἰς

τὴν ἔκθεσιν δὲν εἶναι ἐκ τῶν καλητέρων, διότι εἶναι χα-
μάδα ὅπου πλεονάζει τὸ ραβδιστὸν, κρίνομεν μολον-
τοῦτο καὶ αὐτὸ ἄξιον τοῦ χαλκοῦ βραβείου.

11. *Βελαρίδιον Θέρμου*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ δειγ-
μα τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ὀλιγώτερον μεμιγμένον με κα-
τωτέρας ποιότητος εἶδος, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπερτερεῖ τὸ
δειγμα τῆς Κέας, ἐπειδὴ ὁμως εἶναι φύσει κατώτερον
ὡς ἀκανθωδέστερον, καὶ μελανώτερον, κρίνομεν αὐτὸ
ἐπαίνου μόνον ἄξιον.

12. *Βελαρίδιον Θέρμου*, ἐκθέτης Χρῆστος Σταμά-
της. Τοῦτο συγκρινόμενον με τὸ προλαβὸν ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ δήμου εἶναι πολὺ κατώτερον, καὶ ὡς ὑπαγόμενον
εἰς τὸ ἐμπορικὸν εἶδος τὸ καλούμενον *χαρχάλα*. Διὸ
καὶ προτρέπομεν τὸν ἐκθέτην νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσο-
χὴν του ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τε τὴν κατάλληλον ὥραν
καὶ τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος του.

§. Β'. *Κηκίδες.*

Ὄλιγα δείγματα κηκίδων ἐστάλησαν εἰς τὴν ἔκθεσιν.
Μολονότι δὲ παράγονται εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἀλλα-
χοῦ, μετὰ λήτης δὲν εἴχομεν εἰμὴ δὺν μόνον δείγματα
τοῦ ἐμπορευσάμεν τούτου προϊόντος τοῦ τοσοῦτον χρησίμου
εἰς τε τὴν βαφικὴν, καὶ εἰς ἄλλας τεχνικὰς ἀνάγκας.
Οὐδὲν δ' ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ συγκριθῇ με τὰς ἐκ
Τουρκίας κηκίδας, ἴσως διότι δὲν συναζέται ἐκ τοῦ
quercus infectoria, ἢ καὶ τὸ ἔντομον τὸ αἴτιον τῆς πα-
ραγωγῆς του εἶναι διαφόρου εἶδους. Ἡ μὲν πρώτη ὑπό-
θεσις μας εἶναι θετικῶς λελυμένη, διότι ἡ κηκιδόφορος
δρυς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς κἀνὲν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλά-
δος μέρος δὲν ἀπνητήθη μέχρις ὥρας, ἐναπόκειται δὲ
εἰς τοὺς ἐντομολόγους ν' ἀποφανθῶσιν ἐὰν τὸ ἔντομον
τὸ προξενούῃ διὰ τῶν κεντημάτων του τὰς Ἑλληνικὰς
κηκίδας εἶναι τὸ *cynips galae tinctoriae*, ἢ ἄλλο τι εἶδος.
Αἱ Ἑλληνικαὶ κηκίδες παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς Τουρκι-
κὰς, εἶναι μικραὶ, καὶ ἐλαφραὶ, καὶ ὠχραὶ, καὶ ἥττον
πυκναὶ, καὶ τοῦτο μᾶς ἐνισχύει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι
καὶ ἡ δευτέρα ἡμῶν εἰκασία δὲν εἶναι ἀβάσιμος.

1. *Κηκίδες Ἀμβραχίας*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τὸ δειγμα
τοῦτο, καὶ τοι κατώτερον ὡς εἶπομεν τῶν Τουρκικῶν
κηκίδων, εἶναι σχετικῶς καλῆτερον τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει,
καὶ ὡς θαρύτερον, καὶ ὡς μελανώτερον, καὶ ὡς πυκνό-
τερον, διὸ καὶ ἀπονέμομεν τῷ ἐκθέτῃ τὸν ἔπαινον.

Κηκίδες Ἀστακιοῦ, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τοῦτο εἶναι
μεμιγμένον μετὰ κηκίδων κακίστης ποιότητος, διὸ καὶ
ἐκρίθη κατώτερον τοῦ προβήθέντος, καὶ μνησίας μόνον
ἄξιον.

Παρατηροῦμεν δὲ εἰς τοὺς συλλέκτας τῶν κηκίδων,
ὅτι αὐταὶ πρέπει νὰ συλλέγωνται πρὶν τὰ ἐν αὐταῖς
ἔντομα τὰς διατρυπήσῃ καὶ ἐξέλθωσιν· ἐὰν δὲ συνα-
ζωσιν αὐτὰς παρὰ διαφόρων εἰδῶν δρυός, ὅτι εἶναι κα-
λὸν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ πέμπωνται συγχρόνως καὶ μικρὰ
κλωνία μετὰ τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν των ἐξ ἐκά-

στοῦ εἶδους δένδρου, πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην
αὐτῶν.

§. γ'. *Φλοιοὶ Βυρσοδεψικῶν.*

Ὄλιγοι βυρσοδέψαι ἐν Ἑλλάδι, ἐκτὸς τοῦ φλοιοῦ τῆς
πεύκης, μεταχειρίζονται εἰς δέψιν τῶν δερμάτων φλοι-
οὺς ἄλλων δένδρων, διὸ εἰσὶν ὀλίγα καὶ τὰ δείγματα
τῶν βυρσοδεψικῶν φλοιῶν ἐν τῇ ἐκθέσει. Βεβαιούμεν δὲ
ἡμεῖς τοὺς ὑλοτόμους ὅτι τὰ βυρσοδεψία Σύρου καὶ Ἀ-
θηνῶν ἤθελον προσφέρει συμφερούσας τιμὰς διὰ τοὺς
φλοιοὺς τῆς ἐλάτης, τοῦ πρίνου, τῆς δρυός, καὶ τῆς
κοινῆς ἀρίας, καὶ εἶναι λυπηρὸν, ἀφ' οὗ τὰ ξύλα τῶν
δένδρων τούτων χορηγοῦσι τὴν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλ-
λάδα καιομένην ξυλείαν, νὰ μὴ γίνωνται παραγωγὰ δι-
πλῆς προσόδου εἰς τοὺς ὑλοτόμους, καὶ νὰ οὐγκατα-
καίωνται πρὸς βλάβην μιᾶς βιομηχανίας καὶ οἱ φλοιοὶ
αὐτῶν. Δὺν μόνον δείγματα βυρσοδεψικῶν φλοιῶν ἀ-
πληγήσαμεν, καὶ ταῦτα εἰς τὰ ἀκόλουθα.

1. *Φλοιὸς βυρσοδεψικὸς Τριπύλης*, ἐκθέτης ὁ δῆμος.
Ὁ καλλίστης ποιότητος οὗτος βυρσοδεψικὸς φλοιὸς φαί-
νεται παραγόμενος ἐκ τοῦ εἶδους τῆς δρυός τοῦ καλουμέ-
νου *Quercus ilex*. Καλὸν εἶναι νὰ χωρίζεται ὁ φλοιὸς
τῶν νεαρῶν κλάδων ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν γηραιῶν κορμῶν,
διότι ἂν καὶ εἶναι ἀμφότεροι χρήσιμοι, εἰσὶν ὁμως διὰ
διάφορον χρῆσιν εἰς τὴν βυρσοδεψικὴν κατάλληλοι, τοῦ
μὲν χρησιμεύοντος διὰ τὰ μικρὰ δέρματα, τοῦ δὲ διὰ
τὰ μεγάλα. Κρίνομεν τὸν ἐκθέτην ἄξιον ἐπαίνου καὶ
ἠθέλαμεν τὸν βραβεύσει ἐὰν ἡμεῖς πληροφορημένοι ὅτι
χορηγεῖ ἀφθόνως καὶ εὐώνως τὴν ὕλην ταύτην εἰς τὰ
βυρσοδεψικὰ καταστήματα.

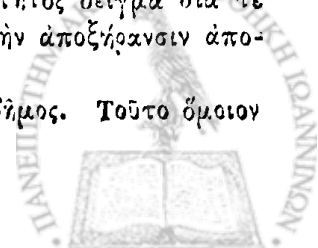
2. *Φλοιὸς βυρσοδεψικὸς Βάλτου*, ἐκθέτης Παναγιώ-
της Καρατζᾶς. Ὁ φλοιὸς οὗτος φαίνεται παραγόμενος
ἐκ τῆς τῶν ἀρχαίων *Μελίας* τοῦ κοινῶς *Φράξου* ἢ
Μέλεγου (*Fraxinus ornus*, *Ornus Europaea* τῶν βο-
τανικῶν), εἶναι ἄριστος διὰ τὴν βυρσοδεψικὴν, ἀλλὰ
σπανιώτατος εἰς τὸ ἐμπόριον, διὰ τὴν σπάνιν τῶν τοι-
ούτων δένδρων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δάση, διὸ καὶ κρίνεται
ἐπίσης ὁ ἐκθέτης ἄξιος τοῦ ἐπαίνου.

§. δ'. *Φύλλα βυρσοδεψικά.*

Μεταξὺ τῶν βυρσοδεψικῶν φύλλων, τὰ τὴν πρώτην
θέσιν κατέχοντα ἀναντιβῆτως εἰσὶν τὰ τοῦ βυρσοδε-
ψικοῦ ρόδου (*Rhus coriaria*) τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ κοινὸν
ὄνομα *σουμάκι* καὶ *ρούδι*. Ἔπονται δὲ καὶ ἄλλα τινὰ
δευτερευούσης ἀξίας. Ταῦτα ἐξετασθέντα κατατάττον-
ται ὡς ἑπεται.

1. *Ροῦς (σουμάκι)*, δήμου Φάριδος, ἐκθέτης ὁ δῆ-
μος. Εἰς τοῦτο τὸ καλλίστης ποιότητος δειγμα διὰ τε
τὴν ὠρίμον συλλογὴν καὶ τὴν καλὴν ἀποζήσανσιν ἀπο-
νέμομεν τὸ χαλκοῦν βραβεῖον.

2. *Ροῦς Βυρσεῶν*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τοῦτο ὁμοίον

καθ' ὅλα μὲν τὸ τοῦ δήμου Φάριδος, ἐκρίθη ἐπίσης ἄξιον τοῦ χαλκοῦ βραβείου.

3. *Ροῦς Αἰγαίων*, ἐκθέτης ὁ δῆμος. Τοῦτο εὐρέθῃ ἐπίσης καλῆς ποιότητος καὶ μεθοδικῶς ἀπεξηραμένον, ἀλλ' εἶναι λεπτότερον ὡς ἀώρως συλλεχθὲν ἐκ νεωτέρων φύλλων, διὸ καὶ ἀπονέμεται τῷ ἐκθέτῃ ὁ ἑπαίνος.

4. *Ροῦς Καρπενησίου*, ἐκθέτης Γιαννοῦτσος Ἀποστολόπουλος. Καὶ τοῦτο τὸ δείγμα ἂν καὶ εἶναι μεθοδικῶς ἀπεξηραμένον ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς ἀώρου συλλογῆς, διὸ καὶ ὡς δευτερεύον ἐκρίθη ἄξιον τοῦ ἐπαίνου μόνον.

5. *Ροῦς Λεωνιδίου*, ἐκθέτης Κωνστ. Οἰκονόμου. Ἡ μὲν συλλογὴ τοῦ δείγματος τούτου ἐγένετο ἐν καιρῷ ἀλλ' ἢ ἀποξηρανσις ἐγένετο κακῶς, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ μνείας μόνον ἄξιον.

6. *Φύλλα Τερμίνθου* (*Pistacia terebinthus*), ἐκθέτης Ξ. Λάνδερερ. Ἐν ἐλλείψει ῥοδῆς, καὶ ὡς προχειρότερη καὶ εὐωνα, οἱ βυρσοδέψαι τῆς Ἑλλάδος μεταχειρίζονται τὰ τῆς τερμίνθου φύλλα (*Pistacia Terebinthus*) καὶ τὰ τοῦ κοινοῦ σχίνου (*Pistacia lentiscus*) ὧν τὰ πρῶτα ἐξέθεσεν ὁ Κύριος Ξ. Λάνδερερ. Ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἔχουσι, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πραγματογνομόνων, τὸ ἐλάττωμα νὰ κάμνωσι σκληρότατα τὰ δέρματα, διὸ καὶ κρίνομεν τὸν ἐκθέτην διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ ἐπαίνου μόνον ἄξιον.

7. *Φύλλα Κομάρων*, ἐκθέτης Ξ. Λάνδερερ. Τὰ φύλλα ταῦτα συνελήχθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν βλαστανόντων ἐν Ἑλλάδι εἰδῶν τῆς κομάρου. (*Arbutus unedo*, et *Arbutus Andrachne*). Κάμμιαν δ' ἐπ' αὐτῶν κρίσιν οἱ πραγματογνώμονες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φέρωσιν ὡς ἀγνωστοὺν τὸ ἐπὶ τῶν δερμάτων ἀποτέλεσμα αὐτῶν, εἰκάζεται ὁμῶς, μετὰ τινος θετικότητος ὅτι τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι οὐσιώδες διότι ἡ ἐν αὐτοῖς βυρσοδεψικὴ ὕλη δὲν φαίνεται ἄφθονος, διὸ καὶ κρίνομεν ταῦτα μνείας μόνον ἄξια.

Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν βυρσοδεψικῶν ὑλῶν, ἐκτὸς τῶν βελανιδίων καὶ κηκίδων, ἐλάδομεν ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν πραγματογνομόνων Κυρίων Γεωργίου Χ. Κουπουτζίμαδου καὶ Σπυριδωνοῦ Βάβαρη.

Δὲν ἠθέλαμεν δὲ διστάσει νὰ βραβεύσωμεν διὰ βραβείου ἀργυροῦ πρώτης τάξεως τὸν εἰσαγαγόντα τὴν καλλιέργειαν τοῦ βυρσοδεψικοῦ ῥοδῆς εἰς γαίας ὑπώσωδον ἐκτεταμένας, διὸ καὶ ἐπιστήνομεν τὴν προσοχὴν πάντων τῶν καλλιεργητῶν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λίαν προσοδοφόρου φυτοῦ, οὐτινος ἡ φυτεία καὶ καλλιέργεια δὲν ἀπαιτεῖ μεγάλας δαπάνας.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Διάφοροι πόαι, καρποὶ, καὶ κόμμι-
τραγακάνθινον.

§. 1. Πόαι.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει διαφόρων ποωδῶν φυτῶν τὰ μὲν εἶναι ἀρωματικά, τὰ δὲ χρήσιμα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου, διότι ἀπαντῶνται μεταξὺ αὐτῶν δύο δείγματα στρόβιλων λυκίσκου (*Humulus lupulus*). Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου, ἂν καὶ ἦναι λίαν οἰνοφόρος ἡ χώρα ἡμῶν, συνεστήθησαν εἰς Ἀθήνας ἀρκετὰ καὶ μεγάλα καταστήματα, ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην κατανάλωσιν τοῦ ποτοῦ τούτου, καὶ γνωστότερον εἶναι ὅτι οἱ στρόβιλοι τοῦ λυκίσκου μετακομίζονται ἐκ Τεργέστης ὅπου πηλλάκις ὑπερτιμῶνται καὶ μέχρι 400 δραχμῶν τὸ καντάριον. Ὁ ἐν Λυκοσοῦρα τῆς Μεγαλοπόλεως φαρμακοποιὸς καὶ μαθητὴς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κύριος Γεώργιος Σακελλαριάδης ἐπέμψεν δαῖγμα αὐτοφυῶς λυκίσκου καλῶς ἀπεξηραμένον καὶ ἀρωματικώτατον, καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Γερμανὸς κύριος Βέβερ ἐξέθεσεν ἕτερον προκύψαν ἐκ φυτοῦ βλαστήσαντος ἀπὸ τῶν σπερμάτων τοῦ ἐκ Τεργέστης μετακομισθέντος λυκίσκου.

Τὰ δείγματα ταῦτα μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ προσοδοφόρος καλλιέργεια τούτου τοῦ φυτοῦ δύναται νὰ εὐδοκίμησῃ ἐν Ἑλλάδι, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ψυχρὰ ὄροπέδια, ὅπου καὶ τὸ φυτὸν αὐτομάτως φύεται· διὸ καὶ δὲν διστάζομεν ν' ἀπονεύσωμεν εἰς ἕκαστον τῶν ἐκθετῶν ἤτοι τὸν Κ. Γεώργιον Δ. Σακελλαριάδην ἐκ Μεγαλοπόλεως, καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Γερμανὸν κύριον Βέβερ, τὸ χάλκινον βραβεῖον, διότι κατενόησαν τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ ἐσθεαίωσαν, ὁ μὲν εἰς τὸ αὐτοφυῆς τοῦ φυτοῦ, ὁ δ' ἕτερος ὅτι καλλιεργούμενον εὐδοκίμει. Ἀνώτερον βραβεῖον περιμένει ἀναμφιβόλως τὸν εἰσαγαγόντα συστηματικῶς τὴν καλλιέργειαν τούτου τοῦ σπουδαίου φυτοῦ.

Πόαι Σιδερίτιδος (*Sideritis Theezans et Sideritis Roeseri*). Πρὸ τινῶν χρόνων διεθρυλλήθη ὅτι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὄρη βλαστάνει αὐτοφυῶς τὸ τέιον. Εὐτυχῶς ἤθελεν λογισθῆ ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν πραγματικῶς εἶχεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸ φυτὸν διὰ τὸ ὅποιον ἡ μὲν πολυτάλαντος Ἀγγλία ἐκατομμύρια κατ' ἔτος δαπανᾷ, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς Οὐράνιον Κράτος φορολογεῖ καὶ αὐτὴν, καὶ τὴν Οἰκουμένην ὀλόκληρον. Ἀλλ' ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἡμῶν! διότι τὸ φημισθὲν φυτὸν μας ὡς τέιον, δὲν εἶναι εἰμὴ φυτὸν τι ἀναγόμενον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Χειλανθῶν καὶ πρῶτος ἐξ ἀδελφῶν τῆς ἀρωματικωτάτης ἡμῶν καὶ γνωστῆς ἐλελιφάσκου, ἀναγόμενον εἰς τὸ γένος *Sideritis*, οὐτινος διάφορα εἶδη φυόνται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χώρᾳ. Τὰ δὲ παρουσιασθέντα δείγματα διακρίονται ὡς ἑπεται.

1. Σιδηρίτις Οινόυντος, ἣν ὁ δῆμος ἐξέθεσεν, καὶ Σιδηρίτις Ταυγέτου, ἣν ὁ δῆμος Φάριδος ἐξέθεσεν, ὑπάγονται εἰς τὸ βοτανικὸν εἶδος *Sideritis Theezans*, τὸ φυόμενον ἐπὶ τῶν ὄρεων τῆς Λακωνικῆς χώρας, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ Πάρνωνος (Μαλεβοῦ).

2. Ἡ δὲ Σιδηρίτις Πλατάνου ἣν ὁ δῆμος Προσχίου ἐξέθεσεν.

3. Ἡ Σιδηρίτις Ἀποδοτίας, ἣν ὁ ὁμώνυμος δῆμος ἔπεμψεν καὶ

4. Ἡ Σιδηρίτις Καρπενησίου ἣν ὁ ὁμώνυμος δῆμος ἐξέθεσεν, ὑπάγονται καὶ τὰ τρία εἰς τὸ εἶδος *Sideritis Roeseri*, τὸ φυόμενον ἐπὶ τῆς Κυλλήνης (Ζίριας) τοῦ Παρνασσοῦ, τῶν Ἀροανίων (Χελμοῦ), τοῦ Τυμφρηστοῦ (Βελουχίου) καὶ λοιπῶν ὄρεων τῆς στερεᾶς.

Πάντα ταῦτα τὰ φυτὰ εἰσὶν ἀξία μνήμης οὐχὶ δὲ καὶ θραβεύσεως ἢ ἐπαίνου, καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς εὐπόριστα ἰδρωτικά φάρμακα διὰ τὸν λαόν.

§. 2. Καρφὲς αὐτοφυῆς Ὀλυμπίας.

Ὁ δῆμος Ὀλυμπίας ἐξέθεσε μικρὸν δεῖγμα κόκκων δένδρου τινος οὗ τὸ ἔλυτρον περιβάλλεται ὑπὸ σαρκώδους καλύπτρας (*arillus*). Τὸ δὲ δεῖγμα τοῦτο φέρει τὴν πομπῶδη ἐπιγραφὴν, *Αὐτοφυῆς Καρφέ*. Καὶ καλὸν μὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐν τὰ φυτὰ τῆς Ἀραβίας ἐπεμπον μικρὰν τινὰ ἀποικίαν εἰς τὰ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν δάση, δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ὁ δὲ αὐτοφυῆς καρφὲς εἶναι τὰ σπέρματα τοῦ δένδρου *Eurocyathus Eurocyathus*, ἀπαντωμένου καὶ παρὰ τὴν Νώνακριν, τὰ Καλάβρυτα, καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ μὴ ἔχοντος κάμμίαν σχέσιν μετὰ τῆς Κορφέας καὶ τῶν Κορφεοειδῶν φυτῶν, καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Κελάστρων, πολὺ δὲ περισσότερον μὴ ἔχοντος κάμμίαν ιδιότητα τοῦ πασιγνώστου Ἀραβικοῦ προϊόντος.

§. 3. Κόμμι Τραγακάνθινον.

Τὸ Τραγακάνθινον κόμμι παραγόμενον ἐν Κρήτῃ, Ἑλλάδι, καὶ Ἀνατολῇ ἐκ διαφόρων ἀκανθῶδων θαμνίων ὑπαγομένου εἰς τὸ γένος τῶν ἀστραγάλων (*Astragalus*) ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπὸ δύο μόνον δειγμάτων ἂν καὶ εἰς διάφορα ὄρεινά μέρη τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος συλλέγεται. Καὶ ταῦτα δὲ τὰ δείγματα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πρώτης ποιότητος, διότι μετὰ τῶν λευκῶν εἰσὶ μειγμένοι καὶ θρόμβοι κύτρινου καὶ κίτρου. Τὰ δὲ ἐν Ἑλλάδι εἶδη τῶν ἀστραγάλων τὰ παράγοντα τὸ τραγακάνθινον κόμμι εἰσὶ καθ' ἑμᾶς δύο Ἀστράγαλος ὁ Κρητικὸς, καὶ Ἀστράγαλος ὁ Κυλλήνιος (*Astragalus Creticus et Astr. Cyllenius*). Ἄλλ' εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ συλλέγεται τραγακάνθινον κόμμι καὶ ἐξ ἄλλων εἰδῶν ἅπερ ἀγνοοῦμεν· διὸ καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα ὅτι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς παρουσίας πραγματείας εἶπομεν, ὅτι δηλαδή, εἶναι καλὸν κατὰ

τὰς μελλούσας ἐκθέσεις νὰ πέμπωνται μετὰ τῶν δειγμάτων τῶν διαφόρων φυσικῶν προϊόντων καὶ δείγματα τῶν παραγόντων ταῦτα φυτῶν ὅπως δύναται οἱ ἐξετάζοντες ν' ἀποφαίνωνται ἐπιστημονικώτερον περὶ αὐτῶν, καὶ νὰ διευκρινίζωσι τὰς ἀσαφεῖς καὶ σκοτεινὰς ἰδέας αἰτίνες ἐπιπολάζουσι εἴτε εἰς τὰ συγγράμματα εἴτε εἰς τὰς κεφαλάς.

Ἐκ τῶν δύο δειγμάτων τοῦ Τραγακάνθινου κόμμιος τὸ ἐν ἔπεμψεν ἡμῖν

1. Ὁ δῆμος Πατρέων ὡς ἐκθέτης.

Τοῦτο σχετικῶς πρὸς τὸ ἕτερον δεῖγμα πρωτεύει, εἶναι ὅμως λίαν κατώτερον τοῦ Ἀσιατικοῦ καὶ Κρητικοῦ, διὸ κρίνομεν αὐτὸ ἄξιον ἐπαίνου μόνον.

2. Τραγακάνθινον κόμμι Αἰγίου, ἐκθέτης ὁ Κ. Ἰωάννης Δημητρίου. Τοῦτο περιέχει θρόμβους κύτρινου καὶ κίτρου κατὰ τὰ 2 αὐτοῦ τόλτα, μόλις δὲ κατὰ τὸ ἐν τρίτον λευκούς, περιέχει προσέτι καὶ ἀκαθαρσίας καὶ ξένα σώματα διὰ τὴν κακὴν συλλογὴν αὐτοῦ, διὸ καὶ κρίνομεν αὐτὸ μόνον μείας ἀξίον.

Καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶδη, διὰ τὴν γνῶσιν ἣν ἔχομεν τῶν ἐπιτοπίων φυτῶν, τῆς Ἑλλάδος τὰ ὅρη περιηγοῦμενοι, πιστεύομεν ὅτι συνήχθησαν ἐκ τοῦ *Astragalus Cyllenius* ἀπαντωμένου ἀφθόνως ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ Αἶγιον ὄρους Κίλοκου ἢ Φτέρης καὶ ἐπὶ τοῦ παρὰ τὰς Πάτρας Παραχαϊκοῦ.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΕΚΤΗ.

Προϊόντα ἀλιευτικὰ καὶ κυνηγετικὰ.

Τὰ κυνηγετικὰ προϊόντα δὲν ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἐκθέσει μᾶς δι' ἀκατεργάστων ὀσῶν ὅσα δὲ ἐτάλησαν ἦσαν καλῶς κατεργασμένα, διὸ ὡς εἰς ἄλλην κλάσιν ὑπαγόμενα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ λαλήσωμεν τι περὶ αὐτῶν.

Ἐκ δὲ τῶν ἀλιευτικῶν μόνον οἱ σπόγγοι ἐξετέθησαν καὶ οὗτοι εἰς ὀλίγιστα δείγματα, ἅτινα ὑπάγονται σχεδὸν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ποιότητα τοῦ ψιλοῦ λεγομένου σπόγγου, ἀλιευομένου εἰς τε τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας, καὶ τὰς παρὰ τὴν Κάλυμνον νήτους, καὶ παραδιδόμενου εἰς διαφόρους ἐμπόρους τῶν παραλίων πόλεων χάριν ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου. Ἐκ τούτων δὲ δύο μὲν ἐκθέται ὁ τῆς Αἰγίνης Νικόλαος Καλιμέρης, καὶ ὁ τῆς Σαλαμῖνος Δῆμος φαίνεται μᾶλλον ἀληθεῖς παραγωγοὶ τοῦ προϊόντος τούτου· ὁ δὲ τῆς Ναυπλίας Νικόλαος Θαλασσινός εἶναι σπόγγων ἐμπόρος. Λυπούμεθα διότι δὲν εὑρομεν εἰς τὰ δείγματα τῆς ἐκθέσεως οὔτε τοὺς λίαν λεπτοὺς, οὔτε τοὺς λίαν χονδροὺς σπόγγους τῆς Ἑλλάδος, τοὺς τόσον κοινούς καὶ τόσον χρησίμους εἰς τὰς οἰκιακὰς χρεῖας, τὴν ναυτιλίαν, καὶ τὰς τέχνας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ τρία ἐκτεθέντα δείγματα εἰς

τῆς αὐτῆς καλῆς ποιότητος, καὶ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἀπο-
νέμεται τὸ χαλκῆνον βραβεῖον·

Α. Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ ἔμπορον κόνιον Νικόλαον Θα-
λασσινόν.

Β'. Εἰς τὸν ἐν Αἰγίνῃ κόνιον Νικόλαον Καλιμέρη.

Γ'. Εἰς τὸν δῆμον Σαλαμίνοσ διὰ τὰ ὅποια καὶ οἱ
τρεις ἐξέθεσαν δείγματα σπόγγων.

Ἐπίσης κρίνομεν ἀξίον ἐπαίνου τὸ ὠραῖον καὶ καλὸν
δείγμα τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Λουκᾶ Ράλλη ἐκ Πειραιῶσ
σταλλέν, ὃπερ σύγκεται ἐξ ὠραίου τινὸσ καὶ εὐμεγέθουσ
λεπτοῦ σπόγγου προσκεκολλημένου ἐπὶ τοῦ λίθου ἐφ' οὗ
ἐτράφη. Ἀξίον δὲ μνείας ἐπίσης κρίνομεν καὶ τὸ παρὰ
τοῦ Κυρίου Σ. Αἰάνδερσ ὁμοίασ φύσεωσ δείγμα συγ-
κείμενον ἐκ δύο σπόγγων μικρῶν βασιζομένων ἐπὶ θα-
λασσίου πετρώματοσ.

Ἀνακεφαλαιοῦντες στατιστικῶσ πάντας τοὺσ ἄνω ρη-
θέντασ 67 ἐκθέτασ τῆσ Κλάσεωσ ταύτησ βλέπομεν ὅτι
ἐξ αὐτῶν

Εἰς μὲν τὴν διαίρεσιν τῆσ ξυλῆασ ὑπάγοντασ

Εἰς τὴν τῶν ῥητινῶν.

Εἰς τὴν τῶν βαφικῶν ὑλῶν.

Εἰς τὴν τῶν θυροδοφικῶν.

Εἰς τῶν ποῶν καὶ καρπῶν.

Εἰς τὴν τῶν ἀλιευτικῶν προϊόντων.

Τὸ ὅλον 67

Ἐξ αὐτῶν δὲ λαμβάνουσι τὸ μὲν ἀργυροῦν
βραβεῖον 6'. τάξεωσ.

Τὸ χαλκοῦν.

Τὸν ἐπαῖνον.

Ἀπλῶσ δὲ μνημονεύονται χάριν τῆσ σχε-
τικῆσ παραβολῆσ.

Παραπέμπεται δὲ εἰς τὴν κρίσιν καὶ θρά-
βουσιν τῆσ Κυβερνήσεωσ

Τὸ ὅλον 67

Ἐυχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας εἰς τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιά-
δα ἀντὶ τῶν ἀργυρῶν 6'. τάξεωσ νὰ διανείμωμεν χρυσᾶ
ἀντὶ τῶν χαλκῶν ἀργυρᾶ, καὶ ἀντὶ τῶν ἀπλῶν ἐπαίνων
χάλκινα. Τὰ διανοητικὰ κεφάλαια τοῦ ἔθνουσ ἡμῶν δὲν
μᾶσ ἀπελπίζουσιν ἢ πρὸσ τὸν πολιτισμὸν τάσισ του εἶ-
ναι ἀναμφισβήτητοσ ἢ πρὸσ τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπι-
στήμασ ῥοπή του μαρτυρεῖται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συ-
κοφαντῶν του ἢ δὲ ἀρωγῆ τῆσ πατρικῆσ καὶ φιλελευ-
θέρασ Κυβερνήσεωσ του εἶναι τὸ πζλλᾶδιον καὶ ἡ
ἐλπίσ του.

ΚΛΑΣΙΣ 3.

Γεωργία.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

I. ΠΡΩΙΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΥΡΙΝΘΙ ΣΧΟΛΗΣ.

ΚΑΜΠΟΚΑΣΟΣ , ΤΟΥ ΠΡΑΚΡΙΚΟΥ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ. (Παρητήθη.)

N. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργία, κληθεῖσα νὰ μετέξῃ μετὰ τῆς λοιπῆς βιομηχανίας τοῦ ἀγῶνος τῶν νέων Ὀλυμπίων, πρόθυμος ἐδείχθη νὰ παρασταθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἐξακόσια περίπου προϊόντα, σταλέντα ὑπὸ 340 ἐκθετῶν, ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἡμετέραν κρίσιν.

Πρώτην ἤδη φορὰν πρόκειται νὰ μετρηθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς παρ' ἅπασιν τοῖς ἔθνεσι κοινῶς παραδεγμένης σάθμης, ἡ ἀξία τῆς γεωργικῆς ἡμῶν παραγωγῆς. Ἡ κατάσταση αὐτῆς λαμβάνει ἀπὸ σήμερον βεβαίαν χρονολογίαν, καὶ κατὰ τὰς ἐπερχομένας Ὀλυμπιάδας δυνάμεθα εὐκόλως νὰ διακρίνωμεν τὸ στάσιμον ἢ τὴν πρόοδόν τῆς.

Πολλὰ ἐλέχθησαν κατὰ καιροὺς κατὰ τῆς ὀπισθοδρομικῆς καταστάσεως τῆς γεωργίας ἡμῶν, καὶ ξένοι ὄλως τῶν γεωργικῶν ζητημάτων ἀπέδωκαν τὸ αἷτιον τῆς καταστάσεως ταύτης εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀδράειαν τῶν γεωργῶν μας. Ἄλλ' εἶναι δίκαιον, κατὰ τὴν εὐχρηστικὴν ταύτην πανήγυριν, καθ' ἣν συνηθροίσασαμεν τὰ προϊόντα πάσης βιομηχανίας καὶ τέχνης, διὰ ν' ἀποδώσωμεν τὴν ὀφειλομένην δικαιοσύνην εἰς τοὺς πάντοτε ν' ἀπουσία αὐτῶν κατακριθέντας, τοὺς φιλέργους καὶ ἀποργύστως καὶ οἰωνεὶ ἀφώνως καὶ κατ' ἐντικτικὸν ὄρημν ἔργασθέντας πρὸς παραγωγὴν τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἡμῶν ἀναγκαίων.

Ἡ γεωργία, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη βιομηχανία, ἔχει τὰς ἡλικίας τῆς, τὰ δ' ἔργα αὐτῆς πρέπει νὰ ᾖναι σύμφωνα μετὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμνηθῇ δικαίως αὐτήν, διότι δὲν πράττει ἔργα τῶν δυνάμεων αὐτῆς ἀνώτερα.

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Γεωργίας, θέομεν ἴδει, ὅτι πᾶσα τελειοποίησις καὶ πᾶσα γνῶσις, αποκτηθεῖσα προεκαλέσθη ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινω-

νίας, ὡς ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ τέχνη τοῦ γεωργοῦ περιωρίζετο εἰς μόνην τὴν συγκομιδὴν τῶν προϊόντων τῆς αὐτομάτου βλαστῆσεως, μετὰ τὰ ὅποια οἱ πρότεροι ἄνθρωποι ἀποκλειστικῶς ἐτρέφοντο, καὶ εἰς τὴν βόσκησιν τῶν ποιμνίων. Ἡ αὔξησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἡ ἐκ τούτου ἀκολουθήσασα σπάνις τῶν τροφίμων ἠνάγκασαν τοὺς πρώτους ἀνθρώπους νὰ πράξωσι τὸ πρῶτον γεωργικὸν βῆμα, τὴν ἀρῶσιν καὶ τὴν σπορὰν τῆς γῆς, διὰ νὰ δημιουργήσωσι πλείωτερα, πρὸς συντήρησιν αὐτῶν προϊόντα.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐποχὴν, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτον ἠναγκασμένος νὰ πράξῃ ἄλλο παρὰ νὰ μιμηθῇ ἀπλῶς τὸ ἔργον τῆς φύσεως, νὰ σκορπίσῃ δηλαδὴ τὸν σπῆρον καὶ νὰ σκεπάσῃ αὐτόν. Τότε ἡ γονιμότης τῆς γῆς ἦτο μεγάλη καὶ ἡ θρίψις αὐτῆς εἰς πλείστα μέρη εὐκολωτάτη, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι οἱ πρότεροι γεωργοὶ δι' ἔλαβον χρεῖαν ἰσχυρῶν ἐργαλείων ὅπως δυναθῶσιν ν' ἀνακινήσωσι τὴν γῆν, ἥτις, ἐνεκα τοῦ προαιωνίου λιπασμοῦ καὶ τῆς πορώδους φύσεως αὐτῆς, ἠδύνατο νὰ τρίβεται καὶ ἀνακινῆται εὐκόλως διὰ συρομένων κλάδων δένδρων, ὡς γίνεται καὶ σήμερον εἰς τινὰ νεοφανῆ ἐξ ἀποσυρομένων ὑδάτων ἐδάφη.

Ἡ μεγάλη ὁμως γονιμότης τοῦ γουσοῦ ἐκείνου αἰῶνος δὲν ἐβράδυνε νὰ δαπανηθῇ διὰ τῆς ἀδικόπου παραγωγῆς φυτῶν καὶ προϊόντων ἰσχυρᾶς βλαστῆσεως. Ὁ γεωργὸς ἠναγκάσθη τότε νὰ καταφύγῃ εἰς ἐδάφη ἐπίσης γόνιμα, ἀλλ' ὀλιγώτερον ἐλαφρὰ, νὰ μεθοδευθῇ ἰσχυρότερα ἐργαλεῖα τὰ ὅποια νὰ προσαρτηθῇ ἀπὸ τοῦ ἀχένου τῶν ζώων, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ δυναθῇ νὰ γεωργήσῃ βαθύτερα τὴν πυκνωτέραν γῆν καὶ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὰ φυτὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑγρασίαν εἰς τὰ βαθύτερα τῆς γῆς στρώματα. Ὄθεν κατεσκευάσε τὸ ἄρπτρον τὸ

ὅποιον βαθμῆδον ἐτελειοποίησε, καὶ ἀπαράλλακτον σχεδὸν ὡς περιέγραψεν αὐτὸ ὁ Πλάτων, διεσώθη μέχρι τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν.

Εἶπόμεν ὅτι ἡ ἀνάγκη ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς ὁ διδάσκαλος τῆς γεωργικῆς τέχνης. Ὁ γεωργὸς μετεχειρίσθη ἄροτρον, ἀφοῦ αἱ λίαν κοπρώδεις καὶ ἐλαφροὶ γαῖαι ἐξελίπον. Εἰξώπλισε αὐτὸ μὲν ἐν σιδηρᾷ, ἀφοῦ ἦναγκάσθη νὰ γεωγήσῃ γαῖας σκληροτέρας· ἐρήρησε τὸ σύστημα τῶν ἀγραναπαύσεων, ἀφοῦ ἐπέισθη ὅτι ὁ ἀδικόπως σπειρόμενος ἀγρὸς δὲν ἐδίκε ἰκανὰ προϊόντα ἀπῆται δὲ ὠρισμένον τινὰ χρόνον ἀναπαύσεως πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ἴσον τοῦλάχιστον μ' ἐκείνον τῆς καλλιεργείας. Ἠπάσθη τὰς ἐπισποράς, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ γῆ ἀπαρέσκεται καὶ ἀρῆται νὰ παμάγῃ, κατὰ σερᾶν σπειρομένη, τὸ αὐτὸ προϊόν. δὲν ὤκνησε δὲ ἐπὶ τέλους νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς λιπασμοὺς, ἀφοῦ ἐκ παρατηρήσεως ἐπέισθη ὅτι ἡ γῆ, ἀναλαμβάνουσα εἰς κόπρον τὸ προϊόν τὸ ὅποιον ἐδάνεισε εἰς τὰ ζῶα, γίνονται ἰκανῆ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναπαύσεως, νὰ πρᾶξῃ μὲ τὴν αὐτὴν ζωηρότητα ἄλλα χόρτα ἢ ἄλλα καλλιεργητὰ προϊόντα.

Ἄπαναι αἱ γεωργικαὶ αὗται φάσεις διεδέχθησαν καὶ διαδέχονται ὁλοῖεν, κατὰ τὰς διαφόρους χώρας καὶ κλίματα, ἢ μίαν τὴν ἄλλην, καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐσχάτη, καθ' ἣν ὁ γεωργὸς ἐπειραθῆ νὰ δημιουργῇ διὰ τῶν λιπασμάτων τὴν ἄμεσον γονιμότητα τῆς γῆς χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ προξενήσῃ αὐτὴν ἡ ἀτμοσφαιρὰ, εἶναι ἡ τελευταία τῆς γεωργίας τελειοποίησις. Δὲν ἔπεται ὁμως ἐκ τούτου ὅτι ἡ Γεωργία ὅλων τῶν τόπων πρέπει νὰ μετρήται μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον, καὶ νὰ υποβάλληται εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας, οὐδὲ νὰ κατακρίνηται ἡ γεωργία ἐπαρχίως τινός, διότι μεταχειρίζεται τὰς ἀγραναπαύσεις ἀντὶ τῶν λιπασμάτων. Ἀφοῦ αἱ διάφοροι γεωργικαὶ μέθοδοι ὑπῆρξαν προϊόντα τῆς τοπικῆς ἀνάγκης, ἔπεται ὅτι περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ γεωργικοῦ συστήματος τοῦ παραδεδεγμένου εἰς τὸν τόπον, πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις. Εἰς τόπους δασώδεις καὶ λίαν ἀραιοῦ πληθυσμοῦ ἤθελεν εἶσθαι ματαιοπονία πᾶσα καλλιέργεια, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ πορίζῃται ἀφθόνας τ' ἀναγκαῖα ἐκ μόνης τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ τῶν ποιμνίων του· εἰς χώρας δὲ, εὐμοιρούσας πλουσίων γαιῶν, διπλασίως ἐκτάσεως ἐπὶ ὅσης δύναται νὰ καλλιεργήσῃ ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς καὶ ἐλαχίστης ἀγοραίας τιμῆς, ὡς εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἶναι συμπεριώτερον ἐβεβαίως τὸ τῶν ἀγραναπαύσεων σύστημα. Τὰ λιπάσματα πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ θεωρῶνται ὡς χρέος εἰς χώρας καθ' ἃς, ἕκαστα τοῦ πεπυκνωμένου πληθυσμοῦ των, αἱ γαῖαι καταντῶσιν ἀναλόγως ὀλίγαι καὶ μεγάλης ἀξίας, ὁ δὲ γεωργὸς διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἀποζημιούται, διότι, ἐντὸς μικρᾶς ἐκτάσεως παράγει ἀδιακόπως πολλὰ προϊόντα.

Εἰς πᾶν Ἑλλάδα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, εἶναι ἐν χρήσει καὶ τὰ τρία ταῦτα συστήματα. Οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ δισχινομάδες ζῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνευ τινός καλλιεργείας, εἰς δὲ τὰς γονήμας ἀλλ' ἀκαλλιεργήτους, δι' ἔλλειψιν πληθυσμοῦ, πεδιάδας, ἰσχύει τὸ ἀγραναπαυτικὸν σύστημα, ἀν καὶ καθ' ὅλα ταῦτα τὰ μέρη ἡ γῆ εἶναι δυσπόριστος καὶ μεγάλης ἀξίας, ὡς σπανίως ἐκποιουμένη ὑπὸ τοῦ κατέχοντος τὸ μονοπώλιον αὐτῆς δημοσίου. Τὸ ἀγραναπαυτικὸν σύστημα εἶναι διὰ τοῦτο περιορισμένον εἰς μόνας τὰς γαῖας τοῦ δημοσίου, τὰς καλλιεργουμένας ἐπὶ μορτῆ, διότι τὰς ἀγορισθείσας υποβάλλουσιν εἰς τὸ συνεχὲς σύστημα διὰ λιπασμῶν ἢ ποτισμάτων ἢ διὰ φυτουργίας. Ἀλλ' εἰς τὰ ὄρεινά μέρη, ὅπου ἡ γῆ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδιόκτητος καὶ μεγάλης ἀξίας, καὶ ὅπου ἀναλόγως ἡ καλλιεργήσιμος ἔκτασις δὲν εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς διατροφήν τῶν κατοίκων καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐκεῖ συνεχῶς καλλιεργοῦσι ὅσοι ἔχουν γαῖας ποτιστιμᾶς, ἢ δύνανται νὰ ἀθέσωσι τὸν λιπασμὸν τῶν ποιμνίων των δι' ἐπιτοπίου κομιτέως, οἱ δὲ πλοῖστοι μὴ ἔχοντες τὰς ἀναγκαῖας προκαταβολὰς καὶ τὰ μέσα πρὸς προμήθειαν ἢ παραγωγὴν λιπασμάτων, ἐξακολουθοῦσιν ἐπιζημίως τὰς ἀγραναπαύσεις ἐνασχολοῦντες διὰ τὰ προϊόντα αὐτῶν διπλασίαν ἔκτασιν γῆς μεγάλης ἀξίας.

Εἶναι βέβαιον ὅτι πᾶσα παλλεργητικὴ ἐπιχείρησις εἰς ὅποιονδήποτε σύστημα κί ἂν ὑπάγεται, εἶναι ἐπιδοκτικὴ τελειοποιήσεων, καὶ τὸ σύνολο τῶν τελειοποιήσεων τούτων συνετέλεσεν εἰς τὰς μεγάλας προόδους τῆς γεωργίας τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν. Ἀλλὰ τὰς τελειοποιήσεις αὐτὰς ἐπροκέλεσαν καὶ συνέδραμον αἱ μεγάλα ἰδιοκτησίαι, τὰ πολλὰ κεφάλαια τὰ ὅποια συνέρρευσαν εἰς τὰς μεγάλας γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φώτων. Ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἰς τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν συνετέλεσαν ὥστε καὶ ἡ γεωργία, ὁ μεγαλύτερος κλάδος αὐτῆς, νὰ λάβῃ τὴν ἀνάλογον αὐτῶν συδρομήν.

Ἄρκει νὰ εἴπωμεν ἐν συνόλῳ ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆν ὅποιαν ἔλαβον εἰς τὴν γεωργίαν ἡ φυσικὴ, ἡ ὀρυκτολογία, ἡ χημεία, ἡ μηχανικὴ, ἡ ὑδραυλικὴ, ἡ φυτολογία καὶ ἡ ζωολογία, ὑπεβλήθησαν ὅλα αἱ ἐργασίαι τοῦ γεωργοῦ εἰς τὸν ἰπολογισμὸν καὶ τὴν τελειότητα, ἐξατραλισθείσας τῆς ἐπιτυχίας τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιστημῶν εἰς οὐδὲν ἤθελεν συντελέσει ἀνευ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ κλεις τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν γροῦτὴν ἄλυσον τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης. Αὐτὴ ἐδίδαξε πάντα παραγωγὸν ὅτι, διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία τόπου τινός, πρέπει νὰ λάβῃ ἢ νὰ δημιουργήσῃ καταναλώσεις· ὅτι, διὰ νὰ δημιουργηθῇ καὶ ἐξακολουθήσῃ ἡ καταναλώσις, πρέπει νὰ κατασταθῇ εὐθηότερα ἢ παραγωγὴ τῶν προϊόντων,

καὶ ὅτι ἡ εὐθηνία τῆς παραγωγῆς προέρχεται, ὅχι μόνον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τελειοποιημένων μεθόδων, διὰ τῆς ἐνασχολήσεως εὐθηνῶν κεφαλαίων κτλ., ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῶν εὐκόλων μέσων τῆς συγκοινωνίας. Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι μεγάλως συντελοῦν εἰς προαγωγὴν τῆς γεωργίας αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, τὰ πρόχειρα καὶ εὐθηνὰ κεφάλαια, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀσφάλεια τῆς ιδιοκτησίας, οἱ ἐλεύθεροι θετήμη, ἡ δικαία τῶν φόρων διανομή, ἀλλ' ἅπαντα τ' ἀγαθὰ ταῦτα εἰσέρχονται, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, εἰς πάντα τόπον κατόπιν, καὶ κυκλοφοροῦν διὰ μόνων τῶν ἀνοιχθέντων μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἀνευ τῆς ὁποίας τὰ πάντα μένουσιν ἀδρανῆ καὶ ἄκαρπα, διότι ἡ κοινωνία ὁμοιάζει τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ ὁποῖον εὐεκτηί καὶ κατὰ τὰς νοητικὰς καὶ κατὰ τὰς σωματικὰς δυνάμεις, ἐν ὅσῳ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος γίνεται ἐν αὐτῇ τακτικῇ καὶ ἀνεμπίδιστος,

Ἄνευ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ γεωργικὴ παραγωγή ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἥτις προϋποθέτει ἐξαγωγὴν καὶ μακρυνὴν κατανάλωσιν. Ἐν ἑλλείψει τῶν μέσων τούτων, ἕκαστος τόπος πολιορκεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῆς ἀπομονώσεως, καὶ ἐνασχολεῖται ἐπιζημίως εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς ἀπαλύτου ἀνάγκης, τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ προμηθεύετον ἄλλοθεν, οὐχὶ δὲ ἐκείνων διὰ τὰ ὅποια εἶναι κατάλληλος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐξαπαστείλῃ μακρὰν. Εἰς τοιοῦτον τόπον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀνταλλαγὴ, εἶναι ἄγνωστος ὁ ζῆλος τῶν τελειοποιήσεων τῶν μεθόδων, λείπουσι τὰ ἐλαττήρια τὰ κινουντα τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς παραγωγῆς, καὶ ἡ κοινωνία μένει στάσιμος, διότι ὁ ἀνθρώπος κουράζεται ἐπὶ τέλους, νὰ ἐπιθυμῇ ὅσα εἶναι ἀδύνατον ποτὲ νὰ ἀπλάσῃ!

Δύναται ἡ ἡμετέρα γεωργία νὰ κατηγορηθῇ ὅτι δὲν ἐξετέλει ἐργα ἀνώτερα τῶν δυνάμεων αὐτῆς; Πεδιᾶδες ἐλώδιες κατὰ τὸν χειμῶνα, ποταμοὶ καὶ ρύαες ἀγεφύρωται, ὄρη ἀπόκρυμνα καὶ ἀπλυσίαστα, συγκοινωνία ὀλοτελῶς διακεκομμένη, παράλια ἀλίμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἀσύνδετα μὲ τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, ἡ γῆ ἐθνικὴ, ἀνεκποίητος, καὶ προκαλοῦσα διὰ τοῦτο τὴν ἐξάντλησιν, οὐχὶ δὲ τὴν βελτίωσιν, ιδιοκτησία μικρὰ, εἰς ἐπ' ἀπειρον κερματισμένη, καὶ διωγμένη ὑπὸ τῶν τούρκων εἰς τὰ μάλλον ἀγωνα ἐδάφη, ἑλλειψὺς κεφαλαίων, καὶ τοιογενεῖα ἀποβόρωστα τὸ κεφάλαιον τῆς ἐργασίας, τουρκικὴ φορολογία, ὅλα ταῦτα περιστοιχίζουσι τὸν παραγωγὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἀθλιτὴν τοῦτον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πείνης. Εἰς κατάστασιν τοιαύτην ἡ παραγωγή, ἐξαγομένη ἀπὸ τοῦ πέναιος τῆς φορολογίας, ὑπολογίζεται ἡ ἀκόλουθος.

Α'. ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ.

1. Σίτος ἀφαιρουμένου τοῦ σπόρου 500000 κοιλῶν μένουσι 2000000 κοιλὰ πρὸς 6 δραχμὰς	12000000
Κριθή, σμιγὸς, σίκαλις, δέμηνος, ἀραβόσιτος, καλαμβόκι, βρώμη, ἀφαιρουμένου τοῦ σπόρου 300000 κοιλῶν, καὶ τοῦ διὰ τὰ κτήνη δαπανουμένου 1000000, μένουσι 3500000 πρὸς 3 δραχμὰς	10500000
2. Σκαλιστικά, δηλαδὴ ὄσπρια, καπνοί, βαμβάκι, ριζάρι	2500000
3. Περιβόλις καὶ κῆποι	2500000
Ἄμπελοι	5000000
Ἐλαῖαι	6000000
Σῦκα	1200000
Σταφίδες 6000000	11000000
4. Δάση, ξυλεία φορολογημένη καὶ ἀφορολόγητος	1389000
Βαλαῖδια	1200000
Πρινοδόκι	47000
5. Μέταξ	3000000
Μελισσοουργία	400000
	<hr/>
	56736000

Β'. ΖΩΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ.

1. 4500000 αἰγοπρόβατα, φέροντα κατ' ἔτος εἰς μαλλί, γάλα καὶ κρέας ἀνὰ 6 δραχμὰς	27000000
6000 ἑσές καὶ βούβαλοι φέροντες εἰς κρέας	72000
8000 ἀγελάδες φέρουσαι εἰς μύσχους ἀνὰ 25 δραχμὰς	200000
8000 ἵπποι φέροντες 20000 πώλους πρὸς 60 δραχμὰς	1200000
67000 ὄνοι δίδοντες 17000 πώλους πρὸς 30 δραχμὰς	510000
100000 χῆροι πρὸς 20 δραχμὰς	2000000
2. Πτηνοτροφία καθ' ὑπολογισμόν	2000000
3. Ἰχθυοτροφία	200000
	<hr/>
	33182000

Ἡ παραγωγή ἰμῶν συμπεσομένη περὶ τὰ 90 ἑκατομμύρια, καὶ ἀναλογιζομένη εἰς τὰ 45 ἑκατομμύρια στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκειται ὁλόκληρος τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιφάνεια φέρει ἀκαθάρτιστον εἰσόδημα δραχμῶν 2 κατὰ στρέμμα. Κατὰ τὰς εἰς τὴν ἔκθειν τῶν παριστῶν δοθεῖσας πληροφορίες, τὸ ἀκαθάρτιστον κατὰ στόμμα εἰσόδημα τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 14 καὶ λεπτὰ 19, τὸ τῆς Γαλλίας εἰς δραχμὰς 10 καὶ 35, τῆς δὲ Αὐστρίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς

Λομβαρδίας εις δραχ. 10 και 56, εις δε τούς τόπους, όπου επικρατεί τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἡμέτερον τῆς καλλιέργειας σύστημα, ὡς εις τὰς ἠνωμένας πολιτείας αναβαίνει εις δραχ. 6 και 5. εις δὲ τὸν Καναδὸν 6 και 60. Ἐκ τῶν ἀνωτέρων τούτων δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν πόσον εὐτελής εἶναι σήμερον ἡ ἡμετέρα παραγωγή, και ποῖον πλοῦτον δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἐκ μόνης τῆς ἀλλαγῆς συστήματος ἐνεργείας, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδέ μία ποτὲ δύναται νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις.

Ὁ προκείμενος ἀγὼν θέλει διὰ τοῦτο συντελέσει, ὅχι μόνον εις τὸ νὰ ῥυθμίσωμεν τὰς ὑπερβολικὰς πρὸς τὴν ἐγχώριον γεωργίαν ἀπαιτήσεις μας, ἀλλὰ μᾶλλον εις τὸ νὰ κατανοήσωμεν τὰ πρὸς αὐτὴν καθήκοντά μας τὰ ὁποία συνίστανται εις τὸ νὰ τῆς ἀφαιρέσωμεν τὰ ἐμπόδια, και νὰ προμηθεύσωμεν εις αὐτὴν τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ἠλικιωθῇ, νὰ βελτιωθῇ και νὰ προωθεύσῃ. Ἦθελεν εἶθαι διὰ τοῦτο ἔλλειψις πατριωτισμοῦ ἢ παρασιώπησις τῶν μέσων ὅσα δύναται ἀποτελεσματικῶς νὰ συντελέσωσι πρὸς λύσιν τοῦ ζωτικωτέρου τῶν ζητημάτων τῆς πατρίδος, τὸ ὁποῖον, διὰ νὰ λυθῇ ὀρθῶς, πρέπει ν' ἀποχωρισθῇ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων και τῶν οικονομικῶν προλήψεων αἵτινες τὸ κρατῶσι μετέωρον.

Πρέπει πρὸ πάντων και ἐκ παντὸς τρόπου νὰ διατεθῇ ἡ ἐθνικὴ γῆ. Ἡ γῆ διὰ νὰ βελτιωθῇ διὰ νὰ διδῇ εἰσοδήματα, πρέπει νὰ λάβῃ κύριον, τὸ δὲ δημόσιον δὲν δύναται οὔτε νὰ σχεδιάσῃ τὴν ἐπιχειρηστέραν ἐπ' αὐτῆς ἐπιχειρήσιν, οὔτε νὰ τὴν ἐπιτηρήσῃ. Πᾶσα ἐπιμέριος καλλιέργεια, διὰ νὰ εὐδοκηθῇ προϋποθέτει τὴν νοήμονα τοῦ ἰδιοκτῆτου συνδρομὴν εις τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιμέριου κτήματος διὰ καταλλήλων ἐκροδῶν, δι' ἀνεγέρσεως ποτιστικῶν ὀχετῶν, δι' ἐπιτηρήσεως τῆς καπιταλιστικῆς τῶν κτηματικῶν ὀδῶν και γεφυρῶν· προϋποθέτει ἀκόμη τὰς ἀναγκαίας και ἀμέσους χρηματικὰς προκαταβολὰς τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς συνδρομὴν τοῦ καλλιέργητου. Ὁ καλλιέργητὴς τῶν γαιῶν τοῦ δημοσίου ἀπ' ἐναντίας ἀφεθῆ ἐλεύθερος και καθ' ὀλοκληρίαν ἀπροστάτευτος, και διὰ τοῦτο ἀδιαφορῶν περὶ διατηρήσεως ἢ ἀυξήσεως τῆς γονιμότητος τῆς ξένης αὐτῆς ἰδιοκτησίας, εἶναι κύριος νὰ τὴν στείρῃ, νὰ τὴν φυτωργήσῃ ἢ νὰ τὴν ἀφήσῃ χερόν. Οἱ κτηνοτρόφοι ἀφ' ἑτέρου ἀμιλλῶνται τίς πρῶτος νὰ δαπανήσῃ τὸ ἀρτιφύες χόριον και τίς νὰ καταστρέψῃ δάσος ὀλόκληρον διὰ τὴν παραγωγὴν εὐτελοῦς και ἐφθμέρου νομῆς. Ἀλλ' ἡ διάθεσις τῆς ἐθνικῆς γῆς δὲν πρέπει νὰ γείνη εις τοὺς συνήθεις κερδοσκοποῦς τοὺς κατοικοῦντας τὰς πόλεις, τοὺς μὴ γνωρίζοντας ἄλλο και μὴ δυναμένους πρὸς νὰ ἐξυκολουθήσωσι τὸ ὑπάρχον σφαλῆρον σύστημα τῆς ἐξαντλήσεως. Ἡ γῆ ποιεῖ νὰ περιέλθῃ εις γεωργικοὺς ἐπιχειρηματίας, περαιομένους, ἔχοντας τ' ἀναγκαῖα κεφάλαια, και δυναμένους νὰ βελτιώσωσιν αὐτὴν. Οἱ κλήροι διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ᾔναι μικρότεροι τῶν

500 στρεμμάτων, και ἡ παραχώρησις νὰ γείνηται ὅχι διὰ πολλῶν διατυπώσεων. Διὰ τοιούτων μέσων ἡ Ἀμερικὴ ἠδυνήθη νὰ προτελεύσῃ δραστήρια ὄργανα τῆς μεγάλης γεωργίας, διὰ μόνης τῆς ὁποίας και ἡ τέχνη προαγεται, και προϊόντα μεγάλης καταναλώσεως διμυουργοῦνται. Διὰ τῶν ἀρχῶν τούτων δὲν ἀποκλείομεν τοῦ σταδίου τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς τὴν μικρὰν γεωργίαν. Ἀπ' ἐναντίας ἡ πολυπαθὴς τάξις τῶν γεωργῶν οὐκ ἀπέχει ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὰς βυσίας αὐτῆς πρὸς ἀπελευθερωσιν αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ ἐδάφους, και διὰ τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὁποῖαν ἔδωκε και διδὲι εις τὴν κυβερνήσιν διὰ φορολογικῶν συνεισφορῶν, ἀσυνήθων πρὸς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς. Πρέπει ἀναντιρρόπως νὰ ὑποστηρηθῇ ὁ πολῦτιμος οὗτος ἐργάτης τῆς παραγωγῆς μετατρεπομένων τῶν κατοχῶν εις ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ συγχρόνως πρέπει νὰ ἐγερῇ φραγμὸς εις τὸν κερματισμὸν τῆς ἰδιοκτησίας κερυττομένου ἀνεπιδέκτου διανομῆς κτήματος μικροτέρου τῶν 20 στρεμμάτων, κατὰ τὸ παράδειγμα ἄλλων ἐθνῶν. Τὰ 20 στρέμματα πρέπει νὰ ᾔναι ἡ μόνος τῶν κτημάτων, διότι εἶναι ἡ ἐλαχίστη ἔκτασις τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ καλλιερῆσῃ εἰς βροῦς και νὰ θρέψῃ, καλῶς καλλιεργουμένη, μίαν οἰκογένειαν.

Τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης εἶναι ἡ κατ' ἐπαρχίας, και εἰ δυνατόν κατὰ δήμους, σύστασις μικρῶν γεωργικῶν τραπεζῶν δανειζουσῶν μικρὰ πρὸς καλλιέργειαν ποσὰ, ἐπὶ προσωπικῇ πιστώσει, εις τοὺς καλλιερῆτας, οἵτινες ὑπὸ τοσαύτης πάντοτε ἀνάγκης κατατλιβόνται ὥστε τὴν τοκογλυφίαν θεωροῦσιν ὡς σωτήριον συνδρομὴν, εὐλογοῦντες αὐτὴν, ὡς ἀνάγκη εἶναι εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Ἄν δὲν ὑπῆρχον παραδείγματα τοιούτων γεωργικῶν δανειστηρίων ἐν ἄλλοις ἐθνεσιν, ἔπρεπε κατὰ πρῶτον νὰ ἐφευρεθῶσι και συστήθωσιν εις τὴν Ἑλλάδα, και διὰ νὰ εὐκολυνθῇ τοῦτο, ἔπρεπε νὰ γείνη πᾶσα νομοθετικὴ βυσία. Ἀλλ' ἡ χορήγησις τῶν τοιούτων μικρῶν δανείων πρέπει νὰ ᾔναι και ἀδάπανος και εὐκολος. Διὰ τῆς ἀμέσου προμηθείας μικρῶν ποσοτήτων, ὁ γεωργὸς δύναται, ν' ἀποκτήσῃ ζωὰ και σπόρους, τὸ μικρότερον τῶν καλλιερῆτικῶν στοιχείων τὸ ὁποῖον πολλάκις στερεῖται, και ἀπὸ ἡμεροβίου ἀνθρώπου νὰ ἡμπούσῃ νὰ σχηματίσῃ ἴδιον καλλιερῆτικὸν κεφάλαιον, και νὰ γείνη μικρὸς ἐπιχειρηματίας.

Εἶναι καιρὸς νὰ μεταβληθῇ πλέον ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον ἢ φορολογίαν, ἥτις φορολογεῖ τὸ ἀκαθάριστον εισόδημα, δηλαδὴ τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου, τοιαῦτη δὲ φορολογία λαμβάνει σπουδαίας συνεείας ἐπὶ τῆς υγείας, τῆς νοημοσύνης και τῆς ἐλευθερίας τῶν κατοίκων. Οὐδὲν ὀλεθριώτερον πρὸς τὸ ἀφαιρῆν μέρος ἐκ τῆς ἀναπαρκοῦς τροφῆς πενυμένου ἀνθρώπου. Οὗτος καθίσταται ἀνίκανος πλέον και νὰ συλλογισθῇ και νὰ υπερασπίσῃ ἑαυτόν. Ἄλλα προϊόντα, οὐχὶ γενικῆς ὡς τὰ δημοτικὰ καταναλώσεως, και ὀλιγώτερον ἐκ τῆς φο-

ρολογίας βεβαρυμένα, ήθελον λάβει τερατώδη, ως ή σαφής ανάπτυξιν, αν ο οικογενειάρχης ήδυνάτο να παραιτήση την καλλιέργειαν των δημητριακών. Είναι όμως ήναγκασμένοι να καλλιεργή και παράγει αυτά δια πάσης ζήτησης, εκτιμών αυτά κατά τας τιμάς της σιτοδείας και λαμβάνων υπ' όψιν την περίστασιν καθ' ήν θά ήτον ήναγκασμένος να μετακομίζη αυτά μακρόθεν εις τόν τόπον της κατοικίας του.

Η όδοποιία είναι τó τελευταίον συμπλήρωμα του γεωργικού και βιομηχανικού ήμων οργανισμού. Πρέπει να καταστραφώσιν οι φραγμοί και να εύρυνθώσι τά ήργανα της κυκλοφορίας δι' ών διαχέεται εις τó βιομηχανικόν σώμα ή ζωή. Ε' πρώτοις πρέπει ν' ανοιχθώσι αι μεταξύ των κτημάτων και των χωρίων δια τήν εύκολον και ολιγοδάπανον μετακόμισιν των λιπασμών και των προϊόντων. Κατα δεύτερον λόγον, αι από των χωρίων εις τας πρωτευούσας των δήμων και των έπαρχιών, δια των οποίων τά προϊόντα της έσωτερικής καταναλώσεως πρό πάντων λαμβάνουσι έπωφελετή έλάττωσιν έξόω.

Αν και φίλοι και θιασώται της τελειοποιημένης Γεωργίας, μολαταύτα απέχονεν να είπωμέν τι έντός του γεωργικού ήμων προγράμματος περί της εισαγωγής της. Αυτή συνήθως έμβαίνει άφ' έαυτης εις ύλας τας χώρας όπου υπάρχουσι μεγάλαι ιδιοκτησίαι, εύκολα και πρόχειρα τά κεφάλαια, κανονική φορολογία, και εύκολα τά μέσα της συγκοινωνίας. Τό να ζητώμεν να παρασύρωμεν αυτήν ήιαίως και παρακαίφως έντός άνωμάλου σταδίου, τούτο ήθελεν είσθαι πείσιμων ιδιοτροπία, και αυτόχρομα παρφοδία.

Α'. ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.

Η γεωργική της Τύρνθος Σχολή έφερεν εις την έκθεσιν των Ολυμπίων τά παρ' αυτή έν χρήσει γεωργικά εργαλεία και τας μηχανάς αίτινες έδοκιμάστησαν κατά την 6 Θβρίου π. ε. εις τó βασιλικόν κτήμα, επί παρουσία του Βασιλέως και πολλών άλλων εκ των έν τέλει, ήτοι τρία ήροτρα της σχολής Γρινιόν, μεγεθους διαφόρου, εκ των θραβευθέντων κατά την παγκόσμιον έκθεσιν του 1855, ήροτρον Αμερικανικόν μικρον, τόν ήρωτόδη βωλοκόπον του Όβερδ, και τόν περιουσιμον Σπορέα του Γκάρρετ.

Εξετέθησαν επίσης και υπό του βασιλικού κτήματος, σπορέας άλλος Αγγλικός, ρίπτων τόν σπόρον σιροπιστόν, εκκοκίστρια του άραβοσιτου και του βάμβακος, θεωριστική μηχανή του Μάκ Κόρμικ, και ή άλωνιστική μηχανή του Λότς.

Από την συλλογήν των εργαλείων, της σχολής έλιπε δυστυρώς ο κύλινδρος του Κροσκιλ, εργαλείον άναγκάτων δια την θλίψιν του έδάφους και την καταστροφήν των έντόμων των έμφωλευόντων έντός της γής, ο έ-

ξαιρετος βωλοκόπος, ο Νοβεργικός, δυνάμενος να τρίβη την γήν χωρίς να την πιέζη, ο πολυσυνθετώτερος σπορέας του Γκάρρετ, δι' ου συγχρόνως ρίπτεται, όχι μόνον ο σπόρος εις σειράς, αλλά πλησίον αυτού και ο κονιορτώδης λιπασμός, χρησιμώτατος εις την πρώτην διατροφήν και ανάπτυξιν των φύτρων, ή έλλειψις δε του τελευταίου τούτου εργαλείου άποδεικνύει την παραμέλησιν της έπωφελους ταύτης χρήσεως· ιδίως δε έπαισθητή είναι ή έλλειψις του χρησιμωτάτου ήπιοσκαλιστηρίου του Γκάρρετ, του διερχομένου έν τω μέσω των σειρών του σίτου και σκαλίζοντος αυτήν. Τό εργαλείον τούτο ήτον επάναγκες να εισαχθή, διδασκουμένης της χρήσεως αυτού, διότι εύκολωτάτη και ολιγοδάπανος δι' αυτού καθίσταται ή καταίτροφή των άχρήστων χόρτων των δαπανώντων την τροφήν της σιτοσποράς.

Εκτός των άνωτέρω εργαλείων, εκτεθέντων προς κατάδειξιν των τελειότερων της Γεωργίας της Εύρώπης μηχανών, και διαφευγόντων δια τούτο την ήμετέραν άμμοδιότητα, εξετέθησαν ακόμη και δύο ήροτρα κατασκευής έγχωρίου. Τό εξ Άγγου, σταλόν είναι άτεχνωτάτη άπομίμησις του γαλλικού ήρότρου της άμπελου, άκαταλλήλου δια την καλλιέργειαν των άγρών, τό δ' έτερον τό εκ Καλαμών είναι αντίτυπον σιδηρούν του έγχωρίου ήρότρου, άλλ' άμφοτέρα τά εργαλεία μαρτυρούσι παντελή άμάθειαν μηχανικών γνώσεων.

Αναντιρρόητον είναι ότι ή Γεωργία έχει προς τοίς άλλοις χρειαν εργαλείων και μηχανών τελειοποιημένων, άνευ των οποίων δεν δύναται να προοδεύση. Και εις την Αλγερίαν και εις την Αυστραλίαν και εις την Αμερικην, όπου οι εύρωπαίοι καλλιεργούν άνευ λιπασμού ως επί τó πλείστον, ένεκα των εκτεταμένων εις διάθεσιν αυτών γαιών, κάμνουں χρήσιν των τελειοποιημένων μηχανών της πατρίδος των, προς οικονομίαν ή αντικατάστασιν πολλής δια χειρών εργασίας. Ο εύρωπαίος γεωργεί, σπείρει, σκαλίζει, θερίζει, κόπτει χόρτα, άλωνίζει, συγκομίζει, δια μηχανών.

Δύναται και ή ήμετέρα γεωργία ν' αποκτήση ταχέως τελειοποιημένα εργαλεία και μηχανάς, ώστε δι' αυτών να καλλιεργή τριπλασίαν έκτασιν της σημερινής δι' ολιγοτέρων κόπων και μόχθων; Νομίζομεν ότι ο καιρός δεν είναι έγγύς. Δια να λάβη ο γεωργός σπουδαιάν ανακούφισιν, δεν πρέπει μόνον να περιορισθ ή εις την αλλιγήν του ήρότρου, ή εργασίας του οποίου είναι τó πολλοστημόριον της όσης κατ' έτος προς παραγωγήν των προϊόντων καταβάλλει. Πρέπει δια να ώφεληθ ή να έχη όλόκληρον συλλογήν, δηλαδή άνασκαφέα δια ν' ανασκάπη έκάστοτε την γήν εις μέγα βάθος· βωλοκόπον δια να τρίβη τας μάζας· και κύλινδρον δια να τρίβη όσας άνθειζάν εις τόν βωλοκόπον, ή άνέσυρεν ου·ος εις την επιφανείαν· σκάριφον δια να λεπτοτρίβη τά χιμματα της επιφανείας και τά πρυτοιμάζη δια σποράν· σπορέα δια να σπείρη έγκαί-

ρως και δια μιᾶς μεγάλης ἐκτάσεις εἰς σειρὰς και με̄ οικονομίαν τοῦ σπόρου ἱπποκαλιστήριον διὰ νὰ σκελίξη τὰ διάφορα κατὰ σειρὰς ἐσπαρμένα φυτά. θεριστικὴν μηχανὴν διὰ νὰ κόπη δι' αὐτῆς ταχέως, ἅμα φθάσῃ ἡ ὀρίμανσις, ὀλόκληρον συγκομιδὴν ἀλωνιστικὴν μηχανὴν διὰ ν' ἀλωνίξη οικονομικώτερον, ἢ διὰ τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ἀχυροκόπτειν διὰ νὰ προετοιμάξῃ τὸ μακρὸν ἄχυρον πρὸς τροφήν τῶν ζώων, και πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα κατὰ τὰς πολυειδεῖς χρεῖας τῆς τελειοποιουμένης γεωργίας. Μεγάλαι ἀγροικίαι, δυνάμεναι νὰ ἐχωσι τοιαύτην πολυδάπανον συλλογὴν μηχανῶν, δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐταίρια μικροτέρων καλλιεργητῶν, δυναμένων νὰ καλλιεργῶσιν ἀπὸ κοινοῦ διὰ μηχανῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συστηθῶσι, διότι τὰ κεφάλαια εἶναι σπάνια. Καὶ αὐτὴ ἡ Τύρρις, τὸ μεγαλύτερον κτῆμα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἐλλειπῆς πολλῶν μηχανῶν, χρησίμων εἰς τὴν γεωργίαν και τὴν κτηνοτροφίαν, ἡ ἀελλῆς δὲ συλλογὴ αὐτῆς τιμᾶται πλέον τῶν 6500 δραχμῶν.

Και αἱ προσπᾶρεια ἡμῶν πρὸς εἰταγωγὴν πρὸς τὸ παρὸν μόνου τοῦ τελειοποιουμένου ἀρότρου οὐδέτερον εἶναι ἕνεκα οικονομικῶν λόγων. Το ἡμέτερον ἀρότρον ζῦει τὴν γῆν ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἐκ διαλειμμάτων, και δι' ἐπανειλημμένων ἀρώσεων συμπληροῦται ἡ καλλιέργεια αὐτῆς. Ὡς τοιοῦτον δύναται νὰ ὀδηγηθῇ ὑπὸ τῶν εὐτελεστέρων και μᾶλλον καθηρεμμένων ζώων, με̄ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ γεωργὸς δαπανᾷ πλειότερας ἡμέρας, τὰς ὑποίχας ὅμως δὲν ἔχει νὰ διαθέσῃ εἰς ἄλλας ἐργασίας. Τὸ εὐρωπαϊκὸν ἀρότρον ἀφ' ἐτέρου, ἐμβαίνειον καθέως εἰς τὴν γῆν, τὴν ἀνασκάπτει και τὴν ἀνατρέπει διὰ μιᾶς και μόνης ἀρώσεως, χωρὶς ὅμως νὰ συμπληρώτῃ τὴν θρίψιν τοῦ ἐδάφους, ἣτις πρέπει νὰ συντελεσθῇ διὰ τοῦ βωλοκόπου και ἄλλων ἐπιπολαίων ἀρώσεων. Δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπαιτοῦνται ζῶα τοῦ ζυγοῦ δυνατὰ, βωλοκόποι, ἱπποσκευῆ, τιμώμενα ἐπέκεινα τῶν 150 δραχμῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἱπποναμν και τὸ κτηνοστάσιον. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ὁ ἡμέτερος γεωργὸς διὰ νὰ παραδεχθῇ τὸ τελειοποιουμένον ἀρότρον, πρέπει προηγουμένως ν' ἀποκτήτῃ τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον, και εἰς αὐτὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ ἀρότρον διὰ νὰ σχηματίσῃ κεφάλαιον.

Και ὅμως, δὲν πρέπει νὰ δένωμεν τὰς χεῖρας ἐνώπιον τῶν δυσκολιῶν. εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς νὰ καταστήσωμεν εἰς τὸν τόπον πρόχειρον και ὀλιγοδάπανον τὴν ἀποκτησὴν τῶν τελειοποιουμένων ἀρότρων και βωλοκόπων, και ὄλων ἐκείνων τῶν μερῶν τοῦ ἀρότρου τὰ ὅποια συνήθως φθείρονται ἐκ τῆς ἐργασίας, καθὼς τῶν ὀννίων, και ἡ ἀ-τικατᾶστασις τῶν ὀποίων, διὰ τῶν ἐγχωρίων σιδηρουργῶν καθίσταται καταστρεπτικὴ. Ὁ προνοητικὸς γεωργὸς ἡμῶν τότε μόνον δύναται νὰ παραδεχθῇ τὸ ἐργαλεῖον τῆς εὐρώπης, ὅταν πραγματικῶς ἐδωκίωθῃ ὅτι εἶναι ὀφέλιμον, ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ χρῆσις του, και

ὅτι δὲν ὀ ἀναγκασθῇ μετ' ὀλίγον νὰ τὸ παραιτήτῃ, καθὼς πολλοὶ ἐπραξάν με̄χρι τοῦδε, ἀπαυθῆσαντες ἀπέναντι τῶν ἀπειρῶν δυσκολιῶν.

Διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον ἦτελε εἶσθαι νὰ διαταχθῇ εἰς ἡμέτερα σιδηροκτιτήρια ἡ κατασκευὴ ἀρότρων και βωλοκόπων, και ἰδίως ἐκείνων τῆς μικρᾶς ὀκλήσεως, χρησιμότερων κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς μικροὺς γεωργοὺς· μέγα δὲ προσὸν τῶν ἐργαλείων τούτων νὰ ὑπάρχωσι διαθέσιμα εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς χρῆσιν τῶν θελούντων νὰ εἰσάξωσιν αὐτά.

Β'. ΧΟΡΤΟΝΟΜΑΙ.

Ἐκτὸς γογγυλλῶν τινων και κοκκιογοουλιῶν τῆς κτηνοτροφίας, ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ βασιλικῦ κτήματος, οὐδὲν ἄλλο ἄλλοθεν προῖον χρήτιμον πρὸς τροφήν τῶν κτηνῶν ἐξετέθη. Τοῦτο σημαίνει ὅχι ὅτι ἡ Ἑλλάς στερεῖται νομῶν και λειθαδίων, δυναμένων νὰ δώσωσι χόρτον πρὸς ἐκκοπήν, ἀλλὰ τὴν παραμέλεισιν και ἀταξίαν εἰς ἣν ὁ κῆδος οὗτος τῆς γεωργίας ἐβρίσκειται. Τὰ ζῶα τρέφονται συνήθως εἰς τὸ ὑπαίθριον καθ' ὄλον τὸ ἔτος, δαπανῶντα ἐπιτοπίως γλωρὸν τὸ χόρτον τῶν δημοσίων νομῶν, τὸν δὲ χειμῶνα, κατὰ τὰς λίαν βροχερὰς ἡμέρας διδεται εἰς τὰ λιμῶ-ττοντα ὀλίγον ἄχυρον. Καὶ ὅμως ἡ χορτονομὴ τὴν ὀποιάν πᾶς τόπος παράγει περιέχει ἐν ἐαυτῇ τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα, και κατὰ συνέπειαν τὴν ἀξίαν ὀλοκλήρου τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς εἰς σᾶρκας και εἰς προϊόντα τῆς γεωργίας.

Ἐκ τούτου γίνεται δι' ὀλον πῶσον ἀναγκαῖον εἶναι ν' ἀρχίσωμεν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς κανόνας διὰ νὰ βελτιωθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ διαχείρησις τοῦ μεγάλου τούτου δημοσίου πλοῦτου. Ἡ κυριώτερά αιτία τῆς σπατάλης τῶν νομῶν και τῆς ὀπισθοδρομικῆς καταστάσεως τῆς κτηνοτροφίας εἶναι, διότι αἱ νομαὶ εἶναι ἐθνικαὶ, ἦτοι κοιναὶ, οἱ δὲ κτηνοτρόφοι, ἕνεκα τούτου, δαπανῶσι τὸ χόρτον, ὀσάκοντες παντοῖα ζῶα ἀτάκτως, ἐκ τοῦ συστήματος δὲ τούτου προκύπτει ὅτι οὐδεμία συγκομιδὴ, οὐδὲ προμήθεια τροφῆς διὰ τὸν χειμῶνα γίνεται.

εἶναι φανερόν ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ σχηματισθῶσιν φυσικαὶ και τεχνικαὶ νομαὶ, και ποτιστικαὶ ἀκόμη, τότε μόνον δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἡ κτηνοτροφία, ὀπόταν ἡ ἐθνικὴ γῆ γείνη ἰδιοκτητος. Καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ διατήρησις τῶν κοινοτικῶν νομῶν ἔως ἐπ' ἐσχάτων ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον καλῆς ἐννοουμένης κτηνοτροφίας, με̄χρις οὗ ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ταχέως διαθέσεως των. Ἀποῦ τὰ ὀρια ἐκάστου γεωροῦ διαχωρισθῶσιν, ἀπὸ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ τὰ ὑπερβᾶινῃ, τότε ὁ γεωργὸς ἢ ὁ μέλλων ἰδιοκτήτης, ἔχων τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν τῶν γαιῶν του, βέλει ἐννοῆσει ὅτι καταστρέφει ἰδίαν περιουσίαν διὰ παρακέρου, ἢ και δι' ἀκανόνιστου νομείσεως, και ὅτι τὸ νὰ βίτην ἐ-τός τῶν λειθαδίων αὐτοῦ τὸν ἵππον ἢ τὰ

πρόβατα διὰ νὰ βοσκήσωσιν εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ τὰ
ρίψη ἐντὸς τῆς σιτοσπορᾶς τοῦ. Τότε θέλει εὐρεθῆ εἰς
θέσειν νὰ ὑπολογίσῃ ὅτι, ἀντὶ νὰ διατηρῇ τὰς ἀγρνα-
πύσεις, καθ' ἃς τὸ ἥμισυ τῶν ἀγρῶν τοῦ μένει ἀδρα-
νές, συμφέρει καλλήτερον εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τοῦτο, τὸ
γονιμώτερον μάλιστα, μέρος τῶν γαιῶν του, νὰ μετα-
βάλῃ εἰς λειβάδιον, τὸ δὲ ἀραιώτερον καὶ ξηρότερον νὰ
σπείρῃ κατ' ἔτος βελτιῶνων αὐτὸ διὰ λιπασμῶν. Τότε
θέλει ἐννοήσῃ, ὅτι, διὰ νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῶν δι-
ητηριακῶν του, πρέπει ν' αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς κόπρου,
ἄρα τὸν ἀριθμὸν τῶν κτηνῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν
παραγωγὴν τοῦ χόρτου διὰ περιποίησης τῶν λειβα-
δίων. Τότε, ὅταν ἀποκτήσῃ κτηνοστάσιον, ὡς οἱ γεωρ-
γοὶ τῶν ὑδάμιμονούτων ἐθνῶν, θέλει προσέτι ἐννοήσῃ
ὅτι ἡ αὐξήσις τοῦ ποσοῦ τῆς κόπρου δὲν γίνεται μόνον
κατ' ὄγκον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ποιότητα, καὶ ὅτι πρέπει
νὰ περιποιηθῇ αὐτὴν εἰς τὸν κοπρῶν διὰ νὰ μὴν
ἐξατμίζεται καὶ χάνεται ἡ γονιμότης αὐτῆς. Ἀφοῦ δὲ
ἐκ περιτηρήσεως γνωρίσει ὅτι ἅπαντα τὰ γονιμοποιᾶ
στοιχεῖα τῆς τροφῆς, ἀνευρίσκει αὐτὰ εἰς τὰ περιττώ-
ματα τῶν ζώων, ὅτι ταῦτα, ῥιπτόμενα εἰς τὴν γῆν,
μεταβάλλονται εἰς ἄλλα προϊόντα ἴσως ἀξίας, διὰ νὰ
δαπανηθῶσιν ἐκ νέου, καὶ ὅτι ἐκ τῆς κυκλοφορίας ταύ-
της τῶν στοιχείων τὴν ἀνεξαντλήτου πηγῆς, παράγο-
ται προϊόντα ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, τότε θέλει καταλάβῃ
πόσον κακοδαίμονες εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἵτινες
δὲν ἐννοοῦσι τοὺς νόμους τοῦ δημιουργοῦ.

Ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἃς μὴν ἐλπίζωμεν τό-
σον ταχέως, ἀφοῦ λείπεται ἀκόμη ἡ ἀρχὴ τῶν βελ-
τιώσεων. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κτηνοτροφίας ἀπαιτεῖ με-
γάλα κεφάλαια, καὶ διὰ ν' ἀποκτηθῶσι, πρέπει νὰ πα-
ρέλθῃ χρόνος. Ὁ γεωργὸς ἔχει χρειαὴν δρόμων διὰ τὴν
εὐκόλον ἀπὸ τοῦ κτηματοῦ εἰς τὸ κτηνοστάσιον καὶ τ'
ἀνάπαλιν μετακόμισιν προϊόντος τοσοῦτο ὀγκώδους
ὅποιον εἶναι τὸ χόρτον, καὶ ἡ κόπρος ἔχει χρειαὴν ἀκόμη
κτινοστασίων, χορτοβολῶνων. Κατὰ τὸν Κ. Γασπαρί-
νον, ἡ ἀπόκτησις ἐνὸς ζώου χονδρῶ προϋποθέτει κεφά-
λαιον.

Διὰ τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ	φρ.	150
Διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς κητοι- κίας του	»	100
Καὶ διὰ προμήθειαν τροφῆς δι' ἐν ἔτος 3,000 ἀνάδες χόρτου ξηροῦ	»	160
	φρ.	410 ἢ ὄρ. 450

Κατὰ τὰς στατιστικὰς πληροφορίες· ἡ Μεγάλη Βρε-
τανία κέκται ζῶα χονδρὰ 1 ἐπὶ 30 στρεμμάτων ἢ
Γαλλία 1 ἐπὶ 50 ἢ δὲ Ἑλλάς 1 ἐπὶ 200. Κατὰ τοὺς
ἀνωτέρω ὑπολογισμοὺς, διὰ νὰ δυναθῇ νὰ ἐξομοιωθῇ ἡ
Ἑλλάς, κατὰ τὴν κτηνοτροφίαν τῶν χονδρῶν ζώων,
μὲ τὴν Ἀγγλίαν πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ἀκόμη 1,300,000

ζῶα χονδρὰ δηλαδὴ πρέπει ν' ἀναπτύξῃ κεφάλαιον 588
ἐκτομμυρίων· διὰ νὰ ἐξομοιωθῇ δὲ μὲ τὴν Γαλλίαν
ἀπαιτεῖται ν' ἀποκτήσῃ 300,000, ὑποθέτοντα κεφά-
λαιον 280 ἐκτομμυρίων.

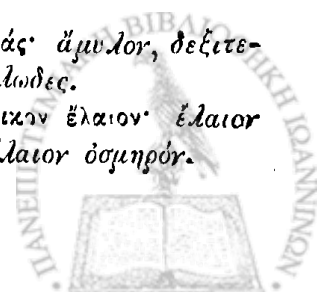
Γ'. ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ.

Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ᾔναι ἀπὸ
τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἢ θύσις τῆς τροφῆς τῶν ἐ-
θνῶν. Ἡ προτίμησις αὐτῶν προσκαλέσθη κατὰ τὸν Κ.
Γασπαρίνον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ τῶν ἐξῆς αἰτιῶν.

1) Ἐπειδὴ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ περιέχουσιν εἰς ἱκα-
νὴν ἀναλογίαν τὰ δύο κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ζωικῆς
διατροφῆς, ἦτοι τὰς ἀζωτικὰς καὶ τὰς ἀνθρακικὰς οὐ-
σίας. 2) Ἐπειδὴ τὰ δημητριακὰ προϊόντα, ἂν καὶ συ-
ναισθάνωνται τ' ἀποτελέσματα πικρῆς καλῆς καλλιερ-
γείας δίδουσι μολατάντα πρὶντα ἐπωφελῆ καὶ μὲ ὀ-
λιγωτέραν περιποίησιν, διότι καρποφοροῦν καὶ ἐπὶ μιᾶς
μόνης ἀρώσεως, ἐλαστάνουν κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ ὠρι-
μάζουσι τοὺς καρπούς των εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καύσωνος,
ὥστε δύναται ν' ἀπαλλάσσωνται τῆς ἀνάγκης τοῦ πο-
τίσματος. 3) Ἐπειδὴ εἶναι τῆς ὀρέξεως πάντων τῶν
καταναλωτῶν, καὶ ἔνεκα ἰδίως τῆς ἀνοστίας αὐτῶν προ-
καλοῦσης τὴν δι' ἄλατος ἢ σακχάρους ἄρτυσιν. 4) Ἐ-
πειδὴ ὑπὸ μικρὸν ὄγκον περιέχουσι μεγάλην ποσότητα
τροφῆς, ἔνεκα δὲ τούτου εὐκόλος κίθισταται ἡ μεταφορὰ
αὐτῶν. 5) Ἐπειδὴ εἶναι ἡ οἰκονομικώτερα τροφή. Τὰ
κάστανα, ἡ θαναλία, τὸ ἀρτόδενδρον περικλείονται εἰς
κλίματα περιωρισμένα· τὰ δὲ γεώμηλα παρουσιάζουσιν
εἰς τὴν διατροφήν μεγάλην δυσκολίαν, τὰς ὁποίας δὲν
ἔχουσι τὰ δημητριακὰ, διότι περιέχουσι πολὺ ξυλῶδες
καὶ ὕδωρ, ἔνεκα δὲ τοῦ μεγάλου αὐτῶν ὄγκου, πρέπει ὁ
ἄνθρωπος νὰ διατηρῇ μεγάλην ποσότητα διὰ νὰ ἐξα-
σφαλίσῃ τὴν χρονικὴν τροφήν του. Ἐκτὸς τούτου, πε-
ριέχοντα μικρωτάτας ποσότητας ἀζωτικῶν οὐσιῶν καὶ
πάχους, ἀπαιτοῦν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τροφῆς μέγα
ποσὸν γάλακτος, τυροῦ ἢ κρέατος. Τὰ γεώμηλα προσέτι
πρέπει νὰ προπαρασκευάζωνται συγχρόνως μὲ τὴν κα-
τανάλωσιν, ἐνῶ ὁ ἄρτος σχεδὸν ἀορίστως διατηρῆται.

Ἡ ἀνάλυσις ἀπέδειξεν ὅτι ὅλοι οἱ δημητριακοὶ καρ-
ποὶ περιέχουσι τὰ ἐξῆς θρεπτικὰ στοιχεῖα.

1. Οὐσίας ὀργανικὰς ἀζωτικὰς, ἦτοι φυτοκόλληαν, λεύκωμα, τυρόν, ἰνῶδες, ἀναλόγους, ὡς πρὸς τὴν σύν-
θεσιν μὲ τοὺς ἰστούς τῶν ζώων.
2. Στοιχεῖον ἐνεργητικόν, ἐδρεῖον πρὸς τὰ φλοιώδη
μέρη, ἀναλόγον τῆς διαίτησεως, ἱκανὸν νὰ ρευτοποιή-
σῃ τὰ μέρη τοῦ ἀμύλου, ὡσάκις θερμανθῇ μεθ' ὕδατος
εἰς θερμοῦν 75 ἕως 80.
3. Οὐσίας ὀργανικὰς μὴ ἀζωτικὰς· ἀμυλον, δεξτε-
ρίνην, γλευκίνην (σάκχαρ), κυψελῶδες.
4. Οὐσίας παχείας καὶ πηκτικῆς ἔλαιον· ἔλαιον
ρευστόν, πάχος μᾶλλον πηκτόν, ἔλαιον ὀσμυρόν.

5. Ουσίας ορυκτάς· φωσφορικήν μαγνησίαν και τιτανόν, άλλα ποτάση και σόδας, χαλκόν.

Αί αὐταὶ οὐσίαι ἐνυπάρχουσιν εἰς πάντα τὰ εἶδη τῶν δημητριακῶν, ἀλλ' αἱ ἐν αὐτοῖς ἀναλογίαι τῶν οὐσιῶν τούτων σχηματίζουσι τοὺς διαφόρους αὐτῶν χαρακτήρας και προσδιορίζουσιν ἐπίσης τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν χρήσεις.

Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ θέλουσιν εἶσθαι διὰ παντὸς ἡ ἀληθῆς βίσις τῆς τροφῆς τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν παραγωγὴν τῶν δημητριακῶν ἀποτελοῦσαν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ὅλης φυτικῆς παραγωγῆς πλείστων ἐθνῶν. Τὸ κρέας ἀφ' ἑτέρου, ἔνεκα τῆς ἀκριθείας αὐτοῦ, δὲν θέλει χρησιμεύει παρ' ὡς συμπλήρωμα τῆς τροφῆς. Καὶ μολαταῦτα, εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐγένετο μεγαλητέρα χρῆσις κρέατος εἰς τὴν διατροφήν τῶν μεσσηρινῶν ἰδίως λαῶν, διότι ἡ ἀνατροφή πολλῶν κτηνῶν εἶναι ὁ ἀναπόφευκτος ὅρος πάσης γεωργικῆς προόδου, καθότι εἰς τὰς ἐπισποράς γίνεται δεκτὴ ἡ καλλιέργεια και παραγωγή μεγάλου ποσοῦ κτηνοτροφικῶν προϊόντων· μόνη δὲ ἡ καλλιέργεια αὕτη συντελεῖ εἰς βελτίωσιν και πλουτισμὸν τῆς γῆς και εἰς τὴν ἐν γένει τῆς γεωργίας πρόοδον.

Γ'. ΣΙΤΟΙ.

Εἶδη.—Οἱ σίτοι διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας, εἰς ἐνδυμένους και γυμνοὺς, ὡς αἱ κριθαί, οἱ δὲ γυμνοὶ ὑποδιαιοῦνται εἰς τὰ ἐξῆς γενικώτερα εἶδη:

1. Εἰς μαλακοὺς, λευκοὺς ἢ ἐρυθροὺς ἀγενεῖους (tous-sellis).

2. Εἰς μαλακοὺς, λευκοὺς ἢ ἐρυθροὺς γενειήτας (seisettes).

3. Εἰς μαλακοὺς γενειήτας ἐξογκωμένους (poubards).

4. Εἰς σκληροὺς (aubains), ὑλοειδεῖς, χρώματος κυτρίνου, ὡς ἐκείνους τοῦ Ταγανρόκ, τῆς Ἀλεξανδρείας· ἢ χρώματος φαιοῦ, και κερατώδεις, ὡς ἐκείνους τῆς Βαρβαρίας· ἢ τοὺς ἐκ τῆς καλλιεργείας διαφθασέντας.

Ἡ ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις συλλογῇ τῶν σίτων δὲν ἦτο πλήρης, οὐδ' ἀντεπροσώπε· ἐντελῶς ὀλόκληρον τὴν ἐγχωρίαν παραγωγὴν. Πολλοὶ σίτοι μαλακοὶ, ἐκ τῶν τριῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, καλλιεργοῦνται ἐπιτυχῶς σποράδην εἰς τὰς ἡμετέρας ὄρεινὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν τινὰ δειγμάτων ἐξετέθησαν, ἐν γένει ὅμως ἐπικρατεῖ ἡ καλλιέργεια τῶν σκληρῶν, και, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐκτεθέντων, τὴν πλειονοψηφίαν κατέχουσιν οἱ χειρότεροι τοῦ εἴδους τούτου.

Ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι οἱ σκληροὶ σίτοι εὐδοκιμοῦσιν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, οἱ δὲ μαλακοὶ εἰς τὰ ψυχρά. Ἀλλ' ἀπεδείχθη ἐσχάτως ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν μεσηρινῶν τόπων, ὅπως και ἐκ τῆς ἡμετέρας, ὅτι τα θερμὰ κλίματα δύνανται νὰ παράξωσιν σίτους μαλακοὺς ἐξαιρετοῦ ποιότητος ὅπως τὰ ψυχρά παράγουσιν ἐπίσης σί-

τους σκληροὺς ἀξιολόγους. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φύσις κατέστησε τὸν σίτον ἐν ἐκ τῶν κατ' ἐξοχὴν κοσμοπολιτικῶν προϊόντων, διότι τὰ εἶδη αὐτοῦ εἶναι προικισμένα μὲ ποικιλίας πολυαριθμοὺς, δυναμένας νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς τὰ διάφορα κλίματα τῶν εὐκράτων ζωνῶν, διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ γεωργοῦ. Ἀφοῦ οὐδεμίαν ἀπόλυτος σχέσις μεταξὺ κλίματος και σίτου ὑφίσταται, εἶναι φανερόν ὅτι μόνη ἡ ἐκ προλήψεως δυσπιστία, μόνη ἡ πρὸς βελτίωσιν ἀδράνεια και ἀκηδία, ἐμποδίζει τὸν γεωργὸν εἰς τὴν παραδοχὴν ποικιλίας τινὸς καλητέρας τῆς παραγομένης εἰς τὸν τόπον.

Εἰδικὴ βαρύτης. — Ἐνεκα τῆς μετριότητος τῆς ἐφαινετῆς εἰσοδείας οἱ σίτοι ἡμῶν δὲν ἀπέκτησαν, ὡς και τὰ λοιπὰ δημητριακὰ, τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπτυξιν. Διὰ σταθμίσεως προσδιορίσθη τὸ βάρος τῶν ἐκτεθέντων 150 δειγμάτων, κατ' ἐλάχιστον μὲν ὄρον εἰς 71 χιλιόγραμμα κατ' ἑκατόλιτρον, κατ' ἀνώτατον δὲ ὄρον, εἰς 79. Ἄξιον διακρίσεως εὐρέθησαν μόνον οἱ ἔχοντες βάρος ἀνώτερον τῶν 74 χιλιογράμμων.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων ἐξετέθησαν σίτοι ζυγίσαντες περὶ τὰ 83 χιλιόγραμμα. Δυνάμεθα δὲ νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν κρείττοναν θέσιν τοῦ γεωργοῦ ἐκείνου ὅστις πρὸς τὰς καλητέρας μεθόδους μεταχειρίζεται και σπόρον ὅστις, ὄχι μόνον δίδει ἄλευρον ἐξαιρετοῦ ποιότητος, ἀλλὰ και τὸν ἀνώτατον ὄρον τοῦ βάρους δυνάμενον ν' ἀποκτήσῃ.

Ἀνάλυσις. Ἐξ ὅλων τῶν σίτων ὁ σκληρὸς περιέχει εἰς πλειοτέρας ἀναλογίας τὰ στοιχεῖα τῆς τροφῆς. Κατὰ τὸν Κ. Γασπαρίνον ἐργατικὸς ἄνθρωπος μέσου ἀναστήματος διὰ νὰ διατηρήσῃ τὰς δυνάμεις του, ἐργαζόμενος, ἀπαιτεῖται νὰ μεταχειρίζηται καθεκάστην τροφήν περιέχουσαν 25,01 γραμμὰς ἀζώτου, ἀναγκαίου πρὸς σχηματισμὸν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ἡμετέρας σαρκὸς, και 309,09 γραμμὰς ἀνθρακὸς δαπανωμένου συνήθως διὰ τῆς ἀναπνοῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πνευμόνων. Ἐν χιλιόγραμμον, ἦτοι 3/4 τῆς ὀκίας, ἄστου ἐκ σίτου σκληροῦ περιέχει 22 γραμμὰς ἀζώτου και 310 ἀνθρακὸς. Ὁ δὲ λευκώτατος ἐκείνος, ὁ ἐκ μαλακοῦ σίτου, εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ τούτου θρεπτικὸς ὡς περιέχων 10,80 γραμμὰς ἀζώτου και 295 ἀνθρακὸς. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται διὰ τὴν οἰκτικὴν λαοὶ κάμνουν μεγαλητέραν χρῆσιν κρέατος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θρεπτικῆς μερίδος, και διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῶν μεσηρινῶν κλιμάτων, και δι' ἀπλοῦ ἄστου τρεφομένη, δύναται νὰ διατηρῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὰς σωματικὰς δυνάμεις.

Οἱ σίτοι ἐν γένει τῶν μεσηρινῶν κλιμάτων, μαλακοὶ και σκληροὶ εἶναι, ἀναλόγως τῶν εἰς τὰ θερμώτερα μέρη παραγομένων, θρεπτικώτεροι, και ἡ γεωργικὴ τάξις, ἡ συνηθισμένη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐγχωρίων σίτων, ἀτελῶς τρέφεται ὡς ἂν εἰς ἀνάγκης μεταχειρίζεται σίτους ἀρκτικωτέρων μερῶν. Θελίσαντες νὰ βελτιώσωμεν ἀπ' εὐθείας τὴν πλουσιότητα τῶν ἡμετέρων

σίτων μετεχειρίσθημεν τὴν ἀτελῆ βεβαίως μέθοδον τῆς ἀποπλύσεως ἐπὶ 8 δειγμάτων καθαροῦ ἀλεύρου ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς ἐκθέσεως σίτων, ἠδυνήθημεν δὲ νὰ εὑρωμεν ἐν αὐτοῖς τὰ ἐξῆς παρὰ φυτοκόλλας καὶ λευκώματος, ἂν καὶ ἰκανὸν μέρος τῶν ἀζωτικῶν τούτων οὐσιῶν παρασύρεται συνηθῶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος :

φυτοκ. καὶ λεύκ.

Σίτος Θεβῶν σκληρῶς κίτρινος	32	τοῖς 100
» Ἐλούς » ἐρυθρῶς	28	
» Φολεγάνδρου, μαλακῶς, ἐρυθρῶς	26	
» Κρωπίδας σκληρῶς, ἐρυθρῶς . . .	26	
» Μαλευρίου » »	26	
» Ἄνδρου μαλακῶς, λευκῶς	24	
» Νέας πέλλης	24	
» Φάριδος, μικτῶς ἐκ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ	24	

Ἡ ἕκτατος αὕτη πλουσιότης τῶν ἡμετέρων σίτων, περιεχόντων ἀπὸ 4 μέχρι 5 τοῖς 100 ἀζώτου, ἐχόντων δηλαδή οὐσίαν κατὰ τὸ ἕμισυ πλειότερας τοῦ κρέατος, πρέπει ν' ἀποδοθῆ, ὅχι μόνον εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῆς θερμότητος τοῦ κλίματος ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν γονιμότητα τῆς γῆς, ἐφ' ἧς σποραὶ τινες ἐνεργοῦνται, τῶν ἡμετέρων γεωργῶν ἐπιζούντων νὰ κομίζωσι τὰ πρόβατα ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν νύκτας, καὶ ἐπισωρεύωσιν οὕτως εἰς τὸν ἀγρὸν περιττὴν γονιμότητα, μένουσαν ὀλόκληρον εἰς τὴν ἀκρισίαν τῆς βλαστήσεως καὶ ἀκορέστως ὑπὸ τοῦ σίτου ἐκμυζουμένην.

Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ μεγάλου λιπασμοῦ ὡς πρὸς τοῦ σίτου τὴν πλουσιότητα ἀπεδείχθη καὶ εἰς τὰ ἄρσενια κλίματα ὑπὸ τοῦ Κ. Βουσιγῶ, σπεύραντος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σίτου εἰς τε τὸν ἀγρὸν, κατὰ τὸν συνηθὴ τρόπον, καὶ εἰς κῆπον ἰσχυρῶς κοπρισθέντα. Ἡ κατόπιν τῆς συγκομιδῆς γενομένη ἀνάλυσις ἐβεβαίωσεν ὅτι περιεῖχον ἀζωτικὰς οὐσίας :

Ὁ τοῦ ἀγροῦ σίτος 14, 31 τοῖς 100

Ὁ δὲ τοῦ κίπου 21, 91 » »

Ἀπεδείχθη ἀκόμη εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὅτι οἱ λιπασμοί, οἱ μᾶλλον πλουτοῦντες ἀζώτου, προκαλοῦσιν εἰς τὸν σίτον τὴν ἀνάπτυξιν πλειότερων ἀζωτικῶν οὐσιῶν. Γεωπόνος τις ἐπεχείρησε συγκριτικὴν δοκιμασίαν τῶν ἀποτελεσμάτων λιπασμῶν διαφόρου φύσεως. Κοπρίσας ἴσας ἐκτάσεις ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ δι' ἴσων ποσοτήτων διαφόρων λιπασμῶν, ἀποξηρανθέντων προηγουμένως, εὗρεν ὅτι οἱ συλλεχθέντες σπόροι περιεῖχον τὰς ἐξῆς ἀναλογίας φυτοκόλλας καὶ ἀμύλου :

φυτοκόλλας ἀμύλου.

Τεμάχιον λιπασθὲν μὲ οὖρον ἀνθρώπου	35, 1	39, 3
» » μὲ αἷμα ταύρου.	34, 2	41, 3
» » μὲ περιττώμ. ἀνθρώπου	33, 1	41, 4
» » » αἰγός.	32, 9	42, 4
» » » προβάτου.	22, 9	42, 4
» » » ἵππου.	13, 7	61, 6

Τεμάχιον λιπασθὲν μὲ περιττ. περισσεύων	12, 2	63, 3
» » » ἀγελάδος	12, 0	62, 3
» ἄνθου λιπασμοῦ	9, 2	66, 7

Λιπασματα.— Σκόπος ἡμῶν, ἀναφερόντων τ' ἀνωτέρω, δὲν εἶναι νὰ συντάξωμεν πραγματεῖαν περὶ διαφορῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων τῶν διαφορῶν προϊόντων, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ καταστήσωμεν γνωστὰς εἰς τοὺς ἡμετέρους γεωργοὺς μόνον ὅσας φέρουσιν ἀκριβῶς οἰκονομικὸν χαρακτῆρα. Καὶ πραγματικῶς, ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτημῶν, ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράσῃ πόσον ὠφελίμος ἦθελεν εἶθαι ἢ παρ' ὄλων ἐν γένει τῶν γεωργῶν χρῆσις τῶν λιπασμάτων, καὶ πόσον ἀκόμη ἦθελε συντελέσθαι εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐξάνειν τῆς παραγωγῆς ἢ χρῆσις λιπαστικῶν τινῶν οὐσιῶν, περιφρονουμένων συνηθῶς ὑπὸ τῶν γεωργῶν, καθὼς εἶναι ἢ κόπρος τῶν ἀποπάτων, τὰ σαρίδια τῶν πόλεων, τὰ πανταχοῦ διασπαρμένα ὅσα καὶ ἄλλα παρόμοια.

Καὶ οἱ λιπασμοί, καθὼς καὶ τὰ προϊόντα, δὲν θεωροῦνται ἄλλως εἰς τὴν γεωργίαν παρ' ὅς οὐταί περικτικαὶ ἀζώτου, χρῆσιμου πρὸς τὴν ἡμετέραν θρέψιν. Διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς κόπρου εἰς χόρτον, καὶ ἀπὸ χόρτου εἰς κρέας ἢ εἰς σίτον, οὐδὲν ἄλλο ἐνεργεῖται παρὰ ἢ μεταθέσις τοῦ ἀζώτου ἀπὸ οὐσίας εὐθηνῆς (τῆς κόπρου) εἰς ἄλλην ἀκριβωτέραν (κρέας, σίτος). Ὁ εὐθηνὸς ἀζώτος, ἄρα καθίσταται ἀκριβωτέρος, καὶ εἰς τὴν ἐπικερδῆ ταύτην κυκλοφορίαν στρογγύλως κυρίως ἢ εὐρωπαϊκῆ παραγωγῆ. Ἔπιται λοιπὸν ὅτι, εἰς τοὺς ἀπισθοδρομημένους τόπους, ἢ κόπρος, ἢ μένουσα εἰς ἀχρηστίαν, εἶναι πλοῦτος ἀπολωλὼς, περιφρονούμενος ὑπὸ τῶν ἐνδεεστέρων, δηλαδή παρ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουν μεγαλύτερον συμφέρον νὰ τὸν μετεχειρισθῶσι.

Ἄρσενια.— Διὰ νὰ φέρωσιν οἱ λιπασμοὶ ἀποτέλεσμα, διὰ νὰ δύνανται τὰ φυτὰ νὰ ὠφλῶνται ἐξ αὐτῶν, πρέπει τὸ ἔδαφος νὰ διατηρῆ, καὶ μάλιστα εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, τὴν ἀναγκαίαν ὑγρασίαν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῶν ῥιζῶν. Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι ἰκανῶς ἀρχαία. Τὸ φυτὸν, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐποχὴν τῆς ἀνθίσεως, καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ καρποῦ του, πρέπει νὰ εὕρισκῃ πρὸς τοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ὑγρασίαν, ἧτις εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἰσχυρωτέραν ἐξάταισιν, ἢ δὲ ἐλαχίστη καθυστέρησις τῆς τροφῆς ταύτης φέρει τὴν καταστροφὴν ἢ τὴν ἀπισθοδρόμησιν του. Διὰ τοῦτο, ἐλέπομεν τὰς συγκομιδὰς ἡμῶν ἐξαρτωμέναις ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως τῆς ἀνοίξεως.

Ὁ μόνος τρόπος τοῦ νὰ προμηθεύσῃ τις εἰς τὰ φυτὰ ἰανὴν ὑγρασίαν εἶναι ἢ καλὴ εἰς ἰκανὸν βάθος καλλιέργεια τῆς γῆς, καὶ τὰ κατόπιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας σκαλισματα. Ὅταν ὁ ἀγρὸς ἦνε θαθῆως δουλευμένος, καὶ ἢ ἐπιρῆσια σκαλισμένη καὶ καθαρὰ χόρτων, ἢ ὄψις τοῦ ἀγροῦ δὲν φθίνεαι πλέον ὡς λιθῶς τις ἀδιαπέραστος, ἀλλ' ὡς πορώδης ἀπορροφᾷ τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀ-

τροσφαίρας, ως καθάρᾳ δὲν δαπανᾶται ὑπὸ τοῦ ἀρχόντου χόρτου, καὶ ὡς δουλευμένη θαθῶς δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὰς ρίζας τὴν ἀποτραμειυμένην ὑγρασίαν.

Μόνον, διὰ τῶν βαθέων βρωγώτερον καὶ διὰ τῆς πρωτομου σπορᾶς, δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὸ κλίμα ἡμῶν ἡ ἐπωφελεῖς καλλιέργεια τῶν μαλακῶν σίτων, οἵτινες δὲν ὑποφέρουσι τὴν ἐλαχίστην καθυστέρησιν τῆς ὑγρασίας. Ἀλλὰ, διὰ τὰς θαθείας ἀρώσεις, διὰ τὸ ἐντελὲς σκέπασμα τῶν λιπασμάτων, εἶναι χρεῖα τελειοποιημένων μηχανῶν, τὸ δύσκολον τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὁποίων περιεγράψαμεν.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐπάναγκες εἶναι νὰ ἐμμείνωσιν οἱ ἡμέτεροι γεωργοὶ εἰς τὴν θαυτέραν καὶ ἐντελεστέραν, διὰ τοῦ ἐγχωρίου ἀρότρου ἄρωςιν μικροτέρων ἐκτάσεων ἀγρῶν, ὅπως ἤρχισαν τώρα νὰ πράττωσι νοήμονες τινὲς γεωργοὶ εἰς διάφορα μέρη, προτιμῶντες τὸ ὀλιγώτερον καὶ ἀσφιλότερον, καὶ, ἀντὶ σκαλίματος, νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως, σβάρνισμα τοῦ σίτου, διὰ τοῦ ὀδοντωτοῦ βωλοκόπου, σύροτες αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ φθείροντες τὰ παράσιτα χόρτα· ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργῆται, ὅταν ὁ σίτος ἀκόμη δὲν ἐκαλύπτῃ, καὶ ἡ γῆ εἶναι στεγνή.

Τὸ πότισμα τοῦ σίτου εἶναι μέθοδος ἀξιολογήτου, ἐνεργουμένη εἰς ὅλα τὰ μεσημβρινὰ κλίματα καὶ εἰς μέρη τινὰ τῆς ἐλλάδος, δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπωφελῶς εἰς ὅλας τὰς ποτιστικὰς γαίαις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ὑγρασία δὲν μένει στάσιμος. Ἀρχίζουσι τὸ πότισμα κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου, ἐπιναλαμβάνοντες αὐτὸ κατὰ δεκαπενθημερίαν καὶ παύοντες κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουνίου. Ὅταν ποτίζουσι δις, τούτο ἐνεργεῖται μετὰ τῆς ἀνθίσεως καὶ τῆς ὀριμάσεως. Τὸ πότισμα ἀναβάλλει τὴν ὀρίμασιν τοῦ σίτου, ἀλλὰ συγχρόνως συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ προϊόντος κατὰ ποσότητα καὶ ποιότητα.

Σπόρων ἀλλαγὴ. — Εἶναι θέσιον ὅτι τοῦ ἐγχωρίου σίκου ἡ τιμὴ εἶναι πρὸς ἡμῖν ἐξευτελισμένη, ἕνεκα ἰδίως τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ σίτου καὶ τοῦ ἀθλίου ἄρτου τὸν ὅποιον παράγει, καὶ ἕνεκα τῆς ἀναμίξεως αὐτοῦ μετ' ἄλλων σπόρων ἐλαχίστης ἀξίης. Ἡ εὐπορος τᾶξις, καὶ μέγα μέρος τῶν ἐλληνικῶν νήσων προτιμῶσι τὸν ξενωτικόν. Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα παραγωγὴ διὰ τὴν αὐξήσιν ἀπαιτεῖ κατανάλωσιν, καὶ κατανάλωσιν ἐπικερδῆ, τοιαύτην δὲ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου, ὡς ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος, ἐπιτεταῖ ὅτι ἡ παραγωγὴ ὄχι μόνον θέλ' εἶσθαι πάντοτε ἡλαττωμένη, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τις καὶ καλητέρευσιν.

? Ὅθ' ἠδυνήθη ποτὲ ἡ Ἑλλάς νὰ ἐξομολώσῃ τὸν σίτον αὐτῆ; μ' ἐκείνον, τὸν ὅποιον καθεχάσταν διὰ μεγάλων προκαταβολῶν ἀγοράζει ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὥστε τὰς προκαταβολὰς αὐτὰς, ἀναβαίνουσας κατ' ἔτος περὶ τὰ ἐξ τοῦλάχιστον ἑκατομμύρια δραχμῶν, νὰ δυνήθη νὰ ἐσχαληθῇ εἰς τὴν ἐγχωρίαν γεωργίαν;

Τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκόλον καὶ δύσκολον συγχρόνως; κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ὁποίαν πιθανόν νὰ λάβωσιν οἱ ἔχοντες τὴν περὶ τούτου εὐθύνην.

Ἀρκεῖ ὁ γεωργὸς ν' ἀλλάξῃ τὸ εἶδος τοῦ σπόρου, ἀρκεῖ ν' ἀπορρίψῃ τὸν νοθευμένον σίτον τὸν ὅποιον ἀπ' αἰῶνων συλλέγει καὶ ρίπτει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, ἀντὶ νὰ παραδεχθῇ σίτους τοὺς ὁποίους ἡ τελειότερα ἀρτοποιία προτιμᾷ, ἀρκεῖ νὰ περιποιητῆται καὶ νὰ καθαρίσῃ αὐτὸν ἐκάστοτε ἐξ ὄλων τῶν ἑτερογενῶν σπόρων τῆς βοτανικῆς, τοὺς ὁποίους εἰς ἡμικαλλιεργημένον ἔδαφος προσλαμβάνει, καὶ θέλει θαθῶς ἀποκτήσῃ τὸ προϊόν αὐτοῦ μεγαλητέραν ἀξίαν καὶ ζήτησιν.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη τοῦ σπόρου ἀλλαγὴ, ἣτις δὲν ἀρκεῖ νὰ γείνη ἁπλᾶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ νὰ γίνεταί συνεχῶς, δὲν εἶναι πρᾶγμα εὐκόλον νὰ ἐπιχειρηθῶσιν οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἀπόρων ἡμῶν παραγωγῶν, ὡς ἐκ τῆς τοπικῆς καταστάσεως, καθ' ἣν ἡ ἑλλειψὶς ὄρων καὶ ἄλλων μέσων ἀνταλλαγῆς ἐμποδίζει τὴν ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν προϊόντος, ὀγκώδους τε καὶ σπανίου συγχρόνως.

Πρέπει διὰ τούτο ἡ κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ νὰ προμηθεύηται καὶ νὰ διαέμῃ σπόρους νέους καὶ καλῆς ποιότητος εἰς τοὺς δανειζομένους ἐκάστοτε πρὸς αὐτῆς τοιοῦτους. Μόνη ἡ κυβέρνησις δύναται πρὸς τὸ παρὸν νὰ συντελέσῃ διὰ τῶν μέσων αὐτῆς, ὥστε οἱ ἐπίμορτοι αὐτῆς καλλιεργητῆς νὰ ἐφοδιασθῶσιν μὲ σπόρους ἐξαιρέτου ποιότητος διὰ νὰ βελτιωθῇ διὰ μιᾶς ὁ μέγιστος οὗτος κλάδος τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Θερισμός. — Διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἄριστος προϊόντος καὶ εὐπεπτος, δὲν ἀπαιτεῖται μόνον νὰ ᾔναι ὁ σίτος πλούσιος εἰς φυτοκόλλαν. ἀλλ' ἡ ποιότης τῆς οὐσίας ταύτης νὰ ᾔναι καλὴ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐλαστικότητα. Τὸ καλὸν ἄλευρον σχηματίζει ζύμην εὐκαμπτον, καὶ εὐκόλως ἐκτεινομένην ἐν εἶδει ὑψάματος, χωρὶς ποσῶς νὰ διασπᾶται. Ἡ καλὴ δὲ αὕτη ποιότης προέρχεται ὄχι μόνον ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ σίτου, καὶ τῆς διὰ τῆς καλλιεργείας διατηρήσεως τῆς γνησιότητός του.

Ἐκτὸς τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως τὰ ὁποία περιεγράψαμεν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ τὴν τροχειροτέραν μέθοδον τὴν ὁποίαν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐδοκίμασαν μετ' ἐπιτυχίας πέρυσιν πρὸς βελτιώσιν τῆς ποιότητος τῆς φυτοκόλλας τῶν αἰγυπτιακῶν σίτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Γαλλία προμηθεύεται συνήθως, ὡς εὐθηνότερων, καὶ ἔχει συμφέρον νὰ τοὺς βελτιώσῃ. Ἡ μέθοδος αὕτη συνίσταται εἰς τὸν πρὸ τῆς ἐνεσλοῦς ὀριμάσεως τοῦ σίτου θερισμόν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ὀρίμασις τοῦ σίτου συμπληροῦται θραδύτερον ἐν τῇ θεσμονίᾳ.

Ἄλσις καὶ ἀρτοποιία. — Καθὼς ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν εἶναι παραμελημένη, οὕτω καὶ αἱ τέχναι αἱ μεταποιούσαι τὸν σίτον εἶναι εἰσέτι πρὸς ἡμῖν εἰς τὴν νηπιώδη καὶ θάραρον κατάστασιν. Μόνον εἰς τὰς με-

έσωτερικής αυτού ούσιας. Διευθύνας δὲ μεταξύ τῶν μυλολίθων ρεύμα αέρος κατώρθωσεν, ὥστε ὁ φλοὸς ἀποσπώμενος, νὰ τεινάζηται μακρὰν, ἀπαρτίζων τὸ ἀληθές ἄχυρον τὸ ὁποῖον μένει συνήθως ὑπὸ τῶν ζώων ἀχώνευτον. Ὁ δὲ σίτος πίπτει ἰδιαίτερος διατηρῶν μετὰ τῆς ἀλευρώδους ούσιας τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔνδυμα, περιέχον ούσιαν τινὰ νόστιμον, ἀζωτικὴν, χρωματισμένην πλουσιωτάτην εἰς ἀλκαλικὸν φώσφορον, καὶ μαρτυροῦσαν τὴν γεῦσιν καὶ τὸ λεπτόν ἄρωμα, ὅπου εἰς τὸν σκληρὸν σίτον, ὅπου εὐρίσκεται ἀφ' ἰονωτέρα, προμοιάζει μετὰ τὴν γεῦσιν τοῦ λεπτοκαρού. Ἡ εὐρωμὴ καὶ θρεπτικὴ αὕτη οὐσία χάνεται κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον τῆς τελεσποιημένης ἀλέσεως ὡς μένουσα προσκεκολλημένη εἰς τὰ χονδρὰ πίτυρα. Κατὰ τὴν μέθοδον ὅμως τοῦ Κ. Μιλλὸν μένει μειγμένη ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀλεύρου, τὸ δὲ κρισάρισμα δὲν χάνει ἄλλο παρὰ νὰ χωρίσῃ τὸ ζυλῶδες καὶ ἀδρανές ἔνδυμα καὶ τὸ πίτυρον τὸ προσκεκολλημένον εἰς τὸν σχισμὸν τοῦ σπέρματος καὶ τὸ ὁποῖον τὸ ρεύμα τοῦ αέρος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποσπάσῃ.

Τὸ κυρίως σπέρμα, ἢ τὸ φύτρον τοῦ σίτου, οὐσία ὀλως διαφοροτικὴ τῆς ούσιας τοῦ ἀλεύρου, ὡς περιέχον πάχος ἢ ἐλακίον τι παραδιδάττον τὴν ἐνεργεῖαν τῶν λίθων ἀποσπᾶται ἐπίσης χωριστὰ καὶ χρηθεῖ πολῦτιμον εἰς τὴν βιομηχανίαν οὐσίαν ὡς περιέχουσαν 50 τοῖς, 100 φυτόκολλαν.

Τὰ πίτυρα, ἀπ' ἀρχῆς ἀποσπώμενα, δὲν εἶναι δυνατόν διὰ τῶν κλασμάτων αὐτῶν νὰ μυρρίσωσι ἢ στιγματίσωσι τὸ ἄλευρον.

Αἱ μέθοδοι αὗται, λεπτοτάτης ἄλλως τε ἐκτελέσεως, συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ μέθοδος τῆς ἀναλέσεως, ἥτις πολὺν χρόνον θεωρηθεῖσα ἀναγκαίη, παμφηρεῖ ἤδη κατεδράστη, διότι ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ σμιίδαλις τοῦ πρώτου σχηματισμοῦ, ὅσον χονδρὰ καὶ ἂν ᾖναι, χάνει ἄρτον ἐντελοῦς λευκότητος, δυνάμενον νὰ πρραβληθῇ μετὰ ἐκείνου τοῦ καλητέρου μαλακοῦ σίτου, ἐνῶ ἡ σμιίδαλις ἡ ἀναλεσθεῖσα δίδει ἄλευρον τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καλὸν παρὰ εἰς τὴν θέαν. Τὸ ζύωμα αὐτοῦ εἶναι θεδαιώς ὀλιγωτερον κοπιαστικόν, ἀλλ' ἡ λευκότης αὐτοῦ εἶναι πολὺ κατωτέρα ἢ ζύμη φουσκώνει ὀλιγωτερον, καὶ τὸ προϊόν τοῦ ἄρτου ἔλαττον κατὰ 4 τοῖς 100.

Ἡ ἐξήγησις δὲ τῆς διαυροῦς τρύτης εἶναι ἀπλουστάτη. Προσβαλλόμενον ἐγγύτερον, διὰ τῆς πλησιάσεως τῶν μυλολίθων, τὸ ἄλευρον ἀνάπτει. Ὅσον ὀλιγώτερον αισθάνεται τὸ ἄλευρον τῶν λίθων τὴν θερμότητα, τόσον περισσότερον διατηρεῖ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ποιότητας. Κατὰ συνέπειαν, ὅσον χονδρὰ εἶναι ἡ σμιίδαλις, τόσον ὠριότερος εἶναι ὁ ἄρτος. Δι' αὐτὸ οἱ μυλωθοροὶ καὶ οἱ ἄρτοποιοὶ τοῦ Ἀλγερίου παρητήθησαν τῆς ἀναλέσεως

Πρὸς κατασκευὴν καλῆς ποιότητος ἄρτου, ἀπαιτεῖται: 1) Νὰ γείνηται χρῆσις ἀλεύρου μὴ ὑποκύψαντος

κατὰ τὴν ἄλειψιν ἢ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ εἰς οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν. 2) Νὰ ζυμώνεται τὸ ἄλευρον καλῶς καὶ ἐκ τὰ συστατικὰ αὐτοῦ μέρη νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρασιν ὥστε νὰ σχηματίσῃ ζύμη ὁμογενῆ, μαλακὴν καὶ εὐκαμπτον. 3) Ἡ ζύμωσις τοῦ φουράματος νὰ γίνεταί ἐτελής καὶ κανονικὴ.

Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἀγνοοῦν εἰσέτι τοὺς ἀληθεῖς κανόνας τῆς προπαρασκευῆς τῆς κυριωτέρας αὐτῶν τροφῆς. Ἡ ἡμελημένη δὲ κατάστασις τῆς ἀρτοποιίας, εἰς τὰς χώρας ἰδίως ὅπου ἡ θάσις τῆς τροφῆς εἶναι ὁ ἄρτος, καὶ ὅπου τὸ κρέας καὶ αἱ λοιπαὶ ζωϊκαὶ οὐσίαι λαμβάνουσι μέρος ἀνεπαρκές εἰς τὴν διατροφήν, εἶναι ἀληθὲς δυστύχημα, διότι ἐκ ταύτης κυρίως προέρχεται ἡ ἀσθενικὴ κατάστασις, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ πτωχία τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν. Αἱ προσπᾶθειαι διὰ τοῦτο τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας οφείλουσι νὰ καταβληθῶσιν πρὸ παντὸς ἄλλου πρὸς ἐξάλειψιν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Τὸ ἄλευρον, διὰ νὰ ζυμωθῇ καλῶς, ἀπαιτεῖ κατὰ τοσοῦτο περισσοτέρην ἐργασίαν, καθόσον προέρχεται ἐκ σίτου σκληροῦ, καὶ καθόσον εἶναι χονδροκλειμένον ὅπως ἡ σμιίδαλις. Ἡ ἐργασία αὕτη, ἐργουμένη διὰ τῶν θραχιόνων, ὄχι μόνον γίνεταί ἀτελής καὶ δαπανηρὰ, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τοῦ ἰθρῶτος τοῦ μετὰ ζήλου ἐργαζομένου καταβρῖει εἰς τὴν ζύμη. Ὅταν τὸ ἄλευρον ἀτελῶς ζυμωθῇ, μέρη αὐτοῦ μὴ ἰκανῶς ὑγραθέντα, διαφεύγουσι τὴν ἐνεργεῖαν τῆς ζυμώσεως. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ πολιτισμένα μέρη τὸ ζύωμα ἐνεργεῖται ἤδη διὰ μηχανικῶν μέσων καὶ πολλοὶ ζυμωτήριοι μηχαναὶ (petrisseurs) ἐρερεθήσαν, ἐξ ὧν καταλλήλοτεροι ἀνεγνωρίσθησαν διὰ μὲν τὰ μεγάλα ἀρτοποιητικὰ καταστήματα ὁ ζυμωτῆς τοῦ Ρόλλαν, διὰ δὲ τὴν κατ' οἶκον κατασκευὴν τοῦ ἄρτου ἐθεωρήθη ἐντελεστάτη ἡ τοῦ Ἐκμαν ἐκ Αἰλλης. Οἱ ἴδιοι κατασκευάσαν καὶ ἀναλόγους κλιβάνους ἐκ σιδήρου, ἐξ ὧν ὁ τοῦ δευτέρου καταλλήλως ἐπίσης διὰ τὴν κατ' οἶκον ἀρτοποιίαν, εἶναι εἶδος θερμάστρας διηρημένης ἐντὸς δι' ὀρορῶν στρεφόμενων, ἐρ' ὧν τίθενται οἱ ἄρτοι, ἐκτὸς δὲ αὐτῆς θερμόμετρον δεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ ψήσιμον θερμότητος. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐκθέσωμεν πλειότερας λεπτομερεῖς περὶ τῶν ἐργαλείων τούτων, τὰ ὁποῖα ἀπῆλλαξαν τὰς γυναῖκας πολλῶν ἀγροικῶν τῆς Εὐρώπης περιττῶν κόπων καὶ ἰδρώτων. Ἀρκεῖ δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ μὲν ζυμωτῆς τοῦ Ἐκμαν τιμᾶται φράγκων 60 μέχρι 200, καθόσον δύναται νὰ ζυμώσῃ 8 ἕως 75 ὀκάδας ἄρτου, ἡ δὲ ἀνάλογος κλιβάνος αὐτοῦ τιμᾶται φράγκων 135 ἕως 350.

Διὰ νὰ ἐνονηθῇ καλῶς ἡ ἐπιρροὴ τὴν ὁποῖαν λαμβάνει εἰς τὴν ἀρτοποιίαν ἡ ζύμωσις τοῦ φουράματος, πρέπει νὰ εἴπωμεν ἐν περιλήψει εἰς τί συνίσταται τὸ χημικὸν τοῦτο φαινόμενον, κατὰ τὴν περιγραφὴν νεωτάτου τινὸς συγγραφέως.

Δὲν πρέπει ν' ἀγνωσῶμεν ὅτι τὸ ἄλευρον τῶν δημη-
τριακῶν καρπῶν σύγκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ
ζύμωσις ἀμύλου, οὐσίας σακχαρώδους, καὶ φυτοκόλ-
λας, οὐσίας ἄζωτικῆς, χημικῶς ἀνάλογου μὲ τὴν ἰνω-
δὴν (fibrine) τοῦ κρέατος, μὲ τὸ λεύκωμα τῶν ὠν, μὲ
τὸν τυρὸν τοῦ γάλακτος. Ἡ φυτοκόλλα εἶναι οὐσία
πρωκισμένη μ' ἐλαστικότητα, χλισορότητος ὅπως ἰδιαι-
τερας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔδωκαν εἰς αὐτὴν οἱ χημικοὶ
τὸ ὄνομα Quilen ἢ τοὶ γλοιώδες. Ἡ ζύμη, ἢ διὰ τὴν
ψυγὴν ἐτοίμη δύναται λοιπὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς ὑψασμα
γλοιώδες καὶ ἐλαστικόν, σχηματισθὲν ἐκ φυτοκόλλας
τοῦ ὁποίου τὰ κύτταρα εἶναι πλήρη ἀμύλου, μετὰ πο-
σότητος τινος οὐσίας λευκωματώδους. ὑπαρχούσης εἰς
μικρὰν ἐντὸς τοῦ ἀλεύρου ποσότητα, καὶ περιπλέον
μετὰ προζύμης ἀναμιχθείσης ἐπίτηδες διὰ νὰ προκα-
λέσῃ τὴν ζύμωσιν τοῦ ὀργανικοῦ τούτου φυράματος.
Ἐὰν ἀφεθῆ τὸ φύραμα εἰς μέγαν θερμὸν, ἀρχίζει ἐν αὐ-
τῷ ἡ ἀστώδης ζύμωσις. διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τῆς θερμό-
τητας ἡ φυτοκόλλα μετασχηματίζει καθυκτὸν τὸ ἀμύ-
λον τοῦ ἀλεύρου εἰς σάκχαρ. Τὸ οὗτω σχηματισθὲν
σάκχαρ, πλέον ἐκείνου, ἕπερ φυσικῶς προϋπῆρχεν ἐν τῷ
ἀλεύρῳ, εὐρισκόμενον εἰς ἐπαφὴν τῆς προζύμης, ὑπο-
βάλλεται σχεδὸν παραγωγή εἰς τὴν οἰνοπνευματώδη
ζύμωσιν, μεταβάλλεται δηλαδὴ εἰς ἀνθρακικὸν ὀξύ και
οἰνοπνεῦμα. Ἀργότερον, μέρος τοῦ οἰνοπνεύματος τούτου
δύναται νὰ μεταβληθῆ εἰς ὀξύκον ὀξύ, ἐνῶ ἡ φυτο-
κόλλα, ἀποσυντιθεμένη, ἐπίσης δίδει καὶ αὕτη ὑπαρξίν
εἰς ἀνθρακικὸν ὀξύ, εἰς ὑδρογόνον καὶ εἰς ὀλίγον ἀμμω-
νιῶδες. Ἀφοῦ τὸ φύραμα φουσκώσῃ εἰσάγεται εἰς τὸν
κλιβανὸν τοῦ ὁποίου ἡ θερμότης διαστέλλει ἢ μεταβάλλει
εἰς ἀτμοὺς τὰ διάφορα ταῦτα ἀερώδη ἢ ῥευστὰ
πυκνῶντα, καθὼς καὶ τὸν ἀέρα ὅστις εἰσῆχθη κατὰ τὸ
ζύρωμα ἐντὸς τοῦ φυράματος. Οἱ ἀτμοὶ ἢ τὰ ἀέρια
ταῦτα φουσκῶνουν τὸ φύραμα, ἀλλὰ κρατούμενα ὑπὸ
τῆς γλοιώδους τούτου καταστάσεως, διαμένουσιν ἐντὸς
τῶν μικρῶν κοιλοτήτων αὐτοῦ. Ἡ θερμότης τοῦ κλιβάνου,
ἀποδιώξασα τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὑγρασίας
τοῦ φυράματος, καθιστᾷ αὐτὸ στερεόν καὶ καταστυπη-
μένον ἀπὸ τὸ πλεῖστον τῶν μικρῶν κοιλοτήτων
τῶν σχηματισθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀερίων. Ὁ ἄρτος δὲ ὅστις
οὕτω πως παράγεται εἶναι λευκὸς καὶ ἐλαφρὸς, ἕνεκα
τῆς μεγίστης διαιρέσεως τῶν μορίων αὐτοῦ.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἡ ζύμωσις εἶναι ἐργασία σπου-
δαιοτάτη. Ἄν παρατείνωμεν τὸν χρόνον αὐτῆς, ὁλό-
κληρον τὸ σχηματισθὲν οἰνοπνεῦμα δύναται νὰ μετα-
βληθῆ εἰς ὀξύκον ὀξύ. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν κατ' οἶκον
κατασκευὴν τοῦ ἄρτου, ἡ προζύμη, φυλαττομένη συνή-
θως πολλὰς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, εὐρίσκεται πάντο-
τε, καὶ μάλιστα τὸ θέρος, εἰς τὴν ὀξώδη ζύμωσιν, ὡς
τοιαύτη δὲ μεταδίδει συνήθως καὶ εἰς τὸ ἀναπίσμα,
καὶ εἰς ἐλόκληρον τὸ φύραμα, ζύμωσιν ἀνάλογον. Ὑπὸ
τὴν ἐπιρρῆν τῆς ὀξύτητας ταύτης ἡ φυτοκόλλα χάνει

ἐν μέρει τὴν ἐλαστικότητα αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν
περίστασιν αὐτὴν τὸ φύραμα ἀναπτύσσει ὀλιγίστα ἀέ-
ρια, ὁ ἄρτος γίνεται ἄρτος καὶ ξυνὸς καὶ ὑποκείμενος
εἰς τὴν μούχλαν. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι τὸ καλλίτερον
ἄλευρον δύναται, ἕνεκα τῆς ἄξινῆς προζύμης, νὰ παρά-
ξῃ ἄρτον κακόν· τὸ κακὸν δὲ εἶτι περισσότερον αὐτὸν εἶναι,
ὅταν τὸ ἄλευρον κακῶς ἀλεσθῆν, κακῶς κρυσταλλῆν ἀνα-
μιγνύεται καὶ μὲ ἄλευρον ἄλλων δημητριακῶν, ἄτινα
στερουμένα φυτοκόλλας προσθέτουσι πλεοτέρα εἰς τὸ
φύσικωμα τοῦ ἄρτου ἐμπόδια.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου ὑ-
πάρχει ἐν γαστρῇ ἡ τελειότερα ἄλεις καὶ ἄρτοποιία,
ποτὲ δὲν κατορθίθη, δι' ὄλων τῶν βελτιώσεων, ὥστε
ὁ σίτος νὰ παράγῃ ἄλευρον ὁμοειδές. Πάντοτε ὁ σίτος
παρῆξε ἄλευρον πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος, ὁ δὲ
ἄρτος, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης ποιό-
τητας ἀλεύρου, ἐλαττοῦται συνήθως καὶ κατὰ τὴν λευ-
κότητα, τὴν γεῦσιν καὶ τὴν θρεπτικότητα. Καὶ ὅμως,
τί δὲν πρέπει νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τῆς προόδου τῶν
φώτων; Ὁ Κ. Μέγε-Μουγιές ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως ὅτι αἱ
κακαὶ ιδιότητες τοῦ ἄρτου τῆς δευτέρας ποιότητος προέρ-
χονται ἐξ οὐσίας τινὸς νέας τοῦ σίτου, ἣν *δεμητερίνην*
ὠνόμασε, ἀποχωρίζομένην συνήθως διὰ τοῦ κρυσταλλί-
ματος μετὰ τοῦ ἀλεύρου τῆς δευτέρας ποιότητος, καὶ ἐνεργ-
γοῦσαν τὴν ἀποσυνθεσιν τοῦ ἀμύλου καὶ τὴν ῥευστε-
ποίησιν τῆς φυτοκόλλας εἰς τρόπον ὥστε τὸ φύραμα
χάνει τὴν ἐλαστικότητα αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο οἱ ἄρτοποιοὶ
διαφορῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης δολίως μετεχειρίσθησαν
τὰ ἄλατα τοῦ ψευδαργύρου, τοῦ μολύβδου, τοῦ ὑδραρ-
γύρου, τοῦ χαλκοῦ, ἄτινα διὰ μιᾶς καταστρέφουσι τὴν
οὐσίαν ταύτην, ἢ τὴν στυπτηρίαν καὶ τὰ ἀλκάλια, ὅπως
παρ' ἡμῖν, ἄτινα ἀδυνατίζουν ἐπίσης τὴν ἐνεργειάν της.
Τοιοῦτοτρόπως, διὰ μέσων καταστρεπτικῶν τῆς ὑγείας,
κατορθῶνουν νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἄρτοποιίαν τῶν
ἄλευρα κατωτέρας ποιότητος. Εὐτυχῶς ὁ Κ. Μέγε-
Μουγιές ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ *δεμητερίνη* οὐδετεροῦται
ἐπίσης διὰ τῶν ὀξέων. Ἀντὶ τοῦ τρυγικοῦ ἐξέως, τὸ ὀ-
ποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἄρτοποιίαν οἱ Ἀμερικαν-
νοὶ, πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν, ὁ εἰρημένος χημικὸς εὗρεν
ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέως εἶναι οἰκειότερα καὶ
προτιμωτέρα. Κατὰ τὴν νέαν αὐτοῦ μεθόδον, τὸ ἄλευ-
ρον τῆς δευτέρας ποιότητος τὸ περιέχον τὴν *δεμητερί-
νην*, μιγνύμενον μὲ ἰκανὴν ποσότητα ὕδατος, τίθεται
εἰς ζύμωσιν διὰ προσθήκας ποσότητος τινος ζύμης.
Τὸ ἀναπτυσσόμενον ἀνθρακικὸν ὀξύ οὐδετεροῦναι τὴν *δε-
μητερίνην*, ἡ ἀποτελουμένη δὲ ἐκ τῆν τοιαύτης ζυμώ-
σεως ῥευστῆ προζύμη χρησιμεύει εἰς τὴν ὑγρην καὶ
τὸ ζύρωμα τοῦ ἀλεύρου τῆς πρώτης ποιότητος. Ὁ θέλων
ν' ἀποχωρίσῃ καὶ τὰ ἐλάχιστα μόρια τῶν πιπυριων, ἄ-
τινα τὸ ἄλευρον τῆς δευτέρας ποιότητος περιχεῖ περὶ
τὴν ῥευστὴν προζύμην δι' ἐπίτηδες κρυσταλλῆν. Διὰ τῆς
εὐφυοῦς ταύτης μεθόδου, τὰ ἄλευρα τῆς χειροτέρας ποιό-

τητος καθίστανται πρώτης, και ἀποτελείται ἄρτος μονοειδής εὐχαριστώτερος, οἰκονομικώτερος και θρεπτικώτερος, ὡστε ἐγεινεν ἦδει παραδεκτός ὡς ἄρτος πρώτης ποιότητος εἰς τὴν πολυτεχνικὴν Σχολὴν, εἰς διάφορα Λύκεια και ἄλλα δημόσια καταστήματα τῆς Γαλλίας.

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἡ κυβέρνησις ἐφρόντιζε νὰ στείλῃ νοήμονας και δραστηρίους νέους διὰ νὰ διδύχθῳσι τὰς νεωτέρας μεθόδους τῆς ἀλέσεως και τῆς ἀρτοποιίας περὶ ὧν ἀνεφέραμεν, και νὰ ἐφαρμώσῃ αὐτὰς κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν διὰ τὸν στρατὸν χρήσιμον ἀρτοποιίαν. Τὸ ἔθνος, ἐλεύθερον ἔξεων, ἤθελεν ἀσπασθῆ ταχέως και ἀπ' εὐθείας τὰς τελειότερας μεθόδους, ἂν ἐγεύετο ἀπαξ τῆς στοιχειωδέστερας τροφῆς τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἄγνωστον ὁδὸν ματαίως προσκαλοῦμεν αὐτὸν καθεκάστην ἄνευ τινὸς χειραγωγῆσεως.

Μετὰ τὰς συντόμους ταύτας παρατηρήσεις, ἐξ ὧν καταδεικνύεται τί λείπεται ἀκόμη εἰς τὴν ἐντελεστέραν παραγωγὴν και χρησιμωτέραν μεταποίησιν τῶν ἡμετέρων δημητριακῶν, προβαίνομεν εἰς τὴν διανομὴν τῶν βραβείων.

Νομισματώσημον ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Λουκᾶν Ζιῶμην ἐκ Θηβῶν, διὰ τὸν εὐτραφῆ και στιλπνὸν ἐκ ῥωσικοῦ σπόρου σίτον τοῦ ζυγίζοντα 78 χιλιόγραμμα καθ' ἑκατόλιτρον.

Εἰς τὸν Κ. Λορέντσον Καίτην ἐξ Ἄνδρου, διὰ τὸν ὠραίον μαλακὸν σίτον, ἐξαιρετικῆς λευκότητος και ὁμοιότητος τῶν κόκκων, ὁμοίου βάρους.

Νομισματώσημον Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Γεώργιον Τζάκωνα ἐξ Ἐλοῦς, διὰ τὸν σκληρόν αὐτοῦ κοκκινόσιτον, ζυγίζοντα 79 χιλιόγρ.

Εἰς τὸν Δῆμον Φολεγάνδρου, διὰ μαλακὸν κοκκινόσιτον, παραπλησίον βάρους.

Εἰς τὸν Δῆμον Φαρίδης, διὰ σίτον ἀνάμικτον ἐκ μαλακοῦ και σκληροῦ, ζυγίζοντα 79 χιλιόγρ.

Εἰς τὸν Δῆμον Ναυπακτιδῆς, διὰ σίτον ῥωσικῆς καταγωγῆς και καλῆς ἀναπτύξεως.

Εἰς τὸν Δῆμον Νέας Πέλλης, διὰ σίτον σκληρόν.

Εἰς τὴν Σχολὴν Τίρυνθος, διὰ σίτους σκληροῦς και βαρεῖς.

Εἰς τὸν Δῆμον Φαρῶν, διὰ σίτον ἀνάμικτον ἐκ σκληροῦ και μαλακοῦ.

Εἰς τὸν Κ. Κωνσταντινίδην ἐξ Εἰδουλλίας, διὰ σίτον ῥωσικῆς καταγωγῆς και καλῆς ἀναπτύξεως.

Νομισματώσημον χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Κ. Δ. Κ. Περγάκην ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ σίτον σκληρόν και βαρύν.

Εἰς τὸν Κ. Α. Κόλιαν ἐκ Κρωπίας, διὰ κοκκινόσιτον καλῶς ἀνεπτυγμένον και ὁμοιόμορφον.

Εἰς τὸν Κ. Ι. Σουλιώτην ἐκ Κρωπίας, δι' ὅμοιον.

Εἰς τὸν Σταμάτιον Α. Καμπάνην, ἐξ Ἄνδρου, διὰ λευκὸν και μαλακὸν σίτον.

Εἰς τὸν Δῆμον Μιλευρίου, διὰ σίτον.

» Δῆμον Καρπενησίου. Ὡσαύτως.

» Δῆμον Ἀποδοτίας. Ὡσαύτως.

» Δῆμον Προσγίου. Ὡσαύτως.

» Κ. Σ. Παναγόπουλον, ἐκ Πλαταμῶδους, ὁμοίως.

» Δῆμον Ἐβρίνεῶν, ὡσαύτως.

» Δῆμον Κλειτορίας, δι' ὅμοιον.

» Δῆμον Κερπινῆς, ὡσαύτως.

» Δῆμον Λαμίας, διὰ σίτον ῥωσικῆς καταγωγῆς.

» Δῆμον Φαλάρων, διὰ σίτον.

» Δῆμον Μακρυκόμης, δι' ὅμοιον.

» Δῆμον Βίβλου, δι' ὅμοιον.

» Κ. Εὐθ. Οἰκονομίδην, ἐκ Θερμοπυλῶν, διὰ σίτον.

» Δῆμον Κηρόνηλέων, διὰ σίτον.

» Δῆμον Λεβαδείας, διὰ σίτον ῥωσικῆς καταγωγῆς.

» Δῆμον Ὀρχομενοῦ, δι' ὅμοιον.

» Κ. Α. Δοῦμαν, ἐν Ῥοδῆσι, ὁμοιον.

» Δῆμον Κορκυλῶν, ὁμοιον.

» Δῆμον Ἐράνης, ὁμοιον.

» Δῆμον Πλαταμῶδους, ὁμοιον.

» Δῆμον Τριπύλης, ὁμοιον λευκὸν και μαλακὸν.

» Δῆμον Βυρῶν, ὁμοιον μαλακὸν.

» Δῆμον Ἀλαγωνίας, ὁμοιον μαλακὸν.

» Δῆμον Ἀριστομένους ὁμοιον.

» Κ. Ἰωσήφ Κιγάλαν, ἐκ Θήρας, διὰ σίτον ῥωσικὸν και ἕτερον μαλακὸν.

» Κ. Α. Γκανιούρην, ἐκ Σπάρτης, διὰ καλῶς ἀνεπτυγμένον σίτον, ντεβέντασι.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν Δῆμον Ζαχρόλης, διὰ σίτον σκληρόν.

» Δῆμον Πελλάνης, διὰ σίτον Αἰγυπτιον.

» Δῆμον Καστορίου, δι' ὅμοιον.

» Κ. Βασιλεῖον Καλογεργᾶν, ἐκ Βάλτου, διὰ σίτον λευκὸν και μαλακὸν.

» Κ. Χρήστον Σταματην, ἐκ Τριχωνίας, δι' ὅμοιον.

Β'. ΒΡΙΖΑ.

Ἡ βρίζα εἶναι εὐχρηστος εἰς τὴν τροφήν τῶν βορείων ἰδίως λαῶν. Δίδει ἄλευρον ὠχρὸν και κακῆς ποιότητος, ἀλλ' ὁ ἄρτος αὐτῆς διατηρεῖται μαλακὸς πολὺν χρόνον. Ἐπειδὴ ἡ βρίζα εἶναι ὀλιγώτερον θρεπτικῆ, τοῦ σίτου δι' αὐτὸ τοῦτο εἶναι και ὀλιγώτερον ἀπαιτητικῆ, εὐδοκιμοῦσα εἰς τὰς ἀμμώδεις γαίας εἰς τὰς ὁποίας ὁ σίτος ἀποτυ-

άνει. Όθεν εις τὰς χώρας, όπου ἡ γεωργία προοδεύει, καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἡ βελτίωσις τοῦ ἀγροῦ, ἐγκαταλεί-
νεται βαθυκῆδον τὴν καλλιέργειάν τῆς. Αἱ ἐκτεθεῖσαι
ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἐρίζαι ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ βάρος,
ὅθεν λευκὴ τοῦ βασιλικοῦ κτήματος ὑπάγεται μᾶλλον
ἐν τὴν τάξιν τῶν σίτων.

Νομισματόσημον Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτήμα, διὰ τὴν λευκὴν καὶ μεγαλό-
κοκκον ἐρίζαν, ζυγίσασαν 65, 5 χιλιογράμ.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν Δῆμον Λυκοπούρας, διὰ ἐρίζαν πρασίνην κα-
λῶς ἀνεπτυγμένην, ζυγίσασαν 72 χιλ.

- » Δῆμον Χαλκίδος, ἐπίσης.
- » Κ. Δ. Κωνσταντινίδην ἐξ εἰδυλλίας, ἐπίσης.
- » Δῆμον Λαμπίας, ἐπίσης.

Γ'. ΚΡΙΘΗ.

Ἡ κριθὴ κυρίως χρησιμεύει καὶ πρέπει νὰ χρησιμεύ-
σῃ παρ' ἡμῖν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τροφῆς τῶν ζώων.
Εἰς τοὺς πτωχοὺς λαοὺς γίνεται χρήσιμος καὶ πρὸς
τροφὴν ἀνθρώπων. Εἰς δὲ τὴν βόρειον Εὐρώπην μεγί-
στη κατανάλωσις αὐτῆς γίνεται εἰς τὴν ζυθοποιίαν. Ἐκ
τῶν ἐκτεθέντων 75 δειγμάτων τὰ 13 ἦσαν γυμνοκριθῆς,
ἰσαχθείσης πρὸ τινος καιροῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ
καλλιεργούμενης ὑπὸ τινων, χάριν δοκιμῆς. Ἀλλὰ τὸ
ἔδος τοῦτο καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν εἶναι ἀντικείμενον
μπορίου, ὀλίγον δὲ καλλιεργεῖται πρὸς κατασκευὴν σε-
μειδάλως.

Νομισματόσημον Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Κ. Ἐμμανουὴλ Κουτσικάρην, ἐξ ἀθηνῶν, διὰ
γυμνοκριθῆν.

- Εἰς τὸν Δῆμον Κορίνθου, δι' ὁμοίαν.
- » Κ. Δημήτριον Μπάνον ἐξ Ἰστιάων, δι' ὁμοίαν.
- » Κ. Χρήστον Στεφανόπουλον, ἐκ Τριπόλεως, διὰ
κριθῆν.
- » Δῆμον Τριπόλης, ὁμοίαν.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν Κ. Ν. Μπακόπουλον ἐκ Κορυθίου, διὰ γυμνο-
κριθῆν.

- » Δῆμον Καστορίου, διὰ κριθῆν.
- » Δῆμον Φελίας, ὁμοίαν.
- » Δῆμον Ἀσωποῦ, ὁμοίαν.
- » Δῆμον Βουπρασίων, ὁμοίαν.
- » Δῆμον Τροπαίων, ὁμοίαν.
- » Δῆμον Σπερχιάδος, ὁμοίαν.
- » Δῆμον Βίβλου, ὁμοίαν.

Δ'. ΒΡΩΜΗ.

Ἡ βρώμη περιέχει διπλάσιαν ποσότητα λιπαρῶν οὐ-
σιῶν παρὰ τὴν κριθῆν, καὶ ἀρωματικὰς οὐσίας καθιστώ-
σας αὐτὴν μᾶλλον εὐχώνεντον καὶ δυναμωτικὴν. Δι'
αὐτὸ οἱ εὐρωπαῖοι θεωροῦσιν αὐτὴν ἀναπόφευκτον εἰς
τὴν διατροφήν τῶν εἰς σκληρὰς ἐργασίας ἐργαζομένων
κτινῶν, ὡς εὐκολώτερον ἀπορρόφωμένην ὑπὸ τοῦ ὀργα-
νισμοῦ, καὶ ταχύτερον ἀναπληροῦσαν τὰς δυνάμεις τῶν.
Παρ' ἧσιν, εἶναι εὐχρηστοτέρα κατὰ τὰς δυτικὰς ἐπαρ-
χίας τῆς Πελοποννήσου, όπου καὶ μᾶλλον τῆς κριθῆς
καλλιεργεῖται.

Ἡ βρώμη ζυγίζει συνήθως ἀπὸ 43 μέχρι 45 χιλιο-
γράμμων καθ' ἑκατόλιτρον. Τὰ δ' ἐκτεθέντα ἐν τοῖς Ὀ-
λυμπίοις δείγματα τῆς ἐφετεινῆς συγκομιδῆς, ἦσαν
πολὺ κατὰ τὸ ἔθος ἐλλειπῆ.

Νομισματόσημον Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτήμα, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀρ-
γυρᾶς βρώμης, ζυγίσασαν 48 χιλιογράμματα.

Ἐπαιρον.

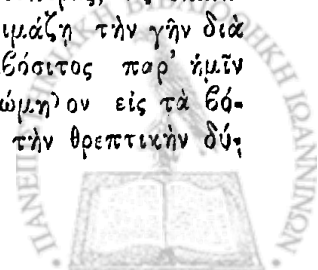
Εἰς τὸν δῆμον Μυρτουντίων, διὰ βρώμην ἐγγώριον
διακρινομένην τῶν λοιπῶν ζυγίσασαν 41
1/2 χιλιογράμ.

- » Δῆμον Ὠλένης· ὡσαύτως.
- » Δῆμον Βουπρασίων· ὡσαύτως.
- » Δῆμον Οἰχαλλίας· ὡσαύτως.
- » Δῆμον Πελλάνης· ὡσαύτως.

Ε'. ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ.

Κατὰ λάθος ἰσχυρίσθησαν τινές, ὅτι ὁ ἀραβόσιτος εἰ-
σῆχθη εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμε-
ρικῆς, διότι ἐβεβαιώθη ἐσχάτως ὅτι εἰσῆχθη τὸ πρῶ-
τον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸ
1204. Οἱ λαοὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος καλλιερ-
γοῦν τοῦτον πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Κατὰ δὲ τὸ
1819 εὐρέθησαν εἰς ὑπόγειόν τι, ὑπὸ τὰ εἰρήπια τῶν
Αἰγυπτιακῶν Θεῶν, σπόροι Ἀραβόσιτου. Καὶ ἡ ὄνο-
μασία μαρτυρεῖ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ καταγωγὴν.

Όθεν καὶ ἂν ἦλθεν ὁ ἀραβόσιτος, εἶναι λίαν εὐεργετι-
κὸς διὰ τὰς πολυειδεῖς χρήσεις του. Οἱ σπόροι του εἶ-
ναι τριπλῆ ἀξιόλογος διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα.
Τὰ στελέχη καὶ τὰ φύλλα εἶναι θρεπτικωτάτη θερινὴ
χορτονομή διὰ τοὺς ἵππους, τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα.
Λαμβάνει θέσιν ἀξιόλογον εἰς τὰς ἐπισποράς, ὡς σκαλι-
στικὸν προῖον, ἀναγκαῖον νὰ προετοιμαζῆ τὴν γῆν διὰ
τὴν σπορὰν τοῦ σίτου, ὥστε ὁ ἀραβόσιτος παρ' ἡμῖν
τοῖς μεσημβρινοῖς, εἶναι ὅ,τι τὸ γεώμηλον εἰς τὰ βό-
ρεια κλίματα, ὅπερ ὑπερτερεῖ καὶ τὴν θρεπτικὴν δύ-

ναμιν, τὴν εὐκόλον διατήρησιν, καὶ πολλὰ ἄλλα πλεονεκτήματα. Ἐπειδὴ στερεῖται φυτοκόλλης, δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄρτον φρουσκιωτὸν ὡς ο σίτος. Περιέχει ὅμως λεύκωμα 11 τοῖς 100, ἐπίσης πλουτοῦν χλωτοῦ, ὅπερ καθ' ἑαυτὸν ἔσται τροπικῆς δυνάμεως μετὸν μαλακὸν σίτον. Περ' ἑαυτὸν, ὁ ἀραβόσιτος ἀρτυροποιεῖται, κατασκευαζομένης δι' αὐτοῦ τῆς, μπαπότας, μάζης ἐφθῆς, ἥτις ὅσκις υποβάλλεται εἰς ζύμωσιν καθ' ἑαυτὸν εἶδος, ἄρτου εὐπεπτωτατοῦ μαλακοῦ καὶ πολὺ νοστιμωτεροῦ τοῦ σιτίου τῆς ἐγγυρίου κατασκευῆς.

Ἄλλ' ὅ,τι καθιστᾷ τὸν ἀραβόσιτον πολύτιμον εἶναι αἱ λιπαραὶ οὐσίαι τὰς ὁποίας περιέχει εἰς πολὺ μεγαλύτερας ἀναλογίας, παρὰ τ' ἄλλα (τὰ μὴ ελαιοσφόρα) προϊόντα, διότι τὸ ποσοῦν αὐτῶν ἀναβιβάνει εἰς 8, 8 τοῖς 100. Ἔνεκα δὲ τούτου δύναται ὁπωσοῦν ν' ἀνατληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τῆς οὐσίας ταύτης παρὰ τοῖς δι' αὐτοῦ τροφευμένους πένησι, καὶ ἐπιτηδαιότερος καθίσταται εἰς τὴν ταχυτέραν πάχυσιν τῶν κτηνῶν.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιεργείας τῶν σκαλιστικῶν προϊόντων εἶναι δείγμα τελειοτέρας καλλιεργείας καὶ μεταβάσεως ἀπὸ νομαδικῆς τινὸς εἰς βιομηχανικωτέραν κατάστασιν αὐτῆς. Ὁ ἀραβόσιτος, ἂν καὶ ἀποτελῇ τὸ τριτημόριον τῆς ὅλης τῶν δημητριακῶν παραγωγῆς, ἀμελῶς ὅμως καλλιεργεῖται, καὶ μέγα αὐτοῦ ποσοῦν παράγεται ἄνευ σκαλισμάτων εἰς τὰς παραποταμίους καὶ ἄλλας ποτιστικὰς γαίας, εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ἄλλη ἐπιπορὰ, ὡς κατακλυζομένης τὴν χειμῶν. Εἰς τὰς γαίας ταύτας οἱ γεωργοὶ μας φρονίμως ποιοῦντες, περιορίζονται ν' ἀραβόσιτον μόνον τὰ φυτὰ καὶ νὰ ποτίζωσιν ἀφθόνως. Πᾶσα ἄλλη σκαλιστικὴ ἐργασία ἤθελεν εἶσθαι ὅλως περιττή. Ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὰς σκαλιστικὰς καλλιεργείας, καὶ εἰς τὴν ἐκ τούτων προσδοκωμένην αὐξήσιν τῆς ὅλης παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἰδίως, ἐκ τῶν ὅσων γενικωτέρων μέτρων ἀερέσαμεν· 1) ἡ διὰ διουρήσων ἀποξήρανσις τῶν ὑγρῶν ἢ κατακλυζομένων γαιῶν· 2) ἡ διὰ προχωμάτων διουρέτευτις ὑδάτων εἰς τὰς μὴ ποτιστικὰς γαίας, ὥστε ν' αὐξήσῃ ἡ ποτιστικὴ ἐπιφάνεια· 3) ἡ εἰσαγωγή καὶ παραδοχὴ σκαλιστικῶν ἰδίας ἐργαλείων, διὰ κτηνῶν συρομένων, διότι τὸ δι' ἀξίνης ἐν χρήσει σκαλισμα ἀπὸρροᾷ τὸ τέταρτον πολλὰκις ἢ τὸ πέμπτον τουλάχιστον τοῦ προϊόντος· 4) ἡ χρῆσις τῶν λιπασμάτων εἰς τὰς ξηρὰς γαίας, διὰ νὰ πύσουν αἱ ἀγραναπαύσεις, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ γίνηται χρῆσις σκαλιστικῶν προϊόντων.

Ὁ ἀραβόσιτος ζυγίζει συνήθως ἀπὸ 73 μέχρι 78 χιλιόγραμμων. Ἄν καὶ καλλιεργῆται εἰς τὸν τόπον τὸ μαλακὸν εἶδος, προτιμώμενον τοῦ σκληροῦ διὰ τὴν εὐκολωτέραν ἄλυσιν, μολαταῦτα τὰ ἐκτεθέντα δείγματα ἔδωσαν ἕως εὐχάριστον.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β'. τάξεως.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτήμα, δι' ἀραβόσιτον λευκὸν ἕαρος 74 χιλιόγραμμων.

Εἰς τὸν δῆμον Ναυπάκτου, δι' ἀραβόσιτον κίτρινον ζυγίσαντα 76, 5 χιλιόγραμματα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν δῆμον Πελλάνης, δι' ἀραβόσιτον κίτρινον.

» δῆμον Τροπαίων ὁμοιον.

» Κ. Ἐμ. Κουτζικάρην ἐξ Ἀθηνῶν ὁμοιον.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Σπερχειῶνος.

» δῆμον Οἰνουπότος.

» δῆμον Λιγείρας.

» δῆμον Αστρινῶν.

ΣΙ'. ΚΛΑΜΒΟΚΙΟΝ.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Λυκαοῦρας, διὰ μεγαλόκοκκον λευκὸν κλαμβόκιον.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Κυρρόνηλων.

» δῆμον Μήλου.

» δῆμον Κασταρίου.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

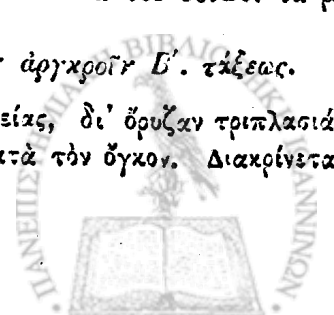
» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

» δῆμον Αστρινῶν.

Νομισματόσημον ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείας, δι' ὄρουζαν τριπλασιάζουσαν διὰ τῆς βράσεως κατὰ τὸν ὄγκον. Διακρίνεται ἀ-

κόμη ἐκ τοῦ ὅτι οἱ κόκκοι μένουσιν ὀλοσχερεῖς, καὶ ὁ ζωμὸς αὐτῶν δὲν θολοῦται. Στερεῖται δυστυχῶς τῆς ἀπαιτουμένης λευκότητος καὶ διαφανεύας.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος, δι' ὄρουζαν ὁμοίας ποιότητος.

Θ'. ΟΣΠΡΙΑ.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ὄσπριων δὲν εἶναι ὅσον ἔπρεπε νὰ ᾔῃναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκτεταμένη. Δι' αὐτὸ πληρῶνται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὸν συνήθη φόρον.

Τὰ ὄσπρια περιέχουσι πολὺ περισσοτέρως θρεπτικὰς οὐσίας παρὰ τὸν σκληρὸν σίτον, καὶ χρησιμεύουσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θρεπτικῆς μερίδος εἰς τοὺς μεσημβρινοὺς τόπους, ἰδίως εἰς οὓς ἕνεκα τῆς σπανιότητος τῶν νομῶν, ἡ κτηνοτροφία δὲν παρέχει εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα κρέατος. Ἐν τῷ κρέατι, ἀνευ ὀστέων, περιέχη 3 τοῖς 100 ἄζωτον, τὰ ὄσπρια περιέχουσι κατὰ μέσον ὄρον τὰς ἐξῆς ἀναλογίας. Οἱ κύκμοι 4, 50· οἱ φασιόλοι 3, 83· αἱ φακὰὶ 3, 75· τὰ δὲ πύρα 3, 50 τοῖς 100. Ἐκ τῆς παραβολῆς δὲ ταύτης γίνεται δῆλον ὅτι οἱ νηστεύοντες δὲν πράττουσιν ἄλλο πρὸς νὰ κουράζωσι τὸν στόμαχον διὰ τῆς χρήσεως, ὅσον δυσπεπτότερας, τοσοῦτον καὶ θρεπτικώτερας τροφῆς.

Τὰ ὄσπρια εἶναι προσέτι εὐχρηστὰ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Οἱ κύκμοι δίδονται εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἵππους καὶ βόας. Μεταβαλλόμενοι δὲ εἰς ἄλευρον, ὡς καὶ οἱ λάθυροι, δίδονται ὠφελίμως εἰς τὰ ὑπὸ πάχυνσιν ζῶα. Τὰ πύρα θεωροῦνται ὡς τροφὴ πολὺ ἐκλεκτώτερη τῶν ὑγίων καὶ λαθῶρων διδομένη συνήθως ἐν ἀφρονίᾳ κατὰ τὸ τέλος τῆς παχύνσεως. Τοιοῦτοτρόπως ὁ γεωργὸς δύναται πολὺ εὐκόλως νὰ μεταποιήτῃ τὰ εὐθηνὰ ταῦτα ἐκιδύσπεπτα προϊόντα εἰς ἄλλα εὐπεπτότερα καὶ μεγαλύτερας ἀξίας διὰ τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀλλ' ὅτι καθιστᾷ τὰ προϊόντα τῶν ὄσπριων πολὺτιμὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν γεωργῶν εἶναι ὅτι μ' ὅλην τὴν πλουσιότητα ἢν ἀποκτῶσιν εἰς ἄζωτικὰς οὐσίας, δὲν ἐξαντλοῦσι ποτῶς τὸ ἕδρανον, ὡς τοῦτο εἶναι ἤδη ἀποδεικνυμένον. Τὰ ὄσπρια συνήθως λαμβάνουσιν ἐκ τῆς γῆς ὅσα στοιχεῖα εἶναι εἰς αὐτὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πρώτων φύλλων ἀτινὴ ἀργώτερον ἀποκτῶσι τὴν ἐπιτηδειότητα ν' ἀπορρῶσιν ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τροφήν τοῦ φυτοῦ καὶ σχηματισμὸν τῶν σπέρων αὐτοῦ ἄζωτον. Φρυνίμως παρεμβάλλον ὁ γεωργὸς τὰ ὄσπρια εἰς τὰς ἐπισποράς, δύναται νὰ παράγῃ περισσότερα προϊόντα, ἀνευ ἐξαντλήσεως τοῦ ἐπισπόρου. Οἱ κύκμοι εὐδοκιμοῦν εἰς ἀργιλλώδεις γαίας, ὑγρὰς τὸν χειμῶνα, καὶ ξηρὰς κατὰ τὸ θέρος, εἰς ἃς ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀρχβοστίτου, εἰς τὰ μεσημβρινὰ κλίματα, καὶ ἡ τοῦ γεωμήλου εἰς τὰ βόρεια, δὲν εὐδοκιμοῦν. Αἱ φακὰὶ, οἱ ἐρέθινοι καὶ τὰ πύρα προτιμῶσι τὰς ἀμύδιαις γαίαις.

Ὁ γεωργὸς, ἀντὶ νὰ ἐπιβάλλῃ, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸν ἄγρον αὐτοῦ μὲ ζῆμίαν, προϊόντα ἀνάμοστα, δύναται νὰ ἐκλέγῃ ἐκ πολλῶν τὸ μᾶλλον ἀρμόζον εἰς τὴν ποιότητα τῆς ἑαυτοῦ γῆς.

Ἄλλ' ἂν τὰ ὄσπρια δὲν λαμβάνωσιν ἐκ τῆς γῆς ὅλον τὸ ἀναγκαῖον εἰς αὐτὰ ἄζωτον, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι δυνάμεθα καὶ νὰ καλλιεργῶμεν αὐτὰ ἐπὶ ἐδάφους πτωχοῦ καὶ ἐξηντλημένου. Ἀπ' ἐναντίας ἡ γῆ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἀφθόνοους λιπασμοὺς διὰ νὰ εὐδοκιμῶσι κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἡλικίαν καὶ νὰ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν τὰ φυτὰ καὶ οἱ σπέρροι τὴν μεγαλύτεραν ἀνάπτυξιν. Πλείστα τῶν ἡμετέρων ὄσπριων μένουσιν φθισικὰ, ὡς σπειρόμενα εἰς ἐδάφη πτωχὰ. Πολλὰ τῶν νεωστὶ ἐκχερσωμένων γαιῶν, καὶ τοὶ παχέαι, εἶναι ἀκατάλληλοι διὰ τὰ ὄσπρια, ὡς περιέχουσι ἰκανὰ ὀξέα, τὰ ὅποια οἱ εὐρωπαῖοι οὐδετεροῦσι σκορπιζόντες πρὸ τῆς σπορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἰκανὸν ποσὸν τιτάνου. Ἐκ τῶν ὄσπριων οἱ φασιόλοι καὶ ἐρέθινοι θεωροῦνται ὡς μᾶλλον δαπανηροί. Παρατηρήθη ὅτι τὰ ὄσπρια γίνονται εὐκολόβραστα, παραγόμενα εἰς ἀργιλλοτιτανώδη ἢ ἀμμοτιτανώδη ἐδάφη. Ὅταν ὁμοῦς τὸ ἕδρανον περιέχη καὶ θεικὴν τίτανον ἢ γῦρον, τὰ ὄσπρια γίνονται δυσκολόβραστα, παρουσιάζοντα ἀντίστασιν ἀκαταγώνιστον εἰς τὴν ζωηρότερην βράσιν. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρήθη εἰς εὐκολόβραστα μὲν ὄσπρια, βραχέμενα ὁμοῦς μεθ' ὕδατος σεληνιτώδους, ὕδατος δηλαδὴ περιέχοντος ἐκ τοῦ εἰρηλέου ἁλατος. Φαίνεται δὲ ὅτι σχηματίζονται προσφύσεις (incrustations) ἐκ τῆς θεικῆς τιτάνου εἰς τοὺς φλοιούς τῶν σπέρων, ἐμποδίζουσαι τὴν εὐκόλῃν αὐτῶν διαβροχὴν καὶ τὴν διὰ τῆς βράσεως διάλυσιν. Τοιαύτης φύσεως ὄσπρια συνήθως μούτχέουσι μετ' ἀλκαλίων, καθὼς διὰ στάκτης ἐντὸς πανίου, καὶ ἀποφλοιοῦμενα μεταβάλλονται εἰς χυλόν.

Πρέπει διὰ τοῦτο ν' ἀπορρῶμεν ὅταν τὸ δυνατόν τῆν σπορὰν τῶν ὄσπριων ἐπὶ ἀκαταλλήλου ἐδάφους, ἐκτὸς ἂν προσδιορίζωμεν αὐτὰ εἰς κατανάλωσιν τῶν κτηνῶν ἐντὸς τῆς ἀγροικίας. Διὰ νὰ γνωρίσωμεν δὲ ἂν ἡ γῆ ἡμῶν περιέχη θεικὰ ἅλατα, ὑπάρχει μέθοδος εὐκολωτάτη, ἢν ὁ Davy συνεβόλευσε καὶ δύναται πᾶς τις νὰ μεταχειρισθῇ εὐκόλως, δι' ἧς καὶ περιγράψωμεν αὐτὴν. Λαμβάνομεν ποσότητά τινα τῆς ὑπὸ δοκιμασίαν γῆς, 100 δράμια π. χ. ἀναιγνύομεν αὐτὴν μὲ τὸ τρίτημόριον ἀνθρακῆς μεταβεβλημένου εἰς κόνιν. Θέτομεν τὸ μίγμα ἐπὶ μίαν ἡμίσειαν ὥραν ἐντὸς χωνευτηρίου εἰς μεγάλην θερμοκρασίαν. Ἀκινύθως βράζομεν τὸ μίγμα μετ' ἡμίσειας λίτρας διετταλαγμένου ὕδατος. Διυλίζομεν ἐπὶ τέλους τὸ προχθέν ὑγρὸν, καὶ ἐκθέτομεν ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς τὸν ἀέρα ἐντὸς ἀγγείου ἀσκεπίου. Ἄν ἡ γῆ περιέχη θειώδη ἅλατα, σχηματίζεται ὑποστάθη λευκὴ, ἧς τινος τὸ βάρος δεικνύει τὴν ἐν τῷ ἐδάφει ὑπάρχουσαν ἀναλογίαν αὐτοῦ.

ἔδαφος, ὀλοτελῶς στερούμενον ἀλάτων τοιούτων, εἶναι προνομιούχον διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν ὀσπρίων, ἅτινα ἔχουσι μεγάλην τιμὴν καὶ εἶναι περιζήτητα, ὅσακις ἦναι εὐκολόβραστα, καὶ ὁ γεωργὸς δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν πλούσιον εἰσόδημα.

Α'. ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ.

Χαλκοῦν τομιοματόσημον.

Εἰς τὸν Κ. Α. Καφάλην ἐκ Ναυπλίου, διὰ χονδρὸς καὶ εὐεψήτους ἐρεβίνθους.
» Κ. Ι. Ν. Ἀκρίδαν, δι' ὁμοίους.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Θίσβης.
» δῆμον Χαλκιδέων.
» Κ. Α. Χρηστοδούλου ἐκ Χαλκίδος.
» Κ. Γ. Καλαματιανόν, ἐκ Λιγουριῦ.

Β'. ΦΑΚΑΙ.

Χαλκοῦν τομιοματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἰστιαίων, διὰ φακὴν μεγαλόκκοκον καὶ εὐκολόβραστον καὶ καθαρὰν.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀνακτορίων.
» δῆμον Πελλάνης.
» δῆμον Πλαταμῶδους.
» Κ. Ζησιμόπουλον, ἐκ Μεθώνης.

Γ'. ΚΥΑΜΟΙ.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, διὰ κυάμους λευκοὺς καὶ μέλανας μετρίου μεγέθους.
Εἰς τὸν Κ. Ἐπιφάνειον Ἐπιφινείου ἐκ Σκοπέλου, διὰ κυάμους λευκοὺς καὶ εὐμεγέθεις.
Εἰς τὸν Κ. Δ. Μπάνην ἐξ Ἰστιαίων, ὡσαύτως.
» Κ. Ν. Φιλάρστον ἐξ Ἰστιαίων, ὡσαύτως.
» δῆμον Μαλευρίου, διὰ κυάμους αἰγυπτιακοὺς, μικροὺς ἀλλ' εὐτραφεῖς, μέλανας καὶ χρυσοίμους εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ἢ κατασκευὴν φάβας.
» δῆμον Καρυουπόλεως.)
» δῆμον Κολοκυνθίου. } ὁμοία προϊόντα.
» δῆμον Πελλάνης.

Δ'. ΦΑΣΟΛΙΑ.

Χαλκοῦν τομιοματόσημον.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, διὰ φασόλια κόκκινα καὶ λευκά.
Εἰς τὸν Κ. Ἰωάννην Ῥούσπον ἐκ Χαλκίδος, φασόλια μαυρομμάτικα πολὺ χονδρά.
» δῆμον Καλαβρύτων, διὰ δύο εἶδη καλῶν πλατοφασολίων.
» δῆμον Ἀνακτορίων, διὰ φασόλια μεγάλα καὶ λεπτά.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Καρυουπόλεως, διὰ φασόλια σμυρναϊκά.
» δῆμον Πλαταμῶδους· ὁμοία.
» Εὐστάθιον Μαυροδῆμον ἐξ Ἰστιαίων· ὁμοία.
» δῆμον Σπερχειάδος· ὁμοία.
» δῆμον Ἀνδριτζάνης· ὁμοία.
» δῆμον Λαμίας· ὁμοία.
» δῆμον Καρπενεσιῶν· ὁμοία.
» Κ. Π. Ερητύραν ἐκ Λαμίας· ὁμοία.
» Κ. Γ. Τζάκωναν ἐξ ἔλους· ὁμοία.
» Κ. Ε. Κοκκαλιάδην ἐκ Τρινάσου· ὁμοία.

Ε'. ΠΙΣΑ.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, πῖσα χονδρά.

ΣΤ'. ΛΑΘΥΡΟΙ ΚΑΙ ΦΑΒΑΙ.

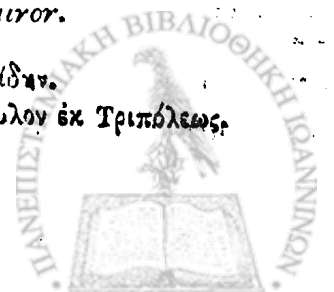
Ἔπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Κολοκυνθίου.
» » Χαλκιδέων.
» » Κηρόνηλέων.
» » Βίβλου.
» » Βοιῶν.
» » Πλαταμῶδους.
» » Μυρτουνηίων.
» Κ. Λουκᾶν Παπαθανασόπουλον ἐξ Ἀγρινίου.
» Κ. Ἰωάννην Μούσσην ἐκ Γαυρίου.
» Κ. Ι. Α. Μιτρέαν, ἐκ Αεωνιδίου.
» Κ. Ἐμμ. Κουτσιάκην ἐξ Ἀθηνῶν.

Ζ'. ΡΟΒΗ.

Ἔπαιρον.

Εἰς τὸν Κ. Δ. Κωνσταντινίδην.
» Κ. Χρ. Σταφανόπουλον ἐκ Τριπόλεως.

Εἰς τὸν δῆμον Κηρρηνηλέων.
» Τρικολώνων.

Η'. ΒΙΚΟΣ.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, διὰ δύο εἶδει βίκου.

Εἰς τὸν Κ. Δ. Κωνσταντινίδην.

- » δῆμον Κολοκυνθίου, διὰ βίκον καὶ μαναρόλια.
- » δῆμον βριῶν.
- » Κ. Χρ. Στεφανόπουλον.

Ε'. ΕΛΑΙΟΦΡΑ.

Ὅταν ἀξιέπαινοι εἶναι αἱ μέγροι τοῦδε ἐπιχειρηθεῖσαι δοκιμαί διὰ τὴν καλλιέργειαν φυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ σπέρματα γίνονται χρήσιμα εἰς τὴν βόρειον καὶ μεσημερινήν καὶ δυτικὴν Εὐρώπην πρὸς ἐξαγωγήν ἐλαίου, καθὼς ἡ θουνιάς, ὁ μήκιον, ἡ ὑπόγειος ἀραχίς καὶ ἄλλα παρόμοια, ἄλλο τόσον θέλουν ἀποβαίνει εἰς τὸ ἐξῆς αἱ καταβαλλόμενα προσπάθειαι ἄκαρποι εἰς τόπον ὅστις εἶναι ἡ πατρὶς τῆς ἐλαίας, δένδρου φυημένου εἰς τὰ χειρότερα εἰσὶν ἐδάφη, δυναμένου νὰ δίδῃ προϊόντα ἄνευ καλλιεργείας καὶ παράγοντος ἐλαίου εὐθηνότερον καὶ καλλήτερον ἐκείνου τῶν σπόρων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐλαίας τὰ ἀνατολικά καὶ μεσημερινὰ ἡμῶν κλίματα ἔχουσι καὶ ἐτήσιον ἐλαιοφόρον φυτὸν ν' ἀντιτάξωσι εἰς ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης, δυνάμενον νὰ συναγωνισθῇ μὲ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ νικήτῃ, τὸ σήταμον, οὗ τινος οἱ σπόροι ἐκτὸς ὅτι εἶναι βρώσιμοι εἰς κατασκευὴν γλυκυσμμάτων, δύνανται ἀκόμη, ὡς ἄκις ἀποβαίνουσι εὐθηνοί, νὰ παράγωσιν καὶ ἐλαίον βρώσιμον γλυκὺ καὶ ἄφθονον.

Τὸ σήταμον δίδει ἐλαίον 48 τοῖς 100, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐλαιοφόροι σπόροι δίδουσι ἀπὸ 30 ἕως 35, καὶ τὰ ἐλαιοκόκκια 46 τοῖς 100. Τοῦτο καθιστᾷ τὴν ὕλην ταύτην λίπος ἀξιόλογον καὶ εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν εἰσῆγετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἰδίως, ὅπου τὸν μεταχειρίζονται ὡς καύσιμον ὕλην.

Τὰ ἐλαιοφόρα δαπανῶσι τὴν γονιμότητα τῆς γῆς. Τὸ σήταμον δὲ ἰδίως, διὰ νὰ δώτῃ εἰσοδήματα λόγου ἄξια, δὲν πρέπει νὰ καλλιεργῆται ἄνευ λιπασμῶν παρ' εἰς μόνας τὰς παροχθίους γαίας αἰτίνες, κατακλυζόμεναι τὸν χειμῶνα, ἀνακτῶσι νέας πάντοτε δυνάμεις.

Α'. ΑΡΑΧΙΣ ΥΠΟΓΒΙΟΣ.

Ἐπαιρον

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, διὰ τὴν δοκιμὴν τῆς καλλιεργείας τῆς ἐλαιοφόρου ἀραχίδας.

Β'. ΣΗΣΑΜΟΝ.

Ἐπαιρον

Εἰς τὸν Κ. Ἐμ. Ἰωαννίδην.

- » δῆμον Κυπαρισσίας.
- » Κ. Γ. Α. Γεωργιάδην ἐκ Κυπαρισσίας.

Γ'. ΛΙΝΟΣΠΟΡΟΣ.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα, διὰ λινόσπορον μικρόκοκκον καὶ βαρύν.

Εἰς τὸν δῆμον Μυρτουνησίων, ὅμοιον χονδρώτερον.

- » δῆμον Ἰστιαίων, ὅμοιον.

Δ'. ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ.

Α'. ΓΑΥΚΑΝΙΣΟΝ.

Χαλκοῦν ρομιματώσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Κυπαρισσίας, διὰ γλυκάνισον βαρύτερον τῶν λοιπῶν.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Πατρέων.

- » δῆμον Λεβαδέων.
- » δῆμον Θηβῶν.

Β'. ΚΟΡΙΑΝΔΡΟΝ.

Χαλκοῦν ρομιματώσημον.

Εἰς τὸν Κ. Ι. Σταυριανόν, ὑπομοίραρον.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Θηβῶν.

- » δῆμον Λετρίνων.
- » Κ. Ν. Μπακόπουλον ἐκ Κορυθίου.

Γ'. ΜΕΛΑΝΘΙΟΝ.

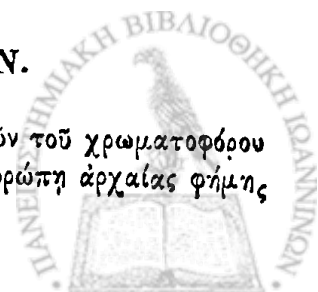
Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Θηβῶν.

- » Κ. Ι. Σταυριανόν.

Ζ'. ΡΙΖΑΡΙΟΝ.

Τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει δείγματα ριζῶν τοῦ χρωματοφόρου τούτου φυτοῦ ἦσαν ἄξια τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀρχαίας φήμης

των Ανατολικῶν ριζαρίων. Είναι γνωστόν ὅτι ὅσα περισσότερα ἔτη διατηρηθῆ τὸ ριζάριον εἰς τὴν γῆν, τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἡ ρίζα γόνδρος καὶ κατὰ συνέπειαν χρωματικὰς ὕλας. Ἀλλ' εἰς αἰ ἀμφίβολον ἦν ἂν ἡ ἀμελής αὐτῆ ἐνασχολησις τοῦ εδάφους εἶναι σήμερον ἐπικερδής εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅτε ἡ τιμὴ τῆς γῆς καὶ ἡ τῶν γεωρομισθίων ἠύξησαν μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ, ἂν δηλαδὴ τὸ προϊόν πληρῶν τοῦς τόκους τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῆς γῆς καὶ τὰς λοιπὰς ἐναυσίους δαπάνας μετὰ τῶν φόρων. Κούχης ἔργον λοιπὸν ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ καλλιέργεια τοῦ ριζαρίου μετεβάλλετο ὑπὸ φελιμωτέρους ὄρους. Τὸ ριζάριον τότε ἐλ' εἶσθαι προϊόν ὠφέλιμον, ὅταν καθέξη θέσιν ἀνάλογον εἰς ἐπικερδετέραν τινὰ ἐπισποράν, τὸ ἔδαφος ἐεκτιοῦσαν. Ἔστω δὲ ἡμῖν εἰς παράδειγμα ἡ ἐν Βωκλὸς εἰσχυθεῖσα ἐπισπορά τῶν 13 ἔτων, καθ' ἣν τὸ ριζάριον μένει εἰς τὴν γῆν τρία ἔτη, ἀκολουθῶς τὰ δημητριακὰ ἐνασχολοῦν αὐτὴν ἐξ ἔτη καὶ ἡ μηδικὴ τέσσαρα. Ἐνῶ δὲ ἡ γῆ ἀνασκάπτεται ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ριζαρίου, ἀφ' ἑτέρου τὰ ἄχυρα, τὰ φύλλα τοῦ ριζαρίου, καὶ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς μηδικῆς ἐπανέρχοντο εἰς τὸ ἔδαφος μεταβιβασθέντα εἰς κόπρον. Ἄν δὲν ἐπιμεληθῶμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν καταλλήλους ἐπισποράς, μετ' ἐπιβοηθητικῆς κτηνοτροφίας, μὴν ἐλπίσωμεν ποτὲ νὰ παραξώμεν εὐθηνὰ προϊόντα καὶ ν' ἀπολύσωμεν ἀνάλογον καθαρὸν εἰσόδημα.

Νομισματόσημον ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Βρυζάκην ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ ριζάριον χονδρὸν, πλουτοῦν χρωματιστικῆς οὐσίας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Κ. Δημ. Καφετζόγλου, ἐκ Χαλκίδος. Ὁμοιον.
» Κ. Α. Γιαλούρη, ἐκ Σκύρου. Ὁσαύτως.

Ἑπαιτοῦ.

Εἰς τὸν δῆμον Περαιᾶς.
» Κ. Ἀναστ. Σαμιώτην, ἐξ Ἀγρινίου.
» Κ. Ι. Μπαϊρακτάρην, ἐξ Ἀθηνῶν.

II. ΒΑΜΒΑΚΙΟΝ.

Τὰ βαμβάκερὰ ὑφάσματα ἔγιναν γενικωτάτης χρήσεως ἕνεκα τῆς εὐθηνότερας ἀξίας τῶν, καὶ τὸ βαμβάκιον ἐλάβε θέσιν εἰς τὴν ἐνδυσιν, οἷαν ὁ σίτος εἰς τὴν τροφήν. Μέγιστα ἐπομένως ποσὰ τῆς πρώτης ταύτης ὕλης παράγονται εἰς τὰ θερμὰ κλίματα τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ πεμπόνται εἰς τὰ τεχνουργεῖα τῆς Βιρμανίας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἐλάχιστος φόβος, ὅτι ἡ προφορὰ θὰ ὑπερβῆ τὴν ζήτησιν.

Πρὸ ἀνεκμυστικῶν χρόνων τὸ βαμβάκιον ἐπῆδθη εἰς τὸν ὄριον τῆς γενεθλίου αὐτοῦ χώρας, ἐξ ἀπλωθῆν εἰς κλίματα

βορειότερα. Ἄλλ' εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα μεθόρια τῆς καλλιέργειας αὐτοῦ, ἐκτὸς ὅτι ἡ παραγωγή ἔμεινε στασιμῶς, ἐγενικεύθησαν τὰ ἀχρειότερα συνήθως εἶδη αὐτοῦ, παράγοντα βαμβάκιον χονδρὸν, ἀνώμαλον καί κοντόν, προϊόν εὐτελεστέρας ἀξίας, καὶ κατάλληλον εἰς κατασκευὴν χονδροειδῶν ὑφασμάτων.

Ἐκ τῶν περὶ τὴν υμσθίσιον ἐθνῶν πρώτον τὸ Γαλλικὸν ἐνησχολήθη σπουδαίως ἐπὶ τῆς Ἀλγερικῆς παραλίας, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιέργειας καὶ παραγωγῆς τοῦ βαμβάκιου, τοῦ χρησίμου εἰς τὰ τεχνουργεῖα τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐγκλιμάτισιν τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ πολυτιμωτέρων εἰδῶν τοῦ μακροῦ καὶ λεπτοῦ βαμβάκιου τοῦ νησιωτικοῦ Sealand, ἐπιλεγόμενου. Αἱ προσπάθειαι δὲ τῶν γάλλων καλλιεργητῶν, ἕνεκα τῶν δραστηρίων μέτρων τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἐστεφανώθησαν μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὰ λεπτὰ βαμβάκια τῆς Ἀλγερίας ἐθεωρήθησαν ὅμοια καθ' ὅλα μ' ἐκείνα τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Παρισίων ἐξετέθησαν εἰργασμένα εἰς νήματα ἀπιστεύτου λεπτότητος, τοῦ 600 ἀριθμοῦ, καὶ εἰς δαντέλλας καὶ μουσελίνας μεγίστης ἀξίας. Ἡ Ἀλγερία ἐφάρξεν νὰ παράγῃ τὸ τρίτον τῆς ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν ἐργοστασίων κατεργαζομένης ποσότητος, καὶ μόνη ἡ ἐπαρχία τῆς Ὄραν ἔχει ἐτέτος 19000 στρεμμάτων βαμβάκοσποράν.

Ἡ Ἑλλάς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ νήματα καὶ βαμβάκερὰ ὑφάσματα ἀξίας 7 περίπου ἑκατομ. χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐξάγῃ οὐδὲ τὸ μυριοστημόριον τῆς ἀξίας ταύτης εἰς ἀκατέργαστον βαμβάκιον. Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ τόπος ἐκαλλιέργει ἰκανὸν ποσὸν βαμβάκιου, ἐπαρκοῦντας εἰς τὴν ἐνδυσιν τῶν γεωργικῶν κλάσεων, καὶ περισσεύοντος πρὸς ἐξαγωγήν, κατέσχε θέσιν τακτικὴν εἰς τὰς ἐπισποράς τοῦ γεωργοῦ, δὲν ἐλησημονήθησαν δὲ εἰσέτι αἱ ἕξεις τῆς καλλιέργειας του, αἵτινες τὸ καθιστῶσιν ἀκόμη ποθητὸν εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ παραιτήσωσι, ἕνεκα τῆς εὐθηνότερας ἐξαγωγῆς ἐξωτερικοῦ νήματος.

Ἡ κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ ἐφρόντισε νὰ προμηθευθῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σπόρους διαφόρων βαμβάκιων χάριν διαδόσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ πτωχοὶ ἡμῶν γεωργοὶ, ἀποκλειστικῶς ἐνασχολημένοι πρὸς πορισμὸν τοῦ ἐπιουσιοῦ αὐτῶν ἄρτου, εἶναι ὅλως ἀνίκανοι καὶ ἀκατάλληλοι εἰς ἐπιχειρήσεις καλλιεργητικῶν δοκιμῶν, αἱ γενόμεναι πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεις, ἔμειναν ἄνευ ἀπαντήσεως. Ἐπαρχίαι τινὲς φορτικῶς ἐπετέθησαν ἰδιοκτητῶν τινῶν, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ὀλυμπίοις ἐκτεθέντων δειγμάτων ὀφείλονται εἰς τιούπου εἶδους ἐνεργείας.

Ὅτι τὸ νησιωτικὸν τῆς γεωργίας βαμβάκιον δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀλγερίαν, δὲν ἐπίδειγεται καμμίαν ἀμφιβολίαν. Τοῦτο δύναται νὰ καλλιεργηθῇ εἰς κλίματα τῶν ἰσπίων ἢ ἐνὶ αὐσίῳ μέσῃ θερμοκρασίᾳ δὲν εἶναι κατωτέρα τῶν 16

λαθμῶν, ἡ δὲ θερμοκρασία τῶν ἡμετέρων παραλίον εἶ-
ναι 17, 50. Τί λείπεται λοιπὸν διὰ νὰ γενῆ παραδε-
κτὸν τὸ βαμβάκιον τοῦτο, νὰ ἐνασχοληθῆ ὁ γεωργὸς εἰς
τὴν καλλιέργειάν του; Οὐδὲν ἥτιον παρὰ νὰ διδαχθῆ
ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ, νὰ γείνωσιν γνωστοὶ οἱ οἰκονομι-
κοὶ ὅροι τῆς προτιμῆσεως τῆς καλλιέργειας του, καὶ νὰ
προηγηθῶσιν ὅλα τὰ μέτρα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐξο-
δόσεως. Πρέπει ν' ἀποβιβάσῃ π. γ. ὅτι ἐγκλιματίζο-
μενον τὸ δεῖνα βαμβάκιον, δὲν μεταβάλλεται τὸ μαλ-
λίτου κατὰ τὸ μῆκος, τὴν λεπτότητα καὶ ἐλασικότητα,
πρὸς τοῦτο δὲ νὰ παραβάλλωμεν αὐτὸ ἐκάστοτε μὲ
γνήσιον προῖον τῆς γενεθλίου αὐτοῦ χώρας. Πρέπει νὰ
γνωρίζωμεν τὰς τρεχούσας τιμὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς
τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ
κρίνωμεν ἂν μᾶς συμφέρῃ ἡ παραγωγή του. Πρέπει νὰ
δοκιμάσωμεν πολλῶν εἰδῶν βαμβακίων τὴν καλλιέρ-
γειαν, διὰ νὰ ὁδηγηθῶμεν ποῖον ἐκ τούτων ἀφίνει με-
γαλύτερον καθαρὸν εἰσόδημα. Πρέπει νὰ προμηθευθῶμεν
ἐκ τῆς Ἀμερικῆς τὰς ἀπλουσιέρας τοῦλάχιστον μηχαν-
νάς τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, ἄλλως εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐ-
πέκτασις τῆς καλλιέργειας ταύτης. Οἱ πλείστοι δὲ τῶν
καλλιεργητῶν τῆς Λεβαδείας ἀρνούνται νὰ παραδεχθῶσι
τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ βαμβακίου ὡς μὴ
δυναμένου νὰ καθαρισθῆ εἰς τὰ ἐγγύωρια ἀνεμιδία. Πρέ-
πει ἀκόμη ἡ νέα αὕτη καλλιέργεια ν' ἀνατιθῆ κατ' ἀρ-
χᾶς εἰς τοὺς εὐπορωτέρους καὶ νοσημονεστέρους τῶν ἰδιο-
κτητῶν, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων δύναται νὰ
μεμηθῶσιν αὐτοὺς οἱ μικροί.

Ἄλλ' ἡ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων φροντίς δὲν
εἶναι τῆς ὑπαλλήλιας ἢ τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας. Ἡ
κυβέρνησις ὡφείλε πρὸ πολλοῦ νὰ συστήσῃ δειροκο-
μειὸν ἐγκλιματισεως, οὗτινος τὴν διεύθυνσιν ν' ἀναθέσῃ
εἰς χεῖρας ἐπιστήμονος ἀνδρός, ἐπισκεπτομένου ἐκά-
στοτε ὅμοια καταστήματα τῆς Εὐρώπης, ἰδίως δὲ ἐ-
κεῖνα τῆς Ἀλγερίας, διατηροῦντος σχέσεις μὲ αὐτὰ,
ὁδηγουμένου ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων, καὶ δημοσιεύοντος
τὰς ἰσχυρὰς του εἰς τὸ κλίμα ἡρῶν καλλιέργειας πρὸς
ὁδηγίαν τῶν γεωργῶν.

Μόνον διὰ μέσων τριούτων ἰδὲν αὐτὸ νὰ φοιτηθῆ ὁ
ἡμέτερος γεωργός, ἡ κτηματίας καὶ νὰ καταπειθῆ ὅτι
ἡ μὴ καλλιέργεια εἶναι ἐπιζημιότερα τῆς ἄλλης καὶ
προσιμότερα.

Νομισματώσημον Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Βενιζέλου ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ καλ-
λιεργηθῆν ὑπὸ αὐτοῦ Ἀμερικανικὸν βαμβάκιον.

Νομισματώσημον Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Π. Κόκκινον, ἐκ Λεβαδείας, διὰ τὸ καλ-
λιεργηθῆν παρ' αὐτοῦ Ἀμερικανικὸν βαμβάκι.

Ἑπαίτιον.

- Εἰς τὸν Κ. Λορέντζον Καίτην ἐξ Ἄνδρου, δι' ἐκτεθέντα
καρύκια ἀμερικανικοῦ βαμβακίου.
- » Κ. Κ. Τομαρόπουλον ἐκ Κυπαρισίας ὡσαύτως.
- » δῆμον Μήλου, διὰ βαμβάκιον ἐρυθροῦν νανκίνου.
- » τὴν σχολὴν Τύριθος, δι' Ἀμερικανικὸν βαμβάκιον.
- » Κ. Ἰωάννην Δημητρίου, ἐξ Λίγαλων ὡσαύτως.

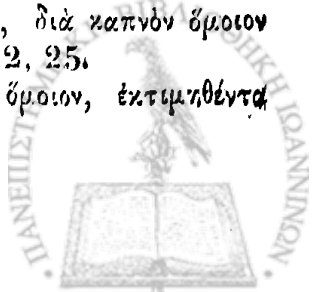
Θ'. ΚΑΙΝΟΣ.

Ὅτι ἡ Ἑλίας παράγει καλὸν καπνὸν ἀπόδειξις ἡ
ἐξαγωγή τοῦ περισσεύοντος εἰς τὴν ἐγγύωριον κατανάλω-
σιν. Ἡ καλὴ τοῦ καπνοῦ ποιότης δὲν προέρχεται ἐκ τῆς
ἐν αὐτῷ μεγαλητέρας ποσότητος τῆς νικοτίνης ἀλλ'
ἐκ τοῦ ἀρώματος, καθὼς τὴν ἐξαίρετον τοῦ οἴνου ποιό-
τητα προσδιορίζει τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ ἀρωμα, οὐχὶ δὲ
ἡ περιεχομένη τοῦ οἴνου πνεύματος ποσότης. Ἐκ τούτου
προκύπτει πᾶσον συμφέρον ἔχει ὁ γεωργός νὰ μὴ ἐξαν-
τλήσῃ ἀλλὰ νὰ διατηρῆ πάντοτε τὴν γονιμότητα τῶν
γαιῶν, ὅσαι ἀπεδείχθησαν διὰ τὴν παραγωγὴν ταύτην
κατάλληλοι. Εἰς τῶν περὶ καπνοῦ συγγραφέων θεβαιοῦ
ὅτι τὸ προῖον ἐνὸς μόνου ἔτους εἶναι ἴσον μὲ τὴν ἀξίαν
τῆς γῆς ἣτις παρήξεν αὐτὸ, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει πτω-
χεία εἰς τοὺς τόπους ὅπου ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ
εἶναι ἐλευθέρα, ὅταν ὁμῶς ἀκολουθοῦν ὀρθὴν καλλιερ-
γείας μέθόδον. Ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγγύωριου καπνοῦ
εἶναι ὅμοια, ἂν οὐχὶ μεγαλητέρα, τῆς τρεχούσης εἰς
τοὺς μᾶλλον πεφνημισμένους τόπους τῆς παραγωγῆς του.
Διατὶ λοιπὸν ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ δὲν ἐξετάθη
πλειότερον, καὶ δὲν ἀνῴρωσε τοὺς εἰς αὐτὸν ἐνασχο-
λευμένους; Τὸ αἴτιον εἶναι, νομίζομεν, ὅτι ἀγνοοῦνται
οἱ κυριώτεροι κανόνες τοῦ καταλλήλου λιπασμοῦ τῆς
γῆς καὶ τῆς λοιπῆς καλλιέργειας του, καὶ ὅτι οἱ γεωρ-
γοὶ μας καταχθίνονται παρέργως εἰς τὴν παραγωγὴν
του, στεροῦμενοι τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων, καὶ ἠναγ-
κασμέοι ὄντες νὰ δημιουργήσωσιν οἱ ἴδιοι ὅλα τ' ἄλλα
προϊόντα τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὰ κυριώτερα μέρη τῆς παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ δὲν
ἀντιπροσωπεύθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων
εἰκοσιεξ δειγμάτων, ἀξία ἐραβεύσεως ἐθεωρήθησαν τὰ
ἐπόμενα.

Ἀργυροῦν νομισματώσημον Β'. τάξεως.

- Εἰς τὸν Κ. Λαπιέρ, ἐκ Περαιάς, διὰ καπνὸν βαρὺν κα-
λῆς γέσεως καὶ χρώματος, τιμώμενον πρὸς
2 δραχμάς.
- » Κ. Μαρλίν, ἐξ Ἰσθμίων, διὰ καπνὸν ὅμοιον
τῷ ἀνωτέρῳ, τιμώμενον 2, 25.
- » δῆμον Λαμίας, καπνὸν ὅμοιον, ἐκτιμηθέντα
παρ' αὐτοῦ πρὸς 9 δρ.

Νομισματώσιμον χαλκοῦν.

Εἰς τὸν δῆμον Γερώνθρων, διὰ καπνὸν καλοῦ χρώματος
καὶ γεύσεως.

**Ἐπαινον.*

- Εἰς τὸν δῆμον Ἐλατείας, διὰ καπνὸν ἐλαφρὸν, καλοῦ
χρώματος τιμώμενον πρὸς 1 δραχ.
 • Κ. Π. Γζάκωναν ἐξ Ἐλους, δι' ὁμοιον.
 • Κ. Ε. Λ. Ἰωαννίδην, δι' ὁμοιον.
 • δῆμον Σπερχειάδος, καὶ
 • δῆμον Νικητατίδος, δι' ὁμοίους καπνοῦς.
 • Κ. Ν. Γ. Κωρτσῆν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκθέταντα κα-
λοῦ, καπνοῦ; Σούρπας, Δολικιῶν καὶ Βραχωρίου

I. ΓΕΩΜΗΛΑ.

Τοῦ σκαλιστικῶν τούτου, ἡ ἀρχὴ καλλιέργειαι ἔ-
γινε κρινῶ; περὶ αὐτὴ εἰς τὰ βόρεια κλίματα τῆς Εὐ-
ρώπης, πρὸς ἀπυργίαν τῆς ἐνδείας τῆς προερχομένης
ἐκ τῶν συνεχῶν τῶν δημητριακῶν ἀποτυχιῶν. Εἰς τὰ
μεσημβρινὰ ὅλα; κλίματα τὸ γεώμηλον δὲν ἠμπόρεσε
νὰ ἐπεκταθῆ, εὐρὴν ἰσχυρὸν ἀντίπλον ἄλλο σκαλιστι-
κὸν προϊόν, τὸν ἀραβόσιτον, οὗτινος ἡ θρεπτικὴ ἀξία εἶ-
ναι πενταπλασίως ἀνωτέρω εἰς ἀμύλον, καὶ δεκαπλα-
σίω εἰς ἀζωτικὰ οὐσία. Μὴ δυνάμενον, ἕνεκα τῆς πτω-
χείας του τύτης, καὶ τῆς μεγάλης ποσότητος ἢν πε-
ριέχει ὕδατος (71 τοῖς 100) νὰ σχηματισθῆ ἀρ' ἐκτου
καλὴν τροφὴν, χρησιμεύει συνήθως εἰς τὴν μαγειρικὴν
ὡς λαχανικόν, καὶ πρὸς συγκομιδὴν τῆς μεγαλύτερας
θρεπτικότητος ἄλλων οὐσιῶν.

Ὅτι ὅλα; καλλιεργεῖται τὸ προϊόν τοῦτο. πολιτικὸν καὶ
ἀξιον προτιχῆς εἰς τὰς ἐπιπροσά; τῶν γεωργῶν, εἶναι
ἡ μεγίστη αὐτοῦ περὶ αὐτὴν ἀξία, διότι δύνανται νὰ δό-
σῃ, κατὰ κλίμα; καλλιεργούμενον, ἀπὸ 30 ἕως 60 κοιλὰ
κατὰ στρέμμα. Μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς νόσου, ἡ παρα-
γωγὴ αὐτοῦ δὲν ἠλαττώθη πλεῖστον τῶν 17 κοιλῶν.
Ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ εἶναι εὐκολωτάτη. Ἐνασχολεῖ
τὴν γῆν ὀλιγώτερον χρόνον, καὶ ἀφίνει αὐτὴν ἱκανῶς
δουλευμένην διὰ τὴν ἐπισπορὰν τοῦ ἐπομένου προϊόντος.
Ἡ εὐκολο; αὐτοῦ παραγωγὴ συνετέλεσε νὰ συστηθῶσιν
ἐντὸς τῶν ἀγροικιῶν ἐργαστάσια μεταβάλλοντα τὰ γε-
ώμηλα εἰς οἰνόπνευμα, δίδοντα συνήθως 10, 5 τοῖς
100 εἰς οἰνόπνευμα τῶν 50 τοῦ ἑκατοβάθμου. Τὰ λεί-
ψανα τῆς διασφαλῆσεως διατηροῦντα ὀλόκληρον τὸ ἄ-
ζωτον τοῦ προϊόντος, χρησιμεύουσιν εἰς τροφὴν τῶν
κτηνῶν τῆς ἀγροικίας, αἱ δὲ θρεπτικώτεροι οὐσίαι τοῦ
προϊόντος ἐπανέρχονται οὕτως εἰς τὴν γῆν, ἐν εἴδει λι-
πασμοῦ. Τὸ γεώμηλον εἶναι ἀκόμη κατὰ κλίμα; εἰς ἐξα-
γωγὴν ἀμύλου, παράγον 16 περίπου τοῖς 100. Οὕτω
δὲ ἐν στρέμμα, σπειρούμενον γεώμηλα, δύνανται νὰ δώσῃ
260 ἕως 300 ὀκάδας ἀμύλου, ἐνῶ τὸ προϊόν τοῦ σίτου

ὁμοίας ἐκτάσεως δὲν δύναται νὰ δώσῃ πλεῖστον τῶν
68—83 ὀκάδων, ἐκείνο δὲ τῆς κριθῆς 105 ὀκάδας.
Ἀπεδείχθη ἀκόμη ὅτι ἡ νόσος τῶν γεωμήλων φθείρει
τοὺς φυτικὸς μόνον ἰστούς τοῦ φύματος, οὐχὶ δὲ καὶ
τὰ ἀμυλικὰ αὐτοῦ σφαιρίδια, ὥστε μετὰ τὴν εἰσβολὴν
τῆς νόσου ἱκανὴ ποσότη; ἀμύλων δύναται νὰ ἐξαχθῆ
καὶ δαπανηθῆ. ἐκ τῶν σπειρότων γεωμήλων, δεῖγμα
δὲ ἀμύλου τριακτῆς καταγωγῆς ἐξετέθη ἐν τῶν Ὀλυμ-
πίοις.

Ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων περιωρίσθη εἰς τὰ
ὄρεινά ἰδίως μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅθεν μεταφέρεται εἰς
τὰς πεδινὰς ἐπαρχίας μετὰ τὴν προσθήκην μεγάλων ἐξό-
δων μεταφορᾶς, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀγοραία αὐτοῦ ἀξία
καταντᾷ δεκαπλασίω τῆς παραγωγικῆς. Τούτου ἕνεκα,
εἰσάγονται ἱκαναὶ ποσότητες τοῦ εὐθηνῶ ἄλλως τε
τούτου προϊόντος ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως Ἀγγλίας καὶ ἄλλων
μερῶν τῆς Εὐρώπης.

Εἶναι ἐντροπὴ νὰ μὴ φθάσῃ νὰ παράγῃ ὁ τόπος ὅσα
γεώμηλα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλω-
σιν καὶ τὴν τῆς ἀνατολῆς ὀλικληρίου. Εἶναι δ' εὐχῆς
ἔργον νὰ ἐπεκταθῆ ἡ καλλιέργεια αὕτη πλεῖστον τῶν
περαλιῶν, ὅθεν εἶναι εὐκόλο; ἡ ἐξαγωγή καὶ μεταφορᾶ,
εἰσχυρομένων συγχρόνως ἐκ τῆς Εὐρώπης πολλῶν ἄλλων
εἰδῶν, ἀγνώστων παρ' ἡμῖν, ἅτινα καὶ προῖμότερον ὠρι-
μάζουσι καὶ ὀλιγώτερον ἐκ τῶν νόσων προσβάλλονται.
Τὸ γεώμηλον, φητερόμενον καθέως; κατὰ τὸν Νοέμβριον
ἢ Δεκέμβριον, εἰς ἐλαφρὴν, στεγνὴν, μετρίως κοπρι-
σμένην καὶ ποτιτικὴν γῆν, φητρώνει καὶ αὐξάνει ὑπο-
γείως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος χωρὶς νὰ
φθῆθῃ τὸν πηγυτόν; εἰς τὰς πρώτας δὲ ἡμέρας τῆς ἀ-
νοιξίσεως; προκύπτουσιν ἐκ τῆς γῆς οἱ βλαττοὶ τρι μεθ'
ὀρμῆς. Οὕτω τὰ γεώμηλα σχηματίζονται καὶ αὐξάνουσι
πρὸ τῆς ξηρασίας, μὴ ἔχοντα πλεῖστον ἀνάγκην ποτί-
σματος καὶ καλλιεργεῖται πρὸς συγκομιδὴν ἔτοιμα κατὰ
τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου. Ἄν ὁ ἀγρὸς ᾖναι πο-
τιστικὸς, δύνανται νὰ σπαρῆ ἀμέσως ἀραβόσιτον.

Νομισματώσιμον ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν δῆμον Λαμίας, διὰ γεώμηλα εὐμεγέθη.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ βασιλικὸν κτήμα.

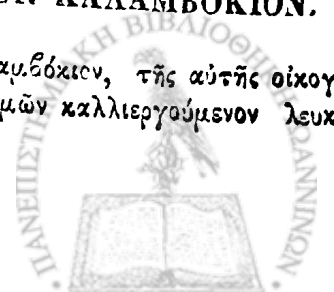
Εἰς τὸν δῆμον Οἰνούνης.

**Ἐπαινον.*

Εἰς τὸν δῆμον Κηφρόνηλέων.

ΙΑ. ΣΑΚΧΑΡΟΦΟΡΩΝ ΚΑΛΑΜΒΟΚΙΩΝ.

Τὸ σακχαροφόρον καλαμβόκιον, τῆς αὐτῆς οἰκογε-
νείας φυτὸν μετὰ τὸ παρ' ἡμῶν καλλιεργούμενον λευκόν

καί κόκκινον καλαμβόκιον καί τήν σκούπαν, εἰσῆχθη πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, ὅπου μετὰ πολλῆς ζέσεως καὶ ἐπιμονῆς, ὅπως πράττουσι δι' ὅλα τὰ νεοεῖσακτα φυτὰ, ἐδοκίμασαν οὐ μόνον τὴν καλλιέργειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν χρησιμότητά του.

Ἦλπισεν κατ' ἀρχὰς ὅτι ἠδύνατο νὰ εὐρῆ εἰς αὐτὸ ἡ μεσημβρινὴ Εὐρώπη φυτὸν κατάλληλον πρὸς ἐξαγωγήν σακχάρους, ὅπως τὰ βόρεια μέρη αὐτῆς κατέχουσι τὸ κοκκινογούλιον, ὅπως τὰ θερμὰ κλίματα εἶναι προικηδοτημένα μὲ τὸν σακχαροκάλαμον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ ἐξαγάγῃσι ἐκ τοῦ ὅπου αὐτοῦ σάκχαρ κρυσταλλώσιμον, ὡς περιέχοντος συγχρόνως κατὰ τὸ 1|3 περίπου ὄμιον, μὴ ὑποβαλλόμενον εἰς κρυστάλλωσιν, σάκχαρ δηλαδή, ἀνάλογον μὲ τὸ τῆς σταφυλῆς, οὗτινος ὁ χωρισμὸς θεωρεῖται δύσκολος εἰς τὴν ἀνάγκη, ἀν ὅχι ἀδύνατος. Δι' ὃ ἡ προσοχὴ τῶν γεωπόνων στράφη εἰς τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ πρὸς ἐξαγωγήν οἰνοπνεύματος.

Τὸ φυτὸν σπεύρεται τὴν ἀνοιξιν εἰς ἀπόστασιν 30, 35 ἑκατοστῶν, εἰς σειρὰς ἀπεχούσας ἀπ' ἀλλήλων ἐπὶ 30 ἑκατοστά ἢ ἐν μέτρον. Σκαλίζονται, ἀραιώνονται καὶ ποτίζονται, ὡσάκις λαμβάνωσιν ἀνάγκη, ἀποκτῶσι τὸ ὕψος τριῶν περίπου μέτρων. Ἀφοῦ ὁ σπῆρος ὠριμάσῃ, ὅπερ συμβαίνει ὅταν ὁ σπῆρος μαυρίσῃ καλῶς καὶ σκαλίσῃ, συλλέγουσι τοὺς στάχυς, προσέχοντες νὰ μὴ ἀψῶσι κατὰ γῆς τὰ στελέχη τοῦ φυτοῦ. Ἡ παραγωγή τοῦ σπόρου ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπελογίσθη εἰς 8 1|2 περίπου σποιλὰ κατὰ στρέμμα. Ἀκολούθως ἀρχίζει καὶ ἡ συγκομιδὴ τῶν καλάμων. Αἱ κορυφαὶ καὶ τὰ φύλλα, τὸ τριημέριον τοῦ βάρους τοῦ φυτοῦ ἀπαρτίζοντα, δίδονται ὡς χορτονομῆ εἰς τὰ κτήνη. Τὰ δὲ στελέχη, εἴτε ἀλεθίζονται εἰς μύλον εἴτε περῶνται μεταξὺ δύο σιδηρῶν κυλίνδρων, ὅπως οἱ σακχαροκάλαμοι. Ἡ ἀλεσθεῖσα ὕλη (la bagasse) τίθεται εἰς πιεστήριον καὶ ἀποχωρίζεται ὁπὸς, ὅστις τίθεται εἰς κάδους πρὸς ζύμωσιν, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς διαστάλαξιν.

Ἡ παραγωγή αὐτοῦ εἰς σακχαράδεις οὐσίας διαφέρει κατὰ τὸ κλίμα, ἢ τὸν βαθμὸν τῆς ὠριμάσεως, ὅν τὸ φυτὸν ἀποκτᾷ. Κατὰ τὰς γενομένας εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Κ. Lerplay, ἐπιχειρηματίου διασταλακτοῦ, παρατηρήσεις τὸ ὄμιον καλαμβόκιον ἠδύναται νὰ δώσῃ ἐπὶ 8 ἕως 9 τοῖς 100 ἀνδρον οἰνοπνευμα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἕκαστον στρέμμα δίδει 4 ἐπὶ 6,000 ὀκάδας καλάμων, ἔπεται ὅτι ἡ κατὰ στρέμμα εἰς οἰνοπνευμα παραγωγή δύναται κατὰ μέσον ἥρον ν' ἀναβασθῆ εἰς 12 1|2 βαρέλλας ἀνδρον οἰνοπνεύματος. Τῆσδε παραγωγῆ, παραβαλλομένη μὲ τὸ προϊόν τῆς ἀμπέλου, ἀναλογεῖ πρὸς 100 βαρέλλας οἴνου κατὰ στρέμμα! Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ δώσῃ μόνον ἐντελὲς καλλιέργεια τῶν κοκκινογούλιων εἰς τὰ ἀρτικώτερα κλίματα. Ἄν δὲ ἡ καλλιέργεια αὕτη θεωρεῖται προτιμωτέρα, διότι τὰ λείψανα τῆς διασταλά-

ξεως τῶν κοκκινογούλιων χρησιμεύουσι εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς λιπασμὸν τῶν ἀγρῶν, οὐχ ἦττον καὶ τὸ καλαμβόκιον, ἐκτὸς τοῦ οἰνοπνεύματος, παρέχει εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ἱκανὴν χορτονομὴν καὶ σπῆρον.

Ὁ Κ. Ἀρδῆ, διευθυντῆς τοῦ κεντρικοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ δειροκομείου, ὑπελόγησε τὰς δαπάνας τῆς περι ἧς ὁ λόγος παραγωγῆς ὡς ἔπεται :

Δι' ἄρρωσιν ἐνὸς στρέμματος	φράγ.	8
Σθάρνισμα	»	4
Σπορὰν	»	3
Σκαλίσματα καὶ ἀραιώσεις τῶν φυτῶν. »		9
Πότισμα	»	4
Ἀξία δαπανηθέντος λιπασμοῦ	»	6
Δαπάναι συγκομιδῆς	»	6
Ἐνοίκιον τῆς γῆς	»	10
	»	<u>52</u>

Διὰ τὴν διαστάλαξιν 12 1/2 βαρέλλων οἰνοπνεύματος, πρὸς 20 φράγ. ἕκαστον, ἦτοι εἰς ἐργασίαν, ξύλα, διχτεία, γενικά ἐξέδα, τόκις κεφαλαίου, διατήρησιν ὑλικῶν κτλ.

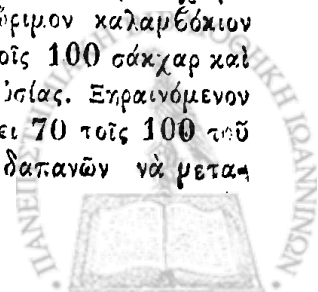
	»	240
	»	<u>292</u>

Ἀξία οἰνοπνεύματος πρὸς 51 φράγκα τοῖς ἰσχυροῦ ἐκαστὴν βαρέλλαν

	»	637
Κέρδος καθαρὸν κατὰ στρέμμα	»	<u>345</u>

Ὁ Κ. Lerplay πολὺ ἀπλοποίησεν ἐσχάτως τὴν διαστάλαξιν τοῦ σακχαράδους τύπου φυτοῦ. Δι' ἐνὸς καλαμοκοπτῆρος (Coupe-Sorgo), κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Κ. Joly, κινουμένου ὑπὸ δύο ἵππων τοῦ ἀτμοῦ, καὶ στρεφομένου 300 γύρους κατὰ λεπτόν, κόπτει εἰς μικρὰ τεμάχια ἀνὰ 2 περίπου χιλιάδας ὀκάδας καλάμων καθ' ὥραν. Οὕτω πως κοπιόμενον τὸ καλαμβόκιον, τίθεται ἀπ' εὐθείας εἰς ζύμωσιν καὶ εἰς διαστάλαξιν εἰς ἰδιαιτέρον λομπίκιον, παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα, ἔχοντα τὸ σχῆμα καπνοδόχης, κατασκευασμένης ἐκ σανιδῶν, λαμαρίνας ἢ χυτοῦ σιδήρου, διηρημένον ἐσωτερικῶς εἰς διαφράγματα ἐκ κινιτῶν δίσκων τρυπητῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοποθετοῦνται τὰ πρὸς διαστάλαξιν τεμάχια τοῦ καλαμβόκιου εἰς δέματα ἐκ δυκτίου. Ὁ ἀτμός, εἰσερχόμενος κάτωθεν ἀναβαίνει διερχόμενος τὰ διάφορα διαφράγματα καὶ δέματα τῆς διασταλαξίμου ὕλης, συμπρασούρων τὸ περιεχόμενον εἰς αὐτὴν οἰνοπνευμα.

Ἄπειραι εἶναι αἱ μέθοδοι ὅσας ἐπιφελέως μεταχειρίζονται οἱ χημικανοὶ λαοί. Τὸ ὄμιον καλαμβόκιον περιέχει 70 τοῖς 100 ὕδωρ, 20 τοῖς 100 σάκχαρ καὶ 10 τοῖς 100 ξυλώδεις καὶ ἄλλας οὐσίας. Ἐπαινώμενον εἰς τὴν ἕλην, ἢ εἰς κλιβάνους, χάνει 70 τοῖς 100 τοῦ βάρους του καὶ δύναται δι' ὀλίγων δαπανῶν νὰ μετα-

φέρεται εἰς μακρονάς ἀποστάσεις πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἀπανταχοῦ διασταλακκηρίων. Ἐντὸς ὀλίγου, λοιπὸν τὸ προϊόν τοῦτο θὰ ὑπάρχει μεταξύ τῶν λοιπῶν ἀθρῶν τοῦ ἔμπορίου, μεγάλαι δὲ ἑταιρίαι ἀπὸ τοῦδε σχηματίζονται διὰ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ κατὰ τε τὴν Γαλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον ἐγκαίρως εἰσήγαγε καὶ διένευε σπόρους τοῦ πολυτίμου τούτου φυτοῦ, καὶ ὑπὸ πλείστων ἐδοκιμάσθη ἡ καλλιέργειά του, ἀλλ' ἀνευ σκοποῦ ὠρισμένου, ἐκαλλιέργησαν δηλαδὴ, χωρὶς νὰ ἐπιμεληθῶσι νὰ μάθωσι πῶς νὰ τὸ καταστήσωσιν εἰς αὐτοὺς χρήσιμον, καὶ ἀφοῦ τὸ συνεκόμισαν, δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸ κάμωσι, διὰ τὴν ἔλλειψιν διασταλακκηρίων καὶ ζώων, ἅτινα νὰ τὸ καταναλώσωσιν. ἡ καλλιέργεια αὕτη ἀπαιτεῖ ἀναντιρρήτως κεφάλαια διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ πρὸς σύσασιν ἐργοστασίου, ἀπαιτεῖ ἰκανότητα καὶ ὄρεξιν ἐργασίας, πάντα ταῦτα ἐλλείπουσι. Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι ἡ βεβαιότης τοῦ κέρδους καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐπιχειρήσεως

ταιαύτης, δύναται τὰ πάντα μετὰ καιρὸν νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ συνάψῃ. Καὶ ὅμως ἄξιοι ἐπαίνου πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ οἱ ἀπὸ τοῦδε καλλιέργησαντες καὶ ἀπλῶς στήσαντες ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ἐκθέσεως στελέχη τινὰ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος φυτοῦ.

*Ἐπαινον.

Εἰς τοὺς Κ.Κ. Πλατῶν καὶ Βάμβαν ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὸ σπυχωρῶδες κίλαυθόκιον.

Εἰς τὸ βατικικὸν κτῆμα.

Εἰς τὸ κατάστημα τῆς Τύρινθος.

(Σημ. Ὅρα ἐξακολούθησιν τῆς κλάσεως σελ. 41.)

Γ'. ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑ.

Ἡ δένδροκομία ἀποτελεῖ τὴν θάσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν μεσημβρινῶν κλιμάτων. Τὰ δένδρα, τοριζόμενα εὐκόλως διὰ τῶν βαθέων ριζῶν των ἐκ τῶν εαυτώτερων στρωμάτων τῆς γῆς, τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρασίαν, ὑπόκεινται εἰς ὀλιγωτέρας ἀποτυχίας ἢ τὰ δημητριακὰ, τὰ ὄσπρια, τὰ κεφαλόρριζα καὶ ἄλλα φυτὰ ἐπέτεια τῆς ἀρρωσίμου καλλιέργειας, ἅτινα ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιπολαιότητος τῶν ριζῶν αὐτῶν ἐπιρραζόνται εὐκόλως ἐκ τῆς αἰφνιδίως ἐπερχομένης εἰς τὸ κλίμα ἡμῶν ἕκραςίας. Τότε δὲ μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ παρ' ἡμῶν ἀσφαλῆς, καὶ νὰ ὑπάρξῃ τελεία ἡ παραγωγή τῶν ἐπειρέων φυτῶν, ὅπταν ὁ γεωργὸς, διὰ βαθέων ἀρώσεων καὶ δι' ἐγκαίρων ποτισμάτων, φροντίζῃ νὰ διατηρῇ τὴν μεταξύ θερμότητος καὶ ὑγρασίας ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν, ὅπως ὁ κάτοικος τῶν βυρείων κλιμάτων ἐξασφαλίζει διὰ τεχνιτῆς θερμότητος τὰ προϊόντα τῶν δένδρων. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα τεχνιτὰ μέσα, δαπανηρὰ καθ' ἑαυτὰ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐταρμολοῦσιν εἰς ὀλόκληρον παραγωγὴν, οὐδὲ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ παραγωγῆ. Διὰ τοῦτο μεταξύ τῶν μεσημβρινῶν καὶ τῶν βορείων χωρῶν ὑφίσταται ἐξ ἀνάγκης ἀνταλλαγὴ τῶν ἀμοιβαίων προϊόντων, καὶ οἱ μὲν κάτοικοι τῆς μεσημβρίας χορηγοῦσιν ἔλαια, μέταξαν, νωπὰς καὶ ξηρὰς ὀπώρας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν βορείων κλιμάτων, λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν εἰς ἀντάλλαγμα δημητριακὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα παραγωγῆς εὐθηνότερας. Δὲν εἶναι δὲ ἀμφιβολία ὅτι αἱ τοιαῦται ἀνταλλαγὰί θέλουσι κατασταθῆ γενικώτεροι, ἅμα τὰ ἔθνη νοήσωσιν ὅτι εἶναι τοῦ ἀμοιβαίου οὐτῶν συμφέροντος νὰ πολλαπλασιάσωσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ νὰ ὀλιγοστεύσωσι τοὺς μεταξύ των τελωνιακοὺς φραγμούς. Τότε ἡ παραγωγή ἐκάστου τόπου θελεῖ στηρίζεσθαι ἐπὶ προϊόντων μᾶλλον μὲ τὸ κλίμα συμφώνων.

Ἡ δένδροκομία εἶναι ἀκόμη θυμασίως ἀρρωδία διὰ τὰς μικρὰς ἰδιοκτησίας χωρὶς νὰ παρουσιάξῃ ὁ κερματισμὸς αὐτῆς τὰ μεγάλα οικονομικὰ ἐλαττώματα τῆς διαιρέσεως τῆς ἀρρωσίμου καλλιέργειας, δυναμένου τοῦ ἰδιοκτῆτου νὰ καρποῦται τὴν ἐλαίαν του, τὴν μωρέαν του, τὴν συκῆν του, ἢ τεμάχιον ἀμπέλου, ἄνευ ὑπερμέτρου αὐξήσεως τῶν παραγωγικῶν δαπανῶν. Δυναμέσθαι δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ μικραὶ ἐμφυτεύσεις τῶν μερῶν μας ἐπέχουν τόπον ταμειωτηρίων, εἰς ἃ συγκεφαλαιοῦνται βαθμικῶν τοποθετούμενα, τὰ μικρὰ κεφάλαια τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ναύτου, τοῦ τεχνίτου καὶ παντὸς μικροῦ βιομηγάνου.

Ἀλλ' ὅσον κατάλληλος καὶ ὠφέλιμος, ὅσον οἰκεία θεωρεῖται δι' ἡμᾶς ἡ δένδροκομία, τοσοῦτον βραδεία εἶναι ἡ πρόοδός της, ὥστε μετὰ τριακονταετῆ ἡσυχίαν ὁ ἕλληνας δὲν ἠ' ὑνῆθη ν' ἀναπληρώσῃ ὅλας τὰς εἰς αὐτὴν γενομένας εἰς τῆς ἐπικρασιᾶς καταστροφάς, ἕνεκα

τῶν ἀπειρῶν δυσκολιῶν ὅσαι τὴν ἐπιβαρύνουσι, μίαν τῶν ἠποίων εἶναι βεβαίως καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι μεγάλαι θυσίαι χρόνου καὶ χρημάτων, μέχρις οὐ δύνηθ' ἂν συλλεξῆ τοὺς καρποὺς τῶν προκαταβολῶν καὶ τῶν κόπων του. Ἡ δὲ διὰ στόματος τοῦ λαοῦ φερομένη προοίμια αἴσως δὲν ἐκτίσει οἶκον, δὲν ἔκαμε γάμον καὶ δὲν ἐφύττωσε δένδρον, δὲν γνωρίζει τὸν κόσμον, ἐξήγει οὐχὶ μόνον τὴν δικαίως ἀποδοδομένην ἀκοικιστικὴν σημασίαν εἰς τὴν δένδροκομίαν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὰ δυσχερῆ αὐτῆς. Τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄλλα ξυλώδη φυτὰ ἀπαιτοῦν πολλὴν ἐπιμέλειαν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας των μέχρι οὐ ριζώσωσι καλῶς καὶ ἀποκατασταθῶσι. Ἀφοῦ ὅμως ἡ ὑπαρξὶς των ἐξασφαλισθῇ, ἐξκολλοῦσθαι καρποφοροῦντα ἀναλγῶς τῆς καταβαλλομένης εἰς αὐτὰ ἐνιαυσίου φροντίδος.

Ἀλλ' ὅ,τι ἐπανξάνει τὰς δυσκολίας τῆς προόδου τῶν ἐμφυτεύσεων εἶναι ἡ παντελής ἔλλειψις φυτωρίων δυναμένων νὰ χορηγῶσι προχείρως τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐμφύτευσιν δένδρων. Οὐδ' ἡ τέχνη, οὐδ' αἱ προκαταβολαὶ ὑπάρχουσι, δυστυχῶς, πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων ἐπιχειρήσεων. Ὁ θέλων νὰ ἐμφυτεύσῃ ἀναγκάζεται νὰ γίνεταί φυτωριοκόμος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν τέχνην ταύτην, ἀγνοῶν τὸν ἐγκεντρισμὸν, πολλάκις ἀποτυχῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποτυχιῶν διδασκόμενος. Εἶναι ἀκόμη ἀγνωστον παρ' ἡμῖν ὅτι τὰ φυτὰ εἶναι ἄλλοῦ ἀντικείμενον ἐμπορίου. Διὰ τοῦτο οἱ κάρποι τῆς τραπέζης εἶναι σπάνιοι, δυσἀπόκτητοι εἰς τὸν λαόν, καὶ κακῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιότητος. Μωρέοφυτα μόνον πωλοῦνται κάποτε, ἀλλ' ἀκέντρωτα. Τὰ ἐλαιόφυτα μεταφέρονται συνήθως μακρόθεν, ἐπισωρευόμενα εἰς τὰ πλοῖα ὡς καυσόξυλα, καὶ ἀφοῦ ἀφρηθήσαν ἀπ' αὐτὰ προηγουμένως αἱ ρίζαι, ὡς βάρος περιττόν. Ἄν δὲ αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἐπιχειρηθῶσιν καὶ ἀποτυχοῦσιν ἐλαιοφυτεῖαι ἠὲ δρομῶν, πολλὰ ἐπαρχία ἤθελον εἶσθαι σήμερον δένδροφυτοι. Πόσα κεφάλαια δὲν ἀπωλέσθησαν ἕνεκα τῆς ἔλλειψεως τέχνης καὶ ὁδηγοῦ! Μία δὲ ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν, δι' ἃς ἡ προσοχὴ τῶν ἐμφυτευτῶν ἐστράφη ἀτυχῶς εἰς μόνον τὴν κορινθιακὴν σταφίδα, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν εὐκόλον τοῦ κλίματος πολλαπλασιάσιν. Ἐκ τούτων δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ πόσον ἀναγκαῖον εἶναι νὰ καταβληθῇ ἐγκαίρως ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως γέλωσιν ἐκ ποδῶν τὸ ταχύτερον αἱ δυσκολίαι, καὶ τεθῇ ὅριον εἰς τὰς ἀποτυχίας. Νομίζομεν δὲ ὅτι συντελούμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον προτείνοντες τὸ νὰ τεθῶσιν εἰδικὰ βραβεῖα ἐν τῷ προγράμματι τῆς προσεχοῦς ὀλυμπιάδος ὑπὲρ τῶν δημιουργικῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φυτώρια, καὶ πολλαπλασιασάντων τὰ ἀποδεδειγμένως καρποφορώτερα εἶδη τῶν ἐλαίων, μωρέων, λεμονοπορτοκαλλῶν, συκῶν, καὶ ἄλλων καρποφόρων δένδρων, ὡς καὶ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς οἰνοποιίας κλημάτων. Εὐχῆς ἔσθ' ἂν ἀκόμη θεωρῶμεν νὰ προστεθῇ ὁμοίον βραβεῖον εἰς τὸν συντάξαντα εἰς ὕψος ἀπλοῦν τὸ

ἐπιτελέστερον καὶ πρακτικώτερον περὶ δειδροκομίας σύγ-
γραμμα, εἰς δὲ νὰ ἐπιθέτωνται αἱ ἀποφύονται εἰς τὸ κλίμα
ἡμῶν μέθοδοι τῆς πολλαπλασιαστικῆς καὶ καλλιεργείας
τῶν δένδρων. Ὁ θέλων νὰ δειδροκομήσῃ πρέπει νὰ εὐ-
ρίσκῃ εὐκόλως, οἷοι ὁ κάτοικος τῆς περρωτισμένης Εὐ-
ρώπης, ὅσα οὐδ' αὖτε γίνεται συμφέρον του νὰ καλλιεργήσῃ,
ἢ νὰ μάθῃ νὰ παράγῃ αὐτὰ ὁ ἴδιος, ἀνευ ἀγοραπωριῶν
καὶ ἀποτυχῶν, διὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθῆται, δι' ἄλλειψιν
ἐλαιούφων, νὰ φυτουργῇ μωρέας ἃς εὐρίσκει εὐκολώ-
τερα, δι' ἄλλειψιν δὲ λεμονοπωριτοκαλλισῶν, νὰ σπεύρῃ
εἰς ποτιστικὸν περιβάλλον ἀραβόσιτον!

Πολὺ εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ἤθελεν ἀποκτήσει
ὁ τόπος τ' ἀνακαία φυτώρια, ἂν ἐγένοντο ὑπὸ τῆς
κυβερνήτεως συμφωνίαι, ὑπὸ εἰληγοφανεῖς ὄρους, με-
διεθνητὰς ζένων δειδροκομῶν ὑποχρεωμένων νὰ συ-
στήσωσιν εἰς διάφορα κέντρα ὑποκαταστήματα διὰ τὴν
ἐπιτόπιον παραγωγὴν τῶν ἀναγκαίων φυτῶν, χρησιμο-
μένων κατὰ τὰς ν' Εὐρώπῃ περρωτῶν τιμὰς. Ἡ κερδο-
σκοπία τῶν φυτῶν, φιλοφωποτέρη ὄλων τῶν λαι-
πῶν κερδοκοπιῶν ὅσαι μὲν ἐπεπερήθησαν μέχρι τοῦδε,
σφραγίσθη τὸς τὰ μέρη ταῦτα, ἤθελε δι' ἀίει τοὺς ἐλ-
πίνας τὰς ὅσαι ὠφελίμως, ἄλλο τόπον ἀπλῆς καὶ εὐ-
κόλους μεθόδους τῆς πολλαπλασιαστικῆς, καὶ δὲν ἤθελον
στερεῖσθαι τῶν ἀναγκασιτέρων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πό-
ρων αὐτῶν μέσων.

Ὅτι λειπέται ἀκόμη πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς δειδροκο-
μίας καὶ τελειοποίησιν τῶν προϊόντων αὐτῆς εἶναι ἡ
ἄλλειψις ἀνδρῶν ἐνασχολουμένων εἰδικῶς εἰς τὸν κλάδον
τοῦτον. Οἱ σταλλόμενοι εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Γρινιῶν νέοι
τελειοποιούνται θεδαιῶς εἰς τὴν γεωργίαν τῶν βορείων
κλιμάτων, περὶ ἔρχονται τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν,
ἀλλ' ἐπανέρχονται χωρὶς νὰ σταματήσωσιν εἰς τὴν Προ-
βηγκίαν, χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῶσιν τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὴν
Ἰταλίαν, καὶ ὅμως εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χώρας
καὶ αἱ γεωργικαὶ μέθοδοι καὶ ἡ γεωργικὴ οἰκονομία τρο-
ποποιεῖται ὑπὸ τοῦ κλίματος καὶ μεταβάλλονται. Οἱ
νέοι τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ ἔγινον τὴν ἐπιτολίαν νὰ ἴα-
τίζοντο μακρὸν χρόνον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα διὰ νὰ μελε-
τῶσι τὰ ἔργα τῶν περρωτισμένων γεωπόνων εἰς τὰ θερμὰ
κλίματα, καὶ νὰ ἐθέλωσι ποίας τροποποιήσεις ἐπέφε-
ρον οὗτοι εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν φυτωριοκομίαν καὶ τὴν
δειδροκομίαν τῆς Ἀραβίας, νὰ ἀποκτήσωσι τὰς ἀπαι-
τούμενα κερποοργικὰς γνώσεις, νὰ διδαχθῶσιν ἀκρι-
βῶς τὰς τελειότερας καὶ ἐπιτελεστέρας μεθόδους τῶν
προϊόντων τῆς δειδροκομίας, νὰ μάθωσιν ἐν ἐπιτολίᾳ
τῆς ἡγεμονικῆς οἰκονομίας τοῦ ἡμετέρου κλίματος,
καὶ ἀφ' ἑκάστου λάβῃ τὴν δέουσαν πρᾶξιν ἐπὶ ἰδιαι-
τέρου κλάδου, νὰ ἐπιτελῶσιν γινόμενοι οὕτως οἱ νομο-
θεταὶ τῆς ἡμετέρας παραγωγῆς. Ἄνευ τούτου, ἡ τελειο-
ποιήθη γεωργία, ἂν ἐλάσσοτε καμίζουσιν εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, θέλει ναυχηθῆ, καὶ ὁ τόπος θέλει ἐρμάνει πάποτε
εἰς τὸ παρρησιαστικὸν σύστημα τῆς πτωχῆς γεωργίας.

Ἄν καὶ ἄλλεπάλληλοι ἀποτυχῆσαι θέλουσιν ἐδικήσει
ἡμᾶς ἐπὶ τέλος εἰς τὴν παραδοχὴν συστήματος ἐρω-
τέρου, μολαταῦτα δὲν εἶναι δίκαιον, στηριζόμενοι αἰα-
νίως εἰς τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος, ν' ἀναβάλλωμεν πᾶ-
σαν περὶ βελτιώσεως σκέψιν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν διστα-
ζόμεν παντάπασιν νὰ ἐκθέσωμεν ἐπὶ τοῦδε ἐνταῦθα, εἰ
καὶ ἀναρμοδίως, κανόνας τινὰς ἀναγκαίους τὴν πολλα-
πλασιαστικὴν καὶ τὴν καλλιεργίαν τῶν δένδρων ἀφορῶν-
τας, δυναμένους δὲ νὰ ὀδηγήσωσι προχείρως τοὺς ἐνα-
σχολουμένους ἢ μέλλοντας νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν
δειδροκομίαν.

Πᾶς καλλιεργητὴς δύναται νὰ εὕρῃ πηγὴν ἀληθοῦς
συμφέροντος σχηματίζων εἰς φυτώριον ἕκτασιν τινὰ,
ἔττω καὶ ἐνὸς στρέμματος, φθάνει μόνον νὰ ἤξεύρῃ νὰ
ἐκλέξῃ τὰ ἀληθῶς ὠφέλιμα εἶδη τῶν δένδρων καὶ νὰ
καλλιεργήσῃ αὐτὰ πρεπόντως. Ἐκαττον στρέμμα γῆς
δύναται νὰ περιλάβῃ τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας δει-
δροκλήτων, ἅτινα, πωλούμενα μετὰ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη,
πρὸς μίαν δραχμὴν, ἢ καὶ πρὸς πενήκοντα λεπτά,
φέρουσι πρὸσδον πλουσίαν. Δημιουργῶν αὐτὰ πρὸς ἰδίαν
χρῆσιν του, θέλει ἐπιμεληθῆ περισσότερον αὐτὰ κατὰ τὴν
ὀσκολῶν, τῶν δαπανῶν, καὶ τῶν ἀποτυχῶν ἕνεκα τῆς
μακροῦθεν προμηθεύσεως.

Τὸ ἔδαφος τοῦ φυτωρίου πρέπει νὰ ἦναι μᾶλλον ἐλα-
φρὸν παρά σκληρὸν, μᾶλλον στεγνὸν παρά ὑγρὸν, πρέπει
νὰ ἦναι παρῶ, οὐχὶ δὲ ἐξαιρετικῆς γονιμότητος, βαθύ
καὶ εὐθεῶς δολευμένον. Πρέπει ἐξ ἄπαντος νὰ ἔχῃ
ὕδωρ καὶ νὰ ἦναι περιφραγμένον.

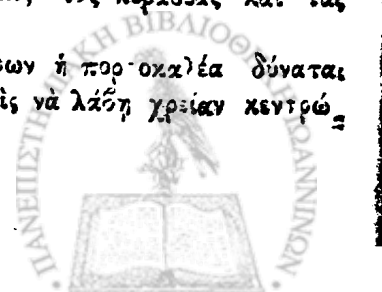
Πρέπει προσέτι τὸ φυτώριον νὰ σκάπτεται κατὰ τὸ
φθινόπωρον, εἰς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος, εἰς τὸ τέλος τῆς
ἀνοιξέως καὶ νὰ σκαλίζεται ἀκολούθως ὅσας τις παρου-
σιάζονται ἄροστα χόρτα ἢ ὅσας τις μετὰ τὸ πότισμα
ἀρχίζῃ νὰ σχίζεται ἡ γῆ διὰ νὰ διατηρῇ τὴν ὑγρασίαν.

Τὰ δένδρα πολλαπλασιάζονται διὰ τῆς σπορᾶς, διὰ
καταβολῶν καὶ διὰ μοσχευμάτων ἢ γροθίων.

Ἡ σπορὰ εἶναι ἡ φυσικὴ ἑα μεθόδος τῆς πολλα-
πλασιαστικῆς ὄλων ἐ. γένει τῶν δένδρων. Τὰ δι' αὐτῆς
παραγόμενα φυτὰ γίνονται εὐτωμα, ἰσχυρὰ, διότι ἀπο-
κτοῦν ἐπιτελέστερον ῥιζικὸν σύστημα, ποτὲ ὅμως δὲν
παρὰ οὐσιν ὁμοίους καρποὺς τῶν δένδρων, ἐξ ὧν ἐλή-
θηται, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χειροτέρους, καὶ πρέ-
πει νὰ κεντωθῶνται, ἄλλοτε δὲ καλύτερους καὶ οὕτω
ἀποκτοῦνται νέαι εἶδη.

Διὰ τῆς σπορᾶς συνήθως πολλαπλασιάζουσι ἡμεῖς
καὶ ἀνευ ἐγκεντρίσμου τὰς ἀμυγδαλέας, τὰς καρυδέας,
τὰς καστανάς, τὰς μωρέας, τὰς ῥοδαίνεας καὶ τὰς
θερικοκλήας, ἀλλ' οἱ εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται τὸν σπο-
ραν καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἐλαίαν, τὴν κερασάαν καὶ τὰς
ἀπιδίας.

Ἐξ ὄλων ὁμοῦ τῶν δένδρων ἡ πορροκλήα δύναται
νὰ παραχθῆ ἐκ σπόρου χωρὶς νὰ λάβῃ χρεῖαν κεντρώ-

ματος ως μη παράγουσα ποτέ χείρονας καρπούς. Κατά την μαρτυρίαν του Κ. Γασπαρίνου, όταν η τοιαύτη πορτοκαλία ήλικιωθή φορτώνεται από καρπούς λεπτοφλοίου και εξαιρετού ποιότητος. Είς Σέτουβαλ της Πορτογαλίας, όπου η μέθοδος αυτή της πολλαπλασιασεως επεκράτησε, παρετήρησαν ότι τα τοιαύτα δένδρα αυξάνουσι ταχύτερα, γίνονται τέλεια κατά τον έβδομον χειρόν της σποράς, και άντέχουν καλήτερα εις τας κακοκαιρίας του χειμῶνος, ενώ αι κεντρονόμεναι γίνονται μάλλον εύλαστοι, αυξάνουσι εραδῆως και άπαιτούσι 15 ή 20 έτη διά να γίνωσιν δένδρα. Αι εκ σπόρου πορτοκαλεία έρχζουσι να κηροφορώσιν από του 5 έτους, έν υπέρχουσι δέ εις Σέτουβαλ πλέον των 100 κεντρομῆων δένδρων.

Διά να φυτρώσιν καλῶς και δια τὰ σπέρματα, άπαιτουσιν προπαρασκευη τιά. Θέτομεν αυτὰ, άμα τη ώριμάνσει του καρπού άναμειγμένα με κοπρόχωμῃ έντός γάστρας, ή υβωτίου, ή εις σωρόν, εις μέος προφύαγμένον, άν ήνχι πολλή, και φροντίζομεν να διατηρῶνται ολίγον υγρὰ. Άμα ή θέρμοκρασια ύψωθή δεν άργουν ν' άνοιζῶσι τότε δέ τοποθετούμεν εις αυλάκια άεκαθή κατά σειρόν, και άρχιά, σκεπάζοντες αυτὰ διά κοπροχῶμῃτος. Είναί άνάγκη ή μακροτέρη ρίζα του φύτρου να ψαλιδίζεταί ολίγον, διά να μη λαμβάνη κάθιστον άνάπτυξιν αλλά ν' άναπτύσσονται βρίζοντεια ρίζιδιαι και καθίσταται εύκολωτέρα ή μεταφύτευσις. Άν ήνχι κίνδυνος παγετου ή καύσωνος, σκεπάζομεν τας σειράς με άχυρα ή ψάβια, ή πτέρην χωρις να τας πλκώσωμεν. Δικτηρεΐται ή σπρεΐσα επιφάνεια ικνῶς δροσερά διά ποτιστηρίου, και καθαρά χόρτων παρασίτων διά συχῶν και έλαφρῶν σκαλισμάτων' πολλά τῶν τοιούτων φυτῶν κελῶς περιποιούμενα δύνανται ν' άπικτήσωσι κατά το πρώτον έτο. ύψος δύο σπιθαμῶν.

Τὰ σπέρματα τῆς μωρέας σπειρόνται άνευ τινός προπαρασκευῆς κατά τον Μαιον ή Ιούνιον άμα ώριμάζη ο καρπός. Τὰ δέ σκληρόφλοια σπέρματα τῆς ελαίας, τῆς κερασεάς, φυτρώουσι μετά δύο έτη.

Τὰ ισχυρότερα τῶν δεινδρυλλίων άν ήναι άρχειωσπαρμένζ, δύνανται να κεντρωθῶσιν εις τον οφθαλμόν κατά το αυτὸ φθινόπωρον τῆς φυτρώσεως των, άφου προηγουμένως προεκαλέσθη έν αυτοῖς ή κίνητις του χυμου διά ποτισμάτων, κήπτονται δ' άνωθεν του κεντρώματος τῆν έπομένην άνοιξιν, τὰ πυκνοσπαρμένα άραιουνται τῆν δευτέραν άνοιξιν, τὸ κέντρωμα δέ αυτῶν γίνεταί επίσης το δεύτερον φθινόπωρον και άπτελειοῦται τῆν τρίτην άνοιξιν.

Τὰς ελ των δασῶν προηθιουόμενας άγριελαίας, άγριαπιδάκι, άγριοκερασεάς, ένεκα τῆς κακής μεθόδου τῆς εξαγωγῆς των δεν πρέπει να θεωρῶμεν ως εκ σπόρου παραγομένης αλλά να μεταχειριζόμεθα ως μοσχεύματα, φυτεύοντες αυτὰ ούχι εις τας θέσεις των, άλλ έντός του

φυτώριου, διά ν' άποκτήσωσι προηγουμένως νέας ρίζας και κεντρωθῶσι.

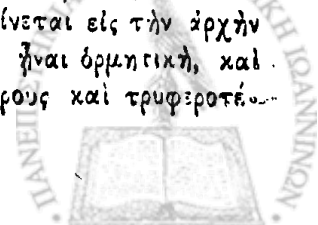
Διά καταβλάδων, ή έμβροχάδων, πολλαπλασιάζονται δια τὰ δένδρα, χωρις να έχουσι χρείαν κεντρώματος, εκτός τῆς άπιδάκι, τῆς β. δακινίας, τῆς βερικοκείας, τῆς δαμασκινέας, τῆς άμυγδαλέας και κερασεάς, άτινες άποκλειστικῶς πολλαπλασιάζονται διά τῆς σπυράς. Δυνάμεθα δέ μόνον να μεταχειρισθῶμεν τῆν εύκολον αυτην μεθόδον διά τας κυδωνέας, έφ' ὧν κεντρώονται άπιδάκι, διά τας μηλέας, πορτοκαλέας, ροιάς, ελαίας, συκάς και τῆν άπελον. Ο λόγος του τοιούτου πολλαπλασιασμου εΐναι ότι δια τὰ μέρη του στελέχους δένδρου τινός δύνανται να δώσωσι ρίζας τιθέμενα εις περιτάσεις καθ' ἃς άναπτύσσονται τοικυῦται, δηλαδή εις μέρη υγρὰ και προφυλαγμένα εκ του φωτός.

Υπάρχουσι διάφοροι τρόποι καταβολιάσματος. Μεταχειρίζονται το πράχμισμα δι' ὅσα δένδρα θιάζουσι εύκόλως παραφάδης και τῶν ὀπιων ο φλοιός είναι μαλακός, ως ή γλυκομηλέη, ή κυδω έξ, αι μωρχιάι, ή ελαία. Θέλοντες ν' άποκτήσωμεν πολλές παραφάδας κόπτομεν ολόκληρον τὸ δένδρον ολίγον άνωθεν τῆς γῆς διά να πετάξη πολλές παραφάδας ως παραχῶνομεν. Άφου άφαιρέσωμεν αυτὰς τὸ δένδρον άνοιγει άλλας, και πάλιν παραχῶνομεν και οὕτω προσδιορίζομεν τα τοιαύτα δένδρα μόνον προς τον σκοπόν παραγωγῆς παραφάδων. Όταν δένδρα τινὰ καῶσι, ὅπως αι ελαίαι τῆς Μεσοηνίας, ή παγώσωσιν ὅπως συμβαίνει τουτο πολλάκις διά δένδρα εύκίσθητα εις τὸ ψυχος, τὰ τοιαύτα συνήθως δύνανται να λαμβάνωσι τοιούτον προορισμόν.

Τὸ καταβόλιασμα δύναιται να γείνη λιγίζομένου του κλώνου έντός λακίσκου, πλησίον του δένδρου άνοιγομένου, έντός του ὁποίου κρατεΐται δι' άγγιστροειδῆς πασσάλου, ή δέ άκρα αυτου δένεται επί στήλου διά να χρησιμεύση ως στέλεχος. Ο λακίσκος παραγειζεται με χῶμα παχὺ, και εις τὸ καταβληθέν μέρος δεν άργουν ν' άναπτυχθῶσιν ρίζαι ικαναί ὥστε να χωρισθῶσι του δένδρου μετά έν ή δύο έτη. Τὸ λίγισμα προξενει εμπόδιον εις τῆν κατάβλιν του πλαστικου χυμου ὅστις, σχηματῶν εις τὸ μέρος τουτο, διατρυπᾷ τον μαλόν φλοιόν και σχηματίζει ρίζας.

Διά να καθιστῶμεν έτι βεβαιωτέραν και μάλλον ταχυτέραν τῆν ρίζοφυϊαν, περιχαράσσομεν τον καταβληόμενον κλώνον, άφαιρούντες και μέρος του φλοιου, ή δένομεν αυτον σφιγκτά διά βρόχου και οὕτω σχηματίζομεν έμβροχάδα (καταβολάδα). Οὕτω, διακοπτομένης τῆς κοινότητος του πλαστικου χυμου, ένασχολεΐται ὅλος εις τῆν ρίζοφυϊαν. Διά τῆς μεθόδου ταύτης δυνάμεθα να καταβολιάσωμεν εις άγγεϊα πήλινα, ή εις κιβώτια εκ σανίδος, και κλώνους των δένδρων ύψηλούς.

Τὸ καταβόλιασμα πρέπει να γίνεταί εις τῆν άρχην τῆς άνοιξεως, ὅπoταν ή ελάστησις ήναι ὀρμητικῆ, και κατά προτίμησον εις τους ισχυροτέρους και τρυφεροτέ-

ρους κλώνους, τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία δὲν ὑπερέβη τὰ δύο ἔτη. Ἡ σκεπάζουσα αὐτοῖς γῆ πρέπει νὰ ἔνυλι-παρᾷ, καὶ νὰ διατηρῆται πάντοτε ὑγρὰ.

Δυνάμεθα ἀκόμη νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ δένδρα διὰ μοσχευμάτων. Οὕτως ὀνομάζονται τεμάχια ἐκ τῶν ὑλομανῶν κλάδων τῶν δένδρων, ἔχοντα μῆκος 25 ἑκατοστῶν περίπου, φυτεύμενα δὲ εἰς φυτώριον διὰ νὰ σχηματίσωσι ρίζας. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελεῖται ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου, ἤτοι ἀπὸ τῆς φυλλορρόιας, μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνοιξέως. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ριζώσεως τῶν μοσχευμάτων ἐξηγεῖται παλιν διὰ τοῦ πλαστικοῦ χυμοῦ. Οὗτος μένει συνήθως πεπηγὸς ἐντὸς τοῦ ξύλου κατὰ τὸν χειμερινὸν ὕπνον, διὰ νὰ χρυσιμεύσῃ κατὰ τὴν ἀνοιξιν εἰς τὴν πρώτην βλάστησιν, καὶ βρέψῃ τοὺς βλαστοὺς καὶ τὰ πρῶτα φύλλα. Ταῦτα, ἅμα γεννώμενα, ἀποξέφυγντα ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας νέους θρεπτικὸς χυμοὺς μεταβάλλουν αὐτοὺς εἰς πλαστικὸν χυμὸν ὅστις κταβαίνων, σχηματίζει εἰς τὸ κατώτατον τοῦ μοσχεύματος ἄκρον ρίζας. Ἄμα τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ριζῶν σχηματισθῶσι τὸ μοσχευμα καθίσταται δένδριον τέλειον, ἡ δὲ περαιτέρω ἀνάπτυξις καὶ ἀσφάλειξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διατηρήσεως περὶ τῆς νέας ρίζης καταλλήλου ὑγρασίας. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ νὰ ποτίζωνται καὶ νὰ σκαλίζωνται συνεχῶς, καὶ νὰ σκεπάζωνται ἀκόμη, διὰ νὰ προφυλάττωνται ἐκ τῶν καυστικῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Πρέπει ἀκόμη τὰ μοσχεύματα νὰ κόπτονται διὰ κοπτεροῦ ἐργαλείου, διὰ νὰ μὴ βλάπτεται ὁ πλοσίον τῆς τομῆς φλοιός, καθότι εἰς τὸ μέρος τοῦτο σχηματίζονται οἱ κόμβοι τῶν ριζῶν.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλοι τρόποι μοσχεύσεως ἀποτελεσματικώτεροι. Προκειμένου π. χ. νὰ πολλαπλασιάσωμεν δένδρον σκληρόφυλλον καὶ δυστροπὸν εἰς τὴν ρίζοφυταν, καθὼς εἶναι ἡ πορτοκαλέα, δένομεν ἐσθλὸν εἰς τὸν κλῶνον, ὃν μέλλομεν νὰ πολλαπλασιάσωμεν, διὰ νὰ σχηματισθῇ κόμβος ὑπὲρ τοῦ κατιόντος χυμοῦ. Ὁ κλῶνος κόπτεται κάτωθεν τοῦ κόμβου, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ φυτεύεται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ἐκ δὲ τοῦ προσηματισθέντος κόμβου ἀναπτύσσονται ρίζαι μετὰ πλείονος ἐπιτυχίας. Τὴν μέθοδον ταύτην δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ πρὸς πολλαπλασίωσιν τῆς ἐλαίας. Δένομεν ἐφέτος τοὺς κλώνους ἐκείνους ὅς θεωρῶμεν περιττοὺς καὶ ἀφαιρετέους. Οἱ τοιοῦτοὶ δὲ κλώνοι, ὅχι μόνον φορτῶνται καρποὺς κατὰ τὴν προσεχῆ καρποφορίαν ἀλλὰ γίνονται συγχρόνως καὶ ἐπιτήδειοι εἰς τὸ νὰ σχηματίσωσι μοσχεύματα.

Χώνομεν ἀκόμη ὀριζοντεῖως εἰς βάθος 25 ἑκατοστῶν κλώνους μεγάλους, ἔχοντας μῆκος πέντε περίπου μέτρων, μεθ' ὅλων αὐτῶν τῶν διακλαδώσεων, ἀφίνομεν δὲ τὰ διάφορα αὐτῶν κλωνάρια ἐκτὸς τῆς γῆς, κόπτοντες αὐτὰ εἰς δύο ὀφθαλμοὺς. Ὁ κλῶνος εὐκολωτάτα ριζοῦται καὶ τὰ πολυάριθμα αὐτοῦ κλωνάρια δύνανται ν' ἀπαρτίσωσιν δενδρῖα ἰδιαίτερα.

Ἄλλην ἀξίαν λόγου μέθοδον μοσχεύσεως, ὀφειλομένην εἰς τὸν Κ. Delacroix, καθηγητὴν τῆς ἰατρικῆς εἰς Besançon, κατὰ τινὰ ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀναφέρει ὁ Κ. Moll, εἰς τὸ γνωστὸν περὶ Ἀλγερινῆς Γεωργίας σύγγραμμά του, ἐξ οὗ ἐρανίσθημεν ἱκανὰς γνώμας. Κόπτεται κλάδον δένδρου τινὸς εἰς πλήρη βλάστησιν ὑπάρχοντος, μεθ' ὅλων τῶν ἑλαστῶν καὶ τῶν φύλλων του καὶ μετὰ ξύλον τοῦ παρελθόντος ἔτους, μῆκος 8 ἕως 10 ἑκατοστῶν. Εἰσάγομεν τὸ χονδρὸν αὐτοῦ μέρος εἰς φυάλην πλήρη ὕδατος. Δένομεν ἀκολούθως αὐτὸν διὰ ἐσθλοῦ ἀνωθεν τοῦ λαιμοῦ τῆς φυάλης καὶ φυτεύομεν εἰς γῆν παχεῖαν καὶ διατηρουμένην ὑγρὰν, σκεπάζουσαν δὲ αὐτὸν ἱκανῶς. Ὁ κατιὸν πλαστικὸς χυμὸς ταχέως σχηματίζει εἰς τὸ ἐμβροχισθὲν μέρος κόμβον καὶ ριζίδια. Ὁ κλῶνος μαραινέται πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' ἀμέσως ἀναλαμβάνει ὅλην τὴν ζωηρότητα τῆς βλαστήσεως. Ἡ ἀπλή καὶ λογικωτάτη αὕτη μέθοδος εἶναι ἀξία δοκιμῆς διὰ τὴν πολλαπλασίωσιν ἰσως τῶν πορτοκαλιῶν καὶ ἐλαιῶν.

Διὰ παραφυάδων πολλαπλασιάζομεν ἡμεῖς τὰς δαμασκηνέας καὶ κερασεάς. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα δένδρα γίνονται ἀσθενῆ ὀλιγόβια ὡς ὑποκείμενα εἰς τὴν κόλλαν. Τὰς παραφυάδας δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ὡφελίμως δι' ὅσα δένδρα μεταχειρίζομεθα κατὰ ὁλόκληρον καὶ μοσχεύματα. Ἀλλὰ καὶ ταύτας οἱ εὐρωπαῖοι φυτεύουσιν εἰς τὰς θέσεις, ἀφοῦ ἀποχωρισθείσας τῶν δένδρων ἀφίσωσιν εἰς φυτώριον διὰ ν' ἀποκτήσωσι ρίζας ἱκανὰς. Αἱ παραφυάδες τῶν ἐλαίων ἀποτυγχάνουσι πολλάκις εἰς τὴν μεταφύτευσιν δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων ριζῶν.

Ἄπειρα βεβαίως εἶναι τὰ μέσα τῆς πολλαπλασίωσεως, καὶ δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο διὰ νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν παρὰ γνώσεις, ἀπόφασις καὶ ἐπιμέλεια. Ἀλλ' ὅσα δένδρα κατορθώσαμεν νὰ παράξωμεν, τὰ καταστρέφωμεν βεβαίως ἂν δὲν φυλάξωμεν τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὴν μεταφύτευσιν αὐτῶν κανόνας.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐμφυτεύσεως στηρίζεται εἰς τὸ νὰ μεταχειρίζομεθα κατὰ προτίμησιν νέα δένδρα, ἀναστημένα ἐντὸς φυτωρίου καὶ ἔχοντα ἀνεπτυγμένον καλῶς τὸ σύστημα τῶν ριζῶν των, καθὼς καὶ τὸ ἀπαιτούμενον αὐτῶν ἀνάστημα. Πρέπει ἀκόμη νὰ φειδῶμεθα κατὰ τὴν ἐκρίζωσιν τὰς ρίζας των, καὶ, εἰ δυνατόν νὰ μεταφυτεύομεν τὰ δένδρα μεθ' ὅλου τοῦ προσκεκολλημένου εἰς τὰς ρίζας χιόματος. Κατὰ τὴν ἐμφύτευσιν, πρέπει ν' ἀφαιρῆται ποσότης κλάδων ἀνάλογος μετὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὴν ἐκρίζωσιν ἀποκοπέσας ρίζας. Τὸ κόψιμον τῆς κεφαλῆς εἶναι ἀναγκαῖον μόνον διὰ τὰ πολὺ ὑψηλὰ νέα δένδρα. Το δένδρον πρέπει νὰ φυτεύεται εἰς τὸ αὐτὸ βάθος ὅπερ εἶχεν ἀπ' ἀρχῆς. Οἱ λάκκοι πρέπει νὰ ἔχωσι τριῶν σπιθυμῶν βάθος καὶ ὅμοιον διάμετρον, νὰ ρίπτεται δὲ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ λάκκου δουλεμένη γῆ ἐφ' ἧς νὰ τοποθετῆται τὸ δένδρον. Αἱ ρίζαι πρέπει ν' ἀπλώνωνται ὀριζοντεῖως καὶ μεταξὺ

ρέφουτα, και Ικανόν αριθμόν λεμονοπορτοκαλιῶν ἐγχωρίων και ξένων. Πρὸς δὲ τὸ χρωματοφόρον κόρυμμου και μαστίχην τοῦ ἐγχωρίου σχίνου.

Οἱ ἀδελφοὶ Βοτάρου πλείστα τῶν εἰρημένων φυτῶν, ἐν οἷς ὑπερῖπε ἐπιφυλλον σχήματος και ἀνθίσσεως, ἀνεπιλήπτου, ἀσκληπιάδα μεγίστην και συλλογὴν ξενωτικῶν λεμονοπορτοκαλιῶν τῆς περιεργείας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον.

Αἱ εἰρημέναι συλλογαί, ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν ἐξεταζόμεναι, πολλὴν βεβαίως εἶχον τὴν ἀτέλειαν ὡς οὖσαι εἰς τὴν ἀρχὴν, οὐχ ἥττον ὅμως εἰς πᾶσαν πρώτην προσπάθειαν πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν κοινωνικῶν ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη, εἰς πᾶσαν δὲ ἀναζωπύρωσιν τῆς καλῆς αἰσθίσεως και τῶν ἀθωωτέρων ὀρέξεων ὀφείλεται ἐπαινος. Ἡ ἐκτίμησις ἡμῶν δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ ἐνεστὸς, ἀλλὰ και τὸ μέλλον συγχρόνως. Προτείνομεν διὰ τοῦτο.

Χρυσῶν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Βασιλικὸν κήπον, ὅστις διὰ τῶν ἀόκνων και εὐγενῶν φροντίδων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως σχηματισθεὶς και ἀναπτυχθεὶς, εἶναι ὁ πρῶτιστος κήπος ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν σχεδιαγράφειν, διὰ τὴν ἔκτασιν και διὰ τὴν πλουσιότητα και ποικιλίαν τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων και φυτῶν. Ἡ Α. Μ. εἶναι ὁ πρῶτος συλλογεὺς και ὁ πρῶτος εἰσαγωγεὺς πολυτίμων ξενωτικῶν φυτῶν και δένδρων. Ἐντὸς τοῦ ἰδίου κήπου καλλιερῆται συλλογὴ καρποφόρων δένδρων οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, ἐξ ὧν δύναται πᾶς τις νὰ λαμβάνῃ κεντραδία. Ἐν αὐτῷ καλλιεργεῦνται ὅσα δένδρα χρησιμεύουσι πρὸς σχηματισμὸν τῶν δενδροστοιχιῶν τῶν ὁδῶν και τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως. Ἐκεῖ πολλαπλασιάζονται ὅλα τ' ἀνθοφόρα φυτὰ, δι' ὧν πολλοὶ ἰδιωτικοὶ κήποι και οἰκίαι καθ' ἑκάστην κοσμοῦνται. Ἡ Α. Μ. ἔλαβε προσέτι ὑπὸ τὴν ἰδιαίτην αὐτῆς προστασίαν τὴν βομβυκοτροφίαν και κατέβαλε τὴν χάσιν ἐκτεταμένων φυτωρίων μωρεῶν, χρυσιμῶν εἰς τὸν διπλοῦν σκοπὸν, ἥτοι τῶν δενδροστοιχιῶν τῶν ὁδῶν και τὴν μεταξοπαραγωγὴν.

Ἀλλ' αἱ νέαι και πολυάριθμοι ἀνάγκαι τῆς μόλις ἀναενωμένης φυτολογίας ἡμῶν καθ' ἑκάστην πολλαπλασιάζονται, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνικὴ Κλῆ μετὰ θάρρους ἀποβλέπει εἰς τὴν ἰσχυράν και εὐμενῆ αὐτῆς προστατίδα. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ποικιλιῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν φυτῶν, ἧτις ἤθελεν ἐπιφέρει εἰς τὰς διαφόρους συστάδας τοῦ κήπου περισσοτέραν χάριν και ἐπιστημονικὴν συνάμα ἀξίαν. Ἡ εἰσαγωγὴ ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ νέου κόσμου, ὅσα ἐγένον εἰς τὴν Εὐρώπην κοινὰ και χρήσιμα πρὸς στολισμὸν και πρὸς ὑλοτομίαν συνάμα. Ἡ εἰσαγωγὴ ὅλων τῶν ποικιλιῶν τῶν καρποφόρων δένδρων και φυτῶν, μετὰ τὰ ὅποια ἡ δενδροκομικὴ και ἡ κηπουρικὴ τῶν εὐρωπαϊῶν ἐπλουτίσθη, και ὁ σχηματισμὸς συλλογῶν πληρεστέρων τῶν

φυτῶν ὅσα και διὰ τὸ πολύμορφον και διὰ τὸ ἰδιώτερον κινῶσαι καθ' ἑκάστην τὸν βαυμασμὸν και τὴν λατρίαν τῆς φύσεως. Ἡ εἰσαγωγὴ, λέγομεν, ὅλων τούτων δὲν προσδοκᾷ ἀλλως, μετ' ἀσφαλεστέρας ἐλπίδος, ἢ διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τῆς Α. Μ. Ἀλλ' ἡ συλλογὴ και ἐγκλιμάτισις ὅλων τούτων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει ν' ἀφιερωθῇ εἰς ἀνδρα ἠξέουροντα ν' ἀναγενώσκη και ἐννοῆ τὸ πολύφυλλον εἰςβίον τῆς φύσεως. Οὕτω δὲ και ἡ Ἑλληνικὴ φυτολογία θέλει πλουτισθῆ, και ὁ βασιλικὸς κήπος θέλει κατασταθῆ τέλειος τῶν ἐν Εὐρώπῃ και ἐξάμειλλος τῶν ἀπέναντι αὐτοῦ ἰσταμένων ἀριστουργημάτων.

Ἀργυρῶν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κύριον Θ. Ὀρφανίδην, καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐκτεθέντων ἀνθοφόρων φυτῶν. Διὰ τὴν ἐπιμελῆ ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν συλλογὴν τῶν ἐγχωρίων. εἰδῶν τῶν λεμονοπορτοκαλιῶν.

Ἀργυρῶν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Βοτανικὸν κήπον, διὰ τὴν ἐπιμελῆ και ἐκ τῶν ἐνόνητων εἰσαγωγὴν, και διατήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ καλλιεργουμένων φυτῶν τῆς βοτανικῆς.

Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Βοτάρου διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν και διάδοσιν ὀπωροφόρων και ἀνθοφόρων δένδρων και φυτῶν, και τὴν ἐγκλιμάτισιν αὐτῶν. Ἐπιθυμητὸν ὅμως νὰ ἐπιμεληθῶσι τὴν ἐπιτόπιον πολλαπλασιάσιν αὐτῶν, ὅπως κατασταθῆ ἐφικτὴ ἡ χρηρήσιν αὐτῶν εἰς τιμὰς προσιτὰς, και ὠφελῶνται ἐκ τῆς μεγαλητέρας τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας αὐτῶν ἐξοδεύσεως.

Χαλιῶν.

Εἰς τὸν Γεώργιον Βουλγαράκη ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ὡς ἀρχιεπιστάτου ἐν τῷ βασιλικῷ δενδροκομείῳ.

2. ΣΤΑΦΙΔΕΣ.

Ἡ εὐκόλος τῶν κλημάτων τῆς σταφίδος πολλαπλασιαστικὴ, ἡ ἄμεσος τῶν προϊόντων αὐτῆς ἐξαργύρωσις ἀνευ μακροχρονίου τιμῆς παρασκευῆς, και ἡ ἀνεκάθετο χορηγηθεῖσα εἰς τὴν παραγωγὴν ταύτην ὑπὸ τοῦ φορολογικοῦ μὲς συστήματος ἐννοια, συνετέλεταν ὥστε νὰ προτιμηθῆ ἡ σταφὶς ἄλλων ἀσφαλεστέρας και πρώτης ἀνάγκης προϊόντων, και νὰ ἐξοικωθῆ ἡ παραγωγὴ αὐτῆς πέραν τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως. Καὶ αἱ αὐξομειώσεις τῶν τιμῶν, και αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀξίαι-

ερμητικῶς ἀποχωρίζομενον ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν καιρῷ πτώσεως τῶν τιμῶν, προφυλάττεται ἀμετάβλητον ἐπ' ἀόριστον χρόνον, καὶ δύναται νὰ πωληθῇ ἐν καιρῷ ἀκριβείας. Παράγοντες προϊόντα ἐκλεκτά, ἔχομεν τὸ θαρρὸς τῆς διατηρήσεώς των καὶ ἐκδίδομεν αὐτὰ εἰς τὴν καταναλώσιν ἀναλόγως τῆς ζήτησεώς των. Πράγμα ὑπόπτου διατηρήσεως τὸ παραδίδομεν συνήθως εἰς τὴν πρώτην προσφερομένην τιμὴν, ὅσον εὐτελής καὶ ἂν ᾖ αὕτη.

Διὰ τῆς βελτιώσεως λοιπὸν τῶν προϊόντων μας δυνάμεθα ὄχι μόνον νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν σημερινὴν κρίσιν τῶν σταφίδων, ἀλλὰ καὶ νὰ δυναθώμεν νὰ εἰσάξωμεν αὐτὰς εἰς ἄλλας χώρας, ὅπου ἢ εἶναι ἀγνωστος εἰσέτι, ἢ εἶναι ὀλιγώτερον κοινὴ ἢ χρῆσις των. Δυσχερὲς, τῇ ἀληθείᾳ, ἔργον εἶναι τὸ νὰ εἰσαχθῇ κατὰ πρώτην φοράν προϊόν, ἔχον ποιότητα τόσον ἐλαττωματικὴν! Ἐταιρία συνεστήθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαδόσεως τῆς σταφίδος, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ ἐπιμεληθῇ τὴν κατάλληλον τοῦ σταλητομένου πράγματος ἐκλογήν. Καὶ ἐκ τῶν οἴνων τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐκεῖνοι ταξιθεύονται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ τὴν Βαλτικὴν ὅσοι εἶναι ἀνεπίληπτοι. Εἰς τὸν δρόμον τοῦτον τῆς τελειοποιήσεως εἰσέρχεται ἤδη καὶ ἡ Οὐγγαρία, μιμουμένη ἄλλας ἐπικρατείας. Ἡμεῖς δὲ τίμη δι-καίωματι ἀπαιτοῦμεν νὰ διατηρῶνται αἱ τιμαὶ τῶν σταφίδων, ν' αὐξάνῃ ἡ καταναλώσις των, νὰ διαδίδεται μάλιστα ἡ χρῆσις των εἰς ἄλλους λαοὺς, ἀπὸ ἀμιλλόμεθα τίς νὰ παράξῃ πράγμα χειρότερον, καὶ διαφθειρόμενον συνήθως πρὸ τῆς ἀρίξεως αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του;

Ἡξεύρομεν ὅτι πᾶσα παραγωγή δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ὀλόκληρος, ὅτι ἡ ὀρίμασις καὶ ἀποξήρασις εἶναι ἔργασις γινομένη ἐν ὑπαίθρῳ ἀδείᾳ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν καταστάσεων, οὐχὶ δὲ ἐν ὄσῳ ἐργοστασίῳ ὡς ὁ οἶνος ὅστις διὰ τεχνιτῶν μέσων λαμβάνει πᾶσαν τελειοποίησιν, καὶ ὅτι εἰς πᾶσαν παραγωγὴν γίνεται συνήθως καὶ πράγμα δευτέρας ποιότητος, εὐθηνότερον καὶ ὑπὸ τῶν ἀπορωτέρων καταναλωτῶν εὖωνον. Ἀλλ' ὅ,τι ἡμεῖς δι-σχυρίζομεθα καὶ θέλομεν ν' ἀποδειξώμεν, εἶναι ὅτι ἡ κατασκευὴ κακοῦ πράγματος στοιχίζει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην πλείοτερον τοῦ καλοῦ, διότι δαπανᾷ εἰς συγκομιδὴν καὶ μεταφορὰν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εὐτελεστέρας ἀξίας πράγματος, ὅσα καὶ διὰ τὸ καλλήτερον καὶ ἀνωτέρας ἀξίας. Προτιμώτερον δὲ εἶναι, ὅπταν ἡ ὀρίμανσις ἀργή, ἢ ὅπταν τὸ ὀριμον πράγμα ἐρέχεται εἰς τ' ἀλώνια, καὶ μεταβρέχεται, νὰ μὴν ἐπιμένῃ ὁ γεωργὸς νὰ τὸ ἀποξηράνῃ, ἀλλὰ νὰ προσδιορίξῃ αὐτὸ εἰς ἄλλην χρῆσιν, δηλαδὴ νὰ τὸ μεταβάλλῃ εἰς οἶνον, ἢ οἰνόπνευμα. Τοιοῦτοτρόπως, ἀνοίγεται διέξοδος εὐκόλος καὶ ἐπίσης ἐπωφελῆς εἰς ὅσα ἀναποδράστως δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἐντελῆ ὀρίμανσιν, ἢ κατὰ τὴν συγκομιδὴν δια-

φθείρονται, καὶ ἡ ἐγγύρως βιομηχανία λαμβάνει εἰς τὴν μεταποίησιν ταύτην νέαν ἀνάπτυξιν. Εὐχῆς ἔργον διὰ τοῦτο εἶναι νὰ διευκρινισθῇ τὸ ζήτημα τῆς διὰ τελειωτέρων μεθόδων καὶ ἐργαλείων ἐπικερδεστέρας διασταλάξεως, μεθ' ἧ δὲν θέλει εἶσθαι διόλου δύσκολον νὰ συσταθῶσι διὰ μετοχῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς παραγωγῆς: τ' ἀναγκαῖα διασταλακτικῆρα, ἅτινα νὰ μεταβάλλωσιν εἰς οἰνόπνευμα ἐν καιρῷ τρυγετοῦ πᾶν ὅ,τι ἢ βροχὴ διαφθείρει.

Συγκεφαλαιούντες λοιπὸν λέγομεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος λύεται.

1. Διὰ τῆς παραγωγῆς τελειωτέριον προϊόντων προκισμένων με πλειοτέρας σακχαρώδεις οὐσίας.

2. Διὰ τῆς ἐν καιρῷ τῆς ἐλιττώσεως τῶν τιμῶν ἐναποθηκεύσεως καὶ κρατήσεως ἐν τῷ τόπῳ ἰκνῶν ποσοτήτων, ἐκδιδόμενων ἀναλόγως μετὰ τὴν ζήτησιν καὶ καταναλώσιν.

3) Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐκλεκτοτέρας σταφίδος εἰς χώρας ὅπου εἶναι ἀγνωστος ἢ ὀλίγον ἐν χρήσει.

4. Διὰ τῆς ἐν τῷ τόπῳ μεταποιήσεως τῆς χειροτέρας εἰς οἰνοπνεύματα διὰ τελειωτέρων ἐργαλείων.

Ἀργυροῦν Α' τάξεως.

Εἰς τὸν δῆμον Πατρέων δι' ἀχάρακτον σταφίδα, ὁμοιόμορφον καὶ εὐσαρκον.

Εἰς τὸν Κ. Σωτήριον Μεσοσηνέζην ἐξ Αἰγίου διὰ χαραγμένην σταφίδα εὐταρκωτέραν τῆς προηγουμένης, καὶ ὁμοιόμορφον κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸν ὄγκον τῶν ῥαγῶν.

Εἰς τὸν Σ. Δ. Στουγιόπουλον ἐκ Πύργου δι' ὁμοίαν.

Ἀργυροῦν Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Ἀντώνιον Πατεράκην ἐκ Ναυπλίου διὰ σταφίδα ὁμοιόμορφον καὶ τελείας ὀριμότητος.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Κ. Ἐπαμεινώνδαν Κρεσενίτην ἐκ Πύργου διὰ σταφίδα χαραγμένην, γονθρὴν καὶ ὀριμν.

Εἰς τὸν δῆμον Ναυπακτίδος, δι' ὁμοίαν.

Εἰς τὸν Κ. Γεώργιον Κόγκον ἐκ Πατρῶν δι' ὁμοίαν.

Εἰς τὸν Κ. Θεοδωρίδην ἐκ Πύργου δι' ὁμοίαν.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν Κ. Σόλωα Κρεσενίτην, διὰ σταφίδα ἀχάρακτον καὶ ὀριμον, φιλωτέραν δὲ τῆς τῶν Πατρῶν.

Εἰς τὸν Κ. Σωτήριον Δημητριάδην, ἐκ Πατρῶν διὰ σταφίδα χαραγμένην, περιέρουσαν κατὰ 1/3 ὄγκου ἀτελοῦς ὀριμότητος, ἀλλ' εὐταρκον καὶ καλῶς περιποιημένην.

Εἰς τὸν Κ. Πύλον Ἀθανασόπουλον ἐκ Παμίσου, δι' ὁμοίαν.

Εἰς τὸν δῆμον Εἰράνης, δι' ὁμοίαν.

ΚΛΑΣΙΣ 4.

Κτηνοτροφία.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΜ. ΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΑΣ
ΕΝ ΗΛΕΙΑ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Φ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΠΡΩΗΝ ΓΕΩΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ
ΝΥΝ ΚΤΗΜΑΤΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Ἡ 4 κλάσις ἔλαβε τὴν φυσικὴν αὐτῆς διαίρεσιν εἰς ζῶα καὶ εἰς προϊόντα αὐτῶν ὑποδιηρημένα, εἰς ἔριον προβάτων καὶ αἰγῶν, εἰς τυρὸν καὶ βούτυρον ἐν γένει, εἰς δέρματα καὶ εἰς ὄσπᾶ.

Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκτεθέντων ζῶων καὶ τοῦ ἔριου, ἔλαβον μέρος τὰ δύο μέλη τῆς ἐπι τῆς γεωργίας ἐπιτροπῆς, οἱ Κ. Πρώτος, διευθυντῆς τῆς ἐν Τίρυνθι γεωργικῆς σχολῆς, καὶ Κημποκάτος, διευθυντὸς τῆς πρακτικῆς γεωργίας ἐν τῇ ἰδίᾳ σχολῇ· ἰδίως δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκτεθέντων προβάτων τῆς ἰδίας σχολῆς ἔλαβε μέρος τὸ ἕτερον μέλος τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς ὁ Κ. Ν. Ἐμμανουήλ. Εἰς τὴν ἐξέτασιν δὲ τοῦ τυροῦ καὶ τοῦ βουτύρου, προσελέγησαν ἔμπειροι πραγματογνώμονες οἱ Κ. Μιχ. Σέρπος καὶ Ἰωάννη Κουζουλούδης παντοπῶλαι.

Δέρματα ἀκατέργαστα δὲν ἐξετέθησαν.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ τῶν ζῶων καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

Τὰ ζῶα εἶναι οἱ πρῶτοι καὶ ἀναγκαιότεροι σύντροφοι, τοὺς ὑποίους ὁ δημιουργὸς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρω-

πον πρὸς διατήρησίν του. Ἐνθ' ἦσαν δι' αὐτὸν ἀναπόσπαστα ὅτε ἔμεινεν εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ ἢ τὴν βάρβαρον κατάστασιν, κατέστησαν πολὺ πλείοτερον εἰς αὐτὸν ἀναγκαῖα, ἀφοῦ ἐβελτιώθη διὰ τοῦ πολυτισμοῦ.

Τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἴγες, τρέφουσι ἡμᾶς καθ' ἑκάστην μὲ τὸ γάλα καὶ μὲ τὸ κρέας των, μᾶς ἐνδύουσι μὲ τὸ μαλλί καὶ μὲ τὸ δέρμα των.

Οἱ ἄβες παρέχουσι ἡμῖν ἐπίσης γάλα, κρέας, καὶ ἔργασίαν διὰ τῆς κινήσεως τοῦ ἀρήτρου, ἢ τῶν ἀμαξῶν.

Ὁ ἵππος χρησιμεύει εἰς ἵππασίαν καὶ εἰς τὴν ταχείαν μετακρίσιν ἡμῶν· καθίσταται δὲ ἔτι χρησιμώτερος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προϊόντων ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν κίνησιν διαφόρων μηχανῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας.

Ὁ χοῖρος παρέχει ἡμῖν κρέας, καὶ εἰς τόπον, ὅπου εἶναι ἀγνώστος ἢ πάχυνσις τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων, ἢ δὲν συνειθίζεται ἢ ἐκ τοῦ γάλακτος ἐξαγωγή τοῦ βουτύρου, οὗτος εἶναι τὸ μόνον ζῶον, ὅπερ παράγει τὸ ἀναγκαῖον λίπος.

Αἱ πικτοῖαι ὄρνιθες, νῆσσαί, χῆναι καὶ περιστεραι, χρησιμεύουσι ἡμῖν τὴν προχειριέραν ὅσον ἐκλεκτὴν τροφήν, διὰ τῶν ὠν καὶ τοῦ κρέατος αὐτῶν.

Ὅλων τούτων τῶν ζῶων καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὰ ὄσπᾶ καὶ αἱ τρίχες, καὶ τὰ πτερά, ἀναπληροῦσι πολλὰς ἄλλας

των ανθρώπων ανάγκης· ἡ δὲ κόπρος λιπαίνουσα τοὺς ἀγρούς, καθιστᾷ ἐπὶ μᾶλλον προσδορόρον τὴν γῆν, παράγουσαν ἀθροωτέρην τροφήν δι' αὐτὰ τὰ ζῶα καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ὅλας τὰς εἰρημένας εὐεργετικᾶς ιδιότητας τῶν ζώων ἐδυνήθη ὁ περωτισμένος ἄνθρωπος ν' ἀναπτύξῃ, καὶ δι' ἐπανειλημμένων βελτιώσεων νὰ δημιουργήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, γένη εἰδικὰ καὶ ἐπιτήδεια δι' ἐκάστην παραγωγὴν, ὥστε νὰ λαμβάνῃ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀπὸ τὰ ζῶα τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Τὸ εὐγάλακτον, τὸ εὐστακον καὶ τὸ εὐμακλον τῶν ζώων, ἐκτιμᾶται ἐκ τοῦ ὀλιγωτέρου ποτοῦ τῆς τροφῆς, ἥτις δαπαναται διὰ τὴν παραγωγὴν ἐκάστου προϊόντος, π. χ. τὰ ζῶα τὰ παράγοντα πολὺ γάλα, ὅποια εἶναι, ἢ ἀγέλας, ἢ αἰξ, τὸ πρόβατον, δὲν δύνανται νὰ δώσωσι συγχρόνως καὶ σάρκας ἀναλήγουσ με τὸ ποσὸν τῆς καταναλισκομένης τροφῆς· οὐδὲ τὰ εὐστακὰ τῶν ζώων τούτων καὶ ἄλλων, ἐμποροῦν νὰ δώσωσι καὶ ἀθρονον γάλα συγχρόνως· βοῦς, ἐπιδικτικὸς παχύνσεως, δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὸ ἄροτρον, ἡ δὲ ἐργασία καὶ κίνησις, ἀντίκειται ἐν γένει εἰς τὴν παραγωγὴν πολλοῦ καὶ κλιτῆς ποιότητος κρέματος· ἕκαστον λοιπὸν ζῶον τρέφεται, ἀναλόγως τοῦ εἶδους του, πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου προϊόντος αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλλάς, τόπος κατ' ἐξοχὴν κτηνοτροφικὸς ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων αὐτῆς χρόνων, δὲν ἐνητχυλήθη ἀκόμη εἰς τὸν ὠρελιμώτατον χωρισμὸν τῶν γενῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κτηνοτρόφος ἀπαιτεῖ σήμερον ἀπὸ τὸ πρόβατόν του καὶ γάλα, καὶ κρέας, καὶ μαλλί συγχρόνως, ὅσον εὐτελεῖ καὶ ἂν ἦναι τὰ τοιαῦτα προϊόντα τοῦ αὐτοῦ ζώου· ζητεῖ ἀπὸ τοῦ βόας του καὶ ἐργασίαν, καὶ κρέας, ὅτον ἄθλια καὶ ὀλίγα προκύπτουσιν ἀμφότερα ἐκ τῆς ἀπικτήσεως ταύτης· πρὸς μόνον τὰς ἀγέλαδας του εἶναι ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὸς, ἀρίνων ὀλόκληρον τὸ γάλα αὐτῶν εἰς τροφήν τῶν μοσχάρων των.

Ἐν γένει δὲ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ αἱ αἰγες, καὶ αἱ ἀγέλαδες, καὶ οἱ ἵπποι, καὶ οἱ χοῖροι, οἱ πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἶδους των, καὶ παραγωγὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν προωρισμένοι, γεννῶνται καὶ τρέφονται παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, περιπλανῶνται διὰ νὰ τραφῶσι βόσκητα, καὶ μένουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας ἐκτεθειμένα ἀνευ κτηνοστασιῶν· μόνον τὰ οἰόσιτα ἐκ τῶν εἰρημένων ζώων ἀποκοινοῦσι· ἐξαίρεσιν κατὰ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι προφυλαγμένα ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ καλλιτετα τρεφόμενα, λαμβάνουσι τὴν δυνατὴν εἰς τὸ εἶδος τῶν ἀναπτύξιν, καὶ παράγουσι τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τοῦ κρέματος αὐτῶν· ἐκτός τούτου, βελτίωσιν ἄλλην δὲν ἀποκτώσιν.

Ἡ κτηνοτροφία εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἀρτῆται κτηνοτρόφατα μεταξὺ τεσσάρων ἕως τεσσάρων ἡμιῶν ἑκατομυρίων, ἐκτός τῶν νεογνῶν τοῦ

ἔτους ἐν τῷ κτηνῷ τῆς ἀπαιρημάτους· ἀγέλαδας καὶ βόας (ἐκτός τῶν γεωργικῶν), περὶ τὰς ὀδοήκοντα χιλιάδας· ἵππους περὶ τὰς ὀδοήκοντα χιλιάδας ὡσαύτως· ἡμίονους περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας· ὄνους ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας καὶ χοίρους μεταξὺ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν χιλιάδων· τὰ βοσθάλια, εἰς ὀλίγιστα μέρη τρεφόμενα, καὶ αἱ κάμηλοι εἰς μόνον τὴν Ἀργολίδα, οὐδέποτε ἐβήσαν τὰ μὲν πρῶτα μέχρι τῶν χιλίων, αἱ δὲ κάμηλοι μέχρι τῶν ἐξήκοντα· τοιαύτη οὕσα ἡ κτηνοτροφία μας, δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου, ἣν ἔχει ἰδίως διὰ τὸ κρέας καὶ διὰ τὴν ἀχθοφόρα ζῶα καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἔτος εἰσέρχονται ἐκ τῆς ἠμέρας Τουρκίας ζῶα, ἐπιτηχοσίων περὶπου χιλιάδων δραχμῶν ἀξίας, πλειότερον τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων· ὁ κυματισμὸς τῶν κατὰ τὰ μεθόρια τῆς στερεᾶς εἰσχομένων καὶ ἐξαγομένων ζώων, διὰ τὴν βοσκὴν καὶ μόνον, δὲν μεταβάλλει τὴν παθητικὴν ταύτην διαφοράν.

Τὸ μνηστὴν ποσὸν τῶν αἰγοπροβάτων, κατὰ σύγκρισιν πολλῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, εἶναι ἱκανῶς μέγα, ὅσον ἐλάχιστον εἶναι τὸ τῶν ἀγέλαδων καὶ ἵππων· οἱ κτηνοτρόφοι ἡμῶν καὶ γεωργοὶ ἀποφεύγουσι τὴν διατήρησιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μεγάλων ζώων, προτιμῶντες, μεταξὺ αὐτῶν, τὰ μικρότερα εἰς τὸ εἶδος των, διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς τροφῆς των· ἀπὸ δὲ τὸ πλῆθος τῶν μικρῶν, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν δέουσαν πρόσδον, διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους. Κατὰ τοὺς προκύψαντας ἐκ τῆς πείρας ὑπολογισμοὺς, δέκα μικρὰ ζῶα ἰσοδυναμοῦσι μετ' ἑνὸς μέγα κατὰ τὴν τροφήν αὐτῶν καὶ τὴν πρόσδον, εἰς κρέας, γάλα, δέρμα, τοκετούς· τὸ μέγα ζῶον ὅμως παρέχει καὶ ἄλλην ὠφέλειαν, τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ διατί πρέπει νὰ πραγματῆται ἡ τροφή καὶ διατήρησις τῶν μεγάλων ζώων. Προσοχῆς ἀξίον καὶ τὸ διατί εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι τόσῳ μεγάλη ἡ καλλιέργεια τῶν αἰγῶν, ἐξιτουμένη σχεδὸν μετ' ἐκείνην τῶν προβάτων· καὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἡ αἰτία ἀναφέρεται εἰς τὴν σφόδρα πεπεριωρισμένην καὶ ἀτελεῖ γεωργίαν μας, καὶ εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς ἀπεριορίστου, ὅσον καταστρεπτικῆς βροσκῆς τῶν αἰγῶν εἰς ὅλα τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμοὺς, καὶ εἰς τὰς μὴ καλλιεργημένας, πολυτίμους δ' ἄλλως τε, θημνώδεις ἐκτάσεις.

Καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι σήμερον, τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα κτηνοτροφίας εἶναι τὸ νομαδικόν· οἱ φερόμενοι νομάδες καταγίνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν διατήρησιν μόνον τῶν προβάτων, ὡν τὰ καλλίτερα εἶδη εἰς τὰ ποίμνια τούτων εὐρίσκονται· τρέφουσι δ' αὐτὰ, τὸ μὲν θέρος, εἰς τὰ ὄρεινά μέρη καὶ τὸν χειμῶνα, εἰς τὰς πεδιάδας. διὰ τὰς χρεῖας των μόνον τρέφουσι ὀλίγους ἵππους καὶ χοίρους. Ἄλλ' ἐκτός τῶν νομάδων, διατηροῦσι ποίμνια προβάτων καὶ αἰγῶν, καὶ ἀγέλας βοῶν, ἵππων καὶ χοίρων, καὶ οἱ κατὰ

τόπον μόνιμοι γεωργοί και κτηνοτρόφοι, οίτινες δὲν μεταφέρουσιν, ὡς οἱ προβρήθεντες, τὰ ποιμνιά των ἀπὸ τῶν πεδινῶν εἰς τὰ ὄρεινά και τ' ἀνάπαλιν, μετατοπίζουσιν ὅμως αὐτὰ, ἐντὸς τῶν νερῶν τοῦ ἰδίου χωρίου ἢ δήμου, πρὸς εὐρεσίαν τροφῆς, ἣν τὸ ἔδαφος αὐτομάτως παράγει.

Ἡ ἡμελημένη οὕτη κατάσταση τῆς ἡμετέρας κτηνοτροφίας, πριέρχεται βεβαίως ἐκ τῆς ἡμελημένης καταστάσεως τῶν νομῶν, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλλείψεως νομῶν, τῶς ὁποίων ἡ παραγωγή εἶναι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ τόπου, διαλείπουσα, και διὰ τοῦτο ἡ ὑπαρξίς τῶν κτηνῶν παρ' ἡμῖν καθίσταται προβληματική· ἐντεῦθεν αἱ περιδικαὶ και συνεχεῖς καταστροφαὶ τῶν τε αἰγοπροβάτων και τῶν βοῶν. τὴν δὲ τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, και ἄλλοτε διὰ τὴν σπάνιν τῆς τροφῆς ἐκ τῆς ξηρασίας. Ἐπεκράτησεν εἰς τὴν στερεάν Ἑλλάδα σύστημά τι προσδιορισμοῦ ὠρισμένης δι' ἕκαστον ποιμνιον ἐκτάσεως νομῆς, θερινῆς ἢ χειμερινῆς, ἀλλὰ και τὸ μικρὸν αὐτὸ καλὸν, μικρὸν ἔχει και τὸ ἀποτέλεσμά του, διότι μόλις ἐσοκίσει τὸ ποιμνιον τὴν ἐκ φύσεως παραγομένην θερινὴν νομὴν, μεταφέρεται εἰς τὴν χειμερινὴν διὰ τὴν ζήτησιν και ἐκεῖ ὅ,τι ἡ γῆ παρήγαγεν αὐτομάτως πρὸς τροφήν αὐτοῦ· προμηθεῖα και ἀποταμίευσις χόρτου ξηροῦ, διὰ τὰς ἐκτάκτους τοῦ χειμῶνος περιστάσεις, δὲν γίνεται.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τῆς κτηνοτροφίας, δύσκολον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἄλλο παρὰ τὸ ἐγγύριον γένος τῶν ζώων, τὸ ὁποῖον, ἐκφυλισθὲν ἀπαξ, δύναται νὰ διατηρηθῆται και ν' ἀντέχη εἰς τὰς τοπικὰς κακουχίας· τοῦτο δὲ τὸ γένος εἶναι ἐπιδεκτικὸν τῶν ἐνδεδειγμένων βελτιώσεων, και ἡ ἐπιτηδία ζύμη, ἐξ ἧς θέλουσι προκύψει και παρ' ἡμῖν τὰ μᾶλλον ἐξευγενισμένα ἤδη τῶν ζώων, ὡς ἐγένετο και εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ἦδύνατο βεβαίως νὰ δημιουργηθῶσι νομαὶ και παρ' ἡμῖν, και νὰ γείνη προμηθεῖα ὅλων τῶν μέσων ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν και ἐγκλιματισμὸν τῶν ἐξευγενισμένων γενῶν τῶν διαφορῶν ζώων· αὐτὰ, δύνατον εἶναι, και εὐκολον μάλιστα, νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως ἔτοιμα, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐπιχείρησις, εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς μάλιστα, οὐσα δαπανηρὰ, δὲν δύναται νὰ παλαίσῃ μετὰ τὴν εὐθηνὴν παραγωγὴν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Οἱ βόες π. χ. τὰ πρόβατα και οἱ χοῖροι τῆς Ἀγγλίας, ἀπαιτοῦσι πολὺ ὀλιγωτέραν τροφήν, ἀφ' ὅσῃν δαπανῶσι τὰ ἰδικάμας τοιαῦτα ζῶα, διὰ νὰ πιρῶσιν τὸ αὐτὸ ποσὸν τοῦ κρέατος ἢ τοῦ γάλακτος, και διὰ τοῦτο ἔκρεπε νὰ ἦναι εὐθηνότερα· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀναθρεψὼν τοιαῦτα ζῶα ἐταῦθα, πρέπει νὰ κάμῃ γενναίως προκαταβολὰς, δηλαδὴ νὰ δαπανήσῃ εἰς τὴν ἐξωθεν προμηθεῖαν και μεταφορὰν αὐτῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν κτηνοστασίων, και εἰς τὴν δημιουργίαν και τὴν ἀποταμίευσιν τῆς ἀναγκαίας εἰς τὰ ζῶα

ταῦτα τροφῆς, θέλει παράξει βεβαίως προϊόντα ἀκριβέτερα κατ' ἀρχὰς τῶν παραγομένων ἀπὸ τὰ ἐγγύρια ζῶα, τὰ ὁποῖα, νομαδικῶς τρέφόμενα εἰς τὰς χέρσους τοῦ δημοσίου γαίας και εἰς τὰ δάση, δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν τοιαύτην δαπάνην.

Τὴν ἐν γένει λοιπὸν βελτίωσιν τῶν ἡμετέρων κτηνῶν, τότε και μόνον δύναμεθα νὰ τὴν περιμένωμεν. ὅταν, ἀναλόγως μετὰ τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, αὐξήσῃσι και αἱ ἀνάγκαι και αἱ ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως, ὅταν δηλαδὴ ὑπάρξῃ ζήτησις καλλιτέρων προϊόντων· ὅταν, τῆς ἐθνικῆς γῆς, μετοβαλλομένης εἰς ἰδιωτικὴν ἰδιοκτησίαν, ἐκλείψῃ, ἢ περιορισθῇ τὸ ἐπικρατοῦν νομοδικὸν τῆς κτηνοτροφίας σύστημα, και κατασταθῇ ἐφικτὴ και σταθερὰ ἡ παραγωγή τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν ἐξευγενισμένων κτηνῶν· ὅταν τέλος πάντων συνδέσῃ, τὴν φυσικὴν και ἀδιάρρηκτον συμμαχίαν τῆς, ἢ γεωργίας μετὰ τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ποθούμενον τοῦτο ἀποτέλεσμα πρέπει ν' ἀρχίσωσιν ἀπὸ τοῦδε τὰ δοκίμια τῶν βελτιώσεων τῆς κτηνοτροφίας, πλίστιον ἰδίως τῶν πόλεων ἐκείνων, τὰς ὁποίας κατοικεῖ ὁ πολὺς και ὁ μᾶλλον ἐξευγενισμένος πληθυσμὸς, και εἶναι διὰ τοῦτο εὐκολωτέρα ἢ τῶν καλλιτέρων προϊόντων κατανάωσις· πρέπει δὲ ν' ἀναλάβωσι τὰς βελτιώσεις ταύτας ἄνθρωποι ζήλωται και αὐταπαρνήσεις, ἔχοντες τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, δυνάμειν νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας προκαταβολὰς, ἐπὶ τῷ ὑπισχινομένῳ βεβαίῳ κέρδει τῆς ἐπιχειρήσεως, και νὰ εὐρωσι τυχὸν ἐν ἀνάγκῃ και ἐξωτερικὴν κατανάωσιν τῶν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας προϊόντων.

Δυνατὰ νὰ ἐπιτύχωσι και μακρὰν τῶν πόλεων αἱ ῥηθεῖσαι βελτιώται, παρὰ τοῖς φρονήμοις μεγαλοκτῆμασιν ἡμῶν, οἵτινες, και γαίας και δάση ἔχουσιν ἴδια, και τὸ σύστημα τῶν τεχνητῶν νομῶν δύναται νὰ τελειοποιήσῃσι, και τὴν ἐπιμιξίαν ἐξευγενισμένων ξένων ζώων μετὰ τὰ ἐγγύρια νὰ εἰσάξωσι και πολλαπλασιάσωσι, και τὰ ζῶα ταῦτα τελευταῖον νὰ τρέψωσιν ἐντὸς τῶν κτηνοστασίων, ἢ κατασκευῆ τῶν ὁποίων εἶναι παρ' αὐτοῖς εὐθηνότατη· ὑπεραπιζημιούονται δὲ βεβαίως δι' ὅλα ταῦτα, ἀπὸ τὴν ἀφθονον παραγωγὴν τοῦ προϊόντος αὐτῶν, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστου, και ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν τοιούτων ζώων, τὰ ὁποῖα, πρὸς βελτίωσιν τῶν ἰδικῶν των, θέλουσιν ἀγροῦσι οἱ περίξ κτηνοτρόφοι.

Ἐντοσοῦτω τὴν πρώτην ὄθησιν πρὸς τὰς σωτηρίους ταύτας βελτιώσεις, πρὸ παντὸς ἰδιώτου, ἀρμοδιωτάτη εἶναι νὰ τὴν δώσῃ ἡ Κυβέρνησις· αὐτὴ, εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου ἀποβλέπουσα, δύναται νὰ κάμῃ τὰς πρώτας προκαταβολὰς, εἰσάγουσα τὰ ἐκλεκτώτερα τῶν ξένων ζώων, και δανείμουσα αὐτὰ εἰς τοὺς ἰδιώτας κτηνοτρόφους εὐθηνότερα αὐτοὶ δὲ θέλουσι ζητήσῃσι και εὐρῆ, ὡς ἐρρέθη, συμφεροντα εἰς τὰς κτηνοτρο-

Ριχτές επιχειρήσεις· ἡ κυβέρνησις εἶναι ἀρμοδία νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς δήμους τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ μέγιστον συμφέρον, ὅπερ ἔχουσιν οὗτοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχυτέραν εἰσαγωγὴν τῶν τοιούτων ζώων, καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ, ἵνα οἱ ἐτήσιοι προϋπολογισμοὶ αὐτῶν, ἔχωσι σταθερὸν καὶ ἀναλόγου ποσοῦ κονδύλιον, διὰ τὴν κατ' ὀλίγον ἀπόκτησιν καὶ διηρηκτῆ διατήρησιν ἐκλεκτῶν ἐπιτητόρων κατ' εἶδος, ἤτοι ἐνός ἵππου, δύο ταύρων, ἐνός ἐκ τοῦ εἶδους τῶν γαλακτοῦχων καὶ ἐτέρου ἐκ τοῦ εἶδους τῶν κρεωφόρων· δύο ὄνων, δύο χοίρων καὶ δέκα κριῶν, πέντε ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιτητόρων μερινῶν καὶ πέντε ἐκ τῶν μᾶλλον κρεωφόρων ἄλλων προβάτων.

Ἡ Κυβέρνησις τέλος πάντων, εὐτυχήσασα νὰ ἔχῃ ἐπιτυχῆ τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἀναπύξεως ἐν Τίρυνθι, ποιμνίου ἐκ γησιῶν καὶ ἀνααικτων μερμινῶν, οὐδόπως θέλει διστάσει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταφορὰν καὶ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν ζώων, διὰ λ' μὲν ἑαυτῆς καὶ τῶν δήμων.

Τό γε νῦν ἔχον, ἢ ἐπὶ τῆς κτηνοτροφίας εἰδικῆ ἐπιτροπῆ, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ βραβευθῶσι τῶν ὀλίγων ἐκείνων αἱ προσπάθειαι, ὧν ἡ προσοχὴ, μὴ ὅλας τὰς ἀπειρηθησείας δυσκολίας, ἐστράφη εἰς κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὰ ἀποτελέσματα τούτων, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾖναι, ἔχουσι μέγιστην σημασίαν, ὡς τὰ πρῶτα ἐπιτυχῆ δοκίμα, ὡς οἱ πρόδρομοι καὶ ὁδηγοὶ τῶν ἐπιδιακωμένων καὶ προσδοκωμένων μεγαλητέρων· αὐτὰ πάντοτε θέλουσιν ἐγγραφῆ πρῶτα εἰς τὴν πρώτην σελίδι τῆς ἱστορίας τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας· οὗτος δὲ εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενα τῆς 4. κλάσεως, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ζῶα, ἡ πρώτη αὐτῆ ἐκθεσις τῶν Ὀλυμπίων εἶναι ἀτυχῶς πτωχοτάτη, μολοντί εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τοπῷ καὶ πολὺ καλὰ, σχετικῶς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς κτηνοτροφίας ἡμῶν ζῶα ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν· ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὴν δυσκολίαν καὶ τὸ θάπνητόν τῆς μακροθεν μεταφορᾶς, καὶ εἰς τὴν δυσκολίαν ὡσαύτως τῆς διὰ τὴν τροφήν καὶ περιποίησιν αὐτῶν φροντίδος ἐνταῦθα, καὶ προσέτι, διότι οἱ κτηνοτρόφοι ἡμῶν, δὲν ἐνόησαν ἴσως τὰ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐκλεκτῶν ζώων τῶν προερχόμενα εἰς αὐτοὺς ὄφελ'· οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὴν προσοχῆ ἐκθεσιν θέλομεν εἶχει καὶ πολλὰ ἐκ πολλῶν ἐπαρχιῶν, καὶ νέα ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ βελτιωμένα εἶδη τῶν διοφόρων ζώων.

Θέλונτες νὰ ὑπολογίσωμεν τί συνεισφέρει σήμερον, εἰς ἣν εὐρίσκειται κατάστασιν ἡ κτηνοτροφία ἡμῶν ἐν γένει, εἰς τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν, ἔχομεν ὡς ἔγγιστα τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμούς.

3500000 αἰγοπρόβατα παραγωγικὰ, ἐκτὸς τῶν ἐπιτητόρων, δίδουσιν ἐτήσιον εἰσόδημα ἀκαθάρστον, κατὰ τὰς τιμὰς τῶν τελευταίων ἐτῶν,

	εἰς τοκετοὺς, εἰς γάλα, ἐξ' οὗ ὁ τυρὸς καὶ τὸ βούτυρον εἰς δέματα καὶ εἰς ἔριον, κατὰ μέσον ὄρον πρὸς δραχ. 8 ·· δρα. 28000000	
500000	κριοὶ καὶ στείρα θήλας εἰς ἔριον μόνον, πρὸς λεπ. 70 »	350000
70000	ἀγελάδες εἰς τοκετοὺς μόνον πρὸς δραχ. 40 ······ »	2800000
20000	φορβάδες ὁμοίως πρὸς δρα. 40 »	800000
30000	ὄνοι » » » 20 »	600000
80000	χοῖροι » » » 15 »	1200000
	Ἐτησίαν παραγωγὴν ἐν ὅλῳ δρα. 33750000	

Δὲν εἶναι βέβαια ὑπερβολὴ τὸ νὰ προσίπῃ τις διπλασίαν τὴν παραγωγὴν ταύτην ἐντὸς ὀλιγίστων ἐτῶν, ἀμα οἱ κτηνοτρόφοι ἡμῶν παραδεχθῶσι σύστημα τι τελειότερον, διὰ τὴν τροφήν τῶν ζώων τῶν καὶ διὰ τὴν βελτιώσιν αὐτῶν, καὶ πάντως· νὰ παραδίδωσι εἰς στρατὸν τὸσω μικρὰ τὰ ἀντὶα καὶ ἐξίτητα τῶν.

Ἐκ τῆς ἐπομένῃς ἀπαρροβιότητος τῶν διαφόρων προϊόντων τῶν ζώων καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν, λαμβάνουσιν ἰδέαν οἱ κτηνοτρόφοι ἡμῶν καὶ γαιοκτήμονες, ὁποῖου μεγάλου θηταυροῦ εἰς κύριον μεταλευταί, ἀμα θελήσωσι νὰ πρέσωσι τὰ ζῶα τῶν ὅπως πρέπει, σιτηρέχοντα καὶ αὐτὰ μεγάλως, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς κόπρου αὐτῶν, εἰς τὴν ἀρθρονὴν παραγωγὴν τῆς τροφῆς τῶν. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν κτηνῶν ἐν γέγει καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν προϊόντων τῆς κτηνοτροφίας.

Ἡ γεωργία εἰς τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς σημασίαν, ὅπως μάλιστα προσέβη καὶ προβαίνει τελειοποιουμένη, ἐμπειρολαμβάνει καὶ τὴν κτηνοτροφίαν καθόσον ὁμοίως χωρίζεται ἡ κυρίως γεωργία ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν, οὔτε ἡ πρώτη δύναται νὰ παράξῃ ἀρθρονίως τοὺς καρποὺς αὐτῆς· ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῆς δευτέρας, οὔτε ἡ δευτέρα, τὰ πλούσια προϊόντα αὐτῆς, ἀνευ συνδρομῆς τῆς πρώτης. Ὑπάρχει λοιπὸν φυσικὸς δεσμὸς μεταξὺ τῶν δύο· καὶ ὑπο τοῦτον συμβαδίζουσι προερχόμενα ἀμφοτέρω, ἐλλείψεις δὲ αὐτοῦ, ἀμφοτέρω ὀπισθοδρομοῦσι.

Ἐάν, ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν ἀνθρώπων περιοριζόμενοι, ζητήσωμεν νὰ μάθωμεν κατὰ τί συνεισφέρει εἰς ταύτην ἐγγίνοι ἡ γεωργία ἰδίως, καὶ τί ἡ κτηνοτροφία, εἰρίσκουμεν ἐξ' ἐνός, τὸν ἄστον, τὴν ἀρῆσαν, τὰ παντοῖα ὄσπρια καὶ λάχανα, τὰς σπέρμας, τὸν αἶον κλπ., ἀφ' ἐτέρου δὲ, τὸ κρεας, τὸ γάλα, τὸ βούτυρον, τὸ λίπος, τὰ ὄια. Ταῦτα, ἐν συνόλῳ λαμβανόμενα ὑπ' ὄψιν, ἀμφότερα εἶναι ἂν ἔχουσιν ἀξίαν μεγαλητέραν τὰ ἐκ τῆς

πρωτῆς τροφίμα τῶν ἀνθρώπων, ἢ τὰ ἐκ τῆς κτηνο-
τροφίας.

Ἐάν δὲ εὐθίσωμεν καὶ περαιτέρω τὴν σύγκρισιν, με-
ξυὺ προϊόντων τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. εὐ-
σχομεν πάλιν τὴν πρώτην παράγουσαν τὸ βαμβάκι,
ὡς καὶ τὸν κρόνον. διαφόρους δημητριακοὺς καρποὺς καὶ λίχανα
καὶ τροφὴν τῶν ζώων, ἐλαιόπυρρον, καπνοὺς καὶ παντοῖα
ἄλλα· τὴν δὲ δευτέραν παράγουσαν ὁμοίως, τὸ ἔριον,
καὶ δέρματα, τὰς τρίχας, τὰ ὅσα μεταξὺ δὲ ἄλλων καὶ
τὴν κόπραν· ἢ προφανῆς ὑπεροχὴ τῆς γεωργίας κατὰ
τὴν δευτέραν ταύτην σύγκρισιν, δὲν σμικρύνει τὴν σπου-
δαίτητά τῆς κτηνοτροφίας. Ἰδοὺ δὲ τὰ καθεκτά
τῶν προϊόντων τῆς τελευταίας.

§. 1. Κρέας.

Ἄριστος καὶ κρέας εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον τῆς τροφῆς τοῦ
ἀνθρώπου· τὸ κρέας εἶναι τὸ σπουδαιότερον εἰσόδημα ἐκ
τῶν κτηνῶν ἀπολαμβάνομεν δὲ τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς
τὴν μεγαλύτερον αὐτοῦ βαθμὴν, ἐάν ἐκλέγωμεν νὰ τρέ-
ψωμεν τὰ μᾶλλον εἰς τὸ εἶδος τῶν κρεοφόρα ζῶα, ἐάν
τὰ τρέψωμεν ὅπως πρέπει διὰ τὴν ταχύτεραν ἀνάπτυ-
σιν τῆς εὐσαρκίας αὐτῶν καὶ ἐάν δὲν τὰ παραδίδωμεν
εἰς τὸ σφαγεῖν μικρὰ, οὔτε τὰ τρέψωμεν πλέον τοῦ
νεκροῦ χρόνου, διότι καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο εἶναι
εἰςζητήματα. Ὅλαι αἱ ἐπιχειρήσεις ἔχουσιν ἀνάγκην ἀφου-
τον τῆς οἰκονομίας τοῦ τε χρόνου καὶ τῆς ὕλης, διὰ
τὴν ἐπιτύχουσι εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν οἰκονομίας,
καὶ οἰκονομίας μάλιστα πεφροντισμένης ἔχει χρειάν με-
τὰ τὴν καὶ ἡ κτηνοτροφία, ὡς πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ
πρῶτον ἰδίως τὴν μεγαλύτεραν παραγωγὴν παχέως καὶ
ἐπιχύμου κρέατος.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἢ μὴ ἐπιμελῆς φροντίς τῶν
κτηνοτρόφων ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ γενέσθαι
τῶν καλλιτέρων εἰδῶν τῶν ζώων, ἢ ἀταξία τῆς νομῆς
καὶ ἢ ἐκ ταύτης σπατάλη τοῦ χρόνου, ἢ μὴ καλλιέρ-
εια τεχνιτῶν νομῶν καὶ ἢ ἔλλειψις κτηνοστασιῶν
πρώτην πασῶν τὴν ἐκ τοῦ κρέατος πρόσδοτον καθι-
στῶσι πενιχρὰν τὴν ἐκ τοῦ κρέατος πρόσδοτον ἐλλατ-
τῶναι οὐχ ἦττον καὶ ἢ πρόωρος σφαγὴ τῶν νεογνῶν
ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο, ὑπῆρξεν οἰκονομικὴ τις
ἀτάξια ἐν τῇ Τουρκίᾳ, παραληφθεῖσα ἐκ τῆς προτέρας
χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας, καθ' ἣν ἀπηγορεύετο, ἐπὶ
ποινῇ, ἢ σφαγὴ νεογνῶν ἀρνίων ἢ ἐριφίων, πρὸ τῆς ἐορ-
τῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐνεκα τῶν προεκτεθέντων, οὔτε ὅσον κρέας χρειάζε-
ται τὸ ἔχομεν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας τοῦ τόπου, οὔτε
ὅσον πρέπει εἶναι καλὸν τὸ κρέας τοῦτο, ὅπως εἶναι τὸ
ἐν Βυζαντίῳ, καὶ εἰς τιμὴν πωλεῖται σχεδὸν ἴσην μετὰ τὴν
διατρέχουσαν εἰς τὰς πολυπληθεῖς πόλεις ἐκεῖνης.

Τὸ κρέας, μαγειρευθὲν νωπὸν, τρέφει τοὺς ἐν τῇ
ἡμερᾷ ἀλατισμένον δὲ (παστρομαῆς), εἶναι ἢ τροφή τῶν
καυτελλομένων

§. 2. Ἐριον.

Ἡ χρησιμότης τοῦ ἐρίου, πρὸς ἐνδυμασίαν τῶν ἀν-
θρώπων, εἶναι πολὺ ἀρχαιοτέρα τῆς πρὸς τοῦτο χρησι-
μότητος τοῦ βάμβακος· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἀνεπτύχθη,
ὥστε καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ ἐρίου κατέστη εἰδικὴ ἐπι-
χειρήσεις μεγίστης κτηνοτροφίας, καὶ ἡ ἐμπορία αὐτοῦ
εἰδικὴ ἐπίσης καὶ μεγάλη, χορηγοῦσα τροφὴν ἄπειρον εἰς
τὴν κλωσικὴν, τὴν βαφικὴν, τὴν ὑφαντικὴν καὶ εἰς ἄλλας
τέχνας. Καθόσον αἱ τέχναι αὗται τελειοποιούμεναι, πα-
ρήγαγον ἔργα πολλὰ καὶ τελειότερα, ἀπήτησαν καὶ ποσό-
τητα ἐρίου πλειότεραν, καὶ ποιότητα αὐτοῦ καλλιτέραν.
Τὸ συμφέρον, ὁ μέγας οὗτος μοχλὸς, ὁ τὰ πάντα κινῶν
εἰς τὸν πρακτικὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου, ὠδήγησεν αὐτὸν
εἰς τὴν εὐθνοτέραν παραγωγὴν, διὰ τῆς τελειοποιήσεως
τῆς κτηνοτροφίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ
ἐκλεκτοτέρου ἐρίου, διὰ τῆς ἐπιμελούς ἐκλογῆς τῶν
μᾶλλον ἐριούχων προβάτων, καὶ διὰ τῆς ἐπιμιξίας αὐ-
τῶν μετὰ τὰ ἔχοντα ἐκ φύσεως τὸ λεπτότερον ἔριον· ἐκ
τοιούτων ἀλληλοδιαδόχων συνδυασμῶν, ἐπήγασαν τὰ
ὑπάρχοντα σήμερον ἐκλεκτότερα εἶδη τῶν προβάτων καὶ
τοῦ ἐρίου.

Ἡ Ἰσπανία ἔθρεψε πρώτη ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἐπολλαπλα-
σίασε τὸ πρόβατον τὸ καλούμενον μερινόν· τούτου τὸ
ἔριον εἶναι τὸ λεπτότερον πάντων καὶ τὸ καταλλό-
τερον εἰς τὰ λεπτότερα ὑφάσματα· ἡ Ἰσπανία ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνέπτυξε τὴν κτηνοτροφίαν ταύτην ἕνεκα τῶν
μεγάλων συμφερόντων, τὰ ὅποια τῇ ἐχορήγει, ὥστε
κατήντησε νὰ ᾖναι ἡ πατρίς τοῦ τοιούτου εἶδους τῶν
προβάτων, καὶ διὰ πολὺν καιρὸν νὰ ἔχη τὸ μονοπό-
λιον αὐτῆ καὶ μόνη· ἕνεκα τῆς γλυκύτητος τοῦ κλίμα-
τος, καὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων περιστάσεων, παραπλησίως μετὰ τὰς ἐν Ἑλ-
λάδι, τὸ σύστημα τῆς κτηνοτροφίας ἐκεῖ ὀλίγον δια-
φέρει τοῦ παρ' ἡμῶν ἐν χυήσει· ἐν ὑπαίθρῳ καὶ περι-
πλανώμενα ἐόσκουσι καὶ ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ
διατηροῦνται τὰ τε πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ κτήνη· ἀφ'
οὗτο δὲ καὶ ἡ γεωργία ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὸ φῶς τῆς
ἐπιστήμης, αἱ ἀρκτικαὶ γῶραι ἐτελειοποίησαν, πρὸς τοὺς
ἄλλοις, καὶ τὴν κτηνοτροφίαν αὐτῶν. Ὁ μερινός, μετα-
φερθεὶς ἐκ τῆς Ἰσπανίας ἐκεῖ, ἐνεκλιματίσθη καὶ ἐπολ-
λαπλασιάσθη, ποῦ δὲ ἀφέθη γνήσιος, ποῦ δὲ συνεμίγη
μετὰ ἄλλα εἶδη ἐκλεκτῶν τοῦ τόπου προβάτων· τρέφο-
μενος ὅμως ἐν τοῖς κτηνοστασίοις ἕνεκα τῆς δρυμύτητος
τοῦ κλίματος, παρήγαγε καὶ τὸν ἀνώτερον ὄρον ὡς πρὸς
τὸ ποσόν, καὶ τὸ ἐκλεκτότερον ὡς πρὸς τὴν ποιότητα
κρέας καὶ ἔριον· τὸ ἐκ μερινοῦ ἔριον τῆς Σαξωνίας κα-
τέστη διὰ τινα καιρὸν τὸ ἐκλεκτότερον πάντων· σήμε-
ρον προτενοῦσι κατὰ τοῦτο ἀρκτανατολικάτινες γῶραι
τῆς Αὐστρίας, ἡ Πρωσία, ἡ Πολωνία καὶ ἄλλαι, ἢ δὲ
Ἰσπανία, κατήντησε πολὺ ὑποδεστέρα τῶν ἀρκτικῶν

χωρών ως προς τὴν τελειοποιημένην καλλιέργειαν τοῦ μερινοῦ.

Μεταξὺ τῶν τοσούτω κακοχοούντων, καὶ κακὰ τρεφομένων προβάτων τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχουσι καὶ εἶδη σχετικῶς καλὰ, τὰ μὲν ὡς πολὺ ἐριούχα, τὰ δὲ ὡς μᾶλλον κροεοφόρα, καὶ ἄλλα ὡς γαλακτοφόρα. Ὁ μερινὸς ἐν γένει δὲν ἀνήκει εἰς τὰ γαλακτοφόρα, ὥστε συμφέρει νὰ τρέφῃται πρὸς τὸ τέλος αὐτὸ, μὲ ζηνίαν τοῦ πολυτιμοτέρου εἰσοδήματος αὐτοῦ, τοῦ ἐρίου καὶ τοῦ κρέατος· διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐρίου συμφέρει κατὰ πρῶτον λόγον νὰ τρέφεται ὁ μερινὸς, καὶ κατὰ δεύτερον διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ κρέατος, ἐκ τῶν ἀρρένων ἰδίως, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ σφαγεῖον, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ τρίτον αὐτῶν ἔτος.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποδεικνύεται ἤδη ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προβάτων τῆς γεωργικῆς σχολῆς τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ Κ. Νικολάου Ἐμμανουὴλ ἐξ Ἠλείας, ὅτι, καὶ γνήσιοι μερινοὶ εὐδοκίμοι, καὶ δι' ἐπιμιξίας τούτων, μὲ τὸ μᾶλλον ἐριούχρον ἐγγώριον εἶδος, ἐμποροῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον νέον εἶδος προβάτων καὶ τοῦτο μάλιστα συμφέρει ἡμῖν νὰ κάμωμεν ἐν ὄσῳ δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τελειοποιημένην τὴν κτηνοτροφίαν μας· συμφέρει μάλιστα νὰ περαιτηθῶμεν ὅλως τῆς ἀπαιτήσεως γάλακτος ἐκ τῶν προβάτων τούτων, καὶ νὰ τρέφωμεν αὐτὰ διὰ τὴν παραγωγὴν ἐρίου καὶ κρέατος. Τοῦτο τὸ συμφέρον ἀπέδειξαν ὡς σπουδαιότερον αἱ πολυχρόιοι προσπάθειαι καὶ δοκιμαί τῶν φρονιμωτέρων κτηνοτρόφων τῆς Ἑυρώπης, καὶ εἰς τοῦτο καταγίνονται κατὰ προτίμησιν, σήμερον οἱ μακρὰν τῶν πόλεων τοιοῦτοι.

Αἱ ἰδιότητες τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἐρίου ἐν γένει εἶναι, τὸ μῆκος τῆς τριχῆς, ἡ λεπτότης αὐτῆς, ἡ σύστασις, τὸ στιλπνὸν καὶ ἡ ἐλαστικότης· τὸ ἐκ τῶν σφαιρομένων προβάτων ἐριον εἶναι κατωτέρας ποιότητος τοῦ ἐκ τῶν ζώντων χειρνεύμενου· τὸ δὲ ἐκ τῶν θνητιμικίων, εἶναι ἀσυγκρίτως ὑποδεέστερον καὶ ὅλως σχεδὸν ἄχριστον. Ἐρέθη ἤδη ὅτι αἱ ἰδιότητες αὐταὶ ἀποκρίνονται διὰ τῆς σταθμεύσεως καὶ καλῆς τροφῆς τῶν προβάτων ἐν τοῖς κτηνοστασίοις, ἀποβαλλονται δ' ἐξ ἐναντίας, ὅταν τὰ πρόβατα τρέφονται περιπλανώμενα καὶ σταθμεύοντα εἰς τὸ ὑπαίθριον, διότι, καὶ τὸ πολὺ ψυχρὸς, καὶ αἱ ἐροχαὶ τοῦ χειμῶνος, καὶ ἡ πολλὴ θερμότης τοῦ θέρους, καὶ ἡ ἄμμος, ἡ τὸ χῶμα καὶ ἄλλαι ἀκαθαρσίαι, αἱ προσκολιόμεναι εἰς τὸ ζῶον συρόμενον κατὰ γῆς, ὅλα τὰυτα συντρέχουσιν εἰς τὴν μεγαλητέραν χειροτέρευσιν τοῦ ἐρίου. Τὸ τοιοῦτον ἐριον οὔτε κλώθεται, οὔτε θάφεται· οὔτε ὑφαίνεται ὅσον πρέπει εὐκολὰ καὶ καλὰ· ἀλλὰ τὸ δυστυχῆ τὰυτα περιστατικὰ ἐλαττώνουσι μεγάλως καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐρίου ἀποσπωμένου ῥιζίδον ἢ κατακοπτομένου ἀπὸ τῶν θύλων, τὰς ἀκάνθας καὶ τὰ ξηρὰ χόρτα, δι' ὧν ἀδιακόπως διέρχονται τὰ πρόβατα ἐν τῇ βοσκῇ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τὰς πετρας καὶ τοῦς βώ-

λους τῆς γῆς, ἐρ' ὅν συγκυλίωνται κομώμενα ἢ ἐνταυρόμενα. Καὶ ἡ μὲν καλὴ ποιότης τοῦ ἐρίου δημιουργεῖται διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς διατηρήσεως τῶν προβάτων, τὸ δὲ πολὺ αὐτοῦ πράγεται ἐκ τῶν μεγαληέων τοῦ εἴθους των, οὐχὶ τῶν ὑψηλῶν, ἀλλὰ τῶν χαμηλῶν, μακρῶν καὶ ὅσον δυνατόν πλατυτέρων. Ὅσα μεγαληέτεραν ἐπιφάνειαν ἔχει τὸ δῆμα τοῦ προβάτου, τόση πλεόντερον ἐριον παράγει.

Τὸ γνήσιον καὶ ἐκλεκτὸν μερινοῦ ἐριον, καλλίτερον διὰ τὰ λεπτότερα ὑφάσματα, εἶναι καὶ μικροτέρας καταναλώσεως, καὶ ζητήσεως ἀναλόγως μικρὰς σήμερον. Βοθούμεναι ἡ κλωστικὴ καὶ ἡ ὑφαντικὴ ἀπὸ τῆν ὁσημέραι τελειοποιήσιν τῶν μηχανῶν, γὰρ ἀπὸ ἄλλας χημικῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἐρίου, εὗρηκαν μεγαληέτερον συμφέρον, καὶ ἀνέπτυξαν τῆς γενιωτέρας καταναλώσεως τὰ ἔργα, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μετὰ τὸν γνήσιον μερινὸν ἐρχόμενον δευτερεῦν ἐριον, τὸ ἐξ ἐπιμιξίας δηλαδὴ αὐτῶν μὲ τὰ καλλίτερα εἶδη τῶν ἐγγωρίων κατὰ τόπους ἄλλων προβάτων, κατέστη πολυζήτητον, διὰ τοῦτο καὶ ἐκαλλιέργηθη καὶ ἀνετύχθη, ἐπ' ἐσχάτων μάλιστα, εἰς ὅλας τὰς ἀρκτικὰς χώρας, ἰδίως ἢ ἐκ τῆς ἐπιμιξίας ταύτης παραγωγὴ τοῦ τοιοῦτου ἐρίου.

Ἐχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν ἐκτεθειμένην ὀλόκληρον κουρὰν μερινοῦ καὶ ὀλόκληρον κουρὰν ἐγγωρίου προβάτου· ἡ μὲν ζυγίζει περὶ τὰς τρεῖς ὀκάδας, καὶ δύναται νὰ φθάσῃ καὶ νὰ ὑπερβῇ τὰς τέσσαρας, ἀλληλοδιχόπως πρὸς τοῦτο τελειοποιούμενου τοῦ προβάτου, ἡ δὲ, δὲν ζυγίζει οὔτε τὸ ἡμισυ· ὥστε, κατ' ἀκριβῆ ὑπολογισμόν τοῦ ἐτασίου εἰσοδήματος εἰς τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον κατὰ τὴν ποιότητα ἐριον καὶ κρέας γνήσιου μερινοῦ, ἢ εἰς ἐριον καὶ κρέας ἐξ ἐπιμιξίας τοιοῦτου, μὲ τὸ μᾶλλον ἐριούχρον καὶ χονδρὸν ἐγγώριον πρόβατον, ἐν γνήσιον ἢ ἀνάμικτον μερινὸν πρόβατον, θέλει παράγει ἑσθαιώς διπλασίαν καὶ εἰς πρὸς πρόσθετον, ἢ ὅσῳ παράγει ἐν γνήσιον ἐγγώριον. Συμφέρει ὅθεν μεγάλως νὰ τρέφῃ καὶ ἐπιμελῆται ὡς πρέπει ὁ κτηνοτρόφος τὸν ἡμισυ ἀριμὸν προβάτων, καὶ ν' ἀπολαμβάνῃ πρόσθετον ἴσην τοῦ σμερινοῦ διπλασίου ἀριθμοῦ. Καὶ ἰδὼν διατὶ πρέπει νὰ στραφῇ τὸ ταχύτερον ἢ προσοχὴ τῶν ποιμένων μας, τῶν εἰς μικρὸν ἢ εἰς μέγα μετερχομένων τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην, εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν αὐτοῖς βελτίωσιν τῶν εἰδῶν τῶν προβάτων, διὰ τῆς διατηρήσεως γνησίων πάντοτε μερινῶν ἐπιδοτήσεων, καὶ τὴν βελτίωσιν ὡσαύτως τῆς τροφῆς αὐτῶν καὶ περιποιήσεως. Τὸ ἐριον τοῦ μερινοῦ πολλαπλασιάζομενον ἐν Ἑλλάδι, οὐχὶ μόνον τὴν ἐξ ἐρίου ἐν γένει πρόσθετον θέλει πολλαπλασιάζει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστάτατα φετοποιεῖα ἡμῶν θέλει χορηγήσει εὐθυνατέραν τὴν πρώτην ὕλην, τὴν ὁποίαν προμηθεύονται ἤδη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παντοῦ τῆς ἐυρώπης· σχεδὸν ὅπου ἂν ἐπολλαπλασιασθῇ ὁ μερινὸς, ἐκεῖ μετ' εὐκολίας πολλῆς συμεστήθησαν καὶ ἐργοστάσια διπρόρων ἐξ ἐρίου ὑφασμάτων, διὰ τὴν ἀρθονίαν τῆς πρῶ-

ς ὕλης ἐγχωρίως· διατι νὰ μὴν ἐλπίζωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν ἐπιδιώκωμεν τοιαύτην τινὰ κατάστασιν τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς σχετικῆς με ταύτην βιομηχανίας;

Παραγωγή καὶ χρῆσις τοῦ ἐγχωρίου ἐρίου.

Ἡ ἐξ ἐρίου πρόσδος τῶν δύο ἡμισυ ὡς ἐγγιστα κτομμυρίων προβάτων, ἅτινα συνήθως διατηροῦνται ἐν ἑλλάδι, ὑπολογίζομένη, κατὰ μέσον ὄρον, πρὸς δράμια 0 κατὰ κεφαλήν, ἀναβαίνει εἰς ὀκάδας 1,875,000. ὅπου μολίς τὸ ἐν πέμπτον ἢ ἕκτον ἐξάγεται εἰς τὴν ἑλλάδα, ὅλον δὲ τὸ λοιπὸν καταναλίσκεται ἐν τῷ ἔσω εἰς ἐνδύματα καὶ σκεπάσματα τῶν χωρικῶν ἐν γαίᾳ, εἰς στρώματα δὲ, ἥτοι τάπητας αὐτῶν καὶ τῶν πόλεων, καὶ εἰς πλήρωσιν τῶν κλινοστρωμνῶν. Αἱ τιμαὶ τοῦ ἐρίου ἐν ἑλλάδι κυμαίνονται μεταξὺ τῶν λεπτῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν εἰκοσι κατ' ὀκάδα ὡς ἡ πρόσδος αὐτῆς τῆς κτηνοτροφίας ἐν γένει καταναλίσκεται νὰ ὑπολογισθῇ περὶ τὰ δύο δραχμῶν ἑκατομμυρίου.

Ὀλίγιστα μέρη τῆς Ἑπικρατείας ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν προκειμένην ἐκθεσιν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐρίου· οὐδὲ τῶν ὀλιγίστων ἐκθετῶν ὑπάρχουσι λεπτομερεῖς πληροφορίες, πρὸς διασάφησιν πολλῶν ἀναγκαίων ἱστατικῶν. Ἐκ τῶν ἐνόνητων ὅμως βοηθουμένη ἡ εἰρητικὴ ἐπιτροπὴ προτείνει κατωτέρω τὴν βραβευσιν τῶν ἀλλοτρίων, ἀνάλογον πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν κατάστασιν ἑκάστου.

Περὶ αἰγιδίου ἐρίου.

Ἐρέθη ὅτι διὰ τὴν μεγίστην ἀτέλειαν τῆς γεωργίας τῆς κτηνοτροφίας, καλλιεργουμένη ἐν ἑλλάδι καὶ τὰ αἰγίδια, καὶ ἀριθμὸν μάλιστα τῶν μέγαν, ὅστις ὀλίγον τι διαφέρει τοῦ τῶν προβάτων.

Ἡ κυρία πρόσδος τῶν αἰγιδίων εἶναι τὸ κρέας καὶ τὸ γάλα· παράγουσι δὲ συγχρόνως καὶ ἔριον μολίς ἡμισυ τοῦ ἐκ τῶν προβάτων παραγομένου. Τὸ ἔριον τοῦτο, τιμώμενον μεταξὺ τῶν λεπτῶν 80 καὶ 100 κατ' ὀκάδα, καταναλίσκεται ὅλον ἐν τῷ ἔσω εἰς ἐνδύματα (κάπας) τῶν χωρικῶν, εἰς σκεπάσματα τῶν ποιόνων, εἰς σκεπάσματα ἀφῆρων καρπῶν προφυλάττειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς βροχῆς, εἰς ἐπιστάγματα τῶν βοσκήσων ζώων, εἰς σάκκους καὶ εἰς ἄλλα οἰκιακῆς ὁσκευῆς ἀντικείμενα.

Καθ' ἣν στιγμὴν εὐρεθῶσιν εἰς εὐτυχέστερας περιπτώσεις, ἢ μὲν δασονομία, δυναμένη νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀλλιέργειαν καὶ ἀνορθῶσιν τῶν δασῶν, ἢ δὲ γεωργία τῶν, νὰ συνδέσῃ τὴν καὶ ἀνωτέρω μνησθεῖσαν φυσικὴν

συμμαχίαν αὐτῆς μετὰ τῆς κτηνοτροφίας, ἢ καλλιέργειαν τῶν αἰγιδίων θέλει ἐλαττωθῇ ἐαθμηδὸν μέχρις ἐξαλείψεως.

§. 3. Τυρός.

Ὁ τυρὸς περιέχει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν θρεπτικῶν καὶ παχέων οὐσιῶν τῶν εἰς τὸ γάλα ἐμπεριχομένων. Ἐρευρέθη δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ σώζηται καὶ διατηρεῖται πρὸς ἑρῶσιν τὸ περισσεύον γάλα τῆς καθημερινῆς τροφῆς τῶν νεογνῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ εὐεργετικὴ αὐτῆ ἐφεύρεσις, ἢ μεταποιούσα τὸ γάλα εἰς τυρὸν, διευκόλυνε μεγάλως καὶ τὴν μεταφορὰν τῆς θρεπτικῆς αὐτῆς ὕλης, ἀπὸ τῆς δάσης καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα καὶ ἀκατοίκητα μέρη, ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ τρέφονται καὶ διατηροῦνται μὲ μικρὰς δαπάνας τὰ ζῶα, εἰς τοὺς πλέον πυκνωτέρους πληθυσμοὺς πρὸς κατανάλωσιν. Καὶ εἰς τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης μεγάλα ταξείδια τῶν ἀνθρώπων, ὁ τυρὸς εἶναι τὸ προχειρότερον ὅσον ἀναγκαῖον ἐφόδιον, εἰς δὲ τοὺς χωρικοὺς εἶναι τὸ σπουδαιότερον καὶ ἐπίσης πρόχειρον ἄρτυμα, μὲ τὸ ὅποιον τρώγουσι τὸ ψωμί των.

Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας χώρας, ἡ τυροκομία κατέστη πλουσιωτάτη ἐπιχείρησις, καὶ τὸ προϊόν αὐτῆς περιζήτητον καὶ ὑπερτιμημένον. Παρ' ἡμῶν δὲ λείπεται πολλῶν διὰ νὰ κατασταθῇ τελεία, καὶ δώτη εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἡμῶν τὰς τόσας βεβαίας αὐτῆς ὠφελείας· Ἄφοῦ ὅπως ἤμποτε ἀλμύγουσιν οὗτοι ποσότητά τινα γάλακτος, ἀγνοοῦντες τὸν καταλληλότερον τρόπον τῆς μεταποιήσεως αὐτοῦ εἰς τυρὸν ἀξιόλογον, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ἐξαγωγήν τοῦ οὐσιωδέστερου συστατικοῦ, ἥτοι τοῦ βουτύρου, καὶ χειροτερεύουσιν οὕτω τὴν ποιότητά του εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Μολταυτὰ ὑπάρχουσι καὶ ἐξαίρεσις διὰ τόπους τινὰς, ἰδίως ὄρεινους, ὡς εἶναι ὁ Παρνασσός, ὁ Ἑλικῶν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Στερεάν, ὁ Χελμός, ὁ Ὀλονός, ὁ Παύγετος καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ἑλλάδα, καὶ διὰ τινὰς ὡσαύτως τῶν γήσων τοῦ Αἰγαίου.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐγχώριον παραγωγὴν τοῦ τυροῦ καὶ τὴν κατανάλωσιν, εὐρίσκουμεν ὅτι ἡ πρώτη δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν δευτέραν καὶ διὰ τοῦτο εἰσάγεται ἐξ ὄψεως τυρὸς ὀκάδες 50000 ἀξίας δραχ. 80000 περίπου...

Ὀλίγους ἔχομεν τοὺς ἐκθέτας καὶ τοῦ εἶδους τούτου ἔχομεν ὅμως τὰ δυνατῶς σήμερον καλλίτερον τυρία, ὅποια εἶναι τὸ κεραλοτύρι τῆς Μήλου καὶ Νάξου, αἱ κρομαγελαὶ καὶ τὸ ἐν ἀσκήσιν τοῦ Παρνασσοῦ καὶ Ἑλικῶνος, καὶ ἡ κτυπητὴ μιλζήρα τῆς Σύρου, τὰ ὅποια, ἂν ἐγίνοντο κοινοτέρως γνωστά, ἤθελον εὐχαριστήσαι πολλῶν τὴν γέυσιν, καὶ κατασταθῇ ζήτητά, καὶ ἤθελε

πολλαπλασιασθῆ, ὡς ἐκ τούτου, ἡ παραγωγή αὐτῶν. Τῶν τοιούτων τυριῶν προτείνομεν τὴν βράβευσιν κατωτέρω.

§. 4. Βούτυρον.

Τὸ ἄνθος τοῦ γάλακτος ἐμπεριέχει τὸ ἐξαγόμενον βούτυρον. Μολονότι καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τὰ πλείοτερα μέρη τῆς στερεᾶς, κατεστη γενικῆ ἢ ἀποχώρησις τοῦ οὐσιωδέστατου τούτου σιστατικοῦ τοῦ τυροῦ, καὶ παντοῦ δέρεται τὸ γάλα διὰ νὰ χωρισθῆ τὸ βούτυρον, μολοντούτο δὲν ἐπαρκεῖ τὸ παραγόμενον ποσὸν βουτύρου εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀλλ' εἰσάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μεταξύ τῶν πενήκοντα καὶ ἐνενήκοντα χιλιάδων ὀκάδων κατ' ἔτος ἀξίας δραχμῶν 200,000 περίπου· καὶ τοῦτο, διότι καὶ ὀλίγας ἀγγελάδας τρέφει ὁ τόπος, καὶ οὐδαμῖα τοῦ γάλακτος αὐτῶν γίνεται χρῆσις.

Ὀλίγα εἶναι ὡσαύτως καὶ τὰ ἐκτεθέντα βούτυρα. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν μόνη διαφορὰ εὐρέθη ἢ ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διατηρήσεως αὐτοῦ, καὶ ἢ ἐκ τῆς δυνατῆς, ἢ ἀμεληθείσης καθαριότητος αὐτοῦ. Κάτωθε καὶ διὰ τὸ εἶδος τεῦτο προτείνεται ἡ ἀνάλογος βράβευσις.

§. 5. Δέρματα.

Ἐκ τῆς πρὸς βρώσιν σφαγῆς τῶν διαφόρων ζώων παράγεται ἰκανὴ ποσότης δερμάτων. Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὰ ἡμέτερα εὐροδοεφία ἐξεργαζομένων, τὰ ὁποῖα πλεονάζουσι τῆς ἀναγκαίας ἐν τῷ τόπῳ χρήσεως τοῦ εἶδους αὐτῶν, καὶ ἐξάγονται ἐν μέρει καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐξάγονται καὶ ἀκατέργαστα μεταξύ ἑκατῶν εἰκοσι καὶ τριακοσίων χιλιάδων ὀκάδων κατ' ἔτος. Τούτων ἡ τιμὴ κατὰ μέσον ὄρον ὑπολογίζεται πρὸς δραχ. 2 κατ' ὀκάδα. Ἄλλου δὲ εἶδους ἐξεργασία καθιστᾷ τὰ δέρματα ἐλαστικώτερα καὶ τὰς τρίχας αὐτῶν δυνατοπροσπάστους· ταῦτα δὲ ἀποτελοῦσι τὰ ἰδίως εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα τοιοῦτον ἀναγκαῖα γουναρικὰ, ὧν πολυτιμώτερα εἶναι τὰ τῶν ἀγρίων ζώων.

§. 6. Στέζρ.

Τὰ καλῶς τρέφοντα ζῶα ἀπικτῶσι σάρκας πολλῆς καὶ κρέας εὐχυμον, περιεκαλυμμένον πενταχόβην ὑπὸ λίπους. Τὸ λίπος τοῦτο δὲν εἶναι ὀλοκλήρως ἀναγκαῖον εἰς τὴν μετὰ τῶν κρεάτων σύγχρονον ἐψησιν καὶ βρώσιν· ἀποχωρίζεται ἐπομένως τὸ πλεονάζον, καὶ τὸ μὲν χοίριον, ἀλατίζεται εἰς τεμάχια, χρησιμεῖον θραδύτερον εἰς βρώσιν, ἢ, ἀναλύεται καὶ φυλάσσεται εἰς κύσας συνήθως, χρησιμεῖον εἰς τὴν ἐψησιν διαφόρων βρωμάτων καὶ ἀναπληροῦν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ παρ' ἡμῖν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν ἐν χρήσει βούτυρον· τὸ δὲ ἐκ τῶν

λοιπῶν ζώων, τῶν μὴ προωρισμένων εἰς βρώσιν ἐν γένει, καθαρζόμενον, παράγει τὸ στέαρ ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ κηρία, γενικῆς ἢ τῆς χρήσεως πρὸς φωτισμὸν κατὰ τὰντα ὀλιγώτερον δὲ καθαρζομένον, εἶναι τὸ ἄλειμμα, οὗτινος ἡ κατανάλωσις αὐξάνει καθ' ἑκάστην, διὰ τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν καθαρισμὸν τῶν πλοίων, καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς διὰ τῆς κινήσεως ἐνεργούσας σιδηρομηχανάς. Τὴν σπουδαιότητα τούτην προσοδὸν τῆς κτηνοτροφίας ἀγνοοῦσι πληρέστατα νὰ τὴν ἐκμεταλλεύσων οἱ ἡμέτεροι κτηνοτρόφοι ἐξένης, καὶ οἱ περὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ λίπους τεχνίται ἀφ' ἑτέρου. Ἰσως τοῦτο, διότι μὴ κατορθώσαντες ἀκόμη νὰ τρέφωμεν πολλὰ καὶ παχέα ζῶα, δὲν ἐχομεν καὶ λίπους παραγωγὴν ἀφθονον. Ἐντοσοῦτω ἔχομεν στέατος καὶ κηρίων ἐξ αὐτοῦ εἰσαγωγὴν ἐξωθεν κατ' ἔτος ἀξίας δραχ. Εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἡ μὲν εἰς τὸν τρόπον χρησιμοποίησεως τοῦ λίπους περιήλθεν ἐκ παραδόσεως, καὶ οὗτος περιορίζεται εἰς μόνον τὸ χοίριον, κάκιστα παρασκευαζόμενον μετὰ κρεάτων εἰς βρώσιν μετὰ ταῦτα· ἐλλείψει δὲ ἐλαίου, χρησιμεύοντα τοῦτο οἱ χωρικοὶ καὶ πρὸς φωτισμὸν, ὅπως καὶ τὸ βούτυρον ἐνίοτε.

§. 7. Ὄστέα, κέρατα, ὄνυχες καὶ τρίχες.

Τὰ ὀστέα τῶν ζώων συμφερεῖ, καὶ πωλοῦνται πάντοτε μετὰ τοῦ βρωσίμου κρέατος αὐτῶν· τὰ ὀστά ὁμοίως τῶν ζώων ἐκείνων, ἡμέρων τε καὶ ἀγρίων, τῶν ὁποίων τὸ κρέας δὲν τρώγεται, καθὼς καὶ τὰ κέρατα ὄλων καὶ οἱ ὄνυχες ἀποτελοῦσι τὴν πρώτην ὕλην σπουδαίας βιομηχανίας, εἰς κατασκευὴν παντοειδῶν κτενίων, εργαλείων, σκευῶν, ἐπίπλων καὶ διαφόρων διακοσμητικῶν ἀντικειμένων.

Χρησιμεύουσι προσέτι τὰ ὀστά τῶν ζώων εἰς καθαρζομένον τῶν σακχάρων· τὰ δὲ ὅλως περιττὰ εἰς τὰς τέχνας ἢ πλεονάζοντα, θάπτονται εἰς τὴν γῆν, μεταβαλλόμενα οὕτως εἰς λίπασμα τῶν ἀγρῶν ὠρελιμωτατον.

Αἱ τρίχες τῶν ζώων, ἐρέθη ἀνωτέρω ὅτι, τῶν μὲν προβάτων ἀποτελοῦσι τὸ πολυτιμὸν ἔριον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔργεται τὸ τῶν αἰγῶν· ἐκ τῶν τριχῶν δὲ τῶν ἵππων, διαφόρων ἄλλων ζώων καὶ τῶν χοίρων, σχηματίζεται ὕλη χρησιμωτάτη εἰς κατασκευὴν παντοειδῶν ψηκτρῶν, ὑφασμάτων δι' ἐπίπλα, σαρώθρων καὶ λοιπῶν καὶ εἰς πλήρωσιν κλινοστρωμνῶν.

§. 8. Κόπρος.

Ἐχουν βεβαίως τὰ ζῶα ἀνάγκην καθημερινῆς τροφῆς διὰ νὰ ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ καθημέραν συνεισφέρουσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς τροφῆς ἐαυτῶν, διὰ τῆς σωματικῆς τῶν ἐργασίας καὶ τῶν περιττωμάτων τῶν· ὅπως ὅλα τὰ περὶ αὐτῶν, οὕτω καὶ τὴν κόπρον τῶν ζώων, εἰς τὸν ἄνθρωπον δέδοται νὰ τὴν χρησιμοποίησιν κατὰ τὸν συμ-

περιότερον αὐτῷ τρόπον. ὄπου λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ἠθέλησαν νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὴν καλὴν χρῆσιν τῆς κήπου ἐν τῶν ἀγρῶ, ἢ ἐν τῷ κήπῳ, ἐδημιούργησαν πολῦτιμον κεφάλαιον παραγωγῆς ἀρθότου καὶ βεβαίως. Παρ' ἡμῖν, οἱ κηπουροί, καὶ μόνον οὗτοι, κάμνουσι χρῆσιν τινά, καὶ ταύτην ἀτελή, τοῦ ἐκ τῆς κήπου λιπάσματος εἰς τοὺς λαχνοκήπους· οἱ δὲ γεωργοὶ οὐδὲν φροντίζουσι περὶ ἐκμεταλεύσεως τοῦ ἐν τῇ κήπῳ καὶ τοῦ δι' αὐτῆς παραγομένου θησαυροῦ.

§. 9. Οἰκιακαὶ ὄρνιθες ἐν γένει.

Παρὰ πάντῃ τὰ λοιπὰ ζῶα, αἱ οἰκιακαὶ ὄρνιθες εἶναι οἱ παντοδατοὶ σὺντροφῶν τῆς οἰκογενείας· ἡ διατήρησις τούτων καὶ ἡ μεθιδικὴ ἐπιμέλεια, οὐχὶ μόνον εὐγενῆ καὶ εὐχάριστον ἐνασχόλησιν δίδει εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ὑπηρέτας, ἀλλὰ καὶ οἷσιν σπουδαίαν καταλαμβάνει ἐν τῇ οἰκιακῇ οἰκονομίᾳ· ἐξαιρέσει τῶν πενυκνωμένων πληθυσμῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ στενοχωρία τοῦ τόπου ἐξ ἑνὸς, καὶ ἡ εἰς εἰδικὰ ἔργα καὶ τέχναις ἐνασχόλησις τῶν ἀνθρώπων ἀρ' ἑτέροι, καθιστῶσι δύσκολον τὴν διατήρησιν τῶν ὄρνιθων, παντοῦ ἄλλοῦ καὶ καθ' ὅλον τὸν κόσμον, παρὰ τῇ οἰκογενεῇ ἐκτρέφονται καὶ αἱ ὄρνιθες πάντοτε· καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δάση καὶ εἰς τὰς ἐρήμους, τοῦ ἀλέκτορος ἡ φωνή, παρακαγγέλλει ἐγγὺς τὴν κατοικίαν ἀνθρώπων, καὶ ὀδηγεῖ πολλοὺς τὸν ἐν σκότει χειμερινῆς νυκτὸς ἢ ἄλλως περιπλανώμενον, εἰς τὴν καλύβην τοῦ ποιμένους ἢ τοῦ ἐρημίτου, εἰς σωτήριον ἀσυλον.

Καὶ παρ' ἡμῖν, ἰδίως δὲ εἰς τὰ χωριά, τοσαύτη ὑπάρχει ἡ ἐκτίμησις τῆς χρησιμότητος τῶν οἰκιακῶν ὄρνιθων, ὥστε ἰδὲν λογίζεται οἰκοκυρὰ ἢ μὴ ἔχουσα καὶ δύο ζευγάρια κόττας· οἱ δὲ ποιμένες οἱ ἀπὸ τὰς θεινὰς εἰς τὰς χειμερινὰς βοσκάς, καὶ τινάπαλιν, μεταβαίνοντες, πλησίον τῶν τέκνων αὐτῶν, φέρουσιν ἐπὶ τῶν ἀχχοφόρων ζῶων ἐπικαθημένους καὶ τὰς ὄρνιθας τῶν· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ πλανήτες ἀβίγγαντι, πλησίον τῆς ἐπ' ὄμων φερούμενης πολλοὺς πενιχρὰς ἀποσκευῆς καὶ τῶν τέκνων, φέρουσι καὶ τὰς ἀγαπητάς αὐτῶν ὄρνιθας· τὸ ὦν τῆς ὄρνιθος, εἶναι τὸ προχειότερον προσσχίον εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἰδίως μάλιστα τοῦ χωρικοῦ, ἢ δὲ ὄρνις, τὸ προχειότερον ὡσαύτως δι' αὐτὸν κρέας, μὲ τὸ ὅσατον τρέφει τὸν ζενίζόμενον (μουταζήρη του).

Ὅπως καὶ ἡ γεωργία, καὶ ἡ κτηνοτροφία, καὶ πᾶσα βιομηχανία ἐκαλλιεργήθη μετὰ ζήλου καὶ ἐτελειοποιήθη ἀνοῦσα ἤδη ἐν Ἀγγλίᾳ, οὕτως καὶ αἱ οἰκιακαὶ ὄρνιθες ἐκεῖ ἐεστράφησαν μεθιδικώτατα, καὶ δι' ἐπιμελείας τῶν ἐκλεκτῶν, ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου μεταφερομένη ἐκεῖ, παρήχθησαν εἶδη ὄρνιθων, τὰ μάλιστα ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τοῦ μεγέθους ἀνεπτυγμένα. Καὶ οἱ ἀλέκτορες πολεμιταί, κοσμοῦσι τοὺς ὄρνιθας τῶν μεγαλοκτημόνων καὶ εὐγενῶν, οἵτινες

δὲν εὐρίσκουσι παντὶ ἄκτιν ἀτυμβίαστον, πρὸς τὸν μέγαν πλοῦτον καὶ τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν τῶν, τὸ νὰ διασκεδάζωσιν ἐν τῷ ἀγρῷ ἐνασχολούμενοι καὶ εἰς τὴν ὄρνιθοτροφίαν.

Εὐτυχεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες κατενόησαν, ἐπροσπάθησαν καὶ ἐδυνήθησαν νὰ φέρωσι σχεδὸν εἰς πέρας, τὸ μέγιστον τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, ἦτοι τὴν ἐξαπάλισιν τῆς ὕλικῆς εὐπορίας διὰ πάσης μεθιδικῆς καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα, ἐνασχολήτους καὶ φιλοπονίας, ἐξασφαλίσαντες τοιοῦτοτρόπῳ τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμιότητα!

Ἡ ὄρνιθοτροφία περιλαμβάνει τὰς κυρίως λεγόμενας ὄρνιθας, τὰς χήνας, τὰς νήσσαις, τὰς ὄρνιθας τῶν ἰνδιῶν καὶ τὰς ἡμέρους περιστερὰς. Αὕτη, πλησίον τῶν μεγάλων πληθυσμῶν, εἶναι ἔργον εἰδικῆς ἐπιχειρήσεως, χορηγοῦσα εἰς αὐτοῦς τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν ὦν καὶ τὸ ὄρνιθον κρέας· οἱ ὄρνιθοτρόφοι τρέφουσιν ἀρθίνως καὶ καταλλήλως τὰς ὄρνιθας, ὥστε νὰ ἔχωσι καθεκῆστην, καὶ δι' ὅλου τοῦ ἔτους, τὰ μέγιστα αὐτῶν ὦα· διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ὄρνιθων, δὲν περιμένουσι πλέον τὴν φυσικὴν ἐπώασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν κλιβάνοις, πρὸς τοῦτο κατασκευασμένοις, θέτουσι πλῆθος ὦν, καὶ διατηροῦντες τὴν ἀνάλογον θερμοκρασίαν, καὶ ἀνακινῶντες αὐτὰ, ἔχουσι, μεθ' ἡμέρας καὶ διὰ μιᾶς, πολλὰ νέα ὄρνιθια, τὰ ὅποια μετὰ προσοχῆς τρέφουσι καὶ περιποιῶνται, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν. Εἰς τὸ ἀπλούστατον αὐτὸ φαινόμενον ἐγκεῖται μεγίστη οἰκονομία· δὲν διακόπτεται ἡ ὠροκία τῶν ὄρνιθων διὰ τῆς ἐπώασεως καὶ τῆς μετ' αὐτὴν περιποιήσεως τῶν ὄρνιθων, καὶ δὲν ἀποτυγχάνουσι τὰ ἐν κλιβάνοις τακτικῶς ἐκθερμενόμενα ὦα, ὅπως τὰ ὑπὸ τῶν ὄρνιθων ἐπώαζόμενα· τῶν τελευταίων τοῦτων ἀτακτεῖ ἡ θερμοκρασία, διότι ἡ ὄρνις, εἴ καὶ πεφοτισμένωι, ἀπέρχεται κατ' ἀνάγκην ἐκ δικλειματίων εἰς τροφὴν αὐτῆς, καὶ διότι ἐνίοτε ἀπὸ ἰδιοτροπίαν τῆς ἐγκατελιμπάνει τὰ ὦα.

Ὅπως ἐπὶ τῶν κτηνῶν, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ὄρνιθων, ἄλλας μὲν τρέφουσι διὰ νὰ γεννώσι πολλὰ ὦα, ἐκλέγοντες ὡς τοιαύτας τὰς φύσει μᾶλλον ὠροκούς, καὶ ἄλλας διὰ νὰ δώσωσι πολὺ κρέας· τὰς τελευταίας δὲ γνωρίζουσι ἤδη καὶ πόσον καιρὸν πρέπει νὰ τὰς τρέφωσι μέχρι τῆς μεγαλητέρας αὐτῶν εὐσαρκίας, ὥστε τὰ, πωλώσωι διὰ νὰ μὴ καταναλωσωσι περαιτέρω τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐπὶ ματαίῳ.

Ἐκ τῶν ὄρνιθων ἐν γένει τῶν οἰκιακῶν, ἐκτὸς τῶν ὦν καὶ τοῦ κρέατος, ἔχομεν τὰ πτερὰ αὐτῶν, γρήσματα εἰς κονδύλια γραφῆς καὶ εἰς κήσους κράνων, πέλων καὶ λοιπῶν, εἰς αεριστήρια καὶ ἄλλα· τὰ δὲ πτίλα, διὰ τὰς κλινιστροφικὰς τῶν μαλθικῶν.

Ὄρνιθες δὲν ἐρέθησαν ἐν τῇ ἐκτέλει· ἐξ μόνου τοῦ βασιλ. κτήματος ἐεστέθησαν νήσσαις τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὦν καταπέτω γίνετο λογία.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

*Περὶ βραβεύσεως τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων.
τῆς 4 κλάσεως.*

Πρὶν ἢ προβῆ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς προτάσεις τῶν βραβείων, ὀφείλει νὰ μνημονεύσῃ ἐνταῦθα τοῦ ἀξιοτίμου μέλους αὐτῆς Κ. Χρήστου Ζαχαρίτσα, ὅστις πρὸ πολλῶν ἐτῶν, πολλὰς προσπάθειάς καὶ κεφάλαια καταβαλὼν, κτώρθωσε, μόνος ἴσως ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὸ Βασιλ. κτηνοστάσιον, νὰ ἀποκτήσῃ καὶ διατηρῆ κτηνοστάσιον ἀγελάδων πολλῶν, γνησίας γερμανικῆς καταγωγῆς μέχρως ἐβδόμης ἐν τῷ τόπῳ γενεᾶς, ἐκ τοῦ εἶδους τῶν γαλακτούχων. Ὁ ἐκτεθεὶς ταῦρος αὐτοῦ, αἱ τρεῖς ἀγελάδες καὶ μία δάμαλις, εἶναι τέλεια εἰς τὸ εἶδος τῶν ζῶα.

1. ΖΩΑ.

B. Κτηνοστάσιον. Εἰς τὸ Β. κτηνοστάσιον προτείνεται ἡ ἀπονιμῆ χρυσοῦ νομισματοσύμμου Α'. τάξεως.

1) Διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ ἦτοι ἓνα ταῦρον τετραετῆ, τρεῖς ἀγελάδας καὶ ἓνα μόσχον ἐκ τοῦ εἶδους τῶν γαλακτούχων, πρώτης καὶ τρίτης μέχρις ἑκτης γενεᾶς ἐν τῷ τόπῳ, γνησίας γερμανικῆς καταγωγῆς· μίαν δάμαλιν ἐνὸς ἡμισέως ἔτους ἐκ ταύρου γνησίου Ἀγγλικοῦ Δούραμ, εἶδους τῶν μᾶλλον κρεωφόρων· δύο χοίρους λευκοῦς, καὶ δύο μέλανας, ἄρρενας καὶ θηλείας, γνησίας ἀγγλικῆς καταγωγῆς τοῦ New Leicester καὶ Himpshire, τῶν ἐκλεκτοτέρων εἰδῶν διὰ τὸ πολὺ πάχος τῶν, διὰ τὸ πολὺ κρέας τῶν καὶ διὰ τὴν πολυτοκίαν τῶν, 5ης καὶ 6ης ἐν τῷ τόπῳ γενεᾶς· λευκὸν τράγον καὶ αἶγα τῆς Ἀγκύρας, 3'ς ἐν τῷ τόπῳ γενεᾶς. Νιστάς τῆς Ἀφοικῆς, σῆτινες, καὶ εἰς τὸ εἶδος μέγισται καὶ μετὰ τῶν ἐγ. ωρίων ἐπιμυζομέναι, παράγουσι νεοεἶδος γησῶν μεγάλων, κρέατος εὐχύμου καὶ λίαν ὠστόχον.

2) Διότι τὰ ζῶα ταῦτα, καὶ ἰδίως αἱ ἀγελάδες, διατηροῦνται εἰς μέγα καὶ πολλαπλασιάζονται ἐν τῷ Β. κτηνοστάσιῳ, εἰς τὰ γνήτια εἶδη τῆς ἀρχικῆς καταγωγῆς του ἑκαστοῦ· καὶ

3) Διότι οἱ ἐπιβύττορες τῶν ζώων τοῦ Β. κτηνοστασίου, προσφέρονται προθύμως πρὸς ἐπιμυζίαν εἰς πάντα ὅστις μεταφέρει ἐκεῖ τα ἰδιὰ του θήλα ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ.

Γεωργικὴ Σχολὴ Τίρυνθος. Εἰς τὴν σχολὴν τῆς Τίρυνθος ἀπονέμεται νομισματόσημον ἀργυροῦν Α'. τάξεως, διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτῆς ὅκτω πρόβατα ἢ ὀκτὼ κρινοῦς ἐπιβύττορας, δύο προβατίνες, δύο ἑρπυοκρίνοῦς καὶ δύο ἀμναδας γνησίου καὶ ἐξ ἐπιμυζίας μετ' ἐγγύσια πρόβατα μερινῶς· διὰ τὸ ἐκτε-

ἔριον, πλυμένον καὶ ἄπλυτον, γνησίου καὶ ἀναμίκτου μερινοῦ, λίαν καλῆς ποιότητος, καὶ διότι διετηρήθη καὶ ἐπολλαπλασιάσθη ἐν τῇ σχολῇ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν προβάτων εἰς ποίμνιον, ἀριθμοῦν ἤδη περὶ τὰ 150.

Νικόλαος Ἐμμανουήλ. Ὁ Κ. Ν. Ἐμμανουήλ μετέφερεν ἐξ Ἠλείας δύο κρινοῦς ἡμιμερινούς· ὁ εἰς ἀέρατος δὴ ἐτῶν, 3ης εἰς χεῖρας αὐτοῦ γενεᾶς, ἀπέθανε καθ' ὁδόν· ἐφέρθη δὲ καὶ ἐξετέθη ὁ ἕτερος, ἐτῶν τεσσάρων, λίαν ἀνεπτυγμένος καὶ παραγωγὸς ἐρίου καλλίστης ποιότητος τοῦ εἶδους αὐτοῦ· ὁ ἴδιος Ἐμμανουήλ ἐπολλαπλασίασεν εἰς ποίμνιον καὶ διατηρεῖ ἤδη, μόνος ἴσως καθ' ὅλον τὸ κράτος ἰδιώτης, περὶ τὰ 120 πρόβατα γνησίων καὶ ἀναμίκτων μερινῶν· διὰ ταῦτα καὶ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας πόκους ἐρίου, γνησίου καὶ μίκτου μερινοῦ λίαν καλῆς ποιότητος, ἀπονέμεται αὐτῷ νομισματόσημον ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Ἀθ. Βούλγαρης ἐν Ἀθήναις. Εἰς τὸν Α. Βούλγαριν διὰ τὰς ἐκτεθείσας τέσσαρας ἀγελάδας του, ἐκ τοῦ εἶδους τῶν γαλακτούχων, γνησίας γαλλικῆς καταγωγῆς, καὶ διὰ τὰς προσπάθειάς, αἱ καταβάλλει εἰς διατήρησιν τοῦ εἶδους αὐτοῦ, ἀπονέμεται χαλκοῦν νομισματόσημον.

Χρῖστος Ἀνδρέου. Ἐπαινεῖται διὰ τὴν ἐκτεθείσαν αὐτοῦ χοῖρον ἐκ τοῦ εἶδους τῶν Β. κτηνοστάσιον εἶδους τῶν Himpshire, καὶ διὰ τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ εἰς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἶδους τούτου.

M. Ξανθόπουλος. Ἐπαινεῖται ὡσαύτως διὰ τὸν ἐκτεθέντα κριὸν καὶ προβατίναν, ἀσιατικῆς καταγωγῆς, καὶ ἀμναδα, ἐξ ἐπιμυζίας τοῦ κριοῦ μετ' ἐγγύριον προβατίνας, καὶ διὰ τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ εἰς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἶδους.

Δημ. Βότζαρης. Διὰ τὸν ἐκτεθέντα ἐγγύριον ἵππον ἐτῶν 4 1/2 ὑπέρυθρον, καλῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ λίαν σύμμετρον, ἐκ μητρὸς ἀραβικῆς καταγωγῆς, πατρὸς δὲν περσικῆς, ἀπονέμεται αὐτῷ ἀργυροῦν νομισματόσημον Β'. τάξεως.

2. ΤΥΡΙΑ.

M. Κουτζουδάκης ἐκ Μήλου, καὶ δῆμος Κορωπίδος ἐν Νάξῳ. Διὰ τὰ ἐκτεθέντα κεφαλοτύρια αὐτῶν ἀπονέμεται χαλκοῦν νομισματόσημον· προτρέπονται δὲ ἵνα γενῶσι προσεκτικώτεροι εἰς τὴν τελειωτέραν κατασκευὴν τοῦ τυροῦ, συστατικὸν τῆς ὁποίας εἶναι καὶ τὸ μεγαλύτερον μεγεθὸς τῶν κεφαλοτυρίων.

Δῆμος Ἀμυρίσσης καὶ Θ. Καλπούζος ἐκ τοῦ δήμου Ραχόβης. Νομισματόσημον χαλκοῦν ἀπονέμεται εἰς τὸν δῆμον Ἀμυρίσσης καὶ εἰς τὸν Θ. Καλπούζον ἐκ Ραχόβης διὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπ' αὐτῶν τυρία (φορμαγέλας), ποιότητος ἀποτρέπονται δὲ ἵνα

κατασκευάζωσι μεγαλύτερα πολὺ τὰ τηρία των ταῦτα, καὶ καταστήσωσιν αὐτὰ συμπαγέστερα διὰ τῆς πίεσεως, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν καλητέραν αὐτῶν διατήρησιν.

Δῆμος Παρρασιίδος. Ἐπαινεῖται διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ τυρία (φουρμαγέλας).

Δῆμος 'Ραχόβης. Διὰ τὸ ἐκτεθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀσκοτύριον, ἀρίστης ποιότητος, ἀπονέμεται αὐτῷ νοτισματόσημον χαλκοῦν.

Ἄντ. Βουτζῆρας ἐκ Σύρου. Διὰ τὴν ἐκτεθείσαν ὑπ' αὐτοῦ κοπανιστὴν λεγομένην μιζύθραν, ἠδείαν τὴν γεῦσιν καὶ διατηρήσιμον ἐπὶ πολὺ, ἀπονέμεται χαλκοῦν νομισματόσημον.

Δῆμος Κέας. Διὰ τὴν ἐκτεθείσαν ὑπ' αὐτοῦ ὁμοίαν μιζύθραν, ἀπονέμεται ἔπαινος.

3. ΒΟΥΤΥΡΟΝ.

Δῆμος Κλειτωρίων ἐν Καλαβρυτίοις, καὶ Β. Ἰατρὸς ἐκ τοῦ δήμου Φαρῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Ἀπονέμεται αὐτοῖς νομισματόσημον χαλκοῦν διὰ τὴν καθα-

ριότητα καὶ τὴν καλὴν διατήρησιν τοῦ ἐκτεθέντος παρ' αὐτῶν βουτύρου ἐκ γάλακτος προβάτων καὶ αἰγῶν.

Ἰωάννης Λάκης ἐν Ἀθήναις. Ἀπονέμεται καὶ τούτῳ χαλκοῦν νομισματόσημον διὰ τὸ ἐκτεθὲν ἐκ βοῦτου γάλακτος κάλλιστον βούτυρον αὐτοῦ, νωπὸν καὶ ἀλατισμένον, καὶ συγχρόνως καθαρώτατον.

4. ΕΡΙΑ.

Δημ. Δελαγραμμάτης ἐκ Νάξου Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῆς γεωργικῆς Σχολῆς τῆς τίρυνθος καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Νικολ. Ἐμμανουὴλ ἐκτεθέντων καὶ ἀνωθι ἐν §. 1. μνημονευθέντων ἐρίων, ἐξέθηκεν ἄξιον λόγου τοιοῦτον καὶ ὁ Κ. Δελαγραμμάτης, δι' ὃ ἀπονέμεται αὐτῷ ἔπαινος. Ὡς ἐκ τοῦ ἐρίου δὲ τούτου εἰκάζεται, ὅτι τὸ εἶδος τοῦ παράγοντος αὐτὸ προβάτου, ἐρχόμενον εἰς ἐπιμιξίαν μετὰ γνησίου μερινοῦ, θέλει παράξει ἐριον ἐκλεκτὸν ἡμιμερινόν, ὅπερ εἶναι τῆς μεγαλητέρας καταναλώσεως ἐν Εὐρώπῃ, καὶ χρησιμώτατον πρὸς ὑμῖν καὶ ἐπιζήτητον πανταχοῦ.

ΚΛΑΣΕΙΣ 5, 6, και 7.

Μηχανική ἐφηρμοσμένη ἐπὶ τῆς βιομηχανίας.

Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα, κτλ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ, ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

(1) Γ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ, ΔΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ.

Θ. ΗΠΙΤΗΣ, ΥΠΟΔΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Ἀναμφιβόλῳ ἐστὶν ὅτι αἱ μηχανικαὶ ἐφευρέσεις συν-
ταίνοσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν ἐθνῶν, ὡς
κυβάνουσαι τὴν παραγωγὴν ἐπομένως καὶ τὸν πλοῦτον.
Διὸ καθεκάστην ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐπινοεῖ νέας μηχανὰς
καὶ βελτιοῖ τὰς γνωστάς. εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν
τσαυτῆ νῦν πρόδος γίνεται, ὥστε ὀλίγιστα εἶναι ἀρ-
κοῦσιν ἵνα μεταβληθῶσιν ὀλοτελῶς οἱ διάφοροι βιομη-
χανικοὶ κλάδοι. Σκοπὸς ἐνάστης βιομηχανίας ἐστὶ τὸ
παράγειν ἀφίθως, κατεργάζεσθαι ὡς θέλτισα, καὶ κα-
τασκευάζειν εὐάνως. Τὸ δὲ πρότιστον μέσον τῆς εὐ-
πραγίας τῶν μηχανικῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων
ἐστὶν ἡ χρῆσις τῶν καταλλήλων μηχανῶν πρὸς ἀντικα-
τάστασιν τῆς πολυδαπείου χειρωναξίας διὰ τῆς αὐτο-
μάτου κατεργασίας.

Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας τῆς διώκουσα ἐθα-
μίλλως τὰς προόδους τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊῶν ἐθνῶν,
καδιζει ὑσπερῆσαι πρὸς τὴν ἀναπτυξὴν τῆς βιομηχα-
νίας τῆς παρεδεχομένη τὰς ἐντελεστεράς μεθόδους καὶ
καθιέρουσα διάφορα βιομηχανικὰ καταστήματα, ὧν
εὐρίσκειται ἡ ἐπαρῆμισις ἐν ταῖς περὶ τῶν σχετικῶν
κλάσεων ἐκθέσει τῶν ἑλληνοδικῶν.

Ἡ καθιέρωσις τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν καταστη-
μάτων εἶναι πολυδάπανος, καὶ τὰ μέσα τῶν ἰδιωτῶν
ἀνεπαρκῆ. τούτου ἕνεκεν ἐν Ἑλλάδι ὀλίγιστα ἐκ τῶν
βιομηχανικῶν καταστημάτων εἶναι μηχανικά. ὑπάρ-
χουσι βεβαίως ἵνα, τὰ ὅπλα δὲν ἀπαιτοῦσι μεγάλας
προκαταστάδας κεφαλαίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν πρῶ-

των καὶ κατὰ τῶν δευτέρων ὑπάρχουσι δύο ἰσχυρὰ
ἐμπόδια. Ἡ ἔλλειψις ἐργοστασίων πρὸς κατασκευὴν
καὶ ἐπισκευὴν τῶν μηχανῶν, καὶ ἡ μὴ πρόδος καὶ
διάδοσις παρ' ἑμὶν τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν
γνώσεων τῆς μηχανικῆς, τῆς τσαυτῆ ἄλλοτε ἐν τῇ
πατρίᾳ γῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμηδῶδους λαμπροῦ βίαιος. Ἐντε-
θεν καὶ τὰ μηχανικὰ ἀντικείμενα δι' ὀλίγων ἀντιπρο-
σωπεύονται εἰς τὸν ἀ. Ὀλυμπιακὸν διαγωνισμόν.

ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ.

Τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰδρυθὲν ἐργοστάσιον ἐστὶ
τὸ ἐν Ναυπλίῳ ἐθνικὸν ἐργοστάσιον ἀλλὰ καὶ τοῦτο
περιριζόμενον μᾶλλον εἰς τὰ τοῦ στρατοῦ, μικρὰν συν-
δρομὴν παρέσχεν πρὸς τοὺς βιομηχάνους καὶ ἐναργῆς
ἀπόδειξις τούτου εἶναι, ὅτι εἰς τὰ Ὀλύμπια μὲν
πρῶτον ὑπαγόμενον εἰς τὰ μηχανὰς ἐπευψεν.

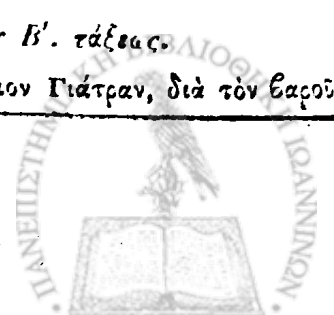
Ἡ σύστασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ἐπρο-
κάλεσε τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως παρὰ τῆς ἐταιρίας
μηχανικοῦ ἐργοστασίου ἐν Σύρῳ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο,
λέγουσι, καλῶς ἐργαζόμενον, ἀλλὰ λυπούμεθα διότι δὲν
ἐπαρουσιάσθη εἰς τὰ Ὀλύμπια ἵνα βραβεύωμεν αὐτὸ.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἄργυροῖν Β' τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Διονύσιον Γιάτρων, διὰ τὸν βαροῦλ.

(1) Δὲν ἔλαβε μέρος, κωλύμενος.

τον και διάφορα σιδηρόχυτα τεμάχια μηχανών διαφόρου μεγέθους, ἄπερ ἐξέθηκεν ἐκ τοῦ ἐκείσε χυτηρίου του, ἄριν ἐκσυρσεως του· συνιστάται δ' αὐτῷ περισσοτέρα προσοχή εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν τύπων του.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Βερολίῳ σπουδάζοντα ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Ἰφ. Κοκκιδῆν διὰ τὸν τόνον αὐτοῦ.

Ὁ μικρὸς οὗτος τόννος εἶναι ἐκ τοῦ εἶδους τῶν παλαιῶν τόννων· ἡ στερέωσις τῶν ὑποστατῶν τῶν κεραιῶν καὶ τοῦ ἐλκυθροῦ γίνεται κατὸν συήθη τρόπον δι' ἀπλῆς συσφίξεως· αἱ παράλληλοι καὶ κάθετοι κινήσεις τοῦ κοπιδοφορείου δίδονται διὰ κοιλίων, ἡ δὲ τοξοειδὴς διὰ τῆς χειρός.

Εἰς τὰ μέρη ταῦτα δὲν ἀπαντῶνται αἱ βελτιώσεις καὶ ἐξασφαλίσεις τῶν κινήσεων, αἵτινες ἐπινέχθησαν εἰς τοὺς νεωτέρους τόννους ὡς π. χ. εἰς τὸν καθολικὸν τόννον τοῦ Deshayz, ὁ ἐκθέτης ἀφήρσεν ἐκ τοῦ τόννου του τὸν μέγαν κοιλίαν τὸν κινούντα τὸ ἐλκυθρον τῶν ἐλικουργῶν τόννων· προκειμένου λοιπὸν περὶ κατασκευῆς κοιλίων ἀναγκάζεται νὰ μεταδώσῃ καὶ τὴν προδικηὴν κίνησιν εἰς τὸ τωρνευόμενον σῶμα, ὃ ἐκτελεῖται εὐκόλως μὲν, ἀλλὰ διακεκομμένως διὰ κοιλιωτῶν τμημάτων καὶ καταλλήλου παρεμβολῆς.

Ἡ τροποποιήσις αὐτὴ ἐλαττοῖ πραγματικῶς τὸ τρίμημα τοῦ τόννου, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ἡ κατασκευὴ τῶν κοιλίων τμηματικῶς καὶ μάλιστα ἐπὶ τόννου συσκευασθέντος ὡς μονοκεραίου, γίνεται πολλάκις πρόξενος τῆς ἀτελείας ταύτης. Οὐχ ἦττον ὁ ἐκθέτης εἶναι ἄξιος βραβεύσεως διὰ τοὺς καταβληθέντας παρ' αὐτοῦ κόπους.

Εἰς τὸν ἐν Λαμίᾳ Π. Μπαρπούταν διὰ τὰ διάφορα σχετικὰ πάρεργα μετὰ προτύπου πιεστηρίου, ἄπερ ἐξέθηκεν πρὸς κατασκευὴν πασῶν, τὴν ἐκβλίψιν τοῦ ἐλαίου, τὴν στείβασιν τῶν καπνῶν καὶ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ μέλιτος.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Χ. Ραῦχην διὰ τὸ πρότυπον ἀτμομηχανῆς· τὸ πρότυπον τοῦτο ἂν καὶ παχυλῶς κατεργασμένον κατεδείκνυσεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀτμοῦ· συνιστάται δ' αὐτῷ πλεονεκτήματα εἰς τὴν κατασκευὴν ἔργων ἀποβλεπόντων τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν βιομηχανῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Β. Φετιγάνην διὰ τὸ μικρὸν πρότυπον μηχανῆς πρὸς μονόχρονον ἐκτύπωσιν τῶν ὑφασμάτων διὰ τοῦ κυλινδρου. Τὸ πρότυπον τοῦτο εἶναι ἀτελές· προτρέπεται δ' ὁ τεχνίτης νὰ κατασκευάσῃ πραγματικὴν τυπωτικὴν μηχανήν.

Εἰς τὸν Κ. Κοίγκερ διὰ τὴν ἀστράβην ἐπιπέδιου.

Σημείωσις πρὸς ἀθῶναιον.

Ὁ ἐν Ἀθήναις τεχνίτης Ν. Παναγιώτου ἐξέθετο τεμάχια τρυπητικῆς μηχανῆς συνιστάμενα ἐκ τωρνευμένου σιδηροῦ ἄξονος καὶ κοιλίου.

Ὁ Κ. Κοίγκερ ἐξέθηκεν μικρὸν ἑμαξιδιον διὰ τὰ νήπια,

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ι. Κ. Πύργος, ἐξέθηκεν περιλαίμιον ἔπταν ἐκ σιλποῦ δέρματος ἀρκούντως καλῶς κατασκευασμένου, ἀποδοκιμάζεται ὅμως διὰ τὸ σημεῖον τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν κρίκων τῆς ἄλξεως.

Ἄνκοι ὑπάρχωσιν ἐν Ἑλλάδι πάμπολλοι φαλαροποιοὶ καὶ σαγματόποιοι· μόνος ὁ ἐν Ἀθήναις Κ. Κόντος ἐξέθηκεν μικρὸν τι κεκοσμημένον σάγμα,

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ν. Μεντζέλος, ἐξέθηκεν χάλκινον μικρὸν πρότυπον συνθέτου ἀντλητηρίου· ὠφείλε νὰ πέμψῃ τελείαν μηχανήν ἵνα βραβευθῇ. Τὸ ἄνω πρότυπον μάλιστα ὡς διδακτικὸν δύναταται νὰ θεωρηθῇ.

Ὁ Δ. Κωνσταντίνου ἐξέθηκεν κοινὸν κτένιον ὑφαντικῆς· προτρέπονται οἱ ὑφαντουργοὶ νὰ παραιτηθῶσι τῶν κοινῶν μηχανῶν καὶ νὰ εἰσάξωσι πρὸς ὄφελός των ἐνὶ τελεστέρᾳ μεθόδους.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

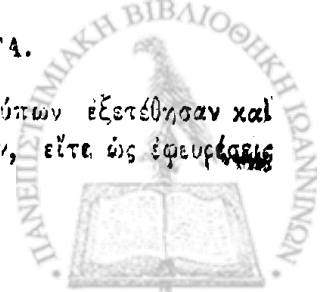
Ἡ γεωργία προδεύουσα καθ' ἑκάστην ἐν Ἑλλάδι συμπαράσφει καὶ τὴν γεωπονικὴν βιομηχανίαν. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Βασιλικῶν κτημάτων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἐν Τίρυνθι γεωργικοῦ σχολείου, πλείστοι γεωπόνοι μεταχειρίζονται πάμπολα ἐντελέστερα ὄργανα, περὶ ὧν εἰδικώτερον ἐξέτασαν οἱ τῆς κλάσεως ὄντες Ἑλλανδοὶ καὶ.

Τὰ ἐπιφελῆ ὄργανα τῆς γεωπονικῆς βιομηχανίας, τὰ ἴποια μετ' εὐχορηγήσεως εἶδομεν εἰς τὰ Ἄ. Ολύμπια, εἰσὶν·

- Ἡ ἀλωνιστικὴ μηχανή.
 - Ὁ ἐκκοκιστὴς τοῦ ἀραβοσίτου.
 - Πρότυπον τῆς μυλαγριδοκτόνου.
 - Ὁ συνθλαστής.
 - Ὁ ἀχυροκόπτης.
 - Ἡ καρδόκοπς.
 - Τὸ πρότυπον τοῦ ἀεροθερμάντου ἱπνοῦ (κλιβάνου).
 - Ἡ Βουτυροποιητικὴ.
 - Τὸ τυροπιεστήριον.
 - Ἡ Βαμβάκουμηχανή.
- Ταῦτα πάντα ὡς κατασκευασθέντα εἰς τὴν ἄλλοδακίαν ἢ ὑπὸ ξένων δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἐξέτασίν μας.
- Ὁ ἐν Ἀθήναις Μαντζούνης ἐξέθηκε καθαριστικὴν μηχανήν τοῦ αἵτου, ἀλλ' εὐρησεν αὐτὴν ἀτελή.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἐκτὸς τῶν Μηχανῶν καὶ προτύπων ἐξετέθησαν καὶ διαγράμματα διαφόρων μηχανῶν, εἴτε ὡς ἐφευρέσεις

εἶτε ὡς βελτιώσεις. Μὲ λύπην μας εἶδομεν ἐκτεθειμένα τὰ σχέδια ταῦτα, διὸ καὶ δὲν σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἐκθετῶν.

Ἐκ τούτων, τὰ τοῦ μὲν, ἤττον κακῶς σχεδιασθέντα δεικνύουσι ἐνίοτε τάτιν μηχανικοῦ νοός, ἀλλ' ὑποδεικνύουσι ταυτοχρόνως ἐντελῆ ἄλλειψιν πάσης μηχανικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς προπαιδείας.

Τὰ τοῦ δὲ, εἶναι ἄμορφα διαγράμματα διαφόρων συμπλεγμάτων μηχανικῶν τεμαχίων.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ.

Περαιόντες τὴν ἐκθεσὶν μας ταύτην, ἐξ ἧς ἐξάγεται πόσον ἐν Ἑλλάδι αἱ μηχανικαὶ βιομηχανίαι εἶναι ἀτελεῖς εἰσέτι, ὀφείλομεν πρὸς μὲν τὴν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπὴν νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἐπιτευχθήσεται μόνον

διὰ τῆς καθιδρύσεως μηχανικῶν ἐργοστασίων καὶ τῆς διαδόσεως εἰς τὸν λαὸν τῶν λογικῶν μαθημάτων καὶ μηχανικῶν ἀρχῶν, ὅπως μορφωθῶσι τοιοιτοτρόπως τεχνίται ἐπιτήδαιοι· πρὸς δὲ τοὺς ἐκθέτας νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι μὴ ἐννοήσαντες τὸν σκοπὸν τῶν Ὀυμπίων περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἐκθεσὶν ἀπλῶν καὶ ἀτελῶν προτύπων, τὰ ὅποια οὐδεμίαν συνδρομὴν τοῖς βιομηχάνοις παρέχουσι.

Ἡ ἐξέτασις μηχανῆς τινὸς ἔνδ' ἐπιδοκιμασθῆ ἢ χρησῆς αὐτῆς ἀπαιτεῖ ἐν γένει καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ κίνησιν αὐτῆς· ἐπομένως πρέπει αἱ ἐκτιθέμεναι μηχαναὶ νὰ κατασκευάζωνται ἢ ἐν φυσικῷ μεγέθει, ἢ ἐν μικρῷ μὲν, ἀλλὰ δι' ἀκριβῶν καὶ λεπτομερῶν προτύπων· ἐκθεσίς τις ἀποβλέπουσα τὴν χρῆσιν τῆς μηχανῆς ἢ τὰς ἐπινευθεῖσας τροποποιήσεις ἔσεται πάντοτε ὠφελιμοτάτη.

ΚΛΑΣΙΣ 8.

Τέχναι ακριβείας και βιομηχανiai σχετιζόμεναι μετά τής δημοσίου εκπαιδύσεως.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

ΣΜΙΤ, ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ. (α).

Δ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Ι. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ, » » »

Αι εις την 8 Κλάσιν αναγόμεναι τέχναι και βιομηχανίαι κύριον χαρακτήρα έχουσι την ακρίθειαν κατά την καταμέτρησιν και την θέσιν.

Ἐπειδή εις ἐκάστην κοινωνίαν κατά τὰς ἀνάγκας τὰς βασιμῶν ἀναφουρένας και αι τέχναι ἀναπτύσσονται, ἐπόμενον ἦτο και παρ' ἡμῖν αι τέχναι ακριβείας να μὴ ἔχωσι στάδιον εὐρύ.

Τὰ εκπαιδευτικα κατιστήματα, Τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὰ ναυτικὰ σχολεία, ἔχωσι μὲν ἀνάγκην ὁργανων μεγίστης ακριβείας ἐπιδεικτικῶν, ἀλλ' οἱ κατασκευάζοντες ταῦτα και ἐν αὐτῇ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἴδεν δύνανται να φθάσωσιν εις την συνήθη μάλιστα ακρίθειαν και οὐχὶ την ἑκτακτον, οὔτε μετά μεγίστων κόπων και δαπανῶν διὰ ταῦτα οὐδὲν ἔργον φήσεως τρικύτης ἐπαρουσιάσθη εις τὰ Ὀλύμπια ἀξιον προσοχῆς και

α) Ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα Major, λαν μικρὰ φέρει πο- λικὸν κύκλον και δεικτικὴν ἀ επιτηδελως κατασκευασμένα, ἀνευ λεπτότητος και ακριβείας, κατά την ἐγγράφειν και

την κατασκευὴν, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ χάρτης κα- κῶς προσκεκολλημένος ὑπάγει.

β) Ἡ γάλαξ (στατήρ), κατασκευασθεῖσα εις τὸ Βασιλικὸν Ὀπλοστάσιον, ἐφάνη ἡμῖν κομψὴ κατά την κατασκευὴν και ὀρθὴ κατά την τέχνην, ἀλλ' ἐβραβεύθη ὁ ἐκθέτης διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον παρ' ἄλλης κλάσεως διὸ μόνον μνεῖα τούτου γίνεται ἐνταῦθα.

γ) Πάντες οἱ γεωγραφικοὶ χάρται ἔχωσιν ἑλλείψεις οὐσιώδεις και ποῦ μὲν, ὁ χρωματισμὸς λανζωηρὸς, ποῦ δὲ ἡ ἐπισκίασις ἀπέχει πολὺ τῶν κανόνων τῆς τέχνης, εις ἄλλ. υς ἢ πληθ. τῶν ὀνομάτων ἐν σμικρᾷ ἐκτάσει κατανατὰ τὸν χάρτην πίνακα μᾶλλον. Τὰς ἑλλείψεις του δὲ ἐκθέτης τις δικαιολογεῖ ὁ ἴδιος ὡς αὐτοδίδακτος διδων, ἀλλὰ κακὸν εἶναι να θέλη τις ν' ἀνακαλύψη πρὸ πολλῶν χιόνων τέχνην ἐν χρῆσει και εις ἐντέλειαν ὑπάρ- χουσαν, και εὐχερέστερον και προτιμώτερον εἶναι να παραλάβῃ αὐτὴν διὰ διδασκαλίας, δαπανῶν μάλιστα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

(1) Δὶν ἔλαβε μέρος εις τὰς συνεδρ. τισ κλυδ' ἔμενος.

ΚΛΑΣΙΣ 9, 10, καὶ 11.

Βιωμαχανία ἀφορῶσαι τὴν οἰκονομικὴν χρῆσιν τοῦ πύρρος
καὶ τοῦ φωτός.

Χημηκαὶ τέχνηαι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Παροσκευασία καὶ διατήρησις τῶν τροφίμων.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Σ. ΚΡΙΝΟΣ, ΙΑΤΡΟΣΥΝΕΔΡΟΣ ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Μ. ΚΟΥΤΣΟΥΔΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Τῆς ὕλης τῆς ἀργού καὶ ἀκτεργάτου τὰ δυσεξε-
ρεύνητα σπλέγγνα κατεκλύπτουσι τῆς φύσεως τῆς
παντουργοῦς δυνάμεις, αἵτινες εἶναι τῆς εὐδαιμονίας τοῦ
ἀνθρώπου τὰ μίνα καὶ ἀνεξάντλητα μέτρα. Κατέκλυψε
δὲ ἡ θεία πρόνοια πᾶν ἄκρον κελόν καὶ πᾶν ἐξαιρετικῶς
χρήσιμον, διὰ νὰ μὴ μεταλλάξωσιν αὐτῶν οἱ φηγίτοναι,
οἱ ἀργοί, οἱ κηρῆνες, καὶ ζήτωσιν εἰς τὸν αἰῶνα· διότι
μόνοι οἱ μὴ φειδίμενοι καὶ τοῦ ἰδρωτός τοῦ προσώπου
αὐτῶν καὶ τοῦ ἰδίου αἵματός ἐκρίθησαν ἄξιον παντός
ἀγαθοῦ.

Κατὰ μικρὰς περιόδους ἀνεκκλύπτεται εἰς τὰ ἔθνη
ὑπὸ δαιμονίων ἀνθρώπων ἀτόκρον τι τῆς φύσεως μυ-
στήριον, καὶ ἀμέτρητος μεταβάλλονται τῶν κακοίων τῆς
γῆς αἱ τύχαι, καὶ τὸ πρότωπον τῆς γῆς ἀλλοιοῦται.
Τοῦ διακοινικοῦ πυρρός ὁ ἐφευρετής ἐνομίθη συγγενῆς
τῶν θεῶν καὶ μέγας τοῦ ἀνθρώπου γέσιος εὐεργετής·
ὁ δὲ εἰς τὸ ἄλορον καὶ ἀκατακλύστον τοῦ αἵτου
σπέρμα τὴν ἐστίν τῆς ζωῆς ἀνεκκλύψις ἀνηγορεύθη
θεός. Ἡ γνώσις τῶν χημικῶν προστίμων τριῶν εἰτελών
καὶ κινῶν σωμάτων ἀνέτρεψε τὸ πηλίμου τὸ τυφλῶν
καὶ κατέβλεπε τοῦ βροχάρου. Ἡ ἀνεκκλύψις τοῦ μχ-

γητισμοῦ νέου, εἰς τὸν παλαιὸν ἐπρόσθεσε κόσμον,
καὶ βραχὴν κατέστησε τὴν πρὶν ἄβυσσον θάλασσαν. Ἡ ἰδέα
τῶν ἰδιοτήτων τοῦ φωτός συνῆλθεν εἰς τὰ ἐπίγεια τὰ
οὐράνια καὶ ἄπειρον ἐν τῷ ὁρατῷ κόσμῳ ἀνεῦρεν ἀο-
ράτων κόντων πληθύν· τοῦ δὲ ἠλεκτρισμοῦ ἡ ἐννοια
συνέθεσε τὰ ἄκρα διεστώτα, καὶ τὸν κεραυνοφόρον Δία
ἀράπλιεν. Τοῦ αἵματος ἡ δυνάμις εἰς Τυρῶνα καὶ Βαϊά-
ρων τὸ ἀθηνέστατον καὶ μαθητικώτατον τῶν ζώων με-
τέβλε· σήμερον δὲ ὄντως ὁ ἀνθρώπος ἀπεδείχθη τῆς
ὑπὸ οὐρανὸν ὁ προσωριμῆτος δυνάστη· ὑπὲρ πῶτα δὲ
εἰς τὴν ἐσχάτου τοῦτου χρόνου οἱ λαοὶ διὰ τῆς φυ-
σικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς μηχανικῆς ἀμιλλῶνται τίς
τοῦ ἄλλου καὶ ἀπώτερον καὶ ταχύτερον νὰ βίβη τῆς
βουλῆς του, τίς τοῦ ἄλλου νὰ φητίτη λαμπρότερον
τῆς ἀγνῆς καὶ τῆς βίβης τῶν πόλεων, τίς ταχύτερον
νὰ διαβῆ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆς, τίς τὰ παραγ-
γέματα αὐτοῦ νὰ διαβιβάσῃ, ὡς ἀτραπὴν, εἰς τῆς οἰ-
κουμένης τὰ πέρατα. Τὰ ἔθνη σπεύδουσιν, ὡς μαινόμενα,
κατόπιν πάσης πρακτικῆς καὶ ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, ἀνα-
ζητοῦντα διὰ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστη-
μῶν τοῦ μὲν μεγαλείου καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν τὰ
ἀμνητῆρα ὄπλα, ἀνέτου δὲ, εὐθηνῶν, καὶ εἰς ἀνθρώπων

ερόζοντος θίου τὰ ἀσφαλέστερα και προχειρότερα τοιχεία.

Τῶν Ὀλυμπίων ἡ ἐκθεσις κατέδειξε, και ἐν πολλοῖς ἄλλοις, τὴν πτωχείαν μας, ἰδίως δὲ ἐξήλεγξε τὴν γυμνόητά μας εἰς πᾶν ὅτι ἀπὸ τῶν φυσικῶν και χημικῶν πιστημῶν ἀπορρέει. Χωρὶς ἀντιλογίας εἶμιθα ἔσχατοι. ἐν πρέπει δὲ νὰ σκανδαλισθῶσιν, οὔτε τὸ ἔθνος, οὔτε οἱ ἰτέλει, τὴν ἀλήθειαν δημοσίᾳ και ἐλευθέρως προφερομένην ἀκούοντες. Ἡ ἀλήθεια οὐδένα οὐδέποτε ἐβλῆψεν ἀλήθεια ἐλευθερώσει ἡμᾶς. Τότε δὲ μόνον δύναται ἡ ἐνομένη ἐκθεσις νὰ χρησιμεύσῃ, ὅταν τὰ ἐν αὐτῇ κἀδῶς ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν διανοιῶσιν. Και κλον μὲν εἶναι τὸ τοὺς ἄλλους ἐξαπατᾶν, τὸ νὰ ἐξαπατᾶ τις ὅμως αὐτὸς ἑαυτὸν εἶναι πρᾶγμα ὀλέθριον.

Τῆς τοιαύτης πονηρᾶς ἡμῶν καταστάσεως μόνη και ὀχικὴ αἰτία εἶναι τὸ ἀτελὲς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν ἕστημα. Ἐν Ἑλλάδι αἱ τέχναι ἐν γένει, και αἱ εἰς ἔθνος νεξάρτητον ἀρμόζουσαι ἐπιστῆμαι καταφρονοῦνται, τιπῶνται δὲ ὑπὲρ τὸ δέον τὰ γράμματα. Ὅλοι τρέχομεν ἰσῶσιν τῶν γραμματικῶν, μετὰ τὰς γραμματικὰς δὲ τεύδομεν εἰς πολιορκίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, τὸ ὁοῖον ἑεβαίως δὲν πληροῦται πρὸς διατροφήν και συνήρησιν τῆς ἀνεπιστημοσύνης και τῆς ἀργίας. Καλὰ δὲ θαίως και ἱερά εἶναι τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας ἡ λείψανα, ἀλλὰ και οἱ ἀπόγονοι ὀφείλουσι νὰ δεῖξωσιν τῶν προγόνων αὐτῶν ἀντάξιοι· τοῦτο δὲ χωρὶς ἡχνῶν και ἐπιστημῶν εἶναι ἐπιχειρήμα ἀκατόρθωτον.

Τὸ ἔθνος, καθ' ἡμᾶς, πρέπει νὰ λάβῃ διεύθυνσιν ἄλλην· ἔθνος πρέπει νὰ ζητήσῃ εἰς τὰς τέχναις και τὰς ἐπιστῆμας και θίον ἀνεξάρτητον και τῆς αὐτονομίας τοῦ τὰ πάσης ἀνάγκης ἀνώτερα μέσα· πρέπει νὰ ἐνηλῶσωμεν ὅλοι, ὅτι χωρὶς τῆς καλλιιεργείας τῶν φυσικομαθηματικῶν τεχνῶν και ἐπιστημῶν, δὲν δύναται νὰ εὐξῆθῃ ἔθνος ἐλεύθερον και αὐτόνομον.

Ἴδού εἰς ποίαις μᾶς ἐνέβαλε γενικὰς σκέψεις ἡ μετ' ἱσασίας ἐξέλεγχις τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων, τῶν εἰς τὰς κλάσεις 9, 10 και 11 ὑπαγομένων· ὧν ἔπεται ἡ ἑπιτομερῆς περιγραφή και ἡ δικαία ἡμῶν κρίσις.

ΚΛΑΣΙΣ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὰ ὀλίγιστα ἐκτεθέντα ἔργα, τὰ εἰς τὴν κλάσιν ταύτην ἀνήκοντα, ἀνηγάγομεν εἰς πέντε τμήματα.

1. Εἰς τὰ πρὸς παραγωγήν πυρὸς και φωτός.
2. Εἰς τὰ πρὸς φωτισμὸν σκευῆ.
4. Εἰς τὰς πρὸς φωτισμὸν ὕλας.
5. Εἰς τὰς τοῦ γαλβανισμοῦ ἐφαρμογὰς.

1. Παραγωγή πυρὸς και φωτός.

Ἡ κατασκευὴ φωσφορικῶν πυρῶν ἀποπειραθεῖσα

πολλάκις ἐν Ἑλλάδι ἀπέτυχε πάντοτε. Αἰτία τῆς ἀποτυχίας, ἴσως, ὑπῆρξεν ἡ μὴ ἐκ συστήματος κατασκευὴ αὐτῶν. Ἐκ τῶν τριῶν ἐκθετῶν, ὀττινες ὑπῆρχον, εἰς και μόνος ἐπαρουσίασε συλλογὴν πλήρη, συστηματικὴν, και ἔντεχνον· οὗτος δὲ εἶναι ὁ ἐν Ἑρμουπόλει Κ: Καλαπόδοπουλος.

2. Σκευὴ πρὸς παραγωγήν ἀτμῶν.

Τῶν εἰς κοινήν χρῆσιν ἀποστακτικῶν σκευῶν οἱ ψυχραντήριοι σωλῆνες συνίστανται ἐκ μεταλλίνων αὐλῶν, ἐξ ὧν μετὰ τοῦ ἀποσταζομένου ὑγροῦ μέγιστον ποσὸν ἀτμῶν ἐκφυσᾶται. Τοῦ συστήματος τούτου τῆς ἐλαττωματικῆς ἀποστάξεως δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐννοήσωσι τὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα οἱ τῆς Ἑρμουπόλεως κάτοικοι, και νὰ ζητήσωσι τὴν βελτίωσιν. Εἰς τῶν χαλκῶν τῆς πόλεως ταύτης, ὁ Κ. Π. Λουμπάκης, ἐξέθηκεν ἐν προτύπῳ ἄμβικα, ἔχοντα ἀντὶ τοῦ ἐν χρῆσει αὐλοῦ τὸν ἐν Βερολίῳ χρῆσιμον εἰς ἀπόσταξιν τῶν οἰνοπνευμάτων ψυχραντήριον σωλῆνα, ὅστις εὐθηνότερα τῶν ἄλλων στοιχίζων, δύναται νὰ γίνῃ παρῆτιος μεγάλης οἰκονομίας τοῦ ἀποσταζομένου ὑγροῦ. Περὶ δὲ τῆς χαλκευτικῆς ἱκανότητος τοῦ Κ. Λουμπάκη βέλουν κρίνει ἄλλοι.

3. Σκευὴ φωτισμοῦ.

Τὰ κατ' Ἀργανικὴν μέθοδον σκευὴ φωτισμοῦ, χρῆσιμα μόνον ἐν ταῖς πόλεσι, εἰσάγονται ὀλα ἀνεξαιρέτως ἐξωθεν. Ἐπιθυμητὸν ἦτον, ἂν ὁ Κύριος Φραγκῆσκος Ὀφμαν, ὅστις μόνος ἐξέθηκε Ἀργανικὴν λυχνίαν, ἐπεχειρήσει τὴν κατασκευὴν τῶν τοιούτων λυχνιῶν, πρὸς τὰς κοινωτέρας οἰκιακὰς ἀνάγκαις χρῆσιμων και εἰς τοῦτο ἐνεθαρῦνετο.

4. Ὑλαὶ πρὸς φωτισμὸν.

Ἐν Ἑλλάδι ὡς ὕλας φωτισμοῦ μεταχειριζόμεθα τὸ ἔλαιον, σποράδην δὲ τὰ ἐκ σεατικοῦ ὀξέος κηρία, τὰ καταχρηστικῶς λεγόμενα σπερματσέτα, ἅτινα, ἀνεξεραίτως ὀλα, ἐξωθεν εἰσάγονται, και τὸ κηρίον εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἑκκλησίαις φωτισμὸν. Τὰ μὲν ἐκτεθέντα ἔλαια ἀφέθησαν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἑλληνοδικῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, καθὼς και ὁ κίτρινος κηρός· μόνον δὲ τὸν λευκὸν κηρὸν ἐξηπάσαμεν, εὔρομεν δὲ αὐτὸν καθαρὸν και μετὰ προσοχῆς λευκανθέντα· δυστυχῶς ὀμως τὴν πῆξιν αὐτοῦ εἰς λαμπάδας εὔρομεν οὐχὶ τόσο ἐντεχνον.

5. Ἐφαρμογὴ τοῦ γαλβανισμοῦ.

Εἰς τῶν τριῶν ἑλληνοδικῶν τῆς κλάσεως ταύτης, ὁ Κύριος Μ. Κουτσούδης ἐξέθηκε ἔργα γαλβανοπλαστικῆς μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐξειργασμένα, ἅτινα μόνον μνημονεύονται, ὡς ἐκτεθέντα ὑπὸ ἑλληνοδίκου.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κύριον Γ. Καλαποδόπουλον διὰ τὰ τέσσαρα εἶδη τῶν φωσφορικῶν πυρρῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Π. Λουμπάκην διὰ τὸν Βελτιωμένον ψυχραντήριον σωλῆνα.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Φραγκίσκον Ὁρμαν διὰ τὴν Ἀργυρικὴν λυχνίαν.

Ἑλαιον.

Εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας διὰ τὸν λευκὸν κηρὸν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Α. Βελᾶν διὰ τὸν λευκὸν κηρὸν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Κωνσταντῖνον Εὐαγγέλην.

ΚΛΑΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ.

Τὰ ἀνέκοντα εἰς τὴν κλάσιν ταύτην τεχνικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἔργα κατετάξαμεν εἰς τέσσαρα τμήματα.

1. Εἰς χημικὰ προϊόντα. (α)
2. Εἰς χημικῶν τεχνῶν ἔργα.
3. Εἰς ῥητινώδη σκευάσματα.
4. Εἰς εἰώδη.

Ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς τὴν κλάσιν ταύτην ἀνηκόντων ἔργων τῶν εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθεσίαν λεγθέντων τὴν ἀλήθειαν θέλει καταδείξει. Μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δύο κάτοικοι τῆς ἐργατικωτάτης τῶν ἑλληνίδων πόλεων, τῆς Ἐρμουπόλεως, τῆς τέχνης αὐτῶν τὴν βελτίωσιν ἐπαδίωξαν, καὶ ἀμέσως ἡ ἀξία μόνου τοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πωληθέντος πράγματος ἀπέτελετο τὸ ἕκτον τῆς ὅλης τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐξαγωγῆς.

Ἡ βυρσοδεψικὴ καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ χρόνους τινὰς μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας, ἀτελῶς καὶ θαναύσως ἐνεργεῖτο ἐν ὑπὸ κηρῶν εἰς τὰ ἄκρα πόλεων τινῶν, καὶ παρήγαγεν εὐτελῆ τινὰ τῆς τέχνης ταύτης εἶδη.

Πρῶτος τῶν Ἑλλήνων βυρσοδεψῶν ὁ ἐν Ἐρμουπόλει Κύριος Π. Καλουτᾶς ἐπιχείρησε τὴν βελτίωσιν ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων εἰδῶν, τῶν πελμάτων, τῶν κοινῶς λεγομένων πᾶτων, διὰ τῆς παραλαβῆς ἐργάτου Γάλλου, τοῦ Κυρίου Αζυρεντίου.

Τούτου διαδέχθη ὁ Κύριος Π. Σαλοῦστρος, ὅστις μεταβὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐγένετο αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐργά-

(α) Δύο μόνον χημικὰ προϊόντα ἐξετέθησαν θετικῶς μαθητικῶς, κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Δ. Κρίνου ἐκ τοῦ μαθητῆτος τῆς Εὐβοίας, καὶ τυροκόλλα (ψαρόκολλα) ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Καπουτσιμαδῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἀμφότερα κατασκευάσθησαν ἐν ὀλίγῳ διὰ μόνον τὴν ἐκθεσίαν, οἱ Ἑλληνοδίκαι ἐνόμισαν ὠφέλιμον νὰ τὰ ἀναφέρωσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τὰ βραβεύωσιν.

της τῆς τέχνης του. Ὅποια δὲ ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς βελτιώσεως μιᾶς καὶ μόνης τῶν χημικῶν τεχνῶν, καὶ ταύτης ἐμπειρικῶς, ὡς ἀκούσωμεν τὴν κυβερνήσιν ἐκθέτουσαν ταῦτα ἐν τῷ γενικῷ πίνακι τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος.

« Μεθ' ὅλα τὰ φυσικὰ προϊόντα, τὰ ὅποια διακρίνονται εἰς τὸν πίνακα τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μας παρίστανται ὡς ἐν τῶν ἀξιολογωτέρων ἀθρῶν τὰ κατεργασμένα δέρματα. Ἡ ἐξαγωγή τούτων ὑπελογίσθη εἰς τετρακοσίας χιλιάδας ὀκτάδας, ἐκτιμηθείσας διὰ δρ. 1,668,562 ἢ τοῦ ποσομένου ἐτους 1857 ἐξαγωγῆ αὐτῶν ἐξιτιμήθη εἰς δρ. 2,682,027. »

Τὰ δέρματα ταῦτα κατεργάζονται οὐχὶ ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλ' ἐν καταστήμασι μεγάλοις, ἰδρυθεῖσι τῇ συνδρομῇ τῶν φυσικῶν καὶ μηχανικῶν γνώσεων τῶν νεωτέρων αἰώνων, τούτεστι αἱ βαρύτεραι τῶν ἐργασιῶν γίνονται δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν.

Τὰ εἶδη τῶν κατεργασμένων δερμάτων εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα, διότι πολλαὶ καὶ ποικίλαι εἶναι αἱ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκαι, εἰς ἃς ταῦτα ὑπηρετοῦσιν. Βράμιλλοι τῶν ἐν Σύρῳ βυρσοδεψῶν ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς τέχνης καὶ τὴν εἰσαγωγὴν νέων εἰδῶν ἤρχισαν ν' ἀναραίνωνται καὶ ἐν Ἀθήναις οἱ ἀδελφοὶ Καπουτσιμαδαί, ὧν ὁ πρεσβύτερος διαμείνας ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη ἐν Γερμανίᾳ καὶ συστήσας μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ἤρχισε ν' ἀναπληροῖ πολλὰς καὶ σπουδαίας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ ἀνάγκας· κάτοχος δὲ πολλῶν καὶ ποικίλων τεχνικῶν γνώσεων, παρίσταται ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἐκθέτης πλειοτέρων τῶν εἰκοσι διαφόρων τεχνικῶν ἔργων.

Δεύτερος δὲ τῶν Καπουτσιμαδῶν εἰς τὴν ποικιλίαν, πρῶτος δὲ τῶν ἐν Ἑλλάδι βυρσοδεψῶν κατὰ τὴν τελειότητα τῶν ἔργων του, παρίσταται ὁ ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Δ. Λιθαρόπουλος, ὅστις ἐξέθηκεν ἔργα ὁμοιατῶν πρώτων εὐρωπαϊκῶν δερμάτων. Τὸν κύριον Λιθαρόπουλον προτρέπομεν νὰ σπεύσῃ εἰς πλυτυσμόν τῆς ἐπιχειρητικῆς του. Τὸ ἐρ' ἡμῶν συσταίνομεν τὸν Κ. Δ. Λιθαρόπουλον πρὸ παντὸς ἄλλου βυρσοδέψου εἰς τοὺς κεφαλαίουχους συνδημότας του, καὶ εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἂν μόνον ἐμπόδιον εἰς τὴν μεγέθυνσιν τοῦ καταστήματός του ᾔναι ἡ ἑλλειψὶς κεφαλαίων.

Τρίτος κατὰ τὴν ποικιλίαν, δεύτερος δὲ κατὰ τὴν τέχνην ἔρχεται ὁ ἐν Ναυπλίῳ Κ. Σωτ. Αργυρόπουλος.

Ἐκτὸς τῶν ἐκθετῶν τῶν κατ' εὐρωπαϊκὴν τέχνην καὶ τελειότητα ἐξαιρετικῶν δερμάτων ἔρχονται τὰ κοινῶς λεγόμενα μαροκινὰ, λιθία καὶ σαχτάνια· οἱ κατεργασταὶ τούτων μένουσιν δυστυχῶς εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἦσαν καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως μεταξὺ αὐτῶν δὲν εὐρέθη εἰσέτι εἰς Καλουτᾶς ἢ εἰς Σαλοῦστρος. Μεταξὺ ὅμως ὅλων αὐτῶν διακρίνονται δύο ὡς πρὸς τὴν τελειότητα τῶν ἔργων των, καὶ τούτων πρῶτος εἶναι ὁ ἐν Ἀθήναις Κ. Γ. Δ. Μάνος, δευτέρου δὲ

...ι εν Ζατούνη ΚΚ. Ν. Ρηγόπουλος και Ι. Μπακόπου-
...ος, οτινες εισιν ελθεται και άλλων ειδών κατειργα-
...μένων δερμάτων, και οι όποιοι ήμολογοῦσι μόνοι των,
...τι είναι μαθηται των εν Ερμουπόλει βυρσοδεφείων.
...ξ αυτού γίνεται δήλον, ότι οι εν Ερμουπόλει βυρσο-
...δέψαι εγένοντο παραίτιοι και της διαδοσεως της βελ-
...τιωμένης βυρσοδεφικης τέχνης εν Ελλάδι. Τόν ένα εκ
...των εν Ζατούνη βυρσοδεψών, είκοσαι-η ήντα, και
...κίτουντα να μεταξή εις την Ευρώπην προς τελειοποιή-
...ειν των γνώσεων του, συνιστώμεν εις την Κυβέρ-
...ησιν.

Μετά τα βυρσοδεφικά έργονται τα της βαφικης έργα.
...Η βαφικη υπάλληλος της ύφαντικης ούσα προοδεύει
...ιναλόγως τις εκτάσεως ταύτης. Ήλλειπούσης πηρ' ήμιν
...της ύφαντικης ή βαφικης εύρίσκεται περιορισμένη. Εά-
...ουσα ή όλίγα τινα ύφασματα προς χρήσιν των βρακο-
...φόρων, ή αναβάφουσα τα παλαιά ενδύματα, ή βάφουσα
...λίγα μιτάξινα νήματα περιορισμένης χρήσεως.

...Η βαφικη των εν τη Ανατολή λαών υπήρξεν ανέ-
...καθεν πρωτότυπος και ακμάζουσα, δότισσα εις τους
...πρεκλήθοντας χρόνους πολλὰς εκ τῶ μεθόδων της και
...εις αυτήν την Ευρώπην. Εκ των εκτεθέντων έργων της
...βαφικης γίνεται δήλον, ότι ή βαφικη παρ' ήμιν εύρι-
...σκεται εν τοις σπαργάνοις. Τα όλίγα βαφικά έργα, ή-
...τινα εκρήθησαν άξια βραβεύσεως προείρχοντο από εκθέ-
...σεως έμπαθόντας την τέχνην ταύτην εν Θεσσαλία, Μα-
...κεδονία και Θράκη. Μόνος δέ των εκθετών, όστις έπα-
...ουσίκεν έργα ήπασσούν σπουδαία, είναι ο Κ. Κωνσαν-
...τίνος Δεβετσιάδης, καταγόμενος εκ της Θρακιικης κωμο-
...πόλεως Σαράντα Εκκλησιαί καλουμένης, και κειμένης
...παρά τη Άδριανουπόλει, τουτέστι εκ της κωμοπόλεως
...κλεινης, εις ην εδράζει κυρίως ή εν τη Ευραπαϊκή Τουρ-
...κία βαφικη τέχνη. Ο Κ. Κ. Δεβετσιάδης γνωρίζων
...τα εάψη και ποικιλώτερα των όσων εξεθεθη έργων,
...και διαμένων πρό είκοσιπενταετίας εν Αθήναις, ήδύνατο
...να γίνει χρησιμώτερος, παρ' όσον εγένετο, διότι ικανοί
...μαίηται εξήλθον εκ του πενιχρωτάτου εργαστηρίου του,
...εν ή ύφαντικη υπήρχεν, ή αν έπεβουθείτο εις την διά-
...δοσιν της τέχνης του.

Μετά τον Κύριον Κ. Δεβετσιάδην ικανώς έμπειρος
...εις την βαφήν των βαμβακεών ύφασμάτων και νημά-
...των αναφαίνεται ο εν Ύδρα Κ. Άντ. Μουντσούρης.

Μετά τα βαφικά έργα έπονται τα της σαπουνοποιας.
...τίτινα δια την έλλειψιν πρακτικόν χημικών γνώσεων
...εν είναι άρκούντως τελειοποιημένα. Ήξ όλων όμως
...των εκθετών τρεις φαίνονται οι προσεκτικώτεροι, ούτοι
...εξ είναι οι εν Πειραιά ΚΚ. Β. Ι. Δασκαλόπουλος και
...Ν. Φεσλόγης, και ο Έρμουπόλει Κύρ. Χατοση Άδάμ.
...και οι μεν δύο πρώτοι έφιλοτιμήθησαν να κατασκευά-
...νωσιν επί ήδης σάπωνας διά την εκθεσιν, ίνα δείξωσιν,
...τι δύνανται να κατασκευάσωσι σάπωνα πλκισιάζοντα
...προς τον Μικασαλιωτικόν, ο δέ δεύτερος εξεθεηκε σά-

πωνα, όπως συνήθως, φαίνεται, τον κατασκευάζει, και
...ο όποιος εφάνη ίσος των καλητέρων τουρκικών σα-
...πώνων.

Μετά τα τους σάπωνας έπονται τα ρητινώδη σκευά-
...σματα, εν οις και τα κηρωτά πανία, και μετά ταυτα
...τα εύώδη.

Έκ των δασικών προϊόντων της Ελλάδας τα υπι-
...σχνούμενα μεγίστην ανάπτυξιν είναι τα εκ των κωνο-
...φόρων δένδρων. Ευδοκιμούντα ταυτα εις γαιας άχρή-
...στους εις την γεωργίαν, και παράγοντα εύκόλως την
...ρητινιν, εξ ής ουχι μόνον τὸ νέφθι, τὸ κολοφωνιον (ρη-
...τινώπισσα) και ή πίσσα δύνανται να κατασκευασθώσιν,
...αλλά πλήθος άλλων, άτινα δύνανται να χρησιμεύσω-
...σιν εις άπείρους τεχνικας και βιωτικας ανάγκας, ήδύ-
...ναντο να γίνεισι πηγή πλούτου ουχι εύκαταφρονήτου,
...αν αι πρακτικαι της χημειας γνώσεις ήσαν ήπασσούν
...κοιναι εν Ελλάδι.

Παρ' ήμιν ή απόσταξις του ρητινελαίου (νεφθίου) γί-
...νεται όπως και υπό των χωρικών πολλών μερών της
...Ευρώπης, άνευ της προσθήκης ύδατος, τὸ δέ παραγό-
...μενον έλαιον δέν υπερβαίνει την ποσότητα των 11 τοις
...εκατόν, και τουτο έχον ανάγκην δευτέρας απόσταξεως.
...Εις εξ ήμυν ο Κ. Σ. Δ. Κρινος πρό δωδεκαετίας, μετα-
...βαλὼν κατά τι τον τρόπον της απόσταξεως, ήτοι προσ-
...θέσας την άρκουσαν ποσότητα ύδατος, εξακολουθεϊ κατ'
...έτος να λαμβάνη 18 έως 19 τοις εκατόν έλαιον λευκό-
...τατον, και μη χρῆζον δευτέρας απόσταξεως.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Χρυσούν α. τάξεως.

Εις τον Κύρ. Π. Καλουτάν, προσωπικόν διότι πρώτος
...αυτός εν Ελλάδι άνύψωσε την βυρσοδεφικην τέχνην
...εις βιομηχανίαν, και επήνεγκε σπουδαίας εις την
...κατασκευην των πελμάτων βελτιώσεις, εξ ων μέγι-
...στα προέκυψαν τα ώφελήματα.

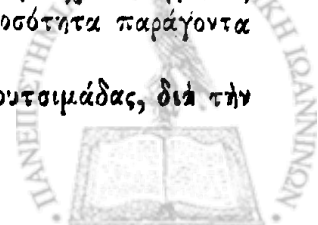
Χρυσούν β. τάξεως.

Εις τον εν Έρμουπόλει Κ. Έμμ. Σαλουστρον, μιμη-
...θέντα μεν τον Κ. Π. Καλουτάν, αλλά βελτιώσαντα
...τοσοῦτον τα πέλματα, ώστε να ώσιν όμοια σχεδόν
...των καλών Γαλλικών.

Αργυρούν Α. τάξεως.

Εις τον εν Έρμουπόλει Κ. Δ. Λιθαρόπουλον, δια άρί-
...στης μεν ποιότητος πέλματα και μόσχεια δέρματα,
...αλλ' ουχι και εις μεγάλην ποσότητα παράγοντα
...ταυτα.

Εις τους εν Αθήναις αδελφούς Καπουτσιμάδας, δια την

συλλογήν τῶν βυρσοδεφικῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ τὸ κηρωτὸν πανίον.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κ. Π. Καλουτᾶ, διὰ τὰ πρὸς κοινὴν χρῆσιν πέλματα.

Ἄργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Κύριον Σωτ. Ἀργυρόπουλον, διὰ τὰ πέλματα καὶ τὰ μόσχεια δέρματα.

Εἰς τὸν Κ. Λαυρέντιον, Γάλλον.

Εἰς τὸν ἐν Χαλκίδι Κ. Δ. Παναγιώτου, διὰ πέλματα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Γεώργιον Δ. Μάνον, διὰ τὰ μαροκινά, ἰδίως δὲ διὰ τὰ λεπτὰ χαρακώματα αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Σπύρον Μπάμπη, διὰ τὰ μαροκινά.

Εἰς τὸν ἐν Τριπόλει κύριον Π. Μτσούνη, διὰ τὰ μαροκινά.

Εἰς τοὺς ἐν Ζατούνη Κυρίους Ν. Ῥηγόπουλον καὶ Ἰω. Μπακόπουλον, διὰ τὰ μαροκινά τῶν μόνον.

Εἰς τὸν ἐν Φθιώτιδι Κ. Εὐστάθιον Μπάλαν, διὰ μαροκινά.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀμφίσσης, διὰ μαροκινά.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ δήμῳ Περνασίων Κυρίους Θ. Γαλάνη καὶ Μπουλουκπάση, διὰ μαροκινά.

Εἰς τὸν ἐν Χαλκίδι Κ. Δημήτριον Στάμον, διὰ μαροκινά.

Εἰς τὸν ἐν Χαλκίδι Κ. Ν. Πλατανίτην, διὰ μαροκινά.

Εἰς τὸν ἐν Ἄργει Κ. Γ. Μπούραν, διὰ τὰ μόσχεια δέρματα (βακέτας).

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Σ. Δ. Κτενᾶν, διὰ τὰ πέλματα.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Ελ. Φακίρη, διὰ πέλματα.

Βαφικῆς ἔργα.

Ἄργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Κωνσταντίνον Δεβετσιάδη, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν βαμμένων μεταξίνων, βαμβακερῶν καὶ μαλλίνων νημάτων.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἰδρᾷ Κ. Ἀντόνιον Μουντσούρη, διὰ τὰ βαμμένα βαμβακερὰ νήματα καὶ ὑφάσματα.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Δ. Μπρένταν, διὰ τὰ βαμμένα βαμβακερὰ ὑφάσματα.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Ι. Τραπέζην, διὰ τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα.

Εἰς τὴν ἐν Λαμίας Κ. Μαρτῶ Ε. Οἰκονομίδου, διὰ τὰ βαμμένα μάλλινα νήματα.

Σαπυνοποιίας ἔργα.

Ἄργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Κ. Β. Ι. Δασκαλόπουλον.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Π. Χατσῆ Ἀδάμ.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Κ. Ν. Θεολόγη.

» Ἐρμουπόλει Κ. Εμ. Χ. Εὐστρατίου.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Ἰω. Βολονάκη.

» Κ. Βασίλειον Μπεκαρέλη.

Ῥητινώδη σκευάσματα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν δῆμον Ἐλευσίνας, διὰ τὸ ῤητινέλαιον (νέφτι).

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Κ. Γ. Καλαποδόπουλον, διὰ τὸν σφραγιστικὸν κηρὸν.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Εὐδύλιᾳ σεβάσμ. Κυρ. Κωνσταντινίδην, διὰ τὴν ὑγρόπισσαν (κατράμι).

Εἰς τὸν ἐν Ἐήροχορίῳ Κ. Κωνσταντίνον Κεφάλαν, διὰ τὸ κολοφώνιον (ῤητινόπισσαν).

Εἰς τὸν δῆμον Αἰγαίων, διὰ τὸ κολοφώνιον

Χρώματα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀδελφοὺς Πρινοπούλους, διὰ τὰ διὰ μηχανῆς τριβόμενα χρώματα.

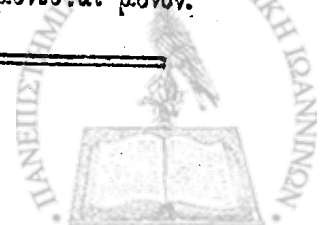
Εὐώδη.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Σπάρτῃ Κ. Σπ. Λιμπερόπουλον, διὰ τὸ ἀνθόνερρον.

Εἰς τὸν ἐν Ηλείᾳ Κ. Ν. Ἐμμανουήλ, διὰ τὴν λαβαντίδα.

Ἀπόσπασμα ῥόδων καλῶς ἀπεσταγμένον ἀνήκον εἰς ἓνα τῶν ἑλλανοδικῶν μνημονεύται μόνον.

ΚΛΑΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐνδεκάτην κλάσιν ἐκ τῶν ἐκτε-
έντων ἔργων διηρέσαμεν εἰς τέσσαρα τμήματα.

- 1) εἰς ἀλευρώδη.
- 2) εἰς πιτὰ ἐκ ζυμώσεως.
- 3) εἰς ταριχευμένα τρόφιμα.
- 4) εἰς τὰ διὰ ζαχάρως στερεὰ καὶ ρευστὰ σκευά-
σματα.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἄ λ ε υ ρ ῶ δ η.

Τὸ τμήμα τοῦτο ὑποδιηρέσαμεν εἰς τέσσαρα μέρη.

- 1) τῶν ἀλεύρων.
- 2) τῶν ἄρτων καὶ διέφθων.
- 3) τῶν μαζῶν.
- 4) τῶν ἀμύλων.

Ἄλευρα.

Ἐν τῷ εὐτυχῶς ἀπὸ τινῶν χρόνων ἐστράφη ἡ προσοχὴ
πολλῶν βιομηχανῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τελειωτέρων
ἐλεστικῶν μηχανῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐπέτυχον,
δυστυχῶς ὅμως εἰς καὶ μόνος ἦν ὁ ἐκθέτης ἀλεύρων.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐν τοῖς χωρίοις καὶ κόμαις ὡς
δύναμιν κινητικὴν τῶν μύλων μεταχειρίζονται, ἢ τὸν
ἔνεμον, ἢ τὴν βόην τῶν ὑδάτων, τοὺς δὲ ἀλεστικούς
κίβους χαράσσουσιν ἀτέχνως· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι μετα-
χειρίζονται τοὺς ἵππους εἰς κίνησιν τῶν μύλων, ἢ δὲ
ἔλεσις γίνεται κατὰ τὴν ἀρχαίαν Γαλλικὴν μέθοδον.
διὰ τῆς μεθόδου ταύτης καὶ ἡ ἄλεσις εἶναι πολυδά-
πανος, διότι ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἤδη
ἐληλεσμένου, καὶ ἡ παραγωγὴ καθαρῶν προϊόντων ἀδύ-
νατος· διότι οὔτε ἄλευρον δύναται τις νὰ ἔχῃ ἄνευ πι-
τύρων, οὔτε πίτυρα ἄνευ ἀλεύρου, τὸ δὲ χερίστον πάν-
των, ὡς ἐκ τῶν λίθων καὶ τοῦ χαράγματος, οὐδ' ἄνευ
ἔμμου ἄλευρον.

Τὴν κακὴν ταύτην τῆς ἀλευροποιίας κατάστασιν πολ-
λοὶ πολλάκις ἐπεχείρησαν νὰ βελτιώσωσι, καὶ ὅλοι σχε-
δόν, κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, ἀπέτυχον. Κατὰ
τοὺς ἐσχάτους ὅμως τούτους χρόνους οἱ ἀποπειραθέντες
ἦσαν εὐτυχέστεροι, ἐν οἷς πρὸ πάντων οἱ τῆς σηρικῆς ἐ-
ταιρίας μέτοχοι, οἵτινες καὶ μόνον εἰσὶν ἐκθέται. Ἐν τῷ
καταστήματι τούτῳ ἡ ἄλεσις γίνεται κατὰ τὴν Ἀγ-
γλικὴν μέθοδον, ἢ δὲ κίνησις ἐνεργεῖται δι' ἀτμοῦ· τὰ
ἐκτεθέντα ἄλευρα ἐκ σίτου ῥωσσικοῦ, ἐκ σίτου ἐγγυαρίου,
καὶ ἐξ ἀραβοσίτου ἦσαν ἐξαιρετοῦ κατασκευῆς.

Ἄρτοι καὶ διέφθα.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀρτοποιὸς Κ. Σχλικ, ὠφελῆθεις ἐκ τῆς
διαμονῆς του ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκθέσεως, ἐξέθηκεν ἄρ-
τους νεαροῦς ἀρίστης μὲν κατασκευῆς, ἀλλ' ἀνήκοντας
ὅλους εἰς τοὺς τῆς πολυτελείας.

Ἐκ δὲ τῆς Ἑρμουπόλεως ἐξετέθησαν διέφθα, χρήσιμα
εἰς τοὺς ναυτιλλομένους. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἠλπίζον νὰ
ἴδωσι τελειωτέρας κατασκευῆς διέφθα· ἴσως ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἡ ποιότης αὐτῶν βελτιωθῆ.

Μάζαι καὶ ἄζυμα.

Ἐκ τῶν μαζῶν, αἵτινες ἐξετέθησαν, φαίνεται ὅτι οἱ
κατασκευασταὶ αὐτῶν, ἂν καὶ ἐδαπάνησαν πολλὰ εἰς
σύστασιν μεγάλων καταστημάτων, δὲν ἐφρόντισαν νὰ
βελτιώσωσιν ἀναλόγως καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν, ὥστε
νὰ ἐξομειωθῶσι πρὸς τὰ ἰταλικά. Αἰτίαι τούτου φαίνε-
ται, ὅτι εἶναι ἡ τάσις αὐτῶν νὰ παραγάγωσιν εὐθηνὰ
προϊόντα, μὴ πωλουμένων εὐκόλως τῶν ἐκλεκτῶν.

Ἡ τῶν ἄζυμων κατασκευὴ πρὸς σφράγισιν ἐπιστο-
λῶν, ἂν καὶ ἦναι εὐκόλος καὶ ἐπικερδής, δὲν εἰσῆχθη
ὅμως εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα· παρ' ἐλπίδα ὅμως ἐφάνη
καί τις ἐκθέτης αὐτῶν, οὐχὶ εὐκαταφρονήτου κατα-
σκευῆς. Ἄλλ' ὁ δυνάμενος νὰ κατασκευάζῃ ταῦτα θέ-
λει ἄρα γε συστήσει ἐργαστήριον αὐτῶν;

Ἄμυλον.

Ἄμυλον ἐκθέται ἦσαν δύο, ὁ μὲν ἐξέθηκε ἄμυλον
σίτου, ὁ δὲ γαιομήλων.

Ἡ εὕρεσις τῆς κατασκευῆς ἄμυλου ἐκ σίτου εἶναι κα-
θαρῶς ἀρχαία ἑλληνικὴ, ἐργοστάσια αὐτοῦ ὑπῆρχον
εἰς πολλὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μέρη, μέθοδοι δὲ πρὸς
κατασκευὴν αὐτοῦ ὑπῆρχον παρ' αὐτοῖς δύο, ἡ μὲν διὰ
τῆς σήψεως, ἡ δὲ διὰ τῆς πλύσεως. Δυστυχῶς ὅμως
παρ' ἡμῖν διεσώθη μόνη ἡ διὰ τῆς σήψεως, γινομένη ἐν
καιρῷ θέρους καὶ μὴ οὔσα ὑγιεινὴ. Τοῦτο δὲ εἶναι κυ-
ρίως ἡ αἰτία, δι' ἣν δὲν ἀνεπτύχθη παρ' ἡμῖν ἡ ἀμυλο-
ποιία. Ἄν ἀντὶ τῆς πρώτης μεθόδου εἰσῆγετο ἡ διὰ
τῆς πλύσεως, ὅπως ἦδη ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ, τὰ κέρδη
αὐτῆς ἤθελον εἶσθαι σπουδαία.

Βραβεῖα τοῦ πρώτου τμήματος.

Χρυσοῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Σηρικὴν ἐταιρίαν, διὰ τὰ εἰς ἀτμό-
μυλον ἀλεθόμενα ἄλευρα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Σχλικ, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν τῆς
πολυτελείας ἄρτων.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Ἰωάννην Ἀνχωνιστόπουλον, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν μαζῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἑρμουπόλει Κυρ. Γ. Φιλόπουλον διὰ τοὺς διπυρίτας ἄρτους.

Ἐπαινον

Εἰς τὸν ἐν Ἑρμουπόλει Κ. Δ. Κοζαδίνον, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν μαζῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἑρμουπόλει Κυρ. Ἀγ. Πολύχρονον, διὰ τοὺς διπυρίτας.

Εἰς τὸν ἐν Ἑρμουπόλει Κυρ. Γ. Βέλτσον, διὰ τοὺς διπυρίτας.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Βασίλειον Βούλγαριν, διὰ τὸ σιτάμυλον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κυρ. Ραβδᾶν, διὰ τὰ πρὸς σφράγισιν ἄζυμα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποτὰ ἐκ ζυμώσεως, ἢ σίκερα.

Ταῦτα διηρέθησαν εἰς τρεῖς τάξεις.

- 1) Οἴνους.
- 2) Ζύθους.
- 3) Οἰνοπνεύματα καὶ ρακία.

Οἴνοι.

Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων, οὐχὶ μόνον τῆς 11 κλάσεως, ἀλλὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐν γένει, εἶναι ἀναμφιβόλως καὶ οἱ οἴνοι πλείονες τῶν 180, ἀνήκοντες εἰς 60 ἐκθέτας, ὑπῆρχον ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, καὶ ὅμως πολλῶν οἰνοφόρων μερῶν διακεκριμένοι οἴνοι δὲν εἶχον ἐκτεθῆ.

Τὴν πληθύν τῶν οἴνων τούτων ἐξετάσαμεν καὶ τῆ συνδρομῇ ἀνδρῶν ἐξησκημένων εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν οἴνων, διηρέσαμεν δὲ αὐτοὺς εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας, εἰς οἴνους κατὰ μέθοδον σκευασθέντας, καὶ οἴνους ἄνευ μεθόδου. Καὶ τοὺς μὲν πρώτους ὑπεδιαίρεσαμεν εἰς τέσσαρα εἶδη ἦτοι

1) Εἰς λευκοὺς, εἰς οὓς συμπεριλάβαμεν καὶ τοὺς κίρρους, αὐστηροὺς τε καὶ ἐλαφροὺς.

2) Εἰς μέλανας.

3) Εἰς γλυκεῖς καὶ

4) Εἰς ἀφύζοντας.

Τοὺς δὲ δευτέρους εἰς πέντε, ἦτοι

1) Εἰς λευκοὺς, εἰς οὓς συμπεριλάβαμεν, οὐχὶ μόνον τοὺς κίρρους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐρυθροὺς.

2) Εἰς μέλανας.

3) Εἰς γλυκεῖς.

4) Εἰς ρατινίτας.

5) Εἰς τοὺς ἐκ τῆς Κορινθιακῆς σταφυλῆδος.

Καὶ μεθοδικούς μὲν οἴνους ἐκκλέσαμεν ἐκείνους, οἵτινες περιεῖχον εἰς σύμμετρον ἀναλογίαν τὰ ἐκ τῆς μεθοδικῆς ζυμώσεως προκύπτοντα συστατικά, καὶ εἰς τὸ εἶδος τῆς σταφυλῆς ἀνήκοντα· ἀμεθόδους δὲ τὰ οἰνοπνευματώδη ὑγρά, αὐστηρά ἢ γλυκὰ, προκύψαντα ἐκ τοῦ ζυμωθέντος τῆς σταφυλῆς ὀποῦ, καὶ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν οἴνος.

Ἐκ τῶν 60 ἐκθετῶν 6 μόνον ἐπαρουσίασαν οἴνους κατὰ μέθοδον κατασκευασθέντας, ἐξ ὧν οἱ μὲν 4 ἐξ Ἀθηνῶν καὶ δύο μόνον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Οἱ πέντε ἐξ αὐτῶν ἐπροσπάθησαν νὰ μιμηθῶσι δουλικῶς οἴνους ξένους, καὶ ἕκαστος τούτων προσήγγισεν εἰς αὐτοὺς ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀφοῦ ἤρχισε, τῆς μεθόδου ἣν μετεχειρίσθη, καὶ τοῦ εἴδους τῆς σταφυλῆς, τὸ ὅποιον ὑπέβαλεν εἰς ζύμωσιν. Δυστυχῶς ὅμως οὐδεὶς τούτων φαίνεται ἐνασχοληθεὶς σπουδαίως εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ οἴνων. Διότι ἅπαντες σχεδὸν μετεχειρίσθησαν μετὰ καὶ μεθόδους, αἵτινες δὲν δύνανται, ὡς ἐκ τοῦ πολυδαπάνου, νὰ εὐρωτι μιμητῆς παρὰ τῷ πλήθει. Καθ' ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν τεχνικῶν καθαρισμῶν πρὸς ἐπιτυχίαν λευκοτάτων οἴνων ἠδύνατο, νὰ εἰσαχθῆ παρὰ τῷ λαῷ ἡ κατασκευὴ τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγομένων ἐρυθρῶν οἴνων, εἰς οὓς καὶ πολλὰ εἶδη σταφυλῶν χρησιμεύουσι, καὶ οὕτω δὲν καταστρέφονται πολλὰ, τὰ ὅποια μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐπιστήμονος οἰνοποιίας ἴσως ἤθελον φανῆ χρησιμώτατα, καὶ ἄνευ τεχνικῶν μέσων καθαρίζονται, καὶ τὸ κυριώτερον πάντων οὐδὲ τόσον εὐκόλως ἀσθενοῦν, καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ διαυγεῖς γινόμενοι, ἄνευ γύψου, γίνονται χρήσιμοι εἰς πόσιν, ἐπεὶ ἐπιδιώκουσιν οἱ κτηματικοί.

Ἐκ τῶν κατὰ μέθοδον σκευασθέντων λευκῶν οἴνων, ἄλλοι μὲν ἦσαν κατὰ γερμανικὴν, ἄλλοι κατὰ γαλλικὴν καὶ ἄλλοι κατὰ πορτογαλικὴν. Ὅλων δὲ οἱ κατασκευασταὶ ἐπιδίωκαν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, νὰ ἐπιτύχωσιν οἴνους λευκοὺς διαυγεῖς καὶ ἔχοντας ἀνάλογον γεῦσιν καὶ ἄρωμα· καὶ οἱ μὲν τῶν Ἀθηνῶν μετεχειρίσθησαν τὸν λεγόμενον ροδίτην καὶ τὸ σάββατιανόν, εἰς δὲ ἐκ Τριπόλεως τὸ φιλέρι. Καὶ ἐκ μὲν τῶν Ἀθηνῶν εἰς καὶ μόνος, καθ' ἡμᾶς, φαίνεται ὁ κατανοήσας ἀκριβέστερον τῆς ιδιότητος τῶν ἀπτικῶν σταφυλῶν, καὶ οὗτος εἶναι ὁ κατασκευαστὴς τοῦ κατὰ γερμανικὴν μέθοδον οἴνου, καλουμένου ἐπτάλορι. Οἱ τοῦ παραδειγματικῶς οἰνοποιεῖν λευκοὶ οἴνοι, κατὰ γαλλικὴν μέθοδον σκευασθέντες, μᾶς ἐφάνησαν δεύτεροι, εἰμὲθα ὅμως πεπεισμένοι, ὅτι, ἂν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἐξ ἄλλων σταφυλῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἤθελε γίνεαι οἴνος, οὗτος ἤθελεν προσεγγίσει πρὸς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ γινόμενους πλείότερον παρ' ὅσον οἱ ἐκτεθέντες. Ὁ δὲ τῆς Τριπόλεως, ὁ ἐκ φιλερίου κατασκευασθεὶς τῆς Μαντινείας οἴνος εἶναι μὲν ἐντέχνως κατασκευασμένος, δὲν ἔχει ὅμως οὐδεμίαν

των ιδιοτήτων, των ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς, οἱ ἐπρὸς αὐτὸν ἐπιβίβησαν νὰ μιμηθῆ. Ἴσως τοῦτο προήλθε διότι ὁ κατασκευαστὴς αὐτοῦ ἐσπευσε νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν πρώτην ἑλθεῖν, καὶ δὲν ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ὅποιος ἰδύνατο εἰς καταστῆ παλαιούμενος.

Οἱ κατὰ μέθοδον κατασκευασθέντες μέλανες οἶνοι ἦσαν κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον τῆς Βορδιγαλλίας. Οὐδεὶς τῶν παρουσιασθέντων ἰδύνατο νὰ ἐξομοιωθῆ πρὸς τοὺς γαλλικοὺς τούτους οἶνους· διότι ὅλοι εἶχον κατασκευασθῆ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου πρὸ χρόνων ἄλλα μὲν ἴδη τῶν κλιμάτων τούτων ἐκρίζωθέντα ἐξέλιπον. Ἄλλα δὲ ἀκαταλλήλως καλλιεργούμενα πρὸς τοὺς τοιούτους οἶνους ἦσαν ἀδέξια. Διὰ τοῦτο εἰς κανένα τῶν οἶνων τούτων δὲν ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ἐκ δὲ τῶν γλυκέων οἶνων δύο μόνον ἦσαν οἱ κατὰ μέθοδονσκευασθέντες· ὁ μὲν εἰς ἐν Ἀθήναις καὶ ὡς φαίνεται μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ μεγάλης προσοχῆς, κατὰ ἑσπανικὸν τρόπον· ὁ δὲ ἐν Ξηροχωριῶν ἐκ τῆς ἐκείσε καλλιεργουμένης εὐόσμου σταφυλῆς. Ὁ κατασκευαστὴς τοῦ οἶνου τούτου εἶναι ἀξιόπαινος, διότι ἔχων, ὡς φαίνεται, ἀγαθὴν περὶ τὴν γεῦσιν τῶν οἶνων αἰσθοκαλίαν ἠγένετο αἴτιος νὰ γνωρισθῆ ἐν τῶν πολυτιμωτέρων ἑλληνικῶν εἰδῶν τῆς εὐόσμου σταφυλῆς, ἐξ ἧς δύνανται εἰς κατασκευασθῆ οἶνος γλυκὸς καὶ εὐόσμος, δυνάμενος εἰς καθέξῃ ἴσῃν θέσιν μετὰ τῶν τοιούτου εἶδους πρώτων οἶνων τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν τάξιν τῶν κατὰ μέθοδονσκευασθέντων γλυκέων οἶνων ἐδισταξαμεν νὰ κατατάξωμεν τοὺς ἐκτεθέντας δύο μόνον ἑσπανικοὺς οἶνους. Ἐν ἑλλάδι δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι πρὸ παντὸς ἄλλου γλυκεῖς οἶνοι. Ἡ ἑσπὰ ἰδύνατο νὰ κατέχῃ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἐν γένει, καὶ ὡς πρὸς τὸ ποιὸν ἐν μέρει τὴν πρώτην θέσιν, ἂν οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔκαμνον συστηματικώτερον καὶ μετὰ πλειοτέρας προσοχῆς, ἀπορρίπτοντες παλαιὰς ἐλαττωματικὰς μεθόδους, τὸ ἔργον τοῦ οἶνοποιοῦ. Εἰς κανένα τῶν γλυκέων οἶνων δὲν ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ὡς ἐκ τῆς ἀπότινων χρόνων ἀναπτυχθείσης παρ' ἡμῖν ἐξαιρέτου τάσεως πρὸς βελτίωσιν τῶν ἑλληνικῶν οἶνων οἱ ἑλλανοδίκαι τῆς κλάσεως ταύτης εἶχον τὴν εὐχάριστον ἐντολὴν νὰ ἐξετάσωσι καὶ οἶνον ἀφρώδη· ἀρξάμενης ὅμως τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ μόλις πρὸ δύο ἔτων, ἦτον ἐπόμενον, ὅτι ὁ οἶνος οὗτος δὲν ἰδύνατο νὰ παρασληθῆ οὐδὲ πρὸς τοὺς μεσαίους τῆς Εὐρώπης ἀφρώδεις οἶνους. Ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου οἶνου γίνεται οὐχὶ ὑπὸ ἐταιρίας, οὐδὲ συνδρομῆς τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιώτου, ὅστις, φαίνεται, μὴ ἔχων τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοιαύτην ἐπιχείρησιν κεφάλαια, ἐπιτηγνάσθη νὰ θέσῃ καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὰ Ὀλυμπια τὸ προϊόν τοῦτο, πρὶν ἔτι καὶ ὁ ἴδιος βελτιωθῆ, ὅτι διὰ φηλερίνου οἶνου τῆς Τριπόλεως δύναν-

ται νὰ κατασκευάσῃ οἶνον, ἔχοντα τὴν λεπτὴν καὶ εὐχάριστον ἐκείνην ὄσμην καὶ γεῦσιν τοῦ γνησίου Καμπανίτου οἶνου.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ περὶ τῶν κατὰ μέθοδονσκευασθέντων καὶ ἐκτεθέντων οἶνων. Ἄς μεταβῶμεν δὲ ἤδη νὰ ἐκθέσωμεν τὰ περὶ τῶν οἶνων, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς κατατάξαμεν εἰς τοὺς ἀτέχνως κατασκευασθέντας.

Εἰς τοὺς δευτέρους τούτους οἶνους, οἵτινες πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ γνήσιοι ἑλληνικοὶ, μετὰ λύπης οἱ ἑλλανοδίκαι εἶδον, ὅτι ὄχι μόνον ἡ καλὴ μέθοδος ἐλλείπει, ἀλλὰ καὶ ἰδιότροπὸς τις αἰσθοκαλία ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ κράτος περὶ τὴν γεῦσιν τῶν οἶνων. Ποῦ μὲν εὐρομένον γλυκεῖς οἶνους ἀξιολόγουσι περιέχοντας ῥητινίν, ποῦ δὲ οἶνους ἀρίστως σταφυλῆς μεταβληθέντας εἰς γλυκὺ σεράπιον, ἀπόζον ἐμπυρευματικῆς ὁ μῆς· ποῦ δὲ λευκοὺς οἶνους δυνάμενους νὰ καθέξωσιν ἀξιόλογον θέσιν μετὰ τῶν καλῶν οἶνων, περιέχοντας πρόσθετον οἶνόπνευμα· ποῦ δὲ οἶνους παλαιοὺς ἔχοντας ὄσμην ῥουμίου, διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κακὴν ἰδέαν τοῦ ἐναποθέτεν τοὺς οἶνους εἰς βαρέλια ῥουμίων· ποῦ δὲ ἀρίστης ποιότητος οἶνους ἐναποθεθέντας ἀπὸ ἀδιαφορίας εἰς βαρέλια, ἅτινα εἶχον χρησιμεύσει εἰς ῥητινίτας. Ἐν γένει δὲ ἐλλείπουσαν τὴν τέχνην καὶ τὴν περὶ τὴν γεῦσιν αἰσθοκαλίαν.

Ἐκ τῶν οἶνων τούτων ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ χωρίσωμεν τοὺς ῥητινίτας, οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἔθνικὸν οἶνον, ὅστις δύνανται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἰατρικὸς μάλλον οἶνος, ἀνάλογος τοῦ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι χρησίμου ἀψινθίτου, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος. Τοὺς πρώτους τοὺς ἐχωρίσαμεν, διότι δὲν εἶχομεν σκοπὸν νὰ τοὺς ἐξομοιώσωμεν μετὰ τοὺς ἄλλους οἶνους, ἀλλὰ τοὺς τῆς πρώτης ποιότητος ῥητινίτας νὰ τοὺς ἐξομοιώσωμεν μετὰ τοὺς τρίτης ποιότητος ἄλλους οἶνους· ἐπομένως ὡς πρῶτον βραβεῖον τῶν ῥητινιτῶν ὠρίσαμεν τὸ χάλκινον. Τοὺς δὲ δευτέρους, ἵνα γίνῃ κατὰ δὴλος εἰς τὴν παροῦσαν τῶν Ὀλυμπίων ἑλθεῖν ἡ ποιότης αὐτῶν, καὶ νὰ μετρηθῆ εἰς τὰς ἐπομένας ὁ βαθμὸς τῆς βελτιώσεώς των.

Ἐκ τῶν ῥητινιτῶν, οἵτινες ἐξετέθησαν, εἰς καὶ μόνος ἔλαβε τὸ πρῶτον εἰς αὐτοὺς βραβεῖον, ἦτοι τὸ χάλκινον, διότι ἀληθῶς οὗτος καὶ μόνος εἶχεν ἀκριβῶς τὰς ιδιότητας, αἵτινες χαρακτηρίζουσι τὸν ἰατρικὸν τοῦτον οἶνον. Ἦν λευκὸς διαυγέστατος, μόλις γλυκάζων, γεῦσιν ἡ καὶ ὄσμην τῶν ἐκ τῆς τακτικῆς ζυμώσεως προκυπτόντων τοῦ οἶνου συστατικῶν, εἰς ἃ ὑπολεληθότως πρὸς ἀνεπιγνύετο ἡ τῆς ῥητινῆς ὄσμη, ἥτις δὲν ἀπῆρεσκεν οὐδ' εἰς τὸν κατὰ πρώτην φοράν γευόμενον τὸν τοιοῦτον οἶνον.

Ἐκ δὲ τῶν τῆς Κορινθιακῆς σταφυλῆς οἶνων εἰς οὐδένα οἱ ἑλλανοδίκαι ἔκριναν ν' ἀπονεύμωσι πλειότερον τοῦ ἐπαίνου· διότι δυστυχῶς οὐδεὶς ἦν ἐντέχνως κατασκευασμένος.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων γίνεται ἀρκούντως δῆλον, ὅτι ἡ Εἰς τὸν δῆμον Κορθίου ἐν Ἀνδρῶν, διὰ τὸν γλυκὺν οἶνον. αἰνοποιεῖ παρ' ἡμῶν εἶναι ἐν τοῖς σπαργάνοις. Αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἔλλειψις γνώσεων τῆς ἀμπελοποιίας καὶ τῆς οἰνοποιίας. Ὁ θέλων νὰ ἔχη καλὸν οἶνον πρέπει νὰ ἔχη καλὰς σταφυλάς· διὰ νὰ ἔχη δὲ καλὰς σταφυλάς, πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ καλλιεργῇ τὴν ἀμπελον μετὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου ἔρχονται αἱ γνώσεις τῆς οἰνοποιίας. Ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι ἔλλειψεις εἶναι δευτερεύουσαι, δυνάμεναι εὐκόλως νὰ ἀναπληρωθῶσιν. Αἱ πρῶται ὁμῶς χρῆζονται καὶ χρόνον πολὺν, καὶ ἐκ συστήματος προσπάθειαν.

Βραβεῖα τοῦ δευτέρου τμήματος.

Ἀργυροῦν Α' τάξεως.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βασιλικὸν κτῆμα, καλούμενον Ἐπτάλοφος, διὰ τὸν κατὰ γερμανικὴν μέθοδον λευκὸν οἶνον.

Ἀργυροῦν Β' τάξεως.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις παραδειγματικὸν οἰνοποιεῖον διὰ τοὺς λευκοὺς καὶ μέλανας οἶνους κατὰ γαλλικὴν μέθοδον σκευασθέντας.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κύριον Γ. Γεωργιαντᾶν, διὰ τὸν κατὰ γαλλικὴν μέθοδον λευκὸν οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κύριον Δ. Βελισσάριον, διὰ τὸν λευκὸν καὶ μέλανα οἶνους, κατὰ γαλλικὴν μέθοδον σκευασθέντας, καὶ τὸν γλυκὺν κατ' ἰσπανικὴν.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βασιλικὸν κτῆμα καλούμενον Ἐπτάλοφος, διὰ τὸν κατὰ γαλλικὴν μέθοδον μέλανα οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Ξηροχωρίῳ Κύριον Δ. Μπάνην, διὰ τὸν ἀξιόλογον γλυκὺν καὶ εὐοσμὸν αὐτοῦ οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Τριπόλει Κ. Ἀνδρ. Γεωργιάδην, διὰ τὸν τῆς Μαντινείας ἀφρώδη οἶνον.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Θήρᾳ Κύριον Χρ. Λεμάθαν, διὰ τὸν γλυκὺν οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Θήρᾳ Κύριον Γάσπ. Δελένδην, διὰ τὸν γλυκὺν οἶνον.

Εἰς τὸν δῆμον Δετρίνων, διὰ τὸν ῥητινίτην οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Τριπόλει Κ. Α. Γεωργιάδην, διὰ τὸν λευκὸν τῆς Μαντινείας οἶνον.

Ἐπαινοί.

Εἰς τὸν ἐν Νάξῳ Κύριον Μιχοπολίτην, διὰ τὸν γλυκὺν οἶνον

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Κύριον Ι. Δαλιζιον, διὰ τὸν μέλανα οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Κορίνθῳ Κ. Π. Λαζαρήν, διὰ τὸν ἐκ τῆς Κορινθιακῆς σταφυλῆς μέλανα οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Αἰγίῳ Κύριον Σ. Μεσσηνέζην, διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1845 καὶ 1836 οἶνους αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐν Ξηροχωρίῳ Κύριον Ν. Φιλάρετον, διὰ τὸν γλυκὺν καὶ εὐοσμὸν οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Κυπαρισίᾳ Κύριον Π. Παππαδημητρακόπουλον, διὰ τὸν ἐκ χλωρῆς σταφίδος μέλανα οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Κυπαρισίᾳ Κ. Π. Φωτιάδην, διὰ τὸν ἐκ τῆς Κορινθιακῆς σταφυλῆς γλυκὺν οἶνον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Γ. Γεωργιαντᾶν, διὰ τὸν τῆς Κιφισίας μέλανα οἶνον.

Ζύθοι.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ζύθου ἤρχισε μετὰ τὸ 1833, κατ' ἀρχὰς μὲν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατασταθέντων Γερμανῶν καὶ τῶν ἐρχομένων εἰς τοὺς λιμένας ἡμῶν ξένους, ἤδη δὲ ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἤρχισε νὰ ἐκτείνεται καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν πόλεων.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δειγμάτων τῶν τριῶν κατασκευῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειριαιῶς εὐρέθη διαφορὰ τις κατὰ τὴν ποιότητα ὑπὸ τῶν πραγματοποιησάντων εἰς τὸ τοῦ Κ. Βέμπερ· ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη ὑπεροχὴ δὲν ἐκρίθη ἀξία πρὸς τὸ παρὸν χωριστῆς τῶν ἄλλων βραβεύσεως. Ἐπειδὴ καὶ οἱ τρεῖς κατέβαλον μέχρι τοῦδε καὶ κόπους καὶ κεφάλαια, ἵνα προσεγγίσωσι πρὸς τοὺς τῆς Εὐρώπης, ἀπονέμεται αὐτοῖς ὁ ἔπαινος κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

Ἐπαινοί.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Βέμπερ.

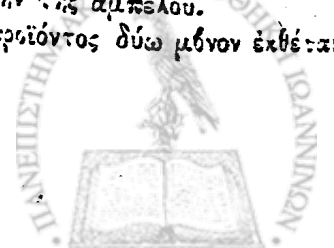
Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Χρ. Δαμιανόν.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Κ. Σχέελ.

Οἰνόπνευμα καὶ ρακί.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τόπον κατ' ἐξοχὴν οἰνοπνεύματος, ἀπὸ τὸν ὅπου ἐπρεπε νὰ ἐξάγεται οἰνόπνευμα, ἀπ' ἐναντίας εἰσάγεται. Ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεύθεν, ἐστὶν τεθησάν εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέση καταστήματα εἰς ἀποσταξίν αὐτοῦ διὰ τῶν τελειωτέρων ἀποστακτικῶν σκευῶν, καὶ ὁμῶς ὅλα ταῦτα κατεστράφησαν, συγκαταστρέψαντα καὶ τοὺς ἰδιοκτητὰς αὐτῶν. Καθ' ἡμᾶς αἴτιον κυριώτατον ὑπῆρξεν εἰς τοὺς πλειοτέρους αὐτῶν, πρῶτον ἡ ἔλλειψις περὶ τὴν τέχνην ταύτην γνώσεων, καὶ δεύτερον ἡ συμβᾶσα εἰς τὰς ἀμπελοὺς ἀσθένεια· διότι οἱ ἐπιχειροῦσάντες τὴν ἀποσταξίν δὲν ἐγνωρίζον ἄλλην πηγὴν οἰνοπνεύματος, εἰμὴ τὴν τῆς ἀμπέλου.

Τοῦ σπουδαίου τούτου προϊόντος δύο μβον ἐκθέται

Ιωαν δ' ἐν Πειραιεὶ Κ. Μπούχερς, ἔχων εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ 1831 ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου Ι. Καποδιστριαῦ ἐξ Ἑuropῆς μεταφερθὲν ἀποστακτικὸν σκευάσμα, καὶ τὸ βασιλικὸν κτῆμα ἡ Ἐπτάλοφος.

Ἀντὶ παραγωγῆς οἴνοπνεύματος τὰ ἀποστακτικά καταστήματα ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ρακίου, ἧτις εἰς τινὰ μέρη ἐβελτιώθη κατὰ πολὺ.

Εἰς τῶν ἑλλαδικῶν τῆς κλάσεως ταύτης, ὁ Κ. Λάνδερ, θέλων νὰ διεγείρῃ τοὺς ἐπιχειρηματικοὺς εἰς ἀτόπειραν παραγωγῆς οἴνοπνεύματος καὶ ἐξ ἄλλων οὐσιῶν, πλὴν τῶν τῆς ἀμπέλου, ἐξέθηκε συλλογὴν οἴνοπνευμάτων, προελθόντων ἐξ ἀσφοδέλου, ἐκ μαμαικίλων ἐκ φραγκοσκίων, ἐκ σκίλλης, καὶ ἐξ ἀγριάδος. Ἐκ δὲ τοῦ σακχαρώδους καλμπεκίου, σάκχαρος, οἴνοπνευμα καὶ βούμι. Ἐλείπον ὅμως προϊόντων, ἀφθόνως παραγομένων ἰσὺν σύκων, ζυλοκεράτων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀμυλωδῶν οὐσιῶν.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Κ. Μπούχερς, διὰ τὸ οἴνοπνευμα.
Εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα ἡ Ἐπτάλοφος, διὰ τὸ οἴνοπνευμα.

Εἰς τὸν ἐν Νάξῳ Κ. Ι. Σαραντινὸν, διὰ τὸ κιστρόβακον καὶ μαστιχόβακον.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμούπολει Κ. Α. Μίχαν, διὰ τὸ μαστιχόβακον.

Γ'. Ταριχευμένα τρόφιμα.

Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐλλείψεων τῆς πρώτης ταύτης τῶν Ὀλυμπίων ἐκθέσεως ἦν καὶ ἡ μὴ ἀκριβὲς ἐννοία τοῦ σκοπεῖν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Οἱ πλείστοροι τῶν ἐκτετῶν ἐξέλαβον αὐτὴν ὡς τόπον, εἰς τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ ἐκθέσωσιν οὐχὶ τὰ χρήσιμα, ἀλλὰ τὰ ἴωρα, τὰ ἐκλεκτὰ καὶ τὰ παράδοξα. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο, εἰς ὃ ἀνήκουσι πλῆθος ἑλληνικῶν προϊόντων οὐχὶ εὐκαταφρονήτων, χρηζόντων μὲν βελτιώσεως, ἀλλὰ δυνημένων νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν παρασκευάζονται κατὰστάσιν, δὲν εἶχομεν εἰμὴ δείγματα τινὰ ταριχευμάτων. Οὔτε αἱ ἐξαιρετοὶ ἑλληνικαὶ ἐλαῖαι μελαναὶ καὶ πράσιναι, οὔτε οἱ ἀλατισμένοι καὶ ἠλιόκαυτοι τοῦ Μεσολογγίου ἰχθύς, οὔτε τὰ ἐγκαίροπαστα τῆς Ἰδρας, οὔτε οἱ σαρδέλαι τῆς Εὐβοίας, οὔδ' οἱ ἀλάντες καὶ τὰ ταριχευμένα χοίρινα κρέατα πολλῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν ὡς κατώτερα τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀπαιτηγῶν. Εἰς τὴν πτωχείαν τῶν ἐκτεθέντων ἀνταποκρίνεται καὶ ἡ πτωχεία τῶν ἑραβείων.

Χαλκοῦν

Εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου διὰ τὸ ὠτάριχον.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Μυρτοῦντίων, διὰ τὸ ὠτάριχον.

Δ'. Τὰ διὰ ζαχάρους στερεὰ καὶ ρευστὰ σκευάσματα.

Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ τμήμα τοῦτο προϊόντα ἐπιπολαίως ἐξεταζόμενα ἠθελον φανῆ ἴσως ἀνάξια, οὐχὶ μόνον ἑραβεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκθέσεως· σπουδαίως ὅμως μελετώμενα εὐρίσκονται, ὅτι τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ κατασταθῶσι προϊόντα ἐξαγωγῆς, ἀλλὰ δὲ βελτιούμενα ν' ἀπαλλάξωσι τὸν τόπον ἀπὸ τῆν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμήθειαν αὐτῶν. Οἱ ζαχαρωτοὶ καρποὶ, δένδρων μὴ εὐδοκίμουτων εἰς τὰ βόρεια κλίματα, ὡς κίτρων καὶ πορτογαλλίων, οἱ καρποὶ, εἴτινες ἀφθόνως παρ' ἡμῖν παράγονται καὶ εἰς εὐτελῆ τιμὴν πωλοῦνται, ταριχευόμενοι εἴτε διὰ τῆς ζαχάρους, εἴτε ἄλλως πως, δύνανται νὰ κατασταθῶσι προϊόν σπουδαίως ἐξαγωγῆς.

Ἐκ τῶν ἐκθετῶν τοῦ τμήματος τούτου οἱ μᾶλλον διακρινόμενοι διὰ τὰς πρὸς βελτίωσιν τῶν προϊόντων τῶν προσπαθείας εἶναι οἱ τῆς πρωτεύουσος, τῶν ὁποίων μάλιστα τὰ κομφέτα δυσκόλως διακρίνονται τῶν γαλλικῶν.

Ἐκτὸς τῶν συνήθων ζαχαρικῶν ὁ ἐν Ἀθήναις Κ. Σ. Παυλίδης ἐξέθηκε καὶ τσιοκολάταν, διακρίθεισαν διὰ τὸ καθαρὸν τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Π. Καρδαμήτην, διὰ τοὺς σακχαρωτοὺς καρποὺς (κόνδιτα), διὰ τὰ καλῶς κατασκευασμένα καὶ πρὸ πάντων ζωηρῶς χρωματισμένα κομφέτα, καὶ διὰ τὰ λοκούμια.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Σ. Παυλίδην, διὰ τὴν τσιοκολάταν.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Ι. Σόλωνά, διὰ τὰ κομφέτα, κομμωδῆ σακχαρωτὰ, ἀττικὴν ἀνιζέταν καὶ ἀττικὸν κιοουρασώ.

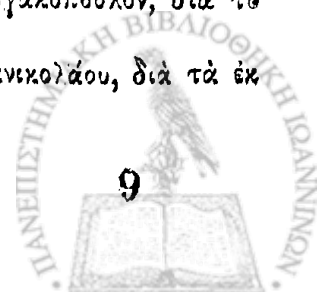
Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Π. Σαρῶν, διὰ τὰ κομφέτα καὶ λοκούμια.

Εἰς τὸν Κ. Σ. Παυλίδην, διὰ τὰ κομφέτα.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμούπολει Κ. Ν. Στραματελάκην, διὰ τὰ ποικίλα αὐτοῦ λοκούμια, καὶ τὸ κόνδιον.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμούπολει Κ. Δ. Γεωργακόπουλον, διὰ τὸ κόνδιον.

Εἰς τὸν ἐν Καρύστῳ Κ. Γ. Παππανικολάου, διὰ τὰ ἐκ γλεύκους κηττάρια.

Κ Λ Α Σ Ι Σ 12.

Υγιεινή, Ιατρική, χειρουργική, φαρμακευτική.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Ε ΤΡΑΪΜΠΕΡ, ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ Β. ΣΤΡΑΤΟΥ.

Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Τὰ προϊόντα ὅσα συντελοῦσιν πρὸς διατήρησιν τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐχωρίσθησαν εἰς ἀπαρτισμὸν εἰδικῆς κλάσεως, τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ἐν Περσίοις Πηγάσιον Ἐκθέσιν τοῦ 1855. Ἐντεῦθεν ἕκαστος δύναται εὐκόλως νὰ συμπεράνῃ τὴν πτωχείαν καὶ τὴν ἀτέλειαν τῆς κλάσεως ταύτης κατὰ τὴν πρώτην ἐθνικὴν ἔκθεσιν τῆς μόλις ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος.

Πέντε μόνον μερῶν ὕδατα, ὀλίγα ἀτελῆ δείγματα τῶν ἀπλουστέρων χειρουργικῶν ἐργαλείων, ὁ ὅπως τῆς γλυκορρίζης, καὶ τῆς φιλύρας τὰ ἄνθη, εἶνε σχεδὸν μόνα, τ' ἀπαρτίζοντα τὴν κλάσιν ταύτην προϊόντα, κλάσιν ἣτις θεβαίως δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰμὴ διὰ τὴν διατηρηθῆναι ἢ ἐν γένει παραδεχθεῖσα λογικὴ τάξις τῆς διαίτησεως τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων.

Τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ ὄντως ἐραβεύσεως ἄξιον, ἐκ τῶν εἰς τὴν κλάσιν ταύτην ὑπαγομένων προϊόντων διὰ τὴν Ἑλλάδα σήμερον, ἡδύνατο θεβαίως νὰ ᾖναι ἡ πλήρης συλλογὴ τῶν ἡμετέρων αὐτοφῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, ἅτινα καὶ διὰ τὴν πληθὺν καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν αὐτῶν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι δύνανται οὐχὶ μόνον νὰ παράσχωσι πολύτιμα θεραπευτικὰ μέσα εἰς ἀνάκτησιν καὶ διατήρησιν τῆς υγείας τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ συμφέροντα καὶ εἰς τὴν εὐζωίαν αὐτῶν οὐσιωδῶς νὰ συντελέσωσι· δυστυχῶς δὲ τὸ ἀτελεσ τῆς πρώτης ἑλληνικῆς ἐκθέσεως, ἰδίως εἰς τὴν περίστω-

σιν τούτην καταφάνεται, διότι πέντε μόνον μερῶν ὕδατα καὶ οὐχὶ τὰ ἀξιολογώτερα ὑπάρχουσιν εἰς τὰ Ὀλύμπια: τῆς Αἰδιψοῦ, τῆς Μήλου, τοῦ Αἰγίου, τοῦ Ἐχίνου, καὶ τῆς Καρυπόλεως, καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνεπιτηδεῖω: ἐσθραγισμένα, ὑπέστησαν πιθανῶς ἀλλοιώσεις δυναμένας οὐσιωδῶς νὰ μεταβάλλωσι τὸ ἐξαγόμενον τῆς χημικῆς αὐτῶν ἐξετάσεως.

Α'. ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ.

Ἐκ τῶν ὑδάτων τούτων, τὰ μὲν τῆς Αἰδιψοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀλατούχων ὑποζύων, ὡς ἀπέδειξεν ἔδη τοῦτο ἡ ἀκριβὴς ἀνάλυσις τοῦ ἐν Μονάχω χημικοῦ K. Schindling. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν ὑπάγεται καὶ τὸ ἐν τοῖς Ὀλύμπιοις εὐρισκόμενον καὶ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν αμταλλικὸν σιδιερῶν ὑδῶν τῆς Μήλου, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς καὶ εἰς τὰ προηγούμενα εὐρίσκονται ἴσχη μόνον σιδήρου, καὶ διὰ τῆς ἐξτμίσεως ἰσοβαρῆς σχεδὸν ὑπόλημμα 4, 0|0 χλωρούχων καὶ θεϊκῶν ἀλάτων μεθὰσις τιτάνου, νάτρου, καὶ μαγνησίας.

Τὸ δ' ἕτερον Μήλιον ὑδῶν τὸ ἐπιγραφόμενον αμταλλικὸν ὑδῶν καθαρικὸν Μανδρακίου Μήλου, εἰρήθη περιέχον ἱκανὴν ποσότητα ἐλευθέρου ὑδροθειωμένου ἀερίου, καὶ διὰ τῆς ἐξατμίσεως στερεὸν ὑπόλημμα 0, 060 μόνον, ὡςτι ἐὰν τὸ ὑδροθειωμένον ἀέριον δὲν προσέρχεται ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν ἐπὶ τῶν θεϊκῶν ἀλάτων (ἐκ τῆς διαθεοῆς ἐν ἀλλοίω-

είσει του υδατος) το υδωρ τουτο κατατάττεται εις τα λεγόμενα θειούχα υδατα.

Το επιγραφόμενον αυδωρ θειούκω σιδήρου του δήμου Βελγίνου, και το υδωρ αέχον γεύσειν γάλακτος του δήμου Πατρών, δύνανται να θεωρηθώσιν ως αβλαβή μαλακά υδατα περιέχοντα ὀλιγώτερα στερεά μόρια και κύτων ἀκόμη τῶν συνήθων ποτίμων υδάτων. Εἰς τὸ πρῶτον ὡς και εἰς τὰ πλείστα τῶν κοινῶν υδάτων ἴχνη μόνον σιδήρου εὑρέθησαν, εἰς δὲ τὸ δεύτερον δὲν ἠδυνήθημεν να αισθανθῶμεν τὴν γεύσειν του γάλακτος, τέλος τὸ επιγραφόμενον αυδωρ μαῦρον του δήμου Καρουυπόλεως, φαίνεται βεβαίως ὅτεἶλον τὴν χροιάν αὐτου εἰς τὴν ἐνυπάρχουσαν μεγάλην ποτότητα βυρσοδεφικῶ σιδήρου. Ἐπειδὴ δὲ αὐτοφυῆς υδωρ περιέχον τὸ ἄλας τοῦτο, εἶνε ἀδύνατον να ὑπάρξῃ, συμπεραίνομεν ὅτι ὁ χρωματισμὸς οὗτος δὲν εἶνε φυσικὸς. Καθὰ δὲ ἄλλοθεν πληροφωρήθημεν, ὁ χρωματισμὸς οὗτος φαίνεται προερχόμενος ἐκ τῆς ἐν τῇ πηγῇ ταύτῃ διαρκοῦς ἐμβόλης υφασμάτων προηγουμένως κεκορεσμένων βυρσοδεφικῆς οὐσίας, ἅτινα οἱ κάτοικοι ἐκθέτουν εἰς τὴν ἐνέργειαν του υδατος τουτου θέλοντες να δώσωσιν εἰς αὐτὰ τὸ μέλαν χρώμα.

Και τούτων ὅμως οὕτως ἐχόντων τὸ περιστατικὸν τοῦτο καθίστησι δῆλον, ὅτι τὸ υδωρ τουτο περιέχει μεγάλην ποσότητα διαλελυμένων σιδηρούχων ἀλάτων και ὅτι ὡς τοιοῦτον δύνανται να καταστῆ πολύτιμον χυματικὸν μέσον ἢ ἐπιτροπὴ ἔθεν νομίζει καθῆκον ἐαυτῆς να συστάσῃ εἰς τὴν Κυβερνήσειν τὴν ἐν τόπῳ ἀκριβῆ του υδατος τουτου ἀνάλυσιν.

Β'. ΟΠΟΣ ΓΛΥΚΟΡΡΙΖΗΣ.

Ἀργυροῖν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Γεώργιον Γ. Κόγκου ἐν Πάτραις δι' ὄπῳ γλυκορρίζης.

Ὁ ὄπος τῆς γλυκορρίζης του Γεωργίου Γ. Κόγκου ἐκ Πατρῶν εἶνε μὲν κατώτερος του τῆς Καλαυρίας, ἐνώτερος δὲ του τῆς Σικελίας και τινῶν ἄλλων μερῶν.

Ὁ Κ. Κόγκος πρὸ πολλῶν ἐτῶν διατηρεῖ ἴδιον ἐν Πάτραις ἐργοστάσιον χορηγῶν οὐχὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ και εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγάλην ὀποῦ γλυκορρίζης ποσότητα, εἶνε ὁ μόνος ἀποστείλας δείγματα εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων, και ἡ ποιότης, ἣν παράγει σήμερον εἶνε ἀνωτέρα ἐκείνης ἣν ἄλλοτε παρήγε.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτρέπει τὸν ἐκθέτην ν' ἀκολουθήσῃ τὰς βελτιώσεις του καταστήματός του ἐν γένει και ἰδίως να ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς καταλληλότερον ἐξατμίσεως τρόπον.

Γ'. ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.

Μικρὰ τινὰ και ἀτελῆ δείγματα ἀπλουστέρων τινῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων ἐξέθεσεν εἰς τὰ Ὀλύμπια ὁ ἐκ Καινουρίας Ἀναγνώστης Καραγιάννης. Τὰ ἔργα ταῦτα δὲν δύνανται βεβαίως να παραβληθῶσιν οὐδὲ πρὸς τὰ εὐτελέστερα ξένα προϊόντα του αὐτου εἶδους, συνιστῶσιν ὅμως εἰς τὴν πατρικὴν τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν τὸν νεόν και αὐτοδίδακτον αὐτῶν τεχνίτην ὡς ἐπιτήδειον εἰς ἐκμάθησιν τέχνης ἀναγκαίας, ἥς καθόλου ἢ πατρὶς ἡμῶν στερεῖται.

Δ'. Νῆον ΦΙΛΥΡΑΣ (Τίλιον).

Δύο εἰδῶν φιλύρας γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι του ἐκ εἶδους *Tilia Microphylla*, και του ἐκ Θεσσαλίας προερχομένου φυτου *Tilia Argentea*.

Τὸ δεύτερον εἶνε ἀρωματικώτερον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐλασιάνει αὐτοφυῶς πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀν και δύο μόνον δείγματα τὸ του Γεωργίου Παππαθανασιάδου ἐξ Εὐρυτανίας και τὸ του Δήμου Ἀνδριτσαίνης εὐρωμεν εἰς τὰ Ὀλύμπια. Ἐπειδὴ δὲ του ἄνθους τουτου ἢ κατανάλωσις και ὡς φαρμάκου, και ὡς οἰκιακοῦ ποτου εἶνε μεγάλη, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προτραπῶσιν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν πολλαπλασίασιν του χαριστάτου αὐτου δένδρου και κωλυθῆ ὀριστικῶς ἡ ἐκκοπὴ αὐτου.

Κ Λ Α Σ Ι Σ 13.

Ναυτικὸν καὶ τέχνην πολέμου.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

ΕΦΑΜΙΝΩΝΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΩΝ.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΛΑΣΚΑΣ, ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.
Ι. ΣΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ, ΛΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ.

Β Ρ Α Β Ε Ι Α.

Ἄργυρον Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σεβαστιάνον, διὰ ξίφος πολιτικόν, διὰ τὴν εὐτεχνίαν καὶ καλὴν ἀρμογὴν.

Ἄργυρον Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Π. Κτόρον ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν δίκων καραβίνα καὶ πύρινθον, ἕνεκα ἐντέχνου ἐργασίας καὶ χάριν ἐμψυχώσεως.

Παρατηρεῖται δὲ ὅτι τὸ σύστημα τῶν πυρίνθων εἶναι ἐπισημῶς, ὡς μὴ ἔχον ἀσφαλιστικὸν σταθμὸν τὸ ὑλικὸν τοῦ κόνδακος εἶναι ἀκατάλληλον καὶ τὸ σχῆμα κατὰ τι ἀνεπιτήδειον.

Εἰς τὸν Δ. Κόντον, διὰ θήκην σπάθης ῥωσικῆν, χάριν ἐμψυχώσεως, ἕνεκα ἐργασίας καλλιτέχνου ἀποδεικνύουσης ἐπιδεικτικὴν διὰ χρησιμώτερα παρόμοια ἔργα.

Εἰς τὸ Β. Ὀπλοστάσιον ἐν Ναυπλίῳ, διὰ παραδειγματικὸν πεδινὸν πυροβόλου μετὰ διευθέτου καὶ προσόρου καὶ πιστολίου, καὶ διὰ ὄπλον πληκτικὸν τοῦ πεζικοῦ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀπομίμησιν καὶ εὐτεχνίαν τοῦ κατασκευάσαντος, τὸ τεῦχος τοῦ πυροβόλου.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ Κ. Ἀμπατζῆν, διὰ τροχίλους μι-

κοῦς διαφόρων εἰδῶν χάριν ἐμψυχώσεως, διὰ τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν καλὴν ἀρμογὴν.

Εἰς τὸν ἐν Χαλκίδι Ἀπόστολον Δουκα, διὰ τουφέκιον ἀλβανικόν, λῆζον, ἐγχειρίδιον καὶ μαχαίριον κτλ., χάριν τῆς καλλιτέχνου ἐργασίας καὶ ἰδίως τῆς τοῦ κόνδακος, καὶ διὰ τὴν ποιότητα τῆς θραφῆς καὶ τὴν ἀρμογὴν τῶν δευτέρων.

Εἰς τὸν ἐν Καρπενησίῳ Γ. Ζαχαρήν, διὰ πύρινθον, χάριν ἐμψυχώσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐντέχνον ἐργασίαν καὶ ἐπιδεικτικὴν τελειοποιήσεως.

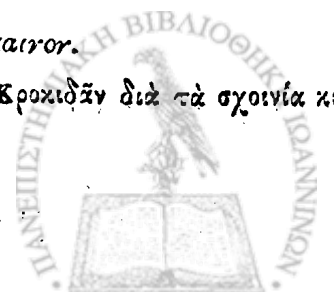
Εἰς Γ. Δρίθα ἐν Ἰδρα, διὰ παραδειγματικὸν πλοῖον ἐλικοφόρου, χάριν ἐμψυχώσεως διὰ τὴν κομψότητα τοῦ σκάφους καὶ τοῦ ἐξαρτισμοῦ.

Παρατηρητέον, ὅτι ὡς δεῖγμα νηυπηγικὸν δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν, ὡς πρὸς τὴν ἐρεύρεσιν δὲ τῆς νέας μηχανῆς, κινουμένης δῆθεν δι' ὕδατος ἀντὶ ἀτμοῦ ἢ ἐπιτροπῆ δὲν ἀποφρίνεται, διότι ὁ τεχνήτης ἀπειροπαιθὴς τὴν κοινοποίησιν, ἀφαιρέτας τὸ μέρος ἐκείνου τοῦ μηχανήματος, δι' οὗ γίνεται δῆθεν ἡ ἐνέργεια τῆς κινητηρίου τοῦ ὕδατος. Ἐκ τῶν ὀλίγων ὅμως, ὅσα ἐπέδειξε καὶ ἐκ τῶν ἐξηγήσεων, αἱ ἔδωκε εἰκόζομεν, ὅτι οὐδὲν ἄξιον λόγου ὑπάρχει.

Εἰς τὸν Π. Καλυμύκην ἐξ Ἰδρας διὰ τὸ ἀλιευτικὸν παραγάδιον, διὰ τὴν καλὴν ἀρμογὴν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ θάμιγκος (σπάγκου).

Ἐπαιτορ.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Δ. Κροκιδῶν διὰ τὰ σχοινία καὶ

ομ(γκους (σπάγκους) διὰ τὴν εὐτεχνίαν, τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν καλὴν ἀρμογὴν.

Εἰς τὸν Α. Κουτσούκον, διὰ καρβόπανα διαφόρων εἰδῶν, διὰ τὴν ὑφῆν.

Εἰς τοὺς ἀρμόσαντας τὸν διευθέτην τῶν παραδειγματοῦ πεδινῶ πυροβόλου τεχνίτας τοῦ Β. Ὀπλοστασίου.

Εἰς τὴν Π. Φωτεινὸν ἐν Πάτραις διὰ τὸ καρβόπανον διὰ τὴν καλὴν ὑφῆν.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ.

Περκίνοντες τὴν ἐκθεσὶν μας θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τοβαλωμεν εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξῆς κρατήρησιν.

Τὰ ἐκτεθέντα ἀντικείμενα παρουσιάζουσι πολλάκις διαφόρων εἰδῶν ἐργασίαις καὶ ὑλικὸν ἀλλαχόθεν ληφθὲν ἢ ἐργασθὲν. Τὸ δίκαιον λόγου χάριν τοῦ Π. Κτόρου, ἔχει κἀναν ἑνικῆς κατασκευῆς συνηρμωσμένην δὲ μετὰ κόνδακος καὶ πυρίθλων ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατασκευασθέντων. Τὸ ἐκτεθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀπλοστασίου Ναυπλίου παραδειγματίον πυροβόλου ἔχει τεῦχος κατεργασθὲν ἐν Βελγίᾳ ὑπὸ τεχνήτου ἑλληνος ἐκεῖ ἐκπαιδευομένου, ἡ δὲ συναρμογὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διευθέτου καὶ προσύρτου εἶναι γνησία ἐργασία ἐν τῷ ὀπλοστασίῳ γενομένη. Παραπλήσιον τί συμβαίνει καὶ εἰς τινὰ ἄλλα. Καθίσταται ἐπομένως ἀναγκαῖον τοῦ λοιποῦ, ἵνα ἡ τῶν τοιούτων ἀποστολὴ καὶ ἡ ἐκθεσις συνοδεύεται μὲ σύντομον διασάφησιν παρὰ τοῦ ἐκθέτου.

ΚΛΑΣΙΣ 14.

Πολιτικάί οικοδομαί καὶ ὕλαι χρήσιμοι εἰς ταύτας.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Α. ΤΡΙΓΚΕΤΗΣ, ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

Γ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΔΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Π. ΚΑΛΚΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ.

Ἡ πολιτικὴ ἀρχιτεκτονικὴ ἐπαισθητῶς βελτιωθεῖσα ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῶν Γερμανῶν, ἔκαμε μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῶν ἀρκετὰς προόδους. Τῆς ἀληθείας δὲ ταύτης ἀπόδειξις εἶναι αἱ ὅσμηραι ἐπὶ τὸ κανονικώτερον, κομψότερον καὶ τελειότερον ἀνεγειρόμεναι οἰκοδομαί, ὧν τὰ σχέδια καὶ ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἔργα ἐλλήνων τεχνιτῶν. Καὶ τῆς μὲν πρώτης ἐφαρμογῆς διδάσκαλος ἐγένετο ἡ οἰκοδομὴ τῶν Ἀνακτόρων, ἐκ τῆς ὁποίας πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ τῆς τάξεως ταύτης τεχνίται ὠρεθίσθησαν· οἱ ὀλίγοι δὲ συντελέσαντες εἰς τὴν πρακτικὴν ταύτην ἀπκταίν καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνεῖον, εἰς τὸ ὑποῖον οἱ τεχνίται διδασκόμενοι τὴν σοικειώδη ἰχνογραφίαν καὶ ἀντιγράφοντες σχέδια ἀρχιτεκτονικά, ἐμάθον ἄναγινώσκουσι καὶ νὰ γράφωσι τὴν γλῶσσαν τῆς τέχνης αὐτῶν.

Ὁρῶμεν ὅμως νὰ σημειώσωμεν μετὰ λύπης, ὅτι ἡ πρόοδος αὕτη τῆς οἰκοδομικῆς περιορίζεται μέχρι τοῦδε εἰς μόνην τὴν πρωτεύουσαν καὶ τινὰς τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων τοῦ Κράτους· καὶ ἀληθῶς οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εὑρῇ τις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅμι τεχνίτην ἱκανὸν νὰ σχεδιογραφῆσθαι οἰκοδομικῶν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ δυνάμενον νὰ ἐνοήσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὸ σχεδιασθὲν οἰκοδομημα.

Ἀλλ' ὅσον ἡ πρόοδος αὕτη τῆς τέχνης εἶναι εὐάρεστος καὶ ἀνάλογος τῆς καταστάσεως καὶ τῶν μέσων τοῦ τόπου, τόσον μᾶλλον ἐπαισθητῆ ἀποβαίνει ἡ σπάνις καὶ ἀτέλεια τῶν εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐκτεθέντων ἔρ-

γων. Τῆς ὀλιγότητος ταύτης τὸ αἷτιον εἶναι, πιστεύομεν, ὅτι οἱ τεχνίται ὑπέλαβον, ὅτι ὁ συνγωνισμὸς ἀπεβλέπει μόνον σχέδια δημοσίων καὶ μεγάλων οἰκοδομῶν, ἰδέα αὕτη σφαλερὰ, διότι μετὰ μεγίστης προθυμίας ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε μελετήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ, καὶ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων ἔργων τὰ σχέδια, καλῶς γινώσκουσα ὅτι ἡ ἀληθὴς πρόοδος γίνεται ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα, καὶ ὅτι ἡ τελειοποίησις τῶν τοιούτων ἔργων τῶν ὁποίων καθελύσσῃ παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη καὶ τὰ μέσα τῆς ἐφαρμογῆς, εἶναι πλείστου λόγου ἀξία διὰ τὸν τόπον.

Τὰ εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐκτεθέντα οἰκοδομικὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα καὶ φυσικὰ προϊόντα εἰσὶ:

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ.

- α. Σχέδιον πολυτεχνεῖου, ἐκτεθὲν ὑπὸ Γεωργίου Κητσάρου.
- β. Σχέδιον Μουσείου, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ
- γ. Σχέδιον Ναοῦ, ἐκτεθὲν ὑπὸ Ν. Κ. Στρατηγόπουλου.

ΕΡΓΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ.

- Α'. Κατεργασμένα μάρμαρα ἀνήκοντα εἰς οἰκοδομίας.
 - α. Μαρμαρινὸς ἐφῆσις κορινθιακοῦ βυθμοῦ.
 - β. Μαρμαρινὸς πλάξ τάφου, φέρουσα ἀνιγλυφὸν σταυρῶν, στέφανον καὶ δεξιμῶν Ἄγγελον.

Μαρμαρίνος ἐστία.

Ἀπάντων τούτων ἐκθέτης ὁ Ἰάκωβος Μαλακατές.

Β'. Διακοσμῆσεις διὰ χρωματισμοῦ.

Ἀντιγραφή τῆς ὑπαρχούσης ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Νικοδήμου, ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τοῦ σκηνογράφου Λάντσα.

Σχέδιον διακοσμῆσεως τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Ναοῦ.

Σχέδιον διακοσμῆσεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ τοῦ Βαρθακειοῦ.

Ὅμοιον τοῦ Ἀμαλιεῖου.

Τῶν τριῶν τελευταίων ἐκθέτης ὁ Κ. Πρινόπουλος.

ΕΥΓΛΕΙΑ.

Δείγματα τριῶν ξύλων, μήκους 1,60 πλάτους 0,15/0,20, τὸ μὲν ἐλάτης, τὸ δὲ πεύκης τὸ δὲ κέδρου.

10 κομμάτια ξύλου τετραγωνισμένου, μήκους μὲν ἐνὸς μόλις μέτρον, πλάτους δὲ 0,08/0,10.

Ἐκθέτης ἀμφοτέρων ὁ Δῆμος Κηρονηλέων τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος.

ΚΕΡΑΜΟΠΟΙΑ.

Τρία κομμάτια κεράμων ἐντελεστάτης κατασκευῆς καὶ σχήματος, μηδὲν διαφέροντα τῶν γαλλικῶν.

Τοῦ ἐκθέτου, τὸ ὄνομα δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ δείγματος.

Εἰς μόνον κέραμος καλῆς κατασκευῆς, ἐκτεθεῖς ὑπὸ Ἰω. Λεβαντῆ.

Δύο κέραμοι καλῶς ἐψημένης ὕλης, οὐχὶ δὲ καὶ κανονικῆς κατασκευῆς. Ἐκθέτης ὁ δῆμος Ἰστιαίων.

Δύο κέραμοι μετρίως κατασκευῆς καὶ σχήματος σφαιρικοί ἐκ Πατρῶν παρ' ἀγνώστου θιομηχάνου.

Τρεῖς κέραμοι ἀξιολόγου ὕλης, ἀτέχνου ὅμως κατασκευῆς καὶ σχήματος. Ἐκθέτης ὁ δῆμος Κορωνίδων καὶ

Δύο κέραμοι καλῆς ὡσαύτως ὕλης, ἀλλὰ δυσμόρφου κατασκευῆς καὶ ἀτέχνου ἀποξηράνσεως. Ἐκθέτης ὁ δῆμος Κορωνίδος.

Ἐξέθηκε προσέτι τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τοῦ ἐλιώτου :

Τρία δείγματα κεράμων, τὸ μὲν κωνικοῦ σχήματος, τὰ δὲ ἐπιπέδου ἐπιφανείας, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δευτέρον θερνικωμένα, τὸ δὲ τρίτον φυσικόν.

Ἀκρωτήριον ἐπικάλυμμα κεράμων.

Ἄγωνα ἐκ πηλοῦ, χρήσιμον εἰς ὑποστηρίγματα κορωνίδων.

ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΙ (τοῦβλα).

Τρία μόνον δείγματα πλίνθων ἐξετέθησαν καὶ μονότι ἐκ τοῦ μικροῦ ποσοῦ ἐκάστου δείγματος εἶναι

δύσκολον νὰ κρίνη τις ἀκριβῶς περὶ τῆς τελειότητος αὐτῶν, μολαταῦτα συγκρίνοντες πρὸς ἀλλήλα τὰ δείγματα ταῦτα εὐρίσκομεν ὅτι :

α'. Τὰ ὑπερέχοντα εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου ἀγνώστου ἐκθέτου, ὅστις ἐξέθηκε καὶ τὸ τελειότερον τῶν κεράμων δείγμα.

β'. Τῶν ἀνωτέρω κατ' ὀλίγων διαφέρει τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἰστιαίων ἐκτεθέντα.

γ'. Τὰ τῶν Πατρῶν εἶναι καλῆς μὲν ὕλης καὶ κατασκευῆς, ἀτέχνου ὅμως ἀποξηράνσεως.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γεώργιον Κατσαρόν, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖν σχέδιον Πολυεχνεῖου, συνιστάμενον εἰς τρεῖς κατόψεις, δύο προόψεις καὶ δύο τομὰς. Τὸ σχέδιον τοῦτο, ἂν καὶ φέρει πολλὰς ἐλλείψεις καὶ εἶναι ἀκατάλληλον πρὸς ὃν προώρισται σκοπὸν, οὐχ ἦττον ὅμως εἶναι καλῶς ἰχνογραφημένον. Εἰς τὸν ἐκθέτην τοῦτον συσταίνομεν νὰ συμβουλευῆται τοῦ λοιποῦ τὰ συγγράμματα εὐρωπαϊῶν ἐμπείρων ἀρχιτεκτόνων, συγγραψάντων περὶ δημοσίων καταστημάτων, ὑπ' ὄψιν ἔχων πρὸ παντὸς ἄλλου τὰ μέσα καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἰάκωβον Μαλακατέ, διὰ τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντων τριῶν κατεργασμένων μαρμαρίνων.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Λάντσαν, διὰ τὸ ἰχνογραφηθὲν εἰκονοστάσιον τοῦ Νικοδήμου, τὸ ὅποιον ἤθελεν εἰσθεῖν ἄξιον μείζονος βραβεῖου, ἐὰν ἦτο πρωτότυπος τοῦ ἐκθέτου ἰδέα.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Πρινόπουλον, διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ ἔργα, τὰ ὅποια, ἂν καὶ κατώτερα τῶν τοῦ σκηνογράφου Λάντσα, οὐχ ἦττον ὅμως ὡς ἔργα πρωτότυπα τεχνιτῶν ἐργαζομένων καὶ διατηρούντων ἐργοστάσιον, εἰς ὃ καὶ ἄλλοι ἐκπαιδεύονται καὶ ὠφελούνται, ἐκρίθησαν ἄξια τοῦ αὐτοῦ βραβεῖου.

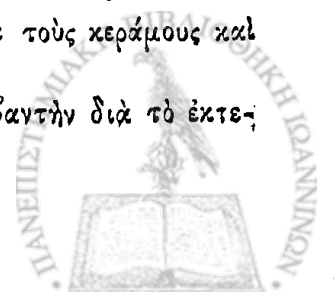
Χαλκῶν.

Εἰς τὸν Χελιώτην, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα δύο εἶδη ἐπιπέδων κεράμων. Συσταίνομεν δὲ εἰς αὐτὸν τὴν τελειοποίησιν τοῦ κωνικοῦ εἶδους καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἐν Ἐρησοχωρίῳ Σπ. Λιθαδιώτην καὶ Ἀθην. Ταίγκον διὰ τὰς κεράμους καὶ ὀπτοπλίνθους.

Εἰς τὸν δῆμον Ἰστιαίων διὰ τε τοὺς κεράμους καὶ τοὺς ὀπτοπλίνθους αὐτοῦ καὶ

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἰωάννην Λεβαντῆν διὰ τὸ ἐκτεθεῖν ὑπ' αὐτοῦ δείγμα κεράμου.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν Π. Χαϊκάλην διὰ τὰς κεράμους
καὶ ἔμποπλίθους, εἰς ὃν συσταίνομεν τὴν τελειοποίησιν
τῶν προϊόντων αὐτοῦ.

Ἐύχην.

Εἰς τοὺς δήμους Κολωνίδων καὶ Κορωνίδος, ὅπως
τελειοποιήσωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν, δίδοντες αὐτοῖς κα-
ταλληλότερον σχῆμα καὶ ἀποξηραίνοντες αὐτὰ ἐντελέ-
στερον τοῦ ἐκτεθέντος δείγματος.

Εἰς τὸν δῆμον Κρονηλαίων, ὅπως διὰ τοῦ ἐμπορίου
διαδώσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ξύλων, ὧν δείγμα ἐξέθηκε.

Μνεῖα.

Ἀπλῶς μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ὑπὸ τοῦ Κ. Ν. Στρα-
τηγοπούλου ἐκτεθέντος σχεδίου Νασοῦ, τὸ ὁποῖον οὔτε
ῤυθμὸν ἀρχιτεκτονικόν, οὔτε ἀναλογίαν οἰκοδομικὴν
φέρει.

ΚΛΑΣΙΣ 15^{καί} 16.

Μεταλλουργική, καὶ ἐξεργασία πολυτίμων λίθων
καὶ μετάλλων.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

ΣΑΠΟΥΤΖΑΚΗΣ, ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓ. ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Φ. ΧΑΓΕΡ, ΧΑΡΑΚΤΗΣ.

Π. ΚΤΟΡΟΣ, ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΟΣ.

Ἄν καὶ πάλαι ποτὲ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἰδίως ἐκ
Ἑλλάδος, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι μετεδίδοντο
ἐν ἅπασαν τὴν Εὐρώπῃ, ἡ Ἑλλάς ὅμως καταπιεσθεῖσα
λοῦθως ἐπὶ ποσούτους αἰῶνας ὑπὸ βαρυτάτου καὶ
βαρικοῦ ζυγοῦ ὠμοτάτης τυραννίας, ἐπόμενον ἦτο
στερηθῆ μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῆς φωτῶν, καὶ αὐτὰς
ἐπιμήτας βαναύσους τέχναις.

Ἐκ τῶν τεχνῶν δὲ τούτων, ἡ σιδηρουργία ἐν μέρει
ἀναίνεται νὰ ἔκαμε προόδους τινάς, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1828,
ἐπιστήθη τὸ ὄπλοστάσιον, καὶ ἦλθον ἐν Ἑλλάδι τε-
χνίται Γάλλοι, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, ὅτε ἀπεκατεστάθη
Ἑλλείων, καὶ ἦλθον ἐμπειροὶ Γερμανοὶ τεχνίται, με-
τὰ τὴν ἐξυπερετησάντων ἐν τῷ προκει-
μένῳ καταστάματι Ἑλλήνων τεχνιτῶν, ὁποιοῦν μεθο-
δὴν τὴν τέχνην ταύτην, σποράδην εἰς τὸ Κράτος.

Ἡ χωνευτικὴ ὕψως, οὐδεμίαν φαίνεται ἔκαμε πρόο-
δον, ἂν καὶ ἐκ τῶν παρουσιασθέντων ἐν τῇ ἐκθέσει ἔρ-
γων καταφαίνεται ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ φυσικὴ τοῦ
ἐθνικοῦ τεχνίτου εὐφυΐα.

Ἄλλ' ὅμως χωρὶς ν' ἀδικήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ, τοὺς εἰς
τὴν τέχνην ταύτην καταγινομένους, ὀφείλει νὰ ὁμολο-
γήσῃ, ὅτι ὅποιαν τελειότητα καὶ ἂν ἔχῃ ὁ χυτῆς, ἐν-
ὅσον τῷ ἐλλείπουσι τὰ σχετικὰ μηχανικὰ μέσα καὶ ἔρ-
εῖα, τὰ ὅποια εἰς ἕκαστον ἰδιώτην δὲν εἶν' εὐκόλως
ἔχῃ, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀξίαν αὐτῶν, δὲν θέλει
ἀποθῆ, εἰμὴ ἀτελῆ τῆς χωνευτικῆς ἔργα νὰ κατασκευ-
σῇ. Ὅθεν διὰ νὰ ἐλπίσῃ ἡ Ἑλλάς πρόοδον τελείαν εἰς
τὴν τέχνην ταύτην, ἐπ' ἀνάγκης καθίσταται, ὅπως ἡ Σ.

Κυβέρνησις φροντίσῃ νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐν τῇ σοφῇ Εὐρώ-
πῃ τεχνίτας χωνευτὰς, καὶ ἀκολούθως νὰ συστηθῇ εἰς
κεντρικόν τι μέρος χωνευτήριον πλήρες, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον,
οὐ μόνον τὸ κατάστημα τοῦτο θέλει ὠφελεῖσθαι, διὰ
τῶν κατασκευαζομένων ἐν αὐτῷ τῆς τε Κυβερνήσεως
καὶ ἰδιωτικῶν πολυειδῶν ἔργων, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ
χρόνου θέλει μεταδοθῆ ὑπὸ μικρὰν κλίμακα, ἀλλὰ με-
θοδικῶς, ἡ τέχνη αὕτη εἰς τὸ Κράτος.

Ἀλλὰ παρεκτὸς τῆς ἐκμαθητεύσεως δύο τοῦλάχιστον
χωνευτῶν, ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ Σ. Κυ-
βέρνησις ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν
ἐτέρων τεχνιτῶν, διὰ τῆς ἀποστολῆς τοιοῦτων ἐν τῇ
σοφῇ Εὐρώπῃ, εἰς τὰ ἐξῆς ἐπιτηδεύματα, ἅτινα εἶναι
κλάδοι τῆς σιδηρουργίας.

1. Εἰς τὰ τῆς διύλισεως τοῦ σιδήρου εἰς τε τὰ σι-
δηρουργεῖα καὶ τὰ σφυρηλατεῖα (à l' art de l' affineur
du fer dans les forges et les martinets).

2. Εἰς τὴν κτεργασίαν καὶ κατασκευὴν τοῦ γάλυ-
βδος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν
ρίνων, ξυλοφάγων καὶ σιδηροφάγων (à l' art de fabri-
quer l' acier, y compris la fabrication des limes et
des râpes) καὶ

3. Εἰς τὴν σιδηρουργίαν, εἰς τὸ τοῦ μηχανικοῦ κλει-
θροποιῦ ἐπιτηδεύμα, εἰς τὸ τοῦ τρυφευτοῦ, καὶ τοῦ
κατεργαζομένου ἔργα ἀκριβείας (à l' art du forgeron et
serrurier mécanicien, travaux dans le tour pour les
objets de précision en métaux).

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου τούτου, καὶ πρὸς μετά-

δοσιν τῶν ὠφελίμων αὐτῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων εἰς τὸ Κράτος, κρίνομεν καλὸν ὥστε οἱ ἀποκαλησόμενοι νὰ ὦσιν ἐκ τῶν τεχνιτῶν τοῦ ὄπλοστασίου καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἐξαιτίαν εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστήμα, πρὸς διδασκαλίαν καὶ μόρφωσιν ἐτέρων τεχνιτῶν· οὕτω δὲ διὰ τῆς διαδοχικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ ὑπηρετούντων ἐλλήνων θέλει κατασταθῆ ἑφικτὴ ἡ διάδοσις τῶν τεχνῶν τούτων εἰς τὸ Κράτος.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ χαλκέως καὶ τοῦ χρυσοχοῦ, τὸ μὲν πρῶτον φαίνεται κατὰ τι προοδευτικὸν ἐν Σύρῳ, τὸ δὲ τοῦ χρυσοχοῦ καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη, καὶ τοῦτο διότι οἱ μετερχόμενοι αὐτὸ ἐδιδάχθησαν οἱ πλείστοι ἐν τῇ ἄλλοδατῇ, καὶ διότι ἡ τέχνη αὕτη δὲν ἔχει ἀνάγκην μηχανικῶν μέσων καὶ ἐργαλείων μεγάλης ἀξίας.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Μόσνερ Β. κλειθροποιόν· διὰ τὸ κλειθρον, ἕνεκα τῆς ἀρίστης ἐργασίας του.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Νικολάου τοῦ Λόγου τῶν τεχνιτῶν διὰ τὸν ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ Ναυπλίας κατασκευασθέντα ὑπ' αὐτοῦ στατήρα, ὅστις ἐθεωρήθη λίαν τέλειος καὶ ἀκριβής. Ὁ δὲ τεχνίτης οὐ μόνον τὴν τέχνην κατέχει ἀλλὰ καὶ ἔμπειρος καὶ εὐφυῆς μηχανικὸς ἀποδεικνύεται.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Δ. Βόντον ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν σφραγίδα καὶ μῆτρην, χάριν τῆς ἐπιτυχούς ἐργασίας τῆς σκαλιστικῆς.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Τόρς· διὰ τὸν πολυέλαιον, διὰ τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν Ὄσμαν ἐν Ἀθήναις, διὰ λυχνίαν, διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν.

Εἰς τὸν Σεβασιάνον ἐν Ἀθήναις, διὰ τοὺς πτερνηστήρας ἐπιμελῶς κατασκευασθέντας.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Γ. Γιαννιώτου, διὰ τὴν χαλκίνην χύτραν· διὰ τὸ καλὸν αὐτῆς σχῆμα καὶ διὰ τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ξενοφῶντα Τριταῖν, διὰ τὰς μίνας, κατασκευασθείσας διὰ πολλῆς ἐπιμελείας.

Εἰς τὸν δῆμον Δετρίνων, διὰ σκαπάνην καὶ διάφορα ἄλλα κοπτερά ἐργαλεία· διὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν καλὴν κατασκευὴν αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Ἐμμ. Τσαγκλῆν, διὰ τοὺς κρουνοὺς.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Γ. Βελισσαρίου, διὰ σιδηροουργικὰ ἔργα, διὰ τὴν καλὴν αὐτῶν ἐργασίαν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ναουμίδην, διὰ δακτυλιόλιθον ἐγγεγλυμμένους.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Τριπόλει Σ. Α. Χρυσοχέρην, ὠρολογῶν διὰ τὴν μικροσκοπικὴν του θελώνην περιέχουσαν ἑτέρας ἐργασθείσας διὰ μεγάλης ὑπομονῆς.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Η. Καλιμπάσην, τοῦ Λόγου τῶν Πυροσβεστῶν, διὰ τὸ πεντάδριχμον καὶ δεκάλεπτον διὰ τὸν κατεργασθέντα.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Παππαηλιού διὰ τὸν στατήρα.

Εἰς τὸν Κοσμᾶ Ἀνιστασίου, διὰ τὴν μίχαιραν καὶ ἄλλα κοπτερά ἐργαλεία.

ΚΛΑΣΙΣ 16.

Χρυσοχοϊκή.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γρ. Κανᾶν, διὰ χρυσοχοϊκὰ ἔργα, διὰ τὴν λεπτὴν αὐτῶν κατασκευασίαν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γ. Λουιγκέρην, διὰ χρυσοχοϊκὰ ἔργα, διὰ τὴν ἀρίστην κατασκευασίαν.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γεώργιον Ἀντωνίου, διὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἐκκλησιαστικὰ ἀργυρᾶ σκευῆ καὶ ἐπαρρυρωμένον καὶ ἐσωκλεισμένον ἱερὸν εὐαγγέλιον.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Στεργίου, διὰ τὸ δακτυλίδιον.

ΚΛΑΣΙΣ 17.

Κεραμικαὶ τέχναι.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Μ. ΜΟΥΣΟΥΔΑΚΗΣ, ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

Ν. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ, ΟΜΟΙΩΣ (ἀπών).

Σ. ΚΡΙΝΟΣ.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Β' τάξως.

Τοῖς ἀδελφοῖς Χελιώταις ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν συλλογὴν τῶν κεραμικῶν αὐτῶν ἔργων, ἰδίως δὲ τῶν κολλητικῶν ὡς καλῶς ἐξεργασμένων.

Χαλκοῦν.

Τῷ Δῆμῳ Κολωνίδων διὰ τοὺς διαφόρους χωρητικῶν χρησιμωτάτους πίθους του.

Τῷ Κ. Μακρῇ ἐν Ξηροχωρίῳ, διὰ τὰς Γάστρας καὶ τοὺς ἀμφορεῖς καλῶς ἐξ ἀξιολόγου γῆς ἐξεργασμένους.
Τῷ Δημητρίῳ Σαρῇ ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν μικρὰν συλλογὴν τῶν κεραμικῶν αὐτοῦ ἔργων καλῶς ἐξεργασμένων.

Ἐπαινον.

Τῷ Ν. Λέβαντῇ, διὰ τὰ χρησιμὰ κεραμικὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΚΛΑΣΙΣ 18.

Βιομηχανία βαμβακίων, έριών, λίνου, μετάξης έργα κτλ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ, ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ. (1)

Ήθελεν εἶσθαι βεβαίως καὶ πολιτικὸς καὶ οἰκονομικὸς σολοικισμὸς, ἐὰν ἐντὸς τῶν Ὀλυμπίων τοῦ 1859 ἠθέλαμεν ἀπαιτήσει ν' ἀνεύρωμεν τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην περιοπὴν, εἰς ἣν ἀνύψωσε τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁ πολυχρόνιος πολιτισμὸς, ἡ πολυανθρωπία, ἡ ἀφθονία τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων, τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ δημόσιος πίστις, καὶ ἐπὶ τέλους αἱ πολυχρόνιοι ἰδιωτικαὶ καὶ δημόσιαι προσπάθειαι καὶ μελέται.

Ἄλλ' οὐχ' ἦτον δικαίως ἕνεκα ἀσυγγνώστου ἀπαθείας ἠθέλαμεν κατηγορηθῆ, ἐὰν εὐφρέτως δὲν ἠθέλαμεν συγκινηθῆ ῥίπτοντες ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς ἡμῶν ἐκθέσεως τὸ βλέμμα, καὶ ἀναλογιζόμενοι ἀφ' ἑτέρου τὴν κατεργήμασιν, εἰς ἣν πρὸ ὀλίγων εἰσέτι ἐτῶν ἀφῆκε τὸν τόπον τοῦτον πόλεμος πολυετῆς καὶ καταστρεπτικὸς, καθ' ὃν καὶ ἄτομα καὶ καταστάσεις καὶ πᾶσα γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ ὑπαρξίς προθύμως ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας, αὐτῆς τῆς φιλοστόργου μητρὸς πάσης κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ παρὸν δὲν δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ πληρέστατα τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν, δυνάμεθα ὅμως ἐξ αὐτοῦ νὰ συλλάβωμεν τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας περὶ τῆς μελλούσης βιομηχανικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως καὶ προόδου, καθότι ἐκ τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν μέσων, δι' ὧν αἱ βιομηχανικαὶ τέχναι ἀλλαχοῦ ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐλαμπρύνθησαν, ἄλλα μὲν ἦδη ἔχομεν, ὡς

θετικῶς μαρτυρεῖ τῶν Ὀλυμπίων ἡ ἔκθεσις, τὰ δὲ λοιπὰ εὐκόλως δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν διὰ τῶν ἐμφρόνων προσπαθειῶν τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ κυβερνώντων.

Καὶ ἔχει μὲν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα, νοημοσύνην καὶ πνεῦμα, φιλοκαλίαν καὶ ἐπιτηδειότητα, κλίμα ὥραϊον, καὶ καταλληλοτάτην γεωγραφικὴν θέσιν, πολλὰς καὶ πολυτίμους καὶ χρησιμότητας ἐγγχώριους ὕλας, ἃς καὶ νὰ πολλαπλασιάσωμεν, καὶ νὰ βελτιώσωμεν, καὶ νὰ κατεργασθῶμεν ὀφείλομεν. Δὲν μᾶς ἐλλείπουσι δὲ καὶ οἱ ἐγγχώριοι γαιάνθρακες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τοὺς ἰσχυροὺς μύονας, δι' ὧν ἀλλαχοῦ κινοῦνται οἱ ἀκούραστοι τῆς μεγάλης βιομηχανίας βραχιόνες.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἔχομεν τὸ μέγα καὶ πολύτιμον τῆς φιλοτιμίας πλεονέκτημα, καὶ τὴν εὐγενῆ πρὸς τὴν πρόοδον τάσιν.

Ἄλλὰ στερούμεθα δυστυχῶς καὶ πολλῶν ἄλλων οὐσιωδιστάτων καὶ ἀναγκαίων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν βιομηχανίας.

Καὶ πρῶτον μὲν τὸ μεγαλοεργὸν πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ὁποῖον, συνενόνον κεφάλαια, ἰκανότητος καὶ ἐν γένει τὰς ἀτομικὰς παραγωγικὰς δυνάμεις, παράγει τὰ μεγάλα καὶ ἐκπληκτικὰ φαινόμενα τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας, ἀναγκαϊότατον εἶναι νὰ ἐπεκταθῆ καὶ γενικευθῆ παρ' ἡμῶν· τοῦτο δὲ μόνον διὰ τῆς ἐμπεδώσεως τῆς τε ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας πίστεως θέλει κατορθωθῆ.

(1) Ἐσχάτως διορισθεὶς ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Κ. Δ. Μαλανδρινου.

Στερούμεθα προσέτι και ημεδαπών και αλλοδαπών κεφαλαίων, ατινα όμως δια τής αναπτύξεως τής δημοσίας και ιδιωτικής ηθικής, και δια τής στηρίξεως τής σωτηρικής και εξωτερικής ασφαλείας ευκόλως θέλομεν προσελκύσει.

Στερούμεθα προσέτι και του αναγκαίου πλουσμού, οστις δια τής εκτεταμένης εξοδούσεως αναπτύσσει την βιομηχανίαν και μετ' αὐτῆς τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον, καθιερῶν συγχρόνως και τὴν ἐργασίαν εὐθηνήν, και τὰ τριόντα τῆς βιομηχανίας εὐθηνότερα.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ ἄγριαι τῆς Ἀμερικῆς ἐρημιαί, και τὰ εἴξενα τῆς ἀνθρωποφάγου ὠκεανίας και τῆς διακεκαυμένης Ἀφρικῆς παράλιξι ἐπλήσθισαν και καθ' ἡμέραν κατοικῶνται ἐξ αλλοφύλων τῆς Εὐρώπης ἀποίκων, βεβαίως δὲν θέλει εἶσθαι δύσκολον ν' αὐξήσῃ και ὁ πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος, οὔσης μὲν μικρᾶς και ὠραίας. Ἐχούσης δὲ περὶ αὐτὴν και οὐχὶ μακρὰν αὐτῆς τόσα ὀμοιοθῆ, και ὁμόδοξα και ὁμόγλωσσα τέχνα.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐλλειψεων, και οἱ γαιάνθρακες ἡμῶν ἀκριβοὶ και σπάνιοι ἐξέρχονται σήμερον ἐκ τῶν σπλάγγνων τῆς Κύπρου· ἐλλείπουσι δὲ και αἱ μηχαναί, ἃς δια τῶν γαιανθράκων αὐτῶν, ἢ δια τῶν ὑδάτων μας ὀφείλομεν νὰ κινήσωμεν, οὐχὶ μόνον πρὸς βελτιώσιν, τελειοποίησιν, και αὐξήσιν τῶν ἀκατεργάστων ὑλῶν μας και τῆς ἐγγυρῶν βιομηχανίας μας, ἀλλὰ και πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλληνικῆς ὀλιγοχειρίας, ἢ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς πατρίδος ἀτυχιμάτων. Ἄλλὰ και τῶν γαιανθράκων τὴν ἀφθονον ἐξόρυξιν και εὐθηνίαν, και τῶν μηχανῶν τὴν γενναίαν εἰσαγωγὴν μόνον δια τοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος και τῆς τῶν κεφαλαίων συγκεντρώσεως θέλομεν ἐπιτύχει ἐπ' ἀγαθῶ τῆς πατρίδος.

Ἄν μὴ και ὅμως και ἐν γένει ἡ βιομηχανία ἀπαιτοῦσι γνώσεις εἰδικὰς, ἃς ἡ μὲν Εὐρώπη δια πολυχρονίου μελέτης και πείρας ἀπέκτησε και καθημέραν τελειοποιεῖ και αὐξάνει, ἡμεῖς δὲ δυστυχῶς στερούμεθα. Ἐὰν γνωρίσωμεν λοιπὸν ἡμᾶς αὐτοὺς, ἃς ὁμολογήσωμεν τὴν ἀγνοίαν μας, και ἂν προσώραν πληρώσωμεν, βραδυτέρον ὅμως πληεστάτα και διαρκῶς θέλομεν ἱκανοποιήσει τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν.

Ἐὰν οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐδιδάχθησαν παρά τῶν αλλοδαπῶν φοινίκων και Αἰγυπτίων και τὰ γράμματα και τὰς τέχνας, ἢ δόξα οὐχ ἦπτον τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων και τεχνῶν κατέστη λαμπρὰ ὡς ὁ ἥλιος.

Ἡ ὀλλανδία, κατὰ τὰς ἐπισήμους αὐτῆς ἱστορικὰς μαρτυρίας, μόνον ὅτε ἦνοιξε φιλοξένους τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, κατώρθωσε ν' ἀναβῆ εἰς τῆς βιομηχανικῆς και ἐμπορικῆς δόξης τὴν ἀνωτάτην περιόπην.

Οἱ δὲ ἐπιστημότεροι συγγραφεῖς τῆς Ἀγγλίας ἀνευδοῶστως ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐνόσω ἡ Ἀγγλία, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πολιτισμοῦ και φώτων ἀπέκρουε και μετὰ φθόνου ὑπέβλεπε πάντα ξένον, οὐδαμῶς ἐπροόδουσαν

ἀφ' οὗ δὲ φιλοφρόνως ὑπεδέχθη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς και ἐμφρόνως ἐνεθάρρυνε και φλαμανδοὺς, και Γάλλους, και Γερμανοὺς τεχνίτας και κεφαλαίουχους, τότε μόνον ἤρξατο ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας, ἥτις τοιοῦτοτρόπως κατέστη σήμερον ἡ βασιλις τῆς Παγκοσμίου βιομηχανίας.

Ἐὰς προσκαλῶμεν λοιπὸν και ἡμεῖς θαρραλέως ἐκ τῆς αλλοδαπῆς τὴν ἐμπειρίαν, τὴν τέχνην και τὴν διδασκαλίαν, ἃς φροντίσωμεν και περὶ τῆς βιομηχανικῆς ἡμῶν ἀνατροφῆς, ἃς καταστήσωμεν τὸ λεγόμενον πολυτεχνεῖον ἄξιον τοῦ ὀνόματός του, και τότε ἐὰν εἰς τὴν πρώτην ταύτην Ὀλυμπιάδα δὲν εἰρίσκωμεν εἰμὴ μόνον παρηγορίαν, εἰς τὰς ἐπερχομένας θέλομεν βεβαίως ἀνευρεῖ και πρόδοον, και εὐημερίαν και δόξαν ἐθνικὴν.

1. ΜΕΓΑΛΑ.

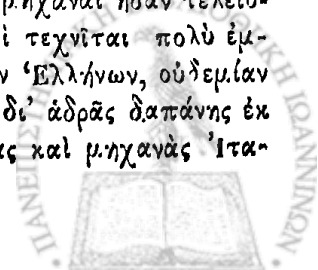
Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἰουστινιανου δὺο Μοναχοὶ ἐπανεβρόντες ἐκ Σινικῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔφερον πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην ἐντὸς καλλάμου κεκρυμμένον τὸν πολύτιμον σπόρον τῆς μεταξῆς.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἑλλάς κατέστη και τῆς εὐρωπαϊκῆς μεταξουργίας ἡ πρώτη κοιτίς. Ἐπὶ ἐξ δὲ ὀλοκλήρους αἰῶνας, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος και τῶν Ἑλλήνων, οὐδαμῶς τῆς Εὐρώπης κατεργάζοντο μεταξῆν.

Μόνον δὲ κατὰ τὸν 12 αἰῶνα μετεδόθη ἐξ Ἑλλάδος ἡ μεταξουργία εἰς τὴν Σικελίαν, και ἐκεῖθεν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.

Ἄλλὰ και κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα τὸ Λουγδοῦνον, ἡ πρωτίστη μεταξουργικὴ πόλις τῆς τε Γαλλίας και τῆς Εὐρώπης ὅλης, μεγάλας ποσότητας ἐλληνικῆς μεταξῆς ἐκ τῆς ἡμετέρας Λακεδαιμόνος προσεπορίζετο.

Μετὰ τὴν καταστρεπτικὴν ὅμως ἐπανάστασιν τοῦ 1769, ἡ Ἑλληνικὴ μεταξουργία ἐξέπεσε κατὰ τε τὸ ποσὸν και ποιὸν αὐτῆς ἢ δὲ μεταξῆ τῆς Ἑλλάδος κατήντησεν ἀθλιεστάτη δι' ἀτελεσιάτων μέσων και ἐξ ἀθλιῶν κοινουλίῶν ἀναπνηζομένη, ὥστε ἀποκλεισθεῖσιν ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης, κατέστη ἀγνωστος εἰς αὐτάς, μόνον εἰς Τύνιδα τῆς Ἀφρικῆς εὐρίσκουσα ἐξόδους τινὰς ἢ δὲ λυπερὰ αὐτῆς κατὰστασις ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1837, ὅτε ὁ ἐξ Ἠπείρου Κ. Κωνστ. Γ. Δουρούνης, πολίτης Ἕλληνας, μετὰ τῶν συνεταιρῶν αὐτοῦ, συνέστησε δὺο σημαντικώτατα δια τὴν Ἑλλάδα μεταξουργία, τὸ μὲν ἐν Σπάρτῃ, τὸ δὲ ἐν Νησίῳ τῆς Μεσσηνίας. Ἐκτοτε ἡ μεταξουργία ἤρχισε πάλιν νὰ μειδιᾷ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς κοιτίδι, διότι ὁ Κ. Δουρούνης ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἰταλίαν, και ἀναγνωρίσας ὅτι αἱ ἀναπνευστικαὶ αὐτῆς μηχαναὶ ἦσαν τελειότεραι τῶν ἡμετέρων, οἱ δὲ Ἰταλοὶ τεχνίται πολὺ ἐμπειρότεροι και ἐπιτηδεϊότεροι τῶν Ἑλλήνων, οὐδεμίαν στιγμὴν ἐδίστασε νὰ μεταφέρῃ δι' ἀδράς δαπάνης ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἀδελφῆς Ἰταλίας και μηχανὰς Ἰτα-

λικὰς καὶ τεχνίτας Ἰταλοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν τὴν ἀξιότιμον Κ. Θηρεσίαν Λοβιζέλη ὡς διευθύντριαν καὶ διδασκάλισσαν τῆς τε κουκουλοτροφίας καὶ Μεταξουργίας. Μετέφερε προσέτι καὶ σπόρον Ἰταλικὸν πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐγχωρίων κουκουλιῶν, καὶ οὕτως οὐχὶ μόνον τὰ κουκούλια τῆς Λακεδαιμόνος καὶ Μεσσηνίας κατώρθωσεν οὐσιωδῶς νὰ βελτιώσῃ, ἀλλ' εἰσαγαγὼν ἀντὶ τοῦ ἐγχωρίου τὸν Ἰταλικὸν ἀναπνησιμὸν, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μέταξαν ἰσοβάθμον τῆς Ἰταλικῆς ἀνέδειξε, καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐδιπλασίασε, καὶ τὸς ἀγορὰς τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας πρὸς κατανάλωσιν αὐτῆς ἠνέωξεν.

Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ οἱ ἐγχώριοι, διδαχθέντες ἐν τοῖς μεταξουργεῖσι, τοῦ Κ. Δουρούτη, ἀεμιμήθησαν καὶ τὴν Ἰταλικὴν ἀνέμην καὶ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον τῆς μεταξουργίας, ὥστε ἡ ἐγχώριος μέταξα τῆς Σπάρτης καὶ Μεσσηνίας οὐσιωδῶς ἔκτοτε ἐβελτιώθη.

Ἐυστήθησαν δὲ ἀκαλοῦθως καὶ ἐν Ἄνδρῳ καὶ ἐν Λαμῖα καὶ ἐν Πειραιεὶ νέα κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον μεταξουργεῖα· ἀλλὰ τὰ ἐνυπάρχοντα σήμερον εἶναι τὰ τῶν ΚΚ. Λουκᾶ Ράλλη καὶ Παπιολάκη ἐν Πειραιεὶ, τὸ τοῦ Κ. Δουράντη ἐν Ἄνδρῳ, τὸ τοῦ Κ. Φουρνέρ ἐν Καλάμαις, καὶ τὸ τῆς Σηρικῆς ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις. Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀθανασίου Γ. Δουρούτη, ἀδελφοῦ νεωτέρου τοῦ ἄνω μνημοευθέντος Κωνστ. Γ. Δουρούτη.

Καὶ τὰ πέντε ταῦτα μεταξουργεῖα, ἐργαζόμενα κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον, ἐφιλοτιμήθησαν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὰ Ὀλύμπια δαίγματα τῆς ἀξιεπαίνου αὐτῶν καὶ ἔθνωφελεστάτης βιομηχανίας. Μικρὸν δὲ δείγμα ἀπέστειλε καὶ ὁ δῆμος Σπάρτης. Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ ὅτι τοῦ καιροῦ προϊόντος, καὶ τροπολογουμένων δεόντως τῶν φορολογικῶν καὶ τελωνιακῶν ἡμῶν διατάξεων πρὸς προαγωγὴν τῆς πολ. τμ. ταύτης καὶ εὐγενοῦς βιομηχανίας, θέλομεν ἶδει πολλαπλασιαζόμενα τὰ ἑλληνικὰ μεταξουργεῖα, τὰ δι' ἑλληνικὰ κουκούλια, ἀντὶ νὰ ἐξέρχονται ἀκατέργαστα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, νὰ καταγαλίσκωνται ἀναπνηζόμενα ὑπὸ ἐγχωρίων μεταξουργεῶν, ὥστε ἀντὶ κουκουλιῶν νὰ ἐξάγωμεν πολῦτιμον μέταξαν, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἀντὶ μετάξης μεταξωτὰ ὑφάσματα.

Ἄλλ' ὅσον δύσκολος εἶναι ἡ κατασκευὴ ἀρίστης μετάξης, ἄλλο τόσο δύσκολος εἶναι καὶ ἡ τεχνικὴ διάκρισις τῶν διαφόρων βαθμῶν καὶ ποιότητων αὐτῆς· ἐπὶ τῶν δακτύλων σχεδὸν ἀριθμοῦνται καὶ ἐν Λονδίῳ καὶ Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Λουγδύῳ καὶ Παρισίοις οἱ ἐμπειροτέχναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἴδιον ἔργον ἔχουσι τὸ νὰ προσδιορίζωσιν εἰς ἐκάστην πώλησιν τὴν ποιότητα καὶ ἐπομένως τὴν ἀξίαν τῶν μεταξῶν· πρὸς τοῦτο δὲ ὁδηγοῦνται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς πολυχρονίου αὐτῶν πείρας καὶ ἐξείως, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀφήτων ἔλαβε πρὸς διάκρισιν τῶν ἐκ τῶν ἰδιοτήτων τῆς μετάξης,

αἵτινες εἶναι ἡ λεπτότης, ἡ διασταύρωσις, ἡ καθαριότης, ἡ ἰσότης, ἡ ἀνακύκλωσις, ἡ ἀπαλότης, ὁ χρωματισμὸς, καὶ ἡ στιλπνότης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἐπίτιδες ἐφευρεθέντων ἐργαλείων ἐκάστοτε προσφεύγουσιν, ὅπως δι' αὐτῶν ἀνείρωσι τὸν τίτλον τῆς μετᾶξης, καὶ καταμετρήσωσι τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς, καθόσον αἱ δύο αὗται ἀρεταὶ ὑπερτεροῦσαι ἀναδεικνύουσι τὴν ἀνωτέραν ἀξίαν τοῦ προϊόντος τούτου. Τὰ ἐργαλεῖα δὲ ταῦτα εἶναι τὸ δοκιμαστήριον καὶ σηρόμετρον.

Ἐκ τῶν εἰρημένων προδήλως ἐξάγεται ὅτι ἤθελεν εἶσθαι προπέτεια τὸ ν' ἀποφανθῶμεν ἐν Ἑλλάδι μετὰ τεχνικῆς ὀρθότητος καὶ ἀκριβείας ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς σχετικῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τῶν παρουσιαζομένων μεταξῶν, ἃς κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον κατεργάζονται τὰ ἄνω μνημονευθέντα μεταξουργεῖα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι εἰς τὴν καλὴν διασκευασίαν τῆς μετάξης συντείνει ὄχι μόνον ἡ καλὴ ποιότης τῶν κουκουλιῶν, καὶ ἡ περὶ τὸν ἀναπνησιμὸν ἀκρίβεια καὶ τέχνη, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἰσοδύναμος θέρμανσις τῶν λεβήτων, καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἢ τοῦ ὕδατος καυορικὴ κίνησις τῶν ἀνεμῶν, ἀπερῆσαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις μεταξουργεῖον τῆς Σηρικῆς ἐταιρίας καὶ τὰ ἐν Πειραιεὶ τῶν ΚΚ. Α. Ράλλη καὶ Π. Παπιολάκη, νὰ ζητήσωμεν δὲ καὶ πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Ἄνδρῳ καὶ ἐν Καλάμαις. Τοιοῦτοτρόπως ἐομίσσαμεν ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἡ βιομηχανικὴ ἀξιολογότης ἐνὸς ἐκάστου, ἥτις ἤθελε καθοδηγήσει ἀσφαλέστερον τὴν ἀπόφασίν μας.

Καὶ ἐπισκεφθέντες τὸ κατάστημα τῆς ἐν Ἀθήναις Σηρικῆς Ἐταιρίας εὔρομεν ἐν αὐτῷ 236 λέβητις πρὸς ἀναπνησιμὸν τῆς μετάξης· ἡ δὲ θέρμανσις αὐτῶν καὶ τῶν ἀνεμῶν ἡ κίνησις ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ δι' ἀτμομηχανῆς δυνάμεως 8 ἵππων, ἅπας δὲ ὁ μηχανισμὸς εἶναι εὐρωπαϊκός. Εὔρομεν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ μεταξοκλωστικὴν εὐρωπαϊκὴν μηχανὴν καὶ ὑφαντήριον εὐρωπαϊκόν, δι' ὧν κατασκευάσθησαν οἱ κρόκοι (trames) καὶ οἱ στήμονες (organsins) καὶ τὸ ἰβρισμίον, τὰ παρὰ τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ἐκτεθέντα εἰς τὰ Ὀλύμπια, καὶ ὁ κατὰ τὴν καὶ τὰ μεταξωτὰ τὰ παρὰ τοῦ ἐργοστασιάρχου τοῦ αὐτοῦ καταστήματος Π. Στεροπούλου κατασκευασθέντα καὶ ἐκτεθέντα.

Τὰ δὲ ἀναπνηζόντα ἐν τῷ μεταξουργεῖῳ τούτῳ κοράσια, ὧν ὁ ἀριθμὸς δύναται ν' ἀναβῆ ἕως τῶν 236 διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν δύο ἐργοστασιάρχων, ἐξ ὧν ὁ εἰς Γάλλος μεταξουργὸς τεχνίτης προσκληθεὶς ἐκ Γαλλίας, ὁ δὲ ἕτερος ὁ Κ. Π. Στεφόπουλος ἐπίσης τεχνίτης διδαχθεὶς ἐν Εὐρώπῃ ὑπερτοῦσαι προσέτι εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα εἰς μηχανικός καὶ εἰς χαλκεὺς ἀμφοτέρω Γάλλοι, δύο σιδηρουργοί, καὶ 38 ἕτεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὅλοι ὁμοῦ 280 άτομα. Δύναται δὲ νὰ παράξῃ τὸ μεταξουργεῖον τοῦτο ἐργαζό-

μενον 9 ἢ 10 μῆνας κατ' ἔτος περί τὰς 10 ἢ 12 χιλιάδας οκάδης μετάξης, τιμωμένης ἤδη ἐν Γαλλία περί τὰς δραχ. 110 τὴν οκάν, καὶ νὰ καταναλώτῃ οὕτω περί τὰς 48 χιλιάδας οκάδων ἐγχωρίων κουκουλιῶν, ἐν τῷ ἐπιτρέπωσιν αἱ τιμαὶ αὐτῶν, ἐπιβαρυνόμεναι καὶ ὑπὸ τῆς φορολογίας καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξουργίῳ τούτῳ εὔρομεν ἐπὶ τέλους καὶ τὰ δύο ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἐργαλεῖα, ἦτοι τὸ δοκιμασθῆριον καὶ σηρόμετρον, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν καὶ ἐφαρμογὴν γνωρίζει καὶ ἐνεργεῖ ὁ ἐν αὐτῷ Γάλλος ἐργοστασιάρχης πρὸς δοκιμασίαν τῆς κατασκευασμένης μετάξης· ταῦτα δὲ εἰς οὐδὲν ἕτερον τῶν μεταξουργιῶν ἀπηντήσαμεν.

Ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς Σηρικῆς Ἑταιρίας μᾶς ἐπαρουσίασε πρωτοτύπους ἐκκαθαρίσεις τῶν ἐν Λουγδούνῳ ἀναποκριτῶν τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἐξ ὧν εὐχαρίστως ἴδομεν ὅτι τὰ μετάξια τοῦ καταστήματος τούτου ἐπωλήθησαν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ε. ε. πρὸς δρ. 110 τὸ χιλιόγραμμον μ' ἐκπερὸν 12 0|0 καὶ 90 ἡμερῶν προθεσίαν, ἦτοι περί τὰς δραχ. 138, 50/00 τὴν οκάν, διατεινόμενος ὅτι οὐδεμία ἄλλη ἐλληνικὴ μέταξα ἐπέτυχεν ἄχρι τοῦδε τοιαύτην τιμὴν. Ἐκ τιμολογιῶν δὲ τοῦ Λουγδούνου μετ' ἄκρας ἐπίσης εὐχαριστήσεως ἐπληροφόρηθημεν ὅτι τὰ ἐκλεκτὰ τῆς Ἑλλάδος μετάξια κατατάττονται ἤδη μετὰ τῶν τῆς Συρίας, ὑπὸ Γάλλων καταεργαζομένων, ἅτινα θεωροῦνται ὡς τὰ ἀριστα τῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἦτοι ἀνώτερα καὶ τῶν τῆς Προύτης καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Περσίας, ἀνώτερα δὲ καὶ πολλῶν μεταξίων τῆς τε Ἰταλίας καὶ Γαλλίας. — Ἄλλ' ἐξ ἄλλων τιμολογιῶν τῆς Μασσαλίας, ὅπου ὅμως ποτὲ δὲν πωλοῦνται τὰ τῆς Σηρικῆς ἐταιρίας, ἐξοδευόμενα μόνον ἐν Λουγδούνῳ, ἴδομεν ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐπωλήθησαν καὶ μετάξις τῆς Ἑλλάδος πρὸς φρ. 80 — 84 τὸ χιλιόγραμμον.

Μεταβάντες δὲ εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ μεταξουργεῖον, τὸ ὁποῖον ὁ ἀξιότιμος Κ. Α. Ράλλης πρῶτος ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὸ 1845 ἐρύστησεν, εὔρομεν ἐν αὐτῷ 44 λέβητας διὰ τοῦ ἀτμοῦ θερμαινομένους, ἀτμοκίνητον δὲ μηχανὴν κινούσαν τὰς ἀνέμας. Τεσσαράκοντα τέσσαρα δὲ κοράσια ἐν αὐτῷ ἀναπνιζόντα, ἓνα ἐργοστασιάρχην ἐξ Ὑδρας, ἓνα μηχανικὸν ἐξ Εὐρώπης διὰ τὴν μηχανὴν, καὶ τινὰς ἄλλας γυναῖκας διὰ τὴν διαλογὴν τῶν κουλιῶν καὶ τὴν ἀνακύκλωσιν τῆς μετάξης.

Μετ' αὐτὸ ἐπισκέφθημεν τὸ ἐν Πειραιεὶ Μεταξουργεῖον τοῦ Κ. Π. Παππιολάκη. Ἐν αὐτῷ δὲ εὔρομεν 14 λέβητας διὰ τοῦ ἀτμοῦ θερμαινομένους, τὰς δὲ ἀνέμας ὑπὸ δύο ἀνδρῶν στρεφόμενας· εὐχαρίστως δὲ ἐπληροφόρηθημεν 1) ὅτι προσεχῶς θέλει εἰσαχθῆ ἀτμομηχανὴ καὶ διὰ τὴν κανονικωτέραν κίνησιν, καὶ χάριν οἰκονομίας, καὶ 2) ὅτι τὸ μεταξουργεῖον αὐτὸ, ἐργαζό-

μενον πλεῖστον χρόνον, παράγει ἕσον περίπου ποσὸν μετάξης μὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ μνημονευθὲν.

Τὰ δὲ ἐν αὐτῷ 14 ἀναπνιζόντα κοράσια καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μεταξουργεῖου τούτου προσωπικὸν μετ' ἄκρας ἡμῶν εὐχαριστήσεως ἴδομεν ὅτι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιστάσιν καὶ διδασκαλίαν τῆς Κ. Θεοσείας Λοβιζέλη, ἣτις ἀφιερωθεῖσα ἐκ νεαρᾶς αὐτῆς ἡλικίας εἰς τὴν μεταξουργίαν, καὶ καλῶς γινώσκουσα αὐτὴν μετέβη κατὰ τὸ 1837, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Κ. Γ. Δουρούτη, ἐξ Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου διαμένει ἤδη 22 ὁλόκληρα ἔτη. Αὕτη δὲ κατὰ τὸ 1837 διεύθυνε τὰ ἐν Σπάρτῃ καὶ Μεσσηνίᾳ μεταξουργεῖα τοῦ Κ. Κωνστ. Γ. Δουρούτη καὶ Συρίας, καὶ ὑποστάσα μετ' ἀξιεπικίνου καρτερίας καὶ ἀφοσιώσεως πᾶσαν μετὰ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ τοῦ Σπαρτιατικοῦ βίου διαφοράν, ἐδίδαξε πρῶτη ἐν Ἑλλάδι τὴν Ἰταλικὴν μέθοδον τοῦ ἀναπνιμοῦ, καὶ οὐσιωδῶς ἐβελτίωσε τὴν ἐγχώριον κουκουλοτροφίαν καὶ μέταξιν· διεύθυνεν ἀκολούθως καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ μεταξουργεῖον τοῦ Κ. Α. Ράλλης, καὶ ἤδη μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τέχνης εὐδοκίμως διεύθυνε τέταρτον ἐν Ἑλλάδι μεταξουργεῖον, τὸ τοῦ Κ. Παππιολάκη.

Ταῦτα δὲ ὑπὲρ τῆς Κ. Λοβιζέλη μνημονεύοντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς οὕτω θέσιν μετὰ τῶν βραβευτέων ἐπιφυλάττοντες, φρονοῦμεν ὅτι καὶ κληθῆκον δικαιοσύνης ἐκπληροῦμεν, καὶ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας ὑπηρετοῦμεν.

Περὶ τῶν ἐν Ἄνδρῳ καὶ ἐν Καλάμῃς μεταξουργιῶν τῶν Κ. Κ. Δουράντη καὶ Φουρνέρ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν οὔτε ἀμέσους οὔτε ἐμμέσους πληροφορίας. Καθόσον δὲ ἐξωδίκως ἠκούσαμεν τὸ μὲν ἐν Ἄνδρῳ τοῦ Κ. Δουράντη περιέχει περὶ τοὺς 40 λέβητας διὰ τοῦ ἀτμοῦ θερμαινομένους, τῶν ἀνεμῶν διὰ ἀτμομηχανῆς κινουμένων. Τὸ δὲ ἐν Καλάμῃς τοῦ Κ. Φουρνέρ περιέχει μὲν ἰσαριθμούς λέβητας, ἀλλ' ὁ ἀτμὸς εἰσέτι δὲν εἰσηχθῆ ἐν αὐτῷ οὔτε πρὸς θέρμανσιν, οὔτε πρὸς κίνησιν.

Μετὰ λύπης δὲ μανθάνομεν, ὅτι ἐν Σπάρτῃ, ὅπου ἡ κουκουλοτροφία ἰδίως εὐδοκίμει, ἡ μεταξουργία ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως κεφαλαίων καὶ συνεταιρισμοῦ, δὲν εἶναι ἤδη ἀνεπτυγμένη ὅσον ἠδύνατο ν' ἀναπτυχθῆ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκτεθέντων θέλομεν προτείνει βραβεῖα οὐχὶ κατὰ τὴν ἀφανῆ εἰς ἀπείρους καὶ ἀγυμνάστους ὀφθαλμοὺς ἐσωτερικὴν ἀξίαν ἐκάστης μετάξης, ὅπερ καὶ ζηλοτυπίας καὶ φθόνους καὶ ἀντενεργείας ὀλεθρίας εἰς τὴν νεάζουσαν εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι μεταξουργικὴν βιομηχανίαν ἠθελεν ἴσως προκαλέσει, ἀλλὰ κατὰ τὴν προφανῆ ἔκτασιν τῆς βιομηχανίας ἐκάστου, ἐξ ἧς οὐσιωδῶς ἐξαρτᾶται ἡ μεγαλητέρα ἢ μικροτέρα εἰς τὸ ἔθ. ὡς ὠφέλεια.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Χρυσῶν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Κωνσ. Γ. Δουρούτην, διότι πρῶτος κατὰ τὸ 1837 εἰσγαγὼν ἐν Ἑλλάδι καὶ μηχανὰς ἐξ Ἰταλίας καὶ Ἰταλοὺς τεχνίτας καὶ Ἰταλικὸν κοκκουλοτρόπον, κατῴρθησε καὶ τὴν ἐγχώριον κοκκουλοτροφίαν νὰ βελτιώσῃ, καὶ ἐφάμιλλον τῆς Ἰταλικῆς ν' ἀναδείξῃ τὴν Ἑλληνικὴν μέταξαν, διπλασιάσας τὴν προτέραν τιμὴν αὐτῆς, διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ πρώτου εἰσαχθέντος Ἰταλικοῦ τρόπου τοῦ ἀναπνητισμοῦ.

Εἰς τὴν Σηρικὴν Ἑταιρίαν, τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Αθ. Γ. Δουρούτη διευθυνομένην, διότι ὑπὸ τοῦ ἀξιεπαίνου καὶ κοινωφελεστάτου πνεύματος τοῦ συνεταιρισμοῦ συσταθεῖσα καὶ διεπομένη, κατῴρθησε νὰ συστήσῃ καὶ νὰ διατηρῇ ἐν Ἀθήναις τὸ σημαντικώτατον εὐρωπαϊκὸν αὐτῆς μεταξουργεῖον, τὸ μέγιστον πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ ἔχον τὴν τε θέρμανσιν καὶ κίνησιν διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ ὑπὸ Γάλλου εἰδήμονος ἐργοστασιάρχου ἐπιστατούμενον, διὰ τῶν 236 λεβήτων αὐτοῦ καταναλίσκει μέγα ποσὴν ἐγχωρίων κοκκουλίων πρὸς κατασκευὴν ἀρίστης μέταξης. Προσέτι δὲ διότι ἐν Ἑλλάδι ἡ Σηρικὴ αὕτη εἰταιρία εἰσήγαγε καὶ ἐφήρμοσε τὸ, τε εὐρωπαϊκὸν μεταξοκλωστήριον καὶ εὐρωπαϊκὸν ὑφαντήριον τῶν μεταξωτῶν, τῆς ἐργασίας τῶν ὁποίων δείγματα ἀρίστα παρουσιάζει ἡ ἔκθεσις.

Χρυσῶν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Λουκᾶν Ράλλον, τὸν πρῶτον ἐν Πειραιεὶ εἰσγαγόντα τῷ 1845 τὴν εὐρωπαϊκὴν μεταξουργίαν, διὰ τὴν ἀρίστην μέταξαν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Μεταξουργεῖου αὐτοῦ, ἔχοντος τὴν τε θέρμανσιν καὶ κίνησιν διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ 44 λέβητας ἐν ἐνεργείᾳ.

Εἰς τὸν Κ. Φ. Δουράνην Γάλλον διὰ τὴν ἀρίστην μέταξαν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν Ἄνδρῳ διευθυνομένου μεταξουργεῖου, ἔχοντος περὶ τοὺς 40 λέβητας δι' ἀτμοῦ θερμαινομένους καὶ ἀτμομηχανὴν πρὸς κίνησιν τῶν ἀνεμῶν.

Ἀργυρῶν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Π. Παππιολάκην, διὰ τὴν ἀρίστην μέταξαν τοῦ ἐν Πειραιεὶ μεταξουργεῖου αὐτοῦ, ἔχοντος μὲν 14 λέβητας διὰ τοῦ ἀτμοῦ θερμαινομένους, ἀλλὰ διαρκῶς σχεδὸν ἐργαζομένους, καὶ μετ' ἀκρας ἐπιστάσεως καὶ τέχνης ὑπὸ τῆς Κ. Θ. Λοβιζέλη διευθυνομένου.

Εἰς τὴν Κ. Θερεσίαν Λοβιζέλη ἐξ Ἰταλίας, ἥτις καλῶς γινώσκουσα τὴν κοκκουλοτροφίαν καὶ Ἰταλικὴν μέθοδον τοῦ ἀναπνητισμοῦ καὶ πρὸ 22 ἐτῶν ἀποκαταθεῖσα ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὴν ἐγχώριον κοκκουλοτροφίαν

οὐσιωδῶς ἐβελτίωσε, καὶ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον τοῦ ἀναπνητισμοῦ τῆς μετὰξῆς ἐπιτυχῶς ἐδίδαξε καὶ ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἐν Πειραιεὶ, διευθύνουσα ἤδη τὸ τέταρτον ἐν Ἑλλάδι μεταξουργικὸν κατάστημα.

Εἰς τὸν Κ. Φουρνὲρ Γάλλον διὰ τὴν ἀξιόλογον μέταξαν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν Καλάμιας διευθυνομένου μεταξουργεῖου περὶ τοὺς 40 λέβητας ἔχοντος.

Ἀργυρῶν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν δῆμον Σπάρτης διὰ τὴν ἀξιόλογον μέταξαν, τὴν ἐν αὐτῷ κατεργαζομένην κατ' ἀπομίμησιν πλήρη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τρόπου.

2. Κλωστικὰ καὶ πλεκτικὰ ἔργα.

Ἐνταῦθα πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ μνημονεύσωμεν τὸ ἐν Πάτραις συστηθὲν Βαμβακοκλωστεῖον, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κ. Παναγιώτου Φωτεινοῦ, σπουδάσαντος τὴν μηχανικὴν καὶ κλωστικὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀξιεπαίνω ἐπιμελείᾳ τῆς Β. Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ πολλὰς θυσίας συστήσαντος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Βαμβακοκλωστεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχον εὐρωπαϊκὰς μηχανὰς κινεῖται δι' ὕδατος· ὑπάρχει δὲ ἐν αὐτῷ καὶ σιδηρουργεῖον, καὶ ξυλουργεῖον καὶ δύο ὑδροκίνητοι τῦρνοι. ἔχει δὲ ὁ Κ. Φωτεινὸς καὶ ἐν Λεβαδείᾳ, ὅθεν προμηθεύεται τὸ βαμβάκιον, ἐπίτηδες ἐργοστάσιον μὲ τρεῖς ὑδροκινήτους μηχανὰς πρὸς ἐξαγωγήν καθροῦ βαμβακίου.

Ἐν τῷ Βαμβακοκλωστικῷ τούτῳ ἐργάζονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους περὶ τὰ 25 ἄτομα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, παράγοντες περὶ τὰς 18 χιλιάδας ὀκτάδων νήματος, ἐξοδευμένου ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ τιμωμένου ἀνὰ δραχ. 4 τὴν ὀκτὰν, διακρινόμενου δὲ διὰ τε τὴν στερεότητα, λευκότητα καὶ ἐν γένει καλὴν ποιότητα αὐτοῦ· ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιδιόρθωσις τῶν μηχανῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐργοστασιάρχου Κ. Φωτεινοῦ, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαῖα τορνεύματα τῶν ἐργαλείων. Εἰς δὲ τὸ ἐν Λεβαδείᾳ ἐργοστάσιον ἐνασχολοῦνται 16 ἄτομα παράγοντα ἡμερουσίως 400 ὀκτάδας καθαροῦ βαμβακίου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀξιολόγων νημάτων τοῦ Κ. Π. Φωτεινοῦ ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ πολλαὶ μετὰξιναι κλωστὰ, ἰβρισίμια, γαϊάνια, συρίτια καὶ τὰ τοιαῦτα, κατεργαζόμενα δι' ἐγχωρίων ἀτελῶν μηχανῶν, μόνον τὴν ἐγχώριον χονδρὰν μέταξαν δυγαμένων νὰ κλώσωσιν.

Ἡ βιομηχανία αὕτη ὑπάρχουσα καὶ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, δὲν μετεχειρίζετο εἰμὴ τὸ ἀδράκτιον, ἀλλ' ἀκολούθως εἰσῆχθη ἡ ἀνέμη κατὰ πρῶτον εἰς Ἰδραν, καὶ ἐκείθεν εἰς Πελοπόννησον. Εἶθε δὲ καὶ τὴν ἀνέμην νὰ διαδεχθῶσι προσεχῶς ἄλλαι τελειότεραι εὐρωπαϊκαὶ κλωστικαὶ μηχαναί, δυνάμεναι νὰ στρί-

ωτι μεταξὺν λεπτιώτερον ἀπὸ τὴν στριπτομένην σή-
ρην διὰ τῆς ἀτελοῦς ἐν χρήσει ἀνέμης.

Ἐν τούτοις τὰ ἔργα τῆς βιομηχανίας ταύτης κατέ-
βησαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους καὶ τελειότερα
ἢ καθυρότερα καὶ ἀκριθέστερα τῶν προγενεσιτέρων,
ὅτε χρωματισμὸς ἀσυγκρίτως καλῆτερος ἐκείνων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν τελειότερων κλωστικῶν μηχανῶν ἡ
βιομηχανία αὕτη ἀπαιτεῖ, ὡς ἐπληροπορηθῆμεν, καὶ τὴν
προσέλευσιν ὁδηγῶν ἐντίπων εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν
ὥσπερ περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν διαφόρων χρωμά-
των, ὁμολογοῦσα ὅτι τὰ χρώματα αὐτῆς δὲν δύνα-
ναι ἐπιτύχῃσι, καὶ ἰδίως τὸ μέλαν, τὴν τελειότητα
τῶν εὐρωπαϊκῶν χρωμάτων.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Ἐἰς τὸν Κ. Π. Φωτεινόν, διὰ τὸ ἐν Πάτραις συστη-
θὲν παρ' αὐτοῦ βαμβάκοκλωστειὸν κατὰ τὸν εὐρωπαϊ-
κὸν τρόπον δι' ὕδατος ἐργαζόμενον, καὶ διὰ τὰ ἐν αὐτῷ
κατασκευαζόμενα νήματα ἀξιολόγου ποιότητος· πρὸς
καὶ διὰ τὸ ἐκ εἴθην παρ' αὐτοῦ καθαρὸν βαμβάκιον
τῶν ἐν Λεβαδείᾳ ὑδροκινήτων μηχανῶν αὐτοῦ ἐξα-
μενον.

Χαλκ. ἔρ.

Ἐἰς τὸν Παναγ. Κίγκινην (ἐν Ἀθήναις), διὰ τὰ ἐκ-
θέντα παρ' αὐτοῦ ποικίλα κλωστικὰ ἐκ μετᾶξής ἐρ-
κα καλῶς κατασκευασμένα καὶ καλῶς χρωματισμένα.

Ἐἰς τὸν Γεώργιον Πολυχρονιάδην (ἐν Ἐρμούπολει),
καὶ τὰ καλὰ κλωστικὰ ἔργα αὐτοῦ, φιλοκάλως παρ' αὐ-
τῷ ἐκτεθέντα.

Ἐἰς τὸν Πισπιριγγόπουλον (ἐν Πάτραις) διὰ τὰ ποι-
κα κλωστικὰ καὶ πλεκτικὰ αὐτοῦ ἔργα, καὶ διὰ τοὺς
καίμους βαμβάκινους ζωστήρας αὐτοῦ.

** παινον.*

- » τὸν Βασίλ. Φετιγάνην (ἐν Ἀθήναις).
- » Βασίλ. Βασιλείου (ἐν Στέγαις).
- » Ἰωάννην Βόρτζην (ἐν Νιυμπλίω).
- » Α. Καραβινατόπουλον (ἐν Σίφῳ).

3. Τάπητες καὶ μάλλινα ὑφάσματα.

Ἡ βιομηχανία τῶν ταπήτων καὶ ἄλλων μάλλινων
υφασμάτων, ἂν καὶ εἴσεται ἀτελής φαίνεται ὅμως ἀπο-
λύτως ἐκτεταμένη ἐν Ἑλλάδι, ὅτι καὶ ἐκ τῆς Στε-
ρίας καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκ τῶν Κυκλάδων
ἔρχονται τάπητες καὶ μάλλινα ὑφάσματα ἀπεστά-
λα.

Ἡ δὲ χρησιμότητι αὕτη βιομηχανία, διατρεφομένη
ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου ἐρίου δύναται βεβαίως προϊόντος τοῦ
χρόνου καὶ νὰ ἐπεκταθῆ, καὶ νὰ τελειοποιηθῆ καὶ νὰ
εὐδοκιμήσῃ πληρέστατα ἐν Ἑλλάδι, 1) διὰ τῆς βελ-
τιώσεως τῶν ἐγχωρίων ἐρίων, 2) διὰ τῆς εἰσχωγῆς
τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν, 3) διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν
σχεδίων, τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τῆς συμπλοκῆς τῶν
διαφόρων φύλλων, καὶ 4) διὰ τῆς ἀποστολῆς νέων κα-
ταλήλων πρὸς ἐκμάθησιν τῆς βιομηχανίας ταύτης εἰς
τὰ εὐρωπαϊκὰ τεχνουργεῖα, ἢ διὰ τῆς προσκλήσεως ἐν
Ἑλλάδι εἰδημόνων τεχνιτῶν ἐξ Εὐρώπης.

Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ ἐπιτύχωμεν ὅλα ταῦτα πολλοὶ τῶν
κατασκευαζόντων ἐγχωρίους τάπητας δύνανται οὐσιω-
δῶς νὰ βελτιώσωσιν αὐτοὺς, 1) ἂν προσπαθῆσωσι νὰ
συμπλέκωσι τὰ διάφορα φύλλα αὐτῶν τεχνικώτερον,
ὥστε αἱ ἐνώσεις ἢ νὰ μὴ φαίνωνται ἢ νὰ φαίνωνται
πλέον ἐντεχνοὶ καὶ φιλόκαλοι ἀφ' ὅσον συνήθως ὑπάρ-
χουσιν 2) ἂν ὑφαίνοντες τὰ διάφορα φύλλα καὶ ἔπειτα
συνενδόνοντες αὐτὰ, φροντίζωσιν ὥστε αἱ διάφοροι σειραὶ
καὶ σχέδια τοῦ ἐνὸς φύλλου ν' ἀνταποκρίνωνται ἀκρι-
βῶς, εὐθυγράμμως, καὶ κατ' ἑαυτὰς διαστάσεις, μὲ τὰς
σειράς καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἄλλου φύλλου καὶ 3) ἂν
φροντίζωσι νὰ βελτιώσωσι καὶ τὰ σχέδια καὶ τὰ χρώ-
ματα τῶν ταπήτων αὐτῶν.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Ἐἰς τὴν Σουλτάνην Δ. Στυλοῦδην, καὶ ἕτερον ὅμοιον.

Ἐἰς τὴν Μαρίαν Κυριακοῦλαν (ἐν Νέᾳ Πελλῇ),
διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξείρητον ἀπομίμησιν εὐρωπαϊκοῦ
τάπητος κατατετὸν σχέδιον καὶ τὸν χρωματισμὸν, κα-
θὼς μάλιστα τὸ ἔργον αὐτῶν φαίνεται καὶ ωραιότε-
ρον χρωματισμοῦ καὶ πολλὰ στερεώτερον καὶ διαρκέ-
στερον τοῦ ἀπομιμνήσκοντος.

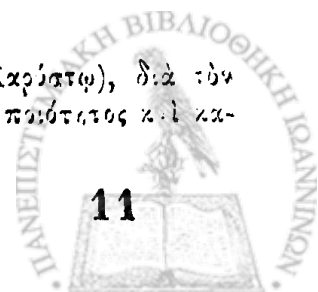
Διὰ τοῦ ἀνωτέρω δὲ νομισματοσκήμου ἐραβεύεται
συγχρόνως ἡ Σουλτάνη Δ. Στυλοῦδη καὶ διὰ τὸν κατα-
σκευασθέντα παρ' αὐτῆς ἐξιόλογον τάπητα, ἔχοντα καὶ
πιοκάτω καλὴν καὶ στερεὰν καὶ χρωματισμὸν ζωη-
ρότατα καὶ σχέδιον ὁμοίον.

Ἐἰς τὴν Ἑλενην Τόλια Δέβη ἐκ Λεβαδείας (ἐν Νέᾳ
Πελλῇ), διὰ τὸ ἐξιόλογον τάπητα αὐτῆς ἔχοντα καὶ
ποιοκάτω καλὴν καὶ σχέδιον καὶ χρωματισμὸν ζωηρὸν
καὶ τιμὴν μετρίαν.

Ἐἰς τὴν Ἀντωνίαν Κοιτσοῦδαν (ἐν Νιφῷ), διὰ τὰ
λευκὰ ἐπικλίνα του μετὰ χρωματισμένων κοσμημάτων.

Χαλκοῦν.

Ἐἰς τὸν Ζήσον Χ. Στεφάνην (ἐν Καρύατῳ), διὰ τὸν
μονοκόμματον αὐτοῦ τάπητα καλῆς ποιότητος καὶ κα-
λοῦ χρωματισμοῦ.

Εἰς τὸν δῆμον Καλαβρύτων, διὰ τὸν ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ τάπητα καλῆς καὶ στερεᾶς ποιότητος.

Εἰς τὸ στρατιωτικὸν Παινησίον Νικηπλῆς, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ κατασκευασθέντα μάλλινα ἐπικλίνα λευκὰ καὶ μέλαν, ὄντα καὶ στερεὰ καὶ ἀπαλὰ καὶ χρησιμώτατα.

Εἰς τὸν Κολοσσῶν Δ. (ἐν Αλαλίχ) διὰ τὰ χρησιμώτατα παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα μάλλινα καλῶς κατασκευασμένα ὑφάσματα πρὸς χρῆσιν χωρικῶν ἐνδυμάτων.

Εἰς τὸς Δῆμους Τροταίων καὶ Βγίνου, διὰ τοὺς καλῶς καὶ στερεοῦς αὐτῶν τάπητας.

Ἐπαινοί.

Εἰς τὸν Δ. Κωνσταντινίδην (δῆμος Εἰθυλλίας), διὰ τὸ καλὸν μάλλιο αὐτοῦ ὑφάσμα, χρησίμο, ὡς κλυμμα κλίνης.

Εἰς τὸν δῆμον Λιστόμου, διὰ τὸ μάλλιο δὲν κροσσωτὸν (χρωματισμένον ἐξ' ἑνὸς) χρησίμον ὑφάσμα αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ν. Κουνάδην (δῆμος Ἀθηναίων), διὰ τὸ χρησίμον αὐτοῦ μάλλινον λευκὸν ὑφάσμα.

Εἰς τὸν Κωσταντίνην (δῆμος Ἀθηναίων), διὰ τὰ χρησιμὰ αὐτοῦ ὑφάσματα ἐκ τραγίου ἐρίου καὶ κροσσωτοῦ.

4. Βαμβάκινα ὑφάσματα.

Ἡ ἐγγχώριος Βιομηχανία τῶν βαμβακίων ὑφασμάτων, ἂν καὶ διασταρμένη εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Βασιλείου, δὲν ἔλαβεν εἰσέτι σημασίαν τινά, ὥστε μικρὸν μόνον μέρος τῶν ἐγγχωρίων ἀναγκῶν ἀναπληρῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας καὶ εὐθιγῆς τῶν ἐξωθινῶν εἰσχυρομένων.

Ἄλλ' ἐὰν ἐνισχυθῆ, ἑλιτωθῆ καὶ ἐτεκτανθῆ ἡ καλλιέργεια τοῦ βαμβακίου, ἐὰν τὸ ἐν Πάτραις βαμβακωκλωστῆον προηδῶν συνεπιμέρη καὶ τὴν σύστασιν ἄλλων, ἢ δὲ σήμερον κατασκευαστικῆ ὑφαντικῆ συγκεντρωθῆ εἰς μετὰ τὰ μηχανικὰ ἐργαστήρια, ἔχοντα καὶ μηχανὰς ἐμφωπαίειαι διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἢ τοῦ ὕδατος κινουμέναι, φρονέοντες καὶ τῆς ἐπισημασίας ταύτης τὸ μέλλον θέλει εἶναι εὐφρόσυνον.

Ἐν τοῖσις τὰ πλεῖστα τῶν βαμβακίων ὑφασμάτων, τὰ ὅποια σήμερον ἐν Ἑλλάδι κατασκευάζονται, ἂν καὶ ᾖναι μακρὸν τῆς τελειότητος, λεπτότητος, ποιότητος καὶ εὐθιγῆς τῶν ἐμφωπαίων, εἶναι ὅμως ἐν γενεῖ στερεώτερα καὶ διαρκέστερα, καὶ κατ' ὄψαν οἰκονομικώτερα πολλῶν ἐξ ἐξωτερῶν. Ἄλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγοραστῶν ἀποθλίβονται μάλλον εἰς τὸ παρὸν γράμμα, ἔπειτα πρόκειται νὰ σκεθῶσιν, καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν τοῦ ἀγοραζομένου διὰ τῆς αἰτίας ταύτης τὰ πλεῖστα τῶν ἐμφωπαίων ἐργαστηρίων τὴν εὐθιγῆν μάλλον τῆς διαρκείας, ὡς οὐκ ἐπιτυχῆς ἐξέτεται ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν διὰ

τῆς εὐθιγῆς τῶν τεχνιτῶν τῆς καὶ τῆς ἀφθονίας τῶν προϊόντων τῆς, κατορθώτῃ μὲν ἡμέραν νὰ συνενώσῃ χρηστότερα τὰς ιδιότητες ταύτας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία τῶν βαμβακίων ὑφασμάτων ἐξελέξατο ἔδραν αὐτῆς τὸ Ἄργος. Ἰρία ὑφαντήρια παρουσιάσε· ἡ ἐκθεσις τῶν Ὀλυμπίων ἐντὸς τοῦ Ἄργους· τὸ τοῦ Χαριλάου· Μυστακοπούλου ὑποστηρίξασθαι ἀξιοπαίτως ὑπὸ τοῦ Κ. Εὐμοροπούλου, τὸ τοῦ Γ. Παγώνη καὶ τὸ τοῦ Δ. Σταθοπούλου ἐξ αὐτῶν μνηθινόμεν ὅτι τὸ στρατιωτικὸν εἶναι τὸ τοῦ Εὐμοροπούλου καὶ Μυστακοπούλου, ὅπερ ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων παρ' αὐτοῦ ἀξιολόγων ὑφασμάτων.

Εὐχόμενοι δὲ ἀπὸ καὶ διὰς καὶ εἰς τὰ τοῦ Ἄργους καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος ὑφαντήρια πᾶσαν τὴν ἐπιθυμητὴν ἑλιπίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν ὥστε καὶ τὰ ἀναγκαῖα οὖντα εἰς τὴν ἐγγχώριον καταναλώσιν ὑφάσματα ἐν αὐτοῖς νὰ κατασκευάζωνται, καὶ τὰ ἀναγκαζόμενα ἰδίως εἰς τὴν ἐκτεταμένην Ἑλληνικὴν Ναυτικὴν ἰστία νὰ προμηθεύωσιν, μετ' ἀπαιτοῦν εἰς τὴν ἐκθεσίαν καὶ τῆς βιομηχανίας ταύτης, ἀναλόγως τῆς παρούσης αὐτῆς κατάστασεως.

Ἄργουσι Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Εὐμοροπούλου καὶ Χ. Μυστακοπούλου (ἐν Ἄργει), διὰ τὰ ἀξιολόγα βαμβακία λευκὰ ὄντα καὶ ἄλλα χρησιμώτατα ὑφάσματα τοῦ ἐν Ἄργει ὑφαντήριου αὐτῶν.

Χαλκίδος.

Εἰς τὸν Γ. Παγώνην (ἐν Ἄργει), διὰ τὰ ποιήματα αὐτοῦ λευκὰ καὶ χρωματισμένα γράσματα ὑφάσματα.

Εἰς τὸν Σ. Παναγιώπουλον (δῆμος Πηλεταμῶδου), διὰ τὰ καλῆς ποιότητος, καλῶς σχεδίου, καὶ καλῶν χρωμάτων δείγματα σφύτων πελοχρῶν ὑφασμάτων αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δ. Καραχριστιάνην (ἐν Βαθίῳ), διὰ τὸ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ ὡραῖον κατασκευῆς καὶ γράμμα προσφίτι.

Εἰς τὸν Δ. Σταθοπούλου (ἐν Ἄργει), διὰ τὰ διαφόρων τῶν ὑφασμάτων βαμβακίων ὑφάσματα.

Εἰς τὸν Γ. Παργιάνην (ἐν Χαλκίδι), διὰ τὰ κατασκευασθέντα παρ' αὐτοῦ γράμματα προσφίτι καὶ ἰστία πλείων.

Ἐπαινοί.

Εἰς τὸν Γ. Κωνσταντινίδην (δῆμος Εἰθυλλίας), διὰ τὰ

πρὸ αὐτοῦ κατασκευαζόμενα ὑφάσματα πρὸς χρῆσιν ἰσθμίων χωρικῶν.

Εἰς τὸν Γ. Χαραλάμπους (ἐν Νάξῳ), διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενον πανίον πρὸς χρῆσιν στρωμάτων.

Εἰς τὸν Δ. Δ. Καλύβαν (ἐν Λατίνῳ), διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα ἀλευκατὰ πανία καὶ ἀλαζάδας.

5. Μεταξωτὰ ὑφάσματα.

Ἀπὸ τῆς πολυτίμου μετάξης ἀρξάμενοι, εἰς τὴν μέγαν πάλιν θέλομεν ἀπολήξει τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν μας.

Τρία εἶναι ἄχρι τοῦδε τὰ κυριώτερα ὑφαντήρια μεταξωτῶν ἐν Ἑλλάδι: 1) τὸ τοῦ Δ. Μ. Κωνσταντουλάκη ἐν Ἰδρῶν, ὅστις διαδεχθεὶς καὶ ἐξακολουθήσας, ὡς πρότερος υἱός, τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ἐν Ἰδρῶν εἰσαχθεῖσαν ὑφαντικὴν τέχνην τῶν μεταξωτῶν, ἀνέπτυξε καὶ ἐβελτίωσεν αὐτήν. 2) τὸ τῶν Μοναχῶν ἐν Καλάμαις, καὶ 3) τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. Φραγκούλη ἐν Κύμῳ διεθυνόμενον.

Ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑφαντοὶ μεταξωτὰ διὰ τῆς κατὰ τὴν ἐγγύριον τρόπον κατασκευαζόμενης μετάξης, μάλιστα δὲ τὰ λεγόμενα εὐπεζάρια πρὸς χρῆσιν γυναικείων ὑποκαμίσσων, ὧν μίως ἢ καταναλωσις ἐλαττοῦται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς αὐστριακῆς ἐνδυμασίας.

Μολοντί δὲ πρὸ τινῶν ἐτῶν τὰ καταστήματα ταῦτα ἀπέβαλον φιλοτίμως πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν προϊόντων αὐτῶν κατὰ τε τὴν ποιότητα, τὸν χρωματισμὸν, τὰ σχέδια καὶ τὴν στιλπνότητα, ἅς ἐλλείπωμεν ὅμως ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ τελειότερα, καὶ ἀφθονώτερα καὶ εὐωνότερα, καὶ ἐπιμένοντες μᾶλλον ἀανάλωτα καὶ εὐχρηστά θέλουν κατασταθῆ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Ἄργυροῦν Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Δ. Μ. Κωνσταντουλάκην (ἐν Ἰδρῶν), διὰ τὰ εἰσιόλογα αὐτοῦ μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ μεταξωτὰ ἱμάτια, ἰδίως δὲ διὰ τὸν καλὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν στιλπνότητα αὐτῶν.

Εἰς τὰς Μοναχὰς Καλαμῶν, διὰ τὰ εἰσιόλογα αὐτῶν μεταξωτὰ ὑφάσματα, καὶ ἰδίως διὰ τὰ χρησιμώτατα μεταξωτὰ ῥινόμακτρα καὶ τὰ κωνοπέια, τὰ παρ' αὐτοῦ φιλοκάλλως κατασκευαζόμενα.

Εἰς τὸν Ν. Δ. Φραγκούλην (ἐν Κύμῳ), διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα λεπτὰ μεταξωτὰ βαρέζιτ, τὰ ποῖα θεαίως θέλουν κατασταθῆ χρησιμώτερα βελτιωμένου τοῦ χρωματισμοῦ καὶ ἐλαττουμένης τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Εἰς τὸν Παναγ. Στεφόπουλον (ἐν Ἀθήναις), διὰ τὸ φαινότατον τεμάχιον ἐξαμίτου (βελούδου), καλῆς ποιότητος, καὶ γλυκυτάτου χρώματος, διὰ τὸ δίμιτον μαῦ-

ρον μεταξωτῶν μανδύλιον, ἄτινα διὰ τοῦ μεταξωτικῶστροῦ καὶ ὑφαντηρίου τῆς Σπυριδῆς Ἑταιρίας κατασκευάσεν, ὡς δείγματα τῆς ἐν Ἑuropῇ ἐξαιρέτου αὐτοῦ ἐκμαθήσεως καὶ ἐκνότητος περὶ τε τὴν κλωτὴν, χρωματιστικὴν καὶ ὑφαντικὴν τέχνην τῶν μεταξωτῶν.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Βακαλόπουλον (ἐν Ναυπλίῳ), διὰ τὰ διάφορα αὐτοῦ μεταξωτὰ ὑφάσματα, καὶ ἰδίως διὰ τὴν φιλοκάλλως διὰ γραμμῶν ἐξοφασμένην ζώνην αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Ἑλένην Γ. Μπαρκούρα (ἡ ἡμεῖς Θεσσαῖα Καρυταίνης), τὴν μετ' ἐπιμελείας διδαχθεῖσαν τὴν ὑφαντικὴν τῶν μεταξωτῶν ὑπὸ τῶν ἐν Καλάμαις Μοναχῶν, διὰ τὸ παρ' αὐτῆς ἐν Ζατούνῃ κατασκευασθὲν καὶ ἀποσταλὲν μεταξωτῶν μανδύλιον.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Καρυσιπόλεως.
» δῆμον Μετολογγίου.
» δῆμον Λιμναίων.

Εἰς τὴν Ἀσπασίαν Γιαννοπούλου (ἡ ἡμεῖς Ἀθηναῖα).
Εἰς τὸν Δ. Λυκαφιδῆν (ἡ ἡμεῖς Φιλιατρῶν).
» Ἰωάννην Νικολαΐδην (Σκόπελος).

Διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα λεπτὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα πρὸς χρῆσιν γυναικείων ὑποκαμίσσων.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς προσωπικὰς ἐνισχύσεις ὑποβάλλομεν 1) ὅτι ἡ Ἑλένη Γ. Μπαρκούρα ἐκ Ζατούνης, διδαχθεῖσα τὴν ὑφαντικὴν τῶν μεταξωτῶν παρὰ τῶν ἐν Καλάμαις Μοναχῶν, καὶ κατασκευάουσα ἤδη μεταξωτὰ ὑφάσματα ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς πατρίδι, παραπονεῖται δι' ἀνφορᾶς αὐτῆς ὅτι δὲν δύναται νὰ προσδεύσῃ τὴν τέχνην τῆς καὶ εἰς ἄλλας συμπολίτιδάς τις στερουμένη τὴν κλωστικὴν μηχανὴν τῆς μετάξης.

2) ὅτι ἤθελεν εἶσθαι λυπηρότατον ἂν καὶ ἡ ἐπερχομένη Ὀλυμπιάς ἤθελεν εὐρεῖ τὸν ἀξιώτιμον τεχνίτην Κ. Παν. Στεφόπουλον ἀνεῦ ὑφαντηρίου μεταξωτῶν, ἐνῷ σπουδάζας ἐν Ἑuropῇ μετ' ἐπιτυχίας τὴν τε κλωστικὴν, χρωματιστικὴν καὶ ὑφαντικὴν τῶν μεταξωτῶν ἤθελε βεβαίως κατασταθῆ χρησιμώτατος καὶ εἰς ἐαυτὸν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐάν ὑποστηριζόμενος δεόντως ἤθελε τεθῆ ἐπὶ μεγάλης τεχνουργεῖου μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ παρ' ἡμῶν ὁμοψήρως ἐγγραφέντα καὶ ἀποφασισθέντα. Ἢ δὲ ὑποβαλλομένη ἐκθεσις ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως καὶ ἀκριβεσττέρα καὶ τελειότερα, ἐάν ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἠελαμεν διαφωτισθῆ εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν· ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ πλείστοι τῶν ἐκθετῶν, ἀποστειλάντες τὰ ἔργα αὐτῶν ἐκ τῶν διαφάρων τοῦ Κρά-

τους ἐπαρχιῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν οὐδ' ἀντιπροσώπους αὐτῶν κατέστησαν ἐν Ἀθήναις, οὐδ' ἐκθέσεις λεπτομερεῖς περὶ αὐτῶν ἐξαπέστειλον, ἐνῶ ἡ ἐνταῦθα πρυσιὰ αὐτῶν καὶ ἡμᾶς ἤθ.λε καθοδηγήσει ἀσφαλέστερον διὰ τῶν διαφόρων πληροφοριῶν, ἃς περ' αὐτῶν ἠθέλαμεν ζητήσει καὶ λάβει περὶ τῶν ἔργων καὶ ἀναγκῶν αὐτῶν, καὶ αὐτοὺς οὐσιωδῶς ἤθελεν ὠφελῆσει διὰ τῆς συμπαραβολῆς τῶν ἰδίων ἔργων μετὰ τῶν ἔργων ἄλλων ὁμοτέχνων.

Ἄς εὐχρηθῶμεν λοιπὸν τελευτῶντες τὸ δυσχερὲς ἡμῶν ἔργον, ὥστε οἱ μεθ' ἡμᾶς Ἑλλανοδίκαι καὶ εἰδημονέστεροι ἡμῶν ὄντες, καὶ πλειοτέρας καὶ ἀκριβεστέρας πληροφορίας δυνάμενοι περὶ τῶν ἐκτεθησομένων νὰ λάβωσιν ἐπιτυχέστερον ἡμῶν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ πρὸς τὴν ἐθνικὴν εἰομηχανίαν καὶ τοὺς ἐκθέτας καθήκοντα αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὴν ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων, καὶ μὲ τὴν εὐεργετικωτάτην διάθεσιν τοῦ ἀγωνοθέτου Βυαγγέλη Ζάπα.

ΚΛΑΣΙΣ 19.

Ἐπιπλοποιία καὶ θαλαμοστολιστική.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΛΥΝΗΣ, ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΟΣ.

ΓΙΩΒΑΝΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ, ΘΑΛΑΜΟΣΤΟΛΟΣ.

ΜΟΣΝΕΡ ΒΑΣΙΛ. ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΟΣ.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἄργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄλιγκ, διὰ τὸ πτρ' αὐτοῦ κατασκευασθὲν ὠραῖον γραφεῖον διὰ γλυπτῶν κοσμημάτων.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σάτσερλιγκ, διὰ τὴν ὠραῖαν αὐτοῦ ὠσεῖδῃ τράπεζαν κτλ.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Μπετινν, διὰ τὴν ὠραῖαν αὐτοῦ τράπεζαν κλπ.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Π. Μαυρουδῆ ὁμοίως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γεωργιάδη Κ. Παππαγεωργίου, διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ πλαίσιον (κορνίζα).

Χαλκῶν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Π. Ἀργοντούλην, διὰ τὴν αξιόλογον αὐτοῦ ἀγγειοθήκην κατασκευασθεῖσαν ἐξ ἔγχωρου ἑλαίας.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀλέξιον Ποιμένα, διὰ τὸ κομψὸν ξύλου γεγλυμμένον μελανοδοχεῖον καὶ τὴν ἀμφοκὴν του.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Μόζα Γκίβ, διὰ τὸ εἰς τρία διατεταμένον βαρέλιον του.

Εἰς τὸν Μάιφορτ, διὰ τὴν διὰ κοχλιῶν κεκοσμημένην εἰκόνα του.

Εἰς τὸν Βαρέπουλον Δ. διὰ τὸν κεχρωμένον παρ' αὐτοῦ στέφανον.

Εἰς τὰς φυλακὰς Ἀθηνῶν, διὰ τὰς ἐκτεθεισὰς πίπας κλπ.

Εἰς τὸν ἐν Κερκύρας ἐκθέτην, διὰ τὴν ξυλίνην μαχαίραν γεγλυμμένην διὰ λεπτῶν κοσμημάτων,

Εἰς τὸν Γ. Γιαννάκην ποιμένα, διὰ τὴν γεγλυμμένην ποιμενικὴν βέβρον του.

Εἰς τὸν ἐν Ἰδρα Ἄνδρῆ Πινώτζη, διὰ τὸ κομψὸν καὶ ἐντεχρον κιχώτιόν του (toilette).

Εἰς τὰς φυλακὰς Ναυπλίου, διὰ τὰς πίπας κοχλιάρια κλπ.

Εἰς τὸν ἐν Τεσθίδι Θωμόπουλον Δ. διὰ τὸ ἐκ ξύλου γεγλυμμένον σύμπλεγμα οὐκῆς καὶ κλήματος.

Εἰς τὸν ἐν Ἐρμουπόλει Π. Λουσιάδη, διὰ τὸν νυπτῆρα αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐκεῖσε Γ. Λούβαρη, διὰ τὴν ἐκτεθεισάν παρ' αὐτοῦ ξυλίνην πυραμίδα μετὰ δύο σφαιρῶν καὶ δι' ἀλύσου συνδεθεμένην, ἀπάντων ἐκ ξύλου.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Δ. Σ. Θωμάν, διὰ τὸ ἀγγεῖον, καὶ τὸ κομφολόγιον ἐκ ξύλου.

Εἰς τὸν ἐκεῖσε Π. Α. Σάββα, διὰ τὰ ξυλουργικὰ ἔργα του.

Εἰς τὸν ἴδιον, διὰ τὴν στρεπτὴν κλίμακά του.

Εἰς τὸν Γ. Λεβαντή, διὰ τέσσαρα ζεύγη καλάπο-
δίων αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Π. Μπαλῆ ἐν Χαλκίδι, διὰ ~~πενήντα~~ τετρά-
γωνον διηρημένον εἰς δύο.

Εἰς τὰς φυλακὰς Χαλκίδος διὰ τὰς πίπας.

Εἰς τὸν δῆμον Θυάμου, διὰ ξυλίνας πίπας καὶ
σιγαροφόρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ναυπάκτου, διὰ τὴν σιγαροθήκην,
πίπας καὶ παλάσκα ξύλινα.

Εἰς τὸν Τζιμάδη Τομ. Ἰταλὸν. ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ
Παλαμιδίου διὰ τὸ κιβώτιον αὐτοῦ (toilette).

Εἰς τὸν Κ. Δελφὸν ἐν Ἑρμοσπόλει διὰ τὴν σκευο-
θήκην αὐτοῦ (ἀρμάριον).

Εἰς τὸν Δ. Χαζίρη ἐν Ἑρμοσπόλει, διὰ τὸ μικρὸν
αὐτοῦ κιβώτιον.

Εἰς τὸν ἐκεῖσε Θ. Μπερδελλῆ ἀόμματον, διὰ τὸ κλω-
βίον αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Μ. Παῖκον, διὰ διακάρια μὲ δύο ἀγγεῖα ἐκ
ξύλου.

Μνεῖα καὶ σύστασις.

Οἱ Ἑλλανοδίκαί τῆς κλάσεως κάμνουσι μνεῖαν περὶ
τῆς ὑπ' ἀνωνόμου ἐκτεθείσης ἐντέχνου τραπέζης ἐχούσης
κλείσιμον μηχανικὸν καὶ μὴ ἀνοιχθεῖσαι ὑπ' οὐδενός.

Συνιστῶσι εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τὸν Δημή-
τριον Ζ. Θωμᾶ ἄνδριον ἐργαζόμενον εἰς τὸν τὸρνον· οὗ-
τος ἔχει ἀνάγκην συνδρομῆς πρὸς τελειοποίησίν του· εἶ-
ναι δὲ εὐρητός καὶ παρέχει ἐλπίδας, ὅτι ἡ συνδρομὴ
πρὸς αὐτὸν δὲν θ' ἀποθῆ εἰς μάτην.

ΚΛΑΣΙΣ 20.

Σχέδιον και πλαστική εφηρμοσμένη εις την βιομηχανίαν.

Τυπογραφία, Λιθογραφία, Φωτογραφία κλπ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ ΚΟΣΜΠΙΤΗΣ, ΥΠΟΕΦΟΡΟΣ ΤΗΣ Β. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

ΑΓΑΘΑΛΛΕΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ.

ΣΤΕΡΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΛΙΘΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ Β. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Η κοινωφελεστάτη και θεία τυπογραφική τέχνη, εφευρεθείσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αἰοδήμου Γερμανοῦ Γουμβέργου ἐν Μαγουντία (Mayence) περὶ τὸ 1454 ἔτος, ὅλις εἰσῆλθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ Λονδίνου περὶ 1640 ἔτος ἐπὶ Πατριαρχίᾳ τοῦ Αἰοδήμου Κυρίλλου Ὁ Λουκάρειος, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τινος ἐκκλησιαστικοῦ συγγράμματος τότε ἐκδοθέντος καὶ διασωθέντος τῇ δημοσίᾳ τῶν βιβλιοθήκῃ. Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο ἐκτὸς τὴν ὑπὸ Ἰησοῦτικῆς βίβ. ουργίᾳ καταστροφῆν Ὁ Λουκάρειος, φαίνεται ὅτι συγκαταστράφη καὶ αὐτόνοοθμεν δὲ ἂν πρὸ τοῦ 1610 ἢ μετέπειτα ἐπιστήθη Κωνσταντινουπόλει ἕτερον τυπογραφεῖον ἄχρι τῆς ὁγδὸς τοῦ 1867 ἔτους, ὅτε ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ τυπογράφου Παναγιώτου Κυριακίδη τοῦ Αἰοδήμου Σαμουὴλ τοῦ Πατρ. ἀρχου, περὶ γὰρ τοῦ Αἰτάγματος, καὶ τίνες οἱ διαδεχθέντες τὸν Κυριακίδη τυπογράφον μέχρι τοῦ Ἀργυρίου, διεθυσθῆναι ἐν τῷ Πατριαρχεῖο συστηθέντος τυπογραφείου.

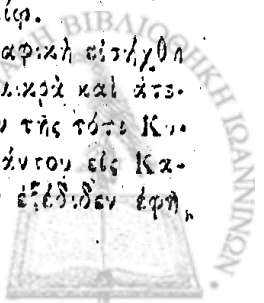
Τίς ἠδύνατο νὰ πιστεύῃ ὅτι μετ' ἑξῆς τῶσιν Μεγαλο-ἑλλῶν ἐγκαιρῶν ὡς ἔχουσα τὰ δευτέραια, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγήν τῆς τυπογραφικῆς, καὶ τὰ πρῶτα ὡς ὅτι τὴν ξυλογραφικὴν ἢ πρὶν μὲν εὐδαίμων, νῦν δὲ περιπεσθεῖσα ὑπὸ τῶν Τούρκων κομύτολις τῆς Μακεδονίας καὶ πατρὶς τοῦ τρισευαίου καὶ γενναίου ἁγίου τῶν κ. Σίμωνος ἀνακ. Μοσχόπολις; Περὶ τὸ 142 ἐφευρέθη καὶ εἰς τὴν κομύπολιν τῶν ἑλλῶν

γινόν τυπογραφεῖον, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ δὶς ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων ἐν αὐτῷ ἐκτυπωθέντων καὶ ἀποθησαυρισθέντων ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῶν ὧν τὸ μὲν ἐπιγραφόμενον σ' Ἀκολουθία Ἁγίων, φέρει ξυλογραφημένην ἐν ἀρχῇ τὴν εἰκόνα τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Κωνσταντινίδου Τυπογράφου, ἀνδρὸς πεπαιδευμένου καὶ συγγραφέως μὲν τῶν ἀνωτέρω ἑπτὰ ἀκολουθιῶν. τὸ δὲ ἐπιγραφόμενον σ' Ἡ Ἀ. Ἁγία Κριτής, κτλ. σύγγραμμα περὶ Ἰησοῦτου, Πατρὸς Πεντάωνη καλούμενου, ὅστις μετὰ ταῦτα ἐπηγαλίστη τὸ ἀικτολικὸν ἡμῶν δόγμα, καὶ ἔγραψε κατὰ Πιπιστῶν καὶ Λουθηροκαθόλικων, φέρει καὶ αὐτὸ πέντε πρῶτα ξυλογραφηματα. Ὅθεν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκεῖ κατὰ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις τῆς ξυλογραφικῆς ὡς πρὸς τὰ μέρη ταῦτα.

Τινὲς εἰκάζουσι ὅτι καὶ ἐν Συβύρῃ εἰσῆλθη πρὸ τῆς ἐλληνικῆς ἐπανατίστασις ἢ τυπογραφικῆ ἀλλὰ μέχρι τοῦδε στίβομεθα τῶν ἀναγκαίων ἀποδείξεων.

Οἱ δὲ φιλόκαλοι Κυθωνεῖς μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Γυμνασίου τῶν ἐργόντισαν νὰ τὸ προικίσωσι μὲ τυπογραφεῖον Ἑλληνικόν, ὅπερ ἐκδόμισαν ἐκ Περυσίων καὶ διέθυσαν ὁ μακαρίτης τυπογράφος Κ. Γόμπρας, ὅστις μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος τοῦ, ἐσύστησε καὶ ἰδιαιτέρον μικρὸν τυπογραφεῖον ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐν δε τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἢ τυπογραφικὴ εἰσῆλθη ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπερ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνις μικρὰ καὶ ἀτελής, καὶ μόνον πρὸς διὰ δόξιν διακηρύξεων τῆς τότε Κοινοβουλευτικῆς, ἄ. ὑπὸ τοῦ αἰοδήμου Δ. Ὑψηλάντου εἰς Καλαμάτῃν, ὅπου ὁ Θεόκλητος Φαρμακίδης ἐξέδιδεν ἐφη

μερίδα επιγραφῶν ἐν τῇ Σάλπιγγι τῆς Ἐλευθερίας.

Κατὰ τὸ 1823, ἐκόμισεν ὁ Κ. Παῦλος Πατρι-
κιος μετὰ τοῦ Δ. Μεσσηνίως ἐκ Λιβέρνου τυπογραφεῖον
εἰς Μισολογγίον, εἰς ὃ ἐξεδίδον ἐφημερίδα αὐτὰ Ἑλλη-
νικὰ Χρονικά». Ταυτοχρόνως ἐπεμψεν εἰς Ἀγγλίας ὁ
Λόρδος Κόβρα, ἕτερον τυπογραφεῖον τὸ ὁποῖον ἠνώθη
μετὰ τοῦ Π. Πατρικίου, κατὰ τὸ 1825 ἐκάλεσεν ἡ Ἑλ-
ληνικὴ Κυβερθεσία τὸν Κ. Π. Πατρικίον ἐκ Μεσολογγίου
εἰς Ναύπλιον, ἵνα συστήσῃ καὶ διευθύνῃ τὸ ἐκ Παισι-
σίων περὶ τὸν τυπογραφεῖον, τὸ ὁποῖον συστήσας διευ-
θυναίκαντ' ἡγεμόνας διδάξας τὴν τυπογραφικὴν καὶ εἰς
πολλὰς ἄλλους, ὅστινες ἀκολούθως ἐστήσαν ἴδια κατα-
στήματα μετέπειτα ἐκ τούτων τυπογραφεῖα εἰς Κόριν-
θον, εἰς Ἐπὶ Δαυρον κτλ. Οἱ δὲ Ἰδρυταὶ τῶν ἀναγκαίων τύ-
πων προσούμενοι ἀπεπεισθήσαν ὁ αὐτὸς Βλέβητοῦ Ὀρολογο-
ποιοῦ νὰ τοὺς κατασκευάσῃσι, οἱ δὲ τύποι καὶ τῶν ἀναγκα-
ίων ἐργῶν μετῴνησαν διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφη-
μερίδος τοῦ φίλου τοῦ Νόμου, μαθὼν δὲ τὴν στέρεσιν τὴν
αὐτὴν ὁ ἐν Παρισίοις φιλέλλην Κύριος Ἀμβρόσιος Φι-
λιπόπουλος, ὅστις συνετέλεσεν ὑπὲρ πάντων ἄλλων καὶ εἰς
τὴν σύστασιν τῆς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Γαλλικῆς Ἐπι-
τροπῆς, ἐσπευσεν νὰ ἐπιληρώσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν αὐ-
τῶν δωρθεῖας αὐτοῖς πιεστήριον μετὰ τῶν ἀναγκαίων
τύπων, δι' ὧν ἐκκολούθησε νὰ ἐκδιδῆται ὁ φίλος τοῦ
Νόμου. Μετὰ ταῦτα ἐκαταβήσαν καὶ ἐκ Λονδίνου τρεῖς
μικρὰ τυπογραφεῖα· τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου
Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ ἀοιδήμου Βύρωνος ἐν Μετο-
λογγίῳ, δι' οὗ ἐξεδίδοντο τὰ Ἑλληνικὰ χρονικά ὑπὸ
τοῦ ἀοιδήμου Μάτθου, Γερμανοῦ· τὸ δὲ ὑπὸ τῆς Ἑλληνι-
κῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ Κοζάνου, δι' ὧν ἐξεδίδετο
ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως πρώτον μὲν ὑπὸ Θ. Φαρ-
μακίδου, καὶ μετέπειτα ὑπὸ Γ. Χρυσίδου· τὸ δὲ τρί-
τον ἐν Ἀθήναις, δι' οὗ ἐξεδίδετο ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἐφη-
μερίς ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Φυλλῆ. Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν νὰ
συστήσῃ καὶ ὁ Κύριος Ἐμμαν. Ἀντωνιάδης τὸ τυπο-
γραφεῖον τοῦ ἐκδόσεως πρώτον τὴν Πύλιν καὶ μετ' αὐτὴν
τὴν Ἀθηνῶν. Μετ' αὐτὸν καὶ ὁ Κύριος Ἰω. Φιλήμων,
ἐκδόσεως τὴν ἐφημερίδα, ὁ Ἑλληνικὸς Καθρέπτης κτλ
καὶ μετὰ ταῦτον ὁ μακαρίτης Κωνστ. Βάλλης.

Πρὶν μεταβῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀοιδήμος Κυβερνή-
της, κατὰ τὴν ἐπιτοχρῶν διατριβὴν του ἐν Παρισί-
οις ἐξῆλθεν νὰ λάβῃ πληροφορίας παρὰ τινος, πόσοι νέοι
ἐπαυδαῖον τότε ἐκεῖ, καὶ εἰς τὴν ἑκάστος κατεγίνετο.
Μαθὼν δὲ ὅτι δύο νέοι μετὰ αὐτῶν, ἐξέμαθον τὴν
τυπογραφικὴν καὶ τυπωτικὴν ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τοῦ
Κυρίου Φι. Διδότου, προσκαλέσας αὐτοὺς τότε εἶπεν ὅτι
ἡ πατρίς εἶχεν ἀνάγκην τῆς τέχνης τῶν, καὶ ὅτι ἔφρι-
λον νὰ τὸν ἀκολουθήσῃσι διὰ θαλάσσης, ὑπερκατέγενετο.

Φθίσαντες οὗτοι εἰς Ἀίγιαν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1827
διωρίσθησαν, ὁ μὲν Δευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογρα-
φείου, ὁ δὲ, πρῶτος τυπωτής. Ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς
ἤρχισαν ἡ τυπογραφικὴ τέχνη νὰ τελεστοῖται κατὰ

τὸν Γαλλικὸν τρόπον ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ προσδῶν τὸ
τὸ ἔθνικόν τυπογραφεῖον ἤρχισεν νὰ πλουτίζετο βαθυ-
δὸν ἐκ διαφόρων τύπων Ἑλληνικῶν τε καὶ Ῥωμαϊκῶν,
διὰ σιδερῶν καὶ μηχανικῶν πιεστηρίων, καλλωπισμά-
των τυπογραφικῶν καὶ λοιπῶν. Ἐάν δ' εἰ μετὰ ταῦτα
ἀναλαβόντες τὴν διευθύνσιν αὐτοῦ ἐπιλοτιμῶντο νὰ τὸ
ἀναδείξωσιν, ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ᾖ τὴν σήμερον, ἦτοι
ὑπογραμμὸν τῆς καλλιτεχνίας, ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ τυ-
πογραφεῖα, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς εἰς τὴν ἑσπερίαν Ἑλ-
ληνίαν νέων τεχνιτῶν ἐκ τῶν εὐδοκίμοτέρων, ὅπως τε-
λειοποιήσῃσι εἰς τὴν τυπογραφικὴν ἢ τυποτυπι-
κὴν, ἢ εἰς εἰς τὴν ἑσπερίαν τῆς τέχνης, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας
δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τελειοποιηθῇ ποτὲ καὶ νὰ πλουτι-
σθῇ ἡ ἑλληνικὴ τυπογραφικὴ ἐκ διαφόρων καὶ ποικί-
λων γραμμάτων κεφαλαίων τε καὶ μικρῶν, ὡς εἰς τὴν
ἑσπερίαν Ἑυρώπην, εἰς τὴν τυπογραφικὴν καὶ τὴν μη-
χανικὴν αὐτῆς καὶ εἰς τὰς συνδεομένας μετ' αὐτῆς τέ-
χναις, ἦτοι τὴν στερεοτυπικὴν καὶ τὴν Γαλβανοπλαστι-
κὴν, εἰς τὴν ξυλογραφικὴν, εἰς τὴν χαλκογραφικὴν καὶ
εἰς τὴν λιθογραφικὴν, ἀναμφιβόλως τὸ κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ἔθελε τελειοποιήσῃ τὴν τέχνην ταύτην εἰς τρόπον
ὥστε νὰ μὴν εἴμεθα βεβηλασμένοι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ φέρωμεν
ἄλλ, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν μελάνην, ἔξωθεν.

Ἐκ τοῦ ἔθνικοῦ νῦν δὲ Βασιλ. τυπογραφείου ἐξήλθον
πολλοὶ καὶ ἀξιοὶ τυπωταὶ καὶ τυπωταὶ μεταξὺ τῶν
ὁποίων διακρίνοντο οἱ Κ.Κ. Α. Κορομηλάς, Α. καὶ Κ.
Νικολαΐδαι, Α. καὶ Μ. Ἀγγελιδαι, Ἰω. Θεολόγης, Στυ-
λιανὸς Βλαττός, Ἰω. Τόμπρας, Ἰω. Ἀγγελάπουλος, Ν.
Παπαδόπουλος κλπ.

Ὁ μακαρίτης Α. Κορομηλάς, ὅστις ἦτο ὁ ἐπιχειρη-
ματικώτερος τῶν ὁμοτέχνων του, ἐπέμψεν δι' ἐξόδων
ταῦν νέον τινα Μακεδόνα, Στάγειον καλούμενον, εἰς Πα-
ρισίους, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσήλθε πρῶτος ἐν τῷ Καταστή-
ματι αὐτοῦ τὴν στερεοτυπικὴν, ἢ ὡς μὲν ἠβήλασε νὰ
διαδάσῃ. Εὐτυχῶς ὁ διαλεχθεὶς μακαρίτης Στάγειος, πρὶν
τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐδίδαξε δι' ἀμοιβῆς τὴν ἀνι-
καλοτάτην ταύτης τέχνην εἰς τὸν καλλιτέχνην καὶ φα-
λότεχνον Ἰεροδ. Ἀγαθάγγελον ὅστις εἶναι προθυμὸς νὰ
τὴν διδάξῃ ἄμα ἢ Σ. Κυβερνήτης τῷ χορηγήσῃ τὰ μέσα.

Ὁ δὲ μακαρίτης Κ. Γκαρπολάς, ἐράμιλλος τοῦ Κορο-
μηλά, δὲν συνετέλεσεν ἀλιγώτερον αὐτοῦ εἰς τὴν πρό-
δον τῆς τέχνης, καλέσας δι' ἐξόδων του ἑμπειρον τυ-
πογραφικὸν ἐκ Παρισίων καὶ συστήσας πρῶτος ἐν Ἑλ-
λάδι συστηματικὸν καὶ τακτικὸν τυπογραφικόν,
πεπλουτισμένον μετὰ διαφόρους μῆτρας Ἑλληνικῶν καὶ
Ῥωμαϊκῶν στοιχείων καὶ καλλωπισμάτων τυπογραφι-
κῶν κτλ., ἐν τῷ εἰργάσθῃ πολλὰ ἔη καὶ ὁ Κύριος Κ.
Μηλιάδης, ὅστις διακρίνεται ἐπὶ τελειότητι καὶ ἀκρι-
βεῖς μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὁμοτέχνων του.

Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ χωνευτηρίου τούτου καὶ
τοῦ ἐν τῷ Β. Τυπογραφεῖῳ, ὅπερ ἐδάνειζεν εἰς πολλοὺς
τὰς μῆτρας ταῦν διὰ νὰ χωνεύωσι στοιχεῖα, ἐκπεσόντα

ἢ τῆς πρώτης των τιμῆς κατὰ τὸ 1/3ον καὶ πολ-
πλασιασθέντα, συνεπολλαπλασιάσθησαν καὶ τὰ μικρὰ
πορφαεῖα· ἡ δὲ τέχνη πεσοῦσα εἰς χεῖρας ἀπαιδε-
των καὶ μὴ ἐμπειρῶν τυπογράφων ἀμιλλωμένων τις νὰ
πρῶν, εὐθιγότερον, οὐχὶ δὲ καλλήτερον, ἐξετελείσθη·
ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐκδοτῶν οἱ πλείστοι ἐνδεεῖς ὄντες
ιστιμῶσι τὸν εὐθιγότερον τοῦ ἐμπειροτέρου, ὥστε ἐκ
αὐτοῦ ἡ τυπογραφικὴ ἀντι νὰ προσδεῖται ὀπισθοδρομεί.

Ἡ ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστή-
μας Ξυλογραφικὴ τέχνη, μόλις πρὸς 18 ἐτῶν εἰσῆχθη
τῷ σχολεῖν τῶν τεχνῶν, διδασκομένη ὑπὸ τοῦ ἱε-
ραρχικοῦ Κυρίου Λγαθαγγέλου ὅστις καὶ τοι μὴ ὄν
ἐπαγγέλματος Ξυλογράφος, ἀνατλήσῃ ἀξίως τὴν σέ-
σιν μὲς ταύτην· μεταξύ δὲ τῶν δέκα περιπευ μαθη-
των του διακρίνεται ὁ Α. Ροβέρτ πρώτος, καὶ ὁ Περ-
ιὸς Γιασεῖδης δευτερεύων. Ἐάν τοῦτοι νέοι ἐτέμ-
ντο εἰς Παρισίους, ἵνα τελειοποιήσῃ, δὲν ὑπάρχει
δυσβολία, ὅτι μετὰ δύο ἔτη θέλουσι ἐπιστρέφει τέλειοι
λοχαράκται. Τὸ αὐτὸ δ' ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν
λκωγραφικὴν, διδασκομένην πρὸ δύο ἐτῶν παρὰ τοῦ
ου Λγαθαγγέλου.

Ἡ δὲ λθογραφικὴ, ἐφευρεθείσα ἐν Μονάχῳ, εἰσῆχθη ἐν
λάδι ἐπὶ τῆς ἀντιεσασίαις, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ
τογράφου Κ. Φόρστερ· ὁ δὲ διαδεχθεὶς αὐτὸν μαθητὴς
ο Κ. Ν. Στερογιάννης ἐπληρῶν μετ' ἀγαμάτων ζή-
ου καὶ ἐπιμονῆς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ προκατόχου του
κρεττεῖ ἐπὶ δεκαεξαετίας ἤδη.

Εἰς δὲ τὴν τελειοποίησιν τῆ βιβλιοδετικῆς ἐν Ἑλ-
δι μετ' ἐπιμονῆς ἐνησχολήθη ὁ μακαρίτης ἱερομόνα-
ς Παρθένιος ὁ Σάμιος, εἰδάξας αὐτὴν εἰς πολλοὺς
ονοῦς τοῦ διαλυθέντος ὀφανοτροφείου Λίγινης, οὗς
ἐνεπιστεύθη ἡ Σ. Κυβέρνησις, καὶ εἰς ἄλλους, ὡς
ο μακαρίτην Ζωσιμᾶν, τὸν Ὁρειότροπον, τὸν Πεντε-
την κλπ. Οἱ πλείστοι δὲ τῶν βιβλιοδετῶν δὲν ἐξέθεσαν.

Ἡ φωτογραφικὴ οὕτω νεωτάτη ἐφευρέσις μόλις πρὸ
γῶν ἐτῶν εἰσῆχθη ἐν Ἑλλάδι πρῶτον ὑπὸ τοῦ Βια-
δόου Κώστα ἐπιστάτου τοῦ Πολυτοχνείου καὶ με-
ταίτα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Φιλίππου Μαργαρίτου Ζω-
ίρου. Μετ' αὐτὴν ἦθεν ὁ Κύριος Δ. Κωνσταντίου
τελευταῖον οἱ ΚΚ. Α. Κάλφης καὶ Μωροῦ γς.

Ἡ ἡ τυπογραφικὴ μελάνη ἤ γινεσ τῶα πρῶτον νὰ
τακτικασθῆ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ Γ. Δέλφου, ὅστις
ὡς περὶ ἀγγίξεν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν
ἀνθρ· ὅλλὰ διὰ τὴν τελειοποίησιν ἐτι μᾶλλον, πρὸ
τὰ ἐν Ἑλλάδι τυπογραφεῖν νὰ τὸν ἐνισχύσωσιν καὶ
εἰ νὰ τὴν ἀποθρῆνωσιν ὡς μέρος τοῦδε, ὥστε νὰ
ἔχομεν πλέον ἀνάγκην τῆς ξένης.

Τέλος ἡ παγκοσμογραφικὴ εἰσῆχθη πρῶτινων ἐτῶν
Σύμφυ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σπυρ Σαρψωνίδου τὸ πρῶτον.
ἵτοι ἀτελής εἰσέτι οὕσα ἐλπίζομεν ὅτι θελεῖ φιλο-
κλή ὁ Κύριος Σαρψωνίδης νὰ τελειοποιήτῃ τὰ πα-
οχαρτά του κατὰ τε τὴν ὠραιότητα καὶ τὸν καλὸν

χρωματισμὸν τῶν εἰκόνων, καὶ κατὰ τὴν καλὴν ποιό-
τητα καὶ σιλωσιν τοῦ χάρτου των.

Ἀφ' οὗ ἐξετάσαμεν μετ' ἐπιστάσις καὶ ἀμεροληψίας
τὰ ἐν τῇ κλάσει ταυτῇ ὑπαγόμενα ἔργα, συνετάξαμεν
τὸν ἐξῆς πίνακα τῶν διαφόρων ἐλθετῶν καὶ τῶν ἔργων
αὐτῶν μετὰ τῶν ἀναγκαίων παρατηρήσεων ἡμῶν, ὅπως
παιρο, ορθοθεῖσα ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ αὕτη τῇ ἐνεστῶσαν κλ-
τάστασιν τῶν τεχνῶν τούτων, ἐπικαλεσθῆ τὴν πρόνοιαν
τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ τελειοποίησιν
αὐτῶν, διὰ τῆς προσκλήσεως ἐμπειρῶν τεχνιτῶν ἐκ τῆς
ἐσπερίας Εὐρώπης, ἡ δὲ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐν ἐκάστῃ
τέχνῃ εὐδοκίμουτων νέων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, πρὸς τε-
λειοποιήσιν των. Ἄνωθεν δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐλθε-
τῶν ἐσημειώσαμεν καὶ τὸ ἀνήκον ἔραβεον.

1. Τυπογλυπτικὴ καὶ τυποποιία.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦ Α. τάξεως.

Εἰς τὸν Κωνστ. Δημίδην, διὰ τύπους καὶ μήτρας
διαφόρων κεφαλαίων καὶ μικρῶν γραμμάτων, σημειῶν
ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ τυπογραφικῶν καλλωπι-
σμάτων· εἰ δὲ χυτήρια τύπων, διακτημάτων κενῶν
καὶ διαστῆλων, τινὰ τῶν ὀπρίων εἰσὶ τῆς ἐφευρέσεώς του.

Ὁ Κύριος Κ. Δημίδης, ὀπλοποιὸς, πρῶτον, ἐξ ἐπαγ-
γέλματος διδάχθεις ἐν Παρισίοις, εὐδοκίμει καὶ εἰς τὴν
τυπογλυπτικὴν καὶ τυποποιάν· ἀλλ' οὐχὶ δὲ τῆς ἀνη-
κούσης ἐντελείας καὶ ἀκριβείας, ὡς οἱ ἐξ ἐπαγγέλμα-
τος τοῦτοι. Μ' ὅλον τοῦτο εἶναι πολύτιμος δι' ἡμᾶς,
ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν μέχρι τοῦδε καλλήτερον.

2. Τυποχυτική.

Ἀργυροῦ Α. τάξεως.

Εἰς τὸν Κωνστ. Μελιᾶδην, διὰ διάφορα εἶδη κεφα-
λαίων καὶ μικρῶν τύπων, ἵτοι στοιχείων Ἑλληνικῶν
τε καὶ Ῥωμαϊκῶν καὶ διάφορα εἶδη καλλωπισμάτων τυ-
πογραφικῶν, συζευκτικῶν καὶ μεροστίχων γραμμῶν,
κλπ. κλπ. τοῦ τυποχυτήριου τοῦ. Ὁ Κύριος Κ. Με-
λιᾶδης ἐξέχει τῶν ἀρίων ὀμοτέχνων του κατὰ τε τὴν
εὐθγραμμίαν καὶ τὴν τυπομετρικὴν ἀκριβείαν τῶν στοι-
χείων του καὶ λοιπῶν. Δι' ὁ οὗτος, κατὰ προτίμησιν
προμηθεύει τὰς ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ
Ἑπιανῇ φ τυπογραφίας εἰσαγγεῶν νέων ἐπικερδῆ ὀμο-
μυχαίαν ἐν Ἑλλάδι.

3. Τυπογραφικὴ Μελανοποιία.

Λαλοῦν.

Εἰς τὸν Γεώργιον Δελφόν, διὰ δείγματα τυπογρα-
φικῆς μελάνης διαφόρων χρωμάτων, νῦν πρῶτον παρ'
αὐτοῦ κατασκευασθείσας ἐν Ἀθήναις. Ὁ Κύριος Γ. Δελ-
φός εἶναι ἀξιόπαινος, διότι πρῶτος κτισκεύμασ μελάν-
νην τυπογραφικὴν ἐν Ἑλλάδι· ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ἐνε-

εχουθή παρὰ τῶν τυπογράφων, καὶ νὰ μὴ ἀποθαρρύνῃ διὰ νὰ τὴν τελειοποιήσῃ ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

4. Τυπογραφική.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον Α. Καραγιάν, δι' ἀπομάγματα εἰκονῶν (clichés) ἐπὶ τυπογραφικῆς ὕλης, καὶ χαλίδια βιελίου σπρεστυπού καὶ διάφορα βιβλία καὶ λεξικά ἐπιμελῶς ἐκδιδόνται. Τὸ κατὰστημα τοῦτο διευκρίνεται διὰ τὴν καλὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐπιχειρήσεων του καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σπρεστυπίας.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον Σ. Βλαστοῦ, διὰ κυριακοδόξια καὶ ἕτερα διαφόρα βιβλία ἐπιμελῶς ἐκτυπώθεντα.

Ἡ ἀξιότιμος χάρις Σ. Βλαστοῦ φιλοτιμεῖται νὰ διατηρῇ τὴν πρῶτην ὑπόληψιν τοῦ τυπογραφείου του. Καὶ τὸ κατὰστημα τοῦτο ἐξέχει ὡς πρὸς τὴν καλὴν ἐπιμέλειαν καὶ τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν.

Εἰς τὸν Στεργίον Ῥαντάνην ἐν Ζακύνθῳ, διὰ συλλογὴν ποικιλοχρῶν ἐκτυπώσεων, ἐμφανισθῶν τὸ φιλότεχνον τοῦ ἐκθέτου αἰτίας δὲν ἐτέτυγον ἕνεκα τῆς ποιότητος τῆς μελάνης· ἐν τολόγιον καλῶς ἐξεργασθὲν καὶ διάφορα παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα διδακτικὰ βιβλία φιλοκαλῶς ἐκτυπώθεντα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Νικολαΐδην Φιλαδέλφειαν, διὰ διάφορα βιβλία Ἑλληνικά, Ἑβραϊκά, καὶ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς σημεία. Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Φιλαδέλφειος δὲν εἶναι ἐξ ἐπαγγέλματος τυπογράφος, αἱ ἐκτυπώσεις του δὲν ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν.

Εἰς τὸν Δ. Α. Μυρομμάτην, Ἀρχεὶα τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας μεθ' ἱκανῆς φιλοκαλίας ἐκτυπώθεντα καὶ ἕτερα βιβλία. Τὸ κατὰστημα τοῦ Κ. Μυρομμάτη διακρίνεται διὰ τὴν φιλοκαλίαν του.

Εἰς τὸν Ἰω. Ἀγγελόπουλον, διὰ διάφορα βιβλία τοῦ τυπογραφείου του ἐκτετυπωμένα, ἕνεκα τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ χάρτου μετρίως. Ὁ Κύριος Ἰω. Ἀγγελόπουλος, καὶ τοῖς ἐξ ἐπαγγέλματος τυπογράφος, ἀμελεῖ τὴν ἐντέλειαν τῶν ἔργων του.

Εἰς τοὺς Παντ. Σούτσα καὶ Κτενᾶ, δι' ἐν βιβλίον τὸ ποίημα τοῦ Κ. Θ. Ὁρρανίου μεθ' ἱκανῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον. Οἱ Κύριοι Σούτζας καὶ Α. Κτενᾶς εἰσὶ λίαν φιλοκαλοὶ.

Σημείωσις πρὸς ἐπιβήματα.

Ὁ Κ. Ν. Παπαδόπουλος ἐξέθηκε τρία δείγματα μονόφυλλα ἐκτυπώσεων, ὧν τὸ ἐν διὰ χρυσοειδοῦς μελάνης.

Ὁ Κ. Βαρθολομαῖος, ἐκτυπὼν ἐκθεσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἑλλ. ἀτυποποιίας.

Ὁ Κ. Γ. Πολυμέρης τὸν ἄ. τόμον τῶν χιτῶν.

5. Λιθογραφία.

Ἰ. Ξαίματος μνεία.

Εἰς τὸν Ν. Στεργιάνην, εἰς τὴν λιθογραφικὴν διὰ διάφορα δείγματα λιθ. χαρακτηριστικὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλ. Λιθογραφεῖῳ ἔργων του. Ὁ Κύριος Ν. Στεργιάνης ἀξίως μαθητὴς τοῦ Φόστερ ἐκτελεῖ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἔργων ἐκείνων ἐπὶ δέκα ἐξ ἧδ' ἑπταμετα μεγίστης φιλοκαλίας, καὶ φιλοποιίας. Καὶ οἱ δ' ὧν ἄξιος τοῦ ἀ. ἀργυροῦ Ἑραβεῖου, ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἑλληνοδίκης εἰς τὴν κλάτην, καὶ ἐπροσέτιμσε τὴν τῶν χρεῶν του ὡς ἑλληνοδίκου ἐκπλήρωτην, ἀντὶ τοῦ Ἑραβεῖου τοῦ ἐκθέτου τῷ ἀπονέμουεν μόνον ἐπαίνους.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Γ. Κόλυμαν, διὰ χάρτην τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κύριος Κ. Κόλυμαν καὶ ὁ υἱὸς του πρὸ χροῶν λιθογράφου χάρτας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης, ὡς καὶ Ἀτλαντὰς πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ἀναπληροῦντα τὴν ἑλλ. ἐπιμ. καλλιτέρων.

Εἰς τὸν Ἡρακλ. Λαζαρίδην, δι' ἄτλαντα γεωγραφικὴν καὶ τὰς εἰκόνας τῶν Α. Α. Μεγαλειότητων διὰ τοῦ χρωστικῆς (craquelure). Ὁ Κ. Ἡρ. Λαζαρίδης, καίτοι ἀποδιδάκτος καὶ πρωτόπαιρος, εἶναι ἀξιεπαινος, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θέλει δεῖξει πρόοδον εἰς τὴν τέχνην ταύτην.

Εἰς τὸν Ἰωάν. Κωνσταντίνου, δι' ἀνομογραφίαν, ἧτοι συλλογὴν διαφόρων ἀνθέων κλπ. λιθογραφηθῆσαν διὰ λιθογραφικῶν χρωστικῆς (craquelure) παρὰ τοῦ ἰδίου. Ὁ Κ. Ἰω. Κωνσταντίνου καί τοις πρωτόπαιρος καὶ αὐτὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς λιθογραφίας εὐδοκίμησεν. (Ἴδε καὶ ἀνομογραφικὴν).

6. Καλλιγραφική.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Μιτσαλῖα ἑμογενῆ Ἠλ. Κόντην, εἰς τὴν καλλιγραφικὴν διὰ καλλιγραφίαν ἀξιόλογοι χειρόγραφοι, περιέχουσιν διάφορα εἶδη μικρῶν καὶ κεφαλαίων ἑλλ. χαρακτηριστικῶν κλπ. Ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη Καλλιγραφία εἶναι τῷ ὄντι ἀρίστη καὶ εὐχόμεθα νὰ λιθογραφηθῇ ἐν Γαλλίᾳ, διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Μνεία.

Εἰς τὸν Α. Ανδρέου ἐκ πατρῶν, διὰ καλλιγραφίαν χειρόγραφον ἀρχαίου, μικρῶν.

7. Ἀνομογραφική.

Μνεία.

Εἰς τὸν Ἰωάν. Κωνσταντίνου, δι' ἀνομογραφίαν ἧτοι συλλογὴν ἀνθέων καὶ ἀνομογραμμάτων πρὸς διδασκαλίαν τῆς νεολαίας. Ὁ Κύριος Ἰω. Κωνσταντίνου εἶναι ἀξιεπαινος, διότι πρῶτος ἐν Ἑλλάδι ἀνομογράφησεν ἀνομογραφίαν διδακτικὴν καὶ τὴν ἐλιθογράφησε πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας. (Ἴδε λιθογραφικὴν).

8. Ξυλογραφία.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Α. Ρομπέρτ, εἰς τὴν Ξυλογραφικὴν διὰ εἰκόνας Α. Μ. τοῦ Σ. Βασιλέως ἀριστα ἐγκεχαραγμένην. ἧς ἔργον εἶναι νὰ ἐπέμπετο οὗτος εἰς τὴν Γαλλίαν, ἵνα νὰ τελεσθῆ καὶ ἐπιστρέψῃ μετὰ δύο ἔτη διὰ νὰ δαξῇ τὴν ἀναγκαιότητα ταύτην τέχνην εἰς τε τὰς τέκας καὶ ἐπιστήμους.

Μετὰ πρὸς Ἑπαινον.

Ἐξέθηκαν καὶ εἰς τὴν Ξυλογραφικὴν ἔργων καὶ οὐκ ἔτι μαθηταὶ τοῦ πολυτεχνείου.

Περικλῆς Γεωργιάδης.

Σ. Γοζέλης.

Α. Μακρῆς.

Α. Παρικοκεῦς.

Θ. Πρασοῦδάκης.

Α. Πάλλης.

Κ. Ὀρφανοῦδάκης.

Ἄρθ. Μπορνόβαλης.

Ἰω. Τζουράς.

Γ. Ἰωαννίδου.

Οὗτοι ἅπαντες εἶναι τῆς αὐτῆς ἀνάπτυξης καὶ ἐκτέλεσαν παρὰ τοῦ Β. Πολυτεχνείου.

9. Χαλκογραφική.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Ν. Γκιζην, διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀλεξάνδρου, λαβόντα τὸ πρῶτον βραβεῖον παρὰ τοῦ Β. Πολυτεχνείου. ἧς ἔργον εἶναι νὰ ἐπέμπετο καὶ οὗτος τὴν ἀλλοδαπήν, πρὸς τελειοποίησιν του.

Εἰς τὸν Γεώργ. Ἰωαννίδου, ἀνταγωνιστὴν τοῦ ἀνωτέρου ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ λαβόντα τὸ β'. βραβεῖον.

10. Φωτογραφική.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Δ. Κωνσταντινίδην, διὰ ἀπεικονίσματα φωτογραφικὰ καὶ ἀντιγραφὰς ἀρχαίων μνημείων ἀξιόλογα καὶ τινὰ τῶν ἀπεικονισμάτων του τούτων ἔνι ἔτε γασμένα διὰ τῆς φραζίδος, ἵνα μολοντοιο ἄρμονοι τετα κατὰ τὸ σκεῶσις τω.

Εἰς τὸν Α. Κάλφην καὶ Μωσαϊτὴν ὡσαύτως, διὰ ἀντιγραφὰς ἐξ ἄλλων εἰκόνων. Καὶ οἱ Κύριοι Κάλφης καὶ Μωσαϊτῆς εἶναι σχεδὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦ προηγουμένου, ὅτι, προτερήματα τινὰ φωτογραφικὰ εἶναι.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Δημοσθ. Μιτσάκην, διὰ ἀπεικονίσματα διαφόρων πρωτόπειρα. Ὁ Κ. Δ. Μιτσάκης, ὡς αὐτοδίδακτος, εἶναι ἀξιόπαινος, ἂν καὶ τὰ φωτογραφήματά του εἶναι εἰσέτι ἀτελέστατα τῶν ἀνωτέρω.

Ἑπαινον.

Εἰς τὸν Β. Ἀργυριάδην, διὰ ἀντιγραφὰς ἐξ ἀρχαίων μνημείων πρωτοπέρας, ὡσαύτως.

11. Βιβλιοδετική.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Ρ. Βέρτ, εἰς τὴν βιβλιοδετικὴν διὰ δύο βιβλία εἰς ἄον ολοθερμάτινα μετὰ καλλωπισμάτων ἐντυπωμένων καὶ ποικίλων ἀθέων· δύο βιβλία δεδεμένα μὲ ἐξαιρετικὸν τρόπον μετὰ καλλωπισμάτων. Ὁ Κύριος Βέρτ ὑπερέχει κατὰ τὴν κόμψότητα τῶν καλλωπισμάτων, ἐπεὶ δὲ ἔχει τελεότερα ἐργαλεῖα καὶ φιλοκαλίαν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τὴν στερεότητα.

Εἰς τὸν Ουεστρ. φον, διὰ ἐν βιβλία, εἰς ἄον ὀπωτοῦν κομψῶς δεδεμένον.

Εἰς τὸν Πέτρον Πεντεφρῆν, διὰ δύο πρωτόκολλα μὲ ὀρειγάλινκα ἀκρωτήρια εἰς τε τὴν ῥάχην καὶ τὰ ἄκρα, κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον ἔτι δε καὶ κάλλιστα χαρτωμένα παρ' αὐτοῦ.

Οἱ ΚΚ. Ὁ εὐέτρομος καὶ Πέτρος Πεντεφρῆς δὲν εἶναι κατώτεροι τοῦ Κ. Βέρτ, τεχνίται, ἀλλὰ στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ καλλωπισμάτων.

Εἰς τὸν Π. Σαμψωνίδην, διὰ βιβλίον χρυσοδεμένον ἐντεχνῶς καὶ ποικιλοχρῶς. Ὁ Κύριος Σαμψωνίδης κενετῆται μεγίστην φιλοκαλίαν, ἀλλὰ τὸ βιβλίον του ἀνοιγόμενον δὲν μένει, ὡς πρέπει, ἀνοιχτὸν, ἀλλὰ κλείει ἀπ' ἑαυτοῦ.

Μετὰ.

Εἰς τὸν Ἀντ. Πρίντζην, διὰ ἐν βιβλίον ποικιλοχρῶς χρυσοδεμένον.

12. Παιγνιοχαρτουρική.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Σπ. Σαμψωνίδην, διὰ παιγνιοχάρτα διάφορα Β'. ποιότητος κατ' ὄλου, πρῶτον εἰσαγαγόντα τὴν τέχνην ταύτην ἐν Ἑλλάδι, τῷ δίδεται τὸ βραβεῖον τοῦτο, ὅπως φιλοτιμηθῆ, νὰ τελειοποιήσῃ τὴν τέχνην κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ χαρτοῦ καὶ καλλιάν.

ΚΛΑΣΙΣ 21.

Κατασκευὴ ἐνδυμάτων καὶ ἀντικειμένων τοῦ συρμού
καὶ τῆς πολυτελείας.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

I. K. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΕΜΠΟΡΟΣ, ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Γ. Ν. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, »

I. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ, » (α)

Εἰς τὴν 21 κλάσιν ἀνήκουσι πολλὰ προϊόντα, ἥτοι κατασκευὴ ἐνδυμάτων καὶ ἀντικειμένων τοῦ συρμού καὶ τῆς πολυτελείας· ἅπαντα εἰς πλείστας ὑπαγόμενα ὑποδιαίρεταις, διὸ ἐνομίσασμεν ἀρμόδιον συνοπτικὴν νὰ συνιᾶζωμεν τὴν περὶ βραβείων ἐκθεσίων ἡμῶν εἰς τὰ πλείονα τῶν παρ' ἡμῶν κριθέντων ἀξίων βραβεύσεως· καθ' ὅσον μάλιστα λίαν εὐάριθμα εἰσὶ τὰ βιομηχανικὸν χαρακτηῖρα παρουσιάζοντα, καὶ περὶ αὐτῶν ἀπάντων δὲν ὑπῆρξε δυνατόν νὰ πορευθῶμεν τὰς δεύσας πληροφορίας, διότι οἱ ἐκθέσαντες ἴδεν ἦσαν παύοντες, οὔτε παρ' ἄλλου ἀντεπροσωπεύοντο. Μὴ ἀπομακρυνόμενοι δὲ ὀλοσχερῶς τῆς παρὰ τοῦ καταστατικῆ τῶν Ὀλυμπιῶν καθιερουμένης τάξεως εἰς τὰς περὶ βραβείων ἐκθέσεις, ἐπροσπαθήσαμεν, κατὰ τὸ ἐφικτόν, διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν πλείονα νὰ εἴπωμεν.

1. Ἑλληνικὰ ἐνδύματα.

Ἡ τῶν ἑλληνικῶν ἐνδυμάτων τέχνη (βαπτικὴ) ἐξακολουθεῖ οὔσα οὐσιώδης βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι, διότι οἱ πλεότεροι τῶν κατοίκων αὐτῆς φέρουσι τοιαῦτα ἐνδύματα καὶ διότι ἐπὶ τοσοῦτον ἡ τέχνη αὕτη ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν, προήχθη, ὥστε πολλοί, ὡς ἐπληροφόρηθημεν, ἐντείθεν τοιαῦτα ἐνδύματα προμηθεύονται διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

ΒΡΑΒΕΙΑ.

Ἀργυροῦν Β' τάξεως.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ν. Κ. Παππαζώνου, διὰ τὰ

(α) Ἐσθῆτος διακοσμητικῆ ἀπὸ τοῦ Κ. Μ. Παπαγιάννου.

ἐκτεθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἑλληνικὰ ἐνδύματα, αἵτινα διὰ τὴν βαπτικὴν ἐργασίαν, τὸ κομψὸν καὶ πλούσιον τῶν σχεδίων, εἶναι πολὺ καλὰ.

Εἰς τοὺς ἐν Τριπόλει ἀδελφούς Πέτρον καὶ Ἀθανάσιον Ἀποστολοπούλους, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Π. Φωτιάδου ἐκ Μεσσηνίας ἐκτεθὲν μέρος χρυσοκεντήτου ἑλληνικῆς ἐνδυμασίας, ἥτις εἶναι μὲν μικτῆς ἐργασίας, ἥτοι βαπτικῆς καὶ χρυσοκεντητικῆς, ἀλλ' ὡς ἑλληνικὴ ἐνδυμασίς, ἐκρίθη ἄριον ἔργον, διὰ τὸ κομψὸν, ποικίλον καὶ δύσκολον τῆς ἐργασίας.

Εἰς τὸν Κ. Τσαντίλαν, διὰ τὰς πολλὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθείσας ἐνδυμασίας, αἵτινες, κατὰ τὴν βαπτικὴν τέχνην, εἶναι ἐφάμιλλοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραις Πισπιριγκόπουλον, διὰ τὸ λίαν εὔωρον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεισῶν ἑλληνικῶν ἐνδυμασιῶν ἐξ ὑφασμάτων βαμβακεριῶν μὲ γαϊτάνια καὶ λοιπὰ κομμήματα ἐπίσης βαμβακερινά.

2. Κεφαλοδέματα (καλκεμερία).

Ἡ κατασκευὴ τῶν κεφαλοδεμάτων (καλκεμεριῶν) ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως ἐν Σύρῳ, προβαίνει ἀναπτυσσόμενη ἡ βιομηχανία αὕτη εἶναι λίαν ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον μας, καθ' ὅσον εἰς αὐτὴν γυναῖκες κυρίως ἐργάζονται. Γὰρ παρὰ διαφόρων ἐκτεθέντα μετ' ἐπιστάσεως ἐξετάσαντες παρετηρήσαμεν, ὅτι δὲν ἔχουσι τὴν προτίκτουσαν

ἰκρίθειαν ὡς πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῶν σχεδίων. Τινὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι λεπτῆς ἐργασίας καὶ συμμετρίας τινος μετρίας ὡς πρὸς τὰ σχέδια. Παρὰ πολλῶν ἐξετέθησαν τοιαῦτα.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἄνδρῳ Νικολαΐδην, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν κεφαλόδεμα, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν λεπτότητα τῶν σχεδίων καὶ τὸ ζωηρὸν καὶ ποικίλον τῶν χρωματισμῶν ἐξέχει τῶν ἄλλων.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Χ. Δημητριάδην διὰ τὸ σύμμετρον τῶν σχεδίων καὶ καλὴν ἐργασίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένων τριῶν κεφαλοδεμάτων, συνιστῶντες εἰς αὐτὸν ζωηρότερον χρωματισμόν.

Εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Ῥουμπίνην Μπολονάκη διὰ τὸ ζωηρὸν καὶ λίαν ἐπιτυχῆς τῶν χρωμάτων, τα ὅπ' ἴα πιατηρεῖ τις εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένα, συνιστῶντες αὐτῇ περισσοτέραν κομψότητα καὶ ἀκριβείαν εἰς τα σχέδια τῶν ἔργων τῆς.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Β. Φετιχάνην, καταβαλόντα πολλὴν προσπάθειαν νὰ εἰσαγάγῃ σύστημα ἐκτυπώσεως ὄλων τῶν χρωμάτων καὶ ἐκθέσαντα κεφαλοδέματα ὑπὸ τὸ ῥηθὲν σύστημα κατεσκευασμένα, τὰ ὁποῖα ὁμοῦς ἐχοῦσιν οὐσιώδεις ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὸν χρωματισμόν. Συνιστῶμεν δ' αὐτῷ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθέντος συστήματος, ὡς λίαν συντελεστικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ταύτης.

3. Ὑποδηματοποιία.

Ἡ βιομηχανία αὕτη ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ γρηγορωτάτης οἷσα, τὰ μέγιστα ἐν Ἑλλάδι προώθησεν, ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ἔργων κατάδηλον γίνεται· διότι πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι συγκριτῆ καὶ ἐράμιλλα πρὸς τὰ μετ' ἐπιμελείας ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζόμενα.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀδελφοὺς Καρδαμῆτην, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθειμένα ἐντελεστάτης καὶ κομψῆς κατασκευῆς γυναικεῖα ὑποδήματα.

Εἰς τοὺς ἐν Σύρῳ ἀδελφοὺς Τσιβουράκη, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθειμένα διάφορα ἀνδρῶν ὑποδήματα, ἐργασίας ἐντελεστάτης ὑπὸ πᾶσιν ἔποψιν.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Ἀναστάσιον Πολίτην, διότι καὶ αὐτοῦ τὰ

ὑποδήματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν προσεγγίζουσιν, ὡς πρὸς τὸ τέλειον τῆς κατασκευῆς, τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζηκλώνστα, διὰ τὸ εὖωνόν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένων ὑποδημάτων καὶ τὴν καλὴν ἐργασίαν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται ἐπὶ καλῆ ἐργασίᾳ ἕ. ζεῦγος λευκῶν ὑποδημάτων ἀνδρῶν.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἄνδρῳ Ἀλτάτον δι' ἐν ἐκτεθειμένον ὑπ' αὐτοῦ ζεῦγος ὑποδημάτων καλῆς ἐργασίας.

Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Μ. Δούνιαν, διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένον ζεῦγος ὑποδημάτων.

Εἰς τὸν ἐν Φθιώτιδι Π. Μπαρπούτην δι' ἐν ζεῦγος ὀρχίων κεδίλων (τσαρουχίων) παρ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένων.

4. Ῥαπτική ἐνδυμάτων εὐρωπαϊκῶν.

Ἡ τέχνη αὕτη εἶναι παρ' ἡμῖν πολὺ ἀνεπτυγμένη, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰ Ὀλύμπιά μας δι' εὐκαρίμων ἐκθετῶν, διότι οἱ μετερχόμενοι αὐτὴν δὲν ἐξετίμησαν προσηκόντως τὸν σκοπὸν τῆς ἐκθέσεως.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γ. Γαληνὸν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένον ἐκ τσόχης ἐνδύμα, θεωρηθὲν προῖον ἐπιμελημένης ἐργασίας καὶ ῤαπτικῆς ἐμπειρίας.

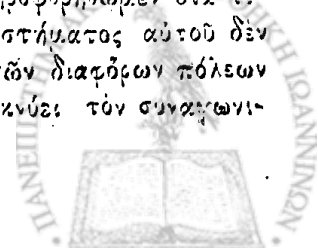
Ἐπαινον.

Εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζηκλώνστα διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένα διάφορα ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι καλῶς ῤαμμένα καὶ εὐθνηστάτης τιμῆς.

5. Κτενοποιία.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Μιχάλοβιτς, συνιστῶντα πρῶτον κατὰ στίγμα κτενοποιίας ἐν Ῥουμανίᾳ πρὸ δύο ἐτῶν. Τοῦ κτενοποιῶν αὐτοῦ προΐοντα, οἷον κτένια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἄλλα τῆς αὐτῆς φύσεως ἔργα, διὰλ. κἀνιστρα κτλ. ἐξετέθησαν. Ἐξετάσαντες αὐτὰ εἶδομεν, ὅτι εἶναι ἀρίστης ποιότητος, πολὺ ἐπιμελημένης ἐργασίας καὶ ἐράμιλλα πρὸς τὰ τῆς Εὐρώπης καλῶς κατεργασμένα. Δὲν ἠδυνήθημεν δὲ νὰ πληροφορηθῶμεν διὰ τίνος λόγου τὰ προΐοντα τοῦ καταστήματος αὐτοῦ δὲν φέρονται εἰσέτι εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἤθελε καταδεικνύει τὸν συναγωνι-

σπόν αὐτῶν πρὸς τὰ ἐξ Εὐρώπης μεταφερόμενα. Ταῦτα παρατηροῦντες, ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὁ Κ. Μιχάλοβιτς εἰσήγαγεν ἐν Ἑλλάδι οὐσιώδη βιομηχανίαν.

6. Χειρόκτια δερμάτινα.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Κιπουτσιμάδας πρὸς δύο ἐτῶν εἰσαγαθῶνας ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐκ δερμάτων κατασκευὴν χειροκτίων. Ἡ βιομηχανία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν γρηγορώτων καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς ἔχει εἶθαι πολὺ ὠφέλιμος. Παρατηρήσαμεν μετ' εὐχарστήσεως, ὅτι τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθειμένα χειρόκτια εἶναι μετρίως καλὰ ῥαμμένα, με ἀρκετὴν συμμετρίαν καὶ τέχνην κατασκευασμένα καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μὴ ἔχοντα μεγάλας ἐλιείψεις ὡς πρὸς τὸν χρωματισμόν. Συνιστῶμεν δ' αὐτοῖς νὰ καταβαλῶσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἔργου τῶν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐντελῆ τῆς Εὐρώπης ἔργα, ἵνα δυνηθῶσι νὰ συναγωνίζωνται μετὰ τὰ ἐν Νεαπόλει κατασκευαζόμενα καὶ κατορθώσωσι ν' ἀναπτυχθῇ ἡ κατανάλωσις διὰ τῶν εὐθηνῶν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς ποιότητος καθότι, ὡς ἐπιπροσφρήθημεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι μετρία ἢ κατανάλωσις τῶν, ἢ μᾶλλον πολὺ περιορισμένη.

Οἱ αὐτοὶ ἐξέθεσαν καὶ δείγματα ψηκτρῶν διὰ τὰ ἐνδύματα καὶ τοὺς ἵππους, ὡς καὶ κοκκάλινα κομβία, ἀμφότερα ἀτελῆ ἔργα καὶ μὴ εὐθηνά ἀναλόγως τῆς ποιότητος τῶν. Θεωροῦντες, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἀδελφοὶ Κιπουτσιμάδαί εἰσήγαγον τὴν ἐκ δερμάτων κατασκευὴν χειροκτίων, εἶδος βιομηχανίας, ἥτις ἀναπτυσσομένη καὶ προοδεύουσα θέλει εἶσθαι πρῶτος πολλῆς ὠφελείας εἰς τὸν τόπον, διότι πλείστας γυναῖκας θέλουν ἐνασχολεῖ εἰς τὸ ῥάψιμον τῶν χειροκτίων καὶ διότι ἐξ ἐγγυρίων, πρώτης ὕλης, παρ' αὐτῶν παραγομένης, δηλαδὴ τῶν δερμάτων, παράγουσι τὰ ἔργα τῶν, κρινόμεν αὐτοὺς ἀξιόους τῆς ἀνωτέρου βραβεύσεως.

7. Γουναρικά.

Ἡ βιομηχανία αὕτη παρ' ἡμῶν ἀσήμαντος εἶναι, διότι ὀλίγη χρῆσις γουναρικῶν γίνεται ἐν Ἑλλάδι ἕνεκα τοῦ κλίματός τῆς. Προϊόντα αὐτῆς ἐξετέθησαν παρὰ διαφόρων καλῶς κτεριγασμένα καὶ ῥαμμένα.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σ. Γιαλίστραν διὰ τοιαῦτα προϊόντα καλῆς ποιότητος καὶ ἐργασίας.

Χαλκοῦν.

Ἐκάστου τῶν ἐν Ἀθήναις Δ. Χρόνη καὶ Δ. Γιαλίστρα, δι' ὁμοία.

8. Ἐφαπλώματα.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Χρ. Π. Καρδίτσην, δι' ἕν παπλωμα καλῆς ἐργασίας καὶ τέχνης ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν.

Ἐπαινεῖν.

Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ Εὐστάθιον Μελέων, δι' ὁμοίον.

9. Κάππαι.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι πολλοὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην ἐνασχολοῦνται, εἰς τὰ Ὀλύμπια ὅμως δύο ἐκθέται φαίνονται ἐξ Ἀττικῆς.

Ἐπαινεῖν.

Εἰς τὸν Ν. Κουνάβην, δι' ἕν μικρὸν ταλαγάνι καὶ μίαν φλωκάταν, ὅτα καλῆς ἐργασίας, ἀλλὰ τιμῶν ὑπερβόλων.

Εἰς τὸν Εὐστάθιον Χατζάκον, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν ἔνδυμα (σιγκοῦνι) βλαχοποιμενίδος, τὸ ὁποῖον διὰ τε τὸ ὕψος καὶ τὴν ἐργασίαν εἶναι ἀξιόλογον.

10. Θύσανοι, φούνται φεσιῶν.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γ. Μπ. Γιατζίκην, βραβευθέντα καὶ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν διὰ τὰς ἐκτεθείσας ὑπ' αὐτοῦ φούντας, καλητέρας θεωρηθείσας διὰ τὸ κομψὸν καὶ τέλειον τῆς ἐργασίας.

Ἐπαινεῖν.

Εἰς τὸν Ι. Βόρτζην ἐν Ἰδρα, διὰ φούντας νησιωτῶν ἀξιολόγου ἐργασίας καὶ συμμετρίας ἀρίστης ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν.

11. Καλτσοδέται.

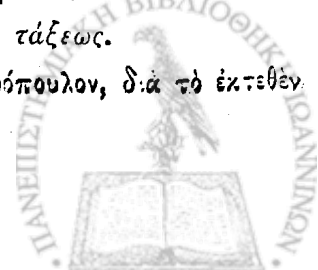
Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Προεστόπουλον, διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθείσας ἐκ μετάξης καὶ χρυσονήματος καὶ δλομετάξους καλτσοδέτας, αἵτινες ἐκρίθησαν ὡς αἱ καλῆτεραι κατὰ τὴν κομψότητα τῶν σχεδίων καὶ τὴν τέχνην.

12. Μανδύλια μεταξωτά.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Π. Στεφόπουλον, διὰ τὸ ἐκτεθὲν

ὑπ' αὐτοῦ μανδύλιον μαῦρον μεταξωτὸν ἀρίστης κατασκευῆς καὶ χρώματος, μηδὲως διαφέρων τῶν ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζομένων.

Ἐπειδὴ, ὡς πληροφοροῦμεθα ὑ ἐκθέτης αὐτὸς στερούμενος χρηματικῶν μέσων, δὲν δύναται νὰ ἐνασχοληθῆ εἰς τὸ ἔργον του, εὐχόμεθα ἵνα χρηγηθῶσι τοιαῦτα εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ ἴδωμεν ἀναπτυσσομένην ἐν Ἑλλάδι τὴν σπουδα σπάτην βιομηχανίαν τῆς μεταξοφαντικῆς, ἀφ' οὗ ἔχομεν παρ' ἡμῖν ἀφθονον τὴν πρώτην ὕλην.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὰς καθογραίας τοῦ ἐν Καλῆμας Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου διὰ μανδύλια μεταξωτὰ διαφόρων χρωμάτων, ἐκτὸς μαύρων, πρὸς ἐντύπωσιν των, ἂν καὶ παρετηρήσαμεν, ὅτι δὲν ἐπέλιθυσαν πολὺ τὰ τροιόντα αὐτῶν καὶ νομιζομεν, ὅτι δὲν θέλουσι βελτιωθῆ, ἐνόσω δὲν εἰσαγάγῃσι νεωτέρας καταλλήλους μηχανὰς πρὸς κατεργασίαν καὶ ὕφανσιν τῆς μετάξης· διὰ τοῦτο τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα μαδύλια, σ γκριόμενα μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζομένων, ἔχουσιν ἀνίσον τὸ ὕψος καὶ δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθῶσι μὲ ταῦτα ὡς πρὸς τοὺς χρωματισμοὺς, τὴν τέχνην καὶ τὴν τιμὴν.

Εἰς τὸν ἐν Νευπλῳ Γ. Ι. Βακαλόπουλον δι' ἐν ἐκτεθειμένον ὑπ' αὐτοῦ μικρὸν μανδύλιον μεταξωτὸν, ἔχον ἱσαλὸν ὕψος καὶ καλὸν χρωματισμὸν.

13. Χρυσοῦφιντικὴ.

Ἡ τέχνη αὕτη δὲν εἶναι παντάπασιν ἀνεπτυγμένη ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἐξετέθησαν μόνον μερικὰ σηρήτια (γαλόμα) ἐξ ἀργυροῦματος καὶ χρυσοῦματος κατασκευασμένα καὶ ἀποκλειστικῶς χρήσιμα εἰς τοὺς ἀξιοματικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Νευπλῳ Παναγιώτην Ἰωάννου διὰ σηρήτια ἐξ ἀργυροῦματος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάς. Τὸ σηρήτιον αὐτὸ εἶναι ὅσον δύναται τις νὰ ἐπιθυμήσῃ καλῶς κατασκευασμένον καὶ εἶναι ἐφάμιλλον πρὸς τὰ ἐν Μονάχῳ κατασκευαζόμενα

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ν. Λιπαράκη διὰ διάφορα σηρήτια (γυλόμα) μετρία, κατασκευῆς.

14. Καλύματα κεφαλῶν (κασκέτα).

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Χ. Κωνσταντινίδην διὰ καλύ-

ματα πρὸς χρῆσιν τῶν ἀξιοματικῶν καὶ παιδῶν, ὄντα τὰ κλητέρα ἀφ' ὧσα ἐξετέθησαν.

15. Ζῶναι μεταξωτά.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Ἰδρῳ Δ. Μ. Κωνσταντιουλάκη, διὰ μεταξωτὰς ζῶνας παντὸς εἶδους, αἵτινες εἶναι αἱ ἐραιότεραι διὰ τὸν καλὸν χρωματισμὸν καὶ ἐξέχουσι τῶν ἐκτεθειμένων ὡς πρὸς τὴν ἐντέλειαν καὶ ἀκριβείαν τῆς ἐργασίας.

16. Κεντητικῆς ἔργα διὰ μετάξης.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὴν ἐκ Φιλιππουπόλεως Μινοδάραν Κ. δι' εἰκόνα περυστάνουσαν δύο πρόσωπα, ἔργον ἐντελεστάτης ἐργασίας καὶ τέχνης καὶ πολὺ ὑπέριον τῶν παρ' ἄλλων ἐκτεθειμένων. Εἰς αὐτὴν ἠθέλομεν δώσει τὸ τῆς ἀ. τάξεως ἀργυροῦν, ἂν οἱ βραχίονες καὶ οἱ δάκτυλοι ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τὸ ὅλον τῶν εἰκόνων.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Εὐαθλίαν Σμῖθ, διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθὲν κεντημένον μεταξωτὸν κάλυμα τραπέζης.

Εἰς τὴν Δικιζῆ δι' ἐκτεθειμένον ὑπ' αὐτῆς προσκεφάλαιον.

Εἰς τὴν Β. Ἰγγλέση, διὰ προϊόντα κεντητικῆς ἐν εἴδει ἱστογραφίας ἐκ μαύρης λεπτῆς μετάξης, ἔργα δυσκόλου καὶ λεπτῆς ἐργασίας.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Κ. Καρόκη, δι' ὠρολογιοθήκην.

Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐφροσύνην Π. Ἰωάννου, διὰ τριχοκέντητον εἰκόνα τῆς ἐν Ἄθῳ Μινῆς τοῦ ἐσιφυγμένου.

Εἰς τὴν Μαρίαν Ζαῦρη δι' ἐκτεθειμένον ὑπ' αὐτῆς μεταξωκέντητον εἰκόνα, παριστάουσαν τὸ τυρλοκομεῖον.

17. Κεντήματα διὰ μαλλίων καὶ μετάξης ἐπὶ καμβᾷ.

Ἐντελεῖς καὶ δυσκόλου ἐργασίας τοιαῦτα ἔργα δὲν ἐξετέθησαν εἰς τὰ Ὀλύμπια.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Αἰκατερίνην Ζάκου διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένον προσκεφάλαιον, περυστάνου κῶνα.

"Επαιρον.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Σοφίαν Γλίκα.

Εἰς τὴν Ἑλένην Β'αστοῦ διὰ παράμοια ἔργα κέντητικῆς.

Εἰς τὴν δῆμον Ἀτλαντίων διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένην γυναικείαν ἐνδυμασίαν ἐξ ἐγγυαίου χονδρῶν ὑφάσματος καὶ ἀρκετὰ κομψῶς κεντημένην δι' ἐρίων καὶ μεταξῆς.

18. Κεντήματα διὰ σενίλλης (chenille) καὶ σκέπης.

Ὅλα ταυῦτα ἔργα ἐξετέθησαν.

"Επαιρον.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Αἰκατερίνην Κάζου διὰ τοιοῦτον ἔργον.

19. Κεντήματα ἀνακουφωτὰ ἐπὶ μεταξωτοῦ διὰ μεταξῆς καὶ μαλλίων.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀριστεάν Ἡγουμενίδου, διὰ τοιοῦτον ἔργον.

Εἰς τὴν Β. Καρύκη, δι' ἐν προσκέφαλον ἐξ ἐρίων μικτῆς ἐργασίας, δηλαδὴ κεντητικῆς καὶ πλεκτικῆς καὶ φέρον ἄνθη ἐξ ἐρίου.

20. Λευκοκεντήματα.

Παρὰ πολλῶν ἐξετέθησαν ταυῦτα ἔργα.

Ἐκ τούτου εἰκόζομεν, ὅτι πολλοὶ ἐνασχολοῦνται καὶ προσοδεύουσιν εἰς τὰ ἐργόχειρα ταυῦτα. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐκθετῶν παρουσιάζεται ὑπὸ βιομηχανικῆν ἐποψίν ἐν Εὐρώπῃ τὰ λευκοκεντήματα κατέχουσι θεοὶν ἐνός τῶν κυριωτέρων κλάδων τῆς βιομηχανίας, καθότι εἰς ταυῦτα ἐνασχολοῦνται ἐπτακόσιοι περίπου χιλιάδες γυναικῶν καὶ κορασίων.

'Αργυροῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Νίαν Πετσάλη, διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ῥινόμακτρον (μανδύλιον), ἔργον λεπτῆς καὶ δυτκόλου ἐργασίας.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Σέρῳ Ἑλένην Μαγκάκη διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθέντα ῥινόμακτρα, ὄντα καλῆς ἐργασίας καὶ τέχνης.

Εἰς τὴν ἐν Σέρῳ Ἀγγελικὴν Σαμπερτζίδου, δι' ἐνδυμα θρόνους ὁμοίως.

"Επαιρον.

Εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις Εὐφροσύνην καὶ Μ. Πραΐλου, διὰ ῥινόμακτρον καλῶς κεντημένον.

Εἰς τὴν Λίβαν, ὁμοίως.

Εἰς τὴν ἐν Τριπυλαί Ὀφρασίαν Τυπάλδου Χαριτάτου Ἀννίου, δι' ἐκτεθειμένον παρ' αὐτῆς ἐργόχειρον κεντημένον διὰ κλωστῆς ἀθανάτου (ὡς αἱ πληροφορίες αὐτῆς) καὶ ἔχον λεπτὴν καὶ δύσκολον ἐργασίαν, μὴ εὐχερηστον ὁμοίως.

Σημείωσις πρὸς ἐξήγησιν.

Ἐκ κλωστῆς ἀθανάτου μανκῆτια ἐξέθεσεν ὁ ἐν Ἀθήναις Ν. Στρατηγόπουλος, μὴ χρήσιμα θεωρούμενα.

21. Κεντήματα ἐπὶ χαρτίου καμβᾶ, διὰ χανδρῶν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Μαρίαν Μαυρικίου, διὰ τοιοῦτον ἔργον μετ' ἀκριβείας καὶ τέχνης γενόμενον, παριστάνον δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22. Ἔργα διὰ τοῦ Crochet.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς Κ. Χίλλ, διὰ τριχηλιάν τελειωτέρας ἐργασίας.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Εὐκνήβαν Ὀρφανίδου διὰ σέπασμα κλίνης ὁμοίως.

"Επαιρον.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Α. Φαμβρικέζη, διὰ σέπασμα καθεδρῶν ἐκτεθειμένον ὑπ' αὐτῆς.

23. Ἔργα πλεκτικῆς διὰ τριγῶν.

"Επαιρον.

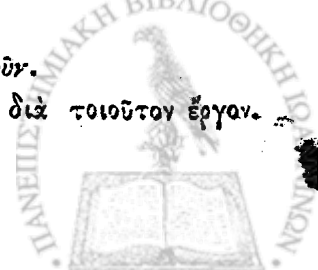
Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀνστασίαν Ἀναγνωστακῆ, διὰ βραχιόλιον ἐκ τριγῶν.

24. Ἔργα πλεκτικῆς διὰ μεταξῆς, χρυσονήματος, καὶ ἀργυρονήματος.

Πολλὰ τοιαυτὰ ἔργα ἐξετέθησαν, ἀλλ' ὀλίγα περιτρήθησαν, ἔχοντα μετρίως τὰ προτόνια τῆς καλῆς ἐργασίας καὶ τέχνης.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Λίβαν, διὰ τοιοῦτον ἔργον.

25. Δαντέλλαι.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον.

Ἄν καὶ ἡ χρῆσις τῶν δαντελλῶν παρ' ἡμῖν κοινοτάτη γένητο, δὲν εἶδομεν τοιαῦτα ἔργα ἐκτεθειμένα εἰρημίαν ὑπὸ τοῦ Ἀμαλίσιου Ὀρφανοτροφείου.

Αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένα δαντέλλαι εἶναι ἀρκούντως μετὰ τέχνης καὶ ἀκριβείας κατεσκευασμένα, δι' ὁ κρίθη ἀξιὸν τῆς ἀνωτέρω βραβεύσεως.

26. Ἔργα πλεκτικῆς ἐκ μετάξης.

Πολὺ περιορισμένη φαίνεται παρ' ἡμῖν ἡ βιομηχανία αὕτη, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάπτυξις ἤθελεν εἶσθαι ὠφέλιμος, καθότι ἔχοντες ἀφθονον τὴν πρώτην ὕλην, ἠθέλομεν παράγει πολλὰ τῆς βιομηχανίας ταύτης προϊόντα, τὰ ὁποία ἐξ Εὐρώπης μεταφέρονται.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας (Τήνου), διὰ σάλιον δικτυωτὸν ἐκ μετάξης. Παρατηρήσαμεν ὅμως, ὅτι δὲν δύναται νὰ συγκριθῆ ὡς πρὸς τὴν τέχνην, τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν τιμὴν πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζόμενα.

Εἰς τὴν ἐν Τήνῳ Μαρίαν Καγκάδη, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένα μεταξωτὰ χειρόκτια.

Εἰς τὸν ἐν Ἀμοργῷ Ἐρμούηλ Ἰωαννίδην, διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένας ὠραίαις κάλτσαις μεταξωτάς.

Εἰς τὴν ἐν Καρπενήσιῳ Εὐφροσύνην Ἰ. Μοναστηριώτου, δι' ἐν ζεύγος περιποδίων (τσουραπίων) ἐξ ἐρίου καὶ μετάξης ποικιλοχρῶν καὶ μετὰ πολλὴν τέχνην καὶ κομψότητα κατασκευασμένων.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Θήρᾳ Φλόραν Ν. Βαρβαρίγου διὰ τὰς βαμβακερὰς ὑποφαίου χρώματος ἐκτεθείσας παρ' αὐτῆς ὠραίαις καὶ λεπτοτάταις κατασκευαῖς κάλτσαις κακοῦφου.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὴν ἐν Μήλῳ Ἐλένην Βλάσση διὰ σκούφους ἐξ γχωρίου βαμβακεροῦ ὑποφαίου νήματος κατασκευασμένας.

27. Πίλοι (καπέλα) γυναικῶν.

Ἡ χρῆσις αὐτῶν παρ' ἡμῖν ἀναπτύσσεται, ἀλλ' ἐξ Εὐρώπης τὰ πλείοτερα αὐτῶν φέρονται.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὴν Γαλλίδα Κ. Πολίναν διὰ τοιαῦτα, ἅτινα θεωρήθησαν καλῆτερα κατασκευασμένα καὶ κομψότερα.

28. Παρυφαὶ μεταξωταὶ (μπιπίλαι).

Παρὰ πολλῶν τοιαῦτα ἐξετέθησαν.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐκ Φιλίππουπόλεως Μινωδώραν Κ' δι' ἔργον τοιοῦτον λεπτῆς καὶ ἐντελοῦς κατασκευῆς.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὴν ἐν Ἰδρα Μοναχὴν Εὐφροσύνην Γούρτσου, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθείσας καλὰς παρυφάς.

29. Ῥαπτικὴ ὑποκαμίσιων.

Εὐάριθμοι ἐξετέθησαν τοιαῦτα Ῥαπτικῆς ἔργα, ἐν ᾗ πλείσταί γυναικῆς ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις φρ. Εὐστρατίου, δι' ὑποκάμισον ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον ἐκρίθη τὸ καλῆτερον διὰ τὴν Ῥαπτικὴν τέχνην καὶ λοιπὰ προσόντα.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον διὰ τοιαῦτα Ῥαπτικῆς ἔργα μετ' ἐπιμελείας ἐκτελεσμένα.

30. Ἀνθοποιία.

Ἡ βιομηχανία αὕτη παρ' ἡμῖν εὐρίσκεται εἰς νηπιώδη κατάστασιν. Ἐξετέθησαν εἰς τὰ Ὀλύμπια ἀνθημιμητὰ ἢ τεχνητὰ ἐκ πανίου καὶ χάρτου καὶ ἐκ κηροῦ.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐλένην Πρέϊντσερ, δι' ἀνθὴ ἐκ πανίου καὶ ἐκ χάρτου.

Ἐκ δὲ τῶν ἐκ κηροῦ κατασκευασμένων διεκρίθησαν διὰ τὸ ἐντεχνον τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν πρὸς τὰ φυσικὰ ὁμοιότητα τὰ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Πετροπούλου ἐκτεθειμένα, ἧτοι βιόλα καὶ μυρσίνη.

Εἰς τὰς ἐν Πάτραις Ἀγγελικὴν καὶ Μαρίαν ἀδελφάς τοῦ ἐλέους, διὰ τὰς ἐκ τριχῶν φαλαίνης, ἀνθοδέσμας, καλὰ ἔργα ἐπὶ χάρτου προσηρμωσμένα ἐν εἶδη εἰκόνων, καλῶς κατασκευασμένα.

Ἐπαινοῦ.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Μαρίαν Ζαίμη.

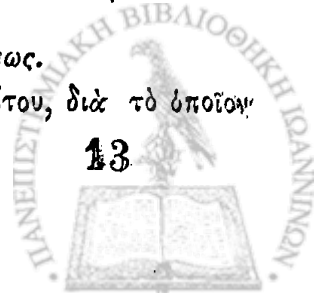
Εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Ροδάνθη Σαπουντζάκη διὰ παρομοίας φύσεως ἔργα.

31. Κεντήματα διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἡ τέχνη αὕτη εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων ἐν Ἑλλάδι, καθότι πολλοὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλας τῆς Ἑλλάδος πόλεις ἀποκλειστικῶς ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην καὶ οὐκ ὀλίγον εὐδοκίμοῦσιν εἰς τὰ ἔργα των.

Ἀργυροῦ Β' τάξεως.

Εἰς τὴν ἐν Ἰδρα Χρυστίαν Πολίτου, διὰ τὸ ὁποῖον

ἐξέθεσαν ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος χρυσοκέντητον κεφαλόμενα, κριθὲν ἔργον ἐντελοῦς καὶ κομψοτάτης ἐργασίας.

Εἰς τὸν ἐκ Καρύστῳ Μ. Βύσταθίου ἐκθέτην ἀρχιμαρτυκοῦ ὑπογονατίου χρυσοκέντημένου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ περιέργον καὶ ποιικίλης ἐργασίας.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἐμ. Μεταξόπουλον, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα διάφορα χρυσοκέντητα θηλάκια.

Εἰς τὸν Τσαντίλαν, δι' ὁμοίας ἐργασίας θηλάκια καὶ διάφορα ἄλλα κομψὰ κεντήματα διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

32. Φεσοποιία.

Θεωροῦντες, ὅτι θέλομεν μακρολογῆσαι ἂν ἐπιχειρήσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ νὰ ἐλθέτωμεν πότε εἰσῆχθη ἡ βιομηχανία αὕτη ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὁποίας περιπετειᾶς ὑπέστη, ἀρκούμεθα νὰ εἰπώμεν ἐν ὀλίγοις, ὅτι ἡ ὑπαρξίς καὶ πρόοδος αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὸν Ν. Γ. Παππαϊωάννου, καθότι ἐν ᾧ συστήσας ἑταιρίαν μὲ βιομηχανον μὴ εἰδότα πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖτο πρὸς ἐντελῆ καταρτισμὸν καλῶς κατεσκευασμένων καὶ χρωματισμένων διὰ πρινοκοκκίνου φεσίων, εἶδε τὴν ἀποτυχίαν εἰς τὰ ἔργα των, οὐχ' ἦττον ἐνεκαρτέρησε μυρίας ὑποστάς δυσχερείας, ζητίας ἀκαταλογίστους, κόπους ἀτύτους, καὶ ἐγένετο ἀπὸ χρηματοδότου θαυροῦ, ἐργάτης καὶ μηχανικός, δηλαδὴ ἐκίνησε πάντα λίθον διὰ νὰ ἴδῃ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ἔργα των καὶ ἰκανοποιημένην τὴν φιλοτιμίαν των. Ἡ ἑταιρία αὕτη κατὰ τὸ 1847 διελύθη καὶ ἐγένοντο δύο φεσοποιεῖα, τὸ τοῦ Ν. Γ. Παππαϊωάννου καὶ ἕτερον τὸ τοῦ Φ. Λέλλη, σανάφαντος ἑταιρίαν μετὰ τοῦ Γ. Παππακωνσταντίνου. Ἐσυστήθη δὲ καὶ τρίτον φεσοποιεῖον τὸ 1852 ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσσοπούλων, μαθητευσάντων παρὰ τοῖς εἰρημένους καταστήμασι τῆς φεσοποιίας. Ἡ πρόοδος τῶν βιομηχανικῶν τούτων καταστημάτων εἶναι καταφανεστάτη, διότι ἡ χρῆσις τῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευαζομένων φεσίων ὁσημέραι αὐξάνει, διότι εἶναι καλοῦ χρωματισμοῦ καὶ ποιότητος ἐραμίλλου πρὸς τὰ ἐκ Τύνιδος μεταφερόμενα. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην καταδεικνύει ἡ βράβεισις

τῆς ὁποίας ἤξιώθησαν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1855 τὰ προϊόντα τῶν φεσοποιεῖων αὐτῶν. διότι εἰς μὲν τὸν Ν. Γ. Παππαϊωάννου ἀπενεμήθη τὸ τῆς α'. τάξεως βραβεῖον, εἰς δὲ τοὺς ἀδελφοὺς Τσαουσσοπούλους τὸ τῆς β'. τάξεως.

Ταῦτα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς φεσοποιίας ἐν Ἑλλάδι. Ὅτι δ' ἡ βιομηχανία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν χρησιμωτάτων καὶ πολὺ ὠφελίμων, βλέπων τις τὴν πλῆθύν τῶν φέσια φορούντων δύναται ἀδιστακτικῶς νὰ πεισθῇ. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι τρία φεσοποιίας καταστήματα, τὸ τοῦ Ν. Γ. Παππαϊωάννου, τὸ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσσοπούλων καὶ τὸ τοῦ Γεωργίου Γιαλάρα μὴ ἐκθέσαντος.

Τῆς βιομηχανίας ταύτης προϊόντα, δηλαδὴ φέσια διαφόρων μεγέθων, χρωμάτων καὶ ποιότητων, ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Γ. Παππαϊωάννου καὶ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσσοπούλων. Οἱ τελευταῖοι ἐξέθεσαν καὶ δείγματα κλωστοῦν, τὰς ὁποίας παρασκευάζουσιν ἐνταῦθα διὰ κλωστικῆς μηχανῆς, τὴν ὁποίαν πρὸ τινος καιροῦ ἐξ Ἑuropῆς μετέφερον. Τὰ παρὰ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσσοπούλων ἐκτεθειμένα φέσια, διότι ἔχουσι περισσοτέρην συνοχήν, δηλαδὴ πυκνότερον ὑφάσμα καὶ χονδρόν, ἐκρίθησαν ποιότητος ὀλίγον καλητέρας ὡς πρὸς τοὺς χρωματισμοὺς δὲ ἐκρίθησαν ὀλίγον ὑπέρτερα τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. Γ. Παππαϊωάννου ἐκτεθειμένα.

Χρυσοῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Ν. Γ. Παππαϊωάννου, διότι συνεταῖρος ὢν μετὰ τοῦ Φρ. Λέλλη, συστήσαντος τὸ πρῶτον φεσοποιεῖον ἐν Ἀθήναις, θεωρεῖται ὡς συνεισαγωγεὺς τῆς ὠρελίμου ταύτης βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ν. Γ. Παππαϊωάννου διὰ τὰ φέσιά του καὶ τὸν καλὸν αὐτῶν χρωματισμὸν.

Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Τσαουσσοπούλους, διὰ τὸ ὠρελίον τοῦ ὑφάσματος τῶν φεσίων των καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν κλωστικῆς μηχανῆς τῶν ἐρίων.

ΚΛΑΣΙΣ 22.

Μουσουργική. Κατασκευή μουσικῶν ὀργάνων κλπ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Ε. ΛΑΝΔΕΡΕΡ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ.

ΔΙΓΕΝΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΩ κλπ.

ὑπὸ δύο τεχνητῶν ἐξετέθησαν εἰς τὴν τῶν Ὀλυμ-
πίων ἐκθεσιν μουσικά ὄργανα.

Ὁ μὲν Κ. Ἐμ. Βελούδιος ἐξέθεσε δύο μουσικά ὄ-
ργανα μαντουλίνα καλούμενα· ὁ δὲ Κ. Κράχλ ἓνα εὐ-
θύαυλον (clarinett).

Ἐξετάσαντες ἀκριβῶς τὰ ἔργα ἀμφοτέρων τῶν τε-
χνητῶν παρετηρήσαμεν τὰ ἐξῆς.

Μαντουλίνο, ὑπὸ Ἐμ. Βελουδίου.

Τὸ ὄργανον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν πλυκτῶν
ὀργάνων. Ἀσιατῆς ὄν καταγωγῆς, διεδόθη κατὰ τὸν μέ-
σον αἰῶνα εἰς τινὰ μέρη τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ
πρὸ μιᾶς περίπου ἑκατονταετηρίδος μὲ τὴν πρόοδον τῆς
μουσικῆς τέχνης καὶ τὴν τελειοποίησιν καὶ ἐφεύρεσιν
ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων, ὑπέπεσε τὸ ὄργανον τοῦτο,
εὐμαντουλίνο δηλ. εἰς ἐντελῆ ἀχρησίαν καὶ ἐξηφανίσθη.

Ἀφ' ἐνὸς μὲν λίαν ἀξιόπαινος ἀποκαθίσταται ὁ τε-
χνητῆς οὗτος, καθότι μετεχειρίσθη πρὸς κατασκευὴν
τῶν ὀργάνων τούτων τινῶν δένδρων τῆς Ἑλλάδος ξύλα,
ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ χρησιμότης τῶν ἐγχωρίων ξύ-
λων πρὸς κατασκευὴν μουσικῶν ὀργάνων. Ταυτοχρόνως
παρατηροῦμεν ὅτι ἀμφοτέρω τὰ μανδουλίνα εἶναι εἰργα-
σμένα μετ' ἀρκετῆς κομψότητος καὶ τέχνης ὡς καὶ τὰ
ἄλλα αὐτῶν ἐκ ξύλου γεγλυμμένα κοσμήματα· ἀλλ' ἀφ'
ἑτέρου (δι' ὅσα προαναφέρομεν) ἔχουσι λίαν περιωρισμέ-
νην χρῆσιν ἢ οὐδεμίαν, ὅθεν θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ὁ
ἐκρημένος τεχνητῆς, εἰ δυνατόν, ἐφήρμοζε τὴν τέχνην
αὐτοῦ πρὸς κατασκευὴν ἄλλων χρησιμωτέρων ὀργάνων,
τίτινα μέχρι τοῦδε μὴν κατασκευαζόμενα ἐν Ἑλλάδι,
εἰσάγονται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Εὐθύαυλος (clarinett), ὑπὸ τοῦ Κ. Κράχλ.

Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι ἐφεύρεσις Γερμανικῆ· ἡ ὡ-
ραϊότης τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ πολλὰ ἄλλα ἰδιάζοντα
ἰσχυροτέρηματα τοῦ ὀργάνου τούτου τὸ ἀποκαθιστῶσιν ἐν

εἰς τῶν πρωτίστων ἐκ τῶν πνευματικῶν ὀργάνων εἰς τε-
τὰς στρατιωτικὰς μουσικὰς καὶ τὰς Ὀρχήστρας. Ἡ γε-
νῆ σχέσις, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐκ
ξύλου κατασκευαζομένων ὀργάνων ἐπίσης ἐκτενοῦς χρή-
τεως, ὡς πρὸς τὸν μηχανισμόν δηλονότι καὶ τὸν τρό-
πον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν φωνῶν, κάμνει ὥστε ὁ δυ-
νάμενος νὰ κατασκευάσῃ αὐτὸ, νὰ δύναται ἐπίσης νὰ
κατασκευάζῃ καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ὄργανα ἐκ ξύλου
ὡς πχ. chacan, flageolet, obue, cornobassett, cor-
nanglais, fagotto, flauto κτλ.

Ἡ ἐπιτηδειότης καὶ ἀκριβεία μετ' ἧς ὁ ῥηθεις τε-
χνητῆς Κ. Κράχλερ ἐπεχειρήσθη τὸ ἀνωτέρω ὄργανον ἐκ
πληροῦ ξύλου, ἐφοδιασμένον μετὰ ἐπιτηδείως τορνευ-
θειςῶν ἐξ ὀρειχάλκου ἐκαθίδων, εἶναι ἀξία παντὸς ἐ-
παίνου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ὄργανον τοῦτο κατασκευασμέ-
νον κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τοῦ διασήμευ Ἰβάν Μύ-
λερ, δι' οὗ ὁ παίζων αὐτὸ δύναται νὰ περιέλθῃ τὸ σύ-
στημα ὅλων τῶν τόνων χωρὶς νὰ ᾖναι βιασμένος ἕνεκεν
τούτου νὰ ἀλλάσῃ ὄργανον, καὶ δυνάμενος νὰ θεωρηθῇ
καθ' ὅλας τὰς ἐπέψεις ὅμοιον μετὰ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδα-
πῆς εἰσαγομένων ὀργάνων τοῦ ἀνωτέρου εἶδους, συνάδει
καθ' ὅλα πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων.

Συνεπεῖα τῶν προεκτεθέντων προτείνομεν πρὸς ἐνί-
σχυσιν ἀμφοτέρων τῶν τεχνητῶν τὰ ἐξῆς βραβεῖα.

Ἀργυροῦν Α'. τάξεως.

Εἰς τὸν Κ. Κράχλ, διὰ τὸν φιλοτέχνως ἐξεργασμέ-
νον εὐθύαυλον.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Ἐμ. Βελούδιον, διὰ τὰ καλῶς ἐξεργασμένα
μαντουλίνα.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ

Τῶν ὁραίων τεχνῶν τῆς γραφικῆς καὶ πλαστικῆς

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Γ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, ΒΙΣΗΓΗΤΗΣ.

Δ. ΤΖΟΚΟΣ, ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Επισκεφθέντες τὰ ἐκτεθέντα ἔργα τῆς Γραφικῆς ἐν ἑκατέρῃ τῇ αἰθούσῃ ὤρισamen τὰς ἐξῆς κλάσεις καὶ τὰ αὐτοῖς ἀνήκοντα βραβεῖα καὶ ἐπαίνους ὡς ἐξῆς.

Α. Γραφικὴ ἐν γένει.

α. Μεγαλογραφία (peinture d'histoire).

Ἄργυροῦν Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Νικηφόρον Λύτρα, διὰ διάφορα ἔργα αὐτοῦ.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Σπ. Χαντζογιαννόπουλον, διὰ παιδα προσυ-
χόμενον.

β. Εἰδογραφία (peinture genre).

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Γ. Γραμμαντάνη, διὰ νέον ἀρματωλόν.

Ἐπαινοκ.

Εἰς τὸν Διον. Νικολάου, διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγα-
θαγγέλου.

γ. Ἀντιγραφαί.

1). Ἐλαιογραφικαί.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Β. Σκῶπα δι' εἰκόνα, ἣν ἐξέθεσεν ἄλλοτε
ὢν μαθητῆς ἐκ τῆς Ῥώμης, παριστάνουσαν τὸν ἅγιον
λουκᾶν εἰκονίζοντα τὴν Θεομήτορα.

2) Ἀγαλματογραφικαί.

Ἐπαινοκ.

Εἰς τὸν Α. Μέγκλη, διὰ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου.

Εἰς τὸν Φερρεντίνον, διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Εὐριπίδου.

3) Κοσμηματογραφικαί.

Ἐπαινοκ.

Εἰς τὸν Α. Ἰωάννου, διὰ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον.

δ. Ὑδρογραφία (aquarelle).

Ἄργυροῦν Α' τάξεως.

Εἰς τὸν Βικ. Λάντσα, διὰ διάφορα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐπαινοκ.

Εἰς τὸν Κ. Κάλφα.

Εἰς τὸν Κ. Μωρατῆν.

Επισκευθέντες πρὸς τούτοις, τὰ ἐν ἑκατέρῃ ἐπίσης
τῇ αἰθούσῃ καὶ τοῖς παρακειμένοις δωματίοις ἔργα τῶν
διαφόρων εἰδῶν τῆς πλαστικῆς, ἀποφαινόμεθα περὶ τῶν
τῶν κλάσεων καὶ τῶν βραβείων ὡς ἐξῆς.

Β. Πλαστικὴ ἐν γένει.

α. Ἀγαλματοποιία.

Ἄργυροῦν Α' τάξεως.

Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεώργιον καὶ Λάζαρον Φυτάλας,
διὰ τὰ διάφορα ἔργα αὐτῶν, ἥτοι τὸν ἀποσκοπεύοντα
στρατιώτην διὰ τὴν ζωηρότητα τῆς κινήσεως καὶ τὴν
ἀκρίβειαν τὸν Δαυὶδ ὑπὸ Γ. Φυτάλη διὰ τὸ καλὸν τῆς
τεχνοτροπίας, τὸ ἀκριβὲς τῆς γυμνογραφίας καὶ τὸ ἐπι-
χαρὲ τῆς ἀπεργασίας. Τὸν ποιμένα ὑπὸ Λ. Φυτάλη διὰ
τὴν ἀπλότητα καὶ ἀφέλειαν καὶ διὰ καλὰς τινὰς προ-
τομάς ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν, εἰς οὓς ἀπονέμεται

τὸ βραβείον ὡς κοινῶς ἐργαζομένους καὶ ὑπο-
 ρητάς.

ε'. Προτομαί.

Χαλκοῦν.

τὸν Α. Τορσ, διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Μικούλη.

"παινον.

τὸν Δ. Κόσσον (τὸν ἐν Παρισίοις), διὰ τὴν προ-
 τομὴν τοῦ Ῥήγα Παλαμίδου.

γ'. Ἀντιγραφαί.

Χαλκοῦν.

τὸν Ἀπέριον στρατιώτην, διὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ
 ποταμοῦ Προκλέους.

δ'. Κοσμηματογραφία.

Ἀργυροῦν Β'. τάξεως.

τὸν Ι. Μαλακατὲ, διὰ διάφορα ἔργα του.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Χαράλ. Φυτάλην, διὰ στήλην ἐπιτύμβιον.

ε. Ζυλογραφία.

Χαλκοῦν.

Εἰς τὸν Φιλ. Πέμμα, δι' ἀνάγλυφον Νίκης.

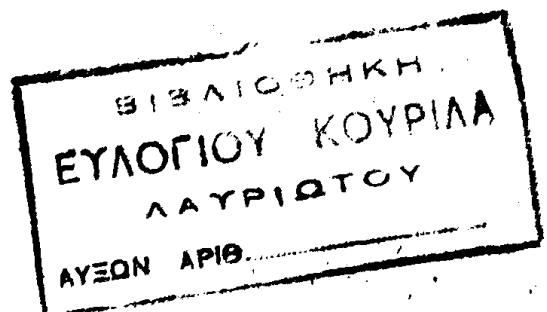
"Ἐπαινον.

Εἰς τὸν Ἀντ. Φραγκοῦδη, διὰ τὸ σύμπλεγμα ἐπι-
 ρωτοῦ καὶ ψυχῆς.

Γ'. Ἀγιογραφικὴ μικρογλυφία.

Χρυσοῦν Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Ἱεροδ. Ἀγαθάγγελον, δι' ἔργον του παριστά-
 νον τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κτλ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΔΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΝΕΩΝ ΑΡΙΘ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΚΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑ ΚΛΑΣΕΙΣ

ΕΝ ΤΗ Α' ΠΕΡΙΟΔΩ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟΥ 1859.

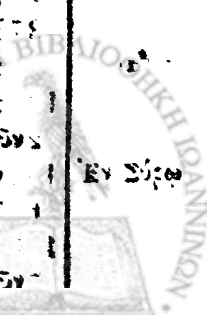
Αρ. κατά λογ. αριθ.	Όνομα και επώνυμον εκθέτου	Αιτία της βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα, τ καταστήμ.
1. 987	Ίπουργείον Εσωτερικῶν	Διὰ τὴν συλλογὴν εἰς μεγάλα τεμάχια τῶν ώραιοτέρων μαρμάρων	Ἀργυροῦν Β' τάξεως	
991	Σιέγκελ Χρ.	Διὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτοῦ συλλογὴν τῶν δια- φόρων μαρμάρων ἐξ ὧν πολλὰ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ λατομείων του	Ὁμοίον	Ἐν Ἀθήναις
891	Κλεάνθης	Διὰ τὸ ἐκτεθὲν χλοερὸν μάρμαρον τοῦ ἐν Πα- νόρμῳ τῆς Τήνου λατομείου του καὶ διὰ τὰς προσπάθειας καὶ θυσίας του ὑπὲρ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Εὐρώπην τῶν μαρμάρων τοῦ ἐν Πάρῳ λατομείου του	Ὁμοίον	Ἐν Πάρῳ
234	Βουδοῦρης Ν. Στ.	Διὰ τὸν καθαρότατον μαγνησίτην τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ ὄρυκτιοῦ του, ἐξ οὗ ἰκανὴν πο- σότητα ἐξάγει εἰς τὴν ἀλλοδαπήν	Ὁμοίον	Ἐν Χαλκίδι
867	Ἀπειρανθίας Δῆμος	Διὰ τὴν καλλίστην σμύριδα	Ὁμοίον	Ἐν Νάξῳ
989	Σούτσος Παναγ.	Διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἐταιρίας ἐκτεθεῖσαν σμύριδα τῆς Πάρου	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
1	Λάνδερερ Ε.	Διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσαν ἀξιόλογον συλλογὴν δειγμάτων μεταλλούχων καὶ ἄλλων τῆς Ἑλληνικῆς χώρας ὄρυκτῶν	Ὁμοίον	»
892	Θήρας Δῆμος	Διὰ τὴν Θηραϊκὴν γῆν	Ὁμοίον	Ἐν Θήρα
838	Δεκιγάλας Σπ.	Ὁμοίως	Ὁμοίον	»
301	Τουμαρᾶς Δ. Γ.	Διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ μετ' ἀρκετῆς φιλοκαλίᾳς δέκα τέσσαρα εἶδη ἀργίλλου. Διὰ τὸ ὑπὸ τούτου ἐκτεθὲν δαίγμα γόματος λίαν καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν τύ- πων τῆς χρυσοχοικῆς	Ὁμοίον	Ἐν Λαμίας
419	Γεωργαντόπουλος Β.	Διὰ τὸ ἐκτεθὲν δαίγμα ἐρυθροῦ μαρμάρου	Ὁμοίον	Ἐν Καλαμίας
890	Ἀπέργης Α.	Διὰ τὴν συλλογὴν δειγμάτων ὄρυκτῶν δια- φόρων τῆς Μήλου	Ἐπαινος	Ἐν Ἰθρᾷ
1242	Κηρονήλεων Δῆμος	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα δέκα καλὰ ἢ δαίγματα ξυλείας	Ἐπαινος	Ἐν Μήλῳ
722	Οἰτόλου Ἐπίσκοπος	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἀξιόλογα εἶδη	Ἀργυρ Β' τάξ.	

Κυβερνήτης
Σκλάβων
Ἐν Ἀριστοτέλει

Κλάσις	Αρ. κατά- λόγου	Όνομα και επώνυμον	Αιτία βραβεύσεως.	Είδος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
ονέχ. Ξυλείας.	233	Αζοντής Δ.	Διά το δείγμα πύξου	Χαλκούν	Έν Αγία Σοφία
5. 'Ρητίνας.	1237	Αιγέων Δήμος	Διά την ρητινήν	Όμοιον	
	152	Σαλαμίνος Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1454	Θεραπνών Δήμος	Όσαύτως	Έπαινος	
	151	Μεσάρων Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Μεγάροις
γ. Υλαι βαφικαί.	1452	Βεβροϊόπουλος Α.	Διά τον ραμνόσπορον (λατζοχέρι) πρώτης ποιότητας	χαλκούν	Έν Σπάρτη
	507	Ζωγράφος Ν. Α.	Διά τον ραμνόσπορον	Έπαινος	
	509	Τρικολώνων Δήμος	Διά το πρινοκόκκιον πρώτης ποιότητας .	Αργυρ. 6' τάξ.	Έν Αεωνιδίω
	1454	Θεραπνών Δήμος	Δια το πρινοκκόκιον	Χαλκούν	
	506	Μπουρνάκης Ι. Α.	Όσαύτως	Έπαινος	
	361	Χαντζάκης Δ. Ν. Καρπε- νησιών δήμαρχος	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Αεωνιδίω
	233	Λειωντής	Διά το χρυσόξυλον	Χαλκούν	
	508	Λιμναίων Δήμος	Όσαύτως	Έπαινος	Έν Αγ. Σοφ. Ατλ.
Δ. Υλαι βυρσοδεφικαί.	560	Ρεμπουτζίκος Ας.	Διά το καλόν αυτούβραλανίδ. πρώτης ποιότητας	Χαλκούν	Έν κάτω Αχαΐα
	2	Λαπιέρ	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Αθήναις
	365	Άστακού Δήμος	Διά το καλόν αυτού βραλανίδιον . . .	Χαλκούν	
	728	Κροκεών Δήμος	Όσαύτως	Έπαινος	
	731	Καλαυρίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	732	Γυθείου Δήμος	Όσαύτως	Χαλκούν	
	730	Καρουπόλεως Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	893	Κέας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	369	Σταμάτης Χρ.	Όσαύτως	Έπαινος	Έν Θέρμω
	366	Άμβρακίας Δήμος	Διά τας κηλίδας	Όμοιος	Της έπαρ. Βάλτ.
	365	Άστακού Δήμος	Όσαύτως	Χαλκούν	
	615	Τριπύλης Δήμος	Διά τον βυρσοδεφικόν αυτού φλοιόν . . .	Έπαινος	
		Καρατζάς Παναγ.	Όσαύτως	Όμοιος	
	727	Φάριδος Δήμος	Διά το καλώς απεξηραμένον δείγμα του βυρ- σοδεφικου ρόδς (ρούδι)	Χαλκούν	
	1453	Βρυσεών Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1237	Αιγέων Δήμος	Όσαύτως	Έπαινος	
	362	Άποστολόπουλος Γιαν.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Καρπεντιώ
	995	Λάνδερρ Ξ. Σακκελαριάδης Γεωρ.	Διά βυρσοδεφικά φύλλα τερμίθου . . .	Όμοιος	Έν Αθήναις
Ποιά καρποί ραγάχανθα.	996	Βίθερ	Διά τούς καλώς απεξηραμένους στροβίλους λυκίσκου δια την Ζυθοποιάν . . .	Χαλκούν	Έν Ηλεία
	1355	Πατρέων Δήμος	Διά δείγμα λυκίσκου	Χαλκούν	Έν Αθήναις
	1307	Θαλασσινός Ν.	Διά δείγμα Τραγακάνθης	Έπαινος	Πάτραι
Προτόντα άλειας.	145	Καλημέρης	Διά τα καλά δείγματα Σπόγγων ψιλών .	Χαλκούν	Έν Ναυπλίω
	152	Σαλαμίνος Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Αιγίνη
	1192	Ράλλης Λουκάς	Όσαύτως	•	
ΑΣΙΣ 3.					
Δημητριακοί καρποί.	170	Ζιώμας Λουκίς Π.	Διά τον εκ 'Ρωσ. σπόρο) ώραιον σίτον του .	Αργυρ. α' τάξ.	Έν Θήβαις
Σι. τ. ο. ι.	926	Καίρης Λωρέντζος Μ.	Διά τον μαλακόν και έξαιρετικης λευκότη- τος σίτον του	Όμοιον	Έν Άνδρω
	1738	Τζάκων Γεώργ. δήμ. Έλους	Διά τον σκληρόν και βαρύν κοκκινόσιτόν του .	Αργυρ. β' τάξ.	Έν Έλει
	1504	Φολεγάνδρου δήμος	Διά τον μαλακόν κοκκινόσιτον	Όμοιον	Έν Φολεγάνδρω
	755	Φάριδος Δήμος	Διά τον σίτον του	Όμοιον	
	386	Ναυπικτίδος Δήμος	Διά τον εκ Ρωσικοῦ σπόρου σίτον του .	Όμοιον	

Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. έτος	Όνομα και επώνυμον εχθέτου	Αιτία τῆς βραβεύσεως.	Είδος βραβείου	Έδρα του κατα- στήματος
έχ. Δημητρ. παρπών.	422	Τίρυνθος σχολή	Διά τόν σκληρόν και τέν εκ Ρώσσιου σπόρου σίτον της	Αργυρ. Β' τάξ. Όμοιον	
ά Σίτοι.	1358	Φαρών δήμος	Διά τόν σίτον του	Όμοιον	Έν Έιδυλλία
	173	Κωνσταντινίδης ή Οίχο- νόμος Δ.	Όσαύτως εκ Ρώσσιου σπόρου	Όμοιον	Έν Αθήναις
	1999	Περσάκης Κ. Δ.	Διά τόν σκληρόν σίτον του	Όμοιον	Έν Κρωπία
	1198	Κόλιας Αναστασίου	Διά τόν κοκκινότιτον	Όμοιον	"
	1205	Σουλιώτης Γιανν.	Διά τόν λευκόν σίτον του	Όμοιον	Έν Άνδρω
	927	Καμπάνης Στ. Α.	Διά τόν σίτον του	Όμοιον	
	763	Μαλευρίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	372	Καρπενησιών Δήμαρχος	Όσαύτως	Όμοιον	
	388	Αποδοτίας δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	658	Παναγόπουλος Σ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Κυπαρισσία
	1368	Έρρινεής Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
		Κλειτορίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
		Κερπινής δήμος	Διά τόν σίτον του	Χαλκοῦν	
	1257	Λαμίας Δήμος	Όσαύτως εκ Ρώσσιου σπόρου	Όμοιον	
	1260	Φαλέρων Δήμος	Διά τόν σίτον του	Χαλκοῦν	
	1263	Μακροκύμης Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	917	Βιδίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	309	Οίκονομίδης Εὐθ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Λαμία
	1242	Κυρονηλέων Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	166	Λεβαδείας Δήμος	Όσαύτως εκ Ρώσσιου σπόρου	Όμοιον	
	1209	Όρχομενού Δήμος	Διά τόν σίτον του	Όμοιον	Έν Ρόβιαϊς
	1244	Δούμας Α.	Όσαύτως	Όμοιον	
	1237	Αιγέων Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	655	Έράνης Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	656	Πλαταμώδους Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	657	Τριπύλης Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1379	Βουρῶν Δήμος	Διά τόν μαλακόν σίτον του	Όμοιον	
	669	Άλαγωνίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1426	Άριστομένους δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	918	Κιγάλας Ίωσήφ	Διά τὰ δύο είδη σίτων του ρώσσικῆς κατα- γῆς και μαλακοῦ	Όμοιον	Έν Θήρα
	1456	Γκανιούρης Α.	Διά τόν σίτον του διβάθεια	Όμοιον	Έν Σπάρτη
	442	Ζαχόλης Δήμαρχος Μεν- τσελόπουλος Γ.	Όσαύτως	Έπαινος	
	760	Πελλάνης Δήμος	Διά τόν Αιγυπτιακῆς καταγωγῆς σίτον του.	Όμοιος	
	752	Καστορίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	384	Καλογεράς Βασίλειος Γ.	Διά τόν λευκόν σίτον του	Όμοιος	Έν Βάλτω
	385	Σταμάτης Χρήστος Κ.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Τριχωνία
	998	Βασιλικόν κτήμα	Διά τήν λευκήν και μεγαλόκοκκον Γερμα- νικῆς καταγωγῆς βρίζαν	Χαλκοῦν	
	520	Αυκοσούρας Δήμος	Διά τήν πρασίνην βρίζαν του	Έπαινος	
	1206	Χαλκίδος Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	173	Οίκονομος Δ. Κωνσταντ.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Έιδυλλία
	1375	Λαμπίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	8	Κουτζικάρης Έμμ.	Διά τήν γυμνοκριθίν	Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
	1309	Κορίνθου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	243	Μπάνης Δημ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Ξηροχωρίω
	1336	Στεφανόπουλος Χρ.	Διά τήν κοινήν κριθήν του	Όμοιον	Έν Τεγέα
	657	Τριπύλης Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1339	Μακόπουλος Ν.	Διά τήν γυμνοκριθίν του	Έπαινος	Έν Κορυθία
	752	Καστορίου Δήμος	Διά τήν κοινήν κριθήν	Όμοιος	
	753	Φελλίας δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	

Κλάσις	Αρ. κατά- τάξεως	Όνομα και επώνυμον εαυτού	Αίτια της βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Εδρα του καταστήματος
Αργ. Κρητίκ.	524	Τροπικών Δήμος	Διὰ τὴν κοινὴν κρίθην	Ἐπίτιμος	Ἐν Ἀθήναις
	1261	Σπερχαϊκῶς Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	917	Μεγάλου Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
δ' Βραβεία.	1002	Βασιλικὸν κτῆμα	Διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀργυρῆς λαγομέ- της ἐρωμάτι.	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1372	Μυστουντιῶν Δήμος	Διὰ τὴν ἐγγύθειον ἐρωμάτων	Ἐπίτιμος	Ἐν Ἀθήναις
	1376	Ἰλάνης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1373	Βουρασιῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1369	Ἀστρινῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1427	Οἰαλίης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	760	Πελλάνης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
Αργυροῦτοι.	1002	Βασιλικὸν κτῆμα	Δι' ἀρεθότιτον μεγαλόκοκκον ἐντελοῦς λευ- κόπητος	Ἀργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις
	386	Νευπάκτου Δήμος	Δι' ἀρεθότιτον κύτρινον	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	760	Πελλάνης Δήμος	ἴσχυτως	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	524	Τροπικῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	8	Κουτζίχαρς Ἐμ.	ἴσχυτως	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	1261	Σπερχαϊκῶς Δήμος	ἴσχυτως	Ἐπίτιμος	Ἐν Ἀθήναις
	751	Οἰνούτης Δήμος	Δι' ἀρεθότιτον κύτρινον	Ἐπίτιμος	Ἐν Ἀθήναις
	1378	Αἰγυρίης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1369	Ἀστρινῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
Καλαμώ- νια.	520	Λυκοσοῦρας Δήμος	Διὰ τὸ μεγαλόκοκκον καὶ λευκὸν καλαμῶνα	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1242	Κηρυνηλέων Δήμος	Διὰ καλαμῶνια	Ἐπίτιμος	Ἐν Ἀθήναις
		Μηλου Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	752	Καστορίου Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1369	Ἀστρινῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
Κέγγροι.	381	Σαμωθῆς Ἀναστάσιος	Διὰ τὸν κέγγρον	Ὁμοιος	Ἐν Ἀργενίῳ
Ὀρεῖαι.	166	Λεβυθίας Δήμος	Διὰ τὴν ὄρυζαν	Ἀργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀργενίῳ
	1261	Σπερχαϊκῶς Δήμος	ἴσχυτως	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀργενίῳ
Ἐρεσίδου.	430	Καυλάης Α.	Δι' ἀρεθόνθους	Ὁμοιον	Ἐν Ναυπλίῳ
	1269	Λακιδῆς Τ.	ἴσχυτως	Ὁμοιον	Ἐν Γαλαξιδίῳ
	168	Θισοῦς Δήμος	ἴσχυτως	Ἐπίτιμος	Ἐν Γαλαξιδίῳ
	1241	Χαλκιδεῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Χαλκίδι
	423	Χριστοφοῦλου Α.	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Λυγουριῳ
	429	Καλαματιανῆς Γ.	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Λυγουριῳ
Φαλακ.	1240	Ἰστιαιῶν Δήμος	Διὰ τὴν μεγαλόκοκκον φακὴν	Χαλκοῦν	Ἐν Μεθόνῳ
	379	Ἀνακτορέων Δήμος	ἴσχυτως	Ἐπίτιμος	Ἐν Μεθόνῳ
	760	Πελλάνης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Μεθόνῳ
	656	Πλατυναῶν Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Μεθόνῳ
	1435	Ζησιμόπουλος Σ.	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Μεθόνῳ
Α. Λαμία.	1002	Βασιλικὸν κτῆμα	Διὰ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος κωμάμου.	Ἐπίτιμος	Ἐν Σκοπέῳ
	250	Ἰππῆριος Ι. Ἐπιφανίου	Διὰ κωμάμου λευκοῦ καὶ ἐμμεγέθους	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	213	Μπάνης Δ.	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	212	Φιλάρτος Ν.	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	763	Μηλεσιῶν Δήμος	Διὰ κωμάμου Αἰγυπτιακοῦ χροσίου πρὸς κτινοτροφίαν	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	762	Καρυσιπόλεως Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	1160	Κολοκυνθίου Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
	760	Πελλάνης Δήμος	ἴσχυτως	Ὁμοιος	Ἐν Σκοπέῳ
Φασιδία.	1002	Βασιλικὸν κτῆμα	Φασιδία κόκκινη καὶ λευκή	Χαλκοῦν	Ἐν Σύρῳ
	896	Ροῦσσος Ἰωάννου Α.	Φασιδία μαυροματιχά χονδρότατα	Ὁμοιον	Ἐν Σύρῳ
		Καδικωρύτων Δήμος	Διὰ δύο εἶδη πλατοφίσευλας	Ὁμοιον	Ἐν Σύρῳ
	380	Ἀμδρακίης Δήμος	Διὰ μεγάλα καὶ πλατὰ φασιδία	Ὁμοιον	Ἐν Σύρῳ

Κλάσις	Αρ. κατά λογ. έξοχ.	Όνομα και επώνυμον εκθέτου	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα του καταστήματ
Συνέχ. Φασίου.	1261	Μαυροδῆμος Ευστάθιος	Ωσαύτως πλατέα	Επαινός	Έν Χαλκίδι
	652	Σπερχειάδος Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Άνδρισ
	313	Χρηστόπουλος Γ.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Πιτσιωτι
	372	Γρηγορόπουλος Αναγν.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Ύπάτη
		Καρπενησιών Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
		Εκροτύας Π.	Ωσαύτως	Όμοιος	
	738	Τζάκωνας Γ. δήμ. Έλους	Όμοιος Συμριναϊκά	Όμοιος	
		Κοκκαλιώδης Ε.	Ωσαύτως	Όμοιος	
γ' Αρissa.	654	Κυπαρισσίας Δήμος	Διά γλυκάνισον	Χαλκοῦν	
	1366	Πιτρίων Δήμος	Ωσαύτως	Επαινος	
	166	Λεβαδέων Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	167	Θηβῶν Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
δ' Κορίανθρα.	163	Σταυριανός Ι.	Διά κορίανθρα	Χαλκοῦν	Έν Καλάμα
	167	Θηβῶν Δήμος	Ωσαύτως	Επαινος	
	1369	Λετρίνων Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
ε' Μελάνθιον.	1339	Μπακόπουλος Ν.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έκ Κορυθί
	167	Θηβῶν Δήμος	Διά μελάνθιον ἢ μαυροσίσαμον	Επαινος	
ς' Ριζάρια.	12	Βρυζάκης Κωνστ.	Διά ριζάριον χονδρὸν	Άργυρ. Β' τάξ.	Έν Ἀθήναις
	233	Καφρελιζόγλους Δημ.	Ωσαύτως	Χαλκοῦν	Έν Χαλκίδι
	248	Γαλιούρης Α.	Ωσαύτως	Όμοιον	Έν Σέρβω
	142	Περαίας Δήμος	Ωσαύτως	Επαινος	
	381	Σαρωτιῆς Ἀναστάσιος	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Ἀργενίω
	1001	Μπαριακτάρης	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Ἀθήναις
ζ' Βομβάκια.	164	Κόκκινος Π.	Διά βυμβάκιον λεπτόν και μακροτεν	Άργυρ. Β' τάξ.	Έν Λεβαθεί
	1060	Βενιζελος Ἀλέξανδρος	Διά βομβάκια	Άργυρ. Α' τάξ.	Έν Ἀθήναις
	926	Καίρης Λορέντζος Μ.	Διά εκτεθέντα καρύκια βυμβακίου	Επαινος	Έν Άνδρω
		Ιομαρόπουλος Κωνστ.	Ωσαύτως	Όμοιος	
	922	Ταταράκης Β.	Ωσαύτως δια κρυθροῦν	Όμοιος	Έν Μήλω
	422	Σχολῆ Τίρυνθος	Ωσαύτως λευκόν	Όμοιος	
	580	Δημητρίου Ἴω.	Ωσαύτως	Όμοιος	
η' Πίσα.	1002	Βασιλικὸν κτήμα	Διά πίσα χονδρά	Όμοιος	
θ' Φάβαι.	1460	Κολοκυνθίου Δήμος	Διά δύο εἶδη φάβων	Χαλκοῦν	
ι' Ἀάθροι.	1241	Χαλκίδος Δήμος	Διά λαθύρια	Επαινος	
	1241	Κηρονηλαίων Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	917	Βίβλου Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	1460	Κολοκυνθίου Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	737	Βοιῶν Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	656	Πλαταμῶδος Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
		Μητρέας Ι. Α.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Άνδρω
	8	Κουτζικάρης Ἡμμ.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Ἀθηναις
κ' Ρώδα.	175	Παππαθανασίου Λουκᾶς	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Λαυριά
	154	Κωνσταντινίδης Οἰκον.	Διά ρώδην	Όμοιος	Έν Εἰδουλλί
	1242	Κηρονηλέων Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	522	Τρικολώνων Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
κβ' Βίκος.	1002	Βασιλικὸν κτήμα	Διά βίκου δύο εἶδη	Όμοιος	
	154	Κωνσταντινίδης Οἰκον. Δ.	Διά βίκον	Όμοιος	Έν Εἰδουλλί
	1460	Κολοκυνθίου Δήμος	Ωσαύτως και διά μαναρόλια	Όμοιος	
	737	Βοιῶν Δήμος	Ωσαύτως	Όμοιος	
	1338	Στεφανόπουλος Χρ.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Τεγέα
κγ' Ἀρχιδε	1002	Βασιλικὸν κτήμα	Διά τὴν δοκιμὴν τῆς κλλιεργείας τοῦ ἐλάιο-	Όμοιος	
κδ' Σηοάμαι.	920	Ἰωαννίδης Ἐμ.	φῆρου σπόρου τῆς υπογείου ἀρχίδος	Όμοιος	
	654	Κυπαρισσίας Δήμος	Διά σηοάμας	Όμοιος	
	662	Γεωργακόπουλος Γ. Α.	Ωσαύτως	Όμοιος	
κε' Λικόσπεροι.	998	Βασιλικὸν κτήμα	Διά λικόσπορον	Όμοιος	Έν Κυπαρι

1240 Ἰστικίων Δήμος

Ωσαύτως

Όμοιος

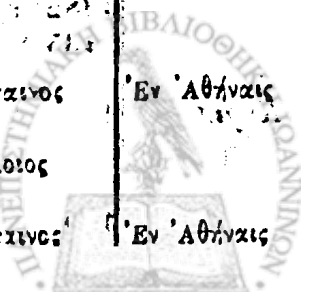
Όμοιος

Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. έθνετ.	Όνομα κπὶ ἐπώνυμον	Αἰτία βραβεύσεως.	Εἶδος βραβείου	Ἐδρα τοῦ καταστήματος	
Καπνοί.	6	Λαπιέρ	Διὰ καπνὸν	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις	
	260	Μαρίνης Μ.	Ἰσαύτως	Ὅμοιον	Ἐν Ἐπρωχωρίῳ	
	330	Γραμματικῆς Γ.	Ἰσαύτως	Ὅμοιον	Ἐν Λαμίᾳ	
	1469	Γερόνθρων Δῆμος	Ἰσαύτως	Χαλκοῦν		
	332	Βουλπιώτης Ν.	Ἰσαύτως	Ἐπαινος	Ἐν Δραχμανίῳ	
	1468	Τζάκωνας Γ.	Ἰσαύτως	Ὅμοιος	Ἐν Ἐλεῖ	
	948	Ἰωαννίδης Ἐμ.	Ἰσαύτως	Ὅμοιος	Ἐν Ἀμοργῷ	
	1277	Σπερχειάδος Δῆμος	Ἰσαύτως	Ὅμοιος		
	397	Ναυπάκτου Δῆμος	Ἰσαύτως	Ὅμοιος		
	1032	Κορτζῆς Ν. Γ.	Ἰσαύτως	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις	
Γεώμηλα.	313	Γρηγορόπουλος Ἀναγ.	Γεώμηλα ἐμμεγέθη	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Λαμίᾳ	
	1092	Βασιλικὸν κτῆμα	Ἰσαύτως	Χαλκοῦν		
	751	Οἰνούντος Δῆμος	Ἰσαύτως	Ὅμοιον		
	1242	Κηρονηλέων Δῆμος	Ἰσαύτως	Ἐπαινος		
Καλαμβύ- σακχαρο- α.		Βάρβας	Διὰ φυτὰ σακχαροφόρου καλαμφοκίου	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις	
	1002	Πλατῦς Κωνσταντῖνος	Ὅμοια	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις	
Δενδροκο- μὲν γένει.	422	Βασιλικὸν κτῆμα	Διὰ σπόρον αὐτοῦ ἐκτεθέντα	Ὅμοιος		
	1002	Σχολή Τίρυνθος	Ὅμοιος	Ὅμοιος		
		Βασιλ. Κῆπος τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης	Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν ξένων τε καὶ ἐγχωρίων ὠφελίμων φυτῶν, καὶ πολλαπλασιασὸν καὶ διάδοσιν αὐτῶν	Χρυσοῦν Α' τάξ.		
	19	Ὀρρανίδης Θ.	Διὰ τὴν συλλογὴν ἐξ ἀνοσφόρων φυτῶν καὶ ἐγχωρίων λεμονοπορτοκαλῶν	Ἄργυρ. Α' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις	
	1006	Βοτανικὸς Κῆπος	Διὰ τὴν ἐν αὐτῷ εἰσαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν τῶν φυτῶν τῆς Βοτανικῆς	Ἄργυρ. Β' τάξ.		
	10	Βοτάνοι ἀδελφοὶ Βουργαράκης Γ.	Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διάδοσιν ὀπωροφό- ρων καὶ ἀνοσφόρων φυτῶν	Ὅμοιον	Ἐν Ἀθήναις	
			Διὰ τὰς ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐργασίας του πρὸς τῷ Βασ. Δενδροκομείῳ εἰς τὴν Δενδροκομίαν	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις	
	1018	Καλτσούνης Ν.	Διὰ τὸ σιτοκαθαριστήριόν του	Ὅμοιον		
	Σταφίδες	1366	Πατρέων Δῆμος	Διὰ τὴν ἀγάρρακτον σταφίδα	Ἄργυρ. Α' τάξ.	
		579	Μεσσηνέζης Σωτ.	Διὰ χαραγμένην σταφίδα	Ὅμοιον	Ἐν Αἰγίῳ
597		Στογιόπουλος Σ. Μ.	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιον	Ἐν Πύργῳ	
1311		Πατερᾶκης Ἀντ.	Δι' ὁμοίαν	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ναυπλίῳ	
601		Κρεσθενίτης Ἐπαμ.	Δι' ὁμοίαν	Χαλκοῦν	Ἐν Πύργῳ	
386		Ναυπακτίδος Δῆμος	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιον		
1359		Κόγκος Γεωρ.	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιον	Ἐν Πάτραις	
599		Θεοδωρίδης Θελῆς	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιον	Ἐν Πύργῳ	
1370		Κριστενίτης Σόλων	Διὰ ἀγάρρακτην	Ἐπαινος		
588		Δημητρακόπουλος Σωτ.	Διὰ χαραγμένην	Ὅμοιος	Ἐν Πάτραις	
Ἀμύγδαλα.	1420	Ἀθανασόπουλος Π.	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιος	Ἐν Παμίσῳ	
	655	Ἐράνης Δῆμος	Δι' ὁμοίαν	Ὅμοιος		
	1435	Ζησιμόπουλος Σ.	Διὰ λευκὴν ἀγάρρακτον	Χαλκοῦν	Ἐν Μεθώνῃ	
	241	Ἐλευθεριάδης Θ. Ν.	Δι' ἀμύγδαλα μικρὰ λευκὰ καὶ λεπτόφλοια	Ὅμοιον	Ἐν Χαλκίδι	
	157	Οἰκονομίδης Ἰωάν. Γ.	Λεπτόφλοια ἐπιμήκη	Ὅμοιον	Ἐν Αἰγίῳ	
	1361	Γιαννόπουλος Δ. Ι.	Δι' ἀμύγδαλα λεπτόφλοια μετρίου μεγέθους	Ὅμοιον	Ἐν Πάτραις	
	1208	Νικολάου Γρ.	Δι' ὁμοία	Ἐπαινος	Ἐν Ὀρωπῷ	
	386	Ναυπακτίδος Δῆμος	Διὰ μεγάλα λεπτόφλοια	Ὅμοιος		
	438	Ἐρμιονίδος Δῆμος	Διὰ σκληρόφλοια	Ὅμοιος		
	Κάρνα.	1245	Ἀηλαντίων Δῆμος	Διὰ Κάρνα	Χαλκοῦν	
386		Ναυπακτίδος Δῆμος	Ὅμοια	Ἐπαινος		
Σῦκα.	1429	Δικαῖος Κωνσταντῖνου	Διὰ Σῦκα	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Θουρίᾳ	

Κλάσις	Αρ. κατά- λογ. εδίδετ	Όνομα και επώνυμον	Αίτις βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
υνέχ. Σύντα 6 Κουκούλια.	1507	Ευαγγελιστρίας έπιτροπή	Όμοια	Έπαινος	Έν Τήνφ
	907	Μυκόνου Δήμος	Όμοια	Όμοιος	
	1369	Λετρίνων Δήμος	Διά κουκούλια	Άργυρ. Α τάξ.	
	1434	Μαρκόπουλος Θ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Καλάμαις
	748	Σελλασίας Δήμος	Διά κουκούλια	Άργυρ. Α τάξ.	
	754	Γερónθρων Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1464	κροκεών »	Όσαύτως	Όμοιον	
	755	Φάριδος »	Όσαύτως	Όμοιον	
	515	Σακκελαρίου Π.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Παλεοχωρ
	310	Μπαρμπούτας Π.	Όσαύτως	Άργυρ. Β' τάξ.	Έν Λαμία
Μορεοφυτεία. ς Έλαια.	752	Καστορίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	387	Προσχίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	926	Καίρης Λορέντζος Μ.	Όσαύτως	Χαλκοῦν	
	1500	Άνδρου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	510	Μπουρνάκης Ι. Α.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Λεωνιδίω
	252	Άνδρίτζου Εϋστάθιος	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Ξηροχωρίω
	386	Ναυπάκτου Δήμος	Διά κουκούλια	Άργυρ. Β' τάξ.	
	19	Όρφανίδης Θεόδωρος	Διά την σύστασιν Φυτωρείου μωρεῶ	Όμοιον	Έν Αθήναις
	439	Κρανιδίου Δήμος	Δι' έλαιον	Όμοιον	
	428	Διάτης Ανασ. Γ.	Όσαύτως	Χαλκοῦν	Έν Επιδαύρῃ
Έλαια.	664	Άντωνόπουλος Φ. Δ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Ναυπλίω
	251	Γεωργιάδης Γεώργιος	Όσαύτως	Έπαινος	Έν Σκοπέλω
	743	Προκόπιος Έπίσκ. Οίτύλ.	Όσαύτως	Όμοιος	
	1458	Λυμπερόπουλος Σ. Μ.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Σπάρτη
	1424	Άθανασόπουλος Π.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Νησίω
	669	Άλαγωνίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	763	Μαλευρίου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	920	Ίωαννίδης Έμμ.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Αμοργῶ
	1000	Βενιζέλος Αλέξανδρος	Διά την καλλιέργειαν έλαιῶν πρός	Άργυρ. Α τάξ.	Έν Αθήναις
	1466	Κοπανίτσας Σ.	Δι' έλαιας λευκοῦ είδους	Έπαινος	Έν Σπάρτη
ζ Μέλητα.	4	Παυλίδης Σ.	Διά μέλι ημίτειον	Άργυρ. Α τάξ.	Έν Αθήναις
	999	Περσάκης Δ. Κ.	Όσαύτως	Άργυρ. Β' τάξ.	
	18	Ίζιτζιμπήκος	Όσαύτως	Όμοιον	
	756	Κροκεῶν Δήμος	Όσαύτως δια μέλι	Όμοιον	
	764	Γυθείου Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	1212	Θεοδοσίου Αναγν.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Μεγάροις
	266	Χατσησταματίου Ζ. Ν.	Διά τὸ ροδόμυελι	Χαλκοῦν	Έν Καρύστῳ
	594	Τσαλαμίδας Σ.	Διά μέλι	Όμοιον	Έν Προκοπίτῃ
	436	Γαρούφαλος Ν.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Σπέτταις
	929	Γριμάνης Α.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Κορθίω
Κυφέλη. Κηροί.	17	Μάνος Ν. Κ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Αθήναις
	757	Γρηγοράκης Ίωάν.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Μέσση
	915	Τραγίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	765	Λαγίας Δήμος	Όσαύτως	Όμοιον	
	247	Πανπαντωνόπουλος Αναγ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Λιχάδι
	903	Βαρβολίτης Αντ. Ι.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Σέρφῳ
	380	Άμβρακίας Δήμος	Όσαύτως	Έπαινος	
	1382	Κριεῶν Δήμος	Όσαύτως	Όμοιος	
	435	Μονή Προφήτου Ήλιού	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Ύδρα
	1200	Παπαχρήστος Ίω.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Κρωπία
Κυφέλη. Κηροί.	1007	Πλατῆς Κ.	Διά την κυφέλην του	Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
	756	Κροκεῶν Δήμος	Διά τὸν κηρόν του	Όμοιον	
	750	Μελιτίνης »	Όσαύτως	Όμοιον	
	1507	Ευαγγελιστρίας έπιτροπή	Όσαύτως	Έπαινος	Έν Τήνφ
433	Διάτης Δημ. Χ.	Όσαύτως	Όμοιος	Έν Δι. αροῶ	

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

Κλάσις	Αρ. κατά- Λογ. & Θέσ.	Όνομα και επώνυμον	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
Κυριό.	437	Τζωρτζής Λάμπρος	Διά τον κηρόν του	Έπαινος	Έν Σπέταις
	172	Σελαμίνοσ Δήμοσ	Όσαύτωσ	Όμοιοσ	
	748	Σελασίασ	Όσαύτωσ	Όμοιοσ	
	760	Πελλάντοσ	Όσαύτωσ	Όμοιοσ	
ΑΣΙΣ 4.					
Ζωα.	1010	Βασιλικόν Κτηνοστάσιον	Διά τούσ έκτεθέντασ καλλίστυπασ γενεάσ ταύ- ρουσ, αγελάδασ, χοίρουσ, αίγασ έξωθεν είσαχθέντασ και έγκλιματισθέντασ . . .	Χρυσούσ Α' τάξ.	
	444	Γεωργική Σχολή Τίρουνοσ	Διά τούσ Ισπανικούσ κριούσ και προβατίνασ και διά τά έρια	Άργυρ. Α' τάξ.	
	1384	Έμμανουήλ Ν.	Διά τήν πολλαπλασίασιν των Ισπανικόν προβάτων, και διά τήν συλλογήν έρίων	Όμοιον	Έν Ηλεία
	23	Βότζαρησ Δ.	Διά τον έγχώριον έτπον του καλώσ ανεπτυ- μένον και σύμικτον	Άργυρ. Β' τάξ.	
	1011	Βούλγαρησ 'Αθ.	Διά τασ τέσσαρασ αγελάδασ	Χαλκούσ	Έν Αθήναισ
	21	Άνδρέου Χρήστοσ	Διά τον χοίρον	Όμοιον	
	20	Εκνθόπουλοσ Μ.	Διά τον κριόν και τήν προβατίναν	Όμοιον	
Τυροί.	942	Μ. Κουτζουκάκησ	Διά τά κεφελότυρια	Όμοιον	Έν Μήλασ
	936	Κορωνίδοσ Δήμοσ	Όσαύτωσ	Χαλκούσ	
	1271	Άμφίσσησ Δήμοσ	Διά φορυμαγέλασ	Όμοιον	
	188	Καλπούζοσ Θ.	Όσαύτωσ	Όμοιον	Έν Ραχώβη
	188	Καλπούζοσ Θ.	Δι' άσκότυρα	Όμοιον	
	932	Βουτζίνοσ Άντ.	Διά τήν κοπανιστήν λεγομένην μητζίθραν	Όμοιον	Έν Σύμφ
	937	Κέασ Δήμοσ	Διά όμοίαν	Όμοιον	
Βούτυρα.		Κλειτορίασ Δήμοσ	Διά τó βούτυρον έξέχωριών προβάτων και αίγων	Χαλκούσ	
	610	Ίατροσ Βασίλειοσ	Όμοιοσ	Όμοιον	Έν Χαλανδρίτζη
Έρια.	1017	Λακίνη Ίωάννησ	Διά τó έκτεθέν βοείου γάλακτοσ βούτυρον	Όμοιον	Έν Αθήναισ
	444	Γεωργική Σχολή Ν. Έμμανουήλ	(Όρ. άνωτέρω)		
	1512	Δελαγραμμάτικασ Γ.	Δι' αξιολόγου ποιότητοσ έρια αΐτου . . .	Έπαινοσ	Έν Νάξω
ΑΣΙΣ 6 και 7					
	1476	Γιάτροσ Διον.	Διά τον σιδηρούν Βαρουλικόν αΐτου και άλ- λα σιδηρόχυτα προϊόντα του χυτηρίου του	Άργυρ. 6' τάξ.	Έν Έρμουπόλει
	1024	Κοκκίδησ Ιφ.	Διά τον έκτεθέντα παρ' αΐτου μικρόν τόρ- νον, τον όποιον κατασκεύασεν ό ίδιοσ .	Χαλκούσ	Έν Βερολίνω
	36	Κοπ. Κ.	Διά τó έκτεθέν παρ' αΐτου έρίππιον και χαλινού, εκ του καταστήματόσ του, ένε- κά του καλού σχήματοσ και του στερεού του έρίππιου	Όμοιον	Έν Αθήναισ
	327	Μπαρπούτασ Π.	Διά τó έκτεθέν παρ' αΐτου πιεστήριον και άλλα έργα αΐτου	Όμοιον	Έν Λαμία
	112	Φετιχάνησ Β.	Διά τó έκτεθέν παρ' αΐτου πρότυπον μη- χανήσ δια τήν μονόχρουν εκτύπωσιν των ύφασμάτων μέσον του κυλίνδρου, δια τάσ προσπαθείασ του πρòσ είσαγωγήν τῆσ ωφελιμωτάτησ ταύτησ μηχανήσ .	Έπαινοσ	Έν Αθήναισ
	35	Πάωρ Γ.	Διά τήν έκτεθείσαν παρ' αΐτου άστράβαν έρίππιου	Όμοιοσ	
	34	Ρατζησ	Διά τó έκτεθέν παρ' αΐτου πρότυπον άτμο- μηχανήσ	Έπαινοσ	Έν Αθήναισ

Κλάσις	Αριθμὸς λόγων	Όνομα και ἐπώνυμον	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Ἰδρύμα του καταστήματος
ΚΛΑΣΙΣ 8.	448	Όπλοστάσιον	Διὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν παρ' αὐτοῦ φάλαγγα οὖσαν κομψὴν κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ὀρθὴν κατὰ τὴν τέχνην τῆς ἀκριβείας . . .	Ἐπαινος.	Ἐν Ναυπλίῳ
ΚΛΑΣΙΣ 9.	1474	Καλαποδόπουλος Γ.	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα τέσσαρα εἴδη πυρείων . . .	Χαλκοῦν	Ἐν Ἐρμουπόλει
	819	Λουμπάκης Π.	Διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ψυχραντηρίου σωλῆνος	Ὅμοιον	"
	39	Ὄφμαν Φ.	Διὰ τὴν ἀργγανικὴν λυχνίαν . . .	Ὅμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	1507	Ἐυαγγελίστριας Ναός	Διὰ τὸν λευκὸν κηρὸν. Ὁ Ἐπαινος ἀνήκει εἰς τὸν κηροποιὸν Ἰωάννην Χ. Χρῆστον	Ἐπαινος	Ἐν Τήνῳ
	997	Βαλῆς Γ. Α.	Διὰ τὸν λευκὸν κηρὸν αὐτοῦ . . .	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	42	Ἐυαγγέλης Κωνστ.	Διὰ τὸν λευκὸν κηρὸν του . . .	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις
ΚΛΑΣΙΣ 10.	795	Καλουτᾶς Π.	Διότι πρῶτος αὐτὸς τὴν βυρσοδεψικὴν τῶν μεγάλων δερμάτων ἀνέπτυξεν ἐπιανεγῶν σπουδαίας βελτιώσεις εἰς αὐτὴν, ἐξ ἧς μέγιστα εἰς τὸ Κράτος προέκυψαν ὠφέλειαι καὶ διὰ τὴν σημαντικότητά του Καταστήματός του . . .	Χρυσοῦν Α' τάξ.	Ἐν Ἐρμουπόλει
	794	Σαλούστριος Ἐμμ.	Διὰ τὰ καλῆς ποιότητος καὶ καλῆς κατασκευῆς δέρματα καὶ ἰδίως τὰ διὰ πέλματα (πάτους) ὑποδημάτων καὶ διὰ τὴν σημαντικότητά του Καταστήματος αὐτοῦ.	Χρυσοῦν Β' τάξ.	"
		Κατάστημα Π. Καλουτᾶ	Διὰ τὴν μεγάλην παραγωγὴν τοῦ Καταστήματός του καὶ ἰδίως τῶν διάπαιτους δερμάτων	Ἄργυρ. Α' τάξ.	"
	796	Λιθαρόπουλος Δ.	Διὰ τοὺς ἀρίστους ποιότητος πάτους καὶ βακέτας αὐτοῦ. . .	Ὅμοιον	"
	60	Καπουτζιμάδαι ἀδελφοί.	Διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα ἀξιόλογα βυρσοδεψικά προϊόντα τοῦ Καταστήματός των καὶ τὰ κηρωτὰ πανία . . .	Ὅμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	449	Ἀργυρόπουλος Σωτ.	Διὰ τὰς καλῆς ποιότητος βακέτας καὶ πέλματα τοῦ Καταστήματός του . . .	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ναυπλίῳ.
		Λαυρέντιος Γάλλος	Ὡς πρῶτος διδάξας τὴν βυρσοδεψικὴν καὶ συντελέσας εἰς τὴν προόδόν της . . .	Ὅμοιον	Ἐν Ἐρμουπόλει.
	257	Παναγιώτου Δ.	Διὰ τοὺς καλῆς ποιότητος πάτους . . .	Ὅμοιον	Ἐν Χαλκίδι.
	50	Μάκος Γ. Δ.	Διὰ τὰ διαφόρων χρωμάτων δέρματα αὐτοῦ	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις.
	52	Μπάμπης Σπύρος.	Διὰ τὰ διαφόρων χρωμάτων δέρματα αὐτοῦ	Ὅμοιον	"
	1312	Ριγδόπουλος Ν. καὶ Μπακόπουλος Γ.	Διὰ τὰ διαφόρων χρωμάτων δέρματα αὐτοῦ	Ὅμοιον	Ἐν Ζατούνῃ.
	531	Ματιωνῆς Π.	Διὰ τὰ διαφόρων χρωμάτων δέρματα αὐτοῦ	Ὅμοιον	Ἐν Τριπόλει.
	328	Μπάλας Ἐύσταθ.	Ἰσαύτως . . .	Ὅμοιον	Ἐν Λαμίας.
	1278	Δῆμος Ἀμφίσσης.	Ἰσαύτως . . .	Ὅμοιον	Ἐν Ἀμφίσσῃ.
	1280	Γαλιάνης Θ. καὶ Μπουλουκούση Βουλαμπέση.	Διὰ τὰ παρὰ τοῦ δήμου Παρνασίων ἐκτεθέντα δύο δέρματα κατεργασμένα παρ' αὐτῶν	Ὅμοιον	Ἐν Κοζαβάταις.
	258	Στάμου Δημ.	Διὰ τὰ κατεργασμένα δέρματα τοῦ καταστήματός του . . .	Ὅμοιον	Ἐν Χαλκίδι.
	256	Πλατανιώτου Ν. Γ.	Ἰσαύτως . . .	Ὅμοιον	"
	454	Μπούρας Γ.	Διὰ τὰς βακέτας αὐτοῦ . . .	Ὅμοιον	Ἐν Ἄργεῖ.

ΚΛΑΣΙΣ

10. Βελτιωτική

Διὰ τὰ διὰ πάτους ὑποδημάτων δέρματα αὐτοῦ

Χαλκοῦν

Ἐν Ἀθήναις.

Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. έκδοτ	Όνομα και επώνυμον	Αιτία βραβεύσεως	Είλος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
Συνέχεια Βυρσοβερμική.	797	Φακίρης Έλ.	Διά τὰ διὰ πάτους ὑποδημάτων δέρματα αὐτοῦ	Χαλαοῦν	Ἐν Ἐρμουπόλει.
2. Βαμικῆς ἔργα	86	Δεβεζιάδης Κωνστ.	Διά ἐξαιρέτα βεβαμμένα νήματα διαφόρων χρωμάτων	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις.
	456	Μουντζούρης Ἄντων.	Διά τὰ βεβαμμένα νήματα αὐτοῦ	Χαλκοῦν	Ἐν Ἰδρα.
	823	Πρέντζας Δ.	Ἰσαύτως	Ἑπαινος	Ἐν Ἐρμουπόλει.
	798	Τραπέζης Ι.	Ἰσαύτως	Ὁμοιος	Ἐν Λαμιά.
3. Σαπωνοποιία	329	Οἰκονομίδου Μ. Εὐθ.	Διά τὰ βεβαμμένα μάλλινα νήματά της	Ὁμοιος	Ἐν Λαμιά.
	193	Δασκαλόπουλος Β. Ι.	Διά τρία καλῆς ποιότητος εἶδη τοῦ σάπω- νος αὐτοῦ	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Πειραιεῖ.
	793	Ἀδάμ Ἐμ. Χ.	Διά τὸν ὠραῖον αὐτοῦ σάπωνα	Χαλκοῦν	Ἐν Ἐρμουπόλει.
	192	Θεολόγης Ν.	Διά τὸν καλὸν αὐτοῦ σάπωνα	Ὁμοιον	Ἐν Πειραιεῖ
	792	Εὐστρατίου Ἐμ. Χ. και Συντρ.	Ἰσαύτως	Ὁμοιον	Ἐν Ἐρμουπόλει
	800	Βολωνάκης Ι.	Διά τὸν καλὸν αὐτοῦ σάπωνα	Ἑπαινος	Ἐν Ἐρμουπόλει
	801	Μπεκιαρέλης Β.	Ἰσαύτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἐρμουπόλει
4. Ῥητινώδη.	153	Ἐλευσῖνος Δῆμος.	Διά τὸ νέφτι.	Χαλκοῦν	Ἐν Ἐλευσίνῃ
	1474	Καλαποδόπουλος Γ.	Διά τὰ Ἰσπανικὰ κηρία (βουλοκηρία)	Ὁμοιον	Ἐν Ἐρμουπόλει
	154	Κωνσταντινίδης Οἰκον. Δ.	Διά τὴν πίσσαν	Ἑπαινος	Ἐν Εἰδυλλίᾳ
	234	Κεφάλας Κ.	Διά τὴν κολοφωνίαν	Ὁμοιος	Ἐν Ξηροχωρίῳ
	1237	Αἰγέων Δῆμος.	Ἰσαύτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
5. Χρώματα.	990	Πρινοπούλοι ἀδελφοί.	Διά τὰ διὰ μηχανῆς τετριμμένα χρώματα	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
6. Εὐώδη	1470	Λιμπερόπουλος Σ. Μ.	Διά τὸ ἀνόθερον	Ἑπαινος	Ἐν Σπάρτῃ
	1388	Ἐμμανουήλ Ν.	Διά τὴν Λαβαντίδα	Ὁμοιος	Ἐν Ἡλείᾳ
	63	Σηρικὴ ἐταιρεία.	Διά τὰ δι' ἀτμομηχανῆς ἀλεθόμενα ἀλευρα αὐτῆς	Χρυσ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις
	62	Ἀναγνωστόπουλος Ι.	Διά τὴν ἀξιόλογον συλλογὴν τῶν ζυμαρικῶν του Διά τοὺς ἀξιολόγους τῆς πολυτελείας ἄρ- τους του	Χαλκοῦν	Ἐν Ἐρμουπόλει
	1044	Σχίχ.	Διά τοὺς διπύρους ἄρτους	Ἑπαινος	Ἐν Ἐρμουπόλει
	804	Φιλόπουλος Γ.	Διά τὴν συλλογὴν τῶν διπύρων	Ὁμοιος	Ἐν Ἐρμουπόλει
	808	Κοζαδίνος Δ.	Διά τοὺς διπύρους ἄρτους	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	806	Πολυχρονίου Ἀγ.	Ἰσαύτως	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	803	Βέλτσος Γ.	Διά τὸ σιτάμυλον	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
	1038	Βούλγαρης Β.	Διά τὰ ἄζυμα (ὄστιας)	Ὁμοιος	Ἐν Ἀθήναις
2. Ποτὰ ἐνζυ- μώσεως.	1045	Ραβδάς.	Διά τὸν ἐξαιρετον λευκὸν οἶνον	Ἄργυρ. Α' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις
	1046	Βασιλικὸν κτῆμα ἢ Ἑπτά- λοφος.	Διά τοὺς καλοὺς λευκοὺς και μέλανας οἶνους. Διά τοὺς λευκὸν, μέλανα και γλυκὺν οἶνους Διά τὸν ἀξιόλογον λευκὸν οἶνον	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις
	1047	Παραδειγματικὸν Οἶνο- ποιεῖον.	Διά τὸν ἀξιόλογον μέλανα οἶνον	Ὁμοιον	Ἐν Κηφισίᾳ
	46	Βελισάριος Δ.	Διά τὸν γλυκὺν και εὐωσμον οἶνον αὐτοῦ	Ὁμοιον	Ἐν Ξηροχωρίῳ
	1033	Γεωργαντᾶ Γ.	Διά τὸν λευκὸν και ἀφρώδη οἶνον αὐτοῦ	Ὁμοιον	Ἐν Τριπόλει
	1046	Βασιλικὸν κτῆμα ἢ Ἑπτά- λοφος.	Διά τὸν καλὸν αὐτοῦ οἶνον (βισάντο)	Χαλκοῦν	Ἐν Θήρᾳ
	264	Μπάνης Δ.	Ἰσαύτως	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	1343	Γεωργιάδης Ἄνδρ.	Διά τὸν ἀξιόλογον ῤητινίτην οἶνον αὐτοῦ	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	1515	Δεμάθης Χρ.	Διά τὸν καλὸν αὐτοῦ οἶνον (βισάντο)	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	957	Δελένδας Γασπ.	Ἰσαύτως	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	1395	Λετρίνων Δῆμος.	Διά τὸν ἀξιόλογον ῤητινίτην οἶνον αὐτοῦ	Ὁμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	956	Φακίρης Έλ.	Διά τὰ διὰ πάτους ὑποδημάτων δέρματα αὐτοῦ	Χαλαοῦν	Ἐν Ἐρμουπόλει.

**ΚΛΑΣΙΣ
11.**

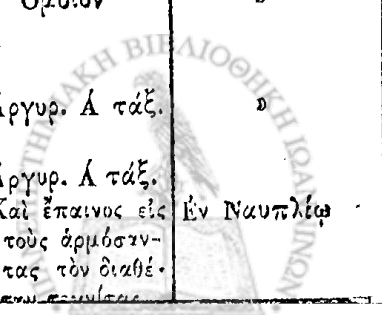
Κλάσις	Αρ. κατά λογ. έκθεσ.	Όνομα και επώνυμον	Αιτία Εραβεύσεως.	Είδος Εραβείου	Έδρα του καταστήματος
	950	Ααλέλιος Ι. Γ.	Διά τον μέλανα οΐνον αυτού	Έπαινος	Έν Σύρω
	1514	Κορθίου Δήμος.	Διά τον γλυκύν οΐνον αυτού	Όμοιος	
	621	Μεσσηνεζής Σ.	Διά τον από του 1845 και 1836 αυστηρόν οΐνον αυτού	Όμοιος	Έν Αίγλω
	1042	Λαζαρης Π.	Διά τον μέλανα οΐνον αυτού	Όμοιος	Έν Κορίνθω
	687	Παππαδημητρακόπ. Πρ.	Διά τον μέλανα οΐνον αυτού	Όμοιος	Έν Κυπαρισσία
	1443	Φωτιάδης Π.	Διά τον γλυκύν οΐνον αυτού	Όμοιος	"
	1033	Γεωργαντάς Γ.	Διά τον μέλανα οΐνον αυτού	Όμοιος	"
	1040	Βέμπερ	Διά τον ζιθον αυτού	Όμοιος	Έν Αθήναις
	61	Δαμιανός Χρ.	Ωσαύτως	Όμοιος	"
	1217	Σχέελ.	Ωσαύτως	Όμοιος	Έν Πειραιεί
τροπνεύματα.	72	Βούχρερ	Διά το οινόπνευμα αυτού	Χαλκόν	"
	1046	Βασιλικόν Κτήμα	Διά το ρινόπνευμα	Όμοιον	Έν Αθήναις
	953	Σαραντινός Σ.	Διά το κυτρόρρακον αυτού εις το μαστιγόρακον	Όμοιον	Έν Νάξω
	809	Μίχας Αθαν. Π.	Διά το μαστιγόρρακον	Όμοιον	Έν Έρμουπόλει
Διατήρησις Τροφίμων.	1290	Μεσολογγίου Δημ.	Διά τα αξιόλογα αυτού ωσάριχα ιχθύων	Όμοιον	Έν Μεσολογγίω
	1356	Μυρτουντίων Δημ.	Ωσαύτως	Έπαινος	Έν Κυλλήνη
	75	Καρδαμάτης Π.	Διά τούς σακχαρωτούς καρπούς, κομφέτα και λουκούμια	Χαλκούν	Έν Αθήναις
	1035	Παυλίδης Σ.	Διά την Τσικολάταν του	Όμοιον	"
	1036	Σόλων Ι.	Διά τα κομφέτα κομμιώδη σακχαρωτά, Αττικήν ανζέταν και Αττικόν Κυουρασόν	Έπαινος	"
	1037	Σαρής Π.	Διά τα κομφέτα και λουκούμια αυτού	Όμοιος	"
	1035	Παυλίδης Σ.	Διά τα κομφέτα αυτού	Όμοιος	"
	783	Σταματελάκης	Διά τα λουκούμια και κρυσταλωμένα σακχαρικ. (κάντια)	Όμοιος	Έν Έρμουπόλει
	785	Γεωργακόπουλο	Διά το κρυσταλωμένον σάκχαριν	Όμοιος	"
	265	ΠαππαΝικολάο	Διά τας εκ γλεύκουσ πηκτάς αυτού	Όμοιος	Έν Κύμη
	1099	Κόγκος Γ.	Διά τον εκ του αξίου λόγου καταστήματος αυτού κατασκευασθέντα ωπόν γλυκορόζης καλλίστης ποιότητος	Άργυρ. Α τάξ.	Έν Πάτραις
	76	Κτόρος Π.	Διά την δίκαιον καρβίνα και πύρινθον ένεκα τής έντέχνου έργασίας του κόντακος και τής πυρίνθου	Άργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	77	Κόγτος Δ.	Διά την έκτεθεισαν παρ' αυτού θήκην σπάθης ζωστικής ένεκα καλλιτέχνου έργασίας	Όμοιον	"
	1049	Σεβαστιάνος Φ.	Διά το έκτεθέν παρ' αυτού ξίφος πολιτικόν ένεκα έντεχνίας, χρησιμότητος και καλής άρμογής	Άργυρ. Α τάξ.	"
	464	Όπλοστάσιον.	Διά το έκτεθέν δείγμα πεδινού πυροβόλου μετά διευέτου και προσύρτου ένεκα τής άκριβούς απομιμήσεως και έντεχνίας του κατασκευάσαντος το ζεύγος του πυροβόλου. Διά το πληκτικόν του πέζικου	Άργυρ. Α τάξ. Και έπαινος εις τούς άρμόσιντας τον διαθέ-	Έν Ναυπλίω

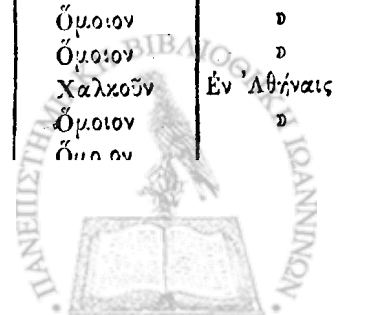
και το πιστόλιον διά την καλήν έργασίαν των κανών

ΚΛΑΣΙΣ 12.

ΚΛΑΣΙΣ 13.

Κλάσις	Αρ. κατά λογ. ἀριθμ.	Όνομα και επώνυμον	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
	213	Αρπατζής Κ.	Διά τας έκτεθείσας παρ' αυτού τροχίλους μικράς διαφόρων ειδών, ως χρυσίμους και καλώς εξειργασμένας	Χαλκοῦν	Έν Πειραιεῖ
	272	Απόστολος Δούκας.	Διά τὸ παρ' αὐτοῦ κατασκευασθὲν τουφέκιον Ἀλβανικὸν χάριν τῆς καλλιτέχγου ἐργασίας και ἰδίως τοῦ κόνδικος	Ὁμοιον	Έν Ξηροχωρίῳ
	272	Ὁ αὐτός	Διά τὴν ποιότητα τῆς βαφῆς και τὴν ἀρμογήν τῶν ἐκτεθέντων ἔργων του Δάξου, ἐγγειριδίου και μαχιριδίου	Ἐπαινος	»
	404	Ζαρκοῦλης Γ.	Διά τοὺς ἐντέχνους κατασκευασθέντας παρ' αὐτοῦ πυρίθους	Χαλκοῦν	Έν Καρπενήσιῳ.
	465	Δρίβας Γ.	Πρότυπον πλοίου ἐλικροφόρου ἔνσωμα τῆς κομψότητος τοῦ σκάφους και τοῦ ἐξαρτισμοῦ	Ὁμοιον	Έν Ἰδρᾷ.
	1308	Καλυμούκης Λ.	Παραγάδιον ἀλιευτικὸν, διὰ τὴν καλὴν ἀρμογήν και τὴν ποιότητα τοῦ θώμιγγος	Ὁμοιον	»
	1020	Κροκιδᾶς Δ.	Σχινιά λευκά και σπάγκους διὰ τὴν καλὴν ἐργασίαν αὐτῶν	Ὁμοιον	Έν Ἀθήναις.
	274	Κουτσούκος Α. Δ.	Καραβόπανα διαφόρων ειδῶν διὰ τὴν καλὴν ὑφὴν	Ὁμοιος	Έν Χαλκίδι
	1406	Φωτεινός Π.	Καραβόπανον διὰ τὴν καλὴν ὑφὴν και χάριν ἐμφυχίας	Ὁμοιος	Έν Πάτραις
ΚΛΑΣΙΣ Α/Α. Ἀρχιτεκτονική.	1054	Κατσαρός Γεώργιος	Διά τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν σχέδον Πολυτεχνείου	Ἀργυρ. Β' τάξ.	Έν Ἀθήναις.
	1055	Μαλακατέ Ἰάκωβος	Διά τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντων τριῶν κατεργασμένων μαρμαρίνων ἔργων.	Ὁμοιον	»
	1056	Λάντσας	Διά τὸ ἐχνογραφηθὲν εἰκονοστάσιον τοῦ Νικοδήμου	Ὁμοιον	»
	1053	Πρινοῦπουλος Κωνστ.	Διά τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ ἔργα	Ὁμοιον	»
	85	Χελιώτης Ἀν.	Διά τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα εἶδη ἐπιπέδων κεράμων	Χαλκοῦν	»
	278.279	Λι'αδιώτης Σπ. και Τσίγκος Ἀθ.	Διά τὰς κεράμους του	Ὁμοιον	Έν Ξηροχωρίῳ
	280	Ἰστυαίων Δῆμος	Διά τε τὰς κεράμους και τοὺς ὀπποπλίθους	Ὁμοιον	»
	1076	Ἰωάννης Λεβαντής	Διά τὸ ἐκτεθὲν δείγμα κεράμου	Ὁμοιον	Έν Ἀθήναις
	1403	Χαϊκαλῆς Π.	Διά τοὺς κεράμους του	Ἐπαινος	Έν Πάτραις
ΚΛΑΣΙΣ 15	448	Νικολάου Ἰωάννης τεχνήτης Β. Ὀπλοστάσιον	Διά τὸν στατήρα	Ἀργυρ. Α' τάξ.	Έν Ναυπλίῳ
	1063	Μόσνερ	Διά τὸ κλειθρον	Ὁμοιον	Έν Ἀθήναις.
	25	Κόντος Δ.	Διά τὴν σφραγίδα και τὴν μῆτραν	Ἀργυρ. Β' τάξ.	»
	816	Γιαννιώτης Γ.	Διά τὴν χύτραν	Χαλκοῦν	»
	84	Σεβαστιάνος Σ.	Διά τοὺς πτερνιστήρας	Ὁμοιον	»
	39	Ὀρμαν Φ.	Διά τὸν πολυέλαιον	Ὁμοιον	»
	1058	Τόρσ Κ.	Διά τὸν πολυέλαιον	Χαλκοῦν	Έν Ἀθήναις
	1060	Τριταῖος Ξενοφών	Διά τὰς ῥίνας	Ὁμοιον	»

Κλάσις	Αρ. κειτ- λόγ. έκθετ	Όνομα και επώνυμον	Αιτία βραβεύσεως.	Ίδιος βραβείου	Έδρα του καταστήματος
Α	1070	Ναομιίδης Κ.	Διά τους δακτυλίθους	Έπαινος	
	533	Χρυσοχέρης Σ. Α. ώρολογάς	Διά την τρυπημένην βελώνην περιέχουσαν άλλας	Όμοιος	Έν Τριπόλει
	548	Παπαηλίου Α.	Διά τον Στατήρα	Όμοιος	Έν Στεμνίτση
	1065	Κοσμάς Αναστασίου	Διά την Μάχαιραν	Όμοιος	Έν Αθήναις
ΚΛΑΣΙΣ 16	94	Τών Πυρασβέσεων Λοχίας Καλιμπασιάς Π.	Διά τὰ υπ' αυτού έκτεθεν πεντάδραχμον και δεκάλεπτον	Όμοιος	»
	1068	Κανάς Γρ.	Δι' έργα τῆς χρυσοχοϊκῆς	Άργυρ. Α. τάξ.	Έν Αθήναις
	1069	Λουϊγιέρης Γ.	Όσαύτως	Όμοιον	»
	1067	Αντώνιος Γεωργίου	Δι' άργυρά εκκλησιαστικά σκεύη	Χολκοῦν	
	1478	Στέργιος Ν.	Διά τὸ έκτεθεν δακτυλίδιον	Έπαινος	Έν Είρμουπόλει
ΚΛΑΣΙΣ 17	85	Χελιώται άδελφοί	Διά τὴν συλλογήν τῶν κεραμικῶν αὐτῶν έργων, ιδίως δὲ τῶν κοσμηματικῶν ὡς καλῶς ἐξεργασμένων	Άργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	697	Κολωνίδων Δῆμος	Διά τούς διαφόρων χωρητικοτήτων χρησι- μωτάτους πίθους του	Χαλκοῦν	
	1255	Μακρῆς Κ.	Διά τὰς Γάστρας και τούς άμφορεῖς καλῶς ἐξ αξιολόγου γῆς εἰργασμένης	Όμοιον	Έν Ξηροχωρίῳ
	1071	Σαρῆς Δημήτριος	Διά τὴν μικράν συλλογήν τῶν κεραμικῶν αὐτοῦ έργων καλῶς ἐξεργασμένων . .	Όμοιον	Έν Αθήναις
		Λεβαντῆς Ν.	Διά τὰ χεῖρσμα κεραμικά έργα του . .	Έπαινος	
ΚΛΑΣΙΣ 1	1077	Κωνσταντίνος Δουρουῦτης	Εἰσαγαγὼν πρώτος νέας μηχανάς, και τε- χνίτας, και κουκουλόσπορον ἐξ Ἰταλίας και θελτιώσις διὰ τούτων τὴν κατα- σκευὴν τῆς μετάξης και τὴν ποιότητα τῶν κουκουλιῶν	Χρυσοῦν Α τάξ.	Έν Αθήναις
	87	Σηρικὴ ἐταιρεία ὑπὸ τοῦ Αθηνασίου Γ. Δου- ρουῦτη διευθυνομένη	Διά τὴν σημαντικότητα τοῦ μεταξουργείου τῆς, τὴν ἀρίστην ποιότητα τῆς μετάξης και τὴν εἰσαγωγὴν ὑφαντηρῶν μεταξωτῶν	Χρυσοῦν Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	222	Λουκάς Ράλλης	Εἰσαγαγὼν πρώτος τὸ 1845 τὴν εὐρωπαϊ- κὴν μεταξοκλωστικὴν ἐν Πειραιεῖ διὰ τὴν ἀρίστην μετάξαν τοῦ μεταξουργ- είου του δι' αἵματός κινουμένου . . .	Όμοιον	Έν Πειραιεῖ
	1231	Παπιυλάκης Η.	Διά τὴν ἀρίστην μετάξαν τοῦ ἐν Πειραιεῖ μεταξουργείου του μετ' ἐπιστάσις και τεχνης διευθυνομένου ὑπὸ τῆς Θη- ρεσίας Λοβιζέλη	Άργυρ. Α τάξ.	»
		Δοβιζέλη Θηρεσία Ἰταλῆς	Γινώσκουσα καλῶς τὴν κουκουλοτροφίαν και τὸν ἀναπήνισμόν και πρὸ 22 ἐτῶν ἀποκατασταθεῖσα ἐν Ἑλλάδι και ἐπιτυ- χῶς διευθύνουσα διάφορα Ἑλλήν. μετα-		

Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. ἐκθε- σε-	Όνομα και ἐπώνυμον	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου	Ἔδρα τοῦ καταστήματος	
Συνέχ. Μετάξι	973	Δουράντος Φ. Γάλλος	Διὰ τὴν ἀρίστην μεταξὺν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν Ἄνδρῳ διευθυνομένου μεταξουργεῖου κινουμένου δι' ἀτμοκινήτου μηχανῆς .	Χρυσοῦν Β' τάξ.	Ἐν Ἄνδρῳ	
	704	Φούρνερ Γάλλος	Διὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτοῦ μεταξὺν κατεργαζομένην ἐπίσης κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον	Ἀργυρ. Α' τάξ.	Ἐν Καλαμίαις	
	775	Σπάρτης Δήμος	Διὰ τὴν ἀξιόλογον μεταξὺν κατεργαζομένην κατ' ἀπομίμησιν πλήρη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τρόπου	Ἀργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Σπάρτῃ	
	Κλωστικά και Πλεκτικά ἔργα.	1406	Φωτεινός Π.	Διὰ τὸ ἐν Πάτραις συστήθην παρ' αὐτοῦ μηχανικὸν βαμβακοκλωστειὸν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον· και διὰ τὰ ἐν αὐτῷ κατασκευαζόμενα νήματα ἀξιολόγου ποιότητος· πρὸς δὲ και διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθὲν καθαρὸν βαμβάκων τὸ ἐκ τῆς ἐν Λεβαδείᾳ ὑδροκινήτου μηχανῆς αὐτοῦ ἐξηγούμενον	Ἀργυρ. Α' τάξ.	Ἐν Πάτραις
		1078	Κιγκίλης Παναγ.	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα ποικίλα κλωστικά ἐκ μεταξίης ἔργα καλῶς κατεργασμένα και καλῶς χρωματισμένα .	Χυλοῦν	Ἐν Ἀθήναις
		821	Πολυχρονιάδης Γ.	Διὰ τὰ καλὰ κλωστικά ἔργα αὐτοῦ, φιλοκάλως παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα	Ὁμοιον	Ἐν Ἐρμουπόλει
		1414	Πισπιριγγόπουλος Γ.	Διὰ τὰ ποικίλα κλωστικά και πλεκτικά ἔργα αὐτοῦ, και διὰ τοὺς χρησίμους βαμβακίνοὺς ζωστήρας αὐτοῦ	Χαλοῦν	Ἐν Πάτραις Ἐν Ἀθήναις
		88	Φετγάνης Β.	Διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτῶν ἀξίεπαινα κλωστικά ἔργα	Ἐπαινος	Ἐν Σπέτσαις
		483	Βασιλείου Π. Β.			Ἐν Ἰδρα
		478	Βόρτζας Ἰω.			Ἐν Σύρῳ
	822	Καραθανασόπουλος Ἄντ.				
3. Τάπητες και μάλλινα ὑφάσματα.	1285	Στυλοῦδη Δ. Σουλτάνα και	Διὰ τὴν ἀπὸ κεινοῦ κατασκευὴν και ἐξαιρετικὸν ἀπομίμησιν εὐρωπαϊκοῦ τάπητος, ἔχοντος ὠριώτερον χρωματισμὸν και πολὺ στερεωτέρον τοῦ ἀπομιμηθέντος .	Ἀργυροῦν νομισματοσήμεον Β' τάξεως εἰς ἐκάστην αὐτῶν.	Ἐν Νέα Πέλλῃ	
	341	Κυριακοῦ Α. Μαρία	Ἡ Κ. Στυλοῦδη βραβεύεται διὰ τοῦ ἀπονεμωμένου βραβείου και διὰ τὸν ἐκτεθέντα παρ' αὐτῆς ἕτερον τάπητα ἔχοντα και ποιότητα καλὴν και χρωματισμὸν ζωηρότατον και σχέδιον καλὸν			
	342	Δέβα Τόλια Ἐλένη	Διὰ τὸν ἀξιόλογον τάπητα αὐτῆς ἔχοντα και ποιότητα καλὴν και σχέδιον και χρωματισμὸν ζωηρὸν και τιμὴν μετρίαν	Ἀργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Νέα Πέλλῃ	
	972	Κουτζουδάκης Ἄντ. Ἀναγ.	Διὰ τὰ λευκὰ ἐπικλινία του μετὰ χρωματισμένων κοσμημάτων	Ὁμοιον	Ἐν Μήλῳ	
	286	Σταμάτης Χ. Ζάχου	Διὰ τὸν μονοκόμματον αὐτοῦ τάπητα καλῆς ποιότητος και καλοῦ χρωματισμοῦ	Χαλοῦν	Ἐν Καρύστῳ	
	629	Καλαβρύτων Δήμος]	Διὰ τὸν ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ τάπητα καλῆς και στερεᾶς ποιότητος	Ὁμοιον	Ἐν Καλαβρύτοις	
	476	Στρατιωτικ. Ποινητήριον	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἐπικλινια λευκά και μέλινα ὄντα και στερεὰ και ἀπαλά και χρησιμώτατα	Ὁμοιον	Ἐν Ναυπλίῳ	
	340	Κουστούλας Δ.	Διὰ τὰ χρησιμώτατα παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα μάλλινα ὑφάσματα καλῶς κατασκευασμέ-	Ὁμοιον	Ἐν Λαυραῖς	

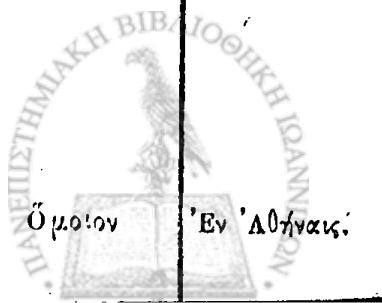
Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. έξοχ.	Όνομα και επώνυμον	Αιτία θραβεύσεως	Είδος Βραβείου	Έδρα του Καταστήματος
Συνέχ. Τάπητες και μάλλινα υφάσματα	1232	Κωνσταντινίδης Δ. Οίκον.	Διά τὸ καλὸν μάλλινον αὐτοῦ ὑφάσμα χρῆ- σιμον ὡς κάλυμμα κλίνης	Ἐπαινος	Ἐν Εἰδουλλία.
	224	Διστόμου Δῆμος	Διά τὸ μάλλινον κροσσωτὸν χρήσιμον ὑφά- σμα αὐτοῦ	Ὅμοιος	
	1088	Κουνάδης Ν.	Διά τὸ χρήσιμον αὐτοῦ μάλλινον λευκὸν ὑ- φάσμα	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις.
	1019	Λαγάνας Κωνστ.	Διά τὰ χρήσιμα αὐτοῦ ὑφάσματα ἐκ τρα- γίου ἐρίου	Ὅμοιος	»
4. Βαμβάκινα υφάσματα.	1320	Εὐμορφόπουλος και Μυ- στακόπουλος.	Διά τὰ ἀξιόλογα βαμβάκινα λευκὰ δίμητα και ἄλλα χρησιμώτατα ὑφάσματα τοῦ ὑφαντηρίου αὐτῶν	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἄργει.
	1322	Παγιώνης Γ.	Διά τὰ ποικίλα αὐτοῦ λευκὰ και χρωματι- σμένα χρήσιμα ὑφάσματα	Χαλκοῦν	»
	701	Παναγόπουλος Στ.	Διά τὰ καλῆς ποιότητος, καλοῦ σχεδίου και καλῶν χρωμάτων δείγματα σειρωτῶν πολυχρῶων ὑφασμάτων αὐτοῦ	Ὅμοιον	Ἐν Κυπαρισσίᾳ.
	313	Καραμετσάνης Δ.	Διά τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ ὠραίας κατα- σκευῆς και χρήσιμα προσόψια	Ὅμοιον	Ἐν Δαδία.
	1321	Σταθόπουλος Δ.	Διά τὰ διάφορα αὐτοῦ χρήσιμα βαμβάκινα υφάσματα	Ὅμοιον	Ἐν Ἄργει
	282	Πασχάλης Γεώρ.	Διά τὰ κατασκευαζόμενα παρ' αὐτοῦ χρή- σιμα προσόψια και ἰστία πλοίων	Ὅμοιον	Ἐν Χαλκίδι.
	1232	Κωνσταντινίδης Δ. Οίκ.	Διά τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα ὑφά- σματα πρὸς χρήσιν τῶν χωρικῶν	Ἐπαινος	Ἐν Εἰδουλλία.
	971	Χοραλάμπης Γ.	Διά τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα πανία πρὸς χρήσιν στρωμάτων	Ὅμοιος	Ἐν Νάξῳ.
	1409	Καλύβδας Δ. Δ.	Διά τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα ἀλεύ- καντα πανία και ἀλαζάδες	Ὅμοιος	Ἐν Ἀχαΐᾳ.
	480	Κωνσταντουλάκης Δ. Μ.	Διά τὰ ἀξιόλογα αὐτοῦ μεταξωτὰ ὑφάσμα- τα και μεταξωτὰς ζώνας· ἰδίως δὲ τὸν καλὸν χρωματισμὸν και τὴν στιλπνότητα αὐτῶν	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἰδρᾳ.
	699	Μοναχαί Κουλιφέτσια κλ	Διά τὰ ἀξιόλογα αὐτῶν μεταξωτὰ, και ἰ- δίως διὰ τὰ μεταξωτὰ ρινόμακτρα και τὰ κωνοπέια τὰ παρ' αὐτῶν φιλοκάλως κατασκευαζόμενα	Ὅμοιον	Ἐν Καλάμαις.
	285	Φραγκούλης Ν. Δ.	Διά τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα λεπτὰ μεταξωτὰ βαρέζια, τὰ ὁποῖα βεβαίως ὕελου κατασταθῆ χρησιμώτερα βελτιου- μένου τοῦ χρωματισμοῦ και ἐλαττουμένης τῆς τιμῆς αὐτῶν	Ὅμοιον	Ἐν Κύμῳ.
	083	Στεφόπουλος Παναγ.	Διά τὸ ὠραιότατον τεμάχιον ἑξαμίτου βε- λούδου καλῆς ποιότητος και γλυκυτάτου χρώματος, διὰ τὸ δίμητον μαῦρον μετα- ξωτὸν και διὰ τὸ μαῦρον μανδύλιον, ἅτι- να διὰ τοῦ Μεταξοκλωστηρίου και ὑφαν- τηρίου τῆς Σηρικῆς ἐταιρίας κατασκευά- σεν, ὡς δείγματα τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐξαι- ρέτου αὐτοῦ ἐμαθῆσεως και ικανότητος περὶ τε τὴν κλωστικὴν και χρωματιστι- κὴν και ὑφαντικὴν τέχνην τῶν μεταξω- τῶν	Ὅμοιον	Ἐν Ἀθήναις.
	776	Βακαλόπουλος Ν. Ι.	Διά διάφορα μεταξωτὰ αὐτοῦ ὑφάσματα και ἰδίως διὰ τὴν φιλοκάλως διὰ νοσημάτων		

Ἐν Ναυπλίῳ.

Χαλκοῦν

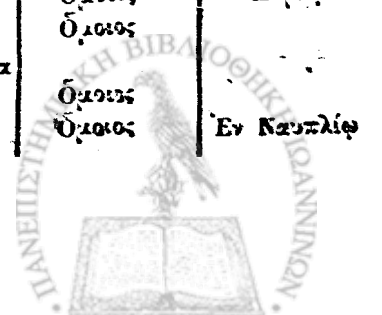
5. Μ
υφάσμα

Ἐξοφασμένην ζώνην αὐτοῦ

Κλίση	Αρ. κατα- λόγιστες	Όνομα και επώνυμον	Αιτία βραβεύσεως	Είδος Βραβείου	Εδρα του καταστήματος
Συνέγ. Μεταξίτ. Εγασμάτων.	1348	Μπακρούλα Ελένη.	Διὰ τὸ παρ' αὐτῆς κατασκευασθὲν μεταξω- τὸν μανδύλιον	Χαλκοῦν	Ἐν Ζητούνη.
	775	Καρουσιόπουλος Δημ.ο.	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα λεπτὰ μετὰ- ξωτὰ ὑφάσματα πρὸς χρῆσιν γυναικείων ὕποκαμισῶν	Ἐπίκαιρος Ὁμοίως	Ἐν Μεσολογγίῳ.
	1259	Μεσολογγίου Δημ.ο.	Ὁμοίως	Ὁμοίως	Ἐν Αἰωνοῦδι.
	550	Λιμναίων Δημ.ο.	Ὁμοίως	Ὁμοίως	Ἐν Ἀθῆναις.
	1087	Γιαννοπούλου Ἀσπασίτ.	Ὁμοίως	Ὁμοίως	Ἐν Φιλιατρῶις.
	1446	Λυκοφιδῆς Δ.	Ὁμοίως	Ὁμοίως	Ἐν Σαοπέλῳ.
	287	Νικολαΐδης Ιωάν.	Ὁμοίως	Ὁμοίως	
	105	Ἀλέξη	Διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ κατασκευασθὲν ὠραῖον Γραφῶν μὲ γλυπτὰ χρυσήματα . . .	Ἄργυρ. Β τάξ.	Ἐν Ἀθῆναις.
	104	Σαΐβεργιτ	Διὰ τὴν ὠραίαν αὐτοῦ ὠρειθὴ τράπεζην . . .	Ὁμοίωv	»
	1102	Μπατίνης Κ.	Διὰ τὴν ὠραίαν αὐτοῦ τράπεζαν κτλ. . . .	Ὁμοίωv	»
	1095	Γεωργιάδης Κ. Παπκ.	Διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ γλυπτὸν πλίκισιον(κορ- νίζα)	Ὁμοίωv	»
	831	Μικρούλης Π.	Διὰ τὴν ὠραίαν αὐτοῦ τράπεζην	Ὁμοίωv	Ἐν Ἐμποπόλει.
	1099	Ἀργυροῦλης Π.	Διὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτοῦ ἀργειοθήκην κα- τασκευασθεῖσαν ἐξ ἐργασίωv ἐλαίης . . .	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθῆναις.
	92	Ποιμὴν Ἀλέξιος	Διὰ τὸ κομψὸν ἐκ ξύλου μελανοδοχεῖον τὴν ἀμμοθήκην του κτλ.	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθῆναις
	100	Μόζης Γαβῆ.	Διὰ τὸ εἰς τρία διακεκμησθὲν βαζελιον του . . .	Ὁμοίωv	»
102	Μαϊρόρτ	Διὰ τὴν διὰ κογγίων κεκοσμημένην εἰκόνα αὐτοῦ	Ὁμοίωv	»	
1093	Βαρόπουλος Δ.	Διὰ τὸν κεχρωσμένον παρ' αὐτοῦ στέρκων.	Ὁμοίωv	»	
152	Φυλακὴ Ἀθηνῶν	Διὰ τὰς ἐκτεθείσας πίπας κτλ.	Ὁμοίωv	»	
293	Γιαννιάτσος Γ.	Διὰ τὴν γεγλυμμένην ποιμνηκὴν βέδδον αὐτοῦ	Ὁμοίωv	Ἐν Περγαμοῦ.	
489	Πηλιώσης Ἀνδρ.	Διὰ τὸ κομψὸν καὶ ἐντεχρὸν αὐτοῦ κιβώ- τιον (toilette)	Ὁμοίωv	Ἐν Ἰδρῶ.	
487	Φυλακὴ Ναυπλίου	Διὰ τὴν ξυλίνην λεπτὴν μάγαιαν πίπας, κογγιῶν κτλ.	Ὁμοίωv	Ἐν Ναυπλίῳ	
552	Θωμῆπουλος Δ.	Διὰ τὸ ἐκ ξύλου γεγλυμμένην αὐτοῦ συμ- πλεγμα σπηκῆς καὶ κλίμακος	Ὁμοίωv	Ἐν Τεσθῶι	
832	Λουσιᾶδης Π.	Διὰ τὸν νυκτῆρα αὐτοῦ	Ὁμοίωv	Ἐν Ἐμποπόλει	
1520	Λουβράς Ι.	Διὰ τὴν ἐκτεθείσασιν ξυλίνην παρκαμίδα αὐτοῦ μετὰ δύο σφαιρῶν δι' ἀλύ- σεως συνδεθεμένων ξυλίνου	Ὁμοίωv	Ἐν Σύρῳ	
226	Ἀπόστολος Γεωργ.	Διὰ τὰς ἐκ σπῆου κηροστρώματας	Ὁμοίωv	Ἐν Θήβαις	
103	Σάββας Π. Α.	Διὰ τὸ ξυλοεργικὸν αὐτοῦ ἔργον	Ἐπίκαιρος	Ἐν Ἀθῆναις	
	Ὁ ἴδιος	Διὰ τὴν ξυλίνην στρωπὴν κλίμακα αὐτοῦ.	Ὁμοίωv	»	
93	Θωμᾶς Δ. Σ.	Διὰ τὸ ἀργεῖον τὸ κομψολόγιον (ἀστράγα- λα) ξύλινον ἀπὸ ἐξέθλας	Ὁμοίωv	»	
96	Λεβιντῆς Γ.	Διὰ τὰ τέσσαρα ξύλα κηλοποδίων αὐτοῦ . . .	Ὁμοίωv	»	
289	Μπαλῆς Μ.	Διὰ τὸ εἰς δύο διακεκμησθὲν βαζελιον του . . .	Ὁμοίωv	Ἐν Καλλιῶι	
344	Κάλιος Χρ.	Διὰ τὰς πίπας	Ὁμοίωv	Ἐν Λαμῶι	
413	Κουρίου Δημ.ο.	Διὰ τὰς ξυλίνας πίπας καὶ σιγαροφόρον . . .	Ὁμοίωv	»	
415	Ναυπιακίδης Δημ.ο.	Διὰ τὴν σιγαροθήκην πίπας καὶ πλάσσα ξύλιναν	Ὁμοίωv	Ἐν Ναυπλίῳ	
1325	Τσιμαῖδης Τοῦ. ἔν φρ.	Διὰ τὸ κιβώτιον αὐτοῦ toilette	Ὁμοίωv	Ἐν Ναυπλίῳ	

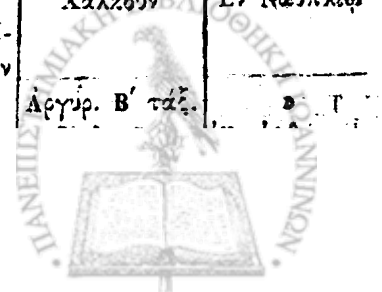
ΚΛΙΣΙΣ
19.

Κλάσις	Αριθμ. Λογίων	Όνομα και επώνυμον	Αίτια βραβεύσεως	Είδος Βραβείου	Έδρα του καταστήματος
ΚΛΑΣΙΣ 20.	838	Μπερδέλης Θ. αόμματος	Διά τὸ κλωβίον αὐτοῦ	Ἐπαινος	Ἐν Ἐρμούπολει
	1480	Πάλιος Μ.	Διά τὸ δισκάριον αὐτοῦ μετὰ δύο ἀγγεῖα	Ὁμοίος	"
	1124	Δημήτριος Κωνστ.	Διά τοὺς καλοὺς τύπους και μήτρας διαφόρων γραμμάτων	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις
	1111	Μηλιόδης Κωνστ.	Διά τὰ καλὰ εἶδη τύπων στοιχείων και κοσμημάτων τυπογραφικῶν	Ὁμοίος	"
	1113	Κορομηλᾶ Α. Τυπογραφ.	Διά τὰ καλὰ ἀποράγματα εἰκόνων (elichés) ἐπι τυπογραφικῆς ὕλης κλ. βιβλίον τετυποῦτον κλ.	Ὁμοίον	"
	106	Βλαστοῦ Στυλιανοῦ Ὁμ.	Διά βιβλία ἐπιμέλως ἐκτυπωθέντα	Ὁμοίον	Ἐν Ζακύνθῳ
	1529	Ραυτάκης Στέργιος	Διά συλλογὴν ποικιλοχρῶν ἐκτυπώσεων	Ὁμοίον	Ἐν Ἀθήναις
	1110	Φιλαδελφεὺς Νικολαΐδης	Διά διάφορα βιβλία ὁμοίως	Χαλκοῦν	"
	1107	Μαυρομάτης Δ. Α.	Διά τὰ μεθ' ἱκανῆς φιλοκαλίας ἐκτυπωθέντα ἀρχαία τῆς Ἑλληνικῆς πληθυσθέντα και ἄλλα βιβλία	Ὁμοίον	"
	110	Ἀγγελόπουλος Ἰωάν.	Διά διάφορα βιβλία	Ὁμοίον	"
	1123	Σούτζας Π. και Κτενᾶς Α.	Ὁσαύτως	Ὁμοίον	"
	1029	Δελφός Γεώργιος	Διά διάφορα ἀξιόλογα εἶδη τυπογραφικῆς μελάνης	Ὁμοίον	"
	1111	Στερογιάννης Ν.	Διά διάφορα δείγματα λιθογραφικὰ και ἄλλων ἐν τῷ Βασιλικῷ Λιθογραφείῳ ἔργων του. (*)	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1115	Κόλμαν Γ.	Διά τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος	Ὁμοίον	"
	1131	Λαζαρίδης Ἡρακλ.	Διά τὸν Γεωγραφικὸν ἄτλαντα	Ὁμοίον	"
1106	Κωνσταντίνου Ἰωάν.	Διά τὴν λιθογραφηθεῖσαν ἀνθογραφικὴν συλλογὴν	Ὁμοίον	"	
ΚΛΑΣΙΣ 21.	1108	Κόντης Ἡλίας	Διά τὴν ἀρίστην χειρόγραφον καλλιγραφίαν του	Ἄργυρ. Α' τάξ.	Ἐν Μασαλία
	1113	Ροβέρτ Α.	Διά τὴν εἰκόνα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀριστα ἐγκεχαραγμένην	Ἄργυρ. Β' τάξ. μετὰ βλατιτέρων οὐράς.	Ἐν Ἀθήναις
	1118	Γκίζης Ν.	Διά τὴν εἰκόνα τοῦ Κοραΐ	Χαλκοῦν	"
	1116	Ἰωαννίδης Γεωρ.	Διά χαλκογραφικὰ ἔργα του	Χαλκοῦν	"
	1126	Κωνσταντινίδης Δ.	Διά φωτογραφικὰ ἔργα	Ἄργυρ. Β' τάξ.	"
	1112	Κάλφας και Μωραΐτης	Ὁσαύτως	Ὁμοίον	"
	108	Μητσάκης Δημόστ.	Ὁσαύτως	Χαλκοῦν	"
	1125	Ἀργυριάδης Β.	Ὁσαύτως	Ἐπαινος	"
	109	Βέρτ Ρ.	Διά βιβλία καλῶς δεδεμένα δια δερμάτων	Χαλκοῦν	"
	107	Ὁρεσίτροφος	Ὁσαύτως	Ὁμοίον	"
1118	Πεντεφρῆς Πέτρος	Ὁσαύτως	Ὁμοίον	"	
840	Σαρφωνίδης Π.	Διά βιβλίον χρυσοδεμένον	Ὁμοίον	Ἐν Ἐρμούπολει	
839	Σαρφωνίδης Σπ.	Διά παιγνιόχάρτα διάφορα	Ἄργυρ. Β' τάξ.	"	
ΚΛΑΣΙΣ 21.	1116	Παππακώστας Ν. Κ.	Διά τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα Ἑλλ. ἐνδύματα δια τὴν βαπτικὴν ἐργασίαν, τὸ κομρὸν και πλούσιον τῶν κοσμημάτων	Ἄργυρ. Β' τάξ.	Ἐν Ἀθήναις

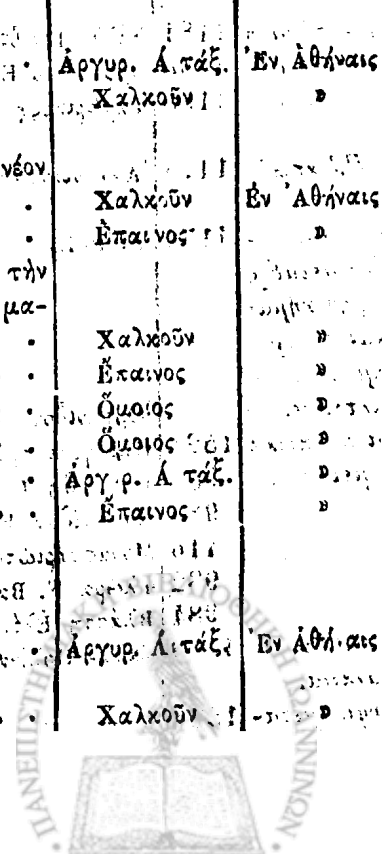
(*) Τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου Στερογιάννη θεωρηθῆσαν ἄξια βραβεύσεως δι' Ἀργύρου νομισματοσήμου ἄλλ' ἐπειδὴ ἀπετέλει οὗτος μέλος τῶν Ἑλληνοδικῶν γίνεται μετ' ἐπαινοῦ μίση τούτων.

Κλάσι:	Όνομα και επώνυμον	Αίτια βραβεύσεως	Βραβείον	Έδρα του καταστήματος	
Συνέγ. Έλλ. ενδύματα.	707	Αδελφοί Αποστολόπουλοι Πέτρος και Αθ.	Διά την υπό του Κ. Φωτιάδου εκτεθείσαν χρυσοζέντητον ενδυμασίαν δια το κομψόν και ποικίλον και δύσκολον τής εργασίας	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Τραπεζο
	126	Τζαντίλας Χρ.	Διά τα πολλά έργα αυτού ενδυμάτων κλ. ήτινα κατά την ραπτικήν είναι εφάρμιλα των ανωτέρω	Όμοιον Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
β' Κεφαλοδέματα.	1414	Πισπιριγκόπουλος Π.	Διά τα υπ' αυτού εκτεθέντα ενδυματα	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	985	Νικολαΐδης Ανδρ.	Διά το υπ' αυτού εκτεθέν κεφαλόδεμα	Χαλκοῦν	Έν Πάτραις
	1162	Δημητριάδης Χ.	Διά τα κεφαλοδέματα	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	855	Μπολονάκη Ρημπίνα	Διά τα κεφαλοδέματα αυτής	Χαλκοῦν	Έν Σέρφ
γ' Υποδηματοποιία.	120	Φατιγάνης Β.	Διά τας προσπαθείας αυτού προς εισαγωγὴν συστήματος εκτυπώσεως όλων των χρωμάτων και δια τα κεφαλοδέματα	Έπαινος	Έν Αθήναις
	1183	Καρδαμύτση αδελφ.	Διά τα υπ' αυτών εκτεθέντα εντελεσθέντα και καλῆς κατασκευῆς γυναικεία υποδήματα	Αργυρ. Α' τάξ.	Έν Αθήναις
δ' Ραπτική ενδυμάτων εὐρωπαϊκῶν. ἔκτεροι.	844	Τζιβουράκη αδελφοί	Διά τα υποδήματα αυτών εργασίας εντελεσθέντα	Αργυρ. Α' τάξ.	Έν Σέρφ
	845	Πουλῆς Αναστ.	Διά τα υποδήματα αὐτοῦ πλησιάζοντα τῶν ανωτέρω ὡς πρὸς τὴν εντελειαν	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	131	Όρφανοτροφείον Χ. Κώνσα	Διά τὸ εὖνον των υπ' αὐτοῦ εκτεθέντων υποδημάτων	Έπαινος	Έν Αθήναις
	986	Τάτος Αλ.	Διά ζεύγος υποδημάτων καλῆς εργασίας	Έπαινος	Έν Αθήναις
	491	Δούκας Μ.	Διά τὸ υπ' αὐτοῦ εκτεθέν ζεύγος υποδημάτων	Έπαινος	Έν Ναυπλίῳ
ε' Χειρόκτια.	1160	Γαλιός Γ.	Διά τὸ υπ' αὐτοῦ εκτεθέν ἐξ ἐριούχου ἐνδύμα	Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
	131	Όρφανοτροφείον Χ. Κώνσα	Διά τὰ διάφορα ενδυματα	Έπαινος	Έν Αθήναις
ζ' Γουναρικά.	845	Μεγαλοβιτς Θ. Δ.	Διά τὰ ἀξιόλογα και καλῆς κατασκευῆς κτένια διαφόρων ειδῶν, τὰ καλαθάκια κλ. ἐκ τοῦ Κτενοποιείου του	Αργυρ. Α' τάξ.	Έν Ερμούπολει
	131	Καπουτζιμάδα αδελφοί	Διά τὰ εκτεθέντα υπ' αυτών χειρόκτια	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις
	123	Γιαλίστρας Σ.	Διά τὰ ἀξιόλογα αὐτοῦ γουναρικά ἐξ ἐργασιῶν ζῶων	Όμοιον Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
η' Εραπλώματα.	124	Χρόνης Δ.	Διά τὰ γουναρικά	Όμοιον	Έν Αθήναις
	122	Γιαλίστρας Δ.	Όσαύτως	Όμοιον	Έν Αθήναις
θ' Κάπται.	1180	Καρδίτσας Π. Χρ.	Διά τὸ ἀξιόλογον αὐτοῦ ἐραπλωμα	Όμοιον	Έν Αθήναις
	828	Μελέκος Εὐστ.	Όσαύτως	Έπαινος	Έν Σέρφ
ι' Φούνται φούσας.	1168	Κουνάθης Ν.	Διά τὸ ταλαγάνι και φλοκάτα	Όμοιον	Έν Αθήναις
	347	Χατσαῖος Κῆστ.	Διά τὸ ενδυμα βλαχοποιημένης	Όμοιον	Έν Αζαΐα
	117	Βογιατζάκης Γ.	Διά τὰς υπ' αὐτοῦ εκτεθείσας ἀξιολόγους φούσας	Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
ια' Καλτσοδέται.	478	Βόρτσος Ι.	Διά τὰς ναυτικῆς του φούσας	Έπαινος	Έν Ἰδρα
	139	Προεστόπουλος Κ.	Διά τὰς ἐκ χρυσοῦ και μεταξῆς καλτσοδέτας	Χαλκοῦν	Έν Αθήναις
ιβ' Μανδύλια μεταξωτά.	1083	Στερόπουλος Π.	Διά τὸ μαῦρον αὐτοῦ μανδύλιον καλῆς ἀριστης κατασκευῆς και χρώματος	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Καλαμάτις
	706	Μοναχὶ Κολορετίτσα κλ.	Διά τὰ μανδύλια διαφόρων χρωμάτων ἐκ τῶν μαύρου	Χαλκοῦν	Έν Ναυπλίῳ
ιγ' Χρυσοφαιτική.	476	Βακαλόπουλος Γ. Ι.	Διά τὰ μανδύλια	Χαλκοῦν	Έν Ναυπλίῳ
	475	Ἰωάννου Παν.	Διά τὰ καλά αὐτοῦ σερέτσια ἐξ ἀργυρονήματος πρὸς χρῆσιν των ἀξιωματικῶν τοῦ Β. στρατοῦ	Αργυρ. Β' τάξ.	Έν Αθήναις

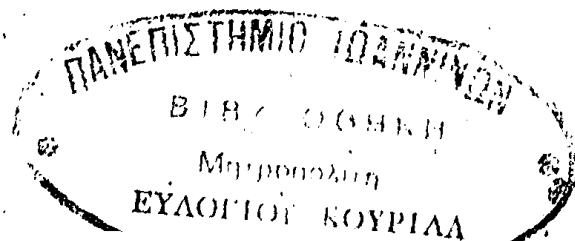
Κλίσις	Αρ. κατάλογ.	ὄνομα και ἐπώνυμον	Αίτια βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου	Ἔδρα τοῦ καταστήματος
εδ' Καλύματα κεφαλῆς.	1186	Κωνσταντινίδου Χ.	Διὰ τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἀξιωματικῶν καλύματα κατὰ	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
εε' Ζῶναι μεταξωταί.	480	Κωνσταντουλάκης Δ. Μ.	Διὰ τὰς μεταξωτὰς ζῶνας ἀρίστης κατασκευῆς	Ἀργυρ. Β' τάξ.	»
ες' Κεντιστικά ἔργα.	1534	Μηνοδόρα Κ.	Διὰ τὴν κεντημένην εἰκόνα παριστώσαν δύο πρόσωπα καλλιτέτης ἐργασίας	Ὅμοιον	Ἐν Φιλιππουπόλει
	1144	Εὐανθία Σμιτ	Διὰ τὸ κεντημένον μεταξωτὸν κάλυμα τραπέζης	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1161	Καρύκη	Δι' ὠρολογιοθήκην ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένην	Ἐπαινός	»
	1153	Δεκόζη	Διὰ προσκέφαλον	Ὅμοιον	»
	1140	Ἰγγλίσσιν Βασιλικῆς	Δι' ἔργα αὐτῆς ἐγχογραφικὰ διὰ λεπτῆς ἐκμετάξεως	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1533	Ἰωάννου Π. Εὐφροσύνη	Ὡσαύτως	Ἐπαινός	Ἐν Κωνσταντιν.
	1152	Ζαίρη Μαρία	Ὡσαύτως	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις
ζε' Κεντήματα διὰ μαλλῶν και μεταξῆς.	1145	Ζάρκου Αἰκατερίνη	Διὰ τὸ προσκέφαλον	Χαλκοῦν	»
	1159	Γάικα Σοφία	Δι' ἔργα αὐτῆς διάφορα κεντιστικῆς	Ἐπαινός	»
	1143	Βλαστοῦ Ἐλένη	Ὡσαύτως	Ὅμοιον	Ἐν Ἀθήναις
	296	Ληλαντίων Δῆμος	Διὰ τὴν κομψὴν κεντητὴν χωρικὴν ἐνδυμασίαν	Ὅμοιον	»
η' Κεντήματα διὰ σελλῆς και σκέπης.	1147	Κάζου Α. Αἰκ.	Διὰ τὰ ἐκ σετῆλας και σκέπης ἔργα αὐτῆς	Ἐπαινός	Ἐν Ἀθήναις
	1146	Ἠγουμενίδου Ἀριστέα	Διὰ προσκέφαλον κεντημένον δι' ἀνακουρωτοῦ κεντήματος	Χαλκοῦν	»
	1161	Καρύκη Ἐλ.	Ὡσαύτως	Ὅμοιον	»
κ' Λευτοκεντήματα.	1169	Πετσάλη Νῆα	Διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθὲν μανδύλιον γυναικεῖον κεντητὸν	Ἀργυρ. Β' τάξ.	»
	1491	Μαγκάκη Ἐμα	Ὡσαύτως	Χαλκοῦν	Ἐν Σύρῳ
	1481	Σαμαρτζίδου Ἀγγελικὴ	Δι' ἐνδύματα βρεφῶν κεντητὰ	Ὅμοιον	»
	1718	Πραϊδου Εὐφρ. και Μαρία	Διὰ μανδύλια γυναικεῖα κεντημένα	Ἐπαινός	Ἐν Ἀθήναις
	1176	Λίβεν Ἐρ.	Ὡσαύτως	Ὅμοιος	»
	1349	Ἄνινου Θερασία	Δι' ἐργόχειρον τοιοῦτον	Ὅμοιος	Ἐν Τριπόλει
κά Κεντήματα ἐπὶ χάρτου διὰ χυδρῶν	1155	Μαυρικίου Μαρία	Δι' ἔργον τοιοῦτον αὐτῆς παριστῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις
κβ' Κεντήματα διὰ τῆς ἀγκυλῆς (crochet)	1181	Χίλλ Παρθεναγωγεῖον	Διὰ τραχηλίαν	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
	1086	Ὀρφανίδου Εὐανθία	Ὡσαύτως	Ὅμοιον	»
	1165	Φαμερικῆζη Λουίζα	Διὰ σκεπάσματα καθεδρῶν	Ἐπαινός	»
κγ' Πλεκτικά ἔργα διατρητῶν ἔργα πλεκτικῆς διὰ μεταξῆς και χρυσορήματος.	1173	Ἀναγνωστάκη Ἀνατῆα	Δι' ἔργα διὰ τριγῶν πλεγμένα	Ὅμοιον	»
	1176	Λίβεν Ἐρ.	Δι' ἔργον αὐτῆς τοιοῦτόν	Χαλκοῦν	»
Καπέλλα γυναικεῖα.	1521	Ὀρφανίδου Ἀμαλία	Διὰ ταντέλας	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
ἔργα πλεκτικὰ ἐκ μεταξῆς.	980	Εὐαγγελιστρίας Ἐπιτροπῆ	Διὰ δυκτωτὸν ἐκ μεταξῆς	Ἐπαινός	Ἐν Τήνῳ
	983	Καγκάδη Ι. Μαρία	Διὰ ἐκ μεταξῆς πλέγματα χειρόκτια	Ὅμοιος	»
	416	Ἰωαννίδου Ἐρμ.	Διὰ τὰς ἐκ μεταξῆς κάλτζας αὐτοῦ	Ὅμοιος	Ἐν Ἀμουργῶ
	982	Μοναστηριώτου Εὐφρ. Ι.	Διὰ περιπόδια ὁμοίως	Ὅμοιος	Ἐν Καρπενήσιῳ
	984	Φλιέρα Ν. Βαρβαρήγου	Διὰ κάλτζας	Ὅμοιος	Ἐν Θήρῳ
	984	Βλάσση Ἐλένη	Διὰ σκούφας	Ὅμοιος	Ἐν Μήλῳ
Καπέλλα γυναικεῖα.	1189	Σαβᾶν Πολίνα	Διὰ καπέλλα	Ὅμοιος	Ἐν Ἀθήναις
Παρυφαί μεταξωταί (μπιμπιλ)	1534	Μηνοδόρα	Διὰ παρυφᾶς μπιμπιλᾶς ὠραίας	Χαλκοῦν	Ἐν Φιλιππουπόλει

Κλάσις	Αρ. κατά-λογ. αριθμ.	Όνομα και επώνυμο	Λίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου	Έδρα του κατ'επίστατου	
Ραπτική υποκαμτώσ.	1148	Εύστρατιου Εύφροσύνη	Δι' υποκάμισον	Χαλκού	Εν Αθήναις	
	1171	Αραλιεζον Όρφανοτροφείον	Ώσαύτως	Έπαινος	"	
	Αρθροποιτα.	1184	Προέντσαρ Έλενα	Δι' άνθη τεχνητά	Χαλκού	"
		1097	Πετροπούλου Γεώργιος	Ώσαύτως	Όμοιον	"
	Κεντήματα δια χρυσοῦ και αργύρου.	1152	Ζαίμη Μαρία	Ώσαύτως	Έπαινος	"
		1481	Σαπουνηζάκη Ροδάνθη	Ώσαύτως	Όμοιος	Εν Σύρφ
		638	Άδελφαι Έλέους	Διὰ τὰ ἐκ τριγῶν άνθη ἐν εἶδει εἰκόνων	Χαλκῶν	Εν Πάτραις
		496	Πολίτου Χριστίνα	Διὰ χρυσοκέντητον κεφαλόδεμα γυναικειον	Αργυρ. Β' τάξ.	Εν Ύδρα
		299	Εύσταθίου Μ.	Δι' αρχιερετικόν υπογονάτιον	Όμοιον	Εν Καρύστφ
	Φεσοποιτα.	118	Μεταξόπουλος Εμ. Τριαντ.	Διὰ διάφορα κεντημένα διὰ χρυσοῦ θηλάκια	Χαλκῶν	Εν Αθήναις
126		Τζαντίλας Χρ.	Διὰ διάφορα τοιαῦτα και άλλα ἔργα του	Όμοιον	"	
116		Παππαϊωάννου Ν.	Ὡς συνεταιρος τοῦ φρ. Αἰλη και συνεισ- γωγέως τῆς τέχνης τῆς φεσοποιτας, τὴν ὁποίαν προήγαγεν	Χρυσ. Β' τάξ.	Εν Αθήναις	
116		Κατάστημα Παππαϊωάν.	Διὰ τὰ φέσια	Αργυρ. Α' τάξ.	"	
ΚΛΑΣΙΣ 22.	138	Τσαουσόπουλοι αδελφοι	Διὰ φέσια αὐτῶν καλλιταῆς ὑράνσεως	Όμοιον	"	
	1190	Κρηχλ.	Διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα ἐκ σκληροῦ ξύλου εὐθύκυλον clarinet, ἐρω- διασμένον δι' ὄλων τῶν ἐξ ὀρυχαλκου ἀπαιτουμένων βολβίνων, ἕνεκα τῆς ἐν- τέχνου και ἐπιτηδείας κατασκευῆς του	Αργυρ. Α' τάξ.	Εν Αθήναις	
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΓΛΥΠΤΙΚΗ 1. Γραφική.	1191	Βελούδιος Έμμ.	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα κομφῶς και ἐντέχνως ἐξ ἔγχωριων ξύλων δύο μαντολίνα	Χαλκῶν	Εν Αθήναις	
	1535	Λύτρας Νικηφόρος	Διὰ διάφορα ἔργα αὐτοῦ	Αργυρ. Α' τάξ.	Εν Αθήναις	
α' Μεγαλογραφια.	1536	Χαντζογιαννόπουλος Σπ.	Ώσαύτως	Χαλκῶν	"	
	β' Ειδογραφια. (geure)	1537	Γραμαντάνης Γεώργ.	Διὰ τὴν εἰκόνα του τὴν περιετώσαν νέον ἀματωλόν	Χαλκῶν	Εν Αθήναις
1566		Νικολάου Δ.	Διὰ τὴν εἰκόνα του Ἀγαθαγγέλου	Έπαινος	"	
γ' Αρτιγραφη.	1538	Σκῶπας Βασ.	Διὰ τὸν ἅγιον Λουκᾶν εἰκονίζοντα τὴν Θεομήτορα ἣν ἐξέθηκεν ἄλλοτε ὡς μα- θητῆς ἐν Ρώμῃ	Χαλκῶν	"	
	1539	Μέγκλης Δ.	Διὰ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου	Έπαινος	"	
δ' Ὑδρογραφια. (aquarelle)	1540	Φερενδίνος	Διὰ τὴν προτομὴν του Εὐρυπίδου	Όμοιος	"	
	1541	Ιωάννου Δημ.	Δι' ἀρχιτεκτονικόν κόσμημα	Όμοιος	"	
2. Πλαστική.	1542	Λάντζας Βικ.	Διὰ διάφορα ἔργα αὐτοῦ	Αργυρ. Α' τάξ.	"	
	1543	Κάλας και Μωραϊτης	Διὰ διάφορα ἔργα αὐτῶν	Έπαινος	"	
α' Αγαματοποιτα.	1545	Άδελφαι Φιτάλαι	Διὰ διάφορα ἔργα αὐτῶν	Αργυρ. Α' τάξ.	Εν Αθήναις	

Κλάσις	Αρ. κατα- λόγ. έκθεσ.	Όνομα και επώνυμον	Αιτία βραβεύσεως.	Είδος Βραβείου	Έδρα του καταστήματος
Υ' Αντιγραφαί.	1549	Απίριος Κ.	Διά διάφορα αὐτοῦ ἔργα	Χαλκοῦν	Ἐν Ἀθήναις
Δ' Κοσμηματο- γραφία.	1550	Μαλακατῆς Ι.	Διά διάφορα αὐτοῦ ἔργα	Ἀργυρ. Β' τάξ.	»
	1551	Φιτάλης Χαρ.	Δι' ἐπιτύμβιον στήλην	Χαλκοῦν	»
έ Ξυλογλυφία.	1552	Πάμμας Φ.	Δι' ἀνάγλυφον τῆς Νίκης	Ὀμοιον	»
	1553	Φραγκοῦδης Ἄντ.	Διά τὸ σύμπλεγμα ἔρωτος καὶ ψυχῆς .	Ἐπαινος	»
3. Ἀγιογραφία Μικρογλυφία.	1577	Ἱεροδιάκονος Ἀγαθά- γιλος	Διά τὴν μικροζυλογλυφικὴν τοῦ εἰκόνα τὴν παριστῶσαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ	Χρυσ. Β. τάξ.	»
	1579	Πραϊδάκης Μεθ.	Δι' ἕμοια ἔργα	Ἐπαινος	»
	1132	Πάλλης Ἀθαν.	Ὁμοίως	Ἐπαινος	»

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΑΡΙΘ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου τῶν βραβευθέντων ἐκθετῶν.

- Ἐν τῇ Σελίδι 2. Ἰπὸ τὰς λέξεις, αὔλαι βαρικαί, ὡ γράφε, —Κλείτορος δῆμος διὰ τὸν βαμνόςπορον, ἔπαινος.
- » » » Ὁμοίως μετὰ τὰς λέξεις, «Θεραπῶν δῆμος διὰ τὸ πρινοκόκκιον,» γράφε χαλκοῦν.
- » » » Ὁμοίως εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ 506 ἀναφερόμενον «ἔπαινος» ἀντὶ ὁμοίως.
- » » » Ἰπὸ τὰς Βυρσοδεψικὰς ὕλας, ἀ' Ἀνακτόρων δῆμος χαλκοῦν.»
- » » » Ὁμοίως τὸν ἐν ἀρ. 731. «Μαλευρίου δῆμος» ἀντὶ Καλαυρίου.
- » » » Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σίτοι». Νέας Πέλλης δῆμος διὰ σίτον σκληρόν, χαλκοῦν.
- » » 3. Ἰπὸ τὴν αὐτὴν, «Προσγίου δῆμος διὰ σίτον,» Χαλκοῦν.
- » » » Ἰπὸ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἀρ. 1456. «Δεβέδες», ἀντὶ, Δεθάθεα.
- » » 5. Ἰπὸ τὴν τῶν Φασιολίων. «Λαμίας δῆμος διὰ φασιόλια πλατέα ἔπαινος.»
- » » » Ἰπὸ τὴν τοῦ μελανθίου. «Σταυριανὸς Κ. Ι. διὰ μαυροσίσαμον ἔπαινος.»
- » » » Ἰπὸ τὴν τῶν βαμβακίων εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 164. Ἄργυροῦν ἀ. τάξεως ἀντὶ β'.
- » » » Ἰπὸ τὴν τῶν λαθουρίων, γράφε «Μυρτουτῶν δῆμος διὰ λαθούρια ἔπαινος.»
- » » » Ὁμοίως «Ἰωάννης Μούσης ἔπαινος.»
- » » » Ἰπὸ τὴν τῆς Ῥώθης, «Αστεφανόπουλος Χρ. διὰ Ῥώθην ἔπαινος.»
- » » 8. Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, ζῶα. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 21 σημειούμενον «ἔπαινος» ἀντὶ χαλκοῦ.
- » » » Ὁμοίως εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 20. «ἔπαινος» Ἄντὶ χαλκοῦ.
- » » » Ἰπὸ τὴν τῶν τυρίων. «Ραχώδης δῆμος δι' ἀσκότυρον, χαλκοῦν.»
- » » » Ὁμοίως, «Παρνασίδος δῆμος διὰ φουρμαγέλας ἔπαινος.»
- » » 9. Ἰπὸ τὴν τῆς Βυρσοδεψικῆς ἐν τῷ ἀριθ. 50. «Μάνος» ἀντὶ Μάκος.
- » » 10. Ἰπὸ τὴν τῶν ποτῶν ἐνζυμώσεως μετὰ τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 1395. ἀ' Ἀνδρέαν Γεωργιάδην διὰ τὸν λευκὸν οἶνον Μαντινείας, χαλκοῦν.
- » » » Ὁμοίως, ἐν τῷ ἀριθ. 956. «Μαρκοπολίτην, ἔπαινος» ἀντὶ Φραγκόπουλον Μ.
- » » 11. Ἰπὸ τὴν Κλ. 13. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 464. ἀ' Ἀργυροῦν β'. τάξεως» ἀντὶ Ἄργυρ. ἀ. τάξ.
- » » 12. Ἐν τῇ ἰδίᾳ Κλάσει. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 1010. «ἔπαινος» ἀντὶ χαλκοῦ.
- » » 13. Ἐν τῇ Κλάσει 15. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 1070. «Χαλκοῦν» ἀντὶ ἔπαινου.
- » » » Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Μέταξαι, γράφε εἰς τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 87. «Ὅμοιον».
- » » » Ὁμοίως εἰς τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 222. «Χρυσοῦν β'. τάξεως» ἀντὶ ὅμοιον.
- » » 16. Ἐν τῇ Κλάσει 19. Ἐν τῷ ἀριθ. 344. «Εἰς τὰς φυλακὰς Χαλκίδος διὰ πίπας ἔπαινος.»
- » » 17. Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, Τυπογλυπτικὴ. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἀρ. 1124. ἀ' Ἀργυρ. ἀ. τάξεως» ἀντὶ β'.
- » » » Ὁμοίως, εἰς τὸν ἐν τῷ ἀριθ. 106. ἀ' Ἀργυροῦν β'. τάξεως» ἀντὶ ὅμοιον.
- » » 18. Ἰπὸ τὴν τῆς ὑποδηματοποιίας. Μετὰ τὸν ἀριθ. 491. «Εἰς τὸν ἐν Φθιώτιδι Π. Μπαρμπου-
ταν δι' ἐν ζεῦγος πεδίλων ἔπαινος.
- » » 19. Ἰπὸ τὴν τῶν Κεντιτικῶν ἔργων. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 1153. «Χαλκοῦν» ἀντὶ ὅμοιον.
- » » » Ἰπὸ τὴν τῶν Δαντέλων. Ἀμαλλεῖον Ὀρφανοτροφεῖον.»

